Josip Pečarić

POKVARENI ČETNICI

JOSIP PEČARIĆ

POKVARENI ČETNICI

ZAGREB, 2022.

© Josip Pečarić, 2022.

Urednica:
Anđela Hodžić

Don Lazaru Čibariću

"Sluge su nad nama gospodari;
nitko nas ne izbavlja iz njihovih ruku."
Tuž 5, 8.

-Koja je razlika između četnika i Jugoslavena?
-Četnik je pošteni četnik, a Jugoslaven je pokvareni četnik!

„Ne ćemo dopustiti ostatcima jugokomunističkog sustava, niti jugosrpskog, stanja kakvo smo bili zatekli u Hrvatskoj uspostavom hrvatske slobode i demokracije. Ne ćemo dopustiti da nam sve to dovedu u pitanje. Ne ćemo to dopustiti tim jugokomunističkim ostacima, ali ni onim političkim diletantima, bezglavim smušenjacima koji ne vide o čemu se zapravo radi danas u Hrvatskoj i u svijetu sa kojekakvim regionalnim planovima ...Nećemo dopustiti onima koji se vežu i sa crnim vragom protiv hrvatske slobode i hrvatske nezavisnosti, ne samo sa crnim, nego i zelenim i žutim vragovima…"

HRVATSKI Predsjednik Franjo Tuđman,
1995. god.

KAZALO

UVOD ……13
PRILOG, LITO U TISNOM 2022. (1) ……..14
VJEKOSLAV KRSNIK, PREMIJER PLENKOVIĆ JE POD MILORADOM PUPOVCEM SLUGA VUČIĆEVE POLITIKE ……... 18

PUPOVAC I HDZ ……24
HDZ ZADRŽAVA VLAST PUPOVCU! …… 24
PISMO PREDSJEDNIKU DRŽAVE, PREDSJEDNIKU VLADE I MINISTRICI KULTURE RH ……27
TKO JE IZBORNI POBJEDNIK PUPOVAC ILI PLENKOVIĆ? ……... 31
SJAJAN KOMENTAR IZBORNIH REZULTATA DAO JE STJEPAN TUĐMAN! …….34
VIDOVIĆ KRIŠTO: ‘PLENKOVIĆ VLADU SASTAVLJA PROTUUSTAVNO STEČENOM VEĆINOM’ ……36
PISMO DR. JURI BURIĆU (I NIKOLI ŠTEDULU) ……... 38
ČESTITKA NIKOLI ŠTEDULU, STIJEPU MIJOVIĆ KOČANU I NE SAMO NJIMA ……...41
NAGRADA SRPSKIM SLUGAMA U RH …….. 47
NE VOLE DOMOVINU ……... 50
HRVATSKA VLAST PODRŽAVA SRPSKI FAŠIZAM ……56
RAZGOVOR S DAMIROM PEŠORDOM …….. 61
PEOVIĆ GOVORI ONO ŠTO PLENKOVIĆ MISLI ……...64
DIRLJIVA PLENKOVIĆEVA LJUBAV PREMA PRIJATELJSKOM FAŠISTIČKOM AGRESORU …….. 67
IPAK JE TO SRPSKO-HRVATSKA KOALICIJA ……..70
KONAČNA POMIRBA DJECE PARTIZANA I ČETNIKA ……...73
NEVJEROJATNO VELIČANJE MILANOVIĆA OD STRANE PLENKOVIĆA …….. 75

STATUT SRPSKO-HRVATSKE KOALICIJE ……78
'NAJTVRĐI OD SVIJU GRADOVA' ……...83
PLENKOVIĆEVO JUGOSLAVENSTVO ……... 86
PRILOZI, NENAD PISKAČ: U POSLJEDNJA 24 SATA…
RADIKALIZACIJI JE PRIDONIO BOJAN GLAVAŠEVIĆ …….. 91
MARIJA DUBRAVAC /STANKO ŠARIĆ: “DO PRAVDE STRM JE PUT” 92
PLENKOVIĆ JE POKVARENI ČETNIK 2. ……93
PRILOZI: IZ RAZGOVORA NA PORTALU FORUM CROATICUM ……..97
RASIZAM PREMA HRVATIMA NIJE RASIZAM!? …….....98
KOČANOV ODGOVOR: PLENKOVIĆ JE POKVARENI ČETNIK 2. …...102
KOČANIZMI 2020. ……104
IZRAELSKI VELEPOSLANIK PODRŽAVA FAŠISTIČKU AGRESIJU
NA HRVATSKU ……113

KRSNIK O PLENKOVIĆU ……...118
IZDAJNIČKI HDZ POD PLENKOVIĆEM PRIHVATIO
MEMORANDUMSKU POLITIKU PUPOVČEVOG SDSS-A ……118
PLENKOVIĆ POD PUPOVCEM NAKON KNINA I GRUBORA
PROVODI VELIKOSRPSKI MEMORANDUM2 SANU ……121
SVE JE JASNIJE: PLENKOVIĆ S PUPOVCEM PODRŽAVA
ČETNIŠTVO, A SOA ŠUTI ……123
PREMIJER PLENKOVIĆ IZ BRUXELLESA FARAONSKI NE GOVORI
ISTINU, ODNOSNO LAŽE ……125
JE LI NAKON FARSE U NEGOSLAVCIMA PLENKOVIĆ USTUPIO
PREMIJERSKU DUŽNOST MILORADU PUPOVCU ……127
MILORAD PUPOVAC U "VESTIMA" NASTUPIO KAO PREMIJER …...130
JOSIP PEČARIĆ, PLENKOVIĆ JE POKVARENI ČETNIK ……131
VELIKOSRPSKA PREDSTAVA U VUKOVARU U PREŠUTNOJ
REŽIJI ANDREJA PLENKOVIĆA ……133
JOSIP PEČARIĆ, JE LI PREMIJER PLENKOVIĆ IZDAJNIK? ……..135
VUK DLAKU MIJENJA A ĆUD NIKADA, A VUČIĆ NI DLAKU NI
ĆUD ……142
DNO DNA SVEUČILIŠNOG PROFESORA MILORADA PUPOVCA I
SLJEDBENIKA, UKLJUČUJUĆI PREMIJERA PLENKOVIĆA ……144
JOSIP PEČARIĆ, PUPOVAC, KRVNA ZRNCA I ZA DOM SPREMNI ….146
ZORAN MILANOVIĆ I ANDREJ PLENKOVIĆ U FUNKCIJI "DUBOKE
DRŽAVE"? ……..151
NAKON BOMBAŠKOG NAPADA ČETNIKA U PAKRACU MORAMO
BITI "ZA DOM SPREMNI" ……... 152

**POŠTENI I POKVARENI ČETNICI U PEČARIĆEVIM
KNJIGAMA ……154**
ZA HRVATSKU HRVATSKU, ELEMENT, ZAGREB, 2001. ……154
POBJEDJUJU LI JUGONOSTALGIČARI NA HRVATSKOM RADIJU
“AUSTRALIJA”? ……154
POŠTENI I POKVARENI ČETNICI ……..157
POHVALE OD FERAL TRIBUNEA ……160

PRONAĐENA POLOVICA DUŠE / DESET GODINA S AUSTRALSKIM HRVATIMA, ZAGREB, 2002. ……..161
U HRVATSKOJ JE JUGOSLAVENSTVO OPET NAJISPLATIVIJE ZANIMANJE! ……. 161
TRIJUMF TUĐMANIZMA, ZAGREB, 2003. ……170
TUĐMANOVA POMIRBA JE OSTVARENA ……..170
ALIJANSA ZA TREĆU HRVATSKU – ČETVRTA JUGOSLAVIJA ……. 172
RADAKOVIĆ KAO ENGLEZ (2) ……..177
PREDSTAVLJANJE KNJIGE "ZA HRVATSKU HRVATSKU" …….179
U BOKI KOTORSKOJ SVAKI KAMEN GOVORI HRVATSKI / BORBA ZA BOKU KOTORSKU 2, ZAGREB, 2004. ……...184
PREDSTAVLJANJE KNJIGE "CRVENI JE CRVENI“ ……184
PRIZNAJEM, HRVAT SAM!ZAGREB, 2005. ……..190
MAKOVIĆ KAO SIMBOL JUGOSLAVENSTVA ……... 190
D. JELČIĆ I J. PEČARIĆ, POVIJESNI PRIJEPORI,ZAGREB, 2006. . 195
KULTUROM POMIRENJA PROTIV KULTURE LAŽI …….. 195
ZA HRVATSKE VREDNOTE, ZAGREB, 2007. ……...209
TOMIĆU, DRŽITE SE ONOGA ŠTO ZNATE ……..209
ZLOČINAČKI SUD U HAAGU, ZAGREB, 2008. ……212
ANACIONALNI JUGONOSTALGIČARI …….212
J. PEČARIĆ I M. KOVAČEVIĆ, KRAJ VREMENA VELEIZDAJNIKA?, ZAGREB, 2009. …… 217
OČI U OČI SA ZDRAVKOM TOMCEM ……..217
ZA PONOSNU HRVATSKU, E-KNJIGA. PORTAL HKV-A, 2009. …..219
VELIKI EKSPERIMENT S HRVATIMA? ……219
RASIZAM SVJETSKIH MOĆNIKA, ZAGREB, 2012. ……230
JOSIP PEČARIĆ: NJIMA JE TO GRAĐANSKI RAT, A AGRESORI SU IM HRVATI …… 230
RASIZAM DOMAĆIH SLUGU, ZAGREB, 2013. ……236
JOSIPOVIĆEVA LJUBAV PREMA MILOŠEVIĆEVIM ZEČEVIMA …... 236
HRVATSKI GENOCID: NAPRAVILI ZEČEVE OD SRBA, ZAGREB, 2014. ……..240
NIKOME NIJE BITNA ISTINA, NEGO INTERESI MOĆNIKA ……240
‘AKO VOLIŠ HRVATSKU SVOJU’, ZAGREB, 2014. ……246
TOMIĆU, DRŽITE SE ONOGA ŠTO ZNATE ……..246
JE LI TUĐMANOVA POMIRBA OSTVARENA? ……... 249
PROPADE IM CRVENA HRVATSKA, ZAGREB, 2015. …… 255
PREDGOVOR KNJIGE "100 POSTO ZA HRVATSKU" ……255
ŽIVJELA NAM ANTIFAŠISTIČKA, TJ BRANITELJSKA HRVATSKA, ZAGREB, 2015. ……260
KAKO SE DANAS BRANI DRŽAVOTVORNO HRVATSTVO …… 260
J. PEČARIĆ, J. STJEPANDIĆ, NIŠTA SE JOŠ PROMIJENILO NIJE, ZAGREB, 2017. ……...264
PISMO GLAVNOM UREDNIKU „VIJESTI“ G. JOVOVIĆU …… 264
M. MEĐIMOREC, J. PEČARIĆ, GENERAL PRALJAK, DRUGO PROŠIRENO IZDANJA, ZAGREB, 2017. ……269
UBIŠE MI PRIJATELJA! ……... 269

PRILOG: POSVETA KNJIGE „U BOKI KOTORSKOJ SVAKI KAMEN GOVORI HRVATSKI“ ……...273
MATEMATIKA, PJESME I NOGOMET. ZAGREB, 2018. ……274
AKADEMIK PEČARIĆ : “SRBI DIJELE HRVATE NA ‘USTAŠE’ I ‘SRPSKE SLUGE’, A JA NE VOLIM BITI SLUGA!” ……274
UGROZE TEMELJA OPSTANKA HRVATSKE I ZDS ……...279
JOSIP ŠIMUNIĆ I ‘ZA DOM SPREMNI’, ZAGREB, 2019. ……... 283
SJETIMO SE ŠIMUNIĆA ……...283
DOPISIVANJE S LILI BENČIK, DRAGOVOLJAC.COM, 2021. ……. 287
ŠKABRNJA 2021. ……...287

ZAVRŠNI TEKSTOVI ……..294
VUČIĆ JE U PRAVU! …… 294
PRILOG, HODAK: KAKO ĆE LIJEVA FALANGA PREŽIVJETI OVAJ PLENKOVIĆEV ‘NOŽ U LEĐA’? …… 297
I HRVATSKA VLAST SLAVI OKRETANJE NA RAŽNJU SVEĆENIKA 302
PREDSJEDNICIMA O OTVORENOM PISMU BISKUPA ZAGREBAČKE CRKVENE POKRAJINE ……307
PRILOG, OTVORENO PISMO BISKUPA ZAGREBAČKE CRKVENE POKRAJINE PATRIJARHU SRPSKE PRAVOSLAVNE CRKVE GOSPODINU PORFIRIJU O NEISTINAMA GLEDE DJECE U RATNIM PRIHVATILIŠTIMA JASTREBARSKOM I SISKU ……309
'HRVAT NIJE NACIONALNOST VEĆ – DIJAGNOZA' ……315
PRILOZI: SESTRA ISTAKNUTOG LJUBITELJA USTAŠTVA JOSIPA PEČARIĆA ZAVIJORILA ŠAHOVNICU U KOTORU NA DAN ZLOČINAČKE “OLUJE“ ……... 319
PROVOKACIJA SRBA U KOTORU ……321

LITO U TISNOM 2022. ……..323
LITO U TISNOM 2022. – POZIVNICA NA PRVO PREDSTAVLJANJE ...323
MIRA VRBANOVIĆ, PREDSTAVLJANJE KNJIGE JOSIPA PEČARIĆA *BOJNA ČAVOGLAVE - THOMPSONOFOBIJA* …… 325
POKVARENI ČETNICI ……..331
PRILOG: PREMIJER PLENKOVIĆ JE POD MILORADOM PUPOVCEM SLUGA VUČIĆEVE POLITIKE ……332
LITO U TISNOM 2022. (2) ……337
JOŠ O LITU U TISNOM 2022. ……...343
LITO U TISNOM 2022. (3) …… 345
DA JE 9. BOJNA SMETALA, TUĐMAN BI JE ODMAH UKINUO ……...347
PREDSTAVLJANJE KNJIGE IX. BOJNA "RAFAEL VITEZ BOBAN" ….350
GOVOR J. PEČARIĆA U LIVNU ……..354
PRILOG: JASENOVAČKIM VUKAŠINOM PROTIV HRVATSKE PROSLAVE OLUJE ……357
LITO U TISNOM 2022. JOŠ TRAJE ……..359
HRVATSKIM POLITIČARIMA O LAŽNOM SVETCU SPC VUKAŠINU JASENOVAČKOM ……364

PRILOZI: OSVRT NA KANONIZACIJU SVETOGA NOVOMUČENIKA VUKAŠINA JASENOVAČKOGA I BLAŽENOGA ALOJZIJA STEPINCA ……... 366
IVO RENDIĆ - MIOČEVIĆ: NEPOSTOJEĆI SVETI VUKAŠIN JASENOVAČKI – UBOJICA SA IKONE …… 375
HRS JEDINA ALTERNATIVA HRVATA U BiH …… 381
PREDSTAVLJANJE KNJIGE 'JA SAM POBJEDNIK' / NIKOLA ŠTEDUL …….. 382
U TOMISLAVGRADU PREDSTAVLJENA KNJIGA „JA SAM POBJEDNIK NIKOLA ŠTEDUL“. …… 387
GOVOR J. PEČARIĆA U TOMISLAVGRADU ……... 388
JOSIP PEČARIĆ PREDSTAVIO KNJIGU O ŽIVOTU NIKOLE ŠTEDULA ……... 391

AKADEMIK JOSIP PEČARIĆ – ŽIVOTOPIS …….393

UVOD

Lito u Tisnom 2022, otvaramo s predstavljanjem knjige 'BOJNA ČAVOGLAVE' / THOMPSONOFOBIJA. Tih dana je sjajni hrvatski kolumnist Joško Čelan napisao u *Hrvatskom tjedniku* tekst o Thompsonu pa sam taj tekst koristio u svom govoru. Tako sam naveo i dio njegova teksta u kome se spominje *partizansko-četnička vlada Plenković-Pupovac* moj govor s tog predstavljanja dan je u Prilozima).
Poslije predstavljanja don Lazar mi je komentirao kako je Čelan precizniji od mene u tom nazivu, jer sam ranije bio oštriji u tome.
Na što je don Lazar mislio?
Ja sam vladajuću koaliciju prvo nazivao srpsko-hrvatskom želeći naglasiti činjenicu da je u toj koaliciji glavni Pupovac. Naime svjetski moćnici su željeli pobjedu Srbije u ratu s Hrvatskom, a kada je od srpske 'strašne' vojske Tuđman s hrvatskim braniteljima u 'Oluji' napravio zečeve nisu mu ni na pogreb htjeli doći. Zato sve vlade poslije Utemeljitelja hrvatske države poslušno rade sve što žele ti svjetski moćnici. A njihove želje su ostale iste. Kada već Hrvatskom ne vlada Milošević, onda je dobar i Pupovac.
Kasnije je u Hrvatskom Saboru sam Plenković (zabunom ili po onom „neće jezik nego pravo“) nazvao tu koaliciju ČETNIČKOM, pa ja koristim to ime.
Tada me don Lazar podsjetio na moju pitalicu:
-*Koja je razlika između četnika i jugoslavena?*
-*Četnik je pošteni četnik, a jugoslaven je pokvareni četnik!*
Dakle, pokvareni četnici na vlast su po Vama gori od četnika, pa je očito da je Vaš naziv – po Vašoj tvrdnji - blaži od Čelanovog!
I što odgovoriti don Lazaru kad ostanete bez teksta?
Jedino, napisati knjigu o POKVARENIM ČETNICIMA i posvetiti je don Lazaru, zar ne?
A materijala za to ima puno u mojim knjigama. Recimo samo u knjizi o poznatom hrvatskom kolumnisti:
J. Pečarić, *Vjekoslav Krsnik*, Zagreb, 2021. str. 315.
To pokazuju i njegove najnovije kolumne. Jednu sam dao u Prilozima.

Akademik Josip Pečarić

PRILOZI

LITO U TISNOM 2022. (1)

Uz Stepinčevo *In te, Domine, speravi!* (U Tebe se Gospodine, uzdam!) i mi u Župi Tisno smo kao i čitatelji Hrvatskog tjednika uz obitelj Sandre i Marka Perkovića u ovim teškim danima dok se liječnici bore za život njihova 17-godišnjeg sina Ante.
Zato ovogodišnja LITA U TISNOM otvaramo predstavljanjem knjige 'BOJNA ČAVOGLAVE' / THOMPSONOFOBIJA
i pjesmom-molitvom prošlogodišnjeg sudionika Lita u Tisnom ratnog župana Dubrovačko Neretvanske Županije i bivšeg saborskog zastupnika dr. Jure Burića

PODARI BOŽE

Podari Bože
Našem Anti
Zdravlje
Nek TVOJA ruka
Dotakne to
Dijete
I
Nek' odagna
Bolesti teške
Što našem Anti
Ove dane
Prijete
Utjehu i nadu
Obitelji daj
Molim Te Bože
Za
Sretan kraj

dr. Jure Burić
Srpanj, 2022.

Sve nazočne lijepo pozdravljam i zahvaljujem se profesorici Miri Vrbanović na sjajnom predstavljanju knjige i našem domaćinu don Lazaru Čibariću koji već godinama u Tisnom, a i ne samo u Tisnom, organizira predstavljanja knjiga tj. organizira svojevrsna Lita u Tisnom.
Znamo da je pri tome imao ne malih problema o kojima možete čitati i u ovoj knjizi što puno govori o današnjoj Hrvatskoj.
Zašto?
Poznato je kako oni koji nisu željeli Hrvatsku dočekuju legendarnu Thompsonovu pjesmu iz Domovinskog rata 'Bojna Čavoglave' i pozdrav s kojim ona počinje ZA

DOM SPREMNI. O tome piše i veliki hrvatski kolumnist Zvonimir Hodak u najnovijoj kolumni:

Hrvatsku smo obranili od poplava za vrijeme Anke Taritaš-Mrak, ali su nas naknadno poplavili oni koji od 90-tih pjevaju o ljubavi i miru s četnicima, partizanima i orijunašima. Za svakog našeg orjunaša ponešto. Zadar je raširenih ruku dočekao Šerbedžiju i njegov raskošni pjevački antitalenat, Šibenik Bajagu, Split Gorana Bregovića, Dubrovnik čeka Boru Čorbu… Jednog pjevača nigdje ne moraju čekati. Marka Perkovića Thompsona. On se u onim "nacionalističkim" vremena prijetio da ćemo "mi njima" pokazati. Sjetite se kako je njemu, osobito sada kad se bori sa strašnom obiteljskom tragedijom. Bog mu pomogao!

A njima se doista ledila krv u žilama od te pjesme. I tada pa sve do dana današnjih.

A ta pjesma je prihvaćena i kod drugih naroda koji su izloženi agresiji. Tako je ona pjesma i branitelja u Ukrajini još od 2015. godine.

Prvo predstavljanje knjige bilo je u Zagrebu u početku ruske agresije na Ukrajinu pa je ono proteklo u znaku činjenice da je 'Bojna' zapravo međunarodna HIMNA Naroda izloženih brutalnim agresijama. A to su potvrdili upravo sami Ukrajinci jer se nakon toga pojavila nova verzija 'Bojne':

NEĆETE U UKRAJINU DOK SMO ŽIVI MI!

O tim novim ukrajinskim „Čavoglavama" napisao je sjajni hrvatski kolumnist Joško Čelan tekst "JE LI VRIJEME DA UKRAJINCI PROGLASE THOMPSONA NARODNIM HEROJEM?", *Hrvatski tjednik*, 7. 7. 2022.

Naravno naslov treba odmah usporediti s izdvojenim dijelom:

Dok je god ovdje na snazi partizansko-četnička vlada Plenković-Pupovac za ovdašnje domaće/strane medije i kulturnu politiku Marko Perković će biti – umjesto časnoga branitelja i međunarodno omiljenog slobodarskog umjetnika, koji je na ponos i zemlji i narodu – vječno politički sumnjivi „ustaša"

Evo nekih dijelova Čelanovog teksta.

Prvi podnaslov je povezan s jednom mojom izjavom. Dajem ga u cijelog:

„Politički najznačajniji živi Hrvat"

Marko Perković Thompson je, prema kategoričnoj tvrdnji velikoga hrvatskoga i bokeljskog matematičara i akademika Josipa Pečarića, „politički najznačajniji živi Hrvat". Njegovi tridesetljetni popularno-glazbeni radovi spadaju u sam vrh ove vrste u Hrvatskoj, a s vremenom su našli svoje poklonike u svijetu koji se nerijetko broje i u milijunima. Ovako na prvi pogled moguće je ustvrditi da u Lijepoj Našoj samo još Luka Modrić i hrvatska nogometna reprezentacija te slavni glazbeni duo „2 Cellos" imaju ovakvu široku popularnost u planetarnom virtualnom prostoru.

Gotovo da je nemoguće zbrojiti sve Perkovićeve uradke koji dosežu milijunske brojeve: od izvorne ratne, odnosno službene „Bojne Čavoglave", koja je u toj inačici imala 2,5 milijuna pregleda s više od 7 tisuća komentara iz cijelog niza zemalja – Hrvatske, Ukrajine, Poljske, čak i jedne Italije, koja je tradicionalno najveće zanimanje gotovo isključivo pokazivala za hrvatske jastoge, brancine i sličnu našu robu – preko „Zaustavi se, vjetre", koja je u jednoj izvedbi imala 6,5 milijuna pregleda pa do njegove vrhunske „Samo je ljubav tajna dvaju svjetova" s 18 milijuna pregleda.

Više od golih brojeva fascinira oduševljenje Markovim stvaralačkim duhom koji pjeva slobodno i bez trunke straha od vladajućeg liberalnog fašizma i njegove političke ispravnosti. Oni su dovedeni do paroksizma u istinski totalitarnim profilima

predsjednika vlade Andreja Plenkovića, duboko globalistički indoktriniranoga, i njegove naizgled vječno ustrašene, ali svejedno opake i bespogovorno odane zmijice mu u njedrima Ninočke Obuljen Koržinek, ministrice (protu)hrvatske kulture. Izraz toga (zlo)duha bio je, recimo, prije jednoga desetljeća (srećom zamukli) glas splitskog jugomasonskog novinarskog terminatora Zlatka Galla ili pak onaj iz istoga zmijskog gnijezda imenom Jutarnji list, odnosno Aleksandra Ace Dragaša, koji je, konkretno 26. travnja 2013. po Izetbegovićevoj Bosni tražio „protuotrov za Thompsonove mračne ideje", a njegova Hrvatska priviđala mu se kao „'katolička džamahirija' iz mračnog srednjeg vijeka".

Istodobno se među onih 7.000 mrežnih komentatora nalazi se i jedna Mirela Milosavljević, koja piše: „Srpkinja sam, ali obožavam sve hrvatske pjesme, iako mi tata ne da da slušam Thompsona. Bila sam mu na koncertu. Car!" U susjedstvu te Srpkinje stanoviti Crnogorac potpisan kao Christian Tatar uzvikuje: „Za Dom spremni Crnogorci pa da nas ima deset!"

Srpski svinjarski mini-imperijalizam

Marko Perković Thompson i njegov barem dvadesetgodišnji javni progon zorna je slika i prilika sudbine malih naroda u današnjem svijetu, stalno željnom slobode. On se najprije s oružjem i gitarom u ruci, a potom i stihom na usnama suprotstavljao srpskom svinjarskom mini-imperijalizmu, čija neograničena bešćutnost, zloća i pohlepa za tuđim dolazi do punoga izražaja i ovih dana i mjeseci tijekom ruske agresije na Ukrajinu. Potom se nakon trećejanuarskoga detuđmanizacijskog prevrata 2000. godine vodeći hrvatski glazbeni tribun junački suočio s vladajućim udbokosom i masonskim globalistima u Hrvatskoj, kao i njihovoj, prvenstveno europskoj internacionali. Žestinu njihovih nasrtaja na Thompsona i njegovu brojnu publiku jasno oslikava medijsko „ubijanje karaktera" spomenutih izmećara kakvi su bili Gall i rečeni Aca.

Na Markovoj strani bila je samo hrvatska mladež, koju je pjevač nadahnuto učio vjeri, domoljublju i tradicionalnim hrvatskim vrijednostima, poneki kolega, političar i novinar, što je njihovim neprijateljima tjeralo pjenu na usta. Koliko su oni đavolski uporni i radišni – jer, znamo odavno, đavao za takve uvijek nađe dovoljno Judinih škuda (...).

I slijedeći dio Čelanovog teksta dajem u cijelosti jer se naslov poklapa s naslovom moje knjige:

J. Pečarić *Za dom spremni i Slava Ukrajini*, dragovoljac.com, 2022.:
https://www.dragovoljac.com/index.php/pecaric/30156-za-dom-spremni-i-slava-ukrajini

I ta činjenica samo pokazuje koliko je dobro biti u mojoj poziciji kada drugi govore isto što i ja samo to rade mnogo bolje:

„Za Dom spremni" i „Slava Ukrajini"

Sada su, evo, Marko Perković Thompson i njegova legendarna „Bojna Čavoglave i hrvatski borbeni pozdrav „Za Dom spremni" potvrđeni i kao ukrajinski narodni heroji. I sada u punom sjaju na djelo stupa slavna jugoglobalističko-udbokosovska dvoličnost: vijest o novoj ukrajinskoj inačici – prva je iz 2015. godine, nakon ruske otmice Krima – prenijeli su i režimski Jutarnji i Večernji list. Nekome bi se moglo učiniti da se pomalo lomi zloglasni liberalno-fašistički ostracizam odnosno „cancel culture", koja se desetljećima nepopustljivo gradila oko najpopularnijeg, a u

svojim najvišim dometima i vrhunskoga hrvatskog kantautora, koji je odavno postao međunarodnom činjenicom.

Sada, evo, i američki političari bodro uzvikuju „Slava Ukraini“, koja je tamošnja istovrijednica pozdravu „Za Dom spremni“, a vezuje se uz ime Stepana Bandere, neke vrste ukrajinskoga Ante Pavelića. Tako je, uostalom, i u doba hladnoga rata tadašnji guverner Kalifornije i budući američki predsjednik Ronald Reagan proglasio Pavelićev 10. travnja i tamošnjim blagdanom. Kad su geopolitičke potrebe velikih sila u pitanju onda će se pogledati kroz prste i inače gvozdenom zakonu političke ispravnosti.

Ali, mi se ne ćemo zavaravati: dok je god ovdje na snazi partizansko-četnička vlada Plenković-Pupovac za ovdašnje domaće/strane medije i kulturnu politiku Marko Perković će biti – umjesto časnoga branitelja i međunarodno omiljenog slobodarskog umjetnika, koji je na ponos i zemlji i narodu – vječno politički sumnjivi „ustaša“. I opet će neki „instrijansko-jugovićki“ nekretninski muljator braniti Perkoviću pristup pulskoj Areni, kao da mu je ćaćina, a kad Hrvatska konačno osvoji Svjetsko prvenstvo u Kataru opet će mu tko zna koliko još dugo vladajući „antifašistički“ Zagreb isključivati razglas. Dok konačno Hrvati ne isključe njih.

Josip Pečarić

Komentar: Ranijih godina su predstavljanja koje je don Lazar Čibarić organizirao u Tisnom i u još nekim dalmatinskim gradovima (Split, Omiš, Kaštela, Skradin, Tribunj, Pakoštane) prošireno i na BiH (Livno, Tomislavdrad). Mnogo više o *Litu u Tisnom 2022.* dano je na kraju knjige.

VJEKOSLAV KRSNIK

PREMIJER PLENKOVIĆ JE POD MILORADOM PUPOVCEM SLUGA VUČIĆEVE POLITIKE

31 srpnja, 2022

Bez obzira na činjenice koje na razne načine sve više raskrinkavaju četnički mit o ustanku u Srbu i ove godine je čel(t)nik Milorad Pupovac u ime tzv. Srpskog narodnog vijeća organizirao obilježavanje 27. srpnja kao navodnog ustanka Srba protiv NDH-a. Povijesni dokumenti međutim govore da se radilo o masakru nad nedužnim hrvatskim civilima a ne o napadu na oružane ustaške postrojbe.

Taj se datum za vrijeme komunističke Jugoslavije čak slavio kao Dan ustanka naroda Hrvatske (?!), što samo potvrđuje tezu da su u tadašnjoj Hrvatskoj manjinski Srbi kontrolirali hrvatske komuniste, a to se najočitije odrazilo na podržavanju velikosrpskog mita o 700.000 navodnih žrtava u Jasenovcu. Nažalost, hrvatska je politika nakon pobjede u obrambenom Domovinskom ratu podlegla velikosrpskoj propagandi, pa umjesto da s pozicije pobjednika usmjerava odnose sa Srbijom svela se na poslušnika četničke propagande iz Beograda koju u hrvatskoj državi vrlo uspješno provodi čel(t)nik Srpskog narodnog vijeća Milorad Pupovac. Zato se umjesto suočavanja beogradske politike sa zločinima što ih je velikosrpska agresija počinila u Hrvatskoj s Ovčarom i Škabrnjom kao simbolima tih zločina, hrvatska politika bavi izmišljenim mitom o Jasenovcu. Prevedeno na jednostavan politički jezik, predsjednik Srbije Aleksandar Vučić kao osvjedočeni četnik trebao bi doći u Hrvatsku da se na Ovčari ispriča Hrvatskoj za zločine što su ih Srbi počinili nad Hrvatima, a ne da iz Drugog svjetskog rata razvlači mit o Jasenovcu. Za takvu ponižavajuću poziciju odgovorna je hrvatska politika, bolje rečeno političari koji su bili na čelu države u posljednjih dvadesetak godina, dakle Stipe Mesić, Ivo Josipović, Kolinda Grabar Kitarović, Ivica Račan, Ivo Sanader, Jadranka Kosor, Zoran Milanović i sada sam Andrej Plenković. Kulminacija te podređenosti događa se upravo sada s premijerom Plenkovićem koji statusno nema nikakve veze s hrvatskim identitetom jer je mentalno i politički vezan za Bruxelles, a ideološki za propali komunistički sustav.
U takvom kontekstu treba promatrati i pokušaj srbijanskog predsjednika Aleksandra Vučić da mimo uobičajenog protokola uđe u Hrvatsku da bi tobože u privatnom posjetu obišao Jasenovac kao i nakaradno obilježavanje Dana ustanka u Srbu 27. srpnja, ali i iduće obilježavanje obljetnice "Oluje" 5. kolovoza koje će u Srbiji sasvim sigurno na službenoj razini biti etiketirano na način kako je hrvatska vlada proglašena "ustaškom". Indikativno je reagiranje premijera Plenkovića na pokušaj Aleksandra Vučića da nezakonito uđe u Hrvatsku. On se čudi da su ne samo srbijanski mediji nego i na službenoj stranici tamošnjeg Ministarstva unutarnjih poslova njegovu vladu nazvali "ustaškom". On kaže da je "važno je da se u međusobnim odnosima tretiramo s poštovanjem i da vodimo računa da smo država", a činjenica je da Aleksandar Vučić od početka svojega mandata ne tretira Hrvatsku s poštovanjem, pa je čak ne smatra

državom nego dijelom velikosrpskog "srpskog sveta", jer takva beogradska politika smatra Jasenovac dijelom tog "srpskog sveta".
To nije od jučer jer je u posljednjih nekoliko godina Aleksandar Vučić izrekao niz uvreda na račun hrvatske države i hrvatskoga naroda, pa je bilo samo pitanje vremena kad će Plenkovićevu vladu nazvati "ustaškom". U tome je svakako najviše kriv sam Andrej Plenković koji se pod kontrolom vođe velikosrpske "pete kolone" Miloradom Pupovcem podanički odnosi prema srbijanskom predsjedniku. Kad je svojedobno na domjenku priređenom u povodu pravoslavnog Božića izaslanik srbijanskog predsjednika Vladimir Božović obećao hrvatskim Srbima koje oni smatraju samo Srbima da će ih **"matična država Srbija u svim problemima i iskušenjima i kada god budu ugroženi braniti svim raspoloživim sredstvima" premijer Andrej Plenković je umjesto da demonstrativno napusti domjenak mirno odslušao prijetnju srbijanskog izaslanika. Kad je na jednom od četničkih derneka priređenim u povodu srpskog obilježavanja "Oluje" Aleksandar Vučić usporedio današnju demokratsku Hrvatsku s Hitlerovom Njemačkom, čemu je bio nazočan Plenkovićev nadzornik Milorad Pupovac, tada je Andrej Plenković izjavio da je Aleksandar Vučić "malo pretjerao", što drugim riječima znači da je donekle u pravu. Prema tome sa stajališta hrvatske državne politike nije upitno što četnički predsjednik susjedne države misli i govori o Hrvatskoj, nego je još više upitno kakvog predsjednika Vlade ima Hrvatska kad sve to dozvoljava. Imajući sve to skupa u vidu, jedino ispravno rješenje u postojećim okolnostima bio bi odluka hrvatske Vlade da se, kao što je to u jednoj anketi na društvenoj mreži podržala golema većina ispitanika, predsjednika Republike Srbije proglasi u Hrvatskoj za "persona non grata". To bi bio jedini ispravni državnički potez, ali naravno s Andrejom Plenkovićem kao slugom Milorada Pupovca neizvediv.**
'Hrvatska je uključiva i tolerantna, prvi put sam danas vidio, nemam naslovnice srpskih medija da ih vadim jer nemam tu teatralnu praksu, ali **da smo ustaška vlada, mislio sam da smo mi nekakvi u optikama brojnih dijela hrvatskih medija ili Jugoslaveni ili antikristi, ljubitelji Srba, što nam sve nisu lijepili. Toliko je bilo epiteta da danas nosimo epitet ustaške vlade i to na službenoj web stranici Ministarstva unutarnjih poslova Srbije**. Ovakve reakcije ukazuje na histeričnu reakciju Beograda', dodao je.
'Mi smo tu skroz cool i easy, kada dođe trenutak, bit će i posjeta. Hrvatska poštuje sve manjine u Hrvatskoj. Politika svršenog čina ne može proći nigdje, pa ni u Hrvatskoj', rekao je **Plenković**.
U Srbiji se, kaže, odugovlači s formiranjem Vlade do krajnjih rokova. "Mi smo u ovom trenu smatrali da nam takav posjet ne odgovara", kazao je Plenković.
"Gledajte, **važno je da se u međusobnim odnosima tretiramo s poštovanjem i da vodimo računa da smo država. Države** komuniciraju isto kao i ljudi. Kad netko dolazi u posjet, on prvo nazove i najavi se. Ista vrsta komunikacije treba biti i među državama. Ovdje to nije bilo obavljeno na odgovarajući način. Za takav posjet koji, hoćemo mi to reći ili ne, ima svoje političke konzekvence… **Hrvatska drži do sebe i svojih susjeda i želi normalizirati odnose. Svaki posjet koji može imati političke konzekvence se mora pažljivo dogovarati**. To ne ide tako – pa nikada nije moment, zašto ne bih sada. Manje treba lijepiti etikete o tome da su ustaše izvršile napad, odbile… Malo mi to djeluje smiješno, kao da smo vratili vrijeme 30 godina unazad", kazao je.

O Pupovcu

"S Pupovcem surađujemo. Mnogi kritiziraju HDZ i mene zbog suradnje s manjinama, pa tako i srpskom. No povjerenje dobijamo jednom, dva puta… Mi poštujemo zakon i Ustav i mi želimo da su naše manjine zadovoljne i da vodimo zemlju uz njihovu potporu", rekao je **Plenković**.

Pustit ćemo da se sve ovo slegne, pa ćemo potom razgovarati dalje o ovoj temi, rekao je Plenković o dogovoru posjeta Aleksandra Vučića Jasenovcu srpsko narodno vijeće (SNV) i ove je godine obilježilo obljetnicu ustanka u Srbu, u spomen na 27. srpnja 1941., kada je iz ovog sela krenuo srpskih otpor prema NDH.

Nekada se ovaj datum slavio i kao Dan ustanka naroda Hrvatske, a danas na, 81. obljetnicu, **predsjednik SNV-a Milorad Pupovac ocijenio ga je važnim mjestom i važnim datumom za slobodu koja je izborena u Drugom svjetskom ratu**.

"Kako na prostoru Hrvatske, tako i širem prostoru bivše zajedničke zemlje", naglasio je.

Uz notorne Milorada Pupovca, Stipu Mesića i Franju Habulina i danas je "proslavljena" još jedna obljetnica "partizanskog" ustanka u Srbu uz nazočnost nekoliko stotina "slavljenika"!

Zaista, nema više smisla ponavljati kako se ovdje nije radilo o nikakovom antifašističkom ustanku nego o strašnom pokolju nad hrvatskim ljudima koji su poklani od strane četnika uz zvjerstva koja su neshvatljiva ljudskom razumu, kao što je npr. bilo ubijanje trogodišnje djece i nabijanje na kolac i okretanje na ražnju katoličkog svećenika uz nazočnost njegove majke!

O ovome zločinu izneseno je dosada toliko dokaza od strane najeminentnijih hrvatskih povjesničara i svjedoka da više nema smisla svake godine to ponavljati!

Nema smisla niti prozivati one koji tamo dolaze na današnji dan "slaviti" jer je to njihov politički kredo! Međutim, ono što moramo ponavljati i postavljati pitanja i prozivati je upućeno prema hrvatskoj vladi i DORHU!

Pitam hrvatsku vladu do kada i zašto? Hrvatska vlada zasigurno ima sve relevantne činjenice i unatoč politici tzv. "uključivosti" postoje granice nacionalne strpljivosti, a uvjeravam vas da je na primjeru Srba, ona davno potrošena!

Hrvatska vlada pokazala je dobar i čvrst stav oko Vučića i Jasenovca, ali Srb je u istoj ravni uvreda i diskvalifikacija hrvatskog naroda i to se mora prekinuti!

Isto tako upućujem pitanje DORHU, zbog čega ne spriječe opetovano širenje laži i mržnje koje izaziva ovaj događaj koji neosporno vrijeđa osjećaje velikog broja pripadnika hrvatskog naroda, a posebno rodbine žrtava koje su okrutno likvidirane na današnji dan prije 81 godinu? Ratni zločin ne zastarijeva, je li tako?

Zar uistinu nemate nikakovih osnova za barem inicijativno pokretanje izvida o ovim zločinima, ili se "vadite" na "nedostatku" dokaza?

Vrijeme je, krajnje vrijeme, shvatiti kako živimo u Hrvatskoj, a ne u nekoj Jugoslaviji i da gradimo hrvatsku, a ne jugoslavensku budućnost! "Proslave" u Srbu nisu naše vrijednosne sastavnice vrijeme je da se to ozbiljno shvati!

"Važno je zato što **ovdašnji narod ustao da bi obranio svoj goli život, ali nije stao na tome**, nego je u borbi razvio slogu s hrvatskim narodom i stvorio jedinstvenu oslobodilačku snagu u Hrvatskoj, bivšoj Jugoslaviji i Europi", poručio je Milorad Pupovac, kako prenosi HRT.

Ako je dosad bilo sumnje u tvrdnji da predsjednik hrvatske Vlade vodi popustljivu politiku prema četničkoj garnituri koja je sada na vlasti u Srbiji, najnoviji namjerni incident pokrenut iz Beograda s osporavanjem hrvatskoga jezika raskrinkava Andreja Plenkovića kao poslušnog agenta predsjednika Srbije Aleksandra Vučića. To se može zaključiti iz reakcije hrvatske Vlade i samog premijera Andreja Plenkovića na skandalozno osporavanje postojanja hrvatskoga jezika u udžbeniku za osnovnu školu.

Prije toga trebamo podsjetiti na brojne reakcije i izjave samog Andreja Plenkovića koje su ozbiljno dovodile u sumnju Plenkovićevu privrženost obrani hrvatskog nacionalnog dostojanstva. Već sama najava u jednom intervjuu nakon što je postao predsjednik HDZ-a da je njegova zadaća da prvo promijeni sam HDZ-a a zatim i Hrvatsku upućivala je na "opasne namjere" tog briselski vrhunski istreniranog birokrata koji dozvoljava da ga predsjednik Europske komisije javno štipa za stražnjicu. Te "opasne namjere" pokazale su se prije svega u sluganskom odnosu prema politici koju u Republici Hrvatskoj gotovo na dnevnoj bazi provodi čel(t)nik velikosrpske "pete kolone" u hrvatskoj državi Milorad Pupovac.

Treba podsjetiti i na njegovu reakciju pa se to uklapa u Plenkovićevu viziju da "promijeni Hrvatsku". U početku je u tu njegovu zadaću spadalo vjerojatno da se pitanje sudbine nestalih u Domovinskom ratu, koje Srbija sustavno odbija rješavati, jednostavno izbriše iz hrvatskih zahtjeva.za rješavanje neriješenih pitanja proisteklih iz Domovinskog rata. To se dogodilo uoči hrvatskog predsjedanja Vijećem Europe kad je premijer Andrej Plenković trebao posjetiti Beograd, pa je u izjavi hrvatskog veleposlanstva u Srbiji ta tema bila izostavljena iz najavljene agende. Srećom zbog pandemije taj posjet Beogradu nije nikad ostvaren, a u međuvremenu je Andrej Plenković shvatio da je u popuštanju Aleksandru Vučiću "malo pretjerao", pa se tema nestalih ponovno vratila u hrvatsku agendu neriješenih problema prema Srbiji.

Nema nikakve dvojbe da je najnoviji napad na hrvatski nacionalni i državni integritet negiranja hrvatskog jezika dio SANU memorandumske ofenzive u lansiranju "srpskog sveta" pri čemu je Republike Hrvatska nakon događaja u Crnoj Gori i Kosovu krajnji cilj. Država koja drži do svojeg dostojanstva, što u slučaju Hrvatske s ovakvim premijerom i Vladom nije slučaj, čim se pojavila ta informacija o negiranju hrvatskoga jezika u školskom udžbeniku. povukla bi svojega veleposlanika iz Beograda**. Ovdje je potrebna mala digresija. U skladu s Plenkovićevim popuštanjem Aleksandru Vučiću u Beograd je kao veleposlanik poslan bivši suradnik Udbe i bivši novinar "Vjesnika" Hidajet Bišćević kojemu je, da njegovo veleposlanstvo obavlja posao kako bi trebalo, bila zadaća da obavijesti Zagreb o skandaloznoj temi o hrvatskom jeziku u školskom udžbeniku. Još jedna digresija. Da hrvatska novinska agencija HINA ima svojeg dopisnika u Beogradu, a nema ga (?!) tu informaciju bi saznala hrvatska javnost. Ovako se trebalo čekati da reagira Hrvatsko nacionalno vijeće u Vojvodini tražeći zabranu tog udžbenika, pa je to tek sada postala tema za hrvatsku diplomaciju i Vladu. Usput rečeno kad je prije nekoliko mjeseci Gradsko vijeće Subotice proglasilo hrvatski jezik "bunjevačkim jezikom" Ministarstvo vanjskih i europskih poslova uputilo je prosvjednu notu Beogradu. Ovaj put ne samo da hrvatski veleposlanik nije povučen iz Beograda nego nije bilo ni prosvjedne note.**

U svojoj ustaljenoj praksi premijer Andrej Plenković dokazao je da na čelu hrvatske Vlade o izuzetnom važnom pitanju kao što je zaštita hrvatskog jezika kao jednog od ključnih čimbenika hrvatskoga naroda i nacije nastavlja sa skandaloznim popuštenjem velikosrpskoj politici Beograda. On je to sveo na neobavezno časkanje sa srbijanskim predsjednikom na margini samita Europske unije i zemalja Jugoistočne Europe u Brdu kod Kranja. Slučaj osporavanja hrvatskoga jezika stavio u kontekst "ping-pong retorike koja zaoštrava odnose i ne donosi ništa pozitivno". On kaže da to "nije moj stil i ne donosi ništa pozitivno.". Drugim riječima prihvaća stil Aleksandra Vučića "koji zaoštrava odnose i ne donosi ništa pozitivno". U tom stilu Andrej Plenković kaže: "Želimo rješavati otvorena pitanja, jačati položaj hrvatske manjine u Srbiji, nastaviti potragu za nestalima i ukazati na udžbenike koji negiraju hrvatski jezik". U toj rečenici negiranje hrvatskoga jezika sveo je na problem hrvatske manjine u Srbiji, a ne kao što bi se očekivalo od predsjednika hrvatske Vlade, da je to u kontekstu "srpskog sveta" udar na nacionalni integritet hrvatske države i hrvatskoga naroda. Što je najgore Andrej Plenković prihvaća obrazloženje Aleksandra Vučića koji mu je rekao da je bio upoznat s time i "da će vidjeti što može s te strane učiniti". A što se može očekivati od Vučića može se iščitati iz njegove izjave da se "radi o podjeli jezika koju je ustanovila SANU" i da se "ne radi ni o kakvoj uvredi". Jasno je da Aleksandar Vučić pere ruke nad ovom grubom uvredom jer eto to nije njegov problem nego Srpske akademija nauka i umetnosti", kao da je to neka privatna institucija a ne vrhunska intelektualna institucija koju financira srbijanska Vlada. Dalje, iako je bio upoznat sa cijelom stvari Vučić kaže "naravno da ćemo pogledati i vidjeti o čemu se radi i ako smo napravili grešku ispravit ćemo". ali je uz to dodao, što nema nikakve veze s osporavanjem hrvatskoga jezika, kako se "nada da će biti manje ulica Mile Budaka u Hrvatskoj", dok je cijela Srbija preplavljena ulicama četničkih vojvoda na čelu s ratnim zločincem kojega su komunisti likvidirali Dražom Mihailovićem. Ovaj slučaj sluganskog odnosa Andreja Plenkovića prema srbijanskom predsjedniku Aleksandru Vučiću, pa i izostanka reakcije hrvatskih institucija koje bi trebale reagirati na praktički negiranje hrvatskoga naroda, jer mu se negira njegov vlastiti jezik samo potvrđuje da Plenkovićeva najava o "promjeni Hrvatske" uključuje i velikosrpsko djelovanje na najvišoj razini iz susjedne države. Štoviše, u ovom slučaju, osim izravne i odlučne reakcije Hrvatskog instituta za jezik i jezikoslovlje, nisu se javile dvije najvažnije hrvatske institucije kao što su Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti i Matica hrvatska koja ove godine obilježava 50. obljetnicu "Hrvatskoga proljeća". Naravno one su pod kontrolom HDZ-a kao "stranke opasnih namjera" i "velikog vođe" Andreja Plenkovića koji ne želi igrati ping-pong s Aleksandrom Vučićem jer djeluje kao njegov poslušni agent.

Vjekoslav Krsnik

https://bezcenzure.hr/vlad/premijer-plenkovic-je-pod-miloradom-pupovcem-sluga-vuciceve-politike/

https://www.dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/31548-vjekoslav-krsnik-premijer-plenkovic-je-pod-miloradom-pupovcem-sluga-vuciceve-politike

https://bezcenzure.hr/vlad/pokvareni-cetnici/

Komentar: Pogledajte i Krsnikov članak:

TKO ĆE POKRENUTI OPOZIV PREDSJEDNIKA VLADE ANDREJA PLENKOVIĆA I KAZNENI PROGON MILORADA PUPOVCA?

https://www.dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/31857-vjekoslav-krsnik-tko-ce-pokrenuti-opoziv-predsjednika-vlade-andreja-plenkovica-i-kazneni-progon-milorada-pupovca

https://narod.hr/hrvatska/vjekoslav-krsnik-tko-ce-pokrenuti-opoziv-predsjednika-vlade-andreja-plenkovica-i-kazneni-progon-milorada-pupovca

https://infokiosk.net/vjekoslav-krsnik-tko-ce-pokrenuti-opoziv-predsjednika-vlade-andreja-plenkovica-i-kazneni-progon-milorada-pupovca/

PUPOVAC I HDZ

Naslov:HDZ ZADRŽAVA VLAST PUPOVCU!
Datum: Sat, 13 Jun 2020 21:22:25 +0200
Šalje: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

HDZ ZADRŽAVA VLAST PUPOVCU!

Davno sam napisao da je HDZ promijenio svoj slogan ZNA SE!
On sada glasi ZA SE!
Međutim, nisam bio u pravu iako bi se to moglo zaključiti iz njihove najvažnije izborne poruke: DOMOVINSKI POKRET I MIROSLAV ŠKORO DOVODI BERNARDIĆA NA VLAST!
Nedavno smo se na to osvrnuli i u jednom druženju gdje su bili neki naši svećenici.
Ponovio sam ono o čemu sam govorio još prije predsjedničkih izbora: Naravno ne slažem se s onim što radi „hrvatska“ ljevica, ali isto radi i HDZ. Oni vjerojatno to ne misle pa sam pitao naše svećenike: Misle li oni u Crkvi u Hrvata da je prostitucija bolja od „naših“ ljevičara. Što je po Crkvi moralnije.
Meni je jasno da u RH mnogi misle da je bolja prostitucija, mada imamo već i sjajni likovni prikaz HDZ-ove vladavine:
Slika zorno pokazuje koliko sam bio u krivu kada sam rekao da je HDZ danas stranka ZA SE!
Očito je da to nije precizno rečeno:
HDZ ZADRŽAVA VLAST PUPOVCU!
Spomenimo samo dvije očite stvari koje ponajbolje govore o tome:
Prvo pogledajmo naslov teksta na portalu narod.hr:

PUPOVAC O UVREDLJIVOM TRANSPARENTU: SPOMINJAO 'ZDS', PORUČIO KAKO ĆE 'SDSS RAZMISLITI HOĆE LI NAKON IZBORA SUDJELOVATI U VLASTI'
https://narod.hr/sport/pupovac-o-uvredljivom-transparentu-spominjao-zds-porucio-kako-ce-sdss-razmisliti-hoce-li-nakon-izbora-sudjelovati-u-vlasti
Sjetimo se da je Pupovac glavni krivac za svaki ispad koji je uperen protiv pripadnika srpske manjine u RH. Pogledajte samo Presudu HNES-a kojom je etički osuđen za veleizdaju, a njegovo djelovanje poslije toga je još gore jer je u vlasti s HDZ-on!
A kad već spominjemo ZDS, evo što je o tome napisao Rudi Tomić:
E, sada su medije i (anti)fašisti u velikom problemu (da nije izbora ne bi imali o čemu pisati) jer ne mogu više ustašizirati i kriminalizirati hrvatski usklik – Za dom spremni. "Tko nije bio spreman 1991., nije ni danas. Za mene je ova presuda Visokog prekršajnog suda, točno kao što je rekao Marko Perković Thompson, jedan korak u povratku Hrvatske svojoj kući, svojim izvorištima", rekao je Borislav Barišić, stopostotni ratni invalid, predsjednik Saveza udruga dragovoljaca HOS-a Republike Hrvatske u emisiji – Budnica Osječke televizije. (06. 06.2020.)
"Istoričar" Ivo Goldstein, u velikom razgovoru za Inu, kaže među ostalima, da je pozdrav ZDS – ustaški, a NDH – izdajnička: "Ja mislim da je NDH bila izdaja hrvatskog naroda te da taj pozdrav (ZDS) simbolizira izdaju" (Hina, 11.06.2020.
Dakle: Tko nije Za dom spremni, taj se ne osjeća Hrvatom niti Hrvatsku doživljava svojom domovinom. Rimljani bi rekli: Hospes sint invitis!/ Oni su nepoželjni gosti! I bili bi protjerani iz Rima. Već stoljećima hratski narod "spava" s neprijateljima u svojoj domovini!? Djela govore glasnije od riječi; neka vaše (zastupničke) riječi podučavaju i neka vaša djela govore.(Sv Ante Padovinski)

Toronto, Sv. Ante, 2020.

https://hrvatskonebo.org/2020/06/13/rudi-tomic-izbori-u-hrvatskoj-bez-glasa-iz-dijaspore/

Pogledajte i:

https://narod.hr/hrvatska/nakon-priopcenja-o-cavoglavama-kakve-je-odluke-dosad-donosio-aktualni-sastav-ustavnog-suda-1-pitanje-davanja-djece-na-udomljavanje-istospolnim-parovima

Spomenut ću samo još jednu stvar koja pokazuje to nevjerojatno HDZ-ovo sluganstvo Pupovcu u borbi da očuvaju vrhovnu vlast u RH u Pupovčevim rukama.

Radi se o u SAD-u nagrađenom filmu o „Oluji" redatelja Nikole Kneza. Jedan od scenarista i producenata filma je general dr. sc. Miroslav Međimorec.

U filmu se pojavljuju: Jakov Bienenfeld, Mario Bujanović, dr. Roman Jurić, gen. Krešimir Ćosić, dr. Dinko Čutura, gen. Atif Dudaković, Peter W. Galbraith, Emzad Galiašević, Mate Kovačević, dr. Slobodan Lang, dr. Ivan Lučić, dr, Davor Marijan,

Ante Marjanović, Marijan Mihić, dr. Ante Nazor, akademik Josip Pečarić, gen. Rajko Rakić, Višnja Starešina, dr. Miroslav Tuđman, dr. Edward S. Yambrusic, Miomir Žužul.

Posebna zahvala ide:

Hrvatsko Memorialno Dokumentacijski Centar Domovinskog Rata (ravnatelj dr. sc. Ante Nazor): Peter W. Galbraith, United States Ambassador to Croatia, 1993-1995, Ministarstvo Hrvatskih Branitelja, Texas A&M University, Corpus Christi, The Army & Navy Club Washington D.C. (John L. Warnack, chief operating officer), dr. Edward S. Yambrusic & mrs Natalie Yambrusic, Steve Rukavina.

A još se za „Oluju“ kaže:

Ovaj film prikazuje događaje vezane uz ovu izvanrednu bitku te pokazuje da Hrvatska, zajedno sa svojom vojskom i svojim generalima, zaslužuje pohvalu svjetske zajednice, a možda i Nobelovu nagradu za mir.

Jasno je da hrvatska javnosti nije smjela doznati za ovo. Jer:

HDZ ZADRŽAVA VLAST PUPOVCU!

Josip Pečarić

Naslov: PISMO PREDSJEDNIKU DRŽAVE, PREDSJEDNIKU VLADE I MINISTRICI KULTURE RH
Datum: Fri, 3 Jul 2020 10:39:34 +0200
Šalje: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>
Prima: gradjani@predsjednik.hr, predsjednik@vlada.hr <predsjednik@vlada.hr>, kabinet@min-kulture.hr, hina@hina.hr <hina@hina.hr>
CC: miroslav tudjman

PISMO PREDSJEDNIKU DRŽAVE, PREDSJEDNIKU VLADE I MINISTRICI KULTURE RH

Poštovani Predsjedniče RH,
Poštovani Predsjedniče Vlade RH,
Poštovana Ministrice kulture RH,

Bio sam šokiran neinteligentnim odgovorom gđe Ministrice u svezi s pitanjem o njenom potpisivanju zahtjeva da general Praljak treba platiti porez za svoje knjige.
Njen odgovor je bio da u dokumentu ne postoji tvrdnja da su te knjige šund.
Doista jadno svođenje njenog odgovora generalu Praljku na lingvistiku, i skidanje odgovornosti za smrt generala Praljka i Ministrice i Vlasti koji su je unatoč tomu (ili zbog toga) imenovala ministricom.
Da je to tako postoji dokument istaknutog člana HDZ-a prof. dr. sc. Miroslava Tuđmana koji je kao zastupničko pitanje uputio Hrvatskom Saboru i koje je dano u prilogu.
Profesor Tuđman na početku obrazloženja spominje „uradak“ gđe Ministrice:
Ministarstva kulture iz 2008. godine "da se radi o brošurama koje se ne mogu smatrati knjigama"
Daje objašnjenje koja je ludost bila tvrdnja da to nisu knjige, pa govori o tome kao o šundu:
Tim rješenjem se implicira da će sve one publikacije koje donose izvorne dokumente i činjenice o Domovinskom ratu, dakle sve one koje nastoje prikazati povijesnu istinu o suvremenoj hrvatskoj povijesti biti oporezivane kao šund (podcrtao JP) – *za razliku od onih koji kriminaliziraju Domovinski rat.*
Tekst prof. Tuđmana možete naći npr. u knjizi:
M. Međimorec, J. Pečarić, *General Praljak*, drugo prošireno izdanja, Zagreb, 2017.
Zapravo dan je u tekstu čiji naslov govori što ogromni broj Hrvata i misli o obrani gđe Ministrice oko njene ulogo u tome što general Praljak nije danas s nama:
GENERAL PRALJAK BRANI HRVATSKU DRŽAVU, A VLAST INTERESE SVJETSKIH MOĆNIKA.
Važno je napomenuti da je prof. Tuđmana tada podržao i tadašnji Predsjednik Vlade, a današnji Predsjednik RH. O tome pogledati tekst:
PROVOĐENJE VELIKOSRPSKOG MEMORANDUMA 2: PRALJKU STIGLA OVRHA OD POLA MILIJUNA KUNA

Milanović navodi da je rješenje Ministarstva financija u slučaju generala Praljka – krajnji dokaz političke neodgovornosti i oportunizma. On kaže;
"Bilo bi normalno da su dokumenti koje je prikupio i objavio general u svojim knjigama objavljeni uz financijsku potporu hrvatske države. Umjesto da financira njegovu obranu, država ga financijski kažnjava i onemogućuje da objavljuje istinu o državnoj politici koju brani. Gramzivost Porezne uprave za punjenjem državnog proračuna ne može biti opravdano, ponajprije jer je zasnovano na netočnim podacima."
S obzirom da je sve ovo o čemu je pisao prof. Tuđman za gđu Ministricu lingvističko pitanje, a zapravo govori o sastavu Ministarstva kulture jer je nisu spriječili da – kako kaže – stotinu puta iskaže posrednu tvrdnju kako prof. Tuđman ne zna o čemu je pisao predlažem da Vlada, tj. Ministarstvo kulture otkupi – recimo - 1000 primjeraka spomenute knjige (po cijeni koju sami odredite) i podijeli ih hrvatskim školama, veleposlanstvima, svojim ministarstvima prepunih ovako neukih ljudi koji misle da su inteligentniji od prof. Tuđmana...
Naravno, jasno mi je da Ministarstvo s takvim kadrovima koje ima i dalje misli da je pitanje lingvističke naravi, pa pretpostavljam da Ured Predsjednika smije otkupiti – po bilo kojoj cijeni - spomenutu knjigu i distribuirati je.

S poštovanjem,
Akademik Josip Pečarić

PRILOG:

HRVATSKI SABOR
KLUB ZASTUPNIKA HDZ-a
ZASTUPNIK prof. dr. sc. MIROSLAV TUĐMAN
Zagreb, 20. lipnja 2012.

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

Predmet: Zastupničko pitanje upućeno predsjedniku Vlade RH

Poštovani,
Temeljem članka 185. poslovnika Hrvatskog sabora, postavljam sljedeće

ZASTUPNIČKO PITANJE

Hoće li Vlada kontinuirano provoditi politiku naplaćivanja PDV-a na knjige koje istinito i činjenično govore o Domovinskom ratu?

Obrazloženje:
Samostalni sektor za drugostupanjski upravni postupak Ministarstva financija RH donio je rješenje (Klasa: UP/II-471-02/09-01/146) od 11. 5. 2012. godine kojim se odbija žalba poreznog obveznika OKTAVIJAN d.o.o. iz Zagreba, i kojim se nalaže da bez prava na žalbu mora izvršiti uplatu 628.726,64 kuna zbog neplaćenog poreza na 18 (osamnaest) knjiga autora Slobodana Praljka (Prilog 1).

Citirano Rješenje donijeto je na temelju mišljenja Ministarstva kulture iz 2008. godine "da se radi o brošurama koje se ne mogu smatrati knjigama" (Prilog 2). Gospodin Slobodan Praljak svojim dopisom od 1. veljače 2012., zatražio je od ministrice kulture RH ponovnu prosudbu mišljenja iz 2008. godine (Prilog 3). Unatoč čestim pozivima i urgencijama do danas nije dobio nikakav odgovor. Umjesto toga u rješenju Ministarstva financija zaključeno je da "sporna izdanja žalitelja nemaju stručni, znanstveni, umjetnički, kulturni i obrazovni sadržaj, pa se ne radi o knjigama u smislu propisa koji reguliraju oporezivanje porezom na dodanu vrijednost po povlaštenoj stopi od 0 %, odnosno iste podliježu oporezivanju po stopi od 22 %..." (Prilog 1).
Više je nego očito da je ovo rješenje prvorazredni politički i kulturni skandal, koji će imati dalekosežne političke i društvene posljedice – ako se ne promijeni.
General Slobodan Praljak autor je tih 18 knjiga koje ČINJENICAMA govore o Domovinskom ratu, posebno o odnosima RH i BiH. Radi se o knjigama koje su zbirke izvornih dokumenata, s uvodnim komentarima autora koji je vjerodostojan sudionik i svjedok Domovinskog rata.
Što se tiče merituma stvari činjenice su jasne i neumoljive. Nesumnjivo je riječ o knjigama jer:
Knjige su prema izdavačkim standardima označene sa ISBN brojem (ISBN – International Standard Book Number), što ih već prema međunarodnom sustavu označavanja i po formi definira kao knjigu.
Sve su knjige katalogizirane i klasificirane u Katalogu Nacionalne i sveučilišne knjižnice kao knjige (Prilog 4).
Sve su knjige uvrštene u Zbirku knjiga o Domovinskom ratu Nacionalne i sveučilišne knjižnice u Zagrebu. Zbirka je smještena u čitaonici s otvorenim pristupom knjigama kako bi bila lakše dostupna korisnicima koji s različitih – povijesnih, vojnih, pravnih, političkih, gospodarstvenih i drugih gledišta obrađuju Domovinski rat.
Već prethodne činjenice, da su sporne publikacije katalogizirane, klasificirane i dostupne najširoj javnosti u NSK kao knjige govore o kulturnom primitivizmu državnih institucija, koje ne poštuju ni minimum kulturnih standarda.
Rješenje Ministarstva financija u slučaju generala S. Praljka krajnji je dokaz političke neodgovornosti i oportunizma, politike koja se kontinuirano vodi od 2000. godine. Naime, bilo bi normalo da su dokumenti – koje je prikupio i objavio general Praljak u svojim knjigama – objavljeni od strane znanstvenih, stručnih ili državnih institucija uz financijsku potporu hrvatske države. Radi se o službenim dokumentima koji su nužni za obranu hrvatskih časnika i dužnosnika u Haagu, pa zato Hrvatskoj mora biti u interesu da ti dokumenti budu dostupni i javnosti i sudu i istraživačima suvremene hrvatske povijesti. Dakle, umjesto da država preuzme na sebe odgovornost prikupljanja i objavljivanja tih dokumenta, ona je odgovornost za to prebacila na generala Praljka. Umjesto da financira njegovu obranu, ona ga financijski kažnjava i onemogućuje da objavljuje istinu o državnoj politici koju brani.
Gramzivost porezne uprave za punjenjem državnog proračuna ne može biti opravdanje za napisano rješenje, prvenstveno zbog toga što je zasnovano na netočnim podacima. Osim financijskih nesagledive su političke posljedice predmetnog rješenja. Tim rješenjem se implicira da će sve one publikacije koje donose izvorne dokumente i činjenice o Domovinskom ratu, dakle sve one koje nastoje prikazati povijesnu istinu o

suvremenoj hrvatskoj povijesti biti oporezivane kao šund – za razliku od onih koji kriminaliziraju Domovinski rat.
Usporedba se nameće sama po sebi. Prvostupanjskom presudom generalima Gotovini, Markaču i Čermaku odbačena je dokumentacija koju je sudu dostavio HHO. Odbačena je kao nevjerodostojna i neistinita. Čelnici HHO-a su na Sudu posvjedočili da su od 1996. godine godišnje primali 500.000 dolara za fabriciranje te dokumentacije, na koju hrvatska država nije naplaćivala PDV.
Gospodarska posljedica rješenja kojim se želi naplatiti preko 628.000 kuna PDV-a, za nakladnika Oktavian d.o.o. znači likvidaciju iako nakladnik nije imao nikakvih prihoda od tiskanih izdanja jer su podijeljena besplatno.
Politička poruka ovakvog rješenja imat će široki odjek u javnosti jer nedvojbeno implicira da službena hrvatska politika ne podržava napore istinitog istraživanja i prikazivanja suvremene hrvatske povijesti i Domovinskog rata. Takve su poruke u dubokoj suprotnosti s temeljnim vrijednostima na kojima je uspostavljena i stvorena suverena i samostalna hrvatska država.
Postavljeno zastupničko pitanje (*Hoće li Vlada kontinuirano provoditi politiku naplaćivanja PDV-a na knjige koje istinito i činjenično govore o Domovinskom ratu?)* ima za cilj promjenu loše politike prema istraživanju i prikazivanju istine o Domovinskom ratu, te potporu službene politike onima koji ulažu vlastita sredstva za promicanje istine a ne njihovo onemogućavanje, financijsko kažnjavanje i likvidaciju.

S poštovanjem,

ZASTUPNIK
prof. dr. sc. Miroslav Tuđman

Naslov:TKO JE IZBORNI POBJEDNIK PUPOVAC ILI PLENKOVIĆ?
Datum: Tue, 7 Jul 2020 09:28:29 +0200
Šalje: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

TKO JE IZBORNI POBJEDNIK PUPOVAC ILI PLENKOVIĆ?

Nije jednostavno odgovoriti na pitanje iz naslova. Škoro je upozoravao da je glas za Plenkovića zapravo glas za Pupovca. I sam sam odavno najavio ostanak Srpsko-hrvatske koalicije na vlasti. Za Hrvatsku bi bilo bolje da imamo veliku koaliciju tj. da umjesto eskort dama imamo uličnu prostituciju u hrvatskoj politici. Prije bi ljudi shvatili da prostitucija i nije baš nešto pa i ako je dobro plaćena.
Meni su bile smiješne nade o nekakvoj hrvatskoj koaliciji u kojoj je i Plenkovićev HDZ. Istina naivni Bernardić je veličanjem zločinca JB Tita uveliko pomogao Plenkoviću i Pupovcu. Oni su slijedili ono što ih je naučio svojevremeno Slavko Goldstein kada je sve ljubitelje komunizma uvjeravao da se trebaju odmaknuti od zločinca i drže se „antifašizma“. Plenković je to razumio pa je veličao zvijezdu petokraku, napadao HOS-ovce i njihov ZDS . Čak mu je i Goldsteinov sin bio u onoj komisiji za rehabilitaciju zvijezde petokrake.
Već tada je Plenković sve rekao o sebi jer je poznato da je Tuđman uvijek Goldsteinima bio i ostao RODONAČELNIK POVIJESNOG „REVIZIONIZMA“.
(Uvijek sam bio ponosan što su uz njega stavljali i mene, a posebno ona njihova konstatacija iz 2002.:
Po izmišljanju bi Tuđmanu u nekim aspektima eventualno mogao konkurirati njegov kolega, također akademik Josip Pečarić.
O mojoj knjizi na tu temu „REVIZIONISTI U HAZU“ pisao sam i Predsjedniku HAZU i Ministrici znanosti. Sve u skladu s naslovom mojih knjiga „Pišem pisma, odgovora nema!)
Uostalom Plenković je odmah i „otrčao četnicima“ kako kažu na portalu dragovoljac.com.
Međutim ono što je izuzetno Plenkovićevo postignuće je mnogo veće od onoga što je rekao Stjepan Tuđman: *Plenković je ukrao HDZ i odveo ga u krilo Partije!*
Neosporno je i to izuzetno ostvarenje. Međutim meni je u pameti stalno ono Tuđmanovo o 20% onih u Hrvatskoj koji ne vole Hrvatsku. Tada je jasno bilo da je ostali vole i da su svi bili spremni dati život za Hrvatsku. Bili su ZDS!
U kafiću sam u nedjelju uvečer komentirao rezultate izbora. Mladi susjedi koji su za sebe rekli da su apolitični i koji su iz različitih krajeva Hrvatske kažu kako su im očevi rekli da Hrvati nisu sposobni sačuvati državu. Da, pričali su im o tom sluganstvu koje se danas manifestira tim sluganskim odnosom prema Srbima, što je doista odvratno jer se radi o sluganstvu prema onima od kojih su naši branitelji napravili, da parafraziram Miloševića, ZEČEVE.
Iznenadili su me i ispričao im o mojim nastupima devedesetih godina kada sam na to upozoravao maše ljude. O tome ima niz tekstova u mojoj knjizi: *Pronađena polovica duše / Deset godina s Australskim Hrvatima*, Zagreb, 2002.
Dovoljno je pogledati tekst *Put u Australiju: gostovanja na hrvatskim radijima.*

Tekst iz 1996. godine pisan je za Maticu, časopis HMI, ali nije tiskan.
Već na početku spominjem svoj prvi dolazak kroz jedan komentar australskog Hrvata: *Tako gosp. Zdenko Maričić iz Geelonga piše u Vjesniku od 22.veljače 1994.god.: "Poznati hrvatski matematičar, naš Bokelj, Josip Pečarić, reče nam prije dvije godine da se u učvršćenju države Hrvatske i ostvarenju demokracije valja budno paziti "ideojugoslavenčića" koji se, pritajen, još uvijek nada, a kod nekih jugonostalgičnih Hrvata, strpljivo je skriven negdje u malom mozgu".*
Zapravo ono o čemu sam govorio svojim mladim susjedima može se vidjeti u slijedećim dijelovima teksta:

"Sindrom zoološkog vrta" (Melbourne, Adelaide, Sydney).
Ne zaboravimo da je u skoro svim bivšim komunističkim zemljama sada na djelu povratak komunista na vlast. To je ono što ja nazivam "sindromom zoološkog vrta". Naime, životinja koja je predugo bila u kavezu, puštena iz njega, nije sposobna sebi sama pribaviti hranu. I zato se želi vratiti u kavez. Jer, tamo je hrana redovita. Istina, sve je manje ima i sve je gora. Ali ima je! Upravo se to dogodilo u Mađarskoj i Poljskoj. A glasovanje u Zagrebu pokazuje da se može desiti i kod nas. (O tome je predsjednik Tuđman i govorio na proširenom sastanku Vjeća obrane i nacionalne sigurnosti, baš u vrijeme mog boravka u Australiji. Priča o sindromu zoološkog vrta svidjela se našim ljudima, a u Melbourne se ravnatelj hrvatskog radija 3ZZZ, Sergio Marušić uključio u razgovor govoreći o jednom drugom sindromu zoološkog vrta. Naime, govorio je o našim ljudima koji su se cijeli život borili za nezavisnu Hrvatsku, a danas kada je imamo više ne znaju prepoznati nacionalni interes i za ne vjerovati je koliko i kako danas govore protiv hrvatske državne politike.)

Ministarstvo za useljeništvo (Melbourne). Povratak (Adelaide, Sydney).
Doista, raduje podatak da se oko 30.000 naših ljudi već vratilo u Hrvatsku. Poslije nekoliko dana boravka u Melbourneu vidio sam koliko su naši ljudi ogorčeni na ponašanje hrvatske oporbe prigodom donošenja odluke u Saboru o uspostavljanju Ministarstva za useljeništvo. I s pravom su bili ogorčeni na te "europske" stranke. Ali logika tih oporbenjaka je vrlo jednostavna. Jer tko će se vratiti u Hrvatsku. Tko će ostaviti ovo relativno blagostanje i vratiti se u novu borbu za Hrvatsku. Pa najvjerojatnije upravo državotvorni Hrvati. A ti sigurno neće glasovati za te "europske" stranke. Argumenti oporbe su bili smiješni. Kažu treba se boriti protiv iseljavanja, a ne za useljavanje. Kao da upravo useljavanjem tj. povratkom naših ljudi i njihovog kapitala neće postići veće blagostanje u Hrvatskoj i time, naravno ne samo time, učiniti da ljudi ne odlaze, već da se i oni koji su sada otišli počnu vraćati. U borbi za sutrašnju Hrvatsku Vaš udio kroz Vaš povratak je od izuzetne važnosti. Povratkom Vas, dakle ljudi neopterećenih "sindromom zoološkog vrta", i vašeg kapitala, sudbina Hrvatske bit će zauvijek riješena. Imat ćemo hrvatsku Hrvatsku. Hrvatsku u kojoj će hrvatski interes uvijek biti najveća svetinja. U ratu su mnogi naši ljudi dali ili bili spremni dati svoj život za Hrvatsku. To su bili uglavnom ljudi iz domovine. U borbi za sutrašnju Hrvatsku Vi morate na sličan način riskirati mnogo više nego do sada. Dobit ćemo i tu bitku, a onda će te upravo vi biti i najveći dobitnici. Zato ću vam i ja reći: VRAĆAJTE SE!

Očito je kako već skoro trideset godina upozoravam i pišem isto. Izbori su pokazali da danas imamo puno Hrvata koji su ravnodušni prema Hrvatskoj. Koji vjerojatno nisu ZDS. Da je Tuđman imao takvu Hrvatsku nikada ne bi uspio u stvaranju države. Ravnodušna Hrvatska bi shvatila da mnogi ne bi poginuli za domovinu da su spremni slušati i služiti balkanskom krvniku, da je za to Tuđman bio spreman, kao što to danas čini Plenković.
S druge strane imamo dvadesetak posto istinskih Tuđmanista. I nije bio u pravu moj dragi prijatelj pokojni Krsto Papić kada mi je prorekao da ću ja biti posljednji Tuđmanist.
Ima nas! IMA!

Josip Pečarić

Naslov: SJAJAN KOMENTAR IZBORNIH REZULTATA DAO JE STJEPAN TUĐMAN!
Datum: Wed, 8 Jul 2020 12:14:29 +0200
Šalje: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

SJAJAN KOMENTAR IZBORNIH REZULTATA DAO JE STJEPAN TUĐMAN!

Vjerojatno sam već više puta spomenuo bliskost mojih i promišljanja Stjepana Tuđmana. To i ne čudi jer se radi o jednom tuđmanisati i sinu čovjeka koji je stvorio današnju Hrvatsku s kojim je on i stvarao HDZ. I dok se mnogi iščuđavaju premoćnom pobjedom HDZ nad SDP-om Štefu to ništa nije čudno.

Već sam u tekstu *TKO JE IZBORNI POBJEDNIK PUPOVAC ILI PLENKOVIĆ?* spomenuo njegovu tvrdnju:
Plenković je ukrao HDZ i odveo ga u krilo Partije!
Nema dvojbe da i među glasačima SDP-a ima puno onih koji su svjesni toga što tvrdi Stjepan. S druge strane mnogo je onih državotvornih Hrvata koji nisu svjesni ponizne poslušnosti Plenkovića u odnosu na Pupovca. Pri tome uopće nije važno ili je možda i gore ako to od njega traže svjetski moćnici koje on bespogovorno sluša. Već sam pisao kako sam na ispraćaju velikog Božidara Alića na Krematoriju razgovarao sa dva državotvorna Hrvata kojima je veći problem bio Škoro nego Pupovac. Zamolio sam ih da mi „za lijek mojoj duši“ daju bar jedno ideološku odluku koju je Plenković donio a da mu to prije toga preko medija nije naredio Pupovac. Moja duša je ostala bez tog toliko mi važnog lijeka!
O mom lijeku nije puno mislio ni veliki Hrvoje Hitrec koji u svom komentaru izbora kaže:
Pupovac je sada u više nego komfornoj situaciji, oba njegova mentora ostadoše na vlasti i proslava 27. srpnja bit će veličanstvena, okretat će se janjci na ražnju kao hrvatski svećenici 1941.
https://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/hhitrec/34555-h-hitrec-govorim-o-mogucoj-uskoj-suradnji-hdz-a-domovinskog-pokreta-i-mosta.html
Zašto?
Po struci znam da nije mentor onaj koji radi ono što mu student naredi. Može biti samo obratno, zar ne?
Nije mi pomogao ni moj veliki prijatelj Josip Jović koji svoj komentar završava ovako:
Andrej Plenković sada sastavlja svoju novu vladu. Sastavit će je uz potporu predstavnika nacionalnih manjina. No kako ti manjinski predstavnici nemaju puni demokratski legitimitet, jer su praktički izabrani prije izbora, ostaje upitno hoće li onda i sama Vlada imati demokratski legitimitet?
https://www.hkv.hr/vijesti/politika/34565-jovic-i-borovcak-o-rezultatima-izbora-za-hrvatski-sabor.html
Zašto?
Pa zbilja mi nije jasno postavljanje pitanja legitimiteta kada se zna tko je prvi čovjek pobjedničke Srpsko-hrvatske koalicije, zar ne?
S druge strane u komentaru koji je u istom članku Damir Borovčak mi ne uskraćuje tako važan lijek pa kaže: *Zaključno, tresla se brda, rodili se ponovno Plenki i Pupi.*
Teško se složiti i sa „sugestijom“ Mladena Pavkovića iz naslova njegovog komentara:
ČEKA SE JOŠ DA POPULARNI PUPI POSTANE MINISTAR BRANITELJA

http://www.tjedno.hr/ceka-se-jos-da-popularni-pupi-postane-ministar-branitelja-i-to-pitanje-bit-ce-rijeseno/
Zašto?
Iz istog razloga. Zašto bi bio SAMO ministar netko tko je prvi čovjek pobjedničke Srpsko-hrvatske koalicije!
Moram priznati da me je iznenadio dragi prijatelj Zvonimir Hodak. On koji je davno govorio o ljevičarkom HDZ-u ipak se nadao da je HDZ nekakav desni centar:
Plenković je obrisao pod s Berom, a na neki način i s njegovim Titom iako mu to nije bio cilj. Renata Raič je na fejsu zabezeknuta: "Prva izlazna anketa: Ovaj narod je bolestan ili su ovi izbori teška namještaljka". Slažem se s našom Renatom. Čim je Bero bez šalabahtera bubnuo "Tito" svima je bilo jasno da Bero dobiva - po nosu! HDZ, 62 +3 iz dijaspore, Retard 41, Škoro 15, MOST 9...itd. Zna se čemu sam se nadao i što sam pisao, ali bojim se da sam ostao na tankom ledu. Želio sam jednu jaku desnu opciju na čelu s HDZ-om i Škorom. Sada, nakon što je SDP kao Titanic tresnuo u gornji dio sante leda, na vidiku se nazire ista trulež kao i do sada. Plenković može birati s kim će u koaliciju. To sad ne mora biti Škoro. Može nas opet "razveseliti" s Pupijem, Štromarom, Radinom, Kajtzijem, manjincima.
https://direktno.hr/kolumne/na-izborima-se-iskristalizirao-lex-bero-a-skorin-tajnik-umjesto-uvjetovanja-plenkovicu-bolje-da-je-dao-pravu-poziciju-vidovic-kristo-199784/
A Stjepan mi samo nastavlja ono što je rekao u „Bujici“, tj. upozorava da i među glasačima SDP ima puno inteligentnih ljudi koji su uvidjeli koliko im nije pametno biti uz ono krilo KPJ koji predvodi zagovornik jednog od najvećih zločinaca u povijesti JB Tita, već je mnogo bolje biti uz onoga koji predvodi drugo krilo KPJ, a u spomenutom tekstu sam već upozorio kako je Plenković prihvatio savjete Slavka Goldsteina kako se treba odreći Tita, a braniti „antifašizam“ koji i Trump naziva crvenim fašizmom.
Da je to tako Stjepan me upozorava na činjenicu da su ankete davale i jednom i drugom krilu Partije, dakle i HDZ-u i SDP-u onoliki broj glasova koliko su one i dobile.
Samo je Bernardićevo svrstavanje u desetog svjetskog zločinca učinila da mnogi SDP-ovci glasuju za vođu drugog krila Partije.
Glasovi nisu izgubljeni - ostaju u kući, zar ne?

Josip Pečarić

Naslov: VIDOVIĆ KRIŠTO: 'PLENKOVIĆ VLADU SASTAVLJA PROTUUSTAVNO STEČENOM VEĆINOM'
Datum: Fri, 17 Jul 2020 12:49:26 +0200
Šalje: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

VIDOVIĆ KRIŠTO: 'PLENKOVIĆ VLADU SASTAVLJA PROTUUSTAVNO STEČENOM VEĆINOM'

Karolina Vidović Krišto je nedavno gostujući kod Narka Jurića govorila o poznatom nepoštivanju države u kojoj je predsjednik vlade Andreja Plenkovića,
Ne samo da je uklonio spomen obilježja poginulim braniteljima zbog grba HOS-a koji je odobrila hrvatska vlast, ne samo da nije poštivao odluku o referendumu ogromnog broja hrvatskih građana pa je upravo zbog tog nepoštivanja uz izbornu prijevaru s glasovima generalu Glasnoviću odlučio sastaviti vlast koju mu takve prevare to i omogućavaju.
Međutim Karolina Vidović Krišto sustavno upozorava da je i bez tih prijevara oko referenduma i samih izbora sve to obična farsa. O tome je govorila i gostujući na Podcastu Velebit kod Marka Juriča s nekih 33,000 pregleda
https://www.youtube.com/watch?v=_L2mAx-OyHs
O tome je govorila i 16. srpnja 2020. Tekst s Portala narod.hr je:

Karolina Vidović Krišto je na današnjoj konferenciji za medije prokomentirala izborne rezultate i politike premijera Andreja Plenkovića. Istaknula je kako su, nakon objave izbornih rezultata i Plenkovićeve najave o vjerojatnoj formaciji Vlade, rasprava i izvještaji medija skrenuli u potpuno irelevantnom smjeru.
„Ključni se problem zaobilazi i vjerujem da mnogi novinari nisu upoznati s njim. Ustavni sud je 2011. proglasio neustavnima XI. i XII. izborne jedinice. To zapravo znači da proteklih devet godina imamo protuustavne izborne cikluse – a to uključuje i ovaj zadnji. Sustavno, godinama na to upozoravamo", objasnila je Vidović Krišto te naglasila kako Plenković kao predsjednik Vlade svjesno krši Ustav.
„Upravo zahvaljujući protuustavnim izbornim jedinicama, XI. i XII., Plenković sada namjerava sastaviti vladu", istaknula je.
Vidović Krišto je podsjetila kako hrvatski Ustav temeljnim odredbama jamči jednakost i kako je Ustavni sud taj zaključak donio nakon brojnih zahtjeva za ocjenu spomenutih, diskriminacijskih jedinica. Podsjetila je i kako nije dopušteno unaprijed zakonom jamčiti i određivati broj zastupničkih mjesta za bilo koji manjinu po bilo kojoj osnovi i da priznavanje unaprijed zajamčenih i osiguranih zastupničkih mjesta za pripadnike neke manjine u okviru općeg izbornog sustava uzrokuje narušavanje jednakog biračkog prava unutar tog sustava.
„Molim sve novinare da zatražite očitovanje od Plenkovića vezano uz svjesno kršenje Ustava i zajamčene jednakosti te vezano uz svjesno očuvanje neodrživog izbornog zakona proteklih devet, a u njegovom slučaju u protekle četiri godine. I na kraju, zatražite očitovanje od Plenkovića vezano uz nakanu da protuustavno stečenom većinom sastavlja novu vladu", pozvala je Vidović Krišto.

https://narod.hr/hrvatska/video-vidovic-kristo-plenkovic-vladu-sastavlja-protuustavno-stecenom-vecinom

Međutim važno je upozoriti na dosljednost Karoline Vidović Krišto. Ona je o tome govorila i na okruglom stolu „Nakon ratne – protuustavna agresija na Vukovar”:

Zemlje EU koje imaju dugovječne ustave uopće ne poznaju pojam nacionalne manjine. Zato što one svoj ustavnopravni sustav temelje na općoj ustavnoj jednakosti kao osnovnog polazišta za uređenje društvenih odnosa. Da je tomu tako i u Hrvatskoj potvrđuje Odluka Ustavnog suda kojom je 11. i 12. izbornu jedinicu (dijaspora i manjine) proglasio neustavnima. Obrazloženje glasi, neustavni su jer su diskriminacijski.

https://www.hkv.hr/izdvojeno/vai-prilozi/ostalo/prilozi-graana/32624-k-vidovic-kristo-nama-treba-zdrava-i-prosperitetna-drzava.html

Taj tekst je dan i u knjizi: Josip Pečarić, KAROLINA VIDOVIĆ KRIŠTO, Zagreb, 2020.

Naslov:PISMO DR. JURI BURIĆU (I NIKOLI ŠTEDULU)
Datum: Sun, 2 Aug 2020 12:12:48 +0200
Šalje: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

PISMO DR. JURI BURIĆU (I NIKOLI ŠTEDULU)

Dragi Jure,
Zahvaljujem Ti na tekstu o povredi Poslovnika u Saboru koji nije više državni.
Zapravo nisi odgovorio na ono što meni nije jasno. Naime moj kolega akademik Reiner je dodijelio opomenu gđi Karolini Vidović Krišto zato što se nije pozvala – ako se dobro sjećam – na neki članak Poslovnika.
Zar nije kolega Reiner trebao opomenuti govornicu da u Hrvatskom saboru govori hrvatski? Je li mislio da je gđa Vidović Krišto trebala pozvati se na neki članak iz Poslovnika koji govori o dužnostima onoga koji vodi saborske sjednice? Je li on trebao sam sebi dati opomenu zato što nije opomenuo zastupnicu što ne govori u HS hrvatskim jezikom?
Inače, ima puno reagiranja na govor saborske zastupnice Anje Šimpraga Rašković. Spomenut ću samo dva.
Prvi je:
BRANITELJICA DANKA DRAŽINA ODGOVORILA SDSS-OVOJ ZASTUPNICI ANJI ŠIMPRAGI: 'ANJA, UMUKNI!'
https://narod.hr/hrvatska/braniteljica-danka-drazina-odgovara-anji-simpragi-u-samo-3-dana-pregazili-smo-hordu-zla-koja-je-kriva-i-za-tvoju-i-za-moju-kolonu
Dragi Jure, obavezno pročitaj reagiranje našeg Peđe Mišića. Nezrelost hrvatske desnice ogleda se u tome što nisu osigurali da je Peđa u Hrvatskom Saboru. Inače, Peđa je bio i član HNES-a u vrijeme kada su Pupovac, ali i Josipović, Milanovćić, Mesić, JB Tito i još neki etički osuđeni za veleizdaju.
Zamisli samo Sabor u kome je Hrvatska vlast na strani stranke koju je osnovao ratni zločinac (valjda je i saborska zastupnica Anje Šimpraga Rašković članica te stranke), a odgovara im hrvatski domoljub koji je etnički Srbin.
Zato obavezno pročitaj što je o Plenkovićevom sluganstvu prema fašističkoj srpskoj politici napisao Ivan Penava, tj. izjednačavanju pojedinačnih zločina s hrvatske strane sa srpskim ratnim zločinom agresije.
http://dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/22518-penava-plenkoviceva-vlada-nikada-nije-osudila-jna-i-premijera-nikada-necete-cuti-da-je-osudio-generalstab-jna
Dragi Jure, jesam li u pravu ali moj dojam je kako je kod srpskih slugu nekakav urođeni kompleks o Srbima kao višoj rasi pa je njima doista ubijenih nekoliko osoba više rase mnogo gore od genocida napravljenog nad njihovim narodom koji je njima niže rase?
Zar zapravo Penava ne vidi to u ponašanju Plenkovića?
Ali tu su isti i Milanović i Medved. Zato bih ovdje samo podsjetio na istovjetnu priču o Josipoviću koju je ispričala književnica Ivane Simić Bodrožić za koju se sigurno ne može reći da je nekakva hrvatska nacionalistica:
– Ali, on je pokazao baš pravu volju. Naravno, bilo je tu nekih, eto, kako da kažem, kojima se to nije svidjelo, ali, znate kako je to… – kaže Josipović. – Dobro, ljudi možda

misle da prije formalne isprike još neki preduvjeti trebaju postojati. Ipak, to je prvi dolazak u Vukovar, pitanje nestalih, recimo… A i vezanje posjeta Paulin Dvoru i Vukovaru, nije to baš isto. Ovdje samo želim napomenuti da sam to rekla jedino iz razloga što je napad na Vukovar bio dio službene politike tadašnje Jugoslavije, dok s Paulin Dvorom, gdje su ubijeni srpski civili, to nije bio slučaj. – Kako to mislite? – trgne se Josipović. – Tamo su divljački ubijeni civili!
https://www.vecernji.hr/vijesti/a-vas-problem-ma-znate-moj-otac-je-nestao-na-ovcari-272354
Drugim riječima, svi iz današnje Srpsko-hrvatske koalicije su isti.
Zato je njima strašan udarac nagrađeni u SAD-u film Nikole Kneza „Operacija Oluja“ u kome tadašnji američki veleposlanik izravno govori o fašističkoj agresiji na Hrvatsku. A oni koji su izvršili ili podržavali tu agresiju su danas vodeći ljudi u Srpsko-hrvatskoj koaliciji koja je na vlasti.
Što onda mogu odgovoriti velikom hrvatskom domoljubu i mućeniku Nikoli Šteduli koji me piše:
Dragi Josipe,
velika ti hvala na poslanom filmu 'Operation Storm' kao i na tvojim komentarima i pismu Predsjedniku.
Ako ga ne prikažu na HTV-u u ovo vrijeme proslave u Kninu, onda je njihova sluganska politika perverznija nego što bi se moglo i zamisliti.
Srdačan pozdrav!
Da, ako ne prikažu film o „Oluji“ treba se upitati:
Je li onda u RH vlast fašistička?

Akademik Josip Pečarić

POVREDA POSLOVNIKA I OPOMENA

Nakon održanog govora saborske zastupnice Anje Šimpraga Rašković o “koloni, patnji, suzama, ljubavi i miru” u HDS, zastupnica gđa Karolina Vidović Krišto iskoristila je mogućnost intervencije prigovorom na temelju “povrede poslovnika” i od Predsjedavajućeg- “viteza” Reinera zaradila opomenu!
Je li gđa Vidović imala pravo prigovoriti na “jezik” zastupnice Anje koristeći “povredu poslovnika”- ne znam. “Vitez” Reiner u tom je bolji znalac od mene, a da li je u pravu kad upozorava kako se u HDS MORA samo i isključivo govoriti HRVATSKI- valjda je svima jasno.
Nije to jedina zlouporaba saborske govornice, sjetite se one od prije nekoliko godina kad je jedan visoki Europski dužnosnik na svom jeziku bez prijevoda na hrvatski desetcima minuta “silovao” gledatelje Hrvatske televizije i same saborske zastupnike - i ? “Izio vuk magare”. Nikom ništa- opravdanje je bilo nesnalaženje u redovima HTV-a koje je naravno objeručke prihvaćeno!
Doduše nismo se HTV-u ispričali za to “opravdano nesnalaženje”, al’ smo bili i blizu toga!
U čemu je zapravo problem. Problem je u našoj smušenosti, našoj nedosljednosti i našem omalovažavanju vlastitog - hrvatskog jezika- kojeg bi trebali poštivati i braniti.

U vrijeme dok sam ja bio zastupnikom u HDS (tako se je Sabor tada zvao- HRVATSKI DRŽAVNI SABOR- gdje se je u međuvremenu izgubio onaj "DRŽAVNI" upitajte Račanove "izvršitelje" i Sanaderove, Milanovićeve, ... "podupiratelje") vrlo žestoko sam reagirao na nepoštivanje hrvatskog jezika na Hrvatskoj televiziji. Kao primjer uzeo sam praksu da se svakog gosta na HTV- koji dolazi iz drugog govornog područja pusti nekoliko prvih sekundi kako bi se čuo njegov jezik, a onda bi glas govornika utihnuo, a prevoditelj prevodio na hrvatski jezik sve ono što bi gost izgovorio.
I takva praksa bila je za svakoga osim kad bi se na ekranu pojavio netko iz bivše države. Tad je govornik govorio bez prevoditelja- silujući svojim govorom i svojom ekavicom gledatelje i slušatelje Hrvatske tekevizije. Tražio sam isti status Beograđanina i Berlinca, Podgoričanina i Londonca , Sarajliju i .....na HTV-u, a to znači : nekoliko prvih sekundi njegov jezik, potom govornika utihnuti a uključiti prevoditelja.
Od mog apela, prigovora, protesta(nazovite ga kako hoćete) naravno ništa, osim podsmjeha mojih protivnika i to onih u SDP-u i onih u HDZ-u.
Doduše "vitez Reiner" tada nije bio u Saboru pa nije mogao niti znati, ali sad jest i morao bi znati, jer njegovo je ne samo braniti Ustavno- pravni poredak Hrvatske, već i njezin jezik koji je davno prije "vitezovog" usvojio onaj prije 173 godine (točnije 23. listopada 1847)govorom Ivana Kukuljevića Sakcinskog na hrvatskom jeziku u Hrvatskom Saboru. Istog tog datuma hrvatski jezik proglašen je službenim u HDS-u!!!
Eto narode moj dobri - nakon 173 godine "vitez" ga "smaknu"!
Zašto? E, to pitajte njega i njegove naredbodavce, a ako odgovora ne dobijete skoknite malo i do Strasbourga tamo sve znaju, pa možda i to!

dr. Jure Burić
Ravno,2. kolovoza 2020.

Naslov: ČESTITKA NIKOLI ŠTEDULU, STIJEPU MIJOVIĆ KOČANU I NE SAMO NJIMA
Datum: Wed, 5 Aug 2020 10:06:27 +0200
Šalje: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

ČESTITKA NIKOLI ŠTEDULU, STIJEPU MIJOVIĆ KOČANU I NE SAMO NJIMA

Dragi Nikola i Stijepo,

Čestitam Vam Dan pobjede i domovinske zahvalnosti i Dan hrvatskih branitelja.
Čestitam i svima koji istinski slave hrvatsku „Oluju".
Jasno nam je da ima puno onih kojima trebam izraziti sućut.
U dva navrata predlagao sam Hrvatskom saboru koji nije više hrvatski da se danas slavi i Dan žalosti zbog pravljenja zečeva od Srba.
Dakle moja sućut svima onima koji kako reče veliki hrvatski književnik Petar Šegedin 'strasno mrze svoj narod', a koje ja jednostavno nazivam srpskim slugama – sućut povodom Dana žalosti zbog pravljenja zečeva od Srba.
O tome vidjeti i najnoviji tekst Mladena Pavkovića:
http://hrsvijet.net/index.php/vijesti/43-glas-hrsvijeta/58218-u-obiljezavanju-oluje-milosevica-se-ne-smije-presutjeti
O tom proširenju ima i u nedavnoj knjizi koju sam poslao Predsjedniku Države uz molbu da osigura na HTV-u onima koji slave „Oluju" zadovoljstvo da na današnji dan odgledaju taj film.
Nikola mi je to prokomentirao:
Ako ga ne prikažu na HTV-u u ovo vrijeme proslave u Kninu, onda je njihova sluganska politika perverznija nego što bi se moglo i zamisliti.
Stijepo mi je poslao slijedeći komentar:

OKUPATOR NAM I DANAS KROJI KAPU
Piše: dr. sc. Stijepo Mijović Kočan

Dragi Joško,

Ja sam trenutno deset km daleko od prvoga kioska i ne čitam redovito novine te ne pratim recentna politička zbivanja, ne gledam ni tv-dnevnike, niti jedne od televizija; tu se, posredstvom tv-papiga, vidi štošta nebitno i nevažno, a ono za Hrvatsku bitno i važno rijetko kada, ako i tada. Pročitao sam što si odgovorio doktoru Juri u Ravno i što je pisala o susretu s Josipovićem dok je bio predsjednik RH, ona moja kolegica sada razvikana književnica Simić (kao i moj pok. prijatelj Novak Simić i još nekako!?) Drago mi je da sam to pročitao, ona znade pripovijedati, a ima i o čemu. Svi političari, osim ponekih na lokalnim razinama, obahate se, obezobraze, kao i taj Josipović, tipičan velikosrbski slugan, s kojim se srbijanski predsjednik Tadić svojevremeno izrugao, darovavši mu tiskovinu u kojoj se o Hrvatima govori krajnje šovinistički, doista s mržnjom i ponižavajuće. Ponizio je time ne samo njega, nego i cijeli hrvatski narod, a da to taj Josipović nije niti osjetio, nije znao, komesar mu to nikada nije

„saobštio“; on je jedan od onih opasnih „školovanih budala“, ali školovanih naopako (sve su nas namjerno tako naopako školovali!). No, ima i jednu zaslugu: javno je rekao tko se to u Hrvatskoj uspješno bavi etno-biznisom. Trguje i vlastitim i našim narodom te ubire profit. I, evo toga etno-biznisa u Saboru. Iz Tvojega sam pisma makar donekle obaviješten o zbivanjima.

Toj Srbkinjici iz kolone 1995., danas zastupnici u HRVATSKOM DRŽAVONOM SABORU i svima drugima valja reći ovo: Došlo je do trenutka kada se OKUPATORI HRVATSKE i njihovi pomoćnici nameću i provociraju i u HDS. ŽELE IZJEDNAČITI OKUPATORA I ŽRTVU. Ako predsjedavajući Sabora ili bilo tko drugi to vidi kao pomirbu, politički je slijepac!

Upravo je suprotno. Legalni i legitimni kraljevsko-jugoslavenski OKUPATORI Hrvatske 1918. proizveli su USTAŠE! Današnji hrvatski okupatori, KOLABORANTI/suradnici tih OKUPATORA u njoj žele to isto, a to nije dobro da se ponovi! Hrvati i Srbi u Hrvatskoj mogu sjedati zajedno u HDS, ali OKUPATORI (ili njihovi zagovarači) i ŽRTVE - NE!: To nije na korist, nego na štetu i Hrvata i Srba u Hrvatskoj. Radite li, gospodo, protiv toga, radite i protiv sebe i protiv svih nas! OKUPATORI I ŽRTVE NE SMIJU SE IZJEDNAČAVATI! (Tako je pisala i meni mlađahna kolegica Simić!)

Makar Dubrovčani mogu znati da je naš Grad sagrađen na čvrstoj stijeni i da je zato i danas stabilan i bit će čvrst dok i nas i njega bude – ad aeternam! Nasuprot tomu, građevina bez čvrstih temelja, a na klizavu terenu osuđena je srušiti se i prije nego se sagradi. Upravo takva je i građevina takozvane pomirbe uz proslavu 25. obljetnice OLUJE: na skliskom terenu trenutačne potrebe za obstankom na vlasti još četiri godine. To je iznimno klizav i nepouzdan teren za bilo kakvu tobože nacionalnu pomirbu. Lažna slika o svemu!

Barata se podatkom da je u obrani Domovine u Domovinskom ratu sudjelovalo oko deset tisuća hrvatskih Srba. Ni njima ni nama ne treba nikakva pomirba, mi smo već pomireni kao što smo pomireni i bili, u ratu i u miru, a i sada smo u miru i suživotu. Ni Srbima u Hrvatskoj ni nama Hrvatim ne trebaju politička prikazanja u koje nitko ne vjeruje!

Pa, komu onda ta politička prikazanja trebaju? OKUPATORIMA Hrvatske i njihovim suradnicima koji upravo bezočno, bahato, provokativno, bezobrazno i nadasve lukavo okupiraju i zakonodavnu i izvršnu vlast u Hrvatskoj. Okupatorov suradnik pametniji je i vještiji političar od svih hrvatskih političara zajedno, politički daleko nadmoćan svima u recentnoj hrvatskoj vladi! Žele postići u miru što im nije uspjelo u ratu. Tko im je to omogućio ZNA SE! Dakle, zna se i zašto to radi hrvatska vlada, uz pripomoć i podporu olinjale prostitutke Europe čiji interesi trenutno nisu i hrvatski nacionalni i državni interesi, nisu! I tu se sve lažno prikazuje. Koje ćemo novce dobiti „iz fondova EU“? Svoje, i to manje od uloženih u te fondove, i kredite.

Kakvo je to prikazanje o kojemu je riječ? To je opaka podvala izjednačavanjem krivnje koja se izvodi iz činjenice da jedan hrvatski ministar iz vlade za vrijeme Oluje „ide u Grubore“, srbsko selo u kojemu su ili pripadnici hrvatske vojske ili civili, tko li već „počinili zločine“, desetak ubijenih, navodno (točne podatke ne znam i ne zanimaju me). Za taj zločin u tom srbskom selu krivi su pobunjeni SRBI OKUPATORI HRVATSKE, NE Hrvati. Za sve zločine u Hrvatskoj tijekom obranbenog Domovinskog rata krivi su okupatori. Ako među braniteljima ili iz osvete ima nečije konkretne

pojedinačne ili skupne krivice, kaznite ih, a ne to uzdizati na nacionalnu i državničku razinu „dviju strana u ratu“. U Domovinskom ratu postojali su samo OKUPATORI I OKUPIRANI. Da okupatori okupiranima kroje kapu dok su okupirani, jasno je. Ali nakon pobjede nad okupatorima u ratu, da im suradnici okupatora kroje i zakonodavnu i izvršnu vlast - sve je to suludo. Neodgovorno prema svim hrvatski državljanima. Pogrešno. I ne može dobro završiti!
Pozdravljam Te
Stijepo
P.S. „Naletio“ sam slučajno na tv-govor generala Ante Gotovine u Kninu. Sjajan vojnički govor. Kratak. Znakovit, s jasnom porukom. Vojska je jedini čimbenik naše sigurnosti, ako i to neodgovorni vlastohlepci ne razore, ne daj Bože!

Stijepo spominje „zasluge“ bivšeg predsjednika Josipovića. Mene je ovih dana na njega podsjetio njemački ljubitelj srpske fašističke agresije Michael Martens koji u tekstu "Štete nakon oluje" komentira oslobađajuću presudu za generala Gotovinu u žalbenom postupku, pa napominje da je to onda dovelo do toga "da za zločine koji su tada počinjeni, a koje Haški tribunal nikada nije doveo u pitanje, do danas nisu izrečene kazne".
https://www.jutarnji.hr/vijesti/hrvatska/najugledniji-njemacki-list-o-oluji-sto-se-u-dalmatinskom-zaledu-tocno-dogadalo-prije-25-godina-15011761
Zapravo, govori isto što je govorio Josipović poslije prvostupanjske presude našim generalima koja je izazvalo veliko negodovanje kod nas. Josipović je tada izjavio – slično onome što je komentirala i književnica koju spominje Stijepo – zločina je bilo i netko za njih MORA odgovarati.
To je isto što danas i radi hrvatska vlast s izjednačavanjem pojedinačnih zločina s hrvatske strane s ratnim zločinom agresije – fašističke agresije.
A zapravo radi se i o rasizmu jer, kako se upitao Robert Pauletić:
Vrijedi li jedna srpska žrtva zaista 1000 hrvatskih?
https://www.vecernji.hr/vijesti/robert-pauletic-vrijedi-li-jedna-srpska-zrtva-zaista-1000-hrvatskih-1421407
Zato sam bio siguran, dragi Nikola da današnja vlast neće prikazati film o „Operacija Oluja“ jer u njemu i tadašnji američki veleposlanik govori o srpskom fašizmu. Fašizmu koji su podržavali i koji još uvijek podržavaju svjetski moćnici koji su mentori današnjih hrvatskih vlasti.
Pri tome ne zaboravimo da se ti moćnici nisu pomirili sa samim postojanjem hrvatske države, pa je zadaća današnjih hrvatskih vlasti da stalno rade protiv vlastite države.
To je tako očito kada se vidi njihov odnos prema amblemu HOS-a – koji je zvanično odobren od hrvatskih vlasti.
Zabranjujući ga oni pokazuju svjetskim moćnicima – svojim gazdama – što misle o Tuđmanovoj državi. Tako Milanović kaže:
"Neka viču, neka se deru na mene, ali neka ne oblače tu majicu. Ako Plenković obuče tu majicu? Neće, neće. Neće je obući, to njemu smeta isto kao meni.",
https://www.vecernji.hr/vijesti/milanovic-o-hos-ovim-majicama-neka-se-deru-na-mene-ali-neka-je-ne-oblace-to-smeta-i-plenkovi-1421698

Također je očit taj odnos prema hrvatskoj državi kada se vidi i njihov sluganski odnos prema Miloradu Pupovcu i drugim iz stranke koja je sudjelovala u agresiji na RH. Sjetimo se da su im i danas svi državotvorni Hrvati ustaše kao što je bilo službena politika fašističkog agresora na Hrvatsku. Pogledajte samo njihov dopis iz „Oluje“:
Zato je meni žao i onih hrvatskih branitelja koji moraju sudjelovati u proslavama njihove veličanstvene pobjede, pa čak i primati odličja, od ljudi koji 'strasno mrze svoj narod'. Od ljudi koji otvoreno pokazuju kako ne vole svoju državu rugajući se znakovlju koje je odobrila „njihova“ država, uklanjajući i spomen obilježja onima koji su dali svoje živote za stvaranje te države.
Akademik Josip Pečarić

PRILOZI:

ZVONIMIROV GRAD

Nakon dugih
Teških noći
I
Još dužih
Tužnih dana
Doček’o sam
Hvala Bogu
Pozdraviti
Mog jarana
I
Objavit cijelom
Svijetu
Hrvati su
U
Naletu
Potjerali ovaj
Jad
Hrvatski sam opet
Grad
Trobojnica sad se
Vije
Nad njom od sad
Hrvat bdije
Hvala Franjo
Kućo stara
Hrvatska se
Tako stvara
A
Od ove trobojnice
Nema brate
Ljepšeg dara

dr. Jure Burić
Ravno, 5. kolovoza 2020.

GROBAR REPUBLIKE HRVATSKE

Andrej Plenković, Predsjednik Vlade Republike Hrvatske,
Narodni razorni neprijatelj, hrvatski „sin“
Na obljetnicu hrvatske pobjede nad srpskim osvajačkim ratom, 1991.-1995.
Podmetnu hrvatsku ratnu i poratnu posljedicu; prešućuje uzrok, srpski petogodišnji ratni zločin.

Odluka Haaškog, UN, Srbiji i Srbima pristranog, suda:
-Hrvatska 1991.-1995. vojna pobjeda vojno čista-
Plenković i Milorad Pupovac optužuju i sude Hrvatsku vojsku i Državu Hrvatsku
Kao Kajfa, Herod i Pilat bez svjedoka i obrane Sina Božjega, Isusa Krista.

Nakon pet kalendarskih godina srpsko četničkog osvajačkog rata
Plenković optužuje samo ubijenog, progonjenog, mučenog, opljačkanog, silovanog Hrvata
Niječeći srpski zločin, ostavlja neizbrisiv izdajnički trag,
Hrvatu istinoljubu odvratan, nimalo drag.

Bez srpske-četničke, crnogorske i Jugoslavenske armijske okupacije Republike Hrvatske,
Ne bi bilo ni jedne hrvatske osloboditeljske bitke, ni krunske Oluje
Ni jedne srpske ratne žrtve
Vazalstvom Beogradu Plenković hrvatsku samostalnost i slobodu truje.

Hrvati prihvaćaju razgovarati o svojim zločinima u Hrvatskoj
Počinjenih manjinsko manjinskim Srbima
Kad Srbi prihvate razgovarati o svojim zločinima
100 godina činjenih svim Hrvatima.

Hrvatskoj, Lijepoj našoj
Hrvatskoj šahovnici i stijegu crven bijele modre boje
Raspomamljeni Plenković i Pupovac
Velikosrpskom voljom sudbinu im kroje.

Pamtite hrvatski naraštaji
Srbi maštovito, uvjerljivo, baštinski, ponosno, drsko lažu
Počesto spominjući Božje ime
I što god protiv Hrvata i Crkve im kažu.

Čestita i blagoslovljena Vam hrvatska bitka Kraljica Oluja!

Mile Pletikosa

KRALJICA OLUJA

Hrvatska bitka nad bitkama
Kraljica Oluja
Sestra Vile Velebita
Milozvučnija od pjeva slavuja
Osvajačima otrovnica guja
Hrabro mudro tjeme
Sužnjima svjetskim
Slobode zlatne sjeme.

Mile Pletikosa

NAGRADA SRPSKIM SLUGAMA U RH

(PISMO G. STJEPANU TUĐMANU)

Dragi Štef,

Zahvaljujem Ti na pohvalama mog govora s predstavljanja u Tisnom o ulozi ZDS u sluganskoj hrvatskoj politici:
http://bezcenzure.hr/vlad/thompson-i-vatreni-simboli-hrvatskog-ponosa/
http://dragovoljac.com/index.php/razno/22476-thompson-i-vatreni-simboli-hrvatskog-ponosa
Nije prošlo puno vremena pa se sve potvrdilo u Kninu.
Potom je i sam Pupovac ukazao na činjenicu da će i dalje ZDS služiti da hrvatski političari dokazuju svoju odanost Memorandumu SANU 2. tako što ZDS:
'Treba maknuti iz legalnog prostora. To je, bez obzira što se koristio tijekom rata 1991. – 1995., taj pozdrav je originalno ustaški pozdrav, pozdrav jedne kvislinške tvorevine koja je bila zločinačka i koja je počinila genocid na židovima, Romima i Srbima, koja je istrebljivala sve protivnike režima, prije svega, antifašiste. Taj pozdrav narušava ono što se u današnjoj Hrvatskoj želi stvoriti, a to su čvrsti demokratski temelji, mir u zemlji, mir na granicama i pomirenje između Hrvata i Srba. Taj pozdrav narušava ono što se u današnjoj Hrvatskoj želi stvoriti, a to su čvrsti demokratski temelji, mir u zemlji, mir na granicama i pomirenje između Hrvata i Srba",
Upitan hoće li to biti uvjet za ostanak SDSS-a u Vladi, Pupovac je rekao: *"Ne govorimo u uvjetima, to je zajednički posao ne samo nas u koaliciji nego zajednički posao svih političkih stranaka, svih ključnih političkih aktera u zemlji koji trebaju znati da ovako nešto, kao što smo čuli na margini, je nešto što teško kompromitira Hrvatsku i teško narušava ono što je izgrađeno i ono što se treba sagraditi u odnosima između Hrvata i Srba."*
https://narod.hr/hrvatska/pupovac-ponovno-protiv-zds-treba-ga-maknuti-iz-legalnog-prostora
Naravno, Srbima je laž najviše pomogla u povijesti pa Pupovac laže da je ZDS pozdrav iz NDH jer, kao što znaš već sam se narugao Predsjedniku Ustavnog suda RH koji je to isto tvrdio (Hrvatske sluge moraju lagati kada to rade Srbi), pa je u naslovu mog pisma na portalu narod.hr to i istaknuto:
https://narod.hr/hrvatska/akademik-pecaric-separovicu-pozdrav-zds-datira-otprije-ndh-tvrdite-li-da-je-postojala-jos-1932-godine
A te 1932. godine imali smo prvu Jugoslaviju i fašističku vlast u njoj. Dakle ZDS je nastao kao antifašistički pozdrav
S druge strane srpski pozdrav s tri prsta je nastao iz vremena fašističke vlasti Slobodana Miloševića.
Vidjeli smo kako prikazivanje filma o „Oluji" koji je nagrađen u SAD srpske sluge na vlasti u RH ne dozvoljavaju jer u njemu tadašnji veleposlanik SAD-a u RH govori o fašizmu Slobodana Miloševića.

Kako bi to smjeli dopustiti kada u isto vrijeme sluganski prihvaćaju srpski zahtjev koji je još iznio Velko Džakula prije sedam godina kako „*treba slaviti i srpske žrtve u isti dan"* kad i hrvatske.
http://bezcenzure.hr/toptema/predstavljanje-knjige-mojih-sto-knjiga-u-tisnom/
http://dragovoljac.com/index.php/razno/22591-predstavljanje-knjige-mojih-sto-knjiga-u-tisnomsu
Srpske sluge na vlasti su još i naprednije pa je recimo Predsjednik Vlade zaboravio da se u Kninu slavio dan POBJEDE.
Dragi Stjepane, vjerojatno se sjećaš da sam još u momentu kada se Plenković htio tući u Saboru kada mu je rečeno da je veleizdajnik i komentirao kako ISTINA NAJVIŠE BOLI!
Naravno, s takvim hrvatskim predsjednikom vlade oduševljen je Srpski patrijarh Irinej. Davno sam već ukazao na svu veličinu srpske politike koja je uspjela da vodstvo RH provodi Memorandum SANU 2. Irinej u istoj rečenici gdje govori o pomirenju, spominje genocid nad Srbima u Hrvatskoj, ali eksplicitno ne govori odnosi li se to na II. svjetski rat ili Domovinski rat.
https://narod.hr/svijet/patrijarh-irinej-hvali-napore-plenkovica-za-pomirenje-procitajte-sto-je-govorio-o-stepincu-katolickoj-crkvi-i-oluji
Malo preciznija je bila srpska premijerka gđa Ana Brnabić, koja je prema „Jutarnjem listu" izjavila 8. kolovoza 2020.:
„Želimo pomirenje, mir, ne tražimo od vas da se ispričavate, priznate genocid u Jasenovcu, ali želimo da nas pustite da tugujemo taj dan ili tih dana. Želimo pomirenje, ali ne i poniženje, na koje nećemo pristati."
https://www.jutarnji.hr/vijesti/svijet/razumjela-bih-da-milosevic-ode-slaviti-oluju-nakon-sto-srbi-dobiju-struju-ovako-je-to-ponizenje-15012652
Velika gesta srpske premijerke – neće tražiti da priznamo srpske laži o Jasenovcu.
Danas kada smo napisali toliko knjiga i razotkrili srpski i komunistički mit o Jasenovcu prave veliki ustupak hrvatskim vlastima. Kažu im : Samo nastavite slušati naše zahtjeve koje vam danas prenosi Pupovic pa nećete morati i dalje poslušno govoriti o našim lažima o Jasenovcu.
Dovoljno je da i dalje budeti svi protiv ZDS jer to s postojanjem NDH od 1932. godine je doista malena laž u odnosu na milijardu žrtava u Jasenovcu, zar ne?
A Pupovac im je i poručio da je iskazivanje poniznosti i sluganstva u RH *zajednički posao ne samo nas u koaliciji nego zajednički posao svih političkih stranaka, svih ključnih političkih aktera u zemlji*.
Nevjerojatno je na što se svela hrvatska politika. Pitam se je li Slobodan Milošević mislio na ovo kada je govorio kako su Srbi pobjednici u ratu, a gubitnici u miru. Laž je najviše pomogla Srbima u povijesti pa je Balkanski krvnik vjerojatno znao da će izgubiti u ratu, ali će pobijediti u miru. Vjerojatno je računao na srpske sluge u RH i na onu čuvenu tvrdnju velikog kineskog ratnika i filozofa Sun Tzua:
Najveća umjetnost je slomiti otpor neprijatelja bez borbe na bojnom polju. Samo indirektna metoda može jamčiti pravu pobjedu [...] Iskoristite rad najnižih i najodvratnijih ljudi. Širite nejedinstvo i svađe među građanima neprijateljske zemlje [...] Poništavajte sve vrjednote. Budite velikodušni u ponudama i darovima da biste kupili informacije i ortake. Svugdje smjestite svoje ljude. Nemojte štedjeti ni u novcu, ni u obećanjima, jer to donosi visoke kamate.

U Srbiji znaju da su od hrvatskih vlasti dobili ono što su od svojih slugu i očekivali. Prvi najvažniji korak je učinjen. Nije bilo lako. Moralo se poništiti sve vrednote, kupovati ili ucijeniti mnoge, mnoge zamijeniti i smjestiti odane velikosrpskoj stvari. Sve to je i mnogo više od onoga što je govorio Sun Tzu. Naime, ovdje smo oružani rat imali. Hrvatski branitelji su od srpskih ratnika napravili zečeve. A sada je trebalo ideju Sun Tzua sprovesti među pripadnicima pobjedničkog naroda. Moralo se naći ogavnije i od najogavnijih ljudi. Uspjeli su. Ostaje nam vidjeti kako će se to dalje odvijati. Škabrnja je tu. Vukovar uskoro. A mnogo toga treba učiniti samo da izliječe srpske boli poslije pravljenja zečeva od njihove treće-četvrte armije u Europi!
Dragi Štef, još jednom hvala na lijepim komentarima mog teksta o srpskim slugama i ZDS. Kao što vidiš - bit će i gore, A i napadi na ZDS.
Pozz
Josip

Naslov:NE VOLE DOMOVINU
Datum: Fri, 21 Aug 2020 13:14:07 +0200
Šalje: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

NE VOLE DOMOVINU

Dragi prijatelji,
Šaljem vam dvije pjesme i jedan tekst o onima koji ne vole hrvatsku domovinu. S obzirom da se radi o onima koji etnički nisu Hrvati moram naglasiti da su mnogo gori oni iz hrvatskih vlasti koji sprovode Memorandum SANU 2, oni koji poništavaju rezultate pobjedonosne „Oluje“ izjednačavajući kolateralne žrtve na srpskoj strani sa zločinima koje su planirano i masovno do razine genocida provodili srpski fašistički agresori. To je doista mnogo, mnogo gore. Meni je nevjerojatno kako ljudi takve slave umjesto da im se gade.
http://dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/22674-ovakvo-velicanje-danasnjih-vlastodrzaca-nije-videno-jos-od-doba-bivse-jugoslavije
Biskup Košić kaže:
Naše branitelje i sve nas ne smetaju što se u javnosti iznose i stradanja druge strane jer svaki će čovjek zaplakati kad vidi patnju malih i nevinih ljudi, staraca, žena i djece. Međutim, sve nas smeta što se namjerno umjesto patnji naših hrvatskih ljudi koji su trpjeli 4 godine zvjerska zlodjela onih koji su izveli agresiju na Hrvatsku iznose patnje koje su 4 dana trpjeli oni koji su bili uz okupatore. Ne znam ima li i jedna zemlja na svijetu koja na dan svoje tako krvavo stečene pobjede u dugom i teškom ratu oplakuje žrtve koje su imali agresori… jer je patnja naših ljudi bila neizmjerna, a prouzročila ih je upravo mržnja i nasilje srpskih agresora. Ta je mržnja uzrok patnji ne samo hrvatskih nego i srpskih ljudi. Zanimljivo je da predstavnici naroda koji je prouzročio ogromne patnje našeg naroda kroz 4 godine neprestano traže sućut za svoje patnje kroz 4 dana, a da nikad nisu iskazali sućut prema našim patnjama. Jasno se mora naznačiti što je bio uzrok i razlikovati ga od posljedica. Ratni stroj koji su oni započeli bio je uzrok i naših i njihovi patnji. I to se mora tako i jedino tako reći i tada neće biti zabune niti neprestanog lutanja, što treba obilježavati, što je vrijedno a što nevrijedno spomena na današnji državni blagdan.
Na predstavljanju u Tisnom nedavno sam pokazao kako tako nešto su Srbi tražili i prije nego što je Pupovac postao glavni provoditelj velikosrpske politike u RH. To je konstanta i osnova Memoranduma SANU 2.
Problem je što sada očito to provodi Srpsko-hrvatska koalicija na vlasti u RH.
Koliko se slavi izdaja očito je i iz činjenice da je provodi Tuđmanova stranka.
Pozivaju se na Tuđmana, pa Andrej Plenković tvrdi kako im je:
„Nulta je tolerancija na revizionizam “
https://portal.braniteljski-forum.com/blog/vijesti/jasenovac-milanovic-hosovu-plocu-treba-baciti-na-komemoraciji-za-bleiburg-nikad-nisam-bio-i-necu-plenkovic-nulta-tolerancija-za-revizionizam
A član „komisije za rehabilitaciju zvijezde petokrake“ mu je prof. dr. sc. Ivo Goldstein koji tvrdi da je Tuđman RODONAČELNIK REVIZIONIZMA.
Josip Pečarić

Pogledajte:
http://dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/22606-nametnuta-protuhrvatska-plenkoviceva-pomirba

1)

PODIGNUTA RUKA

Kad na majku
Digneš ruku
Učinio si zločin
Doživio
Bruku
Pozvao
Muku
Na svoja
Vrata
Jer
Majka je poput
Zlata
Najljepše što si
Imao
A
Nisi
Znao
I
Za taj čin
Treba te
Osudit
Istom mjerom
I
S vjerom
Ako ti je do majke
Stalo
Kako ti tako nešto
Nikad više ne bi
Na um
Palo
Tako su
Srbi digli ruku
Nož i pušku
Dokazujuć svoju
Snagu mušku
Na svoju
Hrvatsku domovinu
Njezine ljude
I

Imovinu
Jer Domovina je
Druga mati
Al’
Srbin to ne želi
Znati
Zaboravlja
Kako je to
I
Moja mati
U čiju ću obranu
Uvijek spremno
Stati
Zato se toj ruci
Ne pruža ruka
Jer nakon tog čina
Više ne bi trebao
Ruku niti
Imati
Hajde čovječe
Već jednom
Shvati
Samo problem je
Što to ne shvaćamo
Niti mi
Jer smo podložni
Zaboravljivi
Varljivi i
Zli

dr. Jure Burić
Kolovoz, 2020.

Nakon “velikog pjeva” o pomirenju, a do sada nigdje osude, nigdje žaljenja, nigdje isprike za sve zločine koje su po Hrvatskoj tijekom agresije u našem Domovinskom ratu nad hrvatima počinili. Na stranu njihova pokvarenost, a gdje je naše dostojanstvo nestalo?!

2)

DR. ŠRETER

Milorade
Gdje je dr. Šreter
Kako te nije
Sram

Ma ti si
Šljam
Obećanje o razmjeni
Izvršio nisi
Nisi čovjek
Fukara ti si
Znao si da nije
Živ
I
Da nije
Kriv
Jel' pod tvojim nalogom
Ubijen
Il'
Sa tvojim znanjem
Potpuno je
Svejedno
Milorade
Kako je to
Bijedno
I
Nisi do sad' našao razloga
Za ispriku
Ona očito nije ni na
Vidiku
Zato mi se molim te
S očiju
Skloni
Kamo sreće
Da si i ti otišao
U
Onoj izrežiranoj
Koloni

dr. Jure Burić
Kolovoz, 2020.

3)
Vjekoslav Krsnik
Nezavisni politički savjetnik
I.B. Mažuranić 60/IV, 10000 ZAGREB, Croatia
Tel/fax +385 1 560-2793, mob 098 910-0170, E-mail: vjekoslav.krsnik2@inet.hr

20. kolovoza 2020.
Pupovac nema ni politički ni moralni legitimitet da bude zastupnik u Saboru i još sastavlja Vladu

Prije 29 godina, točnije 18. kolovoza 1991. godine u blizini Pakraca u selu Kukunjevac pobunjeni lokalni Srbi oteli su je dr. Ivana Šretera, jednog od vođa hrvatskog naroda u zapadnoj Slavoniji i dosljednog humanitarca. Odveden je u četnički logor Bučje i otada mu se gubi svaki trag. Dr. Šreter bio je poznat po zalaganju za nenasilje, pozivajući pobunjene Srbe na mir i protiv terora koji su počeli provoditi nad Hrvatima. Posljednji put viđen je 29. kolovoza 1991. godine.

Sudbina otetog pakračkog liječnika tijesno je povezana s biografijom i političkim djelovanjem čelnika manjinskog dijela Srpske nacionalne manjine u Hrvatskoj i višegodišnjeg zastupnika u Hrvatskome saboru te praktički vođe subverzivne velikosrpske pete kolone Milorada Pupovca. Autentično svjedočanstvo o sudbini dr. Šretera dao je u svojoj knjizi "Nije bilo uzalud" bivši član predsjedništva HDZ-a i saborski zastupnik te zamjenik ministra unutarnjih poslova u ratnoj 1991. godini Slavko Degoricija. On je opisao kako mu se jednog dana u uredu pojavio Milorad Pupovac i molio ga da se oslobode dva liječnika srpske nacionalnosti iz Siska koji su bili uhićeni zbog opskrbe pobunjenih Srba lijekovima i sanitetskim materijalom. Pupovac je tražio oslobađanje to dvoje liječnika, a Degoriciji je obećao da će za uzvrat založiti za oslobađanje dr. Šretera. Radilo se dakle o klasičnoj razmjeni. Međutim nakon što je Slavko Degoricija preko Đure Brodarca odmah ispunio svoje obećanje nakon dva dana došao mu je Milorad Pupovac i rekao kako mu ne daju Šretera navodno jer im je potreban kao liječnik, budući da nemaju doktora a čim dobiju svojeg doktora pustit će ga. Nakon nekoliko dana Slavko Degoricija saznaje od UNPROFOR-a da je dr. Šreter mrtav već mjesec dana.

Da ne postoji ništa drugo negativno za osobnost i karakter Milorada Pupovca ovo bi bilo dovoljno da se ocijeni moralni lik samozvanog čelnika Srpske nacionalne manjine koji je izabran sa samo 7 posto te manjinske skupine u Republici Hrvatskoj. Međutim uz Milorada Pupovca veže se i niz drugih postupaka u njegovom političkom djelovanju kao čelnika velikosrpske politike u Hrvatskoj. Na samom početku agresije kao eksponent Miloševićeve politike optuživanja Hrvatske za navodni genocid nad Srbima Milorad Pupovac je za međunarodnu javnost lansirao vijest da je Katolička crkva nasilno prekrstila oko 10.000 srpske djece što je bila ordinarna laž, ali za to on nikad nije odgovarao, kao što nikad nije krivično odgovarao za suučesništvo u prikrivanju po otkrivenim podatcima svirepog ubojstva dr. Ivana Šretera.

Takav Milorad Pupovac s itekako upitnim političkim i moralnim legitimitetom ne samo da bez odlučnog reagiranja iz zastupničkih klupa drži moralne prodike hrvatskoj javnosti, nego je štoviše dobio lojalnog suradnika u predsjedniku vlade i predsjedniku tzv. stožerne hrvatske političke stranke Hrvatske demokratske zajednice "šarmantnom pogancu" Andreju Plenkoviću. Pupovčev najveći uspjeh je uz asistenciju Andreja Plenkovića postavljanje Borisa Miloševića za potpredsjednika vlade..

Da ne bi ostalo samo na njegovoj sramnoj ulozi u ubojstvu dr. Ivana Šretera treba podsjetiti na ostale važnije elemente njegovog političkog i moralnog legitimiteta i integriteta. Prije svega treba isticati nepostojeću ustavnu odrednicu na koju se on često lažno poziva navodeći pripadnike Srpske nacionalne manjine kao "Srbe" u Hrvatskoj, koji kao takvi ustavnopravno ne postoje. On time krši Ustav, jer u Ustavu nigdje ne stoji da u Hrvatskoj žive "Srbi", kao što je to bilo za vrijeme komunizma, nego su oni dio cijelog manjinskog korpusa koji živi u Hrvatskoj. Također treba podsjetiti da krši Ustav jer smatra da je glavni grad za njegove "Srbe" Beograd. Krši Ustav i time što

gotovo nikad ne spominje Hrvatsku kao državu u kojoj živi i u kojoj je zastupnik u parlamentu, nego je za njega to samo "ova zemlja", dakle čak ni država. On ide tako daleko da demokratsku Hrvatsku uspoređuje s NDH-a. Govori da je Hrvatska postala faktor nestabilnosti u regiji, iako je on svojim djelovanjem glavni faktor nestabilnosti u samoj Hrvatskoj.

Kao zastupnik koji je u Saboru dao svečanu prisegu, on nju učestalo krši sudjelujući na četničkim dernecima u Srbiji na kojima se Hrvatska uspoređuje s Hitlerovom Njemačkom. Sudjelovanjem na tim četničkim dernecima Milorad Pupovac svoju dužnost zastupnika ne obavlja ni savjesno ni odgovorno i ne drži se Ustava, kako se obvezao u saborskoj prisezi, te ne poštuje pravni poredak Republike Hrvatske. Takvim postupcima ne zauzima se za svekoliki napredak naše države. U svojim ocjenama o Domovinskom obrambenom ratu kojega nikad tako nije nazvao ustrajava na odrednici rata kao građanskog i nikad nije osudio velikosrpsku agresiju, što bi mu trebala biti dužnost na temelju saborske Deklaracije o Domovinskom ratu usvojene 2000. godine i presude Međunarodnog suda pravde da je rat u Hrvatskoj bio međudržavni sukob a Srbija agresor na Hrvatsku. Nadalje, on uzima sebi za pravo da govori u ime cijele srpske manjinske zajednice, iako ima podršku od samo 7 posto pripadnika Srpske nacionalne manjine. I konačno prema odluci Ustavnog suda iz 2011. godine on je protuustavni zastupnik u Hrvatskome saboru, jer je Ustavni sud ocijenio da su XI. i XII. izborna jedinica protuustavne. Kao čelnik velikosrpske pete kolone u Hrvatskoj provodi Memorandum2 SANU. Provodeći ciljeve tog Memoranduma Milorad Pupovac je faktično strani agent u Republici Hrvatskoj. Kad se sve to skupa uzme u obzir onda Milorad Pupovac nema nikakav ili vrlo ograničen politički legitimitet u Hrvatskome saboru. Također njegov moralni integritet je i te kako upitan ne samo zbog određene umiješanosti u ubojstvo dr. Ivana Šretera nego i njegove uloge u stečaju "Tesla štedne banke" u kojoj je bio predsjednik Nadzornog odbora, pri čemu su ulagači oštećeni u višemilijunskim iznosima.

Najblaže rečeno žalosno je i tragično da u Hrvatskome saboru nema zastupnika koji bi raskrinkao tobožnje mirotvorstvo Milorada Pupovca koji se svojim metajezikom i zakulisnim frazama otkako je postao zastupnik zalaže za velikosrpski Memorandum2 SANU. Naravno, za to je odgovoran HDZ kao "stranka opasnih namjera" koja je od početka stvaranja hrvatske države prošla put od stranke koja se zalagala za osamostaljenje Hrvatske do sadašnjeg HDZ koji pod izdajničkom politikom Andreja Plenkovića vodi Hrvatsku u novu Jugoslaviju pod plaštem tzv. Zapadnog Balkana. Pri tome ne smije se ispustiti iz vida važna činjenica da je HDZ takvom kapitulantskom politikom grubo izdao veliku većinu lojalnih hrvatskih Srba koji Hrvatsku smatraju svojom domovinom, što su dokazali i značajnim sudjelovanjem u Domovinskom obrambenom ratu.

Naslov:HRVATSKA VLAST PODRŽAVA SRPSKI FAŠIZAM
Datum: Fri, 28 Aug 2020 11:26:57 +0200
Šalje: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

HRVATSKA VLAST PODRŽAVA SRPSKI FAŠIZAM

I najnovija reagiranja saborske zastupnica Karoline Vidović Krišto pokazuju kako današnja hrvatska vlast podržava srpski fašizam.
Odgledajmo njenu raščlambu:

Karolina Vidović Krišto ukazala na 'opasnu manipulaciju slučajem Grubori'

Nezavisna saborska zastupnica, Karolina Vidović Krišto, ukazala je na svome Facebook profilu na, kako je navela, opasnu manipulaciju slučajem Grubori. Njezinu objavu prenosimo u cijelosti.
Manipulacija slučajem Grubori
1945. godine češki predsjednik Beneš donio je čuvene dekrete prema kojima je češke državljane njemačke narodne manjine jednostavno protjerao iz Češke. Do dan danas, iako su i Njemačka i Češka članice EU, nijedan protjerani Nijemac nije dobio nijedan Cent obeštećenja. Ovdje uopće ne treba raščlanjivati što je prethodilo Beneševim dekretima, svi znamo što je Adolf Hitler napravio Češkoj.
Nitko razuman, bio on Čeh ili Nijemac, ne će opravdati protjerivanje nedužnog djeteta s njegova ognjišta, samo zato što je Nijemac, ali nitko razuman ne će relativizirati uzročnike i posljedične patnje Drugog Svjetskog rata.
U Gruborima se dogodio pojedinačni zločin koji nije bio u nikakvoj organizaciji ili vezi s hrvatskom državom. Štoviše, nije utvrđeno tko su počinitelji: ne zna se koje su pripadnosti, ni s kojeg su područja došli.
U utorak, 25. kolovoza 2020., predstavnici hrvatske Vlade oklevetali su vlastitu državu te uvrijedili sve hrvatske državljane, bez obzira na njihovu narodnu pripadnost, jer su svojim činom izjednačili hrvatske žrtve i srbijanskog agresora. Povrh svega dopustili su predsjedniku Republike Srbije Aleksandru Vučiću da pošalje svog izaslanika u Grubore.

Taj isti Vučić je u skupštini Republike Srbije izjavljivao kako će za jednog ubijenog Srbina ubiti 100 Muslimana (može se i danas pogledati na Youtube-u), te je aktivno sudjelovao u agresiji na Hrvatsku.
Hrvatska Vlada zna kako postoji presuda međunarodnog suda pravde u kojem je nedvojbeno utvrđeno da je Republika Srbija izvršila agresiju na Hrvatsku, da je Republika Srbija vršila etničko čišćenje na okupiranom hrvatskom teritoriju, te masovna ubojstva. Hrvatska Vlada ovim činom prekršila je prisegu koju je dala u Hrvatskom saboru, da će skrbiti o hrvatskim interesima, jer jučerašnjim činom kojim pojedinačni zločin u Gruborima, koji svaki normalan čovjek osuđuje, lažno prikazala kao grijeh hrvatske države i operacije Oluja.
U presudi hrvatskim generalima Gotovini i Markaču Operacija Oluja dobila je ocjenu izvrsno organizirane i vojno čisto provedene akcije, te su odbačene sve klevetničke i

lažne brojke navodno ubijenih u toj akciji. Jasno je kako je na teritoriju od 10.000 km2 nemoguće spriječiti pojedinačne incidente.
Ali razmjeri veličine teritorija, brzine provedbe same operacije i broj žrtava potvrđuju posebnu skrb tadašnjih hrvatskih vlasti da spriječe osvete i razbojstva.
Sustavno klevetanje i blaćenje hrvatske države i nacije je, nažalost, projekt, u kojem beogradsko ultranacionalističko vodstvo mimo svih međunarodnih presuda i utvrđenih činjenica pokušava na temelju laži prikriti i umanjiti svoju, te izmisliti nepostojeću, hrvatsku krivnju.
U tome svesrdno sudjeluju aktualna hrvatska vlast potpomognuta main-stream-medijima, napose Jutarnjim listom. Evo jedan primjer. Jutarnji list je u svom naslovu prenio otrovnu i lažnu kvalifikaciju kako se hrvatska država jučer u Gruborima razvela od zločina. U prijevodu – Jutarnji list prenosi da je hrvatska država činila sustavne zločine. U tome je poanta: žele nam nametnuti krivnju koju nemamo.
Usto, potpredsjednik hrvatske Vlade nedavno je izjavio kako se konzultira s Beogradom, jer – kao – to rade sve narodne manjine sa svojim matičnim državama.
Međutim, nijedna razumna država na svijetu ne će dopustiti da njezin član Vlade dobiva upute od druge države. To je u uređenim državama kažnjivo djelo za koje je predviđena i kazna zatvora.
Ne treba ovdje ponavljati kako je izbor dužnosnika samo na temelju njegove narodne pripadnosti u Hrvatskoj protuustavan. U nijednoj europskoj državi predstavnik narodne manjine nema i ne može imati mjesto u Vladi samo zato što je pripadnik narodne manjine.
Uvijek se nameće pitanje kako je sve ovo moguće?
Dragi prijatelji, uvijek ću se vraćati na uzročnike hrvatskih problema: devastirane institucije hrvatske države. Da DORH i sudovi rade svoj posao, da su procesuirali srpske ratne zločine i utvrdili činjenice, te spriječili kršenje hrvatskog Ustava i zakona, sve ovo se ne bi moglo događati.
Zato je borba za pravnu državu ključna za razvoj Hrvatske i našu budućnost. Pravda i vladavina prava nemaju alternativu, napisala je Vidović Krišto.

https://kamenjar.com/karolina-vidovic-kristo-ukazala-na-opasnu-manipulaciju-slucajem-grubori/

Jasno je da hrvatski političari kao vjerne sluge svjetskih moćnika koji su podržavali fašističku srpsku agresiju na Hrvatsku to i moraju činiti. Sluge moraju biti sluge, zar ne? Zato je moguće da pobjednici u ratu postanu sluge poraženih. Zato je moguće da Hrvatskom vlada Srpsko-hrvatska koalicija na čelu s Pupovcem.. To je itekako važno svjetskim moćnicima koji na taj način dokazuju ispravnost svoje podrške srpskoj fašističkoj agresiji.
Karolina Vidović Krišto kao sjajna novinarka koju su stalno zabranjivali itekako dobro zna kolika je važnost medija u toj potpori hrvatskih političara srpskom fašizmu. Pogledajmo zato najnovije njeno otvoreno pismo HTV-u:
KV Krišto HTV-u: U ime svih žrtava srpske, crnogorske i agresije JNA zahtijevam od HRT-a pridržavanje zakona te izvršavanje svojih javnih obveza
26 Kolovoz 2020 18:05
HRT kao servis vladajućih, a ne hrvatskih građana

Ignoriranje žrtava srpskih koncentracijskih logora i silovanih žena iz Domovinskoga rata, nanosi nepodnošljivu bol njima i njihovim Obiteljima
n/r Glavnog ravnatelja HRT-a Kazimira Bačića
Glavni ravnatelju Hrvatske radiotelevizije,
Dana 14. kolovoza u Hrvatskoj se spominjemo Dana logoraša srpskih koncentracijskih logora. Kao što je poznato na taj dan 1992. iz Republike Srbije pušteno je na slobodu 714 logoraša srpskih koncentracijskih logora - hrvatskih dragovoljaca, branitelja i civila. Razina kojom ste vi, Hrvatska radiotelevizija, popratili ovaj događaj sramotna je i protucivilizacijska.
14. kolovoza 2020. u središnjem Dnevniku HRT-a niste objavili ni vijest o ovom događaju. Prešutjeli ste u potpunosti i spominjanje ovog događaja toga dana u Nemetinu, mjestu gdje je 14. kolovoza 1992. na slobodu pušten najveći broj hrvatskih logoraša srpskih koncentracijskih logora.
U Nemetinu su ove godine na taj dan, među ostalim, bili i potpredsjednik Hrvatskog sabora, te još pet saborskih zastupnika od kojih i jedini hrvatski saborski zastupnik u aktualnom sazivu Sabora koji je bio logoraš srpskih koncentracijskih logora i koji je upravu u Nemetinu 1992. pušten na slobodu - Stipo Mlinarić Ćipe.
U središnjem Dnevniku, koji je toga dana trajao 37 minuta, niste pronašli mjesto za ovu vijest. Urednička procjena? U tom istom Dnevniku ste zato, u duhu partijske a ne javne televizije, posvetili minutu i 30 sekundi javljanju s Jelse u kojem su hrvatski državljani od urednika Dnevnika i novinarke na terenu u povodu Dana općine Jelsa (?) doznali kako su u ovo mjesto od 3.691 stanovnika došli, citiram, "posebni izaslanik hrvatskog premijera Andreja Plenkovića Vili Beroš, rođeni Jelšanin" i, citiram, "Zoran Milanović koji tradicionalno ljetuje na otoku Hvaru" (?).
Osim što je s moralnog aspekta neprihvatljivo, HRT je elementarno kršio zakon, jer kao što znamo prema Zakonu o HRT-u čl. 5, čl. 6, čl. 7, javni mediji dužni su medijski izvještavati o svim relevantnim događajima u Hrvatskoj:
čl. 5: "HRT u svojim programima mora zadovoljiti interese javnosti na državnoj (...) razini."
čl. 6, (1): "U ostvarivanju programa, HRT je dužan: - promicati nacionalne interese, pridonositi poštivanju i promicanju temeljnih ljudskih prava i sloboda, domoljublju"
čl. 7, (1): "HRT je dužan: - trajno, istinito, cjelovito, nepristrano i pravodobno informirati javnost o činjenicama, događajima i pojavama u zemlji i inozemstvu od javnog interesa"
Ovdje Vas podsjećam da je Republika Srbija u ratnoj vojnoj agresiji na Hrvatsku jedno vrijeme držala okupiranim hrvatski teritorij, pritom vršila etničko čišćenje te sustavne ratne zločine. To je presudio i međunarodni sud u den Haagu, u obrazloženju presude po hrvatskoj tužbi za genocid protiv Republike Srbije.
U toj agresiji iz Hrvatske je u Republiku Srbiju odvedeno oko 7000 hrvatskih državljana koji su na zvjerski način mučeni, a mnogi su i umoreni pri tim zvjerskim mučenjima. O brutalnosti tih srpskih logora postoje naravno izvješća međunarodnog Crvenog križa, povjerenika UN-a za ljudska prava, itd.
Žalosno je da vas kao javni medij, koji financiraju hrvatski porezni obveznici, moram podsjećati na ove činjenice.

Međutim, isto tako vas upozoravam da svojim postupanjem planski i sistematski kršite navedeni zakon, te time snosite osobnu odgovornost, jer patnju logoraša, patnju njihovih obitelji, patnju silovanih žena vi nemate pravo prešućivati i omalovažavati.
U ime svih žrtava srpske, crnogorske i agresije JNA zahtijevam od HRT-a pridržavanje zakona te izvršavanje svojih javnih obveza.
Karolina Vidović Krišto
Saborska zastupnica, članica Odbora za informiranje, informatizaciju i medije

http://dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/22756-kv-kristo-htv-u-u-ime-svih-zrtava-srpske-crnogorske-i-agresije-jna-zahtijevam-od-hrt-a-pridrzavanje-zakona-te-izvrsavanje-svojih-javnih-obveza

U dvjema knjigama smo ukazali na činjenicu koliko je bila značajna uloga u razotkrivanju tzv. borbe protiv revizionizma, pa je zbog toga imala velike probleme upravo na HTV-u gdje je radila:
J. Pečarić, S. Razum, *Razotkrivena Jasenovačka laž*, Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac, Zagreb 2018.
J. Pečarić, *Karolina Vidović Krišto*, Zagreb, 2020.

To i nije neobično kada znamo da je predsjednik Vlade istovremeno i predsjednik stranke koju je osnovao akademik Franjo Tuđman i koji se suprotstavio fašističkoj srpskoj agresiji i ponizio njihovu vojsku koju je na kraju sam Milošević usporedio sa zečevima. A povjesničara Tuđmana, Plenkoviću bliski „istoričar“ Ivo Goldstein naziva OCEM POVJESNOG REVIZIONIZMA. A Plenkoviću je: „Nulta tolerancija na revizionizam “
(https://portal.braniteljski-forum.com/blog/vijesti/jasenovac-milanovic-hosovu-plocu-treba-baciti-na-komemoraciji-za-bleiburg-nikad-nisam-bio-i-necu-plenkovic-nulta-tolerancija-za-revizionizam).

Naslov: Razgovor s dr. sc. Damirom Pešordom: NOVI PATRIOTIZAM PREDSTAVLJA MILORAD PUPOVAC, A NOVI SUVERENIZAM ANDREJ PLENKOVIĆ
Datum: Thu, 24 Sep 2020 07:33:32 +0200
Šalje: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

RAZGOVOR S D. PEŠORDOM: NOVI PATRIOTIZAM PREDSTAVLJA MILORAD PUPOVAC, A NOVI SUVERENIZAM ANDREJ PLENKOVIĆ

Objavljeno: 23. rujna 2020.

RAZGOVOR S DAMIROM PEŠORDOM

Kažu da živimo u "novome normalnom". Što Vi kažete na "novo normalno"? Svjedočimo li na globalnoj razini društvenim eksperimentima?

Pisao sam u nekoliko navrata o takozvanom "novom normalnom", no daleko od toga da se držim nekim stručnjakom za "novo normalno". Uostalom, ako je nešto novo, onda su za govor o tomu podjednako kompetentni svi. I nitko, ako se uzme.

U tim svojim tekstovima, čudeći se očitim nelogičnostima koje su mediji o novoj pošasti sustavno plasirali u javnosti, nisam se mogao domisliti ničemu suvislijem od teze da se, kako rekoste, radi o globalnom društvenom eksperimentu, tako sam u još u ožujku napisao tekst pod naslovom Virus, vježba ili oboje u kojemu nagađam da bi mogla biti riječ o grandioznoj vježbi u koju je uključena cijela svjetska populacija, no s druge strane virus je također tu, prisutan i za neke, na žalost, smrtonosan.

Ono što ljude čini nervoznim, uplašenim ili previše bezbrižnim, kako koga, jest nesigurnost većine informacija o virusu. Iz znanstvenih krugova kontinuirano dolaze kontradiktorne informacije o COVIDU – 19, i to traje već predugo traje da bi bilo slučajno. Najviše brinu indicije da bi virus mogao biti umjetnog podrijetla, o čemu su govorili i neki dobitnici Nobelove nagrade, a ne samo teoretičari urote. To je opasno, vrlo opasno, tko može jamčiti da sljedeći virus neće biti puno smrtonosniji od ovoga?

U jednom od svojih tekstova natuknuo sam i to kako pojava virusa i njegov učinak na svjetsku ekonomiju i stabilnost najviše odgovara Kinezima i nekim bogatašima, od kojih se najčešće apostrofira Bill Gates, pa da se iz te činjenice mogu izvući i neki zaključci. Međutim, istini za volju, sve su to spekulacije, tapkanje u mraku, pravu istinu možda nikada nećemo saznati, a većina će, što silom što milom, prihvatiti novo normalno, samo ako joj se bude dovoljno dugo i dovoljno snažno nametalo.

Spominjao se svojedobno "novi patriotizam", a danas "novi suverenizam". Jesu li svi ti novi oblici zapravo negacija staroga?

Izgleda da je danas postao običaj da se izbjegava izravno osporavati ono što se nastoji dokinuti i eliminirati, nego se upravo suprotnost tomu što se želi dokinuti naziva novim inačicom istoga i nastoji se da to novo pod lažnim imenom u potpunosti zauzme mjesto onoga dokinutoga u stvarnosti i u svijesti ljudi. Patriotizam i suverenizam su također postali žrtvama te jezične mimikrije, a u posljednje vrijeme, kako vidimo, i normalnost kao takva. Umjesto iscrpnije elaboracije naravi novog patriotizma i novog suverenizma, dovoljno je zorno predočiti da novi patriotizam predstavlja Milorad Pupovac, a novi suverenizam Andrej Plenković pa da bude jasno o kakvom je patriotizmu i kakvom suverenizmu riječ.

Vi ste nedavno ustvrdili da živimo vremenu koje zatire kršćansku civilizaciju. Gdje se sve očituje to zatiranje? Je li i nedavna odluka da istospolni par može usvojiti dijete u RH dio toga zatiranja?

Da, to da živimo u vremenu zatiranja kršćanske civilizacije odavno je već evidentno, inspiratori i provoditelji toga zatiranja uostalom svoje namjere već dulje vrijeme i ne skrivaju. Međutim, treba priznati da je taj proces na "razvijenom Zapadu", što god to danas značilo, kudikamo dalje odmakao nego u Hrvatskoj. To što gotovo cijelu povijest pomalo kaskamo za Zapadom gotovo u svemu, zaštitilo nas je i od neumjerenoga napretka u antikršćanstvu, ali uz ovako uspješnu vlast mogli bismo taj zaostatak brzo nadoknaditi.

Nedavna odluka izvršne vlasti o davanju djece istospolnom paru, odluka presudno pogurana tumačenjem Ustavnog suda, predstavlja jedan od krupnih koraka u prevladavanja tog zaostatka. Istine radi, treba reći da se ne radi o usvajanju djeteta, odnosno djece jer par na kraju dobio dvoje djece.

Kako gledate na događanja na političkoj sceni? Čini se da HDZ od vremena Tuđmana nije uživao ovakvu potporu, čak i nakon otkrića novih afera...

Teško pitanje! U tajnu HDZ-a teško je proniknuti. Iz pozicije HDZ-ova birača HDZ i njegovu politiku ne treba analizirati i problematizirati, u HDZ se jednostavno vjeruje. Unatoč svim razočaranjima, iznevjerenim očekivanjima, pa i poniženjima. Naravno, tu su i oni koje uz HDZ veže goli interes, takvi su uvijek uz vlast, a dio je birača zahvaćen i lijevo od centra zahvaljujući Plenkovićevom pomicanju HDZ-a u lijevo. Ipak, ne mislim da je sadašnji HDZ toliko snažan koliko su alternative apatičnim i izvaranim biračima neuvjerljive. Lavovski udio u toj demoralizaciji građanstva da povjeruje u promjene imaju mediji.

Tzv. mainstream mediji unisono i kontinuirano napadaju Domovinski pokret i Miroslava Škoru, do granice neukusa. Što nam to govori?

Na žalost, ne čine to samo mainstream mediji, nego u još možda većoj mjeri pojedini takozvani desni portali i kolumnisti, što je na trenutke, osobito tijekom predizborne kampanje, postojalo degutantno. No, dobro, od nečega se mora i živjeti. Pametniji

komentatori su se nakon izbora vratili uobičajenim temama i uobičajenim stavovima čime nastoje povratiti povjerenje svojih uobičajenih čitatelja, i tomu će uspjeti jer Hrvati brzo zaboravljaju i još brže opraštaju, oni drugi, manje mudri, još uvijek ne popuštaju buldoško-kolumnistički zagriz u krhko oporbeno tkivo. Takvom ustrajnošću više škode vlastitom ugledu nego Miroslavu Škori premda, istini za volju, nema se tu čemu još puno naškoditi. Mislim da u svemu tomu Škoro nije presudan i da ne treba biti fokus na njemu kao osobi, riječ je više o mogućnosti oporbe s domoljubne strane političkog spektra, ubije li se ta mogućnost, stanje će u društvu biti još više prožeto beznađem i apatijom.

Nedavno je u Saboru usvojen tzv. Zakon o strancima koji će dodatno olakšati uvoz strane radne snage u Hrvatsku. Već danas u Hrvatskoj imamo više od 70.000 stranih radnika. Jesu li pripovijesti da nitko ne će ostati u Hrvatskoj ipak bile netočne?

Naravno, da su netočne! Uvijek i u najnegostoljubivijem okružju ostane ponetko od onih koji tuda prolaze, bilo da ga nešto privuče ili da tu jednostavno zaglavi. Svaka liberalizacija zakonskih propisa o strancima taj će broj samo povećati. Migracije su, kako sada stvari u svijetu stoje, neminovne, naš je problem što mi nemamo nikakvu imigracijsku strategiju, da i ne pokušavamo – ako već moramo zbog svjetski procesa i demografskog deficita primati strance – barem utjecati na profil i podrijetlo ljudi koji nam dolaze.

Danas nije politički korektno takve stvari eksplicitno isticati, no sve ozbiljne države i te kako vode računa o tomu i pronalaze načine da i u tom pogledu zaštite svoje ekonomske interese te religijsku, etničku i kulturnu kompaktnost svojih društava. U suvremenoj Europi etabliraju se dva pristupa tom pitanju. U zapadnoj Europi već uvelike ateizirana i globalizirana društva u emigrantima vide biološki potencijal za popunjavanje demografskih deficita domicilnog stanovništva ili, kad su lijeve politike u pitanju, buduće biračko tijelo, nove "proletere" koje treba spašavati i za čija se ljudska prava treba boriti. U srednjoj i istočnoj Europi, gdje su društva etnički i kulturno očuvala kompaktnost i afektivnu kohezivnu povezanost, snažan je otpor dekristijanizaciji, posvemašnjoj globalizaciji i radikalnoj etičkoj i svjetonazorskoj preobrazbi u kojem prednjače Mađarska i Poljska, ali ne zaostaju puno ni ostale zemlje. Pod aktualnim vodstvom Hrvatska kao da lavira negdje između, međutim posljednju riječ o tomu što misli hrvatska vlast uvijek ima Bruxelles.

Razgovarao: **D**avor **D**ijanović

https://www.hkv.hr/razgovori/34964-razgovor-s-d-pesordom-novi-patriotizam-predstavlja-milorad-pupovac-a-novi-suverenizam-andrej-plenkovic.html

Naslov:PEOVIĆ GOVORI ONO ŠTO PLENKOVIĆ MISLI
Datum: Thu, 24 Sep 2020 20:27:02 +0200
Šalje: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Josip Pečarić

PEOVIĆ GOVORI ONO ŠTO PLENKOVIĆ MISLI

PISMO DR. JURI BURIĆU

Dragi prijatelju,
Nisam Ti odgovorio na Tvoj e-mail od 21.10.2020.:

KATARINA PEOVIĆ SE PJENI
Neshvatljivo je kako odrasli fakultetski obrazovani ljudi mogu braniti najveće zlo na kugli zemaljskoj, od kad je svijeta i vijeka - crvenu zvijezdu petokraku. Ma nije bitna ta smrdljiva petokraka kojoj je svuda u Europi odzvonilo osim u Hrvatskoj. Bitna je osoba koja takvu glupost brani. Zar to nije dovoljan razlog posumnjati u zdrav razum jedne Saborske zastupnice koja takve ludosti ne bi smjela valjati. Ma nosite Vi gospođo ili gospođice (što li ste već) - doduše i ja pišem bedastoće, dovoljno je reći samo jednu riječ i sve je jasno i njoj i nama- drugarice Peović tu svoju petokraku doma, s njom se grlite i ljubite, ma spavajte s njom ili na njoj, a normalan svijet poštedite svojih nebuloza o "ljepoti" petokrake, jer je ta "ljepota" poubijala više ljudi od odvratnog fašizma. Da je pravde u ovoj državi još bi za ovakva trabunjanja i odgovarali. Sramit se ne znate crveniti još manje osim kad ste blizu "ljepotice", pa Vas njezino crvenilo ne obasja- i kad
Pusti svoje zrake
Na Titine đake
Odzvonilo je i Titi i đacima i petokraki i komunizmu, samo što ste Vi smotani i neuki, pa to još ne shvaćate, ali polako
jer nekom od guz... do glave putuje saznanje kratko, nekom treba cijela vječnost. Ma baš me briga koliko će kod
Vas putovati - što duže to bolje, jer će i Vaša frustriranost i žal za petokrakom bit sukladna dužini tog putovanja, a Vi bijedni promatrač prohujalog vremena koje još samo čami u glavama poput Vaše. Vas definitivno treba žaliti, ali i zaobilaziti na putu- u širokom luku.
dr. Jure Burić
Dubrovnik, 21. rujna 2020.

A zapravo odgovorio sam Ti. Naime morao si primijetiti kako ja u svojim tekstovima nazivam Plenkovićevo *Vijeće za suočavanje s prošlošću*. Nazivam ga KOMISIJA ZA REHABILITACIJU ZVIJEZDE PETOKRAKE. Sve ovo što Ti pišeš je rehabilitirala Plenkovićeva komisija kojoj zvijezda petokraka nije sporna već pozdrav koji su koristili hrvatski branitelju.

Nemojmo zaboraviti ni to da je Plenković uklonio spomen ploču hrvatskim braniteljima jer je na njoj bio njihov simbol odobren od hrvatskih vlasti!
Ne zaboravimo da je tom prilikom legalizirao i KOKARDU. Naime u Saborskoj komisiji koja je raspravljala o uklanjanju te ploče prihvatili su objašnjenje Milorada Pupovca da je KOKARDA dozvoljena u RH jer zakonima nije zabranjena.
Da Plenkovićevoj vlasti smeta ZDS i grb HOS-a jer ga je hrvatska vlast odobrila, a ne smeta KOKARDA jer je hrvatska vlast nije zakonski osudila.
Pošteno sa zvijezdom petokrakom i kokardom su napadali Hrvatsku, pa i treba biti isti odnos prema njima, zar ne?
Pa zar nije sličan odnos Plenkovićeve vlasti prema žrtvama branitelja i fašističkog agresora?
Zapravo za peovićke sam odavno rekao da mi ih je žao. Jadnici su ljubomorni na svoje roditelje ili prethodnike. Oni su mogli ubijati Hrvate, a oni jadnici ne mogu. Strašno!
Zato mi je bio simpatičan i njen današnji istup u Saboru jer razumijem kolike su njene patnje:
"Treba li nam novo sveučilište? Ne bismo li 25 godina nakon rata trebali raditi na demilitarizaciji? Mi uporno povećavamo budžet za vojsku, otvaramo sveučilišta koja će proizvoditi isključivo vojne kadrove i konačno je li prikladno ime novog sveučilišta Franjo Tuđman s obzirom da je Međunarodni kazneni sud utvrdio da je Tuđman sudjelovao u udruženom zločinačkom poduhvatu", rekla je Peović.
https://direktno.hr/direkt/burno-u-saboru-peovic-tudmana-nazvala-zlocincem-reakcije-su-brutalne-a-hvalite-petokraku-koja-je-razarala-vukovar-208357/
Zbog toga Ti moram na sličan način odgovoriti na Tvoj današnji komentar:

PEOVIĆKA

Na koncu opet ja imam pravo, kao što i inače imam kad su "Titoisti" u pitanju. Nije se zlo zaustavilo na Riječkoj petokraki, ono juriša dalje. Danas se okomilo na dr. Franju Tuđmana osporavajući naziv Vojnog učilišta po njegovom imenu. S toliko zloće, nepristojnosti i mržnje danas je drugarica zastupnica Peović nastupila u Saboru da to počima i te kako zabrinjavati. I to ne zbog njezinih užasnih riječi, već zbog spoznaje da to ona govori u ime svih onih koji dijele njezino mišljenje i koji su ih svojim glasovima doveli u Sabor. Neshvatljiv je toliki izljev mržnje prema pokojnom Predsjedniku, bez kojega ona nikad ne bi imala mogućnost ovakvog govora i lagodna života. Tvrditi da je on "ratni zločinac osuđen u Hagu" je krivično djelo, moralna niskost i neviđena pakost za koju bi se moralo imati lijeka unutar Saborske govornice. Hvala Ti Bože što nisam u Saboru, imao bih tu bijednicu na duši.
Začepite gubicu ovoj ljudskoj spodobi i ne dopustite joj više ovakva vrijeđanja, provokacije i trabunjanja koja zaslužuju ujedno osudu i sažaljenje!
dr. Jure Burić
Ravno, 24. rujna 2020.

Naime, u današnjem Hrvatskom tjedniku i dr. sc. Damir Pešorda govori o Petokraki koja je poražena 90-ih, ali koja danas kolo vodi. Govori i o Kati partizanki. Međutim on nas upozorava:

„Neki od izrazito projugoslovenskih, a time onda i protuhrvatskih, profesora već godinama predaju na hrvatskom vojnom učilištu 'Dr. Franjo Tuđman'.“
Peovićka nam izgleda samo kaže kako nije u redu da se takva učilišta zovu po čovjeku koji je u životu bio suprotnost profesora koji tamo rade, zar ne?
Uostalom i oni iz svijeta koje slušaju hrvatske vlasti isto misle kao i Peovićka, a to znači da tako misle i plenkovići, zar ne?
Meni se čini da je Peovićka njima problem jer otvoreno pokazuje koliko je bio u pravu akademik Petar Šegedin kada se čudio koliko među Hrvatima ima puno onih koji tako strasno mrze svoj narod. Plenković to radi suptilnije. To pokazuje opet Pešorda u svom intervjuu koji sam i Tebi danas poslao:

Spominjao se svojedobno "novi patriotizam", a danas "novi suverenizam". Jesu li svi ti novi oblici zapravo negacija staroga?
Izgleda da je danas postao običaj da se izbjegava izravno osporavati ono što se nastoji dokinuti i eliminirati, nego se upravo suprotnost tomu što se želi dokinuti naziva novim inačicom istoga i nastoji se da to novo pod lažnim imenom u potpunosti zauzme mjesto onoga dokinutoga u stvarnosti i u svijesti ljudi. Patriotizam i suverenizam su također postali žrtvama te jezične mimikrije, a u posljednje vrijeme, kako vidimo, i normalnost kao takva. Umjesto iscrpnije elaboracije naravi novog patriotizma i novog suverenizma, dovoljno je zorno predočiti da novi patriotizam predstavlja Milorad Pupovac, a novi suverenizam Andrej Plenković pa da bude jasno o kakvom je patriotizmu i kakvom suverenizmu riječ.
https://www.hkv.hr/razgovori/34964-razgovor-s-d-pesordom-novi-patriotizam-predstavlja-milorad-pupovac-a-novi-suverenizam-andrej-plenkovic.html
Tvoj,
Josip

P.S. Jesi li gledao „Bujicu“. Dan je snimak razgovora Plenkovićeva savjetnika koji govori da su HDZ-ovi kandidati na predsjedničkim izborima bili Kolinda i Milanović. Izgleda da se Milanović naljutio jer su zatajili novac koji je dan Kolindi, a ja sam i tvrdio da je on HDZ-u glavni kandidat. Čovjek je izgleda zbog toga pobjesnio, a Plenković svima poručuje da kada se netko naljuti tj. pobjesni zbog njegove politike on će ga identificirati kao zaraženog od bjesnoće. Ti kao liječnik znaš kako se postupa s takvim zaraženima koje Plenković identificira?

ODGOVOR DR. BURIĆA

A Prika moj što si od “Škilje” i mogao očekivati, osim da osudi ZDS, a zaštiti petokraku i kokardu. Sve je to prijatelju iz istog komunističkog legla izašlo zavlačeći se u sve pore naših života.
Ali, polako - svemu dođe kraj pa će i tom zlu, jer kad im je ”Sava potekla uzbrdo”- sve je drugo moguće!
Samo vjere i strpljenja!!!

MOJ ODGOVOR

Dragi prijatelju,
Raduje me Tvoj optimizam.
Istina ove naše sluge na vlasti koliko su god dobri u tom svom sluganstvu pokazuju da doista znaju biti neinteligentni.
Recimo u ovom slučaju „virusa bjesnoće“ Milanović je potpuno u krivu ako je doista ljut zbog onoga što sam Ti napisao u svom pismu. Naime, Plenković je štitio i njega u tom slučaju s novcem. Jer je taj novac mogao samo pomoći da oba Plenkovićeva kandidata uđu u drugi krug u kome je bilo jasno i po anketama da će pobijediti Milanović. Dakle, novac je mogao biti za Kolindu, ali je osiguravao pobjedu Milanovića, Doista to ne bi trebao biti razlogom da bude bijesan, zar ne?
O tome da je Peovićka doista govorila ono što Plenković misli možeš naći u nizu članaka u najnovijem „Hrvatskom tjedniku“.
S druge strane u više navrata sam pisao o ponašanju tzv. državotvornih portala. U spomenutom intervjuu dr. Pešorda kaže:
Na žalost, ne čine to samo mainstream mediji, nego u još možda većoj mjeri pojedini takozvani desni portali i kolumnisti, što je na trenutke, osobito tijekom predizborne kampanje, postojalo degutantno. No, dobro, od nečega se mora i živjeti. Pametniji komentatori su se nakon izbora vratili uobičajenim temama i uobičajenim stavovima čime nastoje povratiti povjerenje svojih uobičajenih čitatelja, i tomu će uspjeti jer Hrvati brzo zaboravljaju i još brže opraštaju, oni drugi, manje mudri, još uvijek ne popuštaju buldoško-kolumnistički zagriz u krhko oporbeno tkivo.
Da završim s Plenkovićevom komisijom za rehabilitaciju zvijezde petokrake. Kao što znaš u toj Komisiji je Plenković stavio i Ivu Drobilicu, pardon Ivu Goldsteina. Ja sam na koricama moje nove knjige REVIZIONISTI U HAZU stavio njihove tvrdnje:
Andrej Plenković:
„Nulta je tolerancija na revizionizam “
Ivo Goldstein:
“Dr. Franjo Tuđmana je rodonačelnik povijesnog revizionizma“
Zato sam i samu pozivnicu naslovio s onim što svatko tko i malo zna razmišljati može iz toga zaključiti:

NULTA JE TOLERANCIJA ZA TUĐMANA
Dva portala su objavili moju pozivnicu. Oni i ne spadaju u one o kojima govori Pešorda. Bit će zanimljivo koliko će još portala pozivnicu i objaviti. Kako objasniti vlastima koje slušaš da se pozivaju na Tuđmana, a u isto vrijeme sami priznaju da im je nulta tolerancija za Tuđmana. A ovamo im kao smeta kad Peovićka napada onoga koji je stvorio i njoj i njima, tj. onima kojima oni služe neželjenu Hrvatsku
Tvoj Josip

Naslov: DIRLJIVA PLENKOVIĆEVA LJUBAV PREMA PRIJATELJSKOM FAŠISTIČKOM AGRESORU
Datum: Fri, 16 Oct 2020 09:34:50 +0200
Šalje: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

DIRLJIVA PLENKOVIĆEVA LJUBAV PREMA PRIJATELJSKOM FAŠISTIČKOM AGRESORU

Dragi prijatelji,
Ovih dana sam bio zauzet sa završetkom knjige „Druker“ pa vam nisam komentirao najnovije događaje.
https://dragovoljac.com/index.php/razno/23446-nova-knjiga-akademika-pecarica-na-portalu-dragovoljac-com
Jučer sam bio poslije dužeg vremena sa svojim prijateljem, također bivšim profesorom sa Zagrebačkog sveučilišta. Nisam siguran jesam li ispravno komentirao njegovo čuđenje na najnovije ponašanje Predsjednika vlade koji njemu i nije bio nesimpatičan. I doista, ima puno tekstova po portalima o „govoru mržnje“ (ili kako su oni koji su njima dragi svojevremeno i imali u zakonu „verbalni delikt“). Npr. vidjeti:
https://direktno.hr/direkt/plenkovic-prozvao-bujicu-i-jos-jedan-desni-medij-penava-i-vidovic-kristo-nece-gledati-film-koji-su-prizeljkivali-a-skoro-djeluje-kao-neuvjerljivi-kl-210700/
https://narod.hr/hrvatska/medved-se-mijesa-u-rad-policije-baviti-ce-se-penavom-i-svima-koji-huskaju
I policija je pokrenula kriminalističko istraživanje zbog širenja govora mržnje na internetu:
https://vijesti.hrt.hr/666365/kriminalisticko-istrazivanje-zbog-govora-mrznje-na-internetu
S druge strane reagiraju i državotvorni Hrvati. Vidjeti npr.:
Premijer Plenković iskoristio pucanje u zgradu Vlade da se totalitaristički, prijeteći i vrijeđajući obračuna sa neistomišljenicima
https://hrvatskepraviceblog.com/2020/10/16/premijer-plenkovic-iskoristio-pucanje-u-zgradu-vlade-da-se-totalitaristicki-prijeteci-i-vrijedajuci-obracuna-sa-neistomisljenicima/
Evo još nekih reagiranja:
https://direktno.hr/direkt/skoro-odgovorio-plenkovicu-ove-uvrede-su-dno-politickog-djelovanja-narcisoidnog-briselskog-manipulat-210722/
https://direktno.hr/domovina/vidovic-kristo-plenkovic-ponovno-maniri-bivseg-komunistickog-celnika-milosa-zanka-izmislja-i-optuzuj-210743/
https://narod.hr/hrvatska/kad-glavni-radikalizator-progovori-o-radikalizaciji
https://narod.hr/hrvatska/video-skoro-za-narod-hr-plenkovic-se-s-krizom-nosi-kao-dvogodisnje-dijete
https://narod.hr/hrvatska/penava-istina-je-jedini-odgovor-na-zgrazanje-plenkovica-i-njegovih-satelita
https://www.vecernji.hr/vijesti/vidovic-kristo-vladu-od-nezadovoljstva-naroda-nece-spasiti-ni-postavljanje-tenkova-oko-markova-trga-1438258

Meni se čini da u RH postoji veliko nerazumijevanje za dirljivu Plenkovićevu ljubav prema fašističkom agresoru na Hrvatsku. Kao što sam više puta naglasio Hrvati su drastično genocidom odgovorili na tu agresijicu – napravili su od prijateljskih fašističkih agresora zečeve. A napraviti od ljudi zečeve je doista najgori genocid koji je napravljen u povijesti, zar ne. U dva navrata sam i tražio da se u RH uz Dan pobjede obilježi i Dan žalosti zbog pravljena zečeva od Srba. Na žalost odgovor nisam dobio.
Jedini koji je to razumio bio je današnji Predsjednik Vlade. On je već to pokazao kad je na zahtjev pripadnika naroda koji je izvršio prijateljsku fašističku agresiju maknuo spomen-ploču hrvatskim braniteljima jer je na njoj bio simbol koji je odobrila Račanova vlada, a koji je bio simbol HOS-a. A poznat je ogroman strah koji su hrabri pripadnici prijateljskih postrojbi fašističkog agresora gajili prema HOS-u, zar ne? A Pupovac je i Plenkoviću lijepo objasnio kako kokarda nije zabranjena, a znak HOS-a je odobren. A kad „nije zabranjeno“ prijateljskim fašističkim agresorima to je mnogo više od „odobrenog“ braniteljima , zar ne?
Da, Plenković je sve to razumio za razliku od mnogih državotvornih Hrvata koji misle isto što i Tihomir Dujmović, pišući o odnosu današnjih vlasti prema žrtvama u Vukovaru i njihovim ubojicama kako *je pravi gazda u zemlji! “Premijer“ Milorad Pupovac:*
http://dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/23414-blasfemija-je-reci-da-drzava-odgovorno-pristupa-procesuiranju-ratnih-zlocinaca
Dirljiva je ta komunikacija koju ima naš Predsjednik Vlade s vlastima u Srbiji.
Oni znaju da im je kroz cijeli Domovinski rat „Bojna Čavoglave“ i Thompson ledila krv u žilama. Zato je Thompson idealan kada treba upozoriti Plenkovića na događanja u RH koji im se ne sviđaju.
Prošle godine na obilježavanju 24 godine od akcije "Oluja" kod manastira Krušedol na Fruškoj Gori u Vojvodini Vučić je poručio Plenkoviću:
"I večeras neki sladostrasno slave, uz pjesme koje pristojni ljudi ne bi mogli ni da slušaju, u kojima veličaju ustaške, nacističke pozdrave i prijete da će nas stići njihova ruka i preko Drine, u Srbiji.“
Vidjeli smo kakvu je „proslavu“ ove godine organizirao Plenković. Zapravo izjednačavajući žrtve velikih prijatelja fašističkog agresora i njihovih žrtava odavala je tu dirljivu ljubav koju pokazuje naš predsjednik Vlade.
Ali čini se da nitko osim Mladena Pavkovića nije ukazao i na ulogu Thompsona u najnovijim događanjima. Evo njegovor reagiranja:
MLADEN PAVKOVIĆ: SRBIMA JE I ZA POKUŠAJ UBOJSTVA POLICAJCA KRIV – THOMPSON!
glasbrotnja.net listopad 13, 2020
Dok se u Hrvatskoj još „razotkriva“ tko je ustvari bio Danijel Bezuk, koji je hicima iz automatskog oružja ranio policajca na zagrebačkom Markovu trgu, portal beogradske Politike (12.10. 2020.) već je objavio – „Napadač iz Zagreba slušao Tompsona i hteo da „skida Srbe“!
Kakve veze s ovim teškim djelom ima Thompson? A da je „napadač iz Zagreba“ htio da „skida Srbe“, onda ne bi „skinuo“ hrvatskog policajca!
Jednom riječju, opet izmišljaju, opet ne govore istinu!
Također su saznali da je „mladić početkom studenoga 2018. objavio fotografiju na kojoj stoji ispred spomenika poginulim braniteljima u Bogdanovcima“ te da je „na

fotografiji obučen u majicu sa obilježjima HOS-a i navijačke grupe Bad Blue Boys sa natpisom „Za sve one kojih nema“ dok je uz fotografiju napisao „zapalit ću svijeću, molit ću se do jutra, za zdrav razum i bolje sutra“.
Primijetili su potom da je na Dan pobjede i domovinske zahvalnosti na društvenim mrežama objavio svoju fotografiju snimljenu prije koncerta Marka Perkovića Thompsona u Glini, koju je popratio citatom iz Thompsonove pjesme „rastjerajmo tamu da nam sutra svane“.
Na jednom od snimaka testiranja snajperske puške napisao je „da sam jedan od njih, da skidam Srbe“, dok je njegova naslovna fotografija iz filma „Put rata“ Stevana Spielberga – stoji u komentaru Politike.
Ako su sve to već „znali“ mogli su uzgred dodati i da mu je otac bio dragovoljac hrvatskog obrambenog Domovinskog rata i tko mu je od bliže rodbine poginuo u srpskoj agresiji na Republiku Hrvatsku.
To što je napravio ovaj 22-godišnji mladić za svaku je osudu, ali povezivati to djelo odmah s nečim što veze nema također je čin koji se treba i mora osuditi.
Mladen Pavković,
predsjednik Udruge hrvatskih branitelja domovinskog rata 91. (UHBDR91.)
http://glasbrotnja.net/mladen-pavkovic-srbima-pokusaj-ubojstva-policajca-kriv-thompson/
A kad iz Srbije za nešto u RH optuže Thompsona, onda Plenkovićeva vlast i Srpsko-hrvatska koalicija mora reagirati. Jasno je da u cijeloj toj priči ne bi trebali koristiti riječ „mržnja“, jer ipak se tu radi o ljubavi.
Doista je dirljiva ta Plenkovićeva ljubav prema prijateljskom fašističkom agresoru, zar ne?

Josip Pečarić

Naslov:IPAK JE TO SRPSKO-HRVATSKA KOALICIJA
Datum: Mon, 19 Oct 2020 09:57:17 +0200
Šalje: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

IPAK JE TO SRPSKO-HRVATSKA KOALICIJA

Ivica Marijačić je u „Bujici“ o napadu na Vladu mladog Danijela Bezuka:
“Svi iz njegove obitelji, uključujući i oca i stričeve, branili su Vukovar, branili su Hrvatsku. Njegov je stric poginuo kao jedan od najvećih heroja Vukovara, kao pripadnik HOS-a. On dolazi iz obitelji koja je sve dala za Hrvatsku. Sada imamo situaciju da predsjednik Vlade Hrvatske države demonizira, uz političke stranke i medije – i taj milje iz kojeg dolazi mladić, neizravno i njegovu obitelj… A što nudi kao nadomjestak, kao alternativu? Nudi koaliciju sa SDSS-om, s onima koji su napadali Vukovar, s okupacijskim gradonačelnikom Vukovara – Vojislavom Stanimirovićem. To nije samo politički promašaj, to nije samo sumrak pameti, to je, po mom mišljenju, mentalni poremećaj. Obitelji kojoj je netko poginuo za Vukovar, suprotstavlja se okupacijskog gradonačelnika! Zar to može normalan hrvatski čovjek danas prihvatiti?”,
https://narod.hr/hrvatska/marijacic-plenkovic-obitelji-kojoj-je-netko-poginuo-za-vukovar-suprotstavlja-okupacijskog-gradonacelnika
U njemu imamo i Plenkovićevu priču o „govoru mržnje“ tj. obnavljanu „verbalnog delikta“ Srpsko-hrvatske koalicije koja vlada Hrvatskom. I ovaj tragični događaj je pokazao da je u toj koaliciji i bivši Savez komunista. Međutim ako želite pročitati nešto o istinskom govoru onih koji mrze Hrvatsku to, kako smo već naučili, ponajbolje možete vidjeti u tekstovima Zvonimira Hodaka. Pa tako i u današnjem:
RADIKALIZACIJU HRVATSKE POLITIČKE SCENE POČELI SU JOŠ PUPOVAC, STAZIĆ, KEKIN, BELJAK I...
U Hrvatskoj je sve, baš sve moguće. Mi smo država puna nemogućih mogućnosti. Godinama ljevičari šire govor mržnje i nikome ništa. Onda, preko noći, premijer prokaže govor mržnje i on se odmah pretvori čak i u terorizam
https://direktno.hr/kolumne/radikalizaciju-hrvatske-politicke-scene-poceli-su-jos-pupovac-stazic-kekin-beljak-i-211045/
Plenković govori to što govori jer je svjestan da narod sve više i više razumije ono što mu u svom odgovoru kaže Miroslav Škoro:
Ako sam ja desničar jer mi ne pada na pamet koalirati sa strankom ratnog zločinca Hadžića osuđenog na međunarodnom sudu u Haagu, vjerujte mi, ponosim se time kao nikad dosad. To me čini većim štovateljem ljudskih prava i 'Europejcem' nego što ste Vi ikada bili. A Vas samo pukim političkim licemjerom i manipulatorom odvojenim od bilo kakve ljudskosti i osobne savjesti.
https://direktno.hr/direkt/skoro-postovani-premijeru-kada-se-plasiralo-da-je-moja-kim-ann-srpkinja-koja-je-navodno-pisala-za-cetnicke-novine-jeste-li-osudili-govor-mrznje-211000/
U svom tekstu o „govoru mržnje“ ja sam se narugao Plenkoviću.
Naravno, mi ne otkrivamo „toplu vodu“. Još je kineski filozof i ratnik Sun Tzu nazvao najogavnijim ljudima one koji pomažu neprijateljima da pobjede bez oružja. Kod nas

je to još drastičnije jer se to događa poslije veličanstvene pobjede u Domovinskom ratu. Pobjede koja je natjerala Slobodana Miloševića da svoju vojsku usporedi sa zečevima. Zato Plenkoviću nije bio „govor mržnje“ kada mu je u Hrvatskom saboru rečeno da je veleizdajnik. A istina najviše boli, zar ne?

Vjerovali ili ne Plenković misli da je „govor mržnje“ počeo tek napadom na njega:

“Je li motiv, primjerice, bio likvidacija predsjednika Vlade?” upitao je retorički predsjednik Vlade, poručujući da po njemu već četiri godine “bacaju mržnju i blato” i prozivajući izravno kao krivce svoje političke protivnike s desne strane spektra, sve frakcije Domovinskog pokreta, Ivana Penavu, Karolinu Vidović Krišto, Miroslava Škoru, ali i predsjednika države Zorana Milanovića, kao ultimativnog krivca, koji je navodno sve započeo, nabacujući blato na njega.

https://kamenjar.com/visnja-staresina-opasnosti-plitke-politizacije-napada-na-trgu-svetog-marka/

Uslijedio je odgovor:

MILANOVIĆ PLENKOVIĆA NAZVAO NARIKAČOM I PORUČIO MU DA IDE MAMI AKO NIJE U STANJU PODNIJETI PRITISAK

Predsjednik Republike Zoran Milanović osudio je u subotu napad na policajce na Markovu trgu, ocijenivši reakciju premijera Andreja Plenkovića kao "seansu narikanja muškarca od 50 godina", a od njega je zatražio i odgovor na pitanje na što je mislio kad ga je prozvao za širenje mržnje.

http://dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/23469-milanovic-plenkovicu-ako-nisi-u-stanju-podnijeti-pritisak-idi-mami

Na neki način pokazuje mi koliko sam bio u pravu kada sam napisao tekst-rugalicu o Plenkovićevoj „priči“ o govoru mržnje:

http://dragovoljac.com/index.php/razno/23458-dirljiva-plenkoviceva-ljubav-prema-prijateljskom-fasistickom-agresoru

Kada govorimo o „novom“ Milanoviću obavezno treba pročitati tekst velikog hrvatskog kolumniste Josipa Jovića. Svoj tekst Jović završava riječima:

Trenutno se Milanović osjeća kao progonjena zvjerka. Može se tješiti time da u pravoj javnosti stoji puno bolje nego u medijskoj, što više govori o stanju medija nego o njemu.

http://dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/23476-peda-grbin-je-zarobljen-starom-matricom-jugokomunisticke-ideologije-a-milanovic-kompleksnija-licnost-nego-sto-se-cini

Ali vratimo se Marijačićevom nastupu u „Bujici“. Svakako treba pročitati cijeli tekst o toj emisiji. Ja ću se ovdje osvrnuti na ono što nije dano u tekstu a bilo je u Bujici: rasprava o nazivu koalicije koja danas vlada Hrvatskom.

Naime, Marijačić je smatrao da umjesto Hrvatsko-srpska koalicija treba koristiti naziv Hrvatsko-četnička koalicija.

Međutim, danas je sve više autora koji postaju svjesni činjenice da nije Plenković glavni u toj koaliciji, već je najvažniji čovjek Milorad Pupovac. Pogledajte npr. najnoviji Krsnikov tekst koji je u autorovom originalu imao naslov: *Je li nakon farse u Negoslavcima Plenković ustupio premijersku dužnost Miloradu Pupovcu*:

https://www.tjedno.hr/krsnik-plenkovic-plese-kako-pupovac-svira/

Niz autora upozorava kako ta koalicija sprovodi velikosrpsku politiku danu Memorandumom SANU 2. Osobno sam odavno odao priznanje srpskoj politici koja je uspjela da oni koji sprovode tu njihovu politiku u RH budu oni koji vladaju Hrvatskom.

Njihov vođa je Milorad Pupovac koji javno govori što Vlast u Hrvatskoj mora raditi, a Plenković to poslušno izvršava.
Taj naziv sam koristio još mnog prije Predsjedničkih izbora. Recimo u knjizi o tim izborima VRATITI HRVATSKU NARODU (http://www.dragovoljac.com/images/minifp/Pecaric_vratiti_Hrvatsku_narodu.pdf) taj naziv se koristi blizu stotinjak puta, tj. koristi se u nizu tekstova. Nekima je to ime dano u nazivima:
Kaptol uz srpsko-hrvatsku koaliciju, Ljubitelji srpsko-hrvatske koalicije i *Pobjeda srpsko-hrvatske koalicije*.
Naziv sam koristio u tekstu objavljenom i u *Hrvatskom tjedniku*, 2. siječnja 2020. koji je također dan u toj knjizi.
U njoj je i tekst mog tadašnjeg nastupa u „Bujici“:
Imamo vlast i oporbu koje su se zapravo ujedinile - smatra akademik i dodaje: - Imamo srpsko-hrvatsku koaliciju, a to govore i mnogi drugi… Ja namjerno kažem srpsko-hrvatsku, a ne hrvatsku-srpsku. jer zna se da je na čelu te koalicije ipak Pupovac! Svaka čast Srbima, oni su uspjeli u tome da hrvatska vlast i oporba sprovode velikosrpski ‘Memorandum 2’ SANU-a.”
Zbog svega toga mislim da je poštenije vladajuću koaliciju u RH i dalje nazivati SRPSKO-HRVATSKA KOALICIJA.

Josip Pečarić

KONAČNA POMIRBA DJECE PARTIZANA I ČETNIKA

Najavio sam večerašnju „Bujicu“ s pričom o tome kako je Plenković postao HDZ-ovac.. Nadam se da vas nisam prevario jer ta najava nije dana u prikazu emisije od 17. 10. 2020.:
http://dragovoljac.com/index.php/razno/23572-dr-stjepo-bartulica-u-bujici-domovinski-pokret-je-za-trumpa-a-plenkovic-za-komunisticku-kinu
Mojoj rugalici o 'milicajcu' na svoj način se pridružila i Višnja Starešina koja se odlučila deradikalizirati da je ne bi zakačila mjera druga Tome:
Odlučila sam sama preispitati svoju radikalizaciju i preventivno poraditi na osobnoj deradikalizaciji. Čak ne mogu čekati da ministar branitelja i omiljeni Plenkovićev zamjenik za sve i svašta Tomo Medved, po nalogu samog predsjednika Vlade, dovrši svoju najkompleksniju, gotovo životnu zadaću: izvrši dubinsku i sveobuhvatnu analizu radikalizacije društva, skicira test za razlikovanje radikaliziranih i neradikaliziranih elemenata i predloži mjere i načine njihove diferencijacije na daljnje postupanje.
https://narod.hr/hrvatska/visnja-staresina-odlucila-sam-se-deradikalizirati-da-me-ne-bi-zakacila-mjera-druga-tome
Svojevremeno smo u HNES-u donijeli etičku osudu Milanovića za veleizdaju. Čitam osudu Javora Novaka za mog 'milicajca'. Čini mi se mnogo jačom od one HNES-a:
http://dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/23569-osudujem
Sigurno treba pročitati cijelu Osudu. Meni je – jasno – zanimljiv dio kad se spominje spomen-ploča u Jasenovcu koju je Plenković uklonio:
Je li Plenković dobro promislio prije nego li se krenuo sluganski ispričavati Aleksandru Vučiću povodom HOS-ove ploče u Jasenovcu? Što mu je tada bilo važnije: stajalište hrvatskih građana ili četnika u Srbiji? Je li pomislio na to kako će tu činjenicu primiti hrvatski branitelji? Kojim je pravom ekspresno dao skinuti ploču na mjestu pogibije HOS-ovih vitezova? I s kojim obrazloženjem? Da je to mjesto pijeteta već zauzeto? Znači, ljudske kosti više nikada ne će moći biti pokopane u Jasenovcu?? Ni jedna spomen ploča nikada se više ne smije tamo postaviti?? Bez obzira na to što su ljudi upravo tamo poginuli?? Braneći okupiranu domovinu. Gdje je u Hrvatskoj Plenković ikada postavio neku drugu ploču u zahvalnost junačkim postrojbama HOS-a? Kad nije, nema pravo ni skidati nijednu.
Poznato je da ja stalno ističem činjenicu da je 'milicajac' tada iskazao nepoštivanje hrvatske države jer je „maknuo“ spomen obilježje palim HOS-ovcima zbog znaka odobrenog od države. Ili važnije je što kaže Vučić, od RH, zar ne?
Zvonimira Hodaka treba uvijek pročitati. Ali i danas ima puno o ZDS (*'Majka svih pobjeda' je zabrana ZDS*):
https://direktno.hr/kolumne/nasa-napredna-i-progresivna-lijeva-medijska-falanga-sedmoj-prijateljskoj-ofenzivi-211801/
Činjenica da je stric mladog Danijela Bezuka HOS-ovac koji je poginuo u Vukovaru sigurno 'zasluga' što je Plenković obukao odjeću milicajca. Zato na portalu narod.hr pišu o Zdravku Bezuku koji je Vukovarska legenda i HOS-ovac:
https://narod.hr/hrvatska/kako-je-u-domovinskom-ratu-poginuo-zdravko-bezuk-stric-danijela-bezuka

Treba stalno imati na pameti da je zabrana ZDS *'Majka svih pobjeda'* zato što je to tako po Memorandumu SANU 2., a to znači i veliku obavezu svih u RH koji sprovode taj Memorandum.
To što to u RH provodi i stranka koju je osnovao HRVATSKI predsjednik akademik Franjo Tuđman velika je satisfakcija za fašističke agresore i njihove podupiratelje. Zato je danas 'milicajac' omiljen kod svih koji su za Srpsko-hrvatsku koaliciju. Zapravo imamo smiješnu situaciju da je državotvornim Hrvatima izdajica Plenković, a HDZ-ovcima i SDP-ovcima je izdajica Milanović. I doista su i jedni i drugi u pravu. Prvi su za Lijepu našu, a drugi za Jugu.
Naravno ima puno onih koji smatraju da je ova rasprava Milanovića i 'milicajca' samo skretanje pozornosti s ekonomskih problema koje ima naša država. Kako je za to zadužena Vlada RH, to je zapravo tvrdnja da Milanović pomaže našem 'milicajcu'. Može biti i to. Ali Milanović govori o onome što je itekako važno – o onome što izravno udara na ponos naših ljudi!
Zato je itekako važno doznati što više o ulasku 'milicajca' u HDZ, jer ipak je on ostvario konačnu pomirbu djece partizana i četnika i u RH, ali i šire.
Doznao sam da je jedan gost na TV-u u Crnoj Gori ovih dana tvrdio kako je u pravu akademik Pečarić kada kaže da su ustaše svi oni koji nisu za Veliku Srbiju. Nova pomirba će poslužiti da to postane istina i u RH, i da se konačno obračunaju s tim ustašama, zar ne?

Josip Pečarić

NEVJEROJATNO VELIČANJE MILANOVIĆA OD STRANE PLENKOVIĆA

Neobičan dan. Ujutro mi Stanko Šarić javlja o njegovoj izvedbi himne Bokeljskih Hrvata „Bokeljska noć“, Izvedbu je posvetio meni i mojoj obitelji:
Snimku ove pjesme posvećujem mom dragom prijatelju akademiku Josipu Pečariću, rođenom Kotoraninu, velikom znanstveniku, neumornom domoljubu i pregaocu za hrvatske nacionalne interese i njegovoj cijeloj obitelji.
Zahvaljujem se onima koji su je komentirali. Dat ću samo Marjanov komentar:
Profesore, uvijek je prekrasno čuti Bokeljsku noć, a naročito u izvedbi Stanka Šarica posvećenoj vama :).
I dok s zahvalnošću slušamo tu izvedbu dragog prijatelja - žalost. Doznajemo da nas je napustio Kićo Slabinac.
Zove drugi prijatelj iz „Bijelog puta“ koji će tiskati moju knjigu *Slobodan Lang / Pešorda o Langu*, Portal dragovoljac.com:
http://www.dragovoljac.com/images/minifp/LANG.pdf
Komentira poglavlje te knjige JE LI MILANOVIĆ NOVI DR. LANG?
Pita jesam li Predsjedniku Države poslao knjigu. Potvrdio sam. I oni će mu poslati kada bude tiskana!
I dok se ja s nevjericom pitam je li Milanović novi dr. Lang – šok:
Nevjerojatnu pohvalu Predsjednika Milanovića izrekao je, vjerovali ili ne, Predsjednik Plenković:
Poveznice između Vidović Krišto i Milanovića
Predsjednik vlade se osvrnuo i na to što je predsjednik Zoran Milanović predstojnika njegovog ureda Zvonimira Frku-Petešića nazvao "kaluđerom", a samog Plenkovića "vladikom" te smatra da između Milanovića i saborske zastupnice Domovinskog pokreta Karoline Vidović Krišto postoji sprega koja je "jasna kao dan".
Za Milanovićeve izjave poput 'kaluđera', 'vladike', 'vojne lekarke', 'ruganje Tuđmanu', rekao je da su teze koje su "identične gospođi Krišto", te da je to Milanovićeva politika diskreditiranja i diskvalificiranja.
"Ja ću sada u kontekst staviti poveznice između zastupnice Vidović-Krišto i Milanovića. Važno je da to građani znaju jer ne prate svi baš sve u istom trenutku. Milanović ima slijed 'vojna lekarka'... Riječ je o osobi u civilnoj službi, što je vrlo bitno. Laž je da sam se ja rugao predsjedniku Tuđmanu. Dakle laž! Treće, optužuje glasnogovornika Vlade da je 'yutelova škola'.
Onda Vidović Krišto... Nije bitno europsko pravo? Nego koje, jugoslavensko? Što je bitno, proslava u Srbu na temelju interpelacije. Onda nazivanje vladajućih trgovačko-srpskom koalicijom. Ta sprega između Vidović-Krišto i Milanovića je jasna. A zašto sada poruke uoči Vukovara? Tu je još laži. Danas je izrekao novu laž, da smo mi protiv rasprave o kršenju Daytonskog sporazuma na štetu Hrvata u BiH. Ni jedna izjava nije slučajna, sve je to planirano iz usta predsjednika države", rekao je Plenković.
https://direktno.hr/direkt/plenkovic-prozvao-vidovic-kristo-i-milanovica-vidite-li-tu-spregu-vojna-lekarka-trgovacko-srpska-koalicija-yutelova-skola-laz-o-hrvatima-u-bi-214058/

Doista tko bi pomislio da će Plenković u vrijeme kada ga Milanović gadno napada izjednačiti Milanovića s danas najpopularnijom HRVATSKOM političarkom Karolinom Vidović-Krišto?
I dok sam se ja samo pitao JE LI MILANOVIĆ NOVI DR. LANG? Predsjednik Vlade izjednačava Predsjednika Države s izuzetnom Karolinom Vidović Krišto. Sjajno, zar ne?
Očito sam daleko u svojim razmišljanjima od Predsjednika Vlade. Zato ne bih trebao više ništa komentirati. I ne ću. Evo dajem samo komentare s drugog portalu *kamenjar.com* mada trebate pročitati i one na *direktno.hr*, ali njih je mnogo više i uglavnom su slični ovima koje dajem:

Mario Anušić
Opa, oprala ga paranoja. Što je najjadnije, ovu laž će po onoj Goebbelsovoj da "Sto puta ponovljena laž postaje istinom" ponavljati njegovi bijedni medijski agitpropovci i slični lažljivci..
Ivica Buti
Kakav jadnik! Ovo što je on povezao je totalna nebuloza. Ništa čudno s obzirom da su mu trenutno najveći problem u RH upravo Milanović i KVK. Milanče, zato što ga je razotkrio cijeloj javnosti kao komsomolca i karijerista (što je jedan mali dio dobro informiranih ljudi već odavno znao), a KVK, kao lažnog demokršćana i najodgovornijeg za neviđeni klijentelizam i uhljebništvo što je postalo hrvatski "brand".
Franjo Jurič
Vjerojatno je tako vođa zna što je sprega.
Milan Burić
Sprega Vidović-Krišto i Milanovića onaj tko može povjerovati u ovu bolesnu,morbidnu laž .Plenkovića neka vjeruje tako su svojevremeno svi mediji slavili,vjerovali Sanderu kao Plenkoviću danas proglašavali su jednog i drugog božanstvima moderne uljuđene evropske Hrvatske .Ekipa koja je bila u to vrijeme uz Sanadera nije se bitno promijenila,nešto se pomladila sa stranačkim činovnicima sve ostalo je isto pa vi vjerujte Andreju Plenković-Sanader,naravno nisam zaboravio ni drugo krilo dvopartije Peđu Uljanik i Milanovića Croacia osiguranje naravno i Tadeskija,Krš-Pađene i puno toga..
Matija Emanovic
Prpa, prpa prijatelju.
Strah je zahebana stvar.
Posebno kod hrabrog zeva.
Adrian Kaiser
HDZ(b) nema veze s HDZ-om. Nećemo se valjda držati zakona kao pijan plota.
Matija Emanovic
Nekima se priviđaju i bijeli miševi.
Mene sve ovo podsijeca na Rumunjsku i Causescua.
Pitanje, samo kad ce poceti.
A strategiju razvoja radi sotonski MMF, kod nas MAFIJA, kum Plenkovic, njegov prikumak Coric, canciliere Maric i ostali iz organizacije M.....
Renato Bareta

"Nema teoretske šanse da uz sve što nosimo, nosimo etiketu Ive Sanadera. 'No way'. Ovo je drugi HDZ"
Razmišljanje lika koji se ideološki razvijao po naputcima mame JNA lekarke i tate oficira KOS-a,te mu je laž utkana u genski kod. Drugi HDZ ? he he he.. dakle po Plenky Boy-u nije kriv onaj tko otvori poduzeće, pljačka, vara, otima, devastira i onda promjenom direktora dugovi se brišu ? kriminal se ne prizna ?
Koliko je ministara za vladavine Plenkovića moralo otići zbog korupcije i kriminala ? Još kada se otvore istrage glede afera Borg,krš Pađene i ine, najebali ste druže, i stari i novi "direktori".
Da ne dužim, ova presuda samo potvrđuje moju konstataciju da je HDZ zločinačka organizacija, kleptomanska sekta crvenih parazita koja ne zna stati, lopovluk im je u krvi, a kako svaka maca dođe na vratanca tako će i HDZ i njegovo vodstvo na vratanca Remetinca, prije ili kasnije.
Boris Gubo
Vladika Pljenkovic bi selio časnu gospođu Vidović Kristo od krajnje desnice do krajnje levice, po potrebi.
Zašto?
E ne može, vladika, od svog "cace" ne možeš uteć, bili ste u istom fijakeru a i danas ste, bez svake sumnje.
Nego...kad će početi suđenje BORG-ovcima? To će biti interesantno, nadam se samo da će ići brze...
https://kamenjar.com/plenkovic-ta-sprega-izmedu-kristo-i-milanovica-je-jasna-kao-dan/

Josip Pečarić

http://dragovoljac.com/index.php/razno/23825-nevjerojatno-velicanje-milanovica-od-strane-plenkovica
http://bezcenzure.hr/vlad/nevjerojatno-velicanje-milanovica-od-strane-plenkovica/

STATUT SRPSKO-HRVATSKE KOALICIJE

VIDOVIĆ KRIŠTO ODGOVORILA PLENKOVIĆU: POLITIČKI JUGOSLAVENIZAM SE TEMELJI NA LAŽIMA

14. studenoga 2020.

Zagreb, 15.10.2020 - Konferencija za medije Karoline Vidović Krišto vezano uz jučerašnje prozivanje premijera Plenkovića.
Andrej Plenković, premijer Republike Hrvatske i predsjednik HDZ-a u petak je ustvrdio kako postoji jasna sprega između predsjednika Zorana Milanovića i Karoline Vidović Krišto, saborske zastupnice Domovinskog pokreta. Ona mu je odgovorila putem Facebook te poručila politički jugoslavenizam se temelji na lažima.
Njenu objavu prenosimo u cijelosti:
"POJAŠNJENJE ANDREJU PLENKOVIĆU ŠTO JE EUROPSKO, A ŠTO JUGOSLAVENSKO PRAVO
Drag mi je Platon, ali istina mi je draža – rekao bi Aristotel. A pojmovna istina što je jugoslavensko, a što europsko pravo je slijedeća:
Jugoslavensko je pravo kada zakoni vrijede različito za vrhušku, a različito za obične građane. Tako na primjer obitelj Cvetković s petero djece sa zagrebačkog Bukovca zbog ne plaćanja dvije rate kredita bude putem Plenkovićevog zakona ovršena, te je policajci izbace na cestu. S druge, pak, strane, Ivica Todorić sjedi na imanju koje je prema građevinskoj dozvoli hotel, među ostalim je, samo za najam otoka Smokvice državi ostao dužan 200 milijuna kuna – ali nijedno državno tijelo ga nije ni pokušalo izbaciti iz tog zdanja da naplati državni dug.
Jugoslavensko je pravo kada Vlada ne poštuje Sabor, a time niti Ustav, pa na moja zastupnička pitanja o zaštiti moguće utaje poreza od strane režimskog tajkuna Tedeschija te o njegovom maltretiranju hvarskih žitelja, Vlada ni nakon 60 dana ne odgovara, iako je poslovnikom obvezna odgovoriti u roku od trideset dana.
Jugoslavensko je pravo kada imate ovršni zakon po kojemu za dug od 150 kn naplaćujete trošak ovrhe 560 kn. Jugoslavensko je pravo kada imate nepotizam u pravosuđu, u kojemu dokazani suradnik UDBE Vladimir Šeks, postavlja svoju kći za predsjednicu suda u Osijeku, a svog kuma Miroslava Šeparovica za predsjednika Ustavnog suda, te kad Vas smeta moje pitanje koliko je Šeparovićev bivši odvjetnički ured uprihodio novaca od državnih tvrtki i same RH.
>Vidović Krišto: 'Od prikupljenog PDV-a Marić će financirati komunističke menadžere'
Jugoslavensko je pravo kada optuženi Ratko Maček, nakon što "slučajno" susreće ministra pravosuđa Dražena Bošnjakovića, jučer bude sudski oslobođen svake krivnje, iako je u javnosti itekako u slučaju Fimi media poznat kao jedan od ključnih aktera.
Europsko je pravo kad su svi građani jednaki pred zakonom. Europsko je pravo kada javne osobe u svakom trenutku moraju moći dokazati logičan razmjer svojih prihoda i imovine. Europsko je pravo kada zakoni štite građane, te kad ovršni zakon, primjerice njemački, za dug od 11 tisuća kuna određuje 300 kn troška ovrhe.

Europsko je pravo obveza Vlade zaštititi imovinu građana, te u slučaju kao što je afera Krš-Pađene raskinuti ugovor koji građanima nanosi štetu veću od 2 milijarde kuna i privesti pravdi odgovorne za počinjenje štete – nije europsko pravo štititi dokazani kriminal niti je europsko pravo kad izvršna vlast odbija polagati račune zakonodavnoj vlasti.
Europsko je pravo kada glas svakog birača vrijedi isto, a nikako ne kada se kroz protuustavne i protudemokratske 11. i 12. izborne jedinice od manjine formira većina. Ni u jednoj europskoj državi ne postoji slučaj kao u Hrvatskoj da netko s 500 glasova bude potpredsjednik parlamenta.
Da, g. Plenkoviću, politički jugoslavenizam temelji se na lažima. Zato ja biram europske pravne vrijednosti koje se temelje na činjenicama.
Vaše teorije zavjere o mojoj navodnoj "sprezi" s Milanovićem groteskne su. Jer, doista se u Jugoslaviji za iznošenje istine, ako je ona smetala moćnicima, dobivao pečat hrvatskog nacionaliste, i time bio najčešće potpuno isključen iz javnosti, a vrlo često i završavao u zatvorima.
Ako Vi mene optužujete bez ikakvih činjenica, te iznosite egzaktne neistine, a usput me politički pokušavate diskvalificirati, onda to jest ponašanje političkog Jugoslavena. Jer, ako tvrdite da iz vašeg HDZ-a nitko nema veze sa Sanaderovim HDZ-om, onda me jako zabrinjava ponašanje i racionalnost prvog čovjeka izvršne vlasti u našoj državi. Jer, kojem HDZ-u je pripadao Branko Bačić kad je, sudski dokazano, godinu dana skrivao milijune kuna Sanaderovog crnog novca, a danas je Vaš potpredsjednik?
Pa, nije li Gordan Jandroković bio Sanaderov ministar? Nije li Antu Sanadera Ivo Sanader imenovao za župana u Splitu? Kod Zdravka Marića stvarno nije jasno čiji je više – jer Marić je i Sanaderov, i Todorićev i Vaš, kao što kod Božinovića ne znamo je li Vaš ili je Mesićev.
G. Plenkoviću, rezultat shvaćanja prava jugoslavenskim principom je dovelo do toga da je Hrvatska po kupovnoj moći 26. od 27 zemalja članica EU. Moj cilj je Hrvatsku putem europskog prava, putem vladavine prava, dovesti na vrh europskih država, gdje sa svojim prirodnim ljepotama, prirodnim bogatstvima i radišnim i poštenim ljudima i pripada.
U toj mojoj Hrvatskoj nepotizam, korupcija i nered nemaju mjesta", napisala je Vidović Krišto.
https://narod.hr/hrvatska/vidovic-kristo-odgovorila-plenkovicu-politicki-jugoslavenizam-se-temelji-na-lazima?fbclid=IwAR32ck_rlzYDzlkg_jhh563PlX3usfgh-VAzscjEKlkQSKrZ-_PdQ7vZ8L0
http://dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/23850-vidovic-kristo-odgovorila-plenkovicu-politicki-jugoslavenizam-se-temelji-na-lazima
https://hrvatskonebo.org/2020/11/14/karolina-vidovic-kristo-pojasnjenje-andreju-plenkovicu-sto-je-europsko-a-sto-jugoslavensko-pravo/
https://croativ.net/zastupnica-vidovic-kristo-andreju-plenkovicu-treba-pojasniti-sto-je-europsko-a-sto-jugoslavensko-pravo-15051/
https://direktno.hr/domovina/vidovic-kristo-porucila-plenkovicu-vase-teorije-zavjere-o-mojoj-sprezi-s-milanovicem-su-groteskne-i-ponasanje-su-politickog-jugoslavena-214142/
Bez „jugoslavenstva" u naslovu objavio:

https://kamenjar.com/karolina-vidovic-kristo-porucila-plenkovicu-vase-teorije-zavjere-o-mojoj-navodnoj-sprezi-s-milanovicem-groteskne-su/

KOMENTAR: Znate li tko je napisao Statut koalicije koja danas vlada u RH?

STATUT SRPSKO-HRVATSKE KOALICIJE:

ISTINA DOBRICE ĆOSIĆA

Ima jedna zemlja satkana od laži,
Dobrica, Ćosić o njoj nam govori:
Što ću reći, deco, neka se uvaži,
Srbin jadan večno samo laži zbori.
Laže, laže, laže, iz razloga dvesta,
Laž mu se ko guja u srce uvukla;
Tamo joj pradede ostaviše mesta,
Do danas ju nije Istina zatukla.
A što će bre Srbin kad lagati mora,
Kakav se rodio, takav će i mreti?
To mu je sposobnost data odozgora,
Sa takvom odlikom lako mu živeti.
Čujte zašto laže: Da sebe obmane,
Da uteši drugog, da sakrije bedu…
Da ohrabri brata kada u drek pane,
Da ga sram i savest živog ne pojedu.
Laže zbog poštenja, laže zbog slobode,
Laže maštovito, ma bre - od zanata!
A zar nismo uvek bili prelivode?
Domoljublje lažno časti nam se hvata.
Laž je inventivna slika srbske ćudi,
Inteligencije, čitavog nam bića;
Na laži opstala država i ljudi -
Dinastija slavna Karađorđevića.
Do sudnjega dana laž je naša dika,
Koleno kolenu nasleđe ostavlja…
E to vam je braćo sreća vaskolika,
Laž nek se neguje i ne zaboravlja.
Pogledajte dobro na dno istorije,
Laž je spašavala majčicu Srbiju.
Bez nje nam ni danas lepe sreće nije
Laž će nam do groba čuvati naciju.

GLAVNE LAŽI:

1. **MIT O JASENOVCU:**

U više navrata pisao sam kako je brojka žrtava Jasenovca koju su Goldsteini nametnuli hrvatskim vlastima od 80 do 100 tisuća u stvari «rezervna» velikosrpska brojka pa ju nazivam «velikosrpskom brojkom Goldsteinovih i Draže Mihailovića». Zašto? Dr. Vjekoslav Perica ("Sloboda Dalmacija", 27. srpnja 2002.) pronašao je u Chicagu knjigu koju su 1943. izdali Eparhija Pravoslavne crkve iz Chicaga i Ravnogorski četnički pokret Draže Mihailovića u kojoj se govori o 40 tisuća ubijenih Srba u Jasenovcu. Dakle, za pola rata polovica od spomenute brojke! I ona kao i ona od 700 000 treba osigurati tezu o genocidnosti hrvatskog naroda. Kao što vidimo da našim arbitrima laž, neznanje, zla namjera i sl. nisu strani. Da parafraziramo Miroslava Toholja: Sveti su antihrvatski ciljevi!"

Josip Pečarić: OBA SU PALA, Zagreb, 2015.
MITOM O JASENOVCU PROTIV HRVATSKE
KAKO ZAMAGLITI PRIJEVARU S JASENOVAČKIM POPISOM?

Josip Pečarić, Stjepan Razum:
RAZOTKRIVENA JASENOVAČKA LAŽ
Posebni savjetnik Predsjednika Vlade RH za kulturu Slavko Goldstein uporno laže,, I.-V.

Pa Goldstein samo djeluje u duhu provođenja velikosrpskog Memoranduma SANU 2. , a valjda i vrapci znaju da Dobrica Ćosić kaže:
„Mi Srbi lažemo da bismo obmanuli sebe, da utješimo drugog; lažemo iz samilosti, da nas nije strah, da ohrabrimo, da sakrijemo svoju i tuđu bijedu... Laž je vid našeg patriotizma... Lažemo stvaralački, maštovito, inventivno.“

STRATEGIJA LAŽI: NAPADATI I GLAVNE ZAGOVORNIKE SRPSKIH LAŽI U RH:

Tjedna inventura Milana Ivkošića
Nedjelja 30. kolovoza
Goldstein - crvena krpa u Hrvatskoj i Srbiji
Ivo Goldstein vodeći je "borac protiv ustaštva" u Hrvatskoj, te je omražen na ekstremnoj desnici, a baš ga ne obožavaju ni umjereni domoljubi. Nema njegova javnog istupa u kojem ne upire prstom u "ustašizaciju Hrvatske", a nekima su sumnjive i njegove brojke o stradalima u Jasenovcu. Protuustaštvo je tako reći povjesničarevo zanimanje. Ali ako je Goldstein crvena krpa za mnoge Hrvate, crvena je krpa i u Srbiji - iz posve suprotnog razloga. Tamo je s popisa za otkup knjiga Ministarstva kulture izbrisana njegova u Srbiji objavljena i dobro primljena knjiga "Jasenovac", jer "onoga tko tvrdi da u Jasenovcu nije ubijeno 700.000 ljudi ovdje ne treba čitati". Ministarstvo je ocijenilo da Goldsteinovo "otkriće o broju žrtava u Jasenovcu nemalom broju stručnjaka sliči na povijesni revizionizam", jer koristi službenu brojku od 83.000 jasenovačkih žrtava ustaških zločina, a brojka je gotovo devet puta veća. Nakon tolike propagande o Jasenovcu, čovjek se pita za njezine stvarne razloge, jer uvećavanje žrtava je prezir prema stradalima i zloporaba mrtvih. Riječ je o pokušaju prikrivanja srpskih zločina u obje Jugoslavije, a to se pogotovo odnosi na strahote agresije iz devedesetih. Matoš: "Srbima je laž od Boga".

https://www.vecernji.hr/premium/kunu-brani-najveci-ekonomski-autoritet-svijeta-1429060

2. ZA DOM SPREMNI JE POZDRAV IZ NDH

Vjerovali ili ne to tvrdi i Predsjednik Ustavnog suda RH!
https://narod.hr/hrvatska/akademik-pecaric-separovicu-pozdrav-zds-datira-otprije-ndh-tvrdite-li-da-je-postojala-jos-1932-godine
https://narod.hr/hrvatska/hrvatski-generali-o-odluci-o-zds-pozdrav-je-ubastinjen-u-tekovine-nasega-domovinskog-obrambenog-i-antifasistickog-rata

3. LAŽI O DOMOVINSKOM RATU

Zato branitelji koji ne podržavaju Srpsko-hrvatsku koaliciju i Srbi koji su branil Hrvatsku nisu podobni.
Evo odgovora junaka obrane Vukovara:

https://direktno.hr/direkt/misic-za-direktno-u-vukovaru-ce-biti-vise-od-500-ljudi-dokle-god-ne-dode-do-istinskog-pokajanja-pupovcu-tamo-nije-mjesto-214303/

Josip Pečarić

http://bezcenzure.hr/vlad/statut-srpsko-hrvatske-koalicije/

'NAJTVRĐI OD SVIJU GRADOVA'

Dragi prijatelji,

Jučerašnji dan je počeo sa Stankom Šarićem i „Zlatnim dukatima“ u TV kalendaru i njihovom pjesmom:

VUKOVAR, VUKOVAR

Ima jedan grad, oduvijek mi drag,
ima jedan hrast slavonski,
ima jedan grad, svakom srcu drag,
ima jedan div hrvatski.

Vukovar, Vukovar,
stoji dok protiču vode dunavske,
Vukovar, Vukovar,
gori na braniku svoje hrvatske.

Ima jedan brod, svima nama rod,
koji nikud' ne putuje,
ima jedan brod i u njemu rod,
što zauvijek tu ostaje.

Najbolji hrvatski tamburaši (ex Zlatni dukati)

Kompozitor: Josip Ivanković
Autor teksta: Josip Ivanković
Aranžer: Josip Ivanković
Album: U meni Hrvatska (1991.) / 16 zlatnih hitova (1992.)

S njom sam završio knjigu „Mojih sto knjiga“ koju sam posvetio Stanku za njegov 60.-i rođendan.
Kao da me Stanko želi podsjetiti da sam vam prije godine dana za dan sjećanja na žrtvu grada heroja, na naš Vukovar darovao svoju knjigu o Vukovaru:
Naslov:*Dar za vas: Knjiga "Vukovar i njegov Stožer"*
Datum:*Fri, 15 Nov 2019 22:43:25 +0100*
Šalje: *Josip Pecaric <pecaric@element.hr>*
Što bih vam darovao ove godine?
Tako je nastao moj jučerašnji tekst STATUT SRPSKO-HRVATSKE KOALICIJE.
Mislio sam posredno opet ukazati na veličinu našeg Vukovara tako što sam prvo dao sjajni tekst danas najomiljenije hrvatske političarke rođene Vukovarke Karoline Vidović Krišto, a i ukazao na tekst najomiljenijeg hrvatskog branitelja srpske nacionalnosti Predraga Peđe Mišića.

Odgovarajući Plenkoviću gđa Vidović Krišto ga razotkriva kao Jugoslavena, a davno je Tanja Torbarina definirala Jugoslaviju kao najveću moguću Veliku Srbiju. Raduje me jer ona samo potvrđuje ispravnost moje tvrdnje o Srpsko-hrvatskoj koaliciji na vlasti u RH.
S druge strane Mišić je jasno pokazao što misli o dolasku tih vođa Srpsko-hrvatske koalicije u Vukovar. Naravno, došli su. Pogledajte reagiranje Mladena Pavkovića:
http://bezcenzure.hr/vlad/halo-nismo-culi-tko-je-bio-agresor-i-tko-je-pobio-sve-te-ljude/
Koliko su u pravu i gđa Vidović-Krišto i g. Mišić pokazuje i tvrdnja Dejana Jovića, člana Savjeta Srpskog narodnog vijeća i bivši kandidat SDSS-a na europarlamentarnim izborima, dakle glavne stranke u Srpsko-hrvatskoj koaliciji kako je ideja stvaranja Hrvatske bila "retardirana".
Iz Domovinskog pokreta imamo i isprike zbog grijeha u prošlosti kada su vjerovali u čelne ljude Srpsko-hrvatske koalicije HDZ-a, koji je manje bitan u vladajućoj koaliciji:
http://dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/23872-skoro-ispricavam-se-sto-sam-bio-u-hdz-u
https://narod.hr/hrvatska/mlinaric-ispricavam-se-sto-sam-bio-prisiljen-pucati-na-plenkovicevog-koalicijskog-partnera-sdss
Reagiraju i iz Mosta:
https://narod.hr/hrvatska/bulj-nakon-joviceve-objave-plenkovic-treba-prestati-financirati-snv-iz-proracuna
Meputim tek što sam vam poslao svoj tekst doznajem o smrti Tomislava Merčepa. Koliko je vlastima važan Vukovar i njegova žrtva pokazuje i odnos prema činjenici koju možemo naći u objavi na portalu narod.hr, a koju svi mi dobro znamo:
Tomislav Merčep je čovjek koji je najzaslužniji da Vukovar nije pao bez borbe još prije općeg napada JNA u kolovozu 1991. godine. On je prvi organizirao obranu Vukovara, a Blago Zadro obranu Borova Naselja.
https://narod.hr/hrvatska/u-69-godini-preminuo-bivsi-hrvatski-politicar-i-ratni-zapovjednik-tomislav-mercep
To na HTV-u ne smiju spomenuti jer znaju da služe Srpsko-hrvatskoj koaliciji. Znaju da HDZ nije nikada učinio nešto što mu ne bi prvo odobrio Pupovac. Dapače, Pupovac bi im javno naredio što moraju raditi, a što je protiv hrvatskih nacionalnih interesa, a Plenković bi to odmah i izvršio. Tako to ide kada si samo formalno predsjednik vlade, zar ne?
Zapravo glavno je pitanje ponaša li se Plenkovićev HDZ tako snishodljivo prema glavnom partneru u vlasti SDSS zato što se boje ili su potpuni istomišljenici. Na primjer poznato je koliko puta je Pupovac odlazio u Srbiju i susretao se s tamošnjim vođama pa je sigurno mogao doznati gdje su naši nestali. Ili se Plenkoviću samo sviđa kako je to Pupovac riješio kad je u pitanju bio dr, Šreter?
Čitajući spominjanje Blaga Zadre uz Tomislava Merčepa sjetim se kako su se u Hrvatskoj odnosili prema svima koji su bili najzaslužniji u obrani važnih hrvatskih gradova. Što bi danas bilo s Zadrom da je živ?
Da, gazde sjajno znaju naći svoje sluge, zar ne?
Ali ipak bolje je da danas ne govorimo o tome.
Umjesto o tim najogavnijim ljudima, kako ih je opisao kineski ratnik i filozof Sun Tzu, okrenimo se onome što je lijepo. A toga imamo u Hrvatskoj.

Nedavno sam na portalu dragovoljac.com objavio knjige o glavnim urednicima doista hrvatskim novina Josipu Joviću i Ivici Marijačiću, Spomenuo sam da je prva žrtva bio moj dragi prijatelj veliki hrvatski književnik Dubravko Horvatić (Hrvatsko slovo). Htio sam vam ove godine nešto darivati iz njegovog stvaralaštva, a što je vezano za Vukovar.
I pronašao sam tekst mladog hrvatskog književnika Luke Tripala koji je pod naslovom *'Najtvrđi od sviju gradova' – o Vukovaru i proročanskoj poeziji Dubravka Horvatića* objavljen na portalu bitno.hr:
https://www.bitno.net/vjera/aktualnosti/najtvrdi-od-sviju-gradova-o-vukovaru-i-prorocanskoj-poeziji-dubravka-horvatica/
Evo tog teksta u obliku koji mi je poslao sam autor:

LUKA TRIPALO

NAJTVRĐI OD SVIJU GRADOVA

Bitka za Vukovar – Grad heroja | Salzburg | 15. 11. 2018.

(...)

Josip Pečarić
18. 11. 2020.

PLENKOVIĆEVO JUGOSLAVENSTVO

Davno sam rekao da je najveći uspjeh velikosrpske politike to što su uspjele da vlast u RH sprovodi velikosrpski Memorandum SANU 2. Konačni povratak jugoslavenstva u RH pripisivat će se današnjem predsjedniku Vlade RH Andreju Plenkoviću iz jednostavnog razloga jer je on osigurao konačan uspjeh te velike pobjede srpske politike. On je ponajviše od svih stavio naglasak na pomirbi Srba i Hrvata po velikosrpskom receptu „Tko nas bre zavadi."
O borbi srpskih sluga za jugoslavenstvo pisao i govorio sam stalno. Zabilježena je i jedna moja takva rasprava s okruglog stola u knjizi *Dr. Franjo Tuđman – vizije i postignuća*, Rasprave za okruglim stolom uz drugu obljetnicu smrti prvoga hrvatskog predsjednika, Zagreb 2002., str. 52-54, 128, 226-227.

Tuđmanova pomirba je ostvarena

Kad je riječ o pomirbi, meni se čini da bi mi mogli postaviti čak i suprotnu tezu - Tuđmanova pomirba je ostvarena. Naime, među državotvornim Hrvatima danas imate i onih koji su partizanski sinovi i koji su ustaški sinovi. Osnovna nakana pomirbe je ostvarena. Riječ o pomirbi među Hrvatima, a mi stalno zaboravljamo osnovnu činjenjicu: tijekom postojanja Jugoslavije u Hrvatskoj je od Hrvata postalo puno Jugoslavena. Kad se govori o pomirbi u Hrvatskoj neki bi tu Tuđmanovu ideju sveli otprilike na pitanje: Kako od Jugoslavena napraviti Hrvata? Meni je to čudno. Bilo bi dobro kad bi se to moglo, ali ja mislim da to nije baš tako jednostavno i da to nije bila Tuđmanova ideja. Tuđman je svima dao šansu. Dakle, ovo što je general Praljak rekao doista je bilo točno. Ideja je izvrsno funkcionirala za vrijeme rata, nisu izravno bili na protivničkoj strani: bilo im je ostavljeno da sami izaberu hoće li biti Hrvati ili će ostati ono što su u međuvremenu postali. Volim kroz nekakve šale objašnjavati stvari, pa sam vjerojatno zbog toga smislio onu moju pitalicu, koju vjerojatno vi već znate. Bar dvaput je ta pitalica bila u Feral Tribune-u: «Koja je razlika između Jugoslavena i četnika?» Znate već i odgovor: četnik je pošteni četnik, a Jugoslaven je pokvareni četnik. Meni je pitanje o pomirbi između Hrvata i pokvarenih četnika veoma neobično i čudno.

I samo pitanje Špegeljevog plana je interesantno, jer je osnovna ideja međunarodne zajednice u ostvarenju njihovih težnji da prisile Hrvatsku da ostane u Jugoslaviji. Kako se meni čini, željeli su optužiti Hrvatsku kao agresora. Tu imate kontinuitet jedne takve politike, a Špegeljev plan je bio prva karika u tom planu koji je trebao omogućiti da se Hrvatska proglasi kao nekakav agresor na vojarne, na nekakvu Jugoslaviju ili tko zna na što. To je De Michelis i govorio otvoreno. Hrvatska je tada trebala biti proglašena agresorom, da bi Slovenija koja je žrtva, koju su napali vojnici JNA (koji još nisu ni obuku prošli), mogla izići iz Jugoslavije, a da bi Hrvatska, kao agresor, onda morala ostati u toj Jugoslaviji. Taj kontinuitet ideje Hrvatske kao agresora imate stalno, do današnjih dana. Hrvatska je «agresor» na Bosnu i Hercegovinu. I danas kroz optužnicu generala Gotovine imamo da je Hrvatska agresor na svoja okupirana područja. Stalno se željelo prikazati Hrvatsku kao agresora. Mislim da je Špegeljev plan upravo bio idealan za takvu optužbu. Pitanje je: je li to bila

Špegeljova namjera ili nije. Možemo i o tome diskutirati s obzirom na njegove današnje izjave i tvrdnje da je pokojni Predsjednik bio jednak Miloševiću.

Zaključit ću opet s jednom šalom. U svezi je s još nečim što je bilo spomenuto ovdje. O ovim pričama kako je Tuđman, tobože, htio prodavati dijelove Hrvatske. Prevlaka je bila dosta aktualna. Ja sam iz Boke Kotorske pa me je to uvijek zanimalo. Zbog toga su me naši ljudi vani znali stalno pitati oko toga. Tako me je jednom jedna gospođa, koja je inače iz Zagorja, pitala: «Je li istina to što piše po novinama, a i priča se, kako je Tuđman dao Prevlaku?» Ja sam joj rekao: «Pa gospođo, kako vi možete to reći pa zar vi niste Zagorka?» Ona će meni: «Kakve to ima veze?» «Pa, kako nema veze. Jel' znate nekog Zagorca koji je dao komadić svoje zemlje?»

Nisam bio siguran da to dopire do naših ljudi pa sam varirao priču i govorio o „pomirbi djece partizana iz svih stranaka“ i u Plenkovićevo vrijeme Srpsko-hrvatskoj koaliciji na vlasti u RH.

Ipak čini se da je Karolina Vidović-Krišta u pravu kada je sjajno stavila naglasak na jugoslavenstvo kao glavnu komponentu Plenkovićeve politike.

http://dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/23850-vidovic-kristo-odgovorila-plenkovicu-politicki-jugoslavenizam-se-temelji-na-lazima

Istina mnogi smatraju da je moja tvrdnja o Srpsko-hrvatskoj koaliciji najpreciznija. Međutim, čini se da ovo o Plenkovićevom jugoslavenstvu najbrže dopire do svijesti naših ljudi.

Plenković dva glavna događaja u Domovinskom ratu pretvara u borbu za takvu pomirbu. Ono što Slobodan Milošević nije uspio u ratu, Plenković je uspio u miru. Kako je ta njihova borba za Jugoslaviju obilježena i na simboličnoj razini lijepo je opisala Barbara Jonjić:

Plenki kaže kako u Vukovar stiže s Miloševićem
A je lipo čut to prezime
Divota
A ja se niki dan rugala kako nam samo to fali
Tribala bi ubuduće dobro povest računa šta govorin i pišen
Jerbo, čini se, ozbiljno me s'vate kad se rugan

Ne iznenađuje nikoga tko prati što pišu državotvorni kolumnisti da je Nenad Piskač bio taj koji je slično gđi Vidović-Krišto napisao tekst o jugoslavenstvu i Plenkovićevoj pomirbi.

https://hrvatskonebo.org/2020/11/18/nenad-piskac-u-posljednja-24-sata-radikalizaciji-je-pridonio-bojan-glavasevic/

Njegov tekst dajem u Prilogu.

Opis Plenkovićeve pomirbe daju u jednom drugom tekstu objavljenom na istom portalu:

Tko se danas i s kime treba miriti? Branitelji s agresorima? Žrtve s nepriznatim i neosuđenim zločincima? Hrvatska s JNA. Predsjednik Milanović s predsjednikom Vučićem? Političar Glavašević s generalom Vasiljevićem? Admiral Domazet-Lošo s obitelji pokojnog generala Kadijevića? HDZ s (bivšom) jugoslavenskom komunističkom partijom? Hrvatska vojska s jugoslavenskom armijom? Hrvatska SOA sa srbijanskom BIA-om i (bivšim) KOS-om? Branitelji s napadačima? Hosovci s

četnicima? Hrvati s Jugoslavenima? Hrvati, Srbi i ostali s komunistima? Branitelji Srbi i Srbi stradali u Vukovaru sa srbijanskim i domaćim napadačima? Hrvatski domoljub i „su-pomiritelj" Milorad Pupovac s akademicima SANU i SPC-om? S kime se to Vukovarci, s kime se to građani Hrvatske koji su preživjeli agresiju i ratne strahote, i s kime se to njihova djeca i unuci trebaju miriti, „pomiritelju" Plenkoviću? Tko s kime? I kako?
https://hrvatskonebo.org/2020/11/18/siljo-plenkoviceva-vukovarska-pomirba/
Danas je jasno da je i Karamarko smjenjen kada su gazde i većina u njegovom HDZ-u shvatili da on ne želi biti srpski sluga – ne želi voditi politiku takve pomirbe. Zato on i danas kaže:
Tomislav Karamarko – izjednačavanje krivice NEĆE PROĆI!
https://kamenjar.com/tomislav-karamarko-izjednacavanje-krivice-nece-proci/
Iz Vukovara se javila i gđa Vidović Krišto:
Karolina Vidović Krišto: Hrvatsku trebamo izgrađivati na vrijednostima Vukovara
https://kamenjar.com/karolina-vidovic-kristo-hrvatsku-trebamo-izgradivati-na-vrijednostima-vukovara/
Mnogi ukazuju na povezanost Pupovca s Memorandumom SANU 2., drugim riječima posredno ukazuju kako je Plenković taj koji sprovodi velikosrpsku politiku. Vidjeti npr.:
Dr. sc. Vukelić za Narod.hr: 'Pupovac je idejni sljednik Memoranduma SANU'
https://narod.hr/hrvatska/dr-sc-vukelic-za-narod-hr-pupovac-je-idejni-sljednik-memoranduma-sanu
Tihomir Dujmović:
Dok se u Vukovaru ne zagrmi da su ga Srbi spalili i dok to ne postane povijesna istina, ni punog mira ni elementarne pravde neće biti!
Neshvatljivo je, neobjašnjivo, upravo nevjerojatno, da državno hrvatsko vodstvo, zajedno s premijerom i kompletnim HDZ-om, pomirenje sa Srbima, a o tome se zapravo radi, vide, odobravaju, afirmiraju, podržavaju, zapravo realiziraju na način koji savršeno konvenira, oprostite, ali samo – Srbima. Naime, zato jer ta receptura ne afirmira povijesnu istinu, ona je iz perspektive pune ratne istine, ponižavajuća za Hrvate.
http://dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/23894-dok-se-u-vukovaru-ne-zagrmi-da-su-ga-srbi-spalili-i-dok-to-ne-postane-povijesna-istina-ni-punog-mira-ni-elementarne-pravde-nece-biti
Dr. sc. Nazor: Predstavnici Srba u Hrvatskoj izbjegavaju reći tko je odgovoran za agresiju
https://narod.hr/hrvatska/dr-sc-nazor-predstavnici-srba-u-hrvatskoj-izbjegavaju-reci-tko-je-odgovoran-za-agresiju
Zekanović: Nevjerojatno je slušati o pomirbi bez priznavanja krivice od strane agresora
http://dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/23902-zekanovic-nevjerojatno-je-slusati-o-pomirbi-bez-priznavanja-krivice-od-strane-agresora
Ali sve dok ne počnu svi jasno i glasno ukazivati da tu nije problem u Pupovcu i velikosrpskoj politici već u Plenkoviću i svima onima koji ga podržavaju u tom sluganstvu prema Srbima, bez obzira je li po srijedi njegova zaljubljenost u

Jugoslavenstvo ili sluganstvo prema svjetskim moćnicima u skladu s mojom tvrdnjom: Kad gazda mijenja slugu uvijek nađe boljeg slugu!

Josip Pečarić

PRILOZI

NENAD PISKAČ: U POSLJEDNJA 24 SATA… RADIKALIZACIJI JE PRIDONIO BOJAN GLAVAŠEVIĆ

18. studenoga 2020.

U spomen hrvatskom ratniku Tomislavu Merčepu (1952. – 2020.)

Skoro cijelu čudnovatu 2020. godinu službene vijesti meinstreama započinju frazom: „U posljednja 24 sata…“. Potom se nabrajaju dnevni statistički podatci službenoga „epidemiološkoga stanja“. Sve ostale vijesti (osobito one iz svijeta, te iz kulture) već su odavno prognane. Doduše, revno se prate događaji iz „regiona“, osobito iz Srbije, premda smo „članica EU“ i „NATO-a“.
Vijesti iz kulture zamijenile su vijesti o Severeni i Đokoviću, cajkama i donjem rublju Maje Šuput, o životu na vagi i o zvijezdama koje pjevaju… Hrvatski medijski meinstream spreman je za novo „prisajedinjenje“ u „srpski svet“. A za njim ne zaostaje ni politički meinstream. Ček mig izvana, zeleno svjetlo „prisajedinjenja“. I dok na njega čeka mora neumorno raditi na stvaranju preduvjeta za što je „prevashodno“ zadužena hrvatsko-srpska koalicija. Raditi, dakle, na uklanjaju ili poništenju nacionalnih simbola, na zatiranju istina i činjenica, vrjednota i velikana, na izjednačavanju krivnje, na veličanju mitova bolje prošlosti u ime svijetle budućnosti hrvatskih klonova i još nekuhanih žaba.

Jugoslavensko trpanje pod zemlju

„U posljednja 24 sata“ prisjećam se kako je spontano, iz naroda, odozdo prema gore, u Zagrebu još tijekom velesrpske agresije nastajao kulturni spomenik hrvatskoga naroda nazvan Zid boli, uz koji bi danas Zagrepčani mogli slaviti „Dan sjećanja“. Nijedna se normalna država takvoga kulturnoga dobra ne bi posramila, već bi od njega napravila „brand“. Žilavo jugoslavenstvo strpalo je Zid boli mimo volje autora (hrvatskoga naroda) pod zemlju s obrazloženjem da mu štete „atmosferilije“ (S. Mesić).
I vukovarska Kolona sjećanja nastala je iz naroda, odozdo. I prerasla u trajnu manifestaciju, koju jugoslavenski režim mora staviti pod nadzor i upravu, da, naime kaj, „ne skrene s puta“. Kolona je nacionalno kulturno dobro kulture sjećanja, što je nedopustivo. Od ove godine ona je postala sastavnim dijelom državnoga praznika s pripadajućim „protokolom“. Kolonom se sad i službeno upravlja odozgo. Hoće li i ona, mic po mic, biti strpana pod zemlju poput Zida boli? Poput Blage Zadre, Jean Michela Nicolieura, Siniše Glavaševića, Đure Brodarca, Slobodana Praljka, Tomislava Merčepa… škabrnjskih i svih ostalih žrtava velikosrpske agresije, uključujući svih četiristo i dvoje ubijene djece.
„U posljednja 24 sata“, ne znam zašto, prisjećam se i najvećih uspjeha jugoslavenstva – Bleiburga s Križnim putom i Vukovara s Ovčarom i srbijanskim koncentracijskim logorima. Mnoge je ta jugoslavenska ideja strpala pod zemlju tijekom 20. stoljeća, a trpala bi i u 21. stoljeću da 20. nije završilo Bljeskom i Olujom. Trpanje pod zemlju

jugoslavenska je praksa izvedena iz njezine totalitarne ideje. Kad je poslije prvih demokratskih izbora jugoslavenstvo udruženo s četništvom (četništvo je udarna pesnica jugoslavenstva na putu u srbijanski commonwealth) najavilo trpanje pod zemlju cijeloga Vukovara, Tomislav Merčep (28. rujna 1952. – 16. studenoga 2020.) ustrojio je obranu. Merčep je, znaju to i Plenković i Pupovac, jedan od utemeljitelja HDZ-a Vukovara. Po pobjedi na prvim izborima ulazi u gradsku vlast i obnaša dužnost „sekretara narodne obrane". Uspostavio je obranu Vukovara od velesrpske agresije i time Hrvatskoj „kupio" dragocjeno vrijeme za konsolidaciju od najmanje tri mjeseca.

Glavašević za antologiju retardiranoga jugoslavenstva

„U posljednja 24 sata" osvježio sam činjenicu da Merčepu ustroj obrane Vukovara jugoslavenski režim, ma gdje bio, nikad nije oprostio. Zato političko krilo jugoslavenskoga režima u naše dane „baca vijenac" u Dunav dan prije Kolone sjećanja i dan prije državne komemoracije žrtava velesrpske agresije. Naime, obrana Vukovara je kriva za agresiju! Takav čin „dvostruke linije zapovijedanja" u istoj vladi, vjerojatno proizlazi iz koalicijskoga ugovora HDZ-a i SDSS-a (povijesnoga utemeljenja nema osim u jugoslavenskim okolnostima), a k tomu je u suglasju i s najavom A. Plenkovića o tome da će „promijeniti HDZ i promijeniti Hrvatsku".

Riječ je o Pupovčevom performansu s vijencem (koju hrvatska vlast nije na vrijeme spriječila pa sad postaje tradicijom), igrokazu s elementima kršenja javnoga reda i mira i širenja „radikalizacije". Ona je, međutim, očito dopuštena inkluziviranom srpskom elementu vladajuće koalicije (protiv kojega je hadezeovac Merčep morao ustrojiti obranu), dok je inkluzivizator (HDZ) zadužen za kuhanje živih žaba i pacifikaciju hrvatskoga političkoga prostora, kako bi otvorio put jugoslavenskoj ideji.

Ne samo „u posljednja 24 sata", već gotovo 150 godina političko krilo radikalnoga jugoslavenstva u Hrvatskoj ima svoje „nadnevke", svoja mjesta „komemoriranja", svoje mitove, svoju interpretaciju „istorije", svoje projekte, svoje financije, svoju izbornu bazu (oko četvrtine izbornoga tijela), svoje hrvatske sluge, svoju državu u državi i svoju logiku. Tako Bojan Glavašević u povodu smrti hrvatskoga ratnoga veterana Tomislava Merčepa piše: „Umro je osuđeni ratni zločinac Tomislav Merčep, smrću neusporedivo milosrdnijom od one koju je namijenio nedužnim civilima za čije mučenje i ubojstva je osuđen. Njegovim odlaskom svijet je postao malo bolje mjesto. Za neke je zlotvore i pakao preblaga kazna". Izjava dostojna antologije pražnjenja crijeva retardiranoga jugoslavenstva! Medijski i politički meinstream nije reagirao, kamoli osudio Glavaševićevu radikalizaciju.

Kad će Hrvatska postati boljim mjestom?

Ne, taj bivši zastupnik SDP-a, nije član Šešeljeve Srpske radikalne stranke, ili Vučićeve Napredne stranke. Pa ni član čimbenika hrvatsko-srpske koalicije – SDSS-a, on samo govori ono što službeni režim ne smije. U aktualni saziv Hrvatskoga (državnoga) sabora B. Glavašević ušao je na listi „Možemo" (Nova ljevica, Radnička fronta, Orah, Zagreb je naš, Za grad). Merčep je, istina, umro, ali, svijet je „na ovim prostorima", sudeći po svrsi i smislu Glavaševićeve izjave kojom potiče radikalizaciju, društvene podjele i govor mržnje, ostao isti, ako ne i gori. Tko zna hoće li postati boljim kad B. Glavašević premine? Nitko.

„U posljednja 24 sata“ čini mi se da svijet ne postaje boljim smrću ni jednoga jugoslavenčine. Umirali su, ali ideja im je i dalje živjela, što su znali pretočiti i u retardirane totalitarne fraze kao što je ona „I poslije Tita, Tito“. Njima je i sama ideja hrvatske države „retardirana“, kako opetovano čujemo i ovih dana. Slažem se s B. Glavaševićem kad kaže: „Za neke je zlotvore i pakao preblaga kazna“. Ipak, sumnjam da će jednoga dana i najokorjeliji jugoslaveni u Zagrebu ili Beogradu uskliknuti „I poslije Glavaševića, Glavašević“. S druge strane Merčepovi ideali obrane, oslobođenja i uspostave hrvatske države, ostat će trajnom nacionalnom vrjednotom. I povijesnom činjenicom, kao i to da je za vrijeme zločina za koji je optužen po „zapovjednoj liniji“ – bio u bolnici! Očito je i ta bolnica bila poput one iz Vukovara – „poslednje ustaško uporište“ (V. Stanimirović), pa su zbog toga ranjenici „opravdano“ mučeni, ubijani i bacani u masovne grobnice ili odvedeni u srbijanske koncentracijske logore za Hrvate. Kad će, dakle, svijet u Hrvatskoj postati boljim mjestom? Već se to u slučaju Tomislava Merčepa moglo ostvariti da su Kolinda Grabar-Kitarović ili Zoran Milanović pomilovali Merčepa. Nisu. Za propuštenim ne treba kukati, ali treba pamtiti misli, riječi, djela i propuste, pa i srednje prstiće. Svijet u Hrvatskoj postat će boljim onda kad osim Vukovara, Merčepu spomenik mirne duše i vedra čela podignu Lipik, Pakrac i Gospić. I kad se iznutra oslobodimo retardiranoga jugoslavenstva i njegova pražnjenja crijeva po dubini i širini hrvatskoga političko-medijskoga prostora.

Nenad Piskač/Hrvatsko nebo

MARIJA DUBRAVAC /STANKO ŠARIĆ: “DO PRAVDE STRM JE PUT”

Marija Dubravac posvetila je pjesmu **“Do pravde strm je put”** Tomislavu Merčepu. Na žalost, nije ju uspio čuti.
Pjesmu je uglazbio Stanko Šarić

https://hrvatskonebo.org/2020/11/17/marija-dubravac-stanko-saric-do-pravde-strm-je-put/

https://www.youtube.com/embed/FWdqUHyrVE8

PLENKOVIĆ JE POKVARENI ČETNIK 2.

Dragi Stijepo,
Hvala Ti na Tvom pojašnjenju:
20.11.2020. u 13:53, Stijepo Mijović Kočan piše:
Dragi Joško,
Ma naravno da se treba bojati jugoslavenstva i da ono nije bezazleno, ja govorim čega se bojim više, što mi je važnije, što me više dira. Ja sam s jugoslavenstvom davno raskrstio, onoga trenutka kada sam se uvjerio ga nema onakvog kako se predstavljalo i da je sve samo velikosrbska ideja kojoj je jugoslavenstvo najučinkovitije oružje protiv Hrvatske. O tomu ima više tekstova, još od pok. Dušana Bilandžića. Bojim se više naše nepromišljenosti vrlo opravdamo, jer ona onemogućuje efikasnost obrane od nasrtljivog jugoslavenstva. To govorim!
Prihvaćam da možda nisam bio dostatno jasan!
LP
Stijepo

Da, postoji – bolje reći postojalo je - i bezazleno jugoslavenstvo u Hrvata. Podsjetio si me na jednu zgodu iz vremena kad sam tek doselio u Zagreb. Jednom mladom kolegi – jugoslavenu sam rekao da Jugoslaveni provode velikosrpsku politiku. Čuo me jedan stariji profesor (i akademik) i dobacio da je on Jugoslaven ali ne provodi velikosrpsku politiku.

- Vjerujem da to Vama nije namjera, ali rezultat Vašeg Jugoslavenstva je to o čemu ja govorim.

Zapravo jugoslavenstvo i nije velikosrpska ideja jer je došla iz Hrvatske i od takvih Hrvata. Srbi su tek kasnije shvatili da im je to Bogom dana ideja kako napraviti Veliku Srbiju.
To je sadržano i u onoj sjajnoj tvrdnji Tanje Torbarine: *Što je trebalo Miloševiću da stvara Veliku Srbiju kada je najveća Velika Srbija bila Jugoslavija.*
To je itekako dobro razumio ubijeni kralj Aleksandar Karađorđević:

Čuvajte mi Jugoslaviju kao zjenicu oka svoga!

A ponavljao je i „Hrvat“ J.B. Tito.
Zbog takvog „bezazlenog jugoslavenstva“ i moja pitalica koju sam naveo po tekstu iz 2002. godine. U originalu je ona „izvođena“ ovako (recimo na predstavljanju knjige „Za hrvatsku Hrvatsku):
- Znate li koja je razlika između četnika i Jugoslavena?
Po pravilu naši ljudi odgovore:
- Nema razlike.
Tako bi mi pružili priliku da ih šokiram svojim odgovorom.
- Glupi Hrvati. Još ništa niste naučili:
Četnik je pošteni četnik, a Jugoslaven je pokvareni četnik."
Zapravo ta originalna verzija moje pitalice sadrži upravo priču o hrvatskoj nepromišljenosti i naivnosti, zar ne?

Znao sam istu ideju i prilagođavati trenutku. Tako u knjizi „Trijumf tuđmanizma“ postoji i moj razgovor na portalu FORUM CROATICUM povodom tadašnjih izbora i dvojbe između Račana i detuđmanizatora HDZ-a Plenkovića, pardon Sanadera:
- *Koja je razlika između Račana i Sanadera?*
- *!?*
- *Račan je pošteni Račan, a Sanader je pokvareni račan!*

Čitam komentar na Twiteru: *Citiram akademika Josipa Pečarića: „Srbin koji se deklaira kao četnik, pošten je četnik, Srbin koji se deklarira kao Jugoslaven, pokvaren je četnik.*

Naravno nisam mislio na Srbe koji se DEKLARIRAJU (ima li takvih?) kao Jugosloveni, već na one koji žive u RH, neki čak za sebe kažu da su Hrvati, a zapravo su Jugoslaveni.

Dragi Stijepo, bezazlenih Jugoslavena je moglo biti prije rata, ali danas – ne vjerujem! Zato su mi takvi u RH pokvareni četnici!

Zato sam u naslovu mog pisma Tebi stavio SANADER, pardon PLENKOVIĆ je pokvareni četnik!

Da, riječ koja je suprotna riječi „pošten“ je „nepošten“. A za takve je preblago reći tako nešto, zar ne?

Zato mi više odgovara riječ „pokvaren“. Uostalom kao što u prijevodu Sun Tzu-a za takve koristim riječ „najogavniji!.

Pri tome ne mislim da u RH ne postoje Jugoslaveni koji etnički nisu Hrvati a koji su se nekad i DEKLARIRALI kao Jugoslaveni.. U prilogu dajem jedan tekst iz moje knjige: BRANI LI GOLDSTEIN NDH? ZAGREB, 2002., koji sam nedavno dao i u knjizi DRUKER, koja je objavljena na portalu dragovoljac.com RASIZAM PREMA HRVATIMA NIJE RASIZAM!? Evo dijela o Jugoslavenima:

Svijet je ljubav prema Hrvatskoj pokazao u Vukovaru

U emisiji HTV-a «Forum» od 15. siječnja u čast desetogodišnjice priznanja Republike Hrvatske sudjelovali su, među ostalim, Žarko Puhovski i Ivo Goldstein. Očito iziritiran njihovim nastupom, u emisiju se javio hrvatski branitelj Ivan Mustapić rekavši: «Na temelju kojih kriterija su njih dvojica pozvani, kad ne mogu podnijeti ništa hrvatsko, a kamoli hrvatsku državu? Zašto nije pozvan nijedan branitelj jer ima i nas pametnih, za razliku od ove dvojice rasista?» Voditeljica je htjela prekinuti hrvatskog branitelja, ali on se nije dao pa je komentirao i Mesićev govor u Hrvatskom saboru: «Svijet i Europa svoju su ljubav prema nama pokazali u Vukovaru i vukovarskoj bolnici, te onda kada su nam podvaljivali ostarjele lijekove, te prodavali Srbima kazetne bombe dok su nama uveli embargo. Dokle ćemo biti taoci patološke mržnje Mesića prema pokojnom Predsjedniku Tuđmanu i svemu hrvatskom.»

Nakon izvjesnog vremena Puhovski se snalazi tvrdeći da hrvatski branitelj izdvaja njega i Goldsteina zbog toga što su oni Židovi. Međutim, tada dobivaju strašan udarac od prof. Slavena Letice, koji je razumio što je poručio gospodin Mustapić pa se obratio Puhovskom: «Ti si Židov? Koliko ja znam, ti si uvijek bio Jugoslaven!» Na to se Puhovski samo uhvatio za glavu

Zato ću ponoviti zaključnu misao iz mog prethodnog pisma Tebi:

A posebno se treba bojati jugoslavenstva ili pokvarenog četništva Predsjednika Vlade RH. Jer ono što nije uspjelo poštenom četniku Slobodanu Milošević uspijeva pokvarenom četniku Andreju Plenkoviću.
Gledam samo danas hrvatske portale i vidim jako puno tekstova na doista hrvatskim portalima koji govore o politici pokvarenog četnika i o pokvarenim četnicima (Davorin Karačić ih naziva jugožgadijom:
http://dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/23928-davorin-karacic-vrijeme-oko-pada-vukovara-je-i-vrijeme-kada-jugozgadija-odjednom-glasno-zali-za-vukovarom).
U Vukovaru i Škabrnji se vidi odnos pokvarenih četnika prema onima koji su vodili obrane tih hrvatskih simbola – kako se odnosi vlast iz Srpsko-hrvatske koalicije prema onima koji su simboli obrane Vukovara i Škabrnje.
Prvo na Bujici gledam raspravu Plenkovića i posljednjeg zapovjednika obrane Vukovara Branka Borkovića – Mladog Jastreba. O tome ima na Internetu:
https://narod.hr/hrvatska/vukovar-pogledajte-kako-je-plenkovicev-protokol-pokusao-maknuti-mladog-jastreba
Pomislim, valjda nije zbog uloge Mladog Jastreba u Peticiji ZDS. Peticiju smo pokrenuli 2015. zbog obrane Marka Perkovića Thompsona i legendarne pjesme "Bojne Čavoglave" i u njoj se daje podrška prijedlogu Mladog Jastreba da se ZDS uvede u HV. Mladi Jastreb nije ni potpisnik te Peticije mada na Wikipediji piše:
Krajem kolovoza 2015.g. Branko Borković, pokrenuo je internet peticiju, kojom se od predsjednice Kolinde Grabar-Kitarović i predsjednika HDZ-a Tomislava Karamarka tražilo da predlože izmjene zakona o hrvatskoj vojsci kojima bi pozdrav "Za dom spremni" postao službeni pozdrav. Predsjednica je inicijativu označila neozbiljnom…,
https://hr.wikipedia.org/wiki/Branko_Borkovi%C4%87
Tada pokvareni četnici nisu smjeli otvoreno napasti „Bojnu" i HOS (napadnut je tek slijedeće godine i to zbog grba koji je odobrila hrvatska država, pa su pokvareni četnici poslali jasnu poruku da su im važnije želje svjetskih moćnika od hrvatske države) pa je lažno napadnuta Peticija i njeni potpisnici.
Međutim, danas Mladen Pavkovići piše da je slično prošao i zapovjednik Samostalnog bataljuna Škabrnja Marko Miljanić):

http://dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/23943-marko-miljanic-sramim-se-sto-sam-bio-hrvatski-branitelj
http://bezcenzure.hr/branitelji/sramim-se-sto-sam-bio-hrvatski-branitelj/
https://www.braniteljski-portal.com/marko-miljanic-sramim-se-sto-sam-bio-hrvatski-branitelj-dosao-je-neki-iz-protokola-i-poceo-me-gurati-kao-nije-meni-mjestu-tu-vec-na-zacelju
https://portal.braniteljski-forum.com/blog/vijesti/marko-miljanic-sramim-se-sto-sam-bio-hrvatski-branitelj
Vlast se pokušava obraniti SAMO za Vukovar:
https://narod.hr/hrvatska/vlada-rh-u-dopisu-narod-hr-u-tumaci-snimku-rasprave-plenkovica-i-mladog-jastreba
Valjda im nije isto s ovim u Škabrnji jer tamo izravno nije sudjelovao glavni pokvareni četnik. Sjetimo se samo naslova Krsnokovog komentara:

http://dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/23923-velikosrpska-predstava-u-vukovaru
Možda su ih je na reagiranje natjerali komentari ispod teksta na portal narod.hr I činjenica da je taj tekst najčitaniji?
S druge strane ne bi me iznenadilo da netko nije mislio da zapovjednici obrane Vukovara i Škabrnje ne trebaju stojati blizu pokvarenih četnika.
Tu je I pitanje lokalnih izbora i problem zvan Penava. Hodak piše:
Gledam kolonu sjećanja i razmišljam kako je ovo vrijeme žalosti, ali i ponosa... Oba osjećaja su se, snažno se kao šumski požar, razbuktali u narodu što se više približavao 18. studeni. Međutim, naša politika i lijevi mediji upozoravaju kako treba zadržati u svemu tome i malo racionalnosti. Ili, kako bi u Jugi rekli, "budnosti". Novi im je cilj upozoriti "naprednu javnost" na, recimo, ***Ivana Penavu*** *koji stalno govori o ratnim strahotama Vukovara za koje većinom nitko u Hrvatskoj nije bio procesuiran dok počinitelji slobodno šeću Vukovarom i čak sudjeluju u vlasti.*
Dolaze lokalni izbori, emocije oko Dana sjećanja će se slegnuti, a Penava je još uvijek gradonačelnik Vukovara. Tu vladajući znaju da treba mobilizirati najbolje među njima. Boris Vlašić, onako komunjarski senzibilno, upozorava: "Ivan Penava bi morao biti svjestan da su u Vukovaru i Srbi ubijani samo zato što su Srbi".
Možda jugo-Boris misli da bi Vukovar manje nastradao da su svi, i Srbi i Hrvati, ubijali samo Hrvate? Trideset devetore djece ubijeno je u 87 dana opsade Vukovara. Mnogi metkom u glavu. Jesu li djeca bila pitana što su po nacionalnosti? Ubijana su, a zna se da ih nisu likvidirali Hrvati već oni koji su došli na cvijećem okićenim tenkovima.
Naravno, cilj ovih "specijalaca" je kristalno jasan. Izjednačavanje zločina. I agresor i žrtva su isti. Svi su bili ubijani. Da, ali tko je sve to započeo i s kojim motivom te kolike su žrtve pale na svakoj strani? Odgovori na ta pitanja nisu irelevantni već presudni za pravilan odnos prema Domovinskom ratu. Kolektivno srpsko klanje izjednačiti s individualnim ekscesima branitelja? To mogu samo poremećeni umovi ili graditelji neke nove Juge. Dok za masovni zločin u Bogdanovcima i Škabrnji nitko nije odgovarao dotle su Merčepu za njegove zločine posvećene stranice i stranice tekstova iako je bio osuđen samo po zapovjednoj odgovornosti, jer nije spriječio druge da ih ne čine.
https://direktno.hr/kolumne/ovo-je-vrijeme-zalosti-i-ponosa-a-peta-kolona-intenzivno-radi-na-izjednacavanju-zlocina-215039/
Da, teško je znati što je u glavama pokvarenih četnika.
Smeta li im biti pored onih koji su postali legende Domovinskog rata? Ako ih već moraju trpiti, ne žele biti pored njih.
Ili:
Njihove gazde su nezadovoljne i mrze branitelje što još uvijek nisu pobijedili u miru, kad nisu mogli u ratu, pa im i tako šalju poruku svoje poslušnosti.
Jer - ne daj Bože – oni znaju smijeniti loše sluge i uvijek nađu bolje, zar ne?

Josip Pečarić

http://dragovoljac.com/index.php/razno/23973-plenkovic-je-pokvareni-cetnik-2
http://bezcenzure.hr/vlad/ovako/

PRILOZI
IZ RAZGOVORA NA PORTALU FORUM CROATICUM

Ako se sjećate ja nisam ni pred izbore 2000. bio za Granića jer sam tvrdio (napisao i objavio) da je on američki čovjek. Tako ni na slijedećim neću biti za Sanadera and co. tj. za račana and co. Toliko puta sam do sada osjetio nešto prije drugih, a to za Sanader/račana danas osjećaju mnogi. Naravno ima Sanaderovaca koje još uvijek cijenim i razgovarat ću s njima da se uvjerim je li po sredi njihova naivnost ili interes, jer ne vidjeti to kod Sanadera je doista NAIVA. Njegov bivši šef - sada šef DC-a - bio je mnogo suptilniji a prodavao je Hrvatsku na sve strane.
Naravno uvijek možete reći da su po srijedi hipoteze. To je i točno - svak gradi svoj stav na osnovu svojih hipoteza kada je politika u pitanju. Kako bih ja i mogao - osim posredno - sebi dokazati da se Sanader prodao. A da sam u pravu potvrđuje mi to što sam 2000. bio za "njegovu" tj. - Šeksovu opciju jer je Šeks bio protiv Granića. Prateći političku situaciju i komentirajući je (tako je nastala moja knjiga "Za hrvatsku Hrvatsku" koja je posvećena Ocu hrvatske države dr. Franu Tuđmanu") postalo mi je jasno da sam u krivu i da Sanader i njegovi misle samo o sebi i kako se osveti Tuđmanu što im je u jednom trenutku rekao koliko vrijede. A najveća osveta je ovo sto vidimo da je na djelu - DETUĐMANIZACIJA HDZ-a. Bez nje - vidjele su gazde - nema ni detuđmanizacije Hrvatske. Mora i to ići iznutra.
Istina je da mnogi vani vjeruju Sanaderu i time izravno pomažu - po meni - detuđmanizaciju HDZ-a.
Dvojba je kod mene jedino: Je li to sve počelo još od prije izbora 2000. kada je Šeks ustao protiv dogovora HDZ-ovaca na vrhu?
On ima stranku u rukama i sjećate se nikakvih odgovora HDZ-a na pretresanje Bobetkova stana, napade na invalide domovinskog rata, osudu Blaškića.... Da nije bilo Čondića i njegovih koji su u tom trenutku preuzeli borbu za Hrvatsku na svoja leđa - DETUĐMANIZACIJA Hrvatske bi vjerojatno bila završena i sada to nebi trebali raditi Sander and co.
Ponovit ću Vam - podsjeti Vas kako je Sanader komentirao uništavanje HV tj. umirovljenje generala - on bi postupio kao Mesić samo bi prvo s generalima razgovarao. I u isto vrijeme smjenjuje Pašalića s mjesta potpredsjednika Sabora. Važnija mu je bila osobna bitka od uništavanja HV!!!!!!!
Da ne nabrajam sve ostalo pa do sramotnih sabora koje je on organizirao (obadva!) i najnovijih odluka.
Dakle meni je tu doista samo izbor između Račana i račana ili da parafraziram jednu moju poznatu pitalicu:
- Koja je razlika između Račana i Sanadera?
- !?
- Račan je pošteni Račan, a Sanader je pokvareni račan!

Tko je rasist za Vijeće HRT-a?
RASIZAM PREMA HRVATIMA NIJE RASIZAM!?

Fokus, 7. ožujka 2002.

Kako nazvati ljude koji «ne podnose ništa hrvatsko, a kamoli hrvatsku državu» to nam nisu objasnili? Europejcima? Civiliziranim ljudima? Demokratama? Vjerojatno, jer su, rema *Globusu,* oni koji takve nazovu rasistima – majmuni! Pojedini Jugoslaveni u Hrvatskoj, koji su i židovskog podrijetla - u trenutcima kada je biti Jugoslaven postalo nepopularno - nastavljaju provoditi svoju antihrvatsku politiku, predstavljajući se Židovima. Time čine lošu uslugu hrvatskim Židovima koji nisu jugonostalgičari

Ante Gugo u Fokusu od 14. veljače piše: «U gotovo potpunom informativnom zamračenju koje vlada u Hrvatskoj, gdje se voditeljica političkog TV magazina proganja nakon što neobuzdani gledatelj u kontakt programu postavi pitanje o dovođenju Židova u televizijski studio, a nitko se ne osvrće na rasističke ispade o Hercegovcima ...»
Zapravo, činjenica da jedan kolumnist formata glavnog urednika Fokusa ovako piše, pokazuje o kakvom je informativnom zamračenju u Hrvatskoj riječ. Drugim riječima, pokazuje koliko je Göbbelsova propaganda uspješna u provedbi režimskog tiska u Hrvatskoj. O čemu je riječ?

Svijet je ljubav prema Hrvatskoj pokazao u Vukovaru
U emisiji HTV-a «Forum» od 15. siječnja u čast desetogodišnjice priznanja Republike Hrvatske sudjelovali su, među ostalim, Žarko Puhovski i Ivo Goldstein. Očito iziritiran njihovim nastupom, u emisiju se javio hrvatski branitelj Ivan Mustapić rekavši: «Na temelju kojih kriterija su njih dvojica pozvani, kad ne mogu podnijeti ništa hrvatsko, a kamoli hrvatsku državu? Zašto nije pozvan nijedan branitelj jer ima i nas pametnih, za razliku od ove dvojice rasista?» Voditeljica je htjela prekinuti hrvatskog branitelja, ali on se nije dao pa je komentirao i Mesićev govor u Hrvatskom saboru: «Svijet i Europa svoju su ljubav prema nama pokazali u Vukovaru i vukovarskoj bolnici, te onda kada su nam podvaljivali ostarjele lijekove, te prodavali Srbima kazetne bombe dok su nama uveli embargo. Dokle ćemo biti taoci patološke mržnje Mesića prema pokojnom Predsjedniku Tuđmanu i svemu hrvatskom.»
Nakon izvjesnog vremena Puhovski se snalazi tvrdeći da hrvatski branitelj izdvaja njega i Goldsteina zbog toga što su oni Židovi. Međutim, tada dobivaju strašan udarac od prof. Slavena Letice, koji je razumio što je poručio gospodin Mustapić pa se obratio Puhovskom: «Ti si Židov? Koliko ja znam, ti si uvijek bio Jugoslaven!» Na to se Puhovski samo uhvatio za glavu.

Loša usluga hrvatskim Židovima
U Letičinoj tvrdnji sadržana je poanta cijelog tog, i ne samo tog, slučaja. Naime, neki Jugoslaveni u Hrvatskoj, koji su i židovskog podrijetla, u trenutcima kada je biti Jugoslaven postalo nepopularno, nastavljaju provoditi svoju antihrvatsku politiku, ali

predstavljajući se Židovima. Naravno, time čine lošu uslugu hrvatskim Židovima koji nisu jugonostalgičari, a koji, na žalost, i nemaju snage suprotstaviti se ovim prvima. U najpoznatiji takav slučaj upleten je – vjerovali ili ne - također Ivo Goldstein. Riječ je o pismu hrvatskog povjesničara mr. sc. Mladena Ivezića (*Vjesnik,* 10. ožujka 1998.) u kojemu se ni jedanput ne spominje riječ Židov, nego «jugokomunisti», «ne-Hrvati» ili «Goldsteinov svjetonazor je nakaradan i protuhrvatski», a Goldstein je tekst proglasio antisemitskim. Uslijedile su osude tog «antisemitskog» teksta sa svih strana, i iz zemlje i iz svijeta.

Nešto slično dogodilo se i sada. Kako bi poništili učinak Letičine izjave koja sve objašnjava, režimske novine su pokrenule pravu hajku i na gospodina Mustapića, na voditeljicu emisije Hloverku Novak-Srzić, pa čak i na samoga prof. Leticu koji je u *Nacionalu* proglašen «doktorom za ništa».

Pritom, emisija nije reprizirana, očito zbog toga da bi se moglo manipulirati onim što je rečeno. Tako u *Vjesniku* 21. siječnja tvrde kako je u priopćenju Puhovskog i Goldsteina rečeno da je gledatelj koji je «pitao voditeljicu koji su je razlozi naveli da u emisiju dovede Puhovskog i Goldsteina rekao da li su možda rasistički razlozi», dok u *Jutarnjem listu* tvrde da su Puhovski i Goldstein nazvali hrvatskog branitelja «rasističkim provokatorom»! I dok *Globus* govori o «uvijenoj primjedbi o nacionalnoj pripadnosti Žarka Puhovskog i Ive Goldsteina», dotle u *Nacionalu* tvrde da je hrvatski branitelj pitao Hloverku Novak-Srzić «zašto je u studio dovela ta dva Židova, koji ne podnose ništa hrvatsko, a kamoli hrvatsku državu». Očito, poučeni iskustvom zbog napada na mr. Ivezića, mora se reći da je naš branitelj spomenuo «ta dva Židova».

Kakva vlast, takvi i mediji

A već iz neusuglašenosti tih navoda iz režimskih novina jasno je kako hrvatski branitelj nije govorio o Puhovskom i Goldsteinu kao o Židovima, nego je nazvao rasistima ljude koji «ne podnose ništa hrvatsko, a kamoli hrvatsku državu». A kakva vlast, takvi i njihovi mediji: nije problem što su u emisiju povodom desetogodišnjice priznanja Republike Hrvatske dovedeni ljudi koji «ne podnose ništa hrvatsko, a kamoli hrvatsku državu», nego sve drugo pa i to što je čovjeku koji se borio za tu državu Hloverka rekla: «Hvala!»

Zapravo, svojom su reakcijom upravo optužili i Puhovskog i Goldsteina da «ne podnose ništa hrvatsko, a kamoli hrvatsku državu», jer to nisu ni pokušali osporavati. To im je očito točno! Oni i režimski mediji su samo pokušali uvesti zabranu da se takve ljude nazove rasistima. A kako nazvati ljude koji «ne podnose ništa hrvatsko, a kamoli hrvatsku državu» - to nam nisu objasnili? Europejcima? Civiliziranim ljudima? Demokratama? Vjerojatno, jer po *Globusu* su oni koji takve nazovu rasistima – majmuni!

Naravno, samo budali nije očito: ako profesor Letica nije znao da je Jugoslaven Žarko Puhovski u međuvremenu postao Židov, to još manje može znati hrvatski branitelj. Strašna je spoznaja da je Vijeće nacionalnih manjina u RH uputilo otvoreno pismo ravnatelju HRT-a Mirku Galiću u kojem izražava nezadovoljstvo načinom vođenja ove emisije, zato što voditeljica nije reagirala na te navodne rasističke ispade jednog gledatelja. Tako smo doznali da tom Vijeću ne smetaju ljudi koji «ne podnose ništa hrvatsko, a kamoli hrvatsku državu», nego je rasistički ispad kada takvim ljudima kažeš da su rasisti.

Informativno zamračenje u Hrvatskoj

A kakvo je informativno zamračenje u Hrvatskoj, o kome piše Gugo, najbolje potvrđuje činjenica da je hrvatski branitelj poslao svoje reagiranje: «Moja izjava je domoljubna, a Vaše djelovanje naspram hrvatskog naroda uvijek je bilo rasističko, jedino ako mislite da rasizam prema Hrvatima nije rasizam» - *Večernjem listu, Jutarnjem listu* i *Vjesniku* na «laži gospodina Puhovskog i gosp. Goldsteina» objavljene u tim listovima 21. siječnja 2002. godine, koje ove novine nisu objavile, iako se hrvatski branitelj pozvao na Zakon o tisku!? Jedino mu je *Vjesnik* tražio da malo «dotjera» svoj tekst.

Iz tog reagiranja zamjetno je da se gosp. Mustapić prigodom svog javljanja u emisiju HTV-a «predstavio imenom i prezimenom te mjestom stanovanja». Iz daljeg njegovog teksta očito je zašto ga nisu objavili – on u potpunosti potvrđuje ono o čemu je govorio prof. Letica: «Još sam čuo gdje Puhovski podmeće da sam ih prozvao kao Židove, što nije točno jer sam za njega znao da je 'Jugoslavenčina s dna kace', a za ovoga drugoga nije me uopće zanimalo koje je nacionalnosti, jer je osvjedočeni neprijatelj hrvatskog naroda. Da sam mislio na Židove, vjerojatno bi postavio pitanje: 'Zašto nema u emisiji Židova koji su nam pomagali kada je bilo najteže - kao gospodina Montilja, gospodina Binenfelda, gospodina Finkielkrauta i mnogih drugih neznanih?' (...) Te svoje tvrdnje potkrepljujem izjavama gosp. Puhovskog: 'Nije bilo srpskih snajperista u Zagrebu.'; 'Hrvatska država stvorena je na ubijanju Srba.'; 'Hrvati nisu zaslužili državu, jer su ubijali Srbe'» - ističe Mustapić.

A te izjave govore mnogo o samom Puhovskom. U prvoj on optužuje samoga sebe da zna tko je iz snajpera ubio gospodina Čuvala u trenutcima kada su tenkovi iz vojarni JNA u Novom Zagrebu išli na Sloveniju. Jer da ne zna, kako bi znao da nije bio Srbin? Druga se i treća rečenica i ne mogu drukčije definirati nego kao rasističke. Pa normalno je da u obrambenom ratu ubijaš one koji te napadaju. A rasizam je najočitiji iz treće gdje nam Puhovski poručuje da su Srbi više rase od Hrvata pa ih ne smiješ ubijati ni kad čine genocid nad hrvatskim narodom. I to sve u trenutcima kada imamo pobunu izraelskih vojnika zato što su morali, u borbi za opstojnost izraelske države, ubijati civile! A kako se treba postaviti prema optužbama za zločine najbolje je Puhovskom i Goldsteinu pokazao čovjek koji je cijeli svoj život bio Židov - Alain Finkielkraut - na svom nedavnom predavanju u Zagrebu, kada je govorio o optužbama belgijskog suda protiv Ariela Sharona.

Čelnik HHO-a – svjedok u političkom procesu

U svom pismu Mustapić komentira i ponašanje Puhovskog 1971. godine i činjenicu da je on čelnik HHO-a. Doista je nevjerojatna činjenica koja ovu organizaciju izvrgava ruglu da joj je čelni čovjek poznati svjedok optužbe u političkom procesu.

Mustapić komentira i Goldsteinovo pisanje knjiga koje promovira predsjednik države, očito misleći na knjigu *Holokaust u Zagrebu*. Zapravo, kao da zna što je o Goldsteinovu znanstvenom radu napisao Neven Budak današnji dekan Filozofskog fakulteta u Zagrebu u svojemu radu: «O knjizi Ive Goldsteina 'Hrvatski rani srednji vijek', 'Novi Liber', Zagreb 1995., 511 str.»; Radovi, Zavod za hrvatsku povijest, Zagreb 28 (1995.), 299-333. Naime Budak na str. 316. piše: «Veliki broj metodičkih grešaka ponovo pokazuje da autor znanstvenom radu pristupa površno i neoprezno. Po znanost je najopasnija njegova navika da tamo gdje nema izvora izmišlja, a onda na temelju takvih fikcija izvodi daljnje zaključke. Neupućenom se čitatelju tako može učiniti da je

Goldsteinu uspjelo otvoriti čitav niz dosada neobrađenih tema, pa čak i riješiti niz problema, dok je pri tome, zapravo, riječ o znanstvenoj fantastici.»
Bilo kako bilo, Mustapić završava svoje reagiranje riječima: «Badava Vam trud izdajnici, pobijedili smo u Domovinskom ratu, a pobijediti ćemo i u ovom specijalnom psihološkom ratu, ma koliko se Vi trudili.»

KOČANOV ODGOVOR: PLENKOVIĆ JE POKVARENI ČETNIK 2.

Dragi Joško,
Malo kasnim s čitanjem Tvojega pisma u kojemu je, na našu žalost i nevolju, sve što pišeš – istina. Naravno da se ideja Jugoslavije rodila u Zagrebu u doba ilirizma, prije toga u Beču, ne s tim nazivom, imperijalističke politike radi, a to kako je i kada je postala srbska bilo je jasno onoga trenutka kada su u Srbiji prihvatili Vukovo velikosrbstvo „Srbi svi i svugdje“ („Naš Vuk“, kliče naivni bečki špijun Gaj, što je bio i Vuk, ali on je bio prije svega Srbin, a Gaj naivac, dobronamjernik, kao i ja dok nisam shvatio gdje sam i što se zbiva!) Možda bi Jugoslavija i danas postojala da je uspjela moja i naša inicijativa (svih nacionalnih društava ili udruženja književnika!) da se ujednači program nastave jezika i književnosti u svim tadašnjim republikama, ali – razbilo se to o zid velikosrbstva koji je tada morao otvoreno stati protiv proklamiranog jugoslavenstva, ali kako to izvesti!? Lažima i obmanama, kao i obično, proglasivši „izjednačavanje“ nastave književnosti – nacionalizmom(!?). Nakon toga, i ne samo stoga, raspao se Savez književnika, pa Savez komunista, pa savez „ravnopravnih“ republika… Imaš jezgru toga predočenu u mojoj antologiji ilirizma, sada na CD-u „Iliriae lira“, bivšeg Jugotona, sada Croatia rekordsa! Kako su i zašto Srbijanci prihvatili Brozovo jugoslavenstvo 1945., Bilandžić je svojevremeno vrlo jasno predočio: isti interes kao i ranije, za Veliku Srbiju nema prihvatljivijega naziva od „Jugoslavija“. (Tanja Torbarina je pronicljivo to napisala!) Jugoslavenstvo je postojalo posvuda, osim u Srbiji (mislim u tamošnjoj „visokoj politici“)! Danas ne postoji nigdje, opet osim u Srbiji, ali samo kao zaštitni naziv, i u Hrvatskoj, u Tvojoj HAZU najžilavije, ali političkih glupana je posvuda, ne tek u Akademiji! (Misliš li bi me poslije ove rečenice mogli primiti u HAZU? Neće,dakako, a i star sam, odavno očitovan da „ne pripadam i nisam“! Za takve nitko ne haje, toliko znam. Eno jednoga netom primljena jer se najupornije laktašio i sve sile upro u to da bude akademik! Najveći hrvatski znanstvenici i pjesnici (Matoš, don Miho Demović ili pok. moj prijatelj Predrag Keros, čije se ime napisano malim svom, jer je anatomski pojam, nalazi u svim učbenicima otorine u svijetu, također nikomu nisu bili niti u primisli da bi ih primili među akademike!) Matematika je „druga priča“. Imaš li neku primjenu svoje matematike u fizici? Znam zašto Te to pitam!
Ja malo ili nimalo hajem za društvene mreže. Divim se Tebi koji za to imaš i volje i snage, ja snage više nemam! Ono koliko je ostalo, moram uprijeti u to da dovršim neke svoje knjižene naume. Samo jedan je dovršen (ostali su i vremenski i prostorno punio zahtjevniji!) A vremena više nemam… Tu malenu proznu poemu, koja će, koliko mi kažu, biti objavljena u narednom broju mostarskih *Motrišta*, šaljem Ti, možda još komu bude zanimljiva, a nadam se da će biti i Tebi. (Radomir Venturin, sjajan pjesnik i prevoditelj s ruskog, kada sam ga zamolio da mi prokontrolira ruske naglasku u 11, častio me pridjevom koji si Ti već izrekao i napisao u našoj knjizi: „velik pjesnik“. Ne, samo Bog je velik, mi se trudimo zapisati, to je sve! Ovo je ipak prije svega književno djelo, ali utjelovljuje i neke jasne i neobhodne političke stavove!
Dakle, nastojat ću ne uplitati se u trenutne političke tijekove, jer mi to oduzima i snagu i vrijeme; nastojat ću svim silama dovršiti neka svoja književna nastojanja.

Pozdravi Ankicu i kćeri (i unuke!)
Pozdrav i od Mirjane
Stijepo

Stijepo Mijović Kočan

KOČANIZMI 2020.
(diptisi/ triptisi/ kvatriptisi/ kvinteptisi)*

***

1
vu našemu globalnom selu furt i navek se svade/ od početka svieta ak bilo je početka/ pak se tak i potuku kak zadnji primitifci/ i jedni druge vubîju ljudi su najgorše zvieri/ ali tak je vezda i bilo/ no tvoja intima sada nije tek tvoja/ intima ti pripada svima/ i svi su tvoja intima

kontinenti nestabilni plutaju na zasoljenoj vodi/ utroba zemlje gori a čovjeci sve gȍri i gȍri / i oni dôli kao i oni góri/ amerike obje njeguju pračovjeke/ pesnicom u bradu palicom po glavi i pucnjem u srce/ euroazijski masiv još uvijek ište svoj zametnuti kompas/ kao i australijski otok kao i abortus europe kog zovu unted kingdom/ afrika svija se jadna opljačkana svadljiva i gladna/ ti patiš za izgubljenom intimom i za zagubljenim odmetnutim sinom/ u endemsku tišinu svoga zaselka na kraj svijeta sklanjaš se / u šušoru zelenila posvuda djed si s očima djeteta/ ćutiš povjetarac/ on posvuda potiho glasbu divljine i povratka u prapovijest svira/ uz ugode njezinih dodira

a ne/ ne/ nema bijega/ najezda virusa rezultat je
dosadašnjega svega

24/5/2020

***

2
Nenadana još za dana najezda sa svih strana/ kinezi ili virusi virusi ili kinezi/ čim osjetiš ih namah zalezi i smjesta pasi travu/ ni u ludilu ne izlazi na javu/ ali ne možeš više ni u san/ jedinka si insan pribrojen ili odbrojen i tek u nekoj statistici/ spasiti svoju glavu ionako ne možeš/ samo si jedan od milijardi i milijardi i milijardi /bilo kojih pa i virusa ili kineza/ ali jedna je jedina i samo tvoja jeza jeza jeza

lijeva lijeva lijeva desna desna desna hrvatske koze i kobile sve svoje snove su dobile i u ekranima su se sparile s mojemučima i barbaćepima/ tako nas malo ima a tako je mnogo nakota/ i pravoslavnoga i katoličkog i islamskog a posebno komunističkoga skota malo itko cijeni/ ni ti nisi meni što si samo sebi/ ki bi da bi da ne bi/ pokušavaš sebe smiriti u tebi

govorimo još o kinezima / bio si tamo među njima to je pošten svijet/ od nas još pošteniji jer je u se zatvoren i od svih najzatvoreniji svjetskoj zloj prašini/ i dok si bio s njima na usta i nos su stavljali tada još nevidljive zaštitnike smradu u svesvjetskom

odpadu/ koji se širio riječima idejama vjerama slikom i zrakom/ to opasno je doslovno svakom/ o još od kada odavno prije nasrtaja virusa/ i davno prije isusa i svega ovoga našega što se zove west

a taj nema čak ni svijesti a nekmoli savjest

19/5/2020.

***

3
ako se pojàčaju što misliš koji je jači ćinez oli amerikan pitao te susjed jedva pismen seljak još dok si bio đak/ to te nimalo nije zanimalo sve dok sve nije stalo/ i sve postalo svjetska vijest

ni danas te se sve to ne prima ali postalo ti je intima/ čega još uopće ima osim kreatura u zaslonima/ spašavaš se zamišljaš amerikanice i kinezice kako pupaju ispod pupka / ali virus i tu cupka i orgija/ dok sebičnost svih klija i izrasta/ ti si nesebičan sveljub u intimi si uljušten čak i u preljub/ ubilo te shvaćanje

ako sav svijet je tvoja intima treba li to reći svima/ kojima svima/ ljudovima ili virusima / bolje ništa ne reci o glavi ti jednako rade i virusi i čovjeci

a i ne možeš/ govore novinari/ sve se u svijetu na taj način kvari/ naopak je poredak svih stvari/ kolumnisti i politikusi/ radije njeguj svoju pussy

20/5/2020.

***

4
Sve si ih pustio u sobu a svi ti upropašćuju život/ i amerikani i kinezi i rusi o i englezi u tom prokletom sokoćalu/ gasi gasi gasi kompjutor i televizor spasi dušu svoju/ ali reci još pokoju dok možeš

zavlače ti se u kožu pa i ispod kože o kojoj se još ništa ne zna/ u ljudskoj koži se taloži sav i svega tijek/ ali dermatolozi su u sporednoj ulozi/ psihijatri tek u tehničkoj su ekipi gdje sve kipi od bijesa dijagnosticiraju stres/ u glavnoj ulozi su luđaci/ yes o yes o yes

gospon trump a zakaj vam je odprt šlic/ first america/ niti ne očekujemo da znate gdje se nalazi hrvatska/ mic-po-mic vse bu jasno premda nažalost kasno

21/5/2020.

***

5
puštaju plin na židove slušaju hitlerov govor/ beograd je „juden frei“/ ivo andrić u berlinu/ u yu serbo diplomatiji / hrvat katolik bosanac u čaršiji posprdno hr-ka-bo/ zlotvori šegrte imaju i u zagrebu/ svi imaju potrebu pretvarati se da spašavaju svijet/ od onih/ oni od ovih/ ti od svih

njih svih je sve više i više kugli se loše piše/ geometrijska progresija ubrzava ljudsko umnožavanje pretvara kas u galop jahača apokalipse

virusi su pozvani na summit no imaju pametnijeg posla/ svevišnji im uobličava zadatke i zadaje nove zadaće ali nikad se ne zna ni kad će ni kako će iznova napasti napasno čovječanstvo/ zna se samo gdje/ posvuda/ nema spasa od usuda/ kosi sve čovjeke/ tiho i bez jeke/ ako i poštede neke to neće biti čovještvo niti će išta ostati čovječno/ otrcano je reći da ništa nije vječno/ ali jest vječno je baš sve/ i sve nenadano podmuklo gnjusno i virusno

bogu je dosta svega/ i tebi/ ali njemu je dosta i tebe/ ma koliko da te to zebe ogrni se zaboravom i nesvjesticom omami sebe svevjericom lati se kakva posla/ pokosi podivljalu travu/ povijaj rane krajoliku

*22/5/2020***.**

***

6.
tvoji brati croati politički su bedaki/ znade to od njih vsaki/ znaju i mitomani serbi/ serbi vse bi sebi i horvatsko more/ o tomu ne tek da zbore oni to i tvore/ ali malo dublje zagrebi i vidiš kukavičluk /iux primae noctis svi sliče na turke ma koje da su struke/ droit de segneur oni su sad misle si gazde/ après de la yougoslavie „hrvatice jebat pa zaklat“/ fakat gadan susjed koji ti ugrožava i posjed komšije zbilja opasni /dok se kontinentu i svima sve ne razjasni tu pored opaka nakota nemre bit suživota

misliš li da je sve to poezija/ ni približno jedna od onakvih kakve poznaješ/ „poezija zija usvoje glupo p“/ u intimna osjetilna izobilja/ a ovo je sveopća zbilja/ i tvoja i primigeniusova intima u općoj i tvojoj zbilji/ u praantičkoj eskulapovoj špilji/ opljačkanih i stalagmita i stalaktita krezuboj i praznoj

dok svi su gradili države u nastojanju sve veće i veće brati croati svoju su razgrađivali/ nekada kralja tomislava golema i voljena čak svevišnjemu uz koljena bivala je sve manja i manja/ sve uništenija sve tanja/ sad sliči na oglodanu kost/ ne nego na bumerang/ i ponovno će bljesnuti i buknuti oluja u novom bang i bang i bang

***

7
što jest jest hrvatima je i danas i kroz povijest važnije od sebe uvijek štošta drugo/ katolicizmi komunizmi staljinizmi čak i nacizmi i fašizmi i još gori antifašizmi izmi izmi izmi/ uzmi uzmi uzmi sebi uzmi zgrabi sebičnost/ ona te laže laže laže grđe no grande serbi/ talac si iluzije i telac sa zlatnim teletom/ „jer sam hrvat brat sam sviju ljudi“/ pravo ti budi ako nisi brat prvo svojoj braći/ za četiri petine croatie si kraći

brati croati ni pokret za domovinu ne shvaćaju drugačije nego slikati se i sebi jamiti/ a u praksi prokletih pedera i u poljima lezbijki hoće li ih uopće biti/ s virusima čak i u kiti

24/ 5/ 2020.

***

8
cijelo naše globalno selo napadaju virusi/ nevidljivi neumoljivi brzi učinkoviti/ čete bataljuni i armije silne nevidljive vojske čiste zemaljske prostore od suludih ljudi/ to povijesni su usudi

sve što ima početak i svršetak mora imati/ bez početka je i oduvijek jedino bog/ stog shvati da nas još ima ali naših nasljednika jednom da možda neće biti/ bit ćete što nekoć već bili ste/ virusi kažu evolucije/ i revolucije i re-evolucije samo su ljudska samovolja/ ne i božja volja

homoidni primjerci ljudovi i čovjeci u svemirskoj rijeci koja vraća nas u krugu natrag u ocean sve veći su i veći/ virusi suprotno sve manji i manji/ i munjevito mutiraju/ koji savršen ustroj/ koja zadivljujuća disciplina po volji svevišnjega iz neznanih nam daljina

u tvojemu zabačenu zaselku na kraju svijeta svako jutro šetaš između rodnoga doma i obiteljske grobnice/ djetinje nevino igraš se sa svima i sa svime/ sa zvucima i s malobrojnim pticama koje su još preostale/ budne već zorom a i povlače se u grmlje na spavanje rano/ nastojiš hvatati taj ritam/ gdje rasla su naša žita sada je prapovijesni neprohod/ posut pesticidima

s grmušama koje izumiru nastojiš popričati/ međutim ni o čemu ništa nije ti dano znati čak ni nebesko nam ime/ pomiren budi sa svime/ i s time koliko je sićušna kugla zemaljska/ jedna od bezbroja sličnih joj tek povećalom vidljiva u svemirskomu totalu/ poput nekog virusa u golemom oceanskom valu

25/5/2020.

***

9

što rade ti pokvarenjaci u tvojoj spavaćoj sobi u zaslonu tu iznad postelje/ svaki od njih drobi s osmijehom e da bi ti se svidio/ tebi i svima glasačima/ za njih svi da glasuju a ne tek da se glasaju kao kokoši ovce i magarad

kako postići sklad/ kako s voljenom se sljubiti a istovremeno biti u istoj prostoriji s domaćim i svjetskim prevarantima vlastodržcima i lažcima/ nije dovoljno pobacati ekrane i kompjutore kroz prozore/ jer njima se tvore sustavi vijesti iz buduće povijesti čak i ustav i zakon/ i što onda nakon svega toga/ jer tim sokoćalima prenosi se čak i vjera u boga/ ničega nema samo tvoga

u tvojemu zabačenu zaselku na kraju svijeta predke su ti lažci o raju u komunama na zemlji namamili u velegradsko i nebodersko osinje saće/ tu su i ostali tu i nestali

tvoja voljena s voljom iskapa gomoljike sije bob i sadi luk/ sve to sada posno blagujete/ uvjereni da ste slobodni/ makar do prvih vijesti na bilo kojemu kanalu/ no već ste i vi u golemu oceanskomu valu koji valja tsunami otopljena arktika i antartike/ gdje nekad su rasle šume/ sada šumi slutnja ukazuje se pomutnja zbog topljenja leda/ ali u tebi vatra i led sljubljeni su i čvrsnu kao mjed

sve svesvjetske klike imaju li ikakve nove prilike/ osim kao virusi

26/5/ 2020.

***

10
sve kruži i ne prestaje ponešto se gubi nestaje u trenutku kada ovo nastaje/ nastala je i strka oko virusa kojemu dahu ime korona/ kod lišaja mahovina i virusa nema on ili ona sve je uniseks

sve te božje žive vrste brojnije su od ljudi koji su doista ludi misle li da je njihovo suludo ponašanje čak i bog blagoslovio/ već imbecilno postaje ljudsko eksploatiranje boga

stoga nenadano panika/ svi traže spas od virusa/ preči je spas od nas

30/5/2020.

***

11
Vu našemu globalnom selu rus ima najvekši grunt/ na tri mora i dva oceana posjed mu je sa svih strana obkoljen islamom ledom i demokracijom/ ne zna se što je gore/ ako je što i bolje za to svevišnji baš i nema volje/ nov poredak dok tvori iznutra ga razara kršćanstvo/ u tijeku je prijelaz na poganstvo/ rusovi stoga stvore jak obrambeni sustav

a brati croati nikako da nabave vlastit stav/ ako ga odnekud i prošvercaju skriju ga namah pod guzicu/ pa im se stražnjica čita sprijeda i na licu/ ne trpe lupeže ni lopove ali ne ostavljaj ih nikada negdje blizu love/ tvoji brati croati ne podnose ni sebe / čim je lova tu za croatiju im se (napiši rimu!)

sirote izginuli su za domovinu a oni koji su od obrane bježali vratili su se u netom nastalu državu i satkali ustav/ najvažniji im je stav ustava da croatijom vladaju stranci i manjine/ pa su tako tvoji brati croati manjina i tamo su većina/ i u većini i uopće tvoji su brati croati ionako najgluplji pol polisa/ i cijela globalnoga sela/
kad nemaju isusove matere kad nema ni majke partije tu je majčica rusija/ tvoji brati croati jedini u globalnom selu iskreno vole majčicu rusiju i gazdu rusa**/ ako im se i tu ne izpriječe četnici dvolični i prema tebi i prema gazdi/ mimo ikakva i ustava i sustava/ i bez ikakva traga o zločinu

croat i rus struse lôzu i vodku/ rjumka vodki na stole/ o rjabína kudrávaja bijelije cvjetí o rjabína rjabínuška što zgrusnúla ti/ jeste l znali vi kak mnje dorági podmoskóvnije vječerá

28/5/ 2020.

***

12
carstvima kraljevstvima i vladama na čelu veliki su ali prečesto maleni nemoralni i jadni/ a takozvani mali nepoznati i sirote uzdižu se do vrhunaca dobrote čovještva i smisla/ kad velikosrbska šovinistička i fašistička okupacija bijaše nas bila stisla a vukovarskim paklom kad je odzvanjalo „slobodane šalji nam salate bit će mesa klat ćemo hrvate“ na prste izbrojivi svima nepoznati englezi i jednako malobrojni frančezi dođoše hrvatima u pomoć

s hrvatima rame do ramena croatiu su branili i hrvatski srbi/ istina neki tek ali ne smije izostati pravorijek/ s dvostrukim teretom u duši stali su na stranu žrtve i sami bivajući žrtva/ i u smrt ako treba

visoko do samoga neba iznad krova crkve svetoga marka u zagrebu ti ispiši slova u njihovu slavu
jest i to je pjesnički posao/ ako i nije briga ti je/ od ni jedne hrvatske vlade niti od ikoje vlasti ne očekuj išta osim da će te krasti i varati

to je prvo što treba znati/ a potres u zagrebu i virus samo su bonus plus

30/5/2020.

* * *

13

u zaselku croatia još i sada klija komunistička partija/ jer su croati brati sviju ljudi/ jedino vlastita brata croat za grkljan hvata i ubija /razdor i mržnja klijaju ubrzano

anno domini dva desetljeća i čak dva tisućljeća od isusova rođenja croati imaju priviđenja skladna svijeta/ htijenja nabolje i nàgore pretvore u nadolje i u najgore/ dok nov način ratovanja tvore virusi su poučni/ brzi vješti tihi i nikada bučni kao primitivni ljudski obračuni eksplozijama i dalekometnim oružjem

croatia je doista malen zaselak obkoljen neprijateljskim okružjem/ puna jama u koje su croatese i croati pobacani živi ili zaklani ali nevini a potom obtuženi da su zločinci/ koji su klali i u jame bacali croatese s dugim pletenicama i croate svima brate kasnije su vladali hrvatskom/ a tko to danas vlada/ gospode oslobodi nas jada

u borbi protiv virusa croatija kusa a i ti s njom i susjedske laži obmane obtužbe nepravde stresove i potrese/ duševne i doslovne/ gubitke svojih posjeda i poslovne / ne/ ovdje zadnja riječ ne postoji u pjesništvu/ ali postoji pjesništvo

no pjesništvo nije što je dosad bilo/ ni glomazne izumrle epose ni lirska cvrkutanja osviješteni um više ne sanja/ pepeo je i prah i vrhunska danijelova dosjetka „ah“/ virusi su jedinstven purgativ zagađenu čovječanstvu/ a pjesništvo veritas vincit/ jest/ istina pobjeđuje

29/5/2020.

***

14
sanjaš svijet bez zidova/ i onih kineskih carskih dinastija i današnji amerikanov/ današnji i svagdašnji svagda su građeni kao ograda da narod i država ne strada/ a što je sa svima narodima/ gens una sumus premda već sutra svi smo humus/ ako nas i ne pokosi virus

svaki muž ima pravo na ženu žena na muža i mužjaka ak i ne nuca ga vsaka a nacija pravo na državu/ ni frančez ni inglez ni kastiljac neće ti priznati da si u pravu/ ali uzdigni bez straha glavu u svačije slobode slavu/ i katalonca i bretonca i škota i velšana i baska iako su svi oni i drugi neki često slični hrvatima/ nema ih ni kada ih ima

30/5/ 2020.

***

15
ne pripadaš i nisi ali jesi i moraš biti/ u genima svi tvoji oduvijek su hodali svijetom uzpravni i uznositi

i kad si svačiji svoj si i nov/ glasan i mnogoglasan nacionalan i klasan od pravde i pravicof horvatskih klesan

ne ni virusov plijen/ moguće jedino njen

31/5/2020.

**Već prije Svjetskog festivala avangardnog pjesništva u Parizu, u lipnju 1981., gdje se nisam osjećao avangardistom, nego slučajnim sudionikom, francuski su avangardisti već bili tiskali poobsežne primjerke časopisa DO(C)K, od kojih sam dva broja posjedovao i u kojima je tiskana „poezija poslije riječi"(„la poesie après le mot"). Bile su to iste one „črte i reze" koje možemo naći u pračovječjim špiljama ili kojima su se služili praslaveni prije pokrštavanja i prije pismenosti: „črtami i rezami pisahon pogani sonšte".*

Time su, dakle raznim oblicima grafičkih izkazivanja, ili „pjesništvom poslije riječi", francuski avangardisti zapravo zatvorili evolucijski krug: vratili su pjesništvo na ono i onakvo kakvo je bilo „prije riječi"!

Dogodilo se to, znači, u drugoj polovini 20. stoljeća u Parizu, u jednom od najvažnijih središta zapadnjačke književnosti, u gradu u kojemu su stvarali Charles Baudealare i moj prijatelj François Villon, „školarac s lijevih vješala" (1431.- 1463.)

Ako su se pjesnici, avangardisti, mislioci, vratili na početak evolucijskoga kruga, ne čeka li to i sve ostale, čitavo čovječanstvo? Ili će se čovječanstvo osloboditi sebe, međusobnih ratova i istrebljenja, te će nastupiti era suživota i nadzora prekomjerna razmnožavanja!? U tomu slučaju, Trump, aktualni predsjednik USA, mogao bi biti najvažniji „avangardist": opire se svakom ratovanju!? Tada nisam tako, nisam tada nikako o tomu razmišljao; to mi se nametnulo u misli tijekom oblikovanja „Kočanizama 2020." Njih ne držim avangardnima, ali stanovitim stances, inspiration séuriese, to jest ozbiljnom temom, to svakako; očito je. Otvara i neke nove poetičke i akribijske mogućnosti; i to mi se čini očitim.

Na Festivalu avangardnog pjesništva 1981. u Parizu, svatko od sudionika imao je svoj nastup, u pravilu neku dosjetku, a bilo ih je izvrsnih, npr. vokalna izvedba Bethovenove glasbe, samo samoglasnicima i suglasnicima, ali bilo je i koječega drugog. Ona vojvođanska Mađarica recitirala je gola na pozornici, a onaj mladac i New Yorka onomatopejski je i vrlo zanosno dočaravao muško-muški snošaj itd. itsl.

Da bih se nekako uskladio sa svjetskim avangardistima, odklonio sam u Zagrebu prevedene na francuski dvije-tri svoje pjesme te ad hoc sročio drugačije dvije-tri pjesničke skladbe koje sam nazvao "poliglot art".

Naime, bile su sastavljene od manje-više svima poznatih riječi i sintagmi, uzvika i sličnog iz engleskog, francuskog, ruskog, njemačkog, španjolskog, talijanskog, latinskog i hrvatskog jezika. Pokušao sam ih tako složiti da imaju neki ritam i poneku

satiričku žaoku. Latinske, a osobito hrvatske riječi možda nitko i nije razumio, ali nije ni trebao.

Recitirao sam to s pjesničkom braćom u velebnom arhitektonski avangardističkom Centru Georges Pompidou u središtu francuske prijestolnice. Međutim, budući da sam imao samo manuskript, negdje sam ga zametnuo, nestao je, nisam sve to kasnije niti spominjao. Jedino do čega mi je uistinu bilo stalo, to je, u trotjednom boravku tamo, zavirivati u kojekoje kutke Pariza, u brojna mala kazališta, poslije čega sam u novinama, časopisno i u knjigama objavio poveći putopis „Paris, Paris“ i drag mi pjesničko-prozni ciklus „U Parizu“.

Na sve to vratili su me „Kočanizmi II.“ kojima sam naknadno dodao godinu nastanka. Naime, tu su spontano uzkrsle neke latinske ili engleske izreke od nekada ... Ranije napisani „Kočanizmi“ (upravo objavljeni i u mostarskom časopisu „Motrišta“ 111-112/o. g.) potpuna su opreka ovima, doslovno intimni i osobni; stoga i takav naslov, jedini istinit.

Hrvatski književnici u svojemu stvaralaštvu, kao što znamo, služe se trima narječjima, čakavskim, kajkavskim i štokavskim koji zajedno čine jedinstveni hrvatski jezik, leksički među najbogatijim jezicima uopće. Kajkavski ušivci (entrefilet) u štokavski imaju ulogu da selo dodatno djeluje „selski“, makar bilo i ono veliko, svima nam zajedničko „globalno selo“.

*** Prvi na svijetu Hrvati su podigli spomenik Lavu Nikolajeviču Tolstoju (Selca na Braču): kulturne, gospodarske i političke veze Hrvata i Rusa historijski su dubinske, istinski uvjetovane, spontane i brojne. Osobno, često uzdahnem: „Da nam Bog da nekoga našega Putina!“ Ali, nema ga. Prijatel, naj biti zgublen, morti se bu rodil i došel nam morti bu i spasil nas bude od nestajanja!?“(smk)*

IZRAELSKI VELEPOSLANIK PODRŽAVA FAŠISTIČKU AGRESIJU NA HRVATSKU

S nevjericom sam pročitao vijest da Veleposlanik Izraela u Hrvatskoj podržava velikosrpski fašizam i njihovu fašističku agresiju na RH. Naime i njemu je problem što Hrvati ne smatraju da je problem u tome što je pozdrav ZA DOM SPREMNI nastao u prvoj Jugoslaviji u vrijeme zločinačkog režima u toj državi pa ga se s pravom treba smatrati kao antifašistički pozdrav, već mu je problem u tome što je korišten u NDH, a i njemu je kao i svim srpskim slugama u RH to ustaški pozdrav jer su ga u prvoj godini postojanja NDH koristile i Ustaše. Kako su ga svo vrijeme postojanja NDH koristili u cijeloj državi očito se Izraelski veleposlanik u RH priklonio onima koji „dokazuju“ kako su svi Hrvati ustaše što u njegovoj svijesti znači da su genocidni narod! Naravno, nije mu važna istina, a javlja se zato što i njemu kao i svim srpskim slugama u RH ta istina ne odgovara.

Jedan od takvih ljubitelja „istine“ je i Predsjednik Ustavnog suda RH kome sam svojevremeno uputio pismo:

http://dragovoljac.com/index.php/razno/21790-akademik-pecaric-otvoreno-pismo-predsjedniku-ustavnog-suda-rh

https://kamenjar.com/akademik-pecaric-otvoreno-pismo-predsjedniku-ustavnog-suda-rh/

https://narod.hr/hrvatska/akademik-pecaric-separovicu-pozdrav-zds-datira-otprije-ndh-tvrdite-li-da-je-postojala-jos-1932-godine

https://otporas.com/akademik-pecaric-otvoreno-pismo-predsjedniku-ustavnog-suda-rh/

https://hrvatskonebo.org/2020/06/06/akademik-josip-pecaric-otvoreno-pismo-predsjedniku-ustavnog-suda-rh/

Naravno, jasno je da sa svojim stavom daje i svoje mišljenje o Domovinskom ratu i zastupa tvrdnje o ustaškoj HV koja je genocidno od do zuba naoružanog fašističkog srpskog agresora napravila, da parafraziram Slobodana Miloševića – ZEČEVE!

Da nije to tako bilo bi ga sramota da poslije pisma šesnaestorice hrvatskih generala uopće spominje ZDS jer su oni jasno stavili do znanje svima što je taj pozdrav značio u Domovinskom ratu:

https://kamenjar.com/pismo-javnosti-hrvatskih-generala/

https://narod.hr/hrvatska/hrvatski-generali-o-odluci-o-zds-pozdrav-je-ubastinjen-u-tekovine-nasega-domovinskog-obrambenog-i-antifasistickog-rata

https://direktno.hr/direkt/objavljujemo-otvoreno-pismo-16-hrvatskih-generala-hrvatskoj-javnosti-evo-sto-su-porucili-o-hos-pozdr-196626/

https://www.hkv.hr/vijesti/domovinski-rat/34378-pismo-16-hrvatskih-generala-hrvatskoj-javnosti-ne-nasjedati-na-podjele.html

http://glasbrotnja.net/16-hrvatskih-generala-otvorenom-pismu-trazimo-odgovore-egzistencijalna-pitanja-demografske-a-ne-politicke-birokratske-floskule-jalove-rasprave-proslosti/

https://hrvatskonebo.org/2020/06/08/pismo-16-hrvatskih-generala-hrvatskoj-javnosti-ne-nasjedati-na-podjele/

Da, njemu General bojnik Ivan Tolj, General bojnik Ivan Kapular, Pričuvni general bojnik Andrija Hebrang, Admiral Davor Domazet Lošo, General pukovnik Josip Čuletić, General pukovnik Željko Šiljeg, General bojnik Žarko Tole, General bojnik Marinko Krešić, General pukovnik Mile Ćuk, Stožerni brigadir Rajko Dumančić, General bojnik Ljubo Ćesić Rojs, General bojnik Zlatan Mijo Jelić, General bojnik Rahim Ademi, General bojnik Miljenko Galić, General pukovnik Živko Budimir i General bojnik Blago Dujmović

negiraju holokaust, relativiziraju strahote ustaškog režima.

Da je u Hrvatskoj na vlasti hrvatska vlast a ne Srpsko-hrvatska koalicija sigurno bi se zahvalila takvom veleposlaniku i poslala ga u Izrael jer ne bi dozvolila da neki stranac u RH vrijeđa hrvatske generale.

Ali na žalost u Hrvatskoj vlada Srpsko-hrvatska koalicija koja u takvim situacijama radi isključivo ono što kaže Milorad Pupovac (zato to i jeste Srpsko-hrvatska, a ne Hrvatsko-srpska koalicija). Zato sam i nedavno objavio kako je Statut te koalicije:

STATUT SRPSKO-HRVATSKE KOALICIJE:
ISTINA DOBRICE ĆOSIĆA
Ima jedna zemlja satkana od laži,
Dobrica, Ćosić o njoj nam govori:
Što ću reći, deco, neka se uvaži,
Srbin jadan večno samo laži zbori.
Laže, laže, laže, iz razloga dvesta,
Laž mu se ko guja u srce uvukla;
Tamo joj pradede ostaviše mesta,
Do danas ju nije Istina zatukla.
A što će bre Srbin kad lagati mora,

Kakav se rodio, takav će i mreti?
To mu je sposobnost data odozgora,
Sa takvom odlikom lako mu živeti.
Čujte zašto laže: Da sebe obmane,
Da uteši drugog, da sakrije bedu…
Da ohrabri brata kada u drek pane,
Da ga sram i savest živog ne pojedu.
Laže zbog poštenja, laže zbog slobode,
Laže maštovito, ma bre - od zanata!
A zar nismo uvek bili prelivode?
Domoljublje lažno časti nam se hvata.
Laž je inventivna slika srbske ćudi,
Inteligencije, čitavog nam bića;
Na laži opstala država i ljudi -
Dinastija slavna Karađorđevića.
Do sudnjega dana laž je naša dika,
Koleno kolenu nasleđe ostavlja…
E to vam je braćo sreća vaskolika,
Laž nek se neguje i ne zaboravlja.
Pogledajte dobro na dno istorije,
Laž je spašavala majčicu Srbiju.
Bez nje nam ni danas lepe sreće nije
Laž će nam do groba čuvati naciju.

Naveo sam i TRI GLAVNE LAŽI:

1. *MIT O JASENOVCU:*
2. *ZA DOM SPREMNI JE POZDRAV IZ NDH*
3. *LAŽI O DOMOVINSKOM RATU*

http://bezcenzure.hr/vlad/statut-srpsko-hrvatske-koalicije/

Jasno je da se i izraelski veleposlanik izvrsno uskladio sa Statutom Srpsko-hrvatske koalicije i glavne laži. Ili jednostavno treba samo konstatirati da se u provođenje velikosrpskog Memoranduma SANU 2 nije uključila samo vlast u RH već i Izraelski veleposlanok.

Akademik Josip Pečarić

PRILOG:

IZRAELSKI VELEPOSLANIK ZA ZABRANU POZDRAVA ZDS: ŠTO KAŽE VISOKI PREKRŠAJNI SUD?

26. studenoga 2020.

Nakon što je nepoznati počinitelj oskvrnuo spomenik žrtvama holokausta u Varaždinu na kojem je nacrtan nacističko i ustaško znakovlje, izraelski veleposlanik je u ponedjeljak ustvrdio da je ovo prilika za potpunu zabranu pozdrava "Za dom spremni" kojeg je ocijenio ustaškim.

"Ovo je prikladno vrijeme da se pokrene i potpuna zabrana svake upotrebe notornog pozdrava 'Za dom spremni'", stoji u priopćenju izraelskog veleposlanstva Ilana Mora.

"Mislio sam da će novi pozitivni duh pomirenja koji danas vlada u Hrvatskoj, a koji se mora pohvaliti, zaustaviti one krajnje elemente u društvu koji i dalje negiraju holokaust, relativiziraju strahote ustaškog režima nad Židovima i Srbima, Romima i antifašistima koji su se dogodili u zloglasnom logoru Jasenovcu", ustvrdio je veleposlanik.

>Unatoč najavama Slavice Lukić presuda u korist Thompsona nije srušena

>Davorin Karačić: Zahvaljujem profesoru Ivi Josipoviću na peticama; naučio me kako obraniti pozdrav "Za dom spremni"

Veleposlanik Mor se tako kao strani državljanin pridružio zahtjevima političara i javnih osoba pretežito lijevog svjetonazora, a koji tvrde da je "Za dom spremni" ustaški pozdrav. Zbog tih tvrdnji na metama kritika, napada pa čak i cenzure našao se hrvatski glazbenik Marko Perković Thompson čija pjesma "Bojna Čavoglave" započinje s pokličem "Za dom spremni", a koja je napisana u vrijeme obrane Republike Hrvatske od velikosrpske agresije, četrdesetak godina nakon pada nacista i ustaša.

Visoki prekršajni sud: Izvođenje "Bojne Čavoglave" nije prekršaj

Zbog te pjesme, Thompson se našao na sudu više puta, a Visoki prekršajni sud je ove godine dvotrećinskom većinom presudilo kako njegovo pjevanje "Bojna Čavoglava" nije prekršaj.

Tako je imajući na umu dosadašnju jedinstvenu sudsku praksu Visokog prekršajnog suda u odnosu na izričaj „Za dom spremni" kada se koristi u različitim okolnostima, koja nije dovedena u pitanje, pristupilo glasanju o slijedećem pitanju: **„Može li se postupanje okr. Marka Perkovića, koje je činjenično opisano u optužnim prijedlozima Ministarstva unutarnjih poslova Republike Hrvatske, PU šibensko-kninska, broj 511-13-10-17-74/2016 od 30. prosinca 2016. i broj 511-13-10-17-46/16 od 8. kolovoza 2016., podvesti pod zakonski opis prekršaja iz čl. 5. Zakona o prekršajima protiv javnog reda i mira, koji glasi: "Tko na javnom mjestu izvođenjem, reproduciranjem pjesama, skladbi i tekstova ili nošenjem ili isticanjem simbola, tekstova, slika, crteža remeti javni red i mir".**

Nakon provedene rasprave, sa 4 glasa za, 15 protiv i 1 suzdržanim, odlučeno je da se opisano postupanje u konkretnom predmetu ne može podvesti pod zakonski opis prekršaja iz čl. 5. Zakona o prekršajima protiv javnog reda i mira te da je pravilna odluka ovog suda broj Jž-2747/2018 od 2. listopada 2019."

U pravomoćnoj presudi Visokog prekršajnog suda navodi se: "Nadalje, (tužitelj, op.a.) zanemaruje i činjenicu da se ovaj pozdrav u kontekstu njezinog nastanka, u tijeku Domovinskog rata čiji je karakter 'pravednog, legitimnog, obrambenog i oslobodilačkog' percipira izvan totalitarnog i rasističkog konteksta".

Takva presuda Visokog prekršajnog suda održava izdvojeno mišljenje ustavnog suca Miroslava Šumanovića, koji je 2016. napisao da: "značajan dio hrvatske javnosti i društva, notorno, o tome rezonira na suprotan način, percipirajući sporni pozdrav izvan totalitarnog i rasističkog konteksta".

https://narod.hr/hrvatska/izraelski-veleposlanik-za-zabranu-pozdrava-zds-sto-kaze-visoki-prekrsajni-sud

KRSNIK O PLENKOVIĆU

(Poglavlje knjige J. Pečarić, *Vjekoslav Krsnik*, Zagreb, 2021.=

VJEKOSLAV KRSNIK

15. srpnja 2020.

IZDAJNIČKI HDZ POD PLENKOVIĆEM PRIHVATIO MEMORANDUMSKU POLITIKU PUPOVČEVOG SDSS-A

Ako je dosad bilo dvojbi kakvu politiku u posljednje vrijeme zastupa i vodi Hrvatska demokratska zajednica, nakon odluke predsjednika stranke i dosadašnjeg premijera Andreja Plenkovića da koalira s Pupovčevom velikosrpskim SDSS-om potpunoma je jasno da se taj eurounijski birokrat koji nema nikakve veze s hrvatskim interesima niti ga to zanima priklonio velikosrpskoj politici definiranoj u Memoranduma 2 Srpske akademije nauka i umetnosti. Na taj način Hrvatska demokratska zajednica kao stožerna hrvatska politička stranka nije više samo "stranka opasnih namjera! nego izdajnički HDZ koji s Andrejom Plenkovićem vodi bez zadrške Hrvatsku u Mesićev "region" odnosno u tzv. Zapadni Balkan.

Iako je Srbija doživjela četiri vojna poraza u ratovima koje ja sama pokrenula nakon raspada Jugoslavije, a na kraju bila bombardirana od NATO-a, ona je još uvijek politički u fokusu birokrata u Bruxellesu. Bez obzira što Srbija ne ispunjava brojne uvjete za otvaranje pregovora s Europskom unijom briselski birokrati vrše pritisak na Hrvatsku da u odnosima s Beogradom popusti u zahtjevima koji proizlaze iz odgovornosti Srbije u agresiji na Hrvatsku. Andrej Plenković ide tako daleko da u najavljenom susretu sa srbijanskom premijerkom Anom Brnabić koji zbog pandemije

nije održan odustaje od glavnog hrvatskog zahtjeva rješavanja sudbine nestalih. Dakle, za Bruxelles ključna osoba za takvu politiku prema Srbiji je Andrej Plenković koji je pobjedom na prošlim izborima ojačao takav svoj položaj. Zato je kao prvi korak prihvatio kao najvažnijeg koalicijskog partnera Pupovčev SDSS koji sustavno u Hrvatskoj provodi politiku zacrtanu u Memorandumu 2 SANU.

Treba podsjetiti koje su najvažnije točke tog programskog dokumenta sadržane u politici Pupovčevog SDSS-a u Hrvatskoj. Prije svega to se odnosi na umanjivanje odgovornosti Srbije za počinjene zločine i razaranja. To se ostvaruje potjernicama i montiranim sudskim procesima protiv državljana BIH, Hrvatske i Kosova. Treba podsjetiti na takve procese u kojima su srbijanski pravosudni organi progonili hrvatske branitelje, najpoznatiji su slučajevi Marić i Purda, a u novije doba bila je najavljena čak i optužnica protiv hrvatskog ministra obrane Damira Krstičevića. Malo je poznato, a to je prvenstveno krivnja na hrvatskim kontroliranim medijima, da je srbijansko pravosuđe dobilo mogućnost progona hrvatskih branitelja Sporazumom što su ga za vrijeme vladavine HDZ-a pod Ivom Sanaderom 2006. godine u Zagrebu sklopili tužilac za ratne zločine Republike Srbije Vladimir Vukčević i glavni državni odvjetnik Republike Hrvatske Mladen Bajić. To je bio klasičan primjer odricanja od pravosudnog suvereniteta. Montiranim sudskim procesima protiv hrvatskih branitelja, a da istodobno hrvatsko pravosuđe nije pokrenulo procese protiv srpskih generala JNA stvoren je u javnosti dojam o ravnopravnoj odgovornosti Srbije s Hrvatskom kad su u pitanju ratni zločini. Ovaj izdajnički sporazum nije ratificiran u Hrvatskome saboru, a što je još važnije u točki 25. svaka ga strana može otkazati, ali to do danas nije palo na pamet ni jednoj HDZ-ovoj a još manje SDP-ovoj Vladi. U skladu s ovom točkom Memoranduma Milorad Pupovac na čelu velikosrpske pete kolone u Hrvatskoj sustavno napada Domovinski rat s jedne strane ga nastojeći prikazati, a to se osobito odnosi na Oluju, kao etničko čišćenje, a s druge strane ignorirajući njegov značaj kao temelj uspostave hrvatske države idući tako daleko da demokratsku Hrvatsku uspoređuje s režimom NDH-a. Milorad Pupovac je osobito aktivan u provedbi sljedeće točke Memoranduma2 koja glasi: "Destabilizirati vlade susjednih država, provocirati unutarnje nezadovoljstvo i nemire i slabiti oštricu optužbi protiv Srbije". Nema nikakve dvojbe da su posljednji incidenti u kojima je prste imala srbijanska tajna služba BIA bili usuglašeni s Pupovčevom politikom navodne ugroženosti pripadnika srpske manjine u Hrvatskoj. Stalnim kukanjem o navodnoj ugroženosti Srba u Hrvatskoj, iako oni politički nisu Srbi nego Hrvati Milorad Pupovac je sve vlade HDZ-a i SDP-a doveo u obranaški položaj ucjenjujući ih sa svoja tri zastupnika uz potporu ostalih pet manjinaca i ostvarujući na taj način utjecaj koji mu ni u kojem slučaju legitimno ne pripada.

To se upravo događa i s novom Vladom Andreja Plenkovića koji je spreman udovoljiti svakoj ucjeni što mu je na stol stavi Milorad Pupovac, pa je tako Pupovčev jastreb Boris Milošević dobio položaj potpredsjednika Vlade. Konačno je i te kako aktivan u provedbi one točke Memoranduma koja se zalaže za konstitutivnost Srba u Hrvatskoj u cilju stvaranja unitarne svesrpske zajednice u državama nastalim raspadom Jugoslavije. U tom pogledu uporno se ustrajava na separatnom položaju pripadnika srpske manjine u Istočnoj Slavoniji s krajnjim ciljem stjecanja posebnog pravnog

statusa Zajedničkog vijeća općina kao temelja za teritorijalnim pravnim statusom, što nije spriječio ni HDZ ni SDP, nego Vesna Pusić ustvrdivši da bi se time poremetila arhitektura države. Sve u svemu Milorad Pupovac kao vođa pete kolone sa SDSS-om, kojega je nota bene utemeljio ratni zločinac Goran Hadžić, te SNV-om predstavlja glavni remetilački čimbenik u destabilizaciji hrvatske države. To je njegov svjetonazor i takvog je Milorada Pupovca Andrej Plenković na čelu HDZ-a pronašao kao partnera sličnog svjetonazora.

Nema nikakve dvojbe da će Milorad Pupovac preko svojeg potpredsjednika Vlade Borisa Miloševića nastaviti provoditi ucjenjivačku politiku tražeći za svoje "ugrožene Srbe" nove ustupke koje će mu Andrej Plenković kao poslušni briselski birokrat ispunjavati. Pitanje je međutim koliko će članstvo HDZ koje već sad zaslužuje izdajničku etiketu kao ovce za klanje odobravati takvu izdajničku politiku svojega šefa. Prvi test će biti skoro obilježavanje 25.. obljetnice Vojnoredarstvene operacije "Oluja" na Dan pobjede i domovinske zahvalnosti i Dan hrvatskih branitelja. Nema nikakve dvojbe da Milorad Pupovac priprema novu provokaciju i da će tog važnog datuma kao zastupnik u Hrvatskome saboru biti nazočan na nekom novom četničkom derneku u Srbiji. Hoće li opet Andrej Plenković za svojeg koalicijskog svjetonazorskog partnera reći samo da je "malo pretjerao".

VJEKOSLAV KRSNIK

25. kolovoza 2020.

PLENKOVIĆ POD PUPOVCEM NAKON KNINA I GRUBORA PROVODI VELIKOSRPSKI MEMORANDUM2 SANU

Nakon Knina i Grubora nema više nikakve sumnje da je predsjednik hrvatske vlade i predsjednik tzv. stožerne hrvatske stranke HDZ-a Andrej Plenković ne samo podržao nego je počeo provoditi velikosrpski Memorandum2 Srpske akademije nauka i umetnosti iz 2011. godine. Glavni cilj tog memoranduma je umanjiti odgovornost Srbije za počinjene zločine i razaranja, i staviti je u ravnopravan položaj sa državama u okruženju, te pokajničkim akcijama dovesti Srbiju u jednak položaj sa stradalim i oštećenim državama iz okruženja. Uz to destabilizirati vlade susjednih država, provocirati unutrašnje nezadovoljstvo i nemire i slabiti oštricu optužbi protiv Srbije**.**

Po ocjeni Međunarodnog suda pravde u Haagu, kao i prema saborskoj Deklaraciji o Domovinskom obrambenom ratu Hrvatska je bila žrtva državne agresije Srbije uz pomoć domaćih pobunjenih Srba i prema žrtvama koje je Hrvatska pretrpjela demografski i materijalno tu ne bi trebalo biti nikakve dvojbe. Međutim za Andreja Plenkovića ti dokumenti koji i na međunarodnoj razini govore o velikosrpskoj agresiji na važe za predsjednika hrvatske Vlade, ali ni za njegov HDZ. On je HDZ uspio na unutarstranačkim izborima pretvoriti u "stranku opasnih namjera", jer zagovara neki novi regionalni okvir smišljen u Bruxellesu pod imenom Zapadnog Balkana. Nije slučajno da je Andrej Plenković prije dvije godine u Dubrovniku na međunarodnom "Croatia forumu" izjavio da su se na ovim prostorima dogodili "neki sukobi", što upravo korespondira s temeljnim ciljem Memoranduma2 da se Srbiju dovede u jednak položaj sa zemljama u okruženju. Isto tako nije slučajno da Andrej Plenković uopće ne spominje velikosrpsku agresiju na Hrvatsku što ide na ruku konceptu da se na ovom prostoru vodio građanski rat, a u građanskom ratu svi su podjednako odgovorni i nema naplate ratne odštete. Konačno Andrej Plenković je pod pritiskom notornog vođe velikosrpske pete kolone u Hrvatskoj Milorada Pupovca taj scenario doveo do sudjelovanja nametnutog potpredsjednika Vlade Borisa Miloševića izabranog iz te velikosrpske pete kolone u Knin na proslavu obljetnice Vojnoredarstvene operacija Oluja. Boris Milošević se u Kninu nije ispričao za velikosrpsku agresiju na Hrvatsku u kojoj je sudjelovao i jedan dio srpske nacionalne manjine, ali se Andrej Plenković ispričao za pojedinačne civilne žrtve među hrvatskim Srbima.

Tako dolazimo do slučaja Grubori. U tom je zaseoku blizu Knina 20-tak dana nakon Oluje ubijeno šest staraca srpske nacionalnosti. Za taj zločin bila su optužena tri pripadnika Specijalne policije, ali je u krajnjoj liniji Vrhovni sud zbog ponestatka dokaza oslobodio optužene. Dakle slučaj Grubori nije pravno zatvoren, ali ga je Milorad Pupovac iskoristio za svoju agendu koja se sastoji u tome da se hrvatske žrtve pale u velikosrpskoj agresiji, a takvih je preko 6.500, izjednače s možda stotinjak civilnih žrtava među pripadnicima srpske manjine. To je sve u duhu Memoranduma2 SANU s ciljem izjednačavanja krivnje za ratove što ih je povela politika Slobodana

Miloševića na prostoru bivše Jugoslavije. Štoviše Milorad Pupovac je u sličnoj komemoraciji u obližnjem Plavnom izravno optužio za zločin Hrvatsku vojsku i policiju, pri čemu je prvi put upotrijebio pridjev "hrvatski", iako je službena pravosudna istraga odbacila tu mogućnost. Prema tome Milorad Pupovac opet bezočno laže kao što je lagao kad je na početku velikosrpske agresije optužio Katoličku crkvu da je prekrstila 10.000 srpske djece. To međutim nije jedini grijeh Milorada Pupovca jer je lagao bivšem zamjeniku ministra unutarnjih poslova Slavku Degoriciji o sudbinu nestalog pakračkog humanitarca dr. Ivana Šretera. S takvim samozvanim čelnikom Srpske nacionalne manjine u Hrvatskoj "šarmantni poganac" Andrej Plenković vodi hrvatsku vladu.

Ipak ostaje pitanje ako su osumnjičeni specijalci oslobođeni optužbe, tko je mogao počiniti takav strašan zločin. Treba podsjetiti da se zločin dogodio dan prije prolaska "Vlaka slobode", što je mogao biti povod subverzivnom djelovanju tada još uvijek aktivnog KOS-a, kao što je on djelovao na početku agresije podmetanjem Hrvatskoj bombaških diverzija protiv Židovske općine i Židovskog groblja te sjedišta Srpske pravoslavne crkve u Zagrebu. Neke indicije ukazuju da su mogući stvarni počinitelji bili instrumentalizirani, kao što sada nasljednica KOS-a srbijanska BIA (Bezbednosno obaveštajna agencija) stoji iza niza provociranih ekscesa što su se u posljednje vrijeme dogodili u Hrvatskoj. Budući da nije otkriveno tko je likvidirao nedužne starce u Gruborima nevjerojatno je da su hrvatski državni vrh, dakle predsjednik i vlada upali u klopku čelnika velikosrpske pete kolone u Hrvatskoj Milorada Pupovca. Naravno žrtve u Gruborima zaslužuju poštovanje kao i svaka nevina žrtva u Domovinskom ratu, ali je izvan svake pameti da se to uspoređuje sa mnogobrojnim žrtvama i zločinima koje su u velikosrpskoj četničkoj agresiji počinili ne samo pripadnici četničkih paravojnih postrojbi nego i zločinačka JNA.

Posljednji ustupci Andreja Plenkovića velikosrpskoj politici predstavljaju naznaku da bi u odnosima Hrvatske i Srbije koristeći Pupovčev dio Srpska nacionalne manjine u Hrvatskoj kao jokera Beograd mogao, a vjerojatno i hoće, tražiti nove ustupke u normalizaciji odnosa s Hrvatskom. Hrvatska je u odnosu prema remetilačkom istočnom susjedu nakon veličanstvene pobjede u Oluji stalno u defenzivi, počevši od sramotnog Sporazuma o normalizaciji odnosa sa SR Jugoslavijom kojega je Granić potpisao u Beogradu 1996. godine. Treba biti svjestan gole činjenice da se politika Zagreba prema Srbiji kreira u Bruxellesu, a ne u Hrvatskoj, a izvršitelj te politike je eurounijski birokrat zapadnobalkanske orijentacije Andrej Plenković. Samo ustrajavajući na problemu preko 1000 nestalih koji Beograd uopće ne želi uzeti u razmatranje Hrvatska bi mogla blokirati otvaranje pregovora Srbije i Europske unije. Zagreb to ne čini, pa je tako nedavno dozvolio otvaranje pregovora u jednom važnom poglavlju dok su to blokirale četiri druge članice Europske unije. Stvari su dakle kristalno jasne: Andrej Plenković ne štiti hrvatske nacionalne i državne interese, a u Hrvatskome saboru osim pojedinačnih istupa nema snage da ga se u tome spriječi.

VJEKOSLAV KRSNIK

20. 9. 2020.

SVE JE JASNIJE: PLENKOVIĆ S PUPOVCEM PODRŽAVA ČETNIŠTVO, A SOA ŠUTI

Najblaže rečeno čudno je da u novom izvješću SOA-e objavljenom danas nema ni spomena o porastu četništva u Hrvatskoj, iako je to evidentno, moglo bi se reći, na dnevnoj bazi. Kad je prije četiri godine u redovnom izvješću Sigurnosno obavještajna agencija upozorila na porast četništva u Republici Hrvatskoj nitko se na to nije posebno osvrnuo, a još manje da je Vlada poduzela neke određene mjere da se to suzbije, odnosno da se manifestacije četništva stave pod kontrolu i kažnjavaju. To se od Plenkovićeve Vlade nije ni moglo očekivati jer ona ovisi od tanke saborske većine u kojoj je glavni koalicijski partner sa tri garantirana zastupnika Pupovčeva "Samostalna demokratska srpska stranka" koju je osnovan ratni zločinac četnik Goran Hadžić

Od toga izvješća SOA-e od prije četiri godine, budući da tzv "institucije" ne rade svoj posao, zbili su se mnogi događaji koji su ne samo potvrdili tu ocjenu, nego je kampanja eskaliranja četništva puzajućim subverzivnim unutarnjim ratom protiv Republike Hrvatske dovela do toga da je doveden u pitanje karakter Domovinskog rata. Prema deklaraciji Hrvatskoga sabora on je bio "pravedan, legitiman, obrambeni i oslobodilački". U tom kontekstu značajno je ukazati da je s mjesta istražitelja zločina na Ovčari smijenjen istražitelj Nikola Kajkić, te da se tim groznim zločinom sudski ne bavi hrvatsko pravosuđe, nego je to po vrlo upitnom sporazumu iz 2006. godine između srbijanskog tužitelja za ratne zločina Vladimira Vukčevića i glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske Mladena Bajića prepušteno srbijanskom pravosuđu. Vrhunac te kampanje svakako je bio uključivanje zastupnika velikosrpskog dijela srpske nacionalne manjine Borisa Miloševića na položaj potpredsjednika Vlade zaduženog za ljudska prava. Potom je uslijedila bezočna farsa u Gruborima gdje se Andrej Plenković uz nazočnost, pored ostalih, ministra branitelja Tome Medveda, ali i posebno izaslanika srbijanskog predsjednika Vučića, ispričao za ubojstvo šest srpskih civila, iako dosad uopće nije sudski potvrđeno, premda se pravosudni postupak vodio, da su zločin počinili pripadnici Hrvatske vojske.

Nije potrebno posebno napominjati da se cijela ta četnička kampanja uklapa u ciljeve Memnoranduma2 Srpske akademija nauka i umetnosti kako bi se odgovornost Srbije za ratove na području raspadnute komunističke Jugoslavije smanjila i dovela Srbiju u ravnopravan položaj s novonastalim državama. U tome velikosrpska četnička politika dirigirana iz službenog Beograda a provođena preko Pupovčevog SDSS-a i SNV-a u Hrvatskoj ima neprocjenjivog suradnika ni manje ni više nego u predsjedniku hrvatske Vlade Andreju Plenkoviću. On mrtav hladan prelazi preko izjave Vučićevog izaslanika na pravoslavnom domjenku u Zagrebu da će Srbija upotrebiti sva sredstava ako bude potrebno da zaštiti srpsku manjinu u Hrvatskoj, on nadalje na međunarodnom forumu u Dubrovniku izjavljuje da su se na ovim prostorima dogodili "neki sukobi", a ne da je Hrvatska bila žrtva velikosrpske agresije, on čak na zahtjev četničkog predsjednika Srbije Aleksandra Vučića izbjegava izgovoriti "velikosrpska agresija",

iako je Međunarodni sud pravde u Haagu ocijenio da je to bio međudržavni sukob u kojemu je Srbija bila agresor. U tu njegovu kolaboracionističku politiku spada i to kako šutke prelazi preko Vučićeve i Pupovčeve usporedbe Hrvatske s Hitlerovom Njemačkom, odnosno s NDH-a.

Važno se zato upitati kako i otkada politički djeluju zajednički Milorad Pupovac i Andrej Plenković. Manje više je poznato da su kućni prijatelji mnogo prije nego što je Andrej Plenković postao čelnik HDZ-a a potom i premijer. To prijateljstvo temelji se na njihovoj svjetonazorskoj i političkoj platformi novojugoslavenstva, s jedne strane Pupovčeve povezanosti s četničkom garniturom u Beogradu kojega on smatra glavnim gradom Srba u Hrvatskoj, a s druge strane Plenkovićevoj privrženosti briselskom konceptu tzv. Zapadnog Balkana na kojemu su se dogodili „neki sukobi“.

Kako je moguće da Sigurnosno obavještajna agencija ignorira događaje koji su se zbili u posljednju godinu dana i ne ukazuje na njih kao porast četništva kako je to ocijenila prije četiri godine. Što se još treba dogoditi da SOA kao što je to bilo prije četiri godine registrira porast četništva u Hrvatskoj. Podsjetit ću samo na neka najsvježije događaje. Nije li čudno da se bezazlen sukob nekoliko navijača u Vukovaru digne na nacionalnu razinu, a da se istodobno prešućuje čitav arsenal oružja pronađen kod jednog vukovarskog navijača "Zvezde". Što kazati za sve učestalije provokacije Pupovčevog SDSS-a u obilježavanju stradavanja u ratu pripadnika četničkih postrojbi i oživljavanje četničkog kulta u Hrvatskoj kakvo je nedavno bila komemoracija u Vukovaru na groblju šajkača, ili čak najavljena ali nakon odlučnog odgovora karlovačkih branitelja otkazana komemoracija na koranskom mostu gdje je u ratnim okolnostima Mihajlo Hrastov branio Hrvatsku od srpskih rezervista. Naravno iza svega toga stoji politika Andreja Plenkovića koji kao poslušni činovnik Europske unije surađuje u tome da se Domovinski rat proglasi građanskim, što je krajnji cilj velikosrpske četničke politike u Hrvatskoj.

PREMIJER PLENKOVIĆ IZ BRUXELLESA FARAONSKI NE GOVORI ISTINU, ODNOSNO LAŽE

15. 10- 2020.

VJEKOSLAV KRSNIK

U jeku tekućih izjava potaknutih najnovijim zbivanjima u državi iz Bruxellesa se u svojem stilu javio premijer Andrej Plenković s ovom ključnom tvrdnjom: "Od 2016. godine otkad imam najveću odgovornost za HDZ i za Hrvatsku, moja je politika bila politika tolerancije, uključivosti i pozicioniranja HDZ-a na desnom centru. Pogledajte sve moje izjave, ako netko nađe ijednu izjavu u tom smjeru, ja bih to volio vidjeti. Neće je naći".

Predsjednik hrvatske Vlade nastavlja svojim bahatim i autokratskim da ne kažem faraonskim ponašanjem manipulirati s hrvatskom javnošću. Budući da je rekao kako bi volio vidjeti neku izjavu koja pokazuje njegovu netolerantnost, a ima ih mnogo, izdvojio sam jednu najupečatljiviju koja je raskrinkala tobožnju Plenkovićevu demokratičnost. Zastupnik Živog zida Branimir Bunjac u Hrvatskome saboru kritizirao je 2018. godine Plenkovićevo izvješće o sjednici Europskog vijeća: “Vaše izvješće, rekao je zastupnik Bunjac, otvorilo mi je oči. Do danas sam gajio nadu da ste vi ipak hrvatski premijer, ali nakon vaših današnjih riječi čvrsto sam uvjeren da ste vi samo jedan briselski projekt i ništa drugo. Ovakvo zaklinjanje u sve ono što je na ovome kontinentu loše, doista se rijetko čuje. Klanjanje Europskoj uniji, vjera kao da se radi o nekoj religiji, ne sjećam se da je ijedan hrvatski premijer ovako govorio u ovom saboru..

Na to mu je Andrej Plenković odgovorio: "Stranke poput vaše ruše referendume u Francuskoj, Nizozemskoj, Grčkoj,… E, ovdje nećete. I drugi put ćete dobiti manje glasova i manje mandata, ja vam to jamčim. To će biti jedna od ključnih zadaća moje vlade”. Umjesto mojeg komentara citirat ću reakciju na ovu raspravu jedne blogerice Nadaline Soldo: Ovo je prestrašno čuti u tzv. demokratskoj državi. Što mu znači "ruše referendum"? Valjda na referendumu narod odlučuje, i ne ruši ništa, nego iskazuje svoju volju. Po Plenkoviću narod ruši zamisli elita, a to je nedopustivo po njegovu mišljenju. Kako i čime on to jamči da će Živi zid dobiti manje mandata i kako se usudi reći da će to biti jedna od ključnih zadaća njegove vlade? Obračun s neistomišljenicima i jednoumlje, to smo već imali, i trajalo je 45 godina. Nisu naši ljudi izginuli da dobijemo ponovo diktaturu samo u drugom pakiranju.
Nevjerojatno je to što leži ispod ušminkane bruxelleske maske.

Ovoj ocjeni nije potreban nikakav daljnji komentar, jer je tu sve rečeno

SRODNI TEKSTOVI:
https://www.dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/23444-marijacic-plenkovicev-napad-na-slobodu-medija-nezapamcen-je-u-slobodnoj-hrvatskoj-drzavi
https://www.dragovoljac.com/index.php/diana-majhen/23445-diana-majhen-hoce-li-briselski-manijak-uskoro-staviti-lance-svima-koji-se-ne-slazu-sa-njegovom-srpsko-hrvatskom-vladom

https://www.dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/23442-sto-kad-glavni-radikalizator-progovori-o-radikalizaciji
https://kamenjar.com/penava-kad-slusate-premijera-naprosto-se-zapitate-cime-se-covjek-bavi-i-sto-radi-u-zivotu/
https://kamenjar.com/miroslav-skoro-odgovorio-plenkovicu-nazvao-me-klaunom-a-on-je-bahati-briselski-manipulator/
https://kamenjar.com/vidovic-kristo-plenkovicu-pupovac-je-vrsio-pritisak-na-pravosude-kada-je-javno-u-negoslavcima-trazio-da-se-ne-istrazuju-ratni-zlocini/
https://narod.hr/hrvatska/dr-sc-milardovic-o-radikalizaciji-domovinski-pokret-stavljen-je-kao-meta-za-odstrel
http://bezcenzure.hr/vlad/plenkovic-mozda-nije-sirio-mrznju-ali-jest-prezir/
https://www.logicno.com/politika/pismo-g-plenkovicu-promisljanje-i-stav-jednog-penzionera.html
POGLEDAJTE KOMENTARE:
https://narod.hr/hrvatska/medved-se-mijesa-u-rad-policije-baviti-ce-se-penavom-i-svima-koji-huskaju

VJEKOSLAV KRSNIK

17. listopada 2020.

JE LI NAKON FARSE U NEGOSLAVCIMA PLENKOVIĆ USTUPIO PREMIJERSKU DUŽNOST MILORADU PUPOVCU

Iako je tragičan događaj na Mrkovom trgu ne određen način skrenuo pozornost s drugih političkih zbivanja u posljednjih nekoliko dana, uhićenje skupine pripadnika srpske nacionalne manjine u Negoslavcima optuženih za ratne zločine počinjene u Vukovaru i dalje je tema od prvorazredne važnosti. Ona zadire u djelovanje Plenkovićeve Vlade u kojoj jedinu konstantu predstavlja sustavni pritisak vođe jednog manjeg dijela srpske nacionalne manjine Milorada Pupovca na njezino djelovanje u međunacionalnim odnosima,
Praktički tek nakon 29 godina odjednom se javilo Državno odvjetništvo Republike Hrvatske i pokrenulo postupak protiv nekoliko počinitelja monstruoznog zločina što su ga izvršili pripadnici JNA i srpske paravojne postrojbe na Ovčari. U Negoslavcima gdje je načelnik općine Dušan Jeckov suprug saborske zastupnice Dragane Jeckov (SDSS) uhićeno je osam pripadnika tadašnje paravojne postrojbe Teritorijalne obrane Negoslavci pod sumnjom da su na Ovčari sudjelovali u tzv. "špaliru smrti" formiranom za bjesomučno udaranje hrvatskih civila i branitelja. Gradonačelnik Vukovara Ivan Penava odmah je ukazao na tajming te operacije, jer se uhićenjem te osmorice praktički skreće pozornost javnosti sa megaafere oko Janafa, a uz to približava se Dan sjećanja na žrtvu Vukovara. Čelnik velikosrpske dakle četničke pete kolone u Hrvatskoj Milorad Pupovac odmah je dojurio u Negoslavce, pa je sutradan nakon uhićenja pod njegovim pritiskom na premijera Andreja Plenkovića a onda i na DORH pušteno šest osumnjičenih lokalnih Srba, što je predstavljalo, ne prvi put, grubo miješanje zakonodavne i izvršne vlasti u sudbenu vlast.

Štoviše Milorad Pupovac je izrekao jednu kolosalnu optužbu da hrvatsko pravosuđe i politika "obilno i masovno zataškavaju zločine učinjene prema Srbima". Čak je i zaprijetio da "o tome više ne ćemo šutjeti, pa makar to poremetilo najbolje tokove koje smo poduzeli posljednjih godina o pomirenju između Hrvata i Srba na najbolnijim mjestima". Nije problem što Milorad Pupovac kao kućni prijatelj Andreja Plenkovića nastavlja bezočnim lažima, jer puno manje žrtava hrvatskih Srba stavlja ispred mnogostrukog većeg broja hrvatskih žrtava koje su pale u velikosrpskoj agresiji na čelu s fašističkom JNA i srpskih paravojnih postrojbi, nego u tome što na tu njegovu izjavu nitko od Vlade, a ponajmanje sam premijer, nije reagirao Sam događaj u Negoslavcima na određeni je način doduše samo u načelu rehabilitirao policijskog istražitelja Nikolu Kajkića koji se bavio zločinom na Ovčeri koji je do 2016. godine bio za organe gonjenja tabu tema. Zbog toga što se uopće usudio istraživati monstruozan zločin JNA i velikosrpskih paravojnih postrojbi na Ovčari Nikola Kajkić je suspendiran, a nedavno su ga prilikom prelaska granice zajedno sa braniteljicom Zoricom Gregurić nekoliko sati čak maltretirali pripadnici srbijanske obavještajne službe. BIA. U višegodišnjoj istrazi, djelomično na svoju ruku, jer je u hrvatskim pravosudnim organima važila

prešutna zabrana istraživanja zločina na Ovčari (?!) Nikola Kajkić je došao do podataka o 30 do 40 osoba koji su sudjelovali u tom monstruoznom zločinu. Ne radi se samo o onima koji su sudjelovali u "špaliru smrti" nego i o onima koji su bili egzekutori. Taj dokazni materijal bio je ponuđen glavnim državnim odvjetnicima Mladenu Bajiću i Draženu Jeleniću, ali su ga oni to odbili.
Tu politiku zataškavanja odgovornosti za zločin na Ovčari nastavio je i premijer Andrej Plenković koji je prije dvije godine pošto poto pokušavao nagovoriti gradonačelnika Vukovara Ivana Penavu da odustane o najavljenog prosvjeda zbog takve politike hrvatske vlasti. Indikativnu izjavu o toj politici izrekla je majka pokojnog francuskog branitelja Jean Michela Nicoliera, likvidiranog kao HOS-ovca na Ovčeri, Lyliane Fournier. Ona je bila zapanjena da je Hrvatska prestala tražiti preostalih 64 tijela ubijenih, među kojima je bio i njezin sin. U Ministarstvu branitelja u to doba ministar je bio Predrag Matić koji je sada SDP-ov europarlamentarac, su joj rekli da je to "zbog boljih odnosa sa Srbijom" (?!). Ima još dva važna detalja koje je predočila majka pokojnog Nicoliera. Kad je u potrazi za svojim sinom kad još nije znala da je nastradao na Ovčari pomoć zatražila od francuskog veleposlanika u Beogradu rekavši mu da se boji da je on ubijen, on joj odgovorio da čita previše krimića, a kad se s istom molbom obratila francuskom veleposlaniku u Zagrebu, rekli su joj da ne brine jer se Srbi ne će usuditi pucati u Francuza, a ja sam odgovorila da se boji kako će baš zbog toga pucati. Usput rečeno takva službena Francuska želi nam prodati svoje borbene zrakoplove, što uz ovo, vodeći računa o cjelokupnoj politici Pariza prema Hrvatskoj, politički ne bi bilo oportuno. Michelova majka je u daljnjoj istrazi čak otkrila identitet ubojice njezinog sina. To je Spasoje Petković zvani Štuka koji živi u Srbiji, kojega hrvatsko pravosuđe nije ni pokušalo procesuirati.
Da se Hrvatska odrekla progona zločinaca s Ovčare nije novost, jer to datira još od Račanove Vlade a sve sljedeće vladajuće garniture nastavile su tu politiku. Sam Andrej Plenković kao izvršitelj eurounijske politike stvaranja tzv. Zapadnog Balkana bio je spreman u najavljenom, ali zbog pandemije otkazanom, susretu s Aleksandrom Vučićem u Beogradu odustati od glavnog uvjeta poboljšanja odnosa sa Srbijom, rješavanja sudbine nestalih, od čega čak nije odustajala ni Vesna Pusić. Ne treba ni spominjati da Andrej Plenković u pogledu politike prema srpskoj nacionalnoj manjini pleše onako kako mu Milorad Pupovac svira, što je dokazao i postupkom puštanja šestorice osumnjičenih iz Negoslavaca. Međutim u pravosudnom pogledu krajnje nakaradni odnos hrvatskih vlasti prema progonu četničkih zločinaca iz velikosrpske agresije koju Andrej Plenković uopće ni slučajno ne želi spomenuti, jer su to za njega bili "neki sukobi" na ovom području, temelji se na jednom dokumentu iz doba Sanaderove Vlade.
U Zagrebu je 13. listopada 2006. godine potpisan sporazum između Tužilaštva za ratne zločine Republike Srbije i Državnog odvjetništva Republike Hrvatske s ciljem da se "unaprijedi suradnja na području krivičnog progona počinitelja krivičnih djela ratnih zločina, zločina protiv čovječnosti i genocida, posebno onih koji imaju državljanstvo ili žive na području Republike Hrvatske, odnosno imaju državljanstvo ili žive na području Republike Srbije". Time je praktički jurisdikcija za zločine na području države Hrvatske prepuštena državi Srbiji koja je bila ne samo evidentno nego i pravno, po presudi Međunarodnog suda pravde u Haagu, agresor na Hrvatsku. Po tome sporazumu koji nije ratificiran u Saboru, što je trebao biti, srbijansko Tužilaštvo

progonilo je hrvatske branitelje Purdu i Marića i čak je podignulo optužnicu protiv bivšeg ministra obrane Damira Krstičevića. Hrvatsko Državno odvjetništvo nije podiglo optužnice protiv generala JNA koji su dirigirali velikosprskom agresijom na Hrvatsku, pa za mnogobrojne zločine počinjene u Hrvatskoj, u kojima je između ostalog ubijeno 402 djece nitko nije odgovarao.
Štoviše vođa četničke pete kolone Milorad Pupovac prijeti "da više ne će šutjeti" o zločinima nad pripadnicima onog manjeg dijela srpske nacionalne manjine koju on predstavlja. Kako pak izgleda jurisdikcija koju je za zločine četnika na Ovčari dobilo srbijansko Tužilaštvo za ratne zločina najbolje ilustrira sljedeći podatak. Pred tim specijalnim sudom za zločine počinjene na Ovčari dosad je optuženo samo 13 osoba, a u drugostupanjskom postupku osuđeno je osam a petoro je oslobođeno. Među oslobođenima su optuženici koji su u prethodnom postupku dobili kaznu od 20 godina: robije, po srbijanskom zakonu najvišu kazna za takve zločine. Ni jedan zločinac s Ovčare nije dosad osuđen u Hrvatskoj, iako takvi slobodno šeću Vukovarom i žive u istočnoj Slavoniji ili kao što je ubojica Jean Michel Nicoliera u Srbiji.
Tragedija je prije svega u tome što je za vrijeme Sanaderove Vlade potpisan takav sporazum kojim je omogućena pravosudna inverzija nezabilježena u europskoj poratnoj povijesti. Da se hrvatska politika u ovom primjeru ponaša mazohistički, kad su u pitanju odnosi s još uvijek opasnim velikosrpskim istočnim susjedom jasno je iz činjenice da ni jednoj Vladi od 2006. godine nije ni slučajno palo na pamet da taj sporazum u roku od tri mjeseca otkaže, kako je to precizirano u njegovoj 25. točki. S premijerom Andrejom Plenkovićem koji je uspio promijeniti HDZ u srboposlušničku stranku, a radi i na tome da se tako promijeni i Hrvatska, što znači odustajanje od progona ratnih zločinaca iz Domovinskog rata, teško je očekivati da će on opozvati taj sporazum. To međutim mora biti jedan od upornih zahtjeva domoljubne oporbe u Hrvatskome saboru da postavi to pitanje na dnevni red na taj način dodatno raskrinkavajući Pleković-Pupovčevu hrvatsko-srpsku vladajuću koaliciju

VJEKOSLAV KRSNIK

25. 10. 2020.

MILORAD PUPOVAC U "VESTIMA" NASTUPIO KAO PREMIJER

Da je zastupnik SDSS-a u Hrvatskome saboru i vođa četničke pete kolone u Hrvatskoj Milorad Pupovac preuzeo od Andreja Plenkovića dužnost premijera pokazuje i njegova izjava o uhićenjima u Negoslavcima srpskim "Vestima": “Ta uhićenja nisu vezana samo za obilježavanje nekih datuma u Hrvatskoj, već i kada to netko odluči pod pritiskom, a u Hrvatskoj je veliki pritisak da se privode i uhićuju Srbi. Kada je riječ o uhićenjima u Negoslavcima, od tih 11 privedenih dvojica su zadržana u pritvoru,. Poslije svega, znamo i tko su akteri koji su kreirali ta privođenja, a znamo i razloge kao i motive. Zato smo i poduzeli sve što se trebalo poduzeti. Predstoji nam da se još jednom glasno kaže da Srbi koji žive u Hrvatskoj ne mogu više biti taoci političkih sukoba između ekstremne desnice i vlade.

Po ustaljenom srpskom običaju Milorad Pupovac kao i svo vrijeme otkad je politički aktivan, nastavlja s lažima kojima pothranjuje javno mnijenje u "srpskom svetu". Prije svega za njega je 18. studenoga "neki datum u Hrvatskoj" a ne sjećanje na veliku žrtvu Vukovara koja je simbol hrvatskog otpora četničkoj velikosrpskoj agresiji. On kaže da su pripadnici četničke paravojne postrojbe iz Negoslavaca a ne radnici "Vupika" kako ih je predstavio načelnik općine Dušan Jeckov, uhićeni pod pritiskom te da u Hrvatskoj postoji "veliki pritisak da se privode i uhićuju Srbi". I to je jedna velika laž jer u Hrvatskoj ne postoji veliki pritisak da se uhićuju Srbi, jer je golem većinski dio od oko 200.000 pripadnika Srpske nacionalne manjine lojalan domovini Hrvatskoj, što je njih oko 10.000 dokazalo boreći se protiv večlikosrpske agresije. U Hrvatskoj se štoviše zbog izdajničkog ponašanja svih vlasti od 2000. godine do danas štite oni Srbi za koje postoji opravdana sumnja da su počinili zločine u Domovinskom ratu, kao što je to slučaj s ovima iz Negoslavaca,. Da je u ovom slučaju Milorad Pupovac prekršio svoje ovlasti kao saborski zastupnik, što i nije prvi put, očituje se u ovoj njegovoj izjavi: "Znamo tko su akteri koji su kreirali ta privođenja, a znamo i razloge kao i motive. Zato smo i poduzeli sve što se trebalo poduzeti". On dakle u ovom slučaju prijeti i stavlja na znanje da on upravlja izvršnom i sudbenom vlašću, što znači da mu je to omogućio sam predsjednik hrvatske Vlade Andrej Plenković. Tim postupkom Andrej Plenković je u očima hrvatske javnosti dodatno radikalizirao ovaj slučaj s najavom da će njegova Vlada nastaviti, kad su u pitanju zločini hrvatskih Srba, s politikom zataškavanja njihove odgovornosti kakva traje već 20 godina.

JOSIP PEČARIĆ

PLENKOVIĆ JE POKVARENI ČETNIK
(ODGOVOR STIJEPU MIJOVIĆU KOČANU)

Dragi Stijepo,
Hvala na Tvom komentaru mog teksta:
http://dragovoljac.com/index.php/razno/23912-plenkovicevo-jugoslavenstvo
u kome u samom početku spominješ i jugoslavenstvo:

Naslov:Odg: PLENKOVIĆEVO JUGOSLAVENSTVO
Datum:Thu, 19 Nov 2020 22:32:49 +0100
Šalje: Stijepo Mijović Kočan
Prima: 'Josip Pecaric' <pecaric@element.hr>

Dragi Joško,
Sve je to nažalost tako, međutim, ja se ne plašim toliko jugoslavenstva i srbskog bezobrazluka, to je više napuhana bahatost, nego ikoja vrijednost, bojim se hrvatske političke nepromišljenosti i ...

Međutim, ja ne mislim da se u tom kontekstu može uopće govoriti o jugoslavenstva u RH. Zato sam Ti u naslovu „preveo“ o čemu govori moj jučerašnji tekst. Ili da navedem:
«Koja je razlika između Jugoslavena i četnika?» Znate već i odgovor: četnik je pošteni četnik, a Jugoslaven je pokvareni četnik. Meni je pitanje o pomirbi između Hrvata i pokvarenih četnika veoma neobično i čudno.
Drugim riječima Hrvati i Jugoslaveni su dva različita naroda, a Tuđmanova pomirba se odnosila na djecu istog ili točnije HRVATSKOG naroda.
Priča o pomirbi između Hrvata i Srba je ponavljanje priče o istom narodu ali različitih vjera. To nije ni bezobrazluk, ni napuhana bahatost. To je krajnja pokvarenost pokvarenih i poštenih četnika iz moje pitalice.
Ponavljam moje riječi iz 2002. godine:
Tuđmanova pomirba je ostvarena. Naime, među državotvornim Hrvatima danas imate i onih koji su partizanski sinovi i koji su ustaški sinovi. Osnovna nakana pomirbe je ostvarena. Riječ o pomirbi među Hrvatima, a mi stalno zaboravljamo osnovnu činjenicu: tijekom postojanja Jugoslavije u Hrvatskoj je od Hrvata postalo puno Jugoslavena. Kad se govori o pomirbi u Hrvatskoj neki bi tu Tuđmanovu ideju sveli otprilike na pitanje: Kako od Jugoslavena napraviti Hrvata? Meni je to čudno. Bilo bi dobro kad bi se to moglo, ali ja mislim da to nije baš tako jednostavno i da to nije bila Tuđmanova ideja. Tuđman je svima dao šansu.
Upravo je ovaj današnji pokušaj pod pomirbom podvaliti Hrvatima izjednačavanje krivnje za rat nešto najpodmuklije što smo do sada mogli vidjeti. To ne mogu ostvariti Srbi. Oni koji to mogu su pokvareni četnici ili Jugoslaveni koji nikada javno to neće priznati ali ih se po djelima može prepoznati.
Zato se, dragi Stijepo, itekako treba bojati JUGOSLAVENSTVA.

A posebno se treba bojati hugoslavenstva ili pokvarenog četništva Predsjednika Vlade RH. Jer ono što nije uspjelo poštenom četniku Slobodanu Milošević uspijeva pokvarenom četniku Andreju Plenkoviću.
Tvoj
Joško

P.S. Kao potvrdu tvrdnje o Plenkoviću kao pokvarenom četniku pogledaj članak:
Plenkovićev HDZ podržava Stanimirovićevu tvrdnju o tome da 'Srbi nisu počeli rat u Vukovaru'
https://narod.hr/hrvatska/plenkovicev-hdz-podrzava-stanimirovicevu-tvrdnju-o-tome-da-srbi-nisu-poceli-rat-u-vukovaru
Slično meni Plenkovićevu podršku poznatoj srpskoj politici TKO NAS BRE ZAVADI komentirao ju je i Vjekoslav Krsnik:
http://dragovoljac.com/index.php/razno/23973-plenkovic-je-pokvareni-cetnik-2
http://bezcenzure.hr/vlad/ovako/

VJEKOSLAV KRSNIK
19. studenoga 2020.

VELIKOSRPSKA PREDSTAVA U VUKOVARU U PREŠUTNOJ REŽIJI ANDREJA PLENKOVIĆA

Da bi se shvatilo što se ove godine dogodilo s Kolonom sjećanja u junačkome Vukovaru treba podsjetiti na izjavu koja je glavni motiv politike Andreja Plenkovića. On je izjavio da je njegova "misija promijeniti HDZ, a potom i Hrvatsku". Nije obrazložio tko mu je zadao tu misiju, ali budući da dolazi iz birokratiziranog eurounijskog Bruxellesa u kojemu je čak dogurao do toga da bude jedan od kandidata ni manje ni više za predsjednika Europske komisije jasno je da je tu misiju dobio od Europske unije. Promijeniti Hrvatsku u Plenkovićevoj misiji znači promijeniti sam temelj njezine državnosti ostvarene uz broine ljudske i materijalne žrtve u Domovinskom obrambenom ratu koji je po mojem sudu bio Srpsko-hrvatski rat, što je konačno potvrdila i presuda Međunarodnog suda pravde. U Hrvatskoj se uvriježila odrednica "velikosrpska agresija" koja naravno smeta službenom Beogradu, pa je predsjednik Aleksandar Vučić tražio od vodećih hrvatskih dužnosnika da tu odrednicu izbjegavaju, čega se Andrej Plenković dosljedno i drži.

Iako je pokušaja relativizacije Domovinskog rata bilo čak i za vrijeme Tuđmanove vladavine kad je njegov ministar vanjskih poslova Mate Granić u Beogradu kao u hrvatskoj Canossi 1996. potpisao sramotni sporazum sa SR Jugoslavijom, ta namjera da se taj ratni sukob svede na "građanski rat" pod pritiskom raznih međunarodnih institucija i država dobila je svoj zamah u Mesić-Račanovoj politici, zatim se nastavilo sa Sanaderom, pa Jadrankom Kosor, predsjednikom Josipovićem i premijerom Milanovićem da bi to kulminiralo s Andrejom Plenkovićem za kojega je velikosrpska agresija spadala u "neke sukobe" na ovim prostorima.

U okviru tih "nekih sukoba" Andrej Plenković sustavno provodi politiku izjednačavanja krivnje u velikosrpskoj agresiji što je glavni cilj Memoranduma2 SANU. Andrej Plenković to provodi u dogovoru s vođom velikosrpske pete kolone u Hrvatskoj Miloradom Pupovcem koji se lažno predstavlja kao čelnik srpske nacionalne manjine.. Predstavlja se lažno prije svega zato što njega podržava po izbornim rezultatima samo 12 posto hrvatskih Srba, a kao drugo najveći dio te nacionalne manjine prihvaća Hrvatsku kao svoju domovinu što su i dokazali u Domovinskom ratu u kojemu je njih oko 10.000 branilo Hrvatsku od velikosrpske agresije. Unatoč svemu Andrej Plenković ustrajno radi na ostvarenju glavnog cilja svoje misije - pretvaranja velikosrpske agresije na Hrvatsku u građanski rat. Prvi je korak bio dovođenje Pupovčevog predstavnika Borisa Miloševića u Knin na obljetnicu Oluje. Naravno on se nije ispričao za velikosrpsku agresiju tako da je njegovo sudjelovanje na obilježavanju pobjede Hrvatske vojske nad agresorom predstavljalo običan blef. Drugi je korak te Plenkovićeve agende bio preuzimanje državne odgovornosti za zločin nad nekoliko srpskih civila u Gruborima nakon Oluje, iako sudski nikad nije utvrđeno tko su počinitelji tog zločina, a kalkulira se da je to bilo subverzivno djelovanje srbijanskih tajnih službi, kao što su one djelovale u operacijama "Labrador" i "Opera" za vrijeme Domovinskog rata.

U taj scenario trebalo je uključiti i ovogodišnje obilježavanje Dana sjećanja u Vukovaru, što se nažalost zbog više protokola pretvorilo u običnu lakrdiju. Ako postoji zakon o obilježavanju posebnog domovinskog pijeteta u Vukovaru onda se njega trebalo i držati. Naravno prvi ga je prekršio sam Milorad Pupovac sa svojim performansom bacanja vijenaca u Dunav za one srpske civile koji su ubijeni prije ratnih operacija u Vukovaru. To njemu nitko ne osporava, ali taj čin nikako ne spada u obilježavanje posebnog domovinskog pijeteta u Vukovaru, što je povezano s okupacijom grada 18. studenoga. Što je najgore tom činu trebalo je po naputku Andreja Plenkovića dati s hrvatske strane službeni karakter sudjelovanjem državnog tajnika i samog vukovarskog branitelja Zvonka Milasa. To se međutim nije dogodilo, jer se on iznenada razbolio, ali sama konstrukcija da hrvatska strana službeno sudjeluje u Pupovčevom performansu je skandalozna. Da se ovogodišnji protokol u Vukovaru pretvorio u lakrdiju pobrinuo se i sam predsjednik države Zoran Milanović koji je ostao dosljedan svojoj svojedobnoj izjavi kako "Kolona sjećanja" nije za pristojne ljude, pa je izdvojeno položio vijenac na spomen obilježju na Ovčari. Sa srbijanske strane u duhu njihove politike izjednačavanja krivnje posebni izaslanik predsjednika Aleksandra Vučića Veran Matić kleknuo je pred spomen obilježjem na Ovčari, ali je isto tako bacio vijenac u Dunav te nije dao nikakvu izjavu iz koje bi se dalo naslutiti da službena Srbija prihvaća odgovornost za agresiju na Hrvatsku, jer to jednostavno nije politika Beograda prema Hrvatskoj. Ako se k tome doda neutralna izjava premijera Andreja Plenkovića kako je Hrvatska pobijedila u Domovinskom ratu, naravno ne spominjući velikosrpsku agresiju, te dodao da "ima ispruženu ruku" prema manjinama što znači i srpskoj, onda je jasno da je uz rijetke prosvjede pojedinih političara ovogodišnje obilježavanje vukovarske žrtve prošlo u duhu one srbijanske "tko nas bre zavadi". Svakako nije problem u politici Beograda koji prelazi preko svih obveza što su proistekle iz poraza u Srpsko-hrvatskom ratu, nego za hrvatsku službenu politiku i dalje ostaje problem uvezena Plenkovićeva misija koju u tom smislu vodi po željama Europske unije, zanemarujući zbog toga naraslo nezadovoljstvo pretežitog dijela hrvatske javnosti.
http://bezcenzure.hr/branitelji/akademik-pecaric-objavio-knjigu-o-mladenu-pavkovicu/

JOSIP PEČARIĆ

JE LI PREMIJER PLENKOVIĆ IZDAJNIK?

Komentirajući moj tekst PLENKOVIĆ JE POKVARENI ČETNIK hrvatska pjesnikinja Marija Dubravac me podsjetila na njen *'Počasni hvalospjev' sluzi Europske unije, napisan unazad tri g.*

ANDREJU PLENKOVIĆU

Ti si izdajnik što ponizno klečiš
I ljubiš noge jugo-Luciferu,
Bratu Hrvatu ljepše sutra priječiš,
Zatireš slobodu, naciju i vjeru!
Ti si vučina u ovčjemu runu,
Hrvatske janjce nevine proganjaš,
Krvniku daješ znoja našeg kunu -
Četniku Pupovcu k'o Bogu se klanjaš.
Besramno krojiš sudbu vrlih ljudi,
Za srebrenjake prod'o si poštenje,
Pa dok će srce kucat ti sred grudi,
Pljuvat ćeš časnih djedova znamenje.
Ti si potrčak briselskog Junckera,
Moderni poganac, sluga jugovine.
Izdajstvu tvojem prevršila mjera,
Ostaješ Juda – zator Domovine.
Ne diraj junake, hrvatske dragulje,
Krv njihova ti namaknula slavu.
Protiv branitelja ustaju tek hulje;
Oni ginuli – ti sačuva glavu.

Marija Dubravac

Naslov ovog teksta je zapravo naslov teksta Vjekoslava Krsnika od 3. prosinca 2020.:

JE LI PREMIJER PLENKOVIĆ IZDAJNIK?

U ovih pet godina, koliko je na čelu hrvatske Vlade predsjednik HDZ-a Andrej Plenković, nakupilo se toliko njegovih protuustavnih poteza i izjava na temelju kojih se može postaviti pitanje je li njegova politika u skladu sa prisegom koju je dao kao predsjednik Vlade. Obnaša li on svoju dužnost "savjesno i časno", poštuje li Ustav i zakone, te pravni poredak, te zauzima li se "za svekoliki napredak Republike Hrvatske". Drugim riječima predstavlja li politika koju provodi premijer Plenković povredu odanosti i lojalnosti prema Republici Hrvatskoj i njezinim građanima koji su

mu poklonili povjerenje. Ako je tome tako onda se može postaviti pitanje je li predsjednik hrvatske Vlade Andrej Plenković izdajnik.

Kad je u pitanju poštivanje Ustava Andrej Plenković kao predsjednik hrvatske Vlade mora i te kako voditi računa o članku 1. u kojemu doslovno stoji da "vlast proizlazi iz naroda i pripada narodu" te da tu vlast narod ostvaruje "izborom svojih predstavnika i neposrednim odlučivanjem". U više navrata svojim djelovanjem, djelovanjem njegovih ministara i svojim izjavama Andrej Plenković je grubo prekršio taj uvodni članak Ustava. Radi se prije svega o izjavi da je "njegova misija promijeniti HDZ a potom promijeniti Hrvatsku". Kao predsjedniku jedne političke stranke to mu nitko ne može osporiti, što je s HDZ-om na diktatorsko-klijentelistički način i postigao, ali odakle mu pravo da faraonski izjavi kako je njegova misija da promijeni Hrvatsku, na čemu uporno radi. On svakako nema autoritet prvog hrvatskog predsjednika Tuđmana da bi mijenjao Hrvatsku, štoviše nema nikakav osobni legitimitet za tako nešto, jer ako tko ima pravo mijenjati Hrvatsku onda je to u skladu s člankom 1. Ustava jedino hrvatski politički narod. Jedini legitimitet koji može stajati iza te njegove izjave jest njegova veza s Europskom unijom, odnosno bolje rečeno s Europskom komisijom u kojoj je bio dogurao čak do kandidata za predsjednika "europske vlade".

Na tu njegovu prepotentnu izjavu nadovezuje se i ona "mogu što hoću". To je opet izravan napad na Ustav, jer nigdje u njemu ne stoji da predsjednik hrvatske Vlade može izvan demokratske procedure samostalno donositi političke odluke. Štoviše tom izjavom prekršio je prisegu u kojoj se obvezao da će svoju dužnost obavljati "savjesno i časno", poštujući Ustav. Najočitiji dokaz tog njegovih protuustavnog djelovanja bila je smjena po njegovoj naredbi tri Mostova ministra, što je predstavljalo flagrantno kršenje Ustava, jer je to mogao učiniti samo Hrvatski sabor u kojemu su ministri izabrani. Ono što hoće on to može, a u tome i uspijeva, u Hrvatskoj demokratskoj zajednici koja je s takvim autokratskim predsjednikom postala "stranka opasnih namjera", kako ju je u jednom drukčijem kontekstu okarakterizirao tadašnji postkomunistički predsjednik SDP-a Ivica Račan. Andrej Plenković je flagrantno prekršio Ustav i kad je u pitanju odredba članka 1. da narod ostvaruje vlast "neposrednim odlučivanjem", što znači referendumom. Međutim njegova Vlada je grubo ignorirala nekoliko narodskih inicijativa, a prije svega onu za raspisivanje referenduma o novom izbornom zakonu, iako je za njegovo održavanje bilo prikupljeno više od zakonom određenog cenzusa.

Najteži oblik Plenkovićevog protunarodnog djelovanja dakle izdajničkog, u okviru njegove misije da "promijeni Hrvatsku" ogleda se u sustavnom nastojanju da promijeni karakter Domovinskog obrambenog rata koji je u stvari bio rat protiv velikosrpske agresije. Tako ga je kvalificirao Međunarodni sud pravde u Haagu u tužbi Hrvatske za genocid protiv Srbije. Misiju da Domovinski obrambeni rat pretvori u "građanski rat" dobio je od Europske unije koja nije odustala od namjere stvaranja tzv. Zapadnog Balkana. Andrej Plenković potpuno ignorira slovo i duh Deklaracije o Domovinskom ratu u kojoj jasno stoji da je Hrvatska vodila "pravedan i legitiman, obrambeni i osloboditeljski" rat u kojemu je branila svoj teritorij od "velikosrpske agresije unutar međunarodno priznatih granica". U svojim istupima nikad se nije

pozvao na tu deklaraciju, jer se njegova politika svodi na procjenu da su se na ovim prostorima dogodili "neki sukobi" kako se izrazio na međunarodnom "Croatia forumu" u Dubrovniku. Još je teža njegova odluka da po zahtjevu (!?) srbijanskog predsjednika Aleksandra Vučića iz svojeg političkog rječnika izbaci odrednicu "velikosrpska agresija".

Kulminacija njegovog izdajničkog ponašanja dogodila se ove godine kao posljedica njegovog pristanka da udovoljava zahtjevima vođe velikosrpske pete kolone Milorada Pupovca opet u definiranju karaktera Domovinskog rata. Štoviše u Plenkovićevoj agendi pretvaranja tog rata u "građanski rat" on je išao tako daleko da je uoči službenog posjeta Beogradu, do kojeg nije došlo zbog pandemije, odustao od zahtjeva Srbiji za rješavanje sudbine nestalih hrvatskih branitelja i civila. U takvom kontekstu on je potpuno prihvatio politiku Milorada Pupovca kojoj je krajnji cilj proglašenje Domovinskog rata "građanskim ratom", kako bi se s tog manjeg dijela srpska nacionalne manjine skinula odgovornost za četničke zločine počinjene zajedno s JNA u velikosrpskoj agresiji na Hrvatsku. Tako su se dogodili Pupovčevi igrokazi s dolaskom Borisa Miloševića u Knin, gdje se on ni jednom rječju nije ispričao za te zločine ili uoči Kolone sjećanje u Vukovaru Pupovčevo bacanje vijenca u Dunav za srpske žrtve u velikosrpskoj agresiji. Štoviše Andrej Plenković izveo je klasičnu travestiju nudeći Miloradu Pupovcu pomirbu kao da je hrvatska država kriva za pravno do kraja neistražene pojedinačne zločine u Gruborima i Varivodama. Takvog Milorada Pupovca Andrej Plenković tolerira i nakon što je on izjavio da je za njegove Srbe u Hrvatskoj glavni grad Beograd, ili optužujući Hrvatsku da vodi politiku NDH-a, ili sudjelujući u četničkim dernecima po Srbiji na kojima srbijanski predsjednik Aleksandar uspoređuje Hrvatsku s Hitlerovom Njemačkom.

Kad se sve skupa zbroji onda je potpuno jasno da Andrej Plenković kao predsjednik Vlade ne obnaša svoju dužnost "savjesno i časno", da krši Ustav i zakone, te ne poštuje pravni poredak. Jednostavnije rečeno Andrej Plenković vodi politiku koja se može ocijeniti kao izdajnička u odnosu na nacionalne i državne interese.

https://bezcenzure.hr/vlad/je-li-premijer-plenkovic-izdajnik/
http://dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/24117-je-li-premijer-plenkovic-izdajnik-2

*

Zapravo knjige bi se mogle napisati kako su vlasti poslije 2000. godine vodile specijalni, ili je bolje reći otvoreni rat protiv hrvatskih branitelja.
Mladen Pavković se pita: Gdje su se izgubili branitelji iz 1991.?
https://www.dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/24089-mladen-pavkovic-gdje-su-se-izgubili-branitelji-iz-1991
U Hrvatskom tjedniku tiskan je i prvi dio teksta: KAKO HRVATSKA UBIJA SVOJE RATNIKE / Junaci Domovinskoga rata već su pomrli ili umiru od tuge (Praljak, Brodarac, Merčep, Bobetko, Glavaš, Norac, Orešković, Markač...)
Posevno je izdvojeno:
General JANKO BOBETKO nakon što ga je Haaški sud optužio izgovorio je rečenice koje se pamte: „Ja živ ne idem u Haag, samo me mrtvoga tamo mogu odnijeti...

Zapamtite, tako se nikada nikome nije sudilo niti će si ikada ikome suditi, samo Hrvatima!"
Dakle, izdaja na vrhu hrvatske države nije krenula s Plenkovićem. Davno sam napisao kako takve vlasti zapravo ubijaju junake iz Domovinskog rata. To je ponovio i Marijačić u novoj emisiji Z1 televizije koju vodi Tihomir Dujmović i u njoj je Marijačić pročitao i ove Bobetkove riječi. (Zapravo drago mi je bilo vidjeti da su prvi Dujmovićevi gosti bili Josip Jović i Ivica Marijačič o kojima sam napisao knjige.)
Ja bih uvijek naglasio da veleizdaju Plenkovića posegno prokazuje njegovo uklanjanje spomen-ploče hrvatskim braniteljima HOS-ovcima u Jasenovcu jer je na njima bio znak HOS-a koji je ODOBREN OD HRVATSKIH VLASTI zato što su to tražili pripadnici naroda koji je izvržio fašističku agresiju na Hrvatsku i onih u Hrvatskoj koji su i dalje njihove sluge.
Krsnik govori o Domovinskom ratu kao o ratu *protiv velikosrpske agresije. Tako ga je kvalificirao Međunarodni sud pravde u Haagu u tužbi Hrvatske za genocid protiv Srbije.* To je točno, ali kad već tadašnji američki veleposlanik u Hrvatskoj Peter Galbraith govori o fašizmu agresora u SAD-u nagrađenom filmu Nikole Kneza „Oluja" (zato ga televizije u RH nisu prikazale) onda bi bilo dobro da to čine i hrvatski autori. A to posebno ističe veličinu same Plenkovićeve izdaje.

Josip Pečarić

http://dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/24115-je-li-premijer-plenkovic-izdajnik

KOMENTAR VJEKOSLAVA KRSNIKA:

Naslov: Re: Fwd: JE LI PREMIJER PLENKOVIĆ IZDAJNIK?
Datum: Fri, 4 Dec 2020 20:14:00 +0100
Šalje: Vjekoslav Krsnik
Prima: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Josipe
u pravu si u buduće ću koristiti frazu "fašistička velikosrpska agresija".
Stoj mi dobro,
Vjeko

Zapravo o srpskom fašizmu sam pisao u raznim knjigama. Ovdje bih dao i dio teksta iz knjige VRATITI HRVATSKU NARODU: Portal dragovoljac.com. u kome se spominje I jedan drugi australski Hrvat I veliki Hajdukov nogometaš Ante Žanetić koji je potpisao niz otvorenih pisama koje možete naći po mojim knjigama:

DRAGI PRIJATELJI

Tekst POSLIJE ŠKORE I U SABORU O SRPSKOM FAŠIZMU je zapravo povezan s dvojicom mojih velikih prijatelja s juga Hrvatske. To su dr. sc. Stijepo Mijović Kočan i dr. Jure Burić.
Nekolicini prijatelja posvetio sam knjige. Zadnja je bila ona s dragom prijateljicom hrvatskom pjesnikinjom Malkicom Dugeč o mom Bokelju Vjenceslavu Čižeku. O njemu i o drugim dragim Hrvatima iz moje Boke pisao sam i u knjigama o Boki. Nisam o još jednom prijatelju za koga u Hrvatskoj mnogi ne znaju. A trebali bi. To je Miro Glavurtić, slikar i književnik. Pogledajte njegov intervju iz 2010. godine:
http://www.matica.hr/vijenac/435/Hrvati%20ne%20silaze%20s%20Kri%C5%BEnog%20puta/
Puno je dragih prijatelja diljem svijeta.
Ipak današnji dan je povezan s dvoje mojih prijatelja iz daleke Australije i jednog iz Kanade.

ANTE ŽANETIĆ
Danas je peta godišnjica smrti Anta Žanetića:
18. Prosinca 2014. Ante Žanetić – splitski orjunaši i komunisti tri puta pretukli legendu Hajduka na rivi!
https://narod.hr/kultura/18-prosinca-2014-ante-zanetic-splitski-orjunasi-i-komunisti-tri-puta-pretukli-legendu-hajduka-na-rivi
ANTE ŽANETIĆ LULI: Prvi Hrvat uvršten među najboljih 11 nogometaša svijeta!
https://poskok.info/ante-zanetic-luli-prvi-hrvat-uvrsten-medu-najboljih-11-nogometasa-svijeta/

Ante je potpisao mnoga moja otvorena pisma tijekom niza godina. Sreli smo se samo jednom – kada sam 2001. predstavljao knjigu *Serbian myth about Jasenovac* u nizu australskih gradova. Ta knjiga i jest bio projekt Australskih Hrvata.
Naš susret je opisao sam Žanetić braneći me od jednog napada na portalu Hrvati Amac. Na žalost nisam mogao to naći na Internetu.

Umjesto toga evo nekoliko Žanetićevih poruka:

11.10.2011
Ja Ante Žanetić, nekoć igrač splitskog Hajduka, dajem svoj potpis na Novo pismo, koje želite sastaviti. Dokle će se Hrvatska i hrvatski narod toliko ponižavati od domaćih izdajnika, i zapadno evropskih hohštaplera. Rasizam…

Tony Žanetić
16.10.2011.
Zajedno?
prima: Josip Pecaric
…
Čestitam Vam na upornosti i neizmjerne ljubavi prema našem napaćenom hrvatskom narodu.
Mnogo sreće i dobrog zdravlja

6.4.2012.
Najveća vrlina jednog čovjeka ljubav prema svome narodu i svojoj Domovini. Niti ste vi ili ja veći nacionalista, nego sto su Englezi, Francuzi, Nijemci ili drugi narodi na svijetu. Samo masoni i hrvatski Janjičari se bore protiv Hrvatske i hrvatskih nacionalista. Onaj, koji voli svoj narod i svoju Domovinu, poštuje i tuđe narode. Hrvatske Janjičare, ala Mesić, Sanader, a sada jedan veliki Juda na Pantovčaku sin komandanta Golog otoka, je srpski Janjičar, kao predsjednik Hrvatske, kako je taj nas narod politički nepismen, kao i takozvani političari, koji vode takozvane strančice desnice.
Bog Vas Ante Žanetić

14.5.2012.
Bravo poštovani Pečariću,
Tako se inteligentno i sa istinom brani Hrvatska i hrvatski narod. Šteta, sto svi akademičari i hrvatski intelektualci ne raskrinkaju Croatofobe poput Goldsteina, Puhovskog, Mesića, Josipovića ,Pusićke, Sterna, Čička, raznih takozvanih falsifikatora poput, Kuljiša, Butkovića, Jorgovića, i ostalih hrvatskih Juda.
Bog Vas Ante Žanetić

Tony Žanetić
28.6.2012.
Guardian veliča Thompsona: Ispravak
prima: Josip Pečarić
2 srpnja 2007 na hrvatskom portalu Hrvati AMAC napisao sam članak "Međunarodna hajka na hevatskog Domoljuba Marka Perkovića Thompsona" Taj članak odmah možete pronaći, tražeći Hrvati u svijetu na livoj strani i pritisnuti Australija i New Zeland, odmah će se pokazati taj članak. AMAC ili Hakave.org bi ga ponovno trebali tiskati, zbog stalnog napada na ovog legendarnog hrvatskog Domoljuba. Ovo se događa uz pomoć hrvatskih Juda.
Srdačan pozdrav Vas Ante Žanetić

Tony Žanetić
6.8.2012.
UVEDIMO DAN DOMOVINSKE ZAHVALNOSTI I DOMOVINSKE ŽALOSTI ZBOG SRBA ZEČEVA
prima: Josip Pecaric

Poštovani,
Dok Terselička i Pupovac nabrajaju srpske žrtve za vrime Oluje, nevjerojatno, koliko smo mi Hrvati zaboravni. Za vrime srpske okupacije i za vrime mandata UN-a Srbi su ubili, oko 600 Hrvata i Hrvatica, a da zato nitko nije odgovarao. 1200 Hrvata i Hrvatica je poginulo od srpskog granatiranja Osijeka, a zato nitko nije odgovarao. Pupovac i Terselička se brinu o srpskim žrtvama, a tko se brine o hrvatskim, nitko.
Sada imamo većinu Ministara su Srbi : Ranko Ostojić Ministar policije Srbin, čuveni Ministar za sport i kulturu Zeljko Jovanović Srbin, Rajko Ostojić ministar za zdravstvo Srbin, ministar za turizam Veljko Oastojić Srbin, Opačićka Srpkinja, glavna na HRT

Mirjana Rakić Srpkinja i uz to poznata udbašica. Boze sačuvaj Hrvatsku. Srbi su sada vise privilegirani, nego za vrime Blaževića i Bakarica zahvaljujući hrvatskim politički nepismenim biračima, i čuvenim političarima takozvanih desničarskih stranka, koji rade po nečijim direktivama.
Bog Ante…

MARIJA DUBRAVAC
Za Mariju i njene domoljubne pjesme sigurno znate. O njenim pjesmama i o njoj možete vidjeti i u mojoj nedavnoj knjizi *Je li političarima kriva matematika?*
I danas je pjesmom komentirala moj tekst POSLIJE ŠKORE I U SABORU O SRPSKOM FAŠIZMU:

'O TE ŠUPLJE GLAVE, O TI USKI LJUDI'

Drečala Brena, tresla se arena,
U Vukovaru mnogi plak'o grob:
'O jadni rode, o slijepi rode,
Zar ćeš do vijeka biti tuđi rob?
Umrijesmo mi za svetu slobodu -
Ti gasiš baklje pradjedovske, plam.
Skladaš Hrvatskoj posmrtnu odu,
Zatireš podlo stare slave, znam'.
Krv naša još Vukovarom teče -
'SLOBO, SALATE!' urla četnik-vrag!
SRBIJI U SLAVU KLAT ĆEMO HRVATE –
STOLJEĆU SEDMOM, NESTAJE TRAG!'
Drečala Brena na hrvatskoj grudi,
Svjetina glupa sazda joj hram.
'O TE ŠUPLJE GLAVE, O TI ŠUPLJI LJUDI'
Ti slijepci što gase svog ognjišta, plam'.

Marija Dubravac

Pozz vam poštovani profesore

MATOŠ: O, ta uska varoš, o ti uski ljudi,
O, taj puk što dnevno veći slijepac biva,
O, te šuplje glave, o, te šuplje grudi,
Pa ta svakidašnja glupa perspektiva!

Matoše slavni – ništa se nije promijenilo!

VJEKOSLAV KRSNIK

VUK DLAKU MIJENJA A ĆUD NIKADA, A VUČIĆ NI DLAKU NI ĆUD

Prije dvije godine objavio sam na portalu Pollitika.com dnevnik pod gornjim naslovom u povodu boravka srbijanskog premijera Zagrebu. Povod njegovom posjetu nije došao sa srbijanske strane s ciljem da se uistinu poradi na poboljšanju odnosa između Srbije i Hrvatske, nego je povod bio pritisak Bruxellesa na Beograd da se ti odnosi počnu konstruktivno rješavati, nakon što je Srbija pod pritiskom iz Bruxellesa bila prisiljena potpisati sporazum s Kosovom. U tradicionalnoj maniri srbijanske politike prema Hrvatskoj koja se prije svega temelji na kupovanju vremena i nerješavanju obveza poražene strane, proisteklih iz Srpsko-hrvatskog rata, Aleksandar Vučić je usred Zagreba pokazao svoju pravu ćud. Uočavajući hrvatsku ocjenu Oluje kao „izvanrednu fenomenalnu akciju“, on je podvukao da se ona u Srbiji smatra sve suprotno od toga jer „mi zbog toga tugujemo“. To je bilo u doba kad još nije bila donesena presuda Međunarodnog suda pravde o hrvatskoj tužbi za genocid pa se po srpskoj i srbijanskoj politici moglo govoriti o građanskom ratu. U međuvremenu je Međunarodni sud pravde odbijajući hrvatsku ali i srbijansku protutužbu potvrdio da se radilo o velikosrpskoj agresiji na državu Hrvatsku u kojoj su počinjeni zločini genocida, ali ne toliki da bi se agresija mogla okarakterizirati kao genocid.

Sad smo suočeni s novim revidiranjem povijesti po ukusu velikosrpske politike, jer predsjednik srbijanske Vlade Aleksandar Vučić je potvrdio izjavu svojeg ministra Aleksandra Vulina da je general Gotovina „ustaški general“, pa je dodao: "Očekujete li da čujete pozitivne riječi u Srbiji o generalu Gotovini? Kad ćete vi pozitivno da kažete nešto o srpskim generalima. Kod vas se slavi 'Oluja', a kod nas je to najtužniji dan, kada je protjerano 250.000 ljudi s ognjišta". Od srbijanskog premijera nije se drugo moglo ni očekivati, jer je on zakleti četnik iz stranke čije je četnički vojvoda Tomislav Nikolić predsjednik Republike Srbije. Kao takav Aleksandar Vučić hrvatskog generala pobjednika u „Oluji“ i ne može drukčije nazvati nego ustaškim, jer je u terminologiji službene srbijanske politike hrvatstvo izjednačeno s ustaštvom. Premijer Vučić otišao je i korak dalje pa se bez stida zapitao „Kad ćete vi pozitivno da kažete nešto o srpskim generalima. Kod vas se slavi 'Oluja', a kod nas je to najtužniji dan, kada je protjerano 250.000 ljudi s ognjišta". Prije svega kako može jedan normalan čovjek, osim ako mu iz glave ne izlazi četnička ideologija, zatražiti od Hrvatske i Hrvata da kažu nešto pozitivno o srpskim generalima koji su vodili agresiju na Hrvatsku sa svim tragičnim posljedicama u ljudskim i materijalnim žrtvama. On se odnosi prema hrvatskim Srbima kao državljanima Srbije a ne kao hrvatskim državljanima, a pored toga što po Ćosićevskoj mantri o srbijanskoj laži kao nacionalnoj značajki, preuveličava broj izbjeglica koji nisu pobjegli u ratnim operacijama nego su evakuirani po nalogu iz Beograda. I sam američki veleposlanik u Hrvatskoj Peter Galbraith u svjedočenu pred Haaškim tribunalom izjavio je da Hrvatska u tzv. Krajini nije izvršila etničko čišćenje, jer su tamošnji Srbi pobjegli prije Oluje, pa to područje ratnim operacijama nije ni moglo biti etnički očišćeno.

Srbijanski premijer u maniri klasične velikosrpske politike mrtav hladan izjavljuje da će dati sve od sebe da Srbija i Hrvatska izgrade najbolje moguće odnose. „To što imamo različite poglede na prošlost ne znači da ne možemo imati zajedničke poglede na budućnost“. Zanimljivo bi bilo pitanje kako to Aleksandar Vučić zamišlja da Hrvatska sa Srbijom izgradi najbolje moguće odnose a da Srbija ni 20 godina poslije poraza u Srpsko-hrvatskom ratu ne ispunjava svoje obveze kao poražena strana, počevši od rješavanja sudbine nestalih do povrata ukradenog umjetničkog blaga. Jednostavno je pitanje kako se može graditi zajedničke poglede na budućnost, ako jedna strana uporno odbija da preuzme odgovornost za prošlost.

Utoliko je važno kakvu će poziciju nakon istupa srbijanskog premijera zauzeti hrvatska politika. Nakon paljenja hrvatske zastave u performansu Vojislava Šešelja, optuženog pred Haaškim tribunalom za ratne zločine, Hrvatska je konačno, iako je za to bilo u prošlosti mnogo više povoda, povukla svojeg veleposlanika iz Beograda na konzultacije. Iako je vođenje vanjske politike u zajedničkoj domeni Vlade i Predsjednice Republike, Kolinda Grabar Kitarović je taj potez ocijenila „ishitrenim“, a reagiranje premijera Zorana Milanovića se nakon najavljenog telefonskog razgovora sa srbijanskim premijerom tek očekuje. Nakon niza ponižavanja i popuštanja Beogradu koje su nam posljednjih godina priuštili bivši predsjednik Ivo Josipović, premijer Zoran Milanović i „gospođa ministarka“ Vesna Pusić, red je da hrvatska politika u cjelini zauzme odlučan i nepopustljiv stav u obrani nacionalnog i državnog dostojanstva koje je, ne prvi put, tako bezočno bez imalo diplomatskog rječnika napao ni manje ni više nego srbijanski premijer Aleksandar Vučić

VJEKOSLAV KRSNIK

DNO DNA SVEUČILIŠNOG PROFESORA MILORADA PUPOVCA I SLJEDBENIKA, UKLJUČUJUĆI PREMIJERA PLENKOVIĆA

3. siječnja 2021.

Izjava koju je Milorad Pupovac, zastupnik SDSS-a u Hrvatskom saboru dao nakon katastrofalnog potresa na Banovini u kojoj je on dijelio žrtve po etničkoj pripadnosti razotkrila je pravu prirodu karaktera tog samoproglašenog čelnika Srpske nacionalne manjine u >Hrvatskoj. Odgovarajući na do krajnjih granica neprimjereno pitanje Tanjugove novinarke rekao je da je među žrtvama dvoje Srba i jedna djevojčica iz miješanog braka. Ta izjava razotkriva svu ljudsku bijedu Milorada Pupovca i politike koju on zastupa ne samo kao čelnik tzv. Srpskog narodnog vijeća i saborski zastupnik nego i kao navodni intelektualac s funkcijom profesora na zagrebačkom Filozofskom fakultetu. Za njega dakle u ovom katastrofalnom potresu nisu poginuli ljudi nego pripadnici srpske etničke zajednice u Hrvatskoj koju on i njegovo SNV uporno i ustrajno žele izdvojiti od hrvatskog statusnog identiteta kojemu kao građani ove države pripadaju.

Ovom izjavom saborski zastupnik u Hrvatskome saboru i profesor na zagrebačkom filozofskom fakultetu koji odgaja akademske građane još jednom šalje jasnu poruku o tome kako vidi svoje djelovanje u državi koja se zove Republika Hrvatska. Za njega ona postoji samo kao pravni okvir u kojemu njegova skupina kao manji dio Srpske nacionalne manjine u Hrvatskoj može ostvarivati posebna prava omogućena nakaradnom manjinskom ustavnopravna konstrukcijom i ucjenjivim vladajućim strankama, bilo to HDZ ili SDP. Za Milorada Pupovca dakle ne postoje jednakopravni građani Republike Hrvatske nego prije svega privilegirani pripadnici tog manjinskog dijela Srpske nacionalne manjine koji imaju jednaka krvna zrnca kao i ostali hrvatski ljudi, ali u velikosrpskoj politici "nebeskog naroda" i "Srpskog sveta" i u takvim općeljudskim tragedijama kakav je bio ovaj potres trebaju biti izolirani od ostalih. To je u suštini isti koncept po kojemu se Hitlerova Njemačka odnosila prema nearijevskim narodima.

Uostalom to Miloradu Pupovcu nije prvi put jer je njegovo političko djelovanje od momenta kad se hrvatski politički narod odlučio za osamostaljenje od totalitarne komunističke Jugoslavije usmjereno u pravcu segregacije njegovih Srba u u novostvorenoj hrvatskoj državi. Svi njegovi postupci išli su u tom smjeru, počevši od lažne optužbe protiv Katoličke crkve o prisilnom pokrštavanju 11.000 srpske djece, preko njegovog sramotnog kao potvrđenog svjedoka u ubojstvu poznatog hrvatskog humanitarca dr. Ivana Šretera, potom izjave da je Oluja koja je oslobodila okupirana područje Hrvatske predstavljala etničko čišćenje, do tvrdnje da je za njegove Srbe u Hrvatskoj glavni grad Beograd, pa usporedbe demokratske Hrvatske s NDH-a, sudjelovanja na četničkim dernecima u Srbiji gdje se Hrvatska uspoređivala s Hitlerovom Njemačkom pa do sustavnih pokušaja da se fašistička velikosrpska agresija

na Hrvatsku proglasi građanskim ratom iza čega je stajao njegov prošlogodišnji performans u Vukovaru. Od takvog Milorada Pupovca nije se ni moglo očekivati da će prirodnu katastrofu na Banovini ocijeniti kao tešku nepogodu za sve ljude i stanovnike toga kraja ne dijeleći ih po etničkoj pripadnosti. Njegovo licemjerje je tim veće jer tobože njegova briga za pripadnike srpske manjine na Banovini je najobičnija laž budući da njegovo Srpsko narodno vijeće nije učinilo ništa ili vrlo malo za te stanovnike u tom dijelu Hrvatske koji im trebaju samo kao birači na izborima.

Ipak treba ustanoviti da takav Milorad Pupovac ne bi mogao provoditi takvu segregacionističku politiku u normalnoj hrvatskoj državi. Hrvatska država nije u pravnom smislu, dakle što se tiče vladavine prava, normalna država. Jer da je normalna država Milorad Pupovac bi već bio sankcioniran onog trenutku kad je na početku fašističke velikosrpske agresije izrekao kolosalnu laž o prekrštavanju 11.000 "srpske dece". Budući da pravna država tada nije funkcionirala nitko se od nadležnih u nenormalnoj hrvatskoj državi barem politički nije ogradio od Pupovčeve izjave o poginulima u potresu na Banovini. Najmanje se to moglo očekivati od premijera Andreja Plenkovića koji nizom postupaka u posljednje vrijeme nastoji Domovinski obrambeni rat pretvoriti u "građanski rat" kako bi amnestirao Pupovčeve Srbe koji su podržali četničku velikosrpsku agresiju na Hrvatsku. Da je neki hrvatski političar ili javna osoba u sličnoj situaciji dijelio hrvatske građane po etničkom mjerilu digla bi se velika graja ne samo tzv. nevladinih udruga, te vodećih medija na čelu s tzv. javnom televizijom i naravno političara koji se natječu da Hrvatsku u raznim prilikama što više oblate. Takvo je stvarno stanje stvari nakon skandalozne izjave Milorada Pupovca, čelnika 12 posto Srpske nacionalne manjine u Hrvatskoj koji se takvim postupcima sustavno izruguje državi i građanima, a oni ga zbog izdajničke trgovačke politike prije svega HDZ-a moraju podnositi.

https://bezcenzure.hr/vlad/dno-dna-sveucilisnog-profesora-milorada-pupovca-i-sljedbenika-ukljucujuci-premijera-plenkovica/

JOSIP PEČARIĆ

PUPOVAC, KRVNA ZRNCA I ZA DOM SPREMNI

Mnogi su komentirali Pupovčevu skandaloznu izjavu o stradalima u potresu. Tako Ivica Šola u tekstu *Od Pupovca nas može spasiti jedino dječja pravobraniteljica. Ali ona šuti…* kaže:

Da, navijači su vrijeđali Milorada Pupovca, etnobiznismena, prije čijih snobovskih izjava baš nitko u Hrvatskoj nije spomenuo koje je nacionalnosti koji poginuli ili unesrećeni. Zašto taj isti Milorad koji vještinom glumačkog profesionalca cvili kako mu nije bitna ničija nacionalnost nije došao na požare u Split ili u Gunju kada su bile poplave, nego ovdje gdje su nastanjeni Srbi?

https://kamenjar.com/ivica-sola-od-pupovca-nas-moze-spasiti-jedino-djecja-pravobraniteljica-ali-ona-suti/

Slično su reagirali i navujači KK Zadar:

https://narod.hr/hrvatska/uz-prekrizenu-sliku-pupovca-i-truta-navijaci-kk-zadar-poslali-poruku-evo-sto-kazu

Naslov Šoljinog teksta je podrugljiv, kao što je podrugljiv i naslov teksta Tomislava Jelića u današnjem Hrvatskom tjedniku: PUPOVČEVE SRPSKE ŽRTVE USTAŠKOGA POTRESA.

Obrazloženju „govora mržnje“ zbog kojeg je uhapšen mladi navijač izrugao se sjajni hrvatski književnik Hrvoje Hitrec:

Dani nakon divljanja prirodnih sila, odnosno manjih potresa, donijeli su divljanje lokalnih političara nezadovoljnih najavljenom dodjelom novaca, dodjelom navodno po stranačkom ključu, ili nezadovoljnih podjelom kućica za kampiranje i sličnim zaklonima za nevoljnike. Političari iz vrhova vlasti u Hrvatskoj prešetavali su se umjesto da uzmu lopate u ruke barem za fotoreportere, pojeli nešto kobasica i otišli. U šetnji je viđen i M. Pupovac, a bolje da nije. Dok su se svi ti mladi ljudi, navijači i nenavijači, pretrgnuli da pomognu ne pitajući komu pomažu, što je tko i tko je tko, antipatični Pupovac našao je shodnim baviti se etnomatematikom, a to je ljude rasrdilo, kako ne bi, i one koji su godinama živjeli drugdje, izbjegli pred noževima srpskih terorista pa im se sada duše uzbunile i vratila sjećanja na Vučića u Glini 1995.i podsjet kako je Petrinja, recimo, izgledala nakon što je vraćena Hrvatskoj, zapuštena i zagađena, pa ipak nesrušena jer Hrvatska vojska nije razarala topovima hrvatske gradove. Jedan je navijač, kažu vijesti, uhićen jer je Pupovcu dovikivao "Ubij Srbina" što je po sebi nelogično jer zašto bi Pupovac ubijao Srbe, a inače nepotrebno jer si je Pupovac na potresenoj Banovini sam pucao u nogu. Prosim policiju i sudstvo da puste mladića na miru. Ako je već u zakone ušla mržnja, lijeva izmišljotina, još nije ušao gnjev, a tu se o gnjevu radilo.

https://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/hhitrec/35543-h-hitrec-veliko-finale-krvozedne-2020.html

***Hodak u dijelu svoje kolumne pod karakterističnim naslovom* Petrinja danas izgleda kao Vukovar 1991. godine... spominje i Vučića i Pupovca:**

*Čak je i **Vučić** poslao milijun eura. Toliko šalje i siromašna Makedonija. Oni znaju što je potres. U Skoplju je 1963. g. poginulo 1070 ljudi u velikom potresu.*

I dok B.B.B., Torcida, Armada, Fancuti, Demoni i ostali "huligani" rade, raznose, donose i pomažu, iznenada se pojavio najrelevantniji političar Lepe njihove, ***Milorad Pupovac****. K'o matematički robot odmah je izbacio prve rezultate i simultano ih preveo na hrvatski jezik: "Poginulo je dvoje Srba i jedna djevojčica iz mješovitog braka". Znajući koliko je Pupi liberalan, napredan i progresivan, uvjeren sam da je pod "mješoviti brak" mislio na brak između muškarca i žene. Svi koji su poginuli naša su hrvatska tragedija i svi su iz mješovitih brakova.*
I dok nas je ambis u koji je upala Petrinja i ostali okolni gradovi i mjesta paralizirao, dogodila se još jedna velika nesreća. Osam mladih ljudi, svi rođeni 2001. g, nađeno je u jednoj kući u Posušju mrtvo. Vjerojatno zbog neispravnih plinskih instalacija. Kako se niz nesreća ne bi napokon zaustavio, pobrinuo se nepoznati volonter iz Zadra koji je na ulici verbalno izvrijeđao - zamislite koga? Pupovca! Pravna država je u tom slučaju reagirala munjevito. K'o ugriz kobre! "Zločinac" je odmah lišen slobode. HRT je taj dašak svjetlosti emitirao odmah na početku svog slabo gledanog Dnevnika, a kad ih je već krenulo, vijest iz Posušja "munjevito" su objavili u 33. minuti dnevnika. Tako se "pravna država" opet jednom istakla u zaštiti izvještavanja o "najrelevantnijem".
https://direktno.hr/kolumne/kao-da-smo-u-apstraktnom-amfiteatru-iz-kojega-promatramo-nasu-tragediju-ali-mi-smo-stari-narod-koji-ce-se-i-iz-ovoga-zla-podici-kao-ptica-feniks-219420/
I sam sam se narugao u svom komentaru poslanom prijateljima 2. 1. 2021.:
STRAŠAN NAPAD NA PUPOVCA - DOBACIO MU ZDS I UHAPŠEN;
http://dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/24437-skoro-za-pupovca-i-u-zemljotresu-postoje-nasi-i-vasi
http://dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/24440-mladen-pavkovic-u-ovoj-nesreci-pupovac-prebrojava-krvna-zrnca
http://dragovoljac.com/index.php/razno/24441-dr-zeljka-markic-pupovca-nista-ne-ilustrira-bolje-od-intervjua-za-tanjug
Očito ljudi nisu shvatili da je Pupovac prebrojavajući krvna zrnca nakon potresa osigurao pomoć iz Srbije i povrat malog djelića popljačkanog iz Hrvatske☺
Naravno nigdje u svijetu ne smiješ tako napadati glavnog u državi pa je Vlada njegovog potrčka Plenkovića odmah reagirala i onog koji je dobacivao hrvatskom vladaru ZDS i time ga podsjećao da su od njegovih u Hrvatskoj napravili ZEČEVE odmah uhapsili:
„Uhićen 25-godišnjak koji je u Glini poticao na mržnju i vrijeđao Pupovca“
https://www.tportal.hr/vijesti/clanak/uhicen-25-godisnjak-koji-je-u-glini-poticao-na-mrznju-i-vrijedao-pupovca-foto-20210101

Izgleda da podrugljive tekstove opravdava i najnoviji upit vlastima Portala narod.hr o tome je li uhapšeni navijač KK Zadar srpske nacionalnosti:
https://narod.hr/hrvatska/je-li-srbin-vikao-pupovcu-ubij-srbina

Moram naglasiti da samu svom komentaru jasno stavio do znanja da Plenković mora slušati, a to je uvijek radio, ono što mu naredi Pupovac, koji to obično radi tako da cijela javnost u RH to vidi. Tako on i njegovi od koji su hrvatski branitelji napravili zečeve može javno ponižavati Predsjednika vlade.

To naravno ne propušta naglasiti ni Vjekoslav Krsnik već u naslovu svog komentara: Dno dna sveučilišnog profesora Milorada Pupovca i sljedbenika, uključujući premijera Plenkovića
https://bezcenzure.hr/vlad/dno-dna-sveucilisnog-profesora-milorada-pupovca-i-sljedbenika-ukljucujuci-premijera-plenkovica/
http://dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/24491-dno-dna-sveucilisnog-profesora-milorada-pupovca-i-sljedbenika-ukljucujuci-premijera-plenkovica
Vidim da nitko ne spominje prvi dio Pupovčevog naloga Plenkoviću da uhapsi onoga koji mu je dobacivao „strašne“ povike. Evo tih Pupovčevih riječi:
“Mnogo je bolje da se pobrinu za one koji me pozdravljaju s pozdravom “Za dom spremni” i koji mi pjevaju “Ubij, ubij Srbina. Ubij ga” usred Gline. I to baš usred Gline”, kazao je zaključno Pupovac.
https://kamenjar.com/pupovac-odgovorio-na-prozivke-to-nije-nikakva-podjela-po-etnickim-osnovima-neka-mi-to-ne-zamjere-salonski-humanitarci-i-dusebriznici/
Dakle prvo je dao ZDS a tek onda „ubij Srbina“. Prvo je dao ono što je osnova u provođenju velikosrpskog Memoranduma SANU 2, - pozdrav ZA DOM SPREMNI. A to je jasno njegovim sljedbenicima na čelu s Plenkovićem da ga se mora poslušati. Inače će se naći na udaru zbog nesprovođenja Memoranduma SANU 2. A zbog toga ih se i drži na vlasti, zar ne? Zato je uhićenje i uslijedilo tako brzo,
Vjerojatno je razlog mnogima što prešućuju ZDS jer im se čini da je ono 'Ubi Srbina' mnogo gore i vjeruju da je to razlog zašto vlasti spominju samo to u optužbi mladog navijača KK Zadar.
Ali to što je ZA DOM SPREMNI važniji Pupovcu od onog 'Ubi Srbina' ima i logično objašnjenje. To pokazuje da Srbi i njihove sluge u RH znaju da pobijediti Hrvate mogu samo ako oni prestanu biti spremni dati svoj život za svoj narod i svoju domovinu. Takav Hrvat neće ubijati Srbe ako opet pokrenu fašističku agresiju na Hrvatsku. Da, zato je Pupovcu, Plenkoviću i drugima mnogo gori ZDS od 'Ubi Srbina'.
Ali, uzalud se nadaju. Hrvati su već navikli da od srpskih naci-fašista prave zečeve. A sve je bliže dan kada će mnogi progledati i shvatiti onu staru „Poturica gori od Turčina“, ili u prijevodu „Posrbica gori od Srbina“.
https://bezcenzure.hr/vlad/pupovac-krvna-zrnca-i-za-dom-spremni/
http://dragovoljac.com/index.php/razno/24531-pupovac-krvna-zrnca-i-za-dom-spremni

VJEKOSLAV KRSNIK

ZORAN MILANOVIĆ I ANDREJ PLENKOVIĆ U FUNKCIJI "DUBOKE DRŽAVE"?

26 Siječanj 2021

U aktualnom trenutku Andrej Plenković kao eksponent "duboke države" u cilju odvraćanja pozornosti javnosti s dvije krize koje potresaju državu, a to su potresi i pandemija, forsira napad na domoljubni pozdrav "Za dom spremni", te izlazi pred javnost s Protokolom o postupanju u slučaju zločina iz mržnje. Osobito je važan napad na poklik "Za dom spremni" proglašavajući ga ustaškim premda je u raznim varijantama to stari hrvatski pozdrav, a ustaški je bio "Za poglavnika i dom spremni"
Hrvatska država i društvo suočeni su s dva velika izazova kakvi su zadesili zemlju, prije svega s potresima prvo u Zagrebu a potom još težim na Banovini, a zatim s pandemijom virusa Covid 19 koji je prijetnja cijelom čovječanstvu. U takvim okolnostima očekuje se od državnih institucija da djeluju brzo i učinkovito, ali se to nažalost ne događa.
Potres u Zagrebu dogodio se u proljeće prošle godine a tek je krajem godine donesen zakon na temelju kojeg će se obnavljati oštećene zgrade. Kao i ostale europske države Hrvatska se bori protiv pandemije ali više na način da se širi panika, a ne da se odmjereno upravlja krizom. Sama činjenica da je prošle godine u jeku pandemije umrlo otprilike jednak broj ljudi kao i godinu dana ranije kad nije bilo nikakve pandemije ukazuje da je Vlada podlegla manipulacije Svjetske zdravstvene organizacije koja na globalnom planu upravlja pandemijom. I konačno, a nikako ni najmanje važno, dapače i te kako važno, katastrofalan razorni potres koji je pogodio Banovinu pokazao je s jedne strane veliku nespremnost državnih institucija da na vrijeme i bez odlaganja interveniraju na teško ugroženom području, a s druge strane spremnost i odlučnost

stanovništva cijele zemlje da pomogne ugroženim ljudima na Banovini, pri čemu je u svoje politikantske svrhe te ljude vođa velikosrpske pete kolone u državi Milorad Pupovac dijelio po etničkoj pripadnosti.

U takvim okolnostima upravljati državnim poslovima nije nimalo laka zadaća. Međutim kad su odgovorne institucije u državi, koja je praktički zbog izostanka vladavine prava nefunkcionalna, nedorasle takvim velikim izazovima, onda nije slučajno da se u sadašnjem socijalno i politički kriznom trenutku poseže za oprobanim instrumentarijem. On se sastoji od jednostavne formule - skretanja pozornosti javnosti na nažalost nikad prevladane dnevnopolitikantske teme kakva su pozdrav "Za dom spremni" ili pravne smicalice o tzv. govoru mržnje. Gledajući pravno-politički u sadašnjem trenutku na scenu je opet stupila "duboka država", jer u širem smislu djelovanje "duboke države" nastupa kad se ne poštuje institucionalna regulativa države. Polazeći od njihovih istupa, premda toga možda nisu svjesni, ili su ipak svjesni, dva vodeća političara u tom scenariju ili čak performansu su čelne osobe hrvatske države, predsjednik Zoran Milanović i premijer Andrej Plenković.

Zoran Milanović kao predsjednik Republike ponovio je istup što ga je prošle godine izveo u Okučanima kad je naprasno napustio svečanost zbog nazočnosti branitelja s HOS-ovim oznakama. Ovaj put je to ponovio u Zadru na obilježavanju obljetnice oslobađanja Maslenice i kao vrhovni zapovjednik Hrvatske vojske čak je naredio najvišim časnicima HV-a da napuste svečanost. Zoran Milanović je dakle ponovno pokazao svoju prgavu narav kao predsjednik države "bez karaktera" jer je tim postupkom grubo prekršio prisegu što ju je dao prilikom stupanja na dužnost. U njoj jasno stoji da priseže svojom čašću da će dužnost predsjednika Republike obavljati "savjesno i odgovorno" na dobrobit hrvatskoga naroda i svih hrvatskih državljana, te da će se držati Ustava i zakona, brinuti za poštovanje ustavnopravnog poretka...Njegovo demonstrativno napuštanje proslave u Zadru pored toga što je time ukaljao svoju čast, nije bio ni svjestan ni odgovoran postupak a najmanje je to bilo na dobrobit hrvatskoga naroda i svih hrvatskih državljana, te je pogazio i Ustav i zakone na što se u prisezi obvezao. U svakoj pristojnoj državi zapadne demokracije njegov postupak izazvao bi hitro pokretanje parlamentarne procedure za njegovu smjenu, jer je tim postupkom pljunuo na sam temelj hrvatske državnosti i cijelu braniteljsku populaciju a ne samo na hosovce od kojih su mnogi položili živote da bi on, koji je praktički dezerter, obavljao najvišu političku dužnost u državi Hrvatskoj. Budući da je teško vjerovati da će u Hrvatskome saboru biti pokrenut postupak za njegov opoziv, hrvatska javnost će morati još četiri godine trpjeti takvog svojeglavog neotesanca s komunističkim naslijeđem na Pantovčaku, što naravno ide na dušu svima onima koji su glasovali za njega.

Kao pobornika, prije svjesnog nego nesvjesnog, "duboke države" Andreja Plenkovića nije teško raskrinkati. Prije svega on je proizvod briselske birokracije koja je sama po sebi upitna jer samo djelomično odgovara Europskom parlamentu, dakle nije u potpunosti proizvod demokratske procedure. Čim je stupio na dužnost predsjednika hrvatske Vlade on je pokazao svoje nedemokratsko lice, dakle poziciju klasičnog autokrata. Na samom početku zaprijetio je Živom zidu kako garantira da će ga isključiti iz Sabora i to se dogodilo. Ali još više uz njegovu "mogu što hoću" pa je tako diktatorski smijenio tri Mostova ministra, on se pokazao kao dosljedan realizator "duboke države" najavom da će promijeniti HDZ a potom i Hrvatsku. To očito nije

isključivo njegova ideja, nego ideja briselske birokracije koja ne odustaje od ideje stvaranja tzv. Zapadnog Balkana. Hrvatska je tako uz otvorenu podršku izdajničkog članstvu HDZ-a dobila egzekutora "duboke države" koja djeluje protiv hrvatskih nacionalnih i državnih interesa. Naravno i on kao i Zoran Milanović grubo krši prisegu koju je dao kao predsjednik Vlade. I za njega je pojava hosovaca na zadarskoj obljetnici bila "provokacija".

U aktualnom trenutku Andrej Plenković kao eksponent "duboke države" u cilju odvraćanja pozornosti javnosti s dvije krize koje potresaju državu, a to su potresi i pandemija, forsira napad na domoljubni pozdrav "Za dom spremni", te izlazi pred javnost s Protokolom o postupanju u slučaju zločina iz mržnje. Osobito je važan napad na poklik "Za dom spremni" proglašavajući ga ustaškim premda je u raznim varijantama to stari hrvatski pozdrav, a ustaški je bio "Za poglavnika i dom spremni". U tu kampanju uključio se i predsjednik Židovke općine Zagreb Ognjen Kraus deklarirani Jugoslaven koji je čak, vjerojatno po uputi izraelskog veleposlanika u Hrvatskoj sazvao predstavnike parlamentarnih stranaka da bi se pokrenula procedura za njegovu zabranu. Ako je u to umiješan i izraelski veleposlanik, onda je to klasično miješanje u unutarnje stvari Republike Hrvatske. Više sudskih instanci je odbilo kvalifikaciju pozdrava kao ustaškog, ali "duboka država" ne posustaje da ga proglasi ustaškim, kako bi se Republika Hrvatska izjednačila s NDH-a. Andrej Plenković je u ovom pitanju instrument njegovog velikosrpskog dakle četničkog partnera Milorada Pupovca koji sa samo 12 posto potpore njegove Srpske nacionalne manjine kontrolira Andreja Plenkovića koji je kao i Zoran Milanović bio dezerter. I konačno "duboka država" s Protokolom o zločinu iz mržnje praktički želi vratiti zlokobni "verbalni delikt" iz komunističke Jugoslavije. Sve je to usmjereno prema svraćanja pozornosti s dvije elementarne krize koje su pogodile Hrvatsku za koje postojeća Plenkovićeva Vlada samo pokazuje da nije sposobna na učinkovit način rješavati iskrsle probleme, dakle brzo zbrinjavanje stanovništva pogođenog potresom i gospodarskog oporavka nakon preforsirane pandemije virusa Covida 19.

http://dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/24776-zoran-milanovic-i-andrej-plenkovic-u-funkciji-duboke-drzave
http://www.hrsvijet.net/index.php/vijesti/132-hrvatska/59335-zoran-milanovic-i-andrej-plenkovic-u-funkciji-duboke-drzave

VJEKOSLAV KRSNIK

NAKON BOMBAŠKOG NAPADA ČETNIKA U PAKRACU MORAMO BITI "ZA DOM SPREMNI"

28. siječnja 2021.

Gledajući simbolično bombaški napad jednog od aboliranih četnika Milorada Arsenića u Pakracu na djelatnike HEP-a predstavlja teroristički čin uperen protiv Republike Hrvatske. To je posljedica s jedne strane višegodišnje veleizdajničke politike hrvatskog državnog vrha u kojoj je najviše odgovoran HDZ ali i SDP, a s druge strane oružana eskalacija velikosrpske politike pod vodstvom samozvanog predstavnika Srpske nacionalne manjine u Hrvatskoj i u njoj čel(t)nika pete kolone Milorada Pupovca. a sve u duhu provedbe Memoranduma SANU.

Kao što se moglo očekivati, jer to ne vide samo politički slijepci, nakon ovog terorističkog čina izostale su, za razliku od sličnih situacija kad su akteri bili branitelji, reagiranja najvišeg državnog vrha. Takvu politiku zataškavanja ozbiljnog političkog zločina podržavaju vodeći elektronski i tiskovni mediji na čelu s zapadnobalkanskim HRT-om, te osobito prosrpski "Večernji list" i projugoslavenski "Jutarnji list", uz asistenciju tiskovina iste orijentacije "Slobodne Dalmacije" i "Novog lista". Ne treba ni spominjati da je pored nikakve reakcije predsjednika Vlade Andreja Plenkovića izostala reakcija Milorada Pupovca koji u svojoj četnički uvijenoj politici bulazni o nekakvom "ustavnom patriotizmu", a njegov "alter ego" Boris Milošević prodaje Pupovčevu pamet o hrvatskom pozdravu "Za dom spremni".

Iako je to već bilo jasno i dosad, bombaški napad na djelatnike jedne državne firme kakva je HEP samo potvrđuje činjenicu da je hrvatska izložena sustavnoj unutarnjoj agresiji koju provodi ne "hrvatsko-srpska" trgovačka koalicija nego "velikosrpsko-hrvatska" politička koalicija Znakovito i donekle simbolično je činjenica da se to dogodilo u Pakracu za koji je vezana umiješanost Milorada Pupovca u groznu smrt pakračkog humanitarca dr. Ivana Šretera za koji zločin dosad nitko nije odgovarao. Ovom prilikom važno je podsjetiti na izvješće Sigurnosno-obavještajne agencije od prije tri godine kad je upozoreno na porast četništva. Što je Plenkovićeva Vlada tada učinila da se to suzbije u korijenu. Ništa!

I zato smo dobili četničkog bombaša čiji identitet vodeći mediji kriju, što je još jedan neoboriv dokaz da svi ti mediji na čelu s javnim aktivno sudjeluju u unutarnjoj agresiji na državu Hrvatsku. Pri tome je i te kako važno ukazati na često otkrivanje skrivenog oružja kod pripadnika četničkog dijela Srpska nacionalne manjine. Vodeći mediji zataškavaju da je kod Milorada Arsenića pronađen mali arsenal oružja, kao što se zataškava da je u urušenim kućama na Banovini kod tih pripadnika Srpske nacionalne manjine pronađeno skriveno oružje. Da to nije samo vezano na područje sa značajnim brojem četničkih Srba, prema jučerašnjem izvješću Policijske postaje Slatina, kod 62-godišnjaka za kojega se ne navode osobni podatci, što je uobičajeno kad se radi o pripadnicima četničkog dijela Srpske manjine, na širem području grada Slatine pronađene su dvije puške, dva pištolja dvije minobacačke mine i veća količina

streljiva. Svemu tome treba pridodati skandal koji se ovih dana dogodio u Kninu. Tamo je uoči praznika Sv. Save 29. siječnja Šibensko-kninskoj županiji boravio navodno humanitarni djelatnik Miloš Stojković kao povjerenik za humanitarni rad poznatog pravoslavnog manastira Hilandar. Stojković je u organizaciji "Ujedinjena Srbija" što je očito dio konstrukta "Srpski svet" što ga je kao Memorandum3 lansirala SANU boravio u Kninu, Kistanjama i Đevrskama i darovao tamošnjoj djeci humanitarne paketiće. To je u stvari bila samo kamuflaža za ono što se dogodilo sutradan na Kninskoj tvrđavi gdje je Miloš Stojković govorio kao o gradu Republike Srpske Krajine te o hrvatskoj zastavi "koja će biti zamijenjena", što je sve uredno objavio na svom FB profilu. Gradonačelnik Knina je konsterniran takvim postupkom navodnog humanitarca, pa se postavlja pitanje tko je dozvolio takvom "humanitarcu" ulazak u Hrvatsku, što je odgovornost ministra unutarnjih poslova koji bi zbog ovoga, a to nije jedino što je upitno u njegovom resoru, trebao podnijeti ostavku.

Svi ovi događaji s ozbiljnim porukama korespondiraju s novom kampanjom za zabranu hrvatskog pozdrava "Za dom spremni" u koju su se ovih dana uključili svi počevši od predsjednika Republike Zorana Milanovića, Milorada Pupovca, Borisa Miloševića, Zorana Pusića, Gordana Jandrokovića i drugih. Naravno, glavnu riječ vodi kao da je on sam premijer Milorad Pupovac. Za njega je nedopustivo da se toliko godina nakon rata bavimo tim pozdravom jer oni koji to rade ”žele disfunkcionalnu zemlju". Prije svega nelegitimnom saborskom zastupniku Srpske manjine treba biti jasno da se sadržajem tog poklika bavi upravo on kao zastupnik velikosrpske politike u Hrvatskoj koju on čak ne priznaje jer govori o "ovoj zemlji" koju on godinama disfunkcionira jer je za njegove "Srbe" glavni grad Beograd. "Ova zemlja" kaže on, dakle ne Hrvatska "treba relaksaciju od isključivosti i osvještenje". U tome je Milorad Pupovac duboko u pravu, ali to će se dogoditi tek kad on na demokratski način siđe s političke scene na kojoj ga tako uspješno podržava njegov koalicijski partner i predsjednik HDZ-a Andrej Plenković. Na sve ono što se ovih dana događa napadom na hrvatski nacionalni identitet i hrvatske državne interese jedini pravi odgovor treba biti isti onaj koji se koristio u obrani Domovine protiv fašističke velikosrpske agresije a to je "Za dom spremni".

https://bezcenzure.hr/toptema/nakon-bombaskog-napada-cetnika-u-pakracu-moramo-biti-za-dom-spremni/
http://dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/24832-nakon-bombaskog-napada-u-pakracu-moramo-biti-za-dom-spremni

*

POŠTENI I POKVARENI ČETNICI U PEČARIĆEVIM KNJIGAMA

ZA HRVATSKU HRVATSKU, ELEMENT, ZAGREB, 2001.

POBJEDJUJU LI JUGONOSTALGIČARI NA HRVATSKOM RADIJU "AUSTRALIJA"?

Nova Hrvatska od 26. rujna 2000.

Za Hrvatski radio "Australija" vežu me lijepe uspomene. Tijekom mog prvog boravka u Sydneyu još daleke 1994. godine dao sam svoj prvi intervju tom radiju. Odveo me je g. Marko Franović. Razgovor s gospođom Barbarom bio je osnova za moj tekst "Smrt Jugoslavije" koji sam objavio u *Mostariensiji, časopisu za humanističke znanosti Sveučilišta u Mostaru (br. 5/1996, str. 161 - 169.)*, a dan je I u mojoj knjizi Borba za Boku kotorsku. Moja suradnja s ovim radiom naročito se povećala od kako je voditelj političkih emisija postao g. Luka Laus. A da su slušatelji Hrvatskog radija Australija bili zadovoljni njegovim radom pokazuje i činjenica da su me redovito zvali ovdje u Adelaide poslije naših razgovora. Uvijek sam žalio što g. Laus nije u Hrvatskoj i što mu taj posao nije profesija. Trebam istaknuti i to da su g. Laus i g. Blago Perić bili najzaslužniji za uspjeh akcije oko prijevoda na engleski jezik moje knjige "Srpski mit o Jasenovcu". A ni to ne bi vjerojatno uspjeli da nisu imali izravnu pomoć Hrvatskog radija Australija.

Nisam vjerovao svojim očima kada sam pročitao u "Novoj Hrvatskoj" od 12. rujna 2000. da gospodin Laus više neće voditi političke emisije na ovom radiju. Kao što ni gospođa Ana Dragičević neće više biti urednica kontakt emisija. Nekako su oboje na

neki način glavni akteri mog posljednjeg teksta objavljenog u Hrvatskom Slovu od 1. rujna 2000. Da bi se čitatelji doista uvjerili u to, dat ću taj tekst u cjelini:

Pismo iz Australije:
"Ništa se ne čuje!"

(DAN JE CIJELI TEKST IZ PRETHODNE SEKCIJE)

Interesantno je napomenuti da me je jedan čitatelj zvao iz Hrvatske da bi mi čestitao na tom tekstu. Očito čestitka se odnosila i na Hrvatski radio "Australija". Međutim, najnoviji događaji na tom radiju govore mi da sam očito obmanuo čitatelje Hrvatskog Slova u domovini kada sam tvrdio da je ovaj radio "izrazito državotvorno orijentiran". Nema sumnje da su i g. Luka Laus i g-đa Ana Dragičević državotvorni Hrvati. A kao što sam rekao u prethodnom tekstu - takvima je mjesto u Haagu jer su najveći krivci za razbijanje - svijetu i mnogim nedržavotvornim Hrvatima - drage im Jugoslavije. Kao što su Jugonostalgičari digli glavu u Hrvatskoj, gdje su preuzeli sve vodeće pozicije u društvu, sličan "trend" imamo i među Australskim Hrvatima. Deset godina su bili strahovito ogorčeni jer su im državotvorni Hrvati oduzeli njihovu domovinu - Jugoslaviju. I dok su naivni državotvorci pružali ruku pomirbe, oni su to iskoristili da zadrže stečene pozicije i da dočekaju vrijeme kada će sve vrijednosti biti okrenute naglavačke.

Ni gospođa Dragičević ni gospodin Laus nisu mogli prihvatiti taj "trend" po kome su "prave" vijesti kada se kriminalizira Domovinski rat i hrvatske ratnike. Njih se treba poslati u Haag, a Srbi koji su izvršili agresiju na Hrvatsku u kojoj je ubijeno 22.000 ljudi, ranjeno 55.000, a nestalo 3.000, slobodno se šetaju po njoj. G. Lausu i g-đi Dragičević se zamjera što navodno puštaju "neprovjerene" vijesti, a danas se u Hrvatskoj hapse ljudi za jedno, da bi se onda optužnica mijenjala iz dana u dan. I onda su krivi oni koji daleko u Australiji daju "neprovjerene" vijesti. Koliko netko mora biti veliki jugonostalgičar kada se usudi to i spomenuti ovdje među australskim Hrvatima koje već izravno u Hrvatskoj mnogi jugonostalgičari izravno okrivljuju za "krivicu" stvaranja hrvatske države. I g. Lausu i g-dji Dragičević je jasno da takvo kriminaliziranje veličanstvenog Domovinskog rata može imata svrhu samo u ponovnom stvaranju nekakvih Balkanija/Jugoslavija. Uostalom na što vas danas podsjeća Hrvatska u kojoj novine pišu o hrvatskim ratnicima kao o zločincima, i kao takve ih se hapsi, a Srbi koji su krivi za toliki broj pobijenih, ranjenih i nestalih, slobodno šetaju po njoj? Hrvatsko u kojoj, kako piše Zoran Vukman u Slobodnoj Dalmaciji od 18 rujna 2000.: "Komunističke bukače u Račanovim redovima već mjesecima svrbe stare milicijske palice, već mjesecima traže od Račana da obračuna s neistomišljenicima, jer za njih vlast nije vlast ako ne može primijeniti pedagoške mjere lepoglavskog ili golootočnog profila."

I dok se u Hrvatskoj stvaraju krizni stožeri za obranu digniteta Domovinskog rata, ovdje u dalekoj Australiji, oni koji su prednjačili u svojoj ljubavi za Domovinom i tako je željno čekali i dočekali, sada su dočekali da pored jugonostalgičnog državnog radija SBS (Sydney), imaju za izbor i Hrvatski radio Australija na kome više nema državotvornih Hrvata kakvi su Ana Dragičević i Luka Laus. A da stvar bude nevjerojatnija, formalni razlog nađen je u nečemu što pored hrvatskih branitelja

kriminalizira i australske Hrvate. Jer doista je trebalo mnogo mašte i povezati nedolazak na Olimpijadu predsjednika Hrvatske, Gospićane, prijetnje predsjedniku od strane nepostojeće organizacije i pokojnog Domagoja i općenito australske Hrvate. Cilj je postignut. Hrvatske ratnike hapse, a na Hrvatskom radiju Australija nema ni g. Lausa ni g-đe Dragičević da o tome govore. Nema ih kada je najpotrebnije štititi dignitet onoga što bi trebalo biti sveto svakom Hrvatu - dignitet Domovinskog rata. Naravno ne možemo očekivati da Domovinski rat bude svetinja Jugonostalgičarima. Bez g. Lausa i g-đe Dragičević, vjeruju lakše će pripremiti australske Hrvate na novu/staru ulogu neprijateljske emigracije prema njihovoj sanjanoj Jugoslaviji (bez Slovenije, ali s Albanijom), ili Balkaniji kako god je već budu zvali. O tome u najnovijoj Slobodnoj Dalmaciji od 18. rujna 2000. piše i g. Mate Bašić iz Melbournea: "Stoga navodna prijetnja navodnoga HRB-a predsjedniku Mesiću, te medijska kampanja koja još traje, nalikuje pokušaju konačnoga obračuna s političkom emigracijom, konačnog dokazivanja da nije riječ o domoljubima, već o čistim teroristima, čak povezanima s KOS-om i Udbom ili sa stranim obavještajnim službama!" Zar je taj obračun trebao početi na Hrvatskom radiju Australija?

Ipak ne mogu povjerovati da će jugoslavenska opcija prevagnuti na Hrvatskom radiju Australija. Uvjeren sam da slušatelji ni vlasnici ovog radija to neće dopustiti. Zato neka mi bude dopuštena da završim s jednom mojom pitalicom o hrvatskim jugonostalgičarima, koju sam jednom i izrekao u emisiji g. Lausa:

- Znate li koja je razlika između četnika i Jugoslavena?
- !?
- Četnik je pošteni četnik, a Jugoslaven je pokvareni četnik!

POŠTENI I POKVARENI ČETNICI

Hrvatsko Slovo od 26. siječnja 2001.

Jednom sam Australcu u Melbourneu sam rekao: - Ja sam nacionalist. Čovjek na čiju je domovinu izvršena agresija mora postati nacionalist. Ili nije čovjek.

Umjesto ja njega, on je šokirao mene. Skočio je iz fotelje i pružio mi ruku. Sutradan je donio svoj prilog akciji australskih Hrvata za engleski prijevod mojih knjiga *Srpski mit o Jasenovcu 1 i 2*. Zapravo, pogriješio sam što sam uopće očekivao drugačiju reakciju. U svim zemljama svijeta nacionalni interes jest iznad svega. Prvo je domovina, a poslije toga imaš i nekakvo političko uvjerenje.

Nisam mu mogao reći da u mojoj domovini nije tako i da ima mnogo onih koji više vole bivšu državu od svoje vlastite. I to nakon Domovinskog rata, u kojem je prema podacima Sanitetskog stožera, koje je na tribini "Republika Hrvatska od Domovinskog rata do optužaba" iznio dr. Andrija Hebrang, poginulo 11.786 hrvatskih vojnika i civila, a još oko 1600 se vodi kao nestali. Od toga 4473 su civila od kojih čak 273 djece. Podatak o ukupno 43 posto ubijenih civila pokazuje da je izvršen genocid nad hrvatskim narodom. Ne treba ni spominjati 22 miljarde dolara štete na civilnim objektima u Hrvatskoj, te da su bolnice, uz crkve, bile najomiljeniji cilj agresora..

U Hrvatskoj ima ljudi, kao što je predsjednik HHO-a Puhovski, koji tvrde da su u tom razdoblju u Hrvatskoj najugroženiji bili Srbi. Zato njih ne zanimaju 4473 ubijena civila Hrvata, od kojih je 273 djece, već zločini nad tih nekoliko desetaka Srba. Pače, predsjednica jedne od vladajućih stranaka dr. Vesna Pusić, za koju će g. Gojko Borić reći da joj je hrvatstvo toliko bujno da bi mogla biti predsjednica neke stranke na Islandu, kaže da ova država ne može ni biti država jer je nastala na zločinu. Naravno, ona samo ponavlja tezu svog kolege dr. Iva Goldsteina iz 1998. godine (*Globus*) izrečenu za NDH.

A hrvatske žrtve?

Očito je da i gđa Pusić, kao i Goldstein, takvom državom ne smatraju drugu Jugoslaviju koja je izrasla na zločinima Bleiburga i Kružnog puta hrvatskog naroda. Na stotine tisuća tada ubijenih Hrvata, i ovih ubijeni u Domovinskom ratu za Pusićku i za Puhovskog ne predstavljaju ništa. Dok su Goldsteinu važne samo židovske i srpske žrtve, Puhovskom i Pusićki je zločin samo onaj nad srpskim civilima. Odnos od samo stotinjak hrvatskih ubijenih civila prema jednom srpskom njima je dovoljan da zanemare hrvatske ubijene civile. U stvari, i Puhovski i Pusićka i svi oni koji smatraju da treba detuđmanizirati hrvatsku državu jer je nastala na zločinu nad nekoliko desetaka srpskih civila, što je mnogo užasnije od nekoliko tisuća hrvatskih, samo su dobri učenici dr. Milana Bulajića, koji je mnogo prije njih definirao sve to propagirajući srpski mit o Jasenovcu.

Zato i ne iznenađuje što je ovih dana u Zagreb stigao i Bulajićev suradnik Efraim Zuroff, šef jeruzalemskog Centra "Simon Wiesenthal". Predsjednik države je podržao njegove ideje, tako da ćemo vjerojatno u našim školama uvesti i specijalni predmet o izučavanja holokausta, naravno, s naglaskom na hrvatskim zločinima. Neće se smjeti spominjati da je mnogo više hrvatskih Židova odvedeno i ubijeno u Srbiji, ili pak

dolazak Himmlera u Zagreb 1943. godine jer je bio nezadovoljan rješavanjem židovskog pitanja u NDH. A pogotovo ne to da je jedino u Zagrebu Židovska općina radila tijekom cijelog rata. Iz škole će, vjerojatno, biti najureni oni učenici koji se drznu spomenuti da je još 1942. godine Beograd proglašen prvim gradom u Europi "očišćen" od Židova – Judenfrei.

Umjesto da se ponose Domovinskim ratom, mnogi se danas ispričavaju pred svijetom što su živjeli u to vrijeme. U pravu je dr. Andrija Hebrang kada ističe kako je to zato što nisu ni sudjelovali u njemu ili su ideološki duboko suprotstavljeni ideji slobodne Hrvatske. Za to ne treba optuživati Zuroffa. Sviđalo se nama to što on radi ili ne, činjenica je da on promiče interese svog naroda. Bulajić, istina, ne promiče interese svog crnogorskog naroda, već srpkog. Ali, njega ipak treba više poštivati od raznih pusićki, puhovskih i sličnih, jer on to ne radi na uštrb svog naroda. Zato me sve to uvijek podsjeti na pitalicu:

- Znaš li koja je razlika između četnika i Jugoslavena?
- Koja?
- Četnik je pošteni četnik, a Jugoslaven je pokvareni četnik!

Treba li uopće bolje objašnjenje za sve one u Hrvatskoj kojima je važniji jedan zločin nad Srbinom od stotinu nad Hrvatima, i to tijekom agresije i genocida nad Hrvatima, dakle u njihovoj zemlji!

Urota iz Hrvatske

Zato nisam sve to ni pokušao objasniti kolegi u Melbourneu. Kako mu uopće i spomenuti da su nas stalno lagali da aktualni predsjednik moje države nije bio glavni svjedok optužbe generalu Blaškiću, da bi se na kraju ustanovilo da je ovaj heroj, mučenik i pravednik dobio 45 godina robije? Kako mu objasniti što znače tvrdnje Mitka Naumovskog, odvjetnika drugog hrvatskog mučenika i pravednika Darija Kordića, kako je u slučaju njegova branitelja riječ o pravoj uroti iz Hrvatske, a nositelji te urote su najviši državni dužnosnici? Kako mu reći da su Hrvati BiH od hrvatskih vlasti, koji se po Ustavu trebaju brinuti o njima, predani na odstrel samo zato da bi Hrvatska dobila koji dolar više? Kako mu objasniti da se, uz blagoslov hrvatskih vlasti, sprema lov na hrvatske generale i političare koji su se drznuli stvoriti i očuvati hrvatsku državu unatoč protivljenu velikih? Kako mu reći da je neistina nešto uobičajeno za hrvatsku vlast? Na primjer, Ivica Račan će o sastanku s Carlom del Ponte: "O traskriptima nije bilo ni govora" (Slobodna Dalmacija od 17. siječnja 2001.), a već sutradan talijanska La Repubblica tvrdi: "Zagreb je popustio. Cijeli tajni arhiv bivšega hrvatskog predsjednika Franje Tuđmana bit će predan haaškom Međunarodnom sudu." Ipak neće biti predani transkripti Tuđmanovih razgovora s predstavnicima stranih država, jer su na pomen takove mogućnosti veleposlanici stranih zemalja u Zagrebu munjevito reagirali i zatražili od Vlade da se ti transkripti ne predaju. To je u redu jer hrvatski političari mogu prodavati samo interese svoje, a ne i drugih država.

A da sam mu i sve to rekao, bi li mi uopće vjerovao? Ako i bi, poštedio sam ga od jedne neugodne spoznaje. Od tako nečega nije bio pošteđen francuski filozof Alain Finkielkraut kojeg su u Novom listu od 14. siječnja 2001. pitali kako danas gleda na svoje odlaske Tuđmanu. Odgovorio je: "Nemam se od čega braniti, taman posla, samo bi mi još to trebalo. Paradoksalna je situacija da se za svoj angažman za Hrvatsku branim pred jednim Hrvatom." Nešto poslije će reći: "Unatoč Tuđmanovoj velikoj

odgovornosti u ratu protiv muslimana u Bosni, nikad neću poistovjetiti Tuđmana i Miloševića, kao što to rade u Europi i svijetu."

Ne samo u Europi i svijetu, to rade u Hrvatskoj, na žalost mnogi Finkielkrautovi politički istomišljenici. To francuski filozof ne spominje, pa vjerojatno još nije svjestan da novinar Novog lista nije usamljena pojava u Hrvatskoj. Pače, to što je Haaškom sudu važniji jedan zločin na Srbinom od stotinu zločina nad Hrvatima, i što ga time čini čisto rasističkim sudom, veći su krivci oni među nama koji zastupaju takva stajališta. Da, mnogo su veći krivci naši "pokvareni četnici" i od četnika i od onih iz svijeta koji su im pomagali i još uvije pomažu u tome.

POHVALE OD FERAL TRIBUNEA

Greatest shits

Feralov kradiša

Osobno mene nikada nisu pogađale priče o tajkunima, pljačkama i sl. Kada smo krenuli u borbu za neovisnost znao sam reći: Želim da mi srpske lopove zamijene hrvatski lopovi.

Josip Pečarić u Hrvatskom slovu

Feralov legoland

Tuđmanov grob je novi Oltar domovine.

Josip Pečarić u Hrvatskom slovu

Feralova široka bježanija

Poslije nadavnih zagrebačkih demonstracija kćerke su mi rekle: - Tata, danas je Split glavni grad svih Hrvata. Da se mi odselimo tamo. – Ne spominjite to… Kako je ponosa hrvatskih ljudi u Hrvatskoj sve manje i manje, bit će bolje da odemo odmah na Široki Brijeg, odgovorio sam.

Josip Pečarić u Hrvatskom slovu

Feralova Ravna Gora od gorega

U stvari, i Puhovski i Pusićka i svi oni koji smatraju da treba detuđmanizirati hrvatsku državu jer je nastala na zločinu nad nekoliko desetaka srpskih civila, što je mnogo užasnije od nekoliko tisuća hrvatskih, samo su dobri učenici dr.Milana Bulajića, koji je mnogo prije njih definirao sve to propagirajući srpski mit o Jasenovcu. Ali, njega ipak treba više poštivati od raznih pusićki, puhovskih i sličnih, jer on to ne radi na uštrb svog naroda. Zato me sve to uvijek podsjeti na pitalicu:

- Znaš li koja je razlika između četnika i Jugoslavena?
- Koja?
- Četnik je pošteni četnik, a Jugoslaven je pokvareni četnik.

Josip Pečarić u Hrvatskom slovu

PRONAĐENA POLOVICA DUŠE / DESET GODINA S AUSTRALSKIM HRVATIMA, ZAGREB, 2002.

Razgovor s akademikom dr. Josipom Pečarićem, matematičarem svjetskog glasa, ali i plodnim političkim publicistom

U HRVATSKOJ JE JUGOSLAVENSTVO OPET NAJISPLATIVIJE ZANIMANJE!

Tjedan, politički magazin Slobodne Dalmacij, 8. travnja 2001.
Spremnost, hrvatski politički tjednik, 21. svibnja 2001.

Piše: Joško ČELAN

Prošle srijede u starogradskoj vijećnici u Zagrebu predstavljena je treća po redu političko-publicistička knjiga akademika dr. **Josipa Pečarića** pod naslovom "Za hrvatsku Hrvatsku". Akademik Pečarić (rođen 1948. u Kotoru), koji je prije toga pisao o Hrvatima u Boki i srpskim lažima o Jasenovcu, međutim, po struci je matematičar, odnosno redoviti sveučilišni profesor matematike na Tekstilno-tehnološkom fakultetu i voditelj seminara na Prirodoslovno-matematičkom fakultetu u Zagrebu. Iz te je oblasti dosad objavio, kao autor ili suautor, 16 knjiga i 450 znanstvenih radova, te još 50 iz elektrotehnike, fizike, geofizike, geologije, građevinarstva i povijesti. Jedan je od vodećih svjetskih stručnjaka u području teorije nejednakosti i glavni urednik časopisa "Mathematical Inegualities and Applications". Četiri njegove knjige na engleskome tiskale su poznati nakladnici Academic Press i Kluwer Academic Publishers. Više puta je bio "visiting professor" na sveučilištima u Australiji, Italiji, Švedskoj. Odlikovan je 1999. Redom Danice hrvatske s likom **Ruđera Boškovića.**

Ali, budući da smo Hrvati i da živimo u ovoj vječno razapinjanoj zemlji, nećemo ni o fizici ni o matematici, nego o onome što nam je suđeno: o povijesti i politici.

Dvije vrste Hrvata

- Matematičar ste svjetskoga glasa, akademik, a istodobno, evo, izlazi vam već treća, tj. četvrta knjiga povijesne, odnosno političke publicistike. Što je to u vama povezalo matematičara i javnoga radnika?

- Vjerojatno da mi je prije petnaestak godina netko rekao da ću u životu i tako nešto raditi pomislio bih da taj nije normalan. Međutim, velikosrpska agresija na Hrvatsku natjerala je mnoge Hrvate, poglavito onaj državotvorni dio, da izvuku iz sebe sve najbolje da bi se uopće mogli obraniti. Malo-pomalo i ja sam počeo javno govoriti. U početku uglavnom o mojim Hrvatima u Boki. Uspjeli smo dobiti i jednu emisiju "U krupnom planu" o Hrvatima Boke na kojoj sam sudjelovao. Sredinom 1992. godine otišao sam na poziv sveučilišta La Trobe na devet mjeseci u Melbourne (Australija). Tamo je i puno naših sunarodnjaka. Odmah sam se povezao s čelnim ljudima Hrvatskog narodnog vijeća **Tomislavom Bošnjakom** i **Matom Verkićem**. Upoznali su me s mnogo naših ljudi. Na neki način kao profesor sa Zagrebačkog sveučilišta smatrao sam se obaveznim da na mnogobrojne upite naših ljudi odgovorim na najbolji mogući način. Sate i sate sam provodio analizirajući sve one informacije koje su nam bile dostupne. Postavio bih sam sebi pitanje: Zašto je to i to uradio dr. **Tuđman**? Odgovor koji bih dao sam sebi davao bih i njima, prvo u osobnim kontaktima, a kasnije na hrvatskim radio programima. Naši ljudi su bili toliko oduševljeni mojim komentarima, pogotovo s mojim objašnjenjima sukoba između Hrvata i Muslimana u BiH, da su me nagovarali da ostavim matematiku i posvetim se politici. Kada sam se vratio u Zagreb, počeo je i stvarni rat između Hrvata i Muslimana. Slušao sam Predsjednikova objašnjenja i shvatio koliko sam bio u pravu. Moja objašnjenja su doslovno bila istovjetna njegovim. Svake godine sam odlazio u Australiju i bio stalni gost hrvatskih radio programa.

- Iz svega bi se moglo zaključiti da je nama Hrvatima politika - sudbina.

- Da doista je politika nama Hrvatima usud. U Australiji, kao zemlji čiji je poglavar engleska Kraljica, možda se to moglo i brže shvatiti nego doma. Ljudi su se bili ujedinili, ali sam brzo osjetio da postoje dvije vrste Hrvata. Oni koji pričaju crne priče i oni drugi koji se istinski bore za Hrvatsku. Tek kasnije sam doznao da su ti prvi bili oni koji su ranije išli u jugoslavenske, a ne u hrvatske klubove. Bitno je primijetiti da sam mnoge crne priče čuo prije u Australiji nego u Hrvatskoj. Zato sam odmah i upozoravao naše ljude da će veliki svijet koji je bio protiv stvaranja Hrvatske, i koji je u biti "naručio" srpski genocid nad Hrvatima, sada kada je uvidio da na taj način nije spasio Jugoslaviju, ići na politiku podjele Hrvata. Ona je uvijek i bila uspješna, a priznanje Hrvatske oni su doživjeli samo kao izgubljenu bitku, a ne rat. Zato smo i danas ponovo odvučeni na Balkan, i moramo ponovo strahovati od obnova novih Jugoslavija, zvali ih vi Balkanijama ili kako god hoćete.

Borba za Boku

- Vaša prva političko-publicistička knjiga »Borba za Boku Kotorsku« očito je i rezultat osjećaja duga prema vašem bokeljskom porijeklu. Kakve su bile reakcije na nju, osobito među tamošnjim Hrvatima, posebno s obzirom na otežane mogućnosti komuniciranja s njima tijekom protekloga desetljeća?

- Zanimljivo je ovo: dok su australski Hrvati često puta željeli prije čuti neke moje političke komentare nego intervjuirati hrvatske političare, u Hrvatskoj bi me novinari uglavnom pitali o Hrvatima iz Boke. Sjećam se da sam neposredno poslije povratka iz Australije, dakle 1993. godine imao dva intervjua. Prvi je objavljen u *Vjesniku* i odnosio se samo na Hrvate u Crnoj Gori i Crnogorce. U *Slobodnoj Dalmaciji* sam zato tražio da bude i poneko političko pitanje. Intervju su jedva objavili. U intervjuu sam "oprao" i vladajuću stranku i oporbu. Iako sam znao mnogo više oporbenih političara, jedino me je HDZ-ovac **Kazimir Sviben** nazvao i čestitao mi na intervjuu. Nastavio sam u Hrvatskoj pričati o Boki, a u Australiji o hrvatskoj politici općenito. Jasno je da je meni osobno bilo i te kako važno što sam uopće i mogao govoriti o mojim Hrvatima iz Boke. Velikosrpska politika u zemlji kakva je bila Jugoslavija uspjela je izvršiti memoricid nad hrvatskim narodom u cjelini, tj. iz svijesti hrvatskih ljudi skoro u potpunosti istisnuti Boku kotorsku, Hrvate Boke i njihovu veliku baštinu. I tako, prije Domovinskog rata malo ljudi u Hrvatskoj je uopće znalo da postoje Hrvati u Boki kotorskoj. Bilo je pravilo u Hrvatskoj da ako netko od nas Hrvata iz Boke kaže odakle je, ljudi su ga automatski identificirali kao Crnogorca. Zato je Hrvatska bratovština "Bokeljska Mornarica 809." postavila sebi kao primarnu zadaću povratak Hrvata Boke kotorske u svijest i savjest Hrvata općenito i hrvatske države.

Kada smo u Hrvatskoj matici iseljenika organizirali 3.2.1994., povodom blagdana sv. Tripuna, skup “Hrvatska i Zaljev hrvatskih svetaca,” bio sam gost emisije “Slikom na sliku”, ali to je išlo nekim osobnim kanalima, a krajem iste godine je to išlo normalno, jer sam tada bio koordinator (zajednom s dr. **Njavrom**) savjetovanja “Interesi Hrvata Boke kotorske” koji je organizirala Hrvatska vlada. Tada me je počeo nagovarati i akademik **Vladimir Paar** da počnem pisati o tome što sam govorio na HTV-u, a kada je to isto tražio od mene g. **Ante Beljo**, doista sam počeo mnogo više i pisati. U izdanjima HMI i HIC sam se često javljao. U *Hrvatskom Slovu* također. Međutim u ostalim hrvatskim novinama i tjednicima nije bilo lako iako sam bio član suradnik HAZU. Ipak, uspio sam objaviti dovoljno tekstova da bi se od njih mogla napraviti knjiga. Objavljena je 1999. ali je još uvijek Hrvati iz Boke traže. Oni primjerci koji su već tamo idu iz ruke u ruku.

- Znači, nešto se ipak kreće.

- Naravno, kad se radi, onda se nešto i uradi. Danas već u Hrvatskoj mnogi smatraju da je moja izreka i podnaslov moje knjige "U Boki kotorskoj svaki kamen govori - hrvatski", stara hrvatska narodna izreka. Uspjeli smo u svijest naših ljudi i u Boki i u Hrvatskoj vratiti ime Zaljev hrvatskih svetaca. Doista se mnogo više zna o velikoj hrvatskoj kulturnoj baštini u Boki. Sjetimo se samo nedavnih proslava povodom obnove katedrale sv. Tripuna i samog blagdana sv. Tripuna.

- U kojoj mjeri relativno nova i drugačija politika Mile Đukanovića olakšava položaj bokeljskih Hrvata?

- U spomenutoj knjizi tiskano je i moje predavanje na Međunarodnom simpoziju Jugoistočna Europa 1918.- 1995. (Zadar 28.- 30. rujna 1995.) koje završava tvrdnjom da je "vitalni interes Hrvatske da Crna Gora bude neovisna država, kao što su, uostalom, i sve druge republike bivše Jugoslavije. Nadamo se da će mnogi naši saveznici aktivnije pomagati crnogorsku oporbu u njezinoj borbi za slobodu, za neovisnost Crne Gore.... Europska Crna Gora bila bi jAMAC-RB za sve hrvatsko u Boki kotorskoj, a to hrvatsko u njoj je ulaznica u zapadni svijet. Sadašnja situacija, tj srpska Crna Gora, predstavlja hranjenje velikosrpskih apetita, i znači nastavak velikosrpske politike, a time će vitalni interesi Hrvata Boke biti stalno ugroženi."

Jasno je da ova politika **Mila Đukanovića** predstavlja upravo ovo o čemu sam tu govorio. Zato je normalno što bokeljski Hrvati u potpunosti podržavaju njegovu politiku osamostaljenja Crne Gore. Prilikom nedavnog posjeta Hrvatskoj, predsjednik Đukanović imao je večeru i sa članovima Hrvatske bratovštine "Bokeljska Mornarica 809." Tom prigodom sam mu i poklonio moju knjigu "Borba za Boku kotorsku". Naravno, svjetski moćnici pokazuju svoju prljavu politiku i kada je Crna Gora u pitanju, jer su je stalno podsticale na politiku osamostaljenja, a danas kada su i u Beogradu dobili vladu koja im odgovara, preko noći su okrenuli leđa Đukanoviću. Ipak, za nadati se je da će Đukanović uspjeti, i da će njegovi Crnogorci smoći snage i na referendumu izglasovati neovisnost. Da će u tome imati potporu Hrvata, uopće ne treba sumnjati.

Revizionist Bulajić

- Niste povjesničar po struci, pa ipak ste se žustro uhvatili u koštac - i to metodom »knjigom na knjigu« (pače dvjema) - sa zloćudnim srpskim, i ne samo srpskim, mitom o Jasenovcu, osobito glavnim srpskim »genocidologom« Bulajićem. Promjena režima u Srbiji, čini se, nimalo ne mijenja njihovu optiku, što poznavatelje njihove ćudi ni malo ne čudi. Ali, kakvom vam se čini »uporaba Jasenovca« u hrvatskoj dnevnoj politici?

- Mit o Jasenovcu koriste svi kojima je bio i još uvijek jest interes očuvanje odnosno povratak Jugoslavije. Ja ipak naglašavam da je to srpski mit jer su ga Srbi koristi za pripremu Srba za genocid i u Domovinskom ratu i u ratu u BiH. A doista je točno da zbog svojih interesa nevjerojatnu tvrdnju o 700.000 žrtava Jasenovca koriste svi oni kojima je Jugoslavija u snovima, iako dobro znaju da je ta brojka za 100.000 veća od one iz popisa žrtava iz 1964. godine za cijelu Jugoslaviju, dakle uključujući i Jasenovac. Pri tome treba znati da je taj popis pravljen zbog dobivanja reparacije od Njemačke, pa je tadašnjoj državi u interesu bilo imati što veću brojku. Možda takve stvari i ne smiju čuditi nikoga, jer danas tu u BiH imamo situaciju kada nas uvjeravaju da nije demokracija da su na vlasti Hrvati za koje glasuje 87 posto birača, već oni koji su po volji svjetskim moćnicima pa makar oni dobili i stotinjak glasova.

Zato ste potpuno u pravu kada kažete da promjena režima u Srbiji nimalo ne mijenja srpsku optiku, što poznavatelje njihove ćudi ni malo ne čudi. Nemaju ni potrebe

mijenjati svoju politiku, jer do promjene u Srbiji nije došlo zato što je Milošević vodio genocidne ratove, već zato što ih je izgubio. U biti on je kažnjen što nije ispunio očekivanja svjetskih moćnika u očuvanju Jugoslavije. **Koštunica** zato i može sprovoditi velikosrpsku politiku, kao i Milošević, jer je interes svjetskih moćnika obnova Srboslavije, što je pravi naziv i za Jugoslavije, Balkanije, Zapadni Balkan ili kako sve već mogu nazivati zemlju koja odgovara velikosrpskim apetitima. A Jasenovac općenito služi jer je glavna poluga u očuvanju Jugoslavije bila dokazivanje genocidnosti hrvatskog naroda. Zato je normalno da se danas, kada je u Hrvatskoj ponovo najprofitabilnije biti Jugoslaven, i Jasenovac koristi i u dnevnoj politici. Ako pogledate Bulajićeve knjige vidjet ćete mnoge sličnosti s današnjim riječnikom "hrvatski" povjesničara, pa i političara. Poistovjećavanje tzv. detuđmanizacije (čitaj: dekroatizacije) i deustašizacije je samo nešto što je uzeto iz Bulajićevih knjiga. Slično se koristi Bulajićeva "revizija istorije". U biti danas u Hrvatskoj doista imamo na djelu puno Bulajićevih učenika.

Bulajićevi splitski učenici

A koliko je priglup rad bulajićevih učenika pokazat ću na jednoj crtici iz nedavnog članka Tonia Gabrića i Igora Lasića (*Feral Tribune*, 17. ožujka 2001.) Oni pokušavaju dokazati da Hrvatski institut za povijest nije podoban da se bavi pitanjem žrtava tvrdeći da su dva podatka iz knjige Jura Krišta "Katolička crkva i NDH", i dva podatka iz moje knjige "Srpski mit o Jasenovcu" netočna. Već sama takva konstrukcija je smiješna, ali to postaje još smiješnije kada se analiziraju same tvrdnje. Ovdje ću samo spomenuti kako oni komentiraju Krištovu tvrdnju da je Pavelićeva žena bila židovskog podrijetla. Gabrić i Lasić će ovu dobro poznatu činjenicu "negirati" tvrdeći da "je provjereno da gospođa poglavnikovica ni u ludilu nije bila Židovka". Novinarima *Ferala* nije jasno nešto što vjerojatno jest pučkoškolcima, a to je da tvrdnja da je neko židovskog podrijetla ni u ludilu nije istovjetna s tvrdnjom da je netko Židov. Pače, govor o židovskom podrijetlu sadrži u sebi implicitno i tvrdnju da dotična osoba nije Židov. (Inače, Ljubica Štefan u knjizi "Stepinac i Židovi" na str. 15 piše "da je dr. Jošua Frank bio Židov, kao i punica dr. Ante Pavelića, tj. majka njegove supruge Marije Lovrenčić, Ivana Herzfeld (r. 1859). Njezina druga kćerka Vera, bila je udana za zagrebačkog Židova Weibergera. Slavko Kvaternik oženio se kćerkom dr. Josipa Franka, Olgom. Sin im je bio Eugen Dido Kvaternik.") Slične naravi su i ostali "dokazi".

- Jedan od najzanimljivijih dijelova knjige čini se vaše dugo (čak 41 stranicu) sučeljavanje sa spomenutim srpskim »genocidologom« u emisiji »Most« američkoga Radija Slobodna Europa u srpnju 1998. godine. Vi ste tada bili doista rijedak primjer prilježna i djelotvorna borca protiv one silne bujice kleveta koje svih ovih godina kod kuće i u svijetu prate Hrvatsku i Hrvate. Zašto smo u tome tako neuspješni i je li moguće u tome išta promijeniti?

- U biti radi se o stvarnom razgovoru, dok je u samoj emisiji dana skraćena verzija. Moj dojam je da je razgovor organiziran s uvjerenjem da ću ja biti taj koji će biti do nogu potučen, pa je unaprijed dogovoreno tiskanje razgovora u Soroševim publikacijama u Hrvatskoj, BiH, Srbiji i Crnoj Gori. Razgovor je tiskan iako je rezultat bio suprotan očekivanom. Zato Bulajić u svojoj novoj knjizi govori o tzv. "Ideologiji genocida **Cohen-Pečarić**". Kako se poslije moje knjige doista i dogodio jedan genocid - onaj srpski na Kosovu, ispada da su ideolozi tog genocida jedan Židov i jedan Hrvat. Ali slične prirode su i drugi srpski "dokazi" koje veliki svijet podržava.

———

Slobo - "dobar čovjek"

U *Slobodnoj Dalmaciji* je tada objavljen intervju sa mnom. Također i u *Nacionalu*, s tim što su svi djelovi u kojima sam afirmativno govorio o politici dr. Tuđmana, izbačeni iz njega. O tome sam pisao u više tekstova:

" Njihova novinarka je htjela zbog rata u BiH izjednačiti predsjednike Tuđmana i Miloševića. Upitao sam je:

- Znači, Vi mislite da su Tuđman i Milošević dijelili BiH u Karađorđevu?

- Da - odgovorila je.

- Dakle, i Vi spadate u one koji vjeruju kako je Milošević dobar čovjek!

- Ne, to nisam rekla. Odakle Vam tako nešto?.

- Pa Vaša tvrdnja o podjeli BiH istovjetna je tvrdnji da je Milošević dobar čovjek.

- !?

- Kako Vi zamišljate razgovor u Karađorđevu? Vjerojatno ovako: Kaže Slobo Franji: Znaš Franjo, ja Ti imam toliko i toliko aviona, toliko i toliko tenkova, toliko i toliko teške artiljerije, toliko i toliko…. . A Ti ono imaš nekoliko stotina kalašnjikova koje ste ono skoro prokrijumčarili preko Mađarske, nekoliko topova, dva-tri oklopna vozila koje ste na brzinu sklepali. Ali Franjo. Ja sam Ti, bre, dobar čovek. Evo ruke! Pola Bosne meni pola tebi!

Naravno, kako to često biva, i u ovoj šali ima puno istine. Svima onima koji pričaju o podjeli BiH, Franjo i jest mnogo gori čovjek od Slobe. Pa on im je glavni krivac što im nema Juge. A to javno ne smiju priznati, pa im je priča o podjeli BiH dobar izgovor."

Napoment ću da ovu priću nisam mogao objaviti u Hrvatskoj u tzv. Tuđmanovim tiskovinama!

———————

Ima više razloga zbog čega smo neuspješni u borbi za istinu o Hrvatima u svijetu. Prije svega činjenica je da taj svijet kojemu želimo dokazati istinu tu istinu ne želi znati jer ona ne odgovara njihovim interesima. Sami Hrvati su naučili hvaliti se time da nikada nisu vodili osvajačke ratove, pa su zaboravili da se to uopće ne kosi s tvrdnjom da je napad najbolja obrana. Također ne treba zaboraviti ni Matoševe riječi da među Hrvatima ima više izdajica nego među svim ostalim europskim narodima zajedno. Ili pak Šenoine da Hrvati znaju biti samo sluge. Teško je, dakle, imati uspješnu promidžbu kada je Hrvatska prepuna Bulajićevih učenika, koji optužuju svako hrvatstvo i hrvatski narod gore od samog Bulajića i drugih srpski **Göbbelsa**.

Naravno to ne znači da se ne treba i dalje boriti za istinu o nama. Tako su australski Hrvati prošle godine sproveli akciju koja za cilj ima objavljivanje i distribuciju engleske verzije mojih knjiga o Jasenovcu. Međutim, nama je mnogo veći problem što današnje hrvatske vlasti zbog svoje sluganske politike prema svjetskim moćnicima i ne pomišljaju da se bore za istinu o nama u svijetu. Pače, svjedoci smo pokušaja kriminaliziranja i samog Domovinskog rata. Dakle, oni imaju zadaću da slične neistine nametnu hrvatskom narodu kada je u pitanju i tako nešto. Čak i general **Stipetić** mora svjedočiti kao okrivljenik pred Haaškim sucima za akcije oslobađanja okupiranih hrvatskih teritorija. Samim tim, on posredno priznaje da Domovinski rat nije bio obrambeni. A slična je i formulacija optužbi Gospićanima na čelu s generalom **Norcem**. Ne čudi onda što cijela državotvorna Hrvatska očekuje da se i posljednji plamičak slobodne javne riječi utrne. Čekaju što će biti sa *Slobodnom Dalmacijom*. Nažalost, naš problem danas nije kako da svijet zna istinu o nama, već kako će je znati Hrvati.

Pošteni i nepošteni četnici

Nedavno sam u *Hrvatsko Slovu* uspoređivao dr. Bulajiću s njegovim hrvatskim učenicima. U vezi s tim objavljen je u *Feralovom Greatest shitsu* slijedeći tekst pod naslovom "Feralova Ravna Gora od gorega": "U stvari, i Puhovski i Pusićka i svi oni koji smatraju da treba detuđmanizirati hrvatsku državu jer je nastala na zločinu nad nekoliko desetaka srpskih civila, što je mnogo užasnije od nekoliko tisuća hrvatskih, samo su dobri učenici dr. Milana Bulajića, koji je mnogo prije njih definirao sve to propagirajući srpski mit o Jasenovcu. Ali, njega ipak treba više poštivati od raznih pusićki, puhovskih i sličnih, jer on to ne radi na uštrb svog naroda. Zato me sve to uvijek podsjeti na pitalicu:

- Znaš li koja je razlika između četnika i Jugoslavena?
- Koja?
- Četnik je pošteni četnik, a Jugoslaven je pokvareni četnik."

Ne čudi što *Feral* nije prenio integralni tekst. Recimo između prve dvije rečenice možete naći i slijedeće:

"Umjesto da se ponose Domovinskim ratom, mnogi se danas ispričavaju pred svijetom što su živjeli u to vrijeme. U pravu je dr. Andrija Hebrang kada ističe kako je to zato što nisu ni sudjelovali u njemu ili su ideološki duboko suprostavljeni ideji slobodne Hrvatske. Za to ne treba optuživati Zuroffa. Sviđalo se nama to što on radi ili ne, činjenica je da on promiče interese svog naroda. Bulajić, istina, ne promiče interese svog crnogorskog naroda, već srpkog**.** Ali, njega ipak treba više poštivati ...."

- Knjiga ukazuje i na doista nevjerojatan fenomen zatajenoga srpskog antisemitizma, osobito u 2. svjetskome ratu, sasvim različitog od permanentnoga potenciranja svih mogućih hrvatskih povijesnih krivnja. Kako u tome sklopu gledate na takav egzotičan detalj kao što je nedavni intervju ratnoga zločinca Slobodana Miloševića jednome izraelskome listu?

- Ništa čudno jer i Izraelci provode ono što je njihov interes. Kako je Milošević samo neuspješan i na kraju i neposlušan izvršitelj želja ili naredbi svjetskih moćnika, zašto mu ne bi objavili intervju. Kako su Srbi oni koji izvršavaju prljave zadaće svjetskih moćnika, oni "ne žele znati" za srpske zločine nad srpskim Židovima. Pogledajte samo kako je tek strašno Bulajić uvredio sve Židove. Naime u mojoj knjizi dan je i sljedeći citat: *" 'Te iste 1943. godine, kada je* ***Himmler*** *zatražio odvođenje svih Židova u logore, nadbiskup Stepinac ponudio je rabinu dr.* ***Miroslavu-Šalomu Freibergeru*** *da se s obitelji skloni k njemu u nadbiskupski dvor do kraja rata. Poruku je prenio tadašnji nadrabinov tajnik dr.* ***Amiel Shomrony****, ali Freiberger je ponudjenu pomoć otklonio rekavši kako će dijeliti sudbinu svojega naroda. Odveden je u Auschwitz i odmah tamo pogubljen.' Ne čudi zato zašto se dr. Shomrony već više od 50 godina bori za istinu o kardinalu Stepincu i zajedno s dr.* ***Igorom Primorcem*** *(profesor na sveučilištu Hebrew u Jeruzalemu, inače emigrant iz Beograda!) i drugima za proglašenje Stepinca pravednikom (na primjer, slično Stepincu djelovao je poglavar Grčke pravoslavne crkve patrijarh* ***Papandreu Damaskinosu*** *i proglašen je pravednikom)."*

Bulajić to negira pozivajući se na suca iz staljinističkog procesa nadbiskupu Stepincu. A doista je izuzetno ono što je učinio nadrabin dr. Miroslav-Šalom Freiberger: Otklonio je ponudjenu pomoć rekavši kako će dijeliti sudbinu svojega naroda! Zar to nije dostojno bilo čijeg velikog divljenja?. Ne samo Židovi u Hrvatskoj ili bilo gdje u svijetu već svi mi moramo biti ogorčeni na činjenicu što ga je dr. Bulajić opisao tako da se navodno sklonio kao kukavica kod nadbiskupa Stepinca, ne vodeći računa o svojem narodu, a onda je bio ubijen kada je, navodno, nadbiskup Stepinac to želio. Valjda - po dr. Bulajiću - jedan Židov ne može napraviti tako izuzetno dijelo kao što ga je napravio dr. Freiberger. Nacisti jesu ubili dr. Freibergera, ali ovo što čini dr. Bulajić je još gore. Njegov postupak je tim morbidniji što on kao svoje "jevrejske suradnike" u svojoj knjizi navodi (str. 814.) "**Simona Wisenthala**, dr. **Bernarda Kleina**, dr. **Ela Rosenbauma**, dr. **Eiframa Zuroffa**, **Aleksandra Mošića** i druge". Nije mi poznata nikakva reakcija hrvatski Židova, niti reakcija Bulajićevih suradnika.

Ponosna Hrvatska

- Vaša najnovija knjiga nosi rječit naslov »Za hrvatsku Hrvatsku«. U kojoj je mjeri Hrvatska nakon 3. siječnja 2000. doista hrvatska ?

- Knjiga je i posvećena uspomeni na dr. Franja Tuđmana, Oca hrvatske države. Čitam nedavno u *Večernjem listu* kako akademik **Slobodan Novak** kaže: "Ja sam iskreno iskazivao svoje poštovanje ličnosti i djelu osnivača slobodne hrvatske države, Franji Tuđmanu i osjećam duboku zahvalnost tomu hrvatskom velikanu, bez ikakvih naivnih iluzija o njegovoj nepogrešivosti i nadzemaljskoj čistoći, i bez ikakva strančarenja. S jedinim žaljenjem sto mu sudbina nije dala vremena da nam državu zaštiti od globalizacije, onakve kakvu, čini se, priželjkuju veliki, da zaštiti našu nezavisnost od fiktivne Europe, a Domovinski rat od haškoga Usuda i njegove sramotne pravde. U tome sam se još više učvrstio nakon prizemne komunističke hajke na prvoga hrvatskog predsjednika, kojemu ni ovi predavci ni njihovi pajdaši nisu ni do gležanja, i nakon nečasne harange, kakvu u ovoj tužnoj Hrvatskoj nije doživio ni

Pavelić." Treba li ovim riječima išta dodati osim možda da nije čudno što je mnogo veća haranga na Tuđmana nego na Pavelića. Pa Tuđman je dobio, a Pavelić izgubio rat. Tuđman je i mrtav stvarna prijetnja pokušaju ponovnog ujedinjenja pod srpskom hegemonijom. Zato se knjiga i zove "Za hrvatsku Hrvatsku", za razliku od ove sluganske Hrvatske kakvu smo dobili nakon 3. siječnja 2001. Hrvatska Hrvatska je ponosna i gorda Hrvatska. Hrvatska kojoj nitko ne bi mogao nametati krivnju za pobjedu i obrambenom i oslobodilačkom ratu. Hrvatsku koja ne bi dopustila da se poništava volja 87 posto birača hrvatskog naroda u susjednoj državi.

- Kako će se u Vašem osobnom slučaju nastaviti Vaš suživot matematike, povijesti i politike ?

Matematika je moj život. Postoji nešto što u svijetu zovu Pečarićeva ili Hrvatska škola u teoriji nejednakosti. Već imam deset svojih doktora, a bit će ih još. Časopis koji smo pokrenuli u Zagrebu, gdje sam ja Editor-in-Chief, ima u Editorial Boardu šezdesetak najznačajnijih znanstvenika u toj oblasti iz cijelog svijeta. Već je - kao jedan od rijetkih hrvatskih časopisa - uvršten u Citation Index, s koeficijentom 0,250.

Slijedeća knjiga koju sam napisao u koautorstvu sa svojom suprugom i jest povijesna. Zove se "Strossmayerova oporuka". Nedavno sam o Strossmayerovom jugoslavenstvu pisao u *Tjednu*. I tu se radi o našem pokušaju razbijanja još jednog mita. Supruga je sada nezaposlena. Teško će ubuduće biti prepoznatljiv u toj oblasti bez njezine pomoći.

Politika? Na prvi pogled izgledat će čudno ako kažem da odgovor na to pitanje ovisi o sudbini *Slobodne Dalmacije*. Naime, ako uspije današnja vlast promijeniti uređivačku politiku u vašem listu i tako ugušiti i posljednje mjesto gdje se može pročitati i poneka kritika na njen račun, značit će da je u Hrvatskoj nastupilo jednoumlje. Jednoumlje su oni stalno i najavljivali optužujući dr. Tuđmana da je tako nešto on uveo u Hrvatskoj. Inače u velikosrpskoj politici osnovno je pravilo: optuži protivnika za ono što sam radiš ili namjeravaš raditi. Hoće li ovi naši Bulajićevi, bolje reći srpski učenici ustrajati na primjeni naučenog? Recimo Tuđmana su optuživali da krivotvori izbore. Sadašnja vlast sada samo bježi od izbora ukidajući Županijski dom Sabora. Hoćemo li doživjeti i istinsko krivotvorenje? Sve je moguće, jer izbori u BiH i tamošnja interpretacija izbornih rezultata govori da se nešto slično uz blagoslov međunarodnih moćnika može dogoditi i kod nas. Ali neovisno od toga ostaje činjenica da smo dočekali i deset godina živjeli u ponosnoj Hrvatskoj. Poslije toga teško je prihvatiti činjenicu da od tebe ponovo hoće napraviti slugu. U svojim tekstovima sam podržavao stvaranje hrvatskog bloka i sigurno ću na svaki mogući način pomoći i u borbi za ponovno stvaranje ponosne i gorde Hrvatske - hrvatske Hrvatske. Umjesto da se sa stvaranjem neovisne Hrvatske mogu u potpunosti vratiti svojoj matematici - ništa od toga. Hrvatima je, bar državotvornim, politika doista usud.

TRIJUMF TUĐMANIZMA, ZAGREB, 2003.

DR. FRANJO TUĐMAN – VIZIJE I POSTIGNUĆA: IZ RASPRAVE[1]

TUĐMANOVA POMIRBA JE OSTVARENA

Kad je riječ o pomirbi, meni se čini da bi mi mogli postaviti čak i suprotnu tezu - Tuđmanova pomirba je ostvarena. Naime, među državotvornim Hrvatima danas imate i onih koji su partizanski sinovi i koji su ustaški sinovi. Osnovna nakana pomirbe je ostvarena. Riječ o pomirbi među Hrvatima, a mi stalno zaboravljamo osnovnu činjenicu: tijekom postojanja Jugoslavije u Hrvatskoj je od Hrvata postalo puno Jugoslavena. Kad se govori o pomirbi u Hrvatskoj neki bi tu Tuđmanovu ideju sveli otprilike na pitanje: Kako od Jugoslavena napraviti Hrvata? Meni je to čudno. Bilo bi dobro kad bi se to moglo, ali ja mislim da to nije baš tako jednostavno i da to nije bila Tuđmanova ideja. Tuđman je svima dao šansu. Dakle, ovo što je general Praljak rekao doista je bilo točno. Ideja je izvrsno funkcionirala za vrijeme rata, nisu izravno bili na protivničkoj strani: bilo im je ostavljeno da sami izaberu hoće li biti Hrvati ili će ostati ono što su u međuvremenu postali. Volim kroz nekakve šale objašnjavati stvari, pa sam vjerojatno zbog toga smislio onu moju pitalicu, koju vjerojatno vi već znate. Bar dvaput je ta pitalica bila u Feral Tribune-u: «Koja je razlika između Jugoslavena i četnika?» Znate već i odgovor: četnik je pošteni četnik, a Jugoslaven je pokvareni četnik. Meni je pitanje o pomirbi između Hrvata i pokvarenih četnika veoma neobično i čudno.

I samo pitanje Špegeljevog plana je interesantno, jer je osnovna ideja međunarodne zajednice u ostvarenju njihovih težnji da prisile Hrvatsku da ostane u Jugoslaviji. Kako se meni čini, željeli su optužiti Hrvatsku kao agresora. Tu imate kontinuitet jedne takve politike, a Špegeljev plan je bio prva karika u tom planu koji je

[1] *Dr. Franjo Tuđman – vizije i postignuća*, Rasprave za okruglim stolom uz drugu obljetnicu smrti prvoga hrvatskog predsjednika, Zagreb 2002., str. 52-54, 128, 226-227.

trebao omogućiti da se Hrvatska proglasi kao nekakav agresor na vojarne, na nekakvu Jugoslaviju ili tko zna na što. To je De Michelis i govorio otvoreno. Hrvatska je tada trebala biti proglašena agresorom, da bi Slovenija koja je žrtva, koju su napali vojnici JNA (koji još nisu ni obuku prošli), mogla izići iz Jugoslavije, a da bi Hrvatska, kao agresor, onda morala ostati u toj Jugoslaviji. Taj kontinuitet ideje Hrvatske kao agresora imate stalno, do današnjih dana. Hrvatska je «agresor» na Bosnu i Hercegovinu. I danas kroz optužnicu generala Gotovine imamo da je Hrvatska agresor na svoja okupirana područja. Stalno se željelo prikazati Hrvatsku kao agresora. Mislim da je Špegeljev plan upravo bio idealan za takvu optužbu. Pitanje je: je li to bila Špegeljova namjera ili nije. Možemo i o tome diskutirati s obzirom na njegove današnje izjave i tvrdnje da je pokojni Predsjednik bio jednak Miloševiću.

Zaključit ću opet s jednom šalom. U svezi je s još nečim što je bilo spomenuto ovdje. O ovim pričama kako je Tuđman, tobože, htio prodavati dijelove Hrvatske. Prevlaka je bila dosta aktualna. Ja sam iz Boke Kotorske pa me je to uvijek zanimalo. Zbog toga su me naši ljudi vani znali stalno pitati oko toga. Tako me je jednom jedna gospođa, koja je inače iz Zagorja, pitala: «Je li istina to što piše po novinama, a i priča se, kako je Tuđman dao Prevlaku?» Ja sam joj rekao: «Pa gospođo, kako vi možete to reći pa zar vi niste Zagorka?» Ona će meni: «Kakve to ima veze?» «Pa, kako nema veze. Jel' znate nekog Zagorca koji je dao komadić svoje zemlje?»

ALIJANSA ZA TREĆU HRVATSKU – ČETVRTA JUGOSLAVIJA

Dubrovački vjesnik, 14. prosinca 2002.

Finala kupova su se igrala u Beogradu. U jednom su se ogledali ta slavna hajdukova generacija i Dinamo. Podijelili se i navijači. Na jednoj strani hajdukovci, a na drugoj zvezdaši, dinamovci i partizanovci. Je li i g. Kaciga bio jedan od tih u toj grupi? A onda im se hajdukovci narugaše. Počeli su skandirati: "Hajduk, Dinamo!" Je li i g. Kaciga jurišao na njih zajedno s partizanovcima i zvezdašima? Možda zato danas mora dokazivati da je Hrvat?

Lokalni ČELNIK Alijanse za četvrtu Jugoslaviju tj. treću Hrvatsku imao je potrebe u *Dubrovačkom Vjesniku* od 7. prosinca dokazivati svoje hrvatstvo. Očito se nada da će netko u to i povjerovati. Valjda misli da bih ja to isto trebao učiniti. Jadničak ne zna da je to on učinio umjesto mene jer me je u samom tekstu stavio u isti koš s Ocem hrvatske države dr. Franjom Tuđmanom. Kaže čak da je bilo i na zadnjim izborima onih koji su im vjerovali pa su bili drugi po broju dobivenih glasova. Kod nas je doista svašta moguće.

Zahvaljujem gospodinu lokalnom ČELNIKu na riječima pohvale: "Vi adolescentni Hrvati poput F. Tuđmana, odnosno poput npr. Nenada Ivankovića ili Vas, zlouporabili ste generacijama dosanjani san o napokon doživljenoj slobodnoj Hrvatskoj (dr. Tuđman mu s tim nema ništa, op. J.P.), da biste je svojim iznebuha probuđenim eruptivnim balkanoidnim hrvatstvom (ljubitelji jugoslavija o balkanoidnom hrvatstvu – doista smiješno, op. J.P.) do zagušenja prekrili lavom koja riga iz vulkana Vaših OSOBNIH frustracija i kompleksa, kojima, ovisno o poziciji koju upražnjavate, nastojite kontaminirati cijeli hrvatski prostor."

Sigurno je da je doktor Franjo Tuđman imao osobnih frustracija. Čovjek nije uspio u životu i nije postao lokalni ČELNIK kao g. Kaciga i morao je imati OSOBNIH frustracija. Za razliku od našeg genijalnog ČELNIKA g. Kacige, i jedan Henry Kissinger nije razumio da je Tuđman samo jedan adolescentni Hrvat pun frustracija pa je predsjedniku Tuđmanu pisao: *"G. Predsjedniče, kao i svi veliki ljudi za života nećete dočekati pravilnu interpretaciju vaših zasluga za vaš narod. To će učiniti tek buduća pokoljenja. Ali vjerujte učinit će. Vi ćete biti veliki čovjek hrvatske povijesti, ali ne za života, već kada ocjene budu donesene hladnom glavom."* Je li našem ČELNIKu i Kissinger frustriran kad ovako piše? Sigurno jest. Pa nije Kissinger lokalni ČELNIK, kao naš Kaciga!

Nenad Ivanković kao pisac najčitanijih knjiga u Hrvatskoj – poslije knjiga akademika Aralice – sigurno mora imati OSOBNIH frustracija. Ipak on nije lokalni ČELNIK kao g. Kaciga. Pa i moja malenkost koja je po američkim istraživanjima ušla među deset svjetskih matematičara po broju radova danih na MathSciNetu, a i autor sam više knjiga (jedna je nekoliko mjeseci bila na listi koja se pravi za emisiju *Pola ure kulture*), sigurno moram imati OSOBNIH frustracija. Ni ja nisam lokalni ČELNIK

kao g. Kaciga. Doista je teško postati takva veličina kao g. Kaciga naš slavljeni ČELNIK. Ljudi se moraju ugledati na njegove izuzetne vrijednosti, a ne na ovakva mizerna dostignuća kakva su u akademika, predsjednika i vojskovođe pobjedničke vojske dr. Tuđmana, mr. sc. Ivankovića ili akademika Pečarića. Ljudi zato moraju glasovati na slijedećim izborima za lokalnog ČELNIKa i njegovu alijansu i ne smiju čitati novine kao što su *Hrvatsko slovo, Glas Koncila* i *Fokus* jer takve novine ne uviđaju kakva je veličina g. Kaciga već misle (glupo) da su Tuđman, Ivanković, Pečarić nešto postigli u životu. Pogotovo ne smiju čitati gospodina C. G. Ströhma jer mogu shvatiti kako jedan stranac može učiniti više za Hrvatsku od cijele alijanse za četvrtu Jugoslaviju, pardon treću Hrvatsku.

Zahvaljujući alijansi za četvrtu Jugoslaviju, pardon treću Hrvatsku neće biti nedodirljivih veličina. Osim jedne: "Imali ste petlje, mene jednog Kacigu!!! javno u najčitanijem dubrovačkom glasilu, nazvati lašcem, protuhrvatskim sluganom, ČELNIKom (…) nečega što je "dokaz da i od goreg ima gore" itd..." Doista sam strašno pogriješio što sam jednu takvu veličinu uopće spomenuo. Kako sam mogao reći za laž da je laž kada ju je iznio JEDAN Kaciga. Stidim se. Stidim se i zato što mi u Kotoru ovakve veličine nazivamo oriđinalima. Kako naš g. Kaciga pokazuje da se razumije u psihijatriju, vjerojatno zna da su oni koji kažu ""Imali ste petlje, mene JEDNOG … !!!" i koji su mnogo iznad adolescentnog Tuđmana punog frustracija - obično "Napoleoni".

Stidim se unaprijed što se smijem dok čitam slijedeći tekst JEDNOG Kacige: "A što se tiče one skandalozne izjave koju sam jedinu apostrofirao iz Vašeg 'predavanja' (vidite veličinu JEDNOG Kacige – svima je to bilo predavanje, a njemu 'predavanje', op. J.P.) u Svečevoj dvorani, dozvoljavam da ste me svojim izlaganjem toliko izmoždili da sam možda i krivo čuo (kao da svi čitatelji Dubrovačkog vjesnika nisu znali da će JEDAN Kaciga ovako protumačiti svoju laž, op. J.P.), ali kako to da su i moji prijatelji koji su bili sa mnom čuli navlaš isto što i ja, pa čak i da su ljudi puno bliži Vašem svjetonazoru bili zgroženi baš onom rečenicom ("sve što je rekao može stati, ali ono s knjigom koja podstiče na ubojstvo nije u redu...")? Zašto se smijem? Pa njegovom visočanstvu g. Kacigi je ta izjava još uvijek skandalozna – iako je "možda navlaš i krivo čuo". Zaboravimo koliko je glupo bilo ono što je čuo JEDAN Kaciga: recenzija knjige jednog mog čitatelja. Pardon, to nije glupo. Pa ne može JEDAN Kaciga reći nešto glupo, zar ne? Dakle, doista je strašno što sam ja ismijavao Bulajićevu izjavu u kojoj on govori o "knjizi koja podstiče na ubojstvo". Zašto? Pa govori se o ubojstvu nekog Srbina. Kacigi nije bio skandal već samo "disonantni istup" kada je jedan od nazočnih "ni od koga izazvan, s blaženim smiješkom na licu, u Svečevoj dvorani i pod njegovom slikom, javno" izjednačio crkvu tog istog Sveca s ustašama. Strašno je da je netko nešto ružno rekao za nekog Srbina, pa makar taj netko bio dr. Milan Bulajić – glavni promicatelj velikosrpske tvrdnje o genocidnosti hrvatskog naroda, a sasvim normalo je "pljuvati" po našem Svecu. I onda mislite da ćete nekoga uvjeriti da niste alijansa za četvrtu Jugoslaviju? Da niste produžena ruka Vesne Pusić, *Ferala* i svega protuhrvatskog u ovoj državi! Predsjednik Tuđman je spominjao da takvih ima dvadesetak posto, Matoš da izdajica u hrvatskom narodu ima više nego u svim europskim narodima zajedno, a Šegedin o tome kako takvi strasno mrze svoj narod.

Lokalni ČELNIK kaže: " Sve u svemu, akademiče Pečariću, vidim da Vam je drago što sam Vas proglasio paradigmom opcije hrvatskog PLEMENA". Naravno da jest. Iako mislim da ja to ne zaslužujem, kao ni nedavnu podjelu akademika koju je

učinio dr. Banac (kaže postoje nepečarićevski akademici, pa valjda i oni drugi), zahvaljujem se i Vama i njemu. Zahvaljujem i onima koji su me u tom istom *Feralu* svrstali uz akademike Aralicu i Jelčića. Stvarno nisam zaslužio tolike pohvale. Ali čovjek sam. Drago mi je.

G. Kaciga kaže i: "Sigurni ste da Vam se neću ni za što ispričati. Ispričavam se što sam prešutio da ta opcija gotovo beziznimno u prve redove svoje ideološke borbe isturuje jedan poseban soj novovjekih janjičara, koje, ako ih opserviramo s aspekta njihovog staža hrvatovanja, možemo nazvati fenomenom hrvatskih PELENAŠA, a ako ih vrednujemo glede učinkovitosti njihovog impulsivnog malodobničkog hrvatstva koje riga iz njihovih recentnih djela, onda se ono doimlje kao VULKANSKO." Naravno, nama Hrvatima iz PLEMENA i PELENAŠIMA je normalno da se ispriča netko tko je uhvaćen u laži. Očito da g. Kaciga nije razumio da sam ja objasnio da se on neće ispričati zbog toga jer su SLUGANI (*Feral* se jako ljuti kada ja Jugoslavene uspoređujem s četnicima: *Četnik je pošteni četnik, a Jugoslaven je pokvaren četnik*) kao srpski učenici naučili da je Srbima laž najviše pomogla u povijesti (da g. Kacigi opet ne bi ovo bila moja skandalozna izjava – to je rekao Srbin - bivši predsjednik treće Jugoslavije) pa smatraju da se za svoje laži i ne trebaju ispričavati. Neka se i dalje ispričavaju Hrvati ako slažu. Oni ne trebaju, jer time samo pokazuju koliko su od svojih učitelja naučili.

Čitateljima *Dubrovačkog Vjesnika* preporučam da pogledaju prvi tekst gospodina ČELNIKa i provjere jesam li ja njega ili on sam sebe nazvao "lokalnim ČELNIKom". Sada tvrdi da sam ga tako nazvao ja (što reče Matoš: "Lažu Srbi i to im je od Boga dano" - naš ČELNIK je samo učenik, pa ga se brzo uhvati u neistini). Slično je i s tvrdnjom: " Izabravši baš mene, Darka Kacigu, za …". Čitatelji znaju da je meni nepoznat Darko Kaciga prvi reagirao na moj nastup u Dubrovniku, a ne obratno. Dakle on je izabrao mene. Međutim, za ČELNIKe je valjda to tako jer sam se ja usudio odgovoriti. Mi iz PLEMENA nismo smjeli njima odgovarati. Slično je i danas. Režimski i projugoslavenski tisak u Hrvatskoj će rijetko objaviti moje odgovore na tekstove u kojima me napadaju (npr. *Slobodna Dalmacija* još nije objavila moj odgovor Goldsteinima: "Lažu Goldsteini i to im je od Boga dano").

Za naše demokrate iz Alijanse normalno je da oni mogu nas nazvati kako hoće (Pleme, pelenaši), ali je strašno što se i mi usudimo njih nekako nazvati. Tako se i ja usudih i to JEDNOG Kacigu. Sram me bilo! Baš nisam demokrat! Ne razumiju da se nama samo mučno od sluga i jugoslavena i da nas sa svojim nazivima samo zabavljaju.

Moram priznati da me je najviše zabavio dio ČELNIKova teksta: "Ja sam bio neki dan, baš u Kotoru, baš na jednom: okruglom stolu o 'zajedničkom kulturnom prostoru'. Jako sam se ugodno osjećao, u Boki mi je uvijek lijepo, i rado i relativno često idem tamo. Skoro zaboravih, ljudi iz *Hrvatskog građanskog društva* u Kotoru, suorganizatori tog skupa, zamolili su me da Vam poručim 'da ih više ne branite'."

Ljudi ga lijepo ugostili, a naš ČELNIK im se ruga! Kako? Pa pogledajte kako se on ruga predsjedniku tog društva i jednom našem bokeljskom svećeniku kad kaže da je "prezime Kaciga apsolutno hrvatsko". Zna da njihovo prezime nije hrvatsko i ruga im se. Kaciga im se ruga i zato što su studirali u Beogradu: "Kad je trebalo ići studirati, za Darka Kacigu nijedno sveučilište osim zagrebačkog nije dolazilo u obzir." Rugati se svećeniku kojemu se nedavno išao ispričavati zato što mu netko zamjerio što je ostavio svoje vjernike i pobjegao kada im je bilo najteže, a potom osuđivao one koji to

nisu uradili, doista je smiješan obrat, zar ne? Čak mu se ruga i za ono zašto mu se ispričavao: "Pouzdano smo utvrdili da u obje Jugoslavije nijedan Kaciga nije živio izvan Hrvatske", očito aludirajući da naš svećenik nije bio sa svojim vjernicima kada im je bilo najteže – tijekom Domovinskog rata. Ali, ako je po mojim Kotoranima iz HGDCG sigurno će se i u Kotoru više znati za kotorske i dubrovačke oriđinale nego za kotorske akademike.

Oni šalju meni poruke po gospodinu lokalnom ČELNIKu! Dakle, po čovjeku za kojega g. Joško Mikuš, predsjednik DHKI u *Dubrovačkom vjesniku* od 7. prosinca 2002. također kaže: "Kao osobi koja se predstavlja 'kao Hrvat, rođen, odgojen i školovan u Hrvatskoj' ne dolikuje mu služiti se neistinama i djelomičnim citatima koje onda može proizvoljno tumačiti." Jasno je da predsjednik DHKI zna da laž, a pogotovu poluistina nije nešto svojstveno Hrvatima.

Vjerojatno je u Dubrovniku primljeno s iznenađenjem što sam ja pohvalio sve novinare koji su pisali o Boki tijekom Domovinskog rata, jer neki su danas novinari *Ferala*, novina u kojima se već tjednima piše protiv mene. U tome se mi razlikujmo od Alijanse za četvrtu Jugoslaviju, pardon treću Hrvatsku. Kaciga piše: "Vi ste sigurni da Vaši čitatelji ni slučajno neće kupovati još i nešto tako bogohulno kao '*Feral*', a eto ja hvalim novinare *Ferala*. Jednostavno, ako je netko nešto uradio pozitivno za Hrvate iz Boke, bez obzira iz kojih pobuda i što danas radi, zahvalan sam mu. Problem je kada danas u Boku zovu ljude koji se rugaju njihovim prezimenima, i mjestu studiranja, a ne pozivaju čovjeka koji im je sve vrijeme najviše pomagao i danas to radi, prvo kroz radio emisiju za Hrvate Boke (valjda mu je nova vlast to odmah i ukinula), a potom izvrsnim predstavljanjem Boke i tamošnjih Hrvata na Hrvatskoj televiziji. Dubrovčani znaju. Znaju li u HGDCG? Govorim o g. Boži Vodopiji. Možda se i HGDCG sjeti reći tom čovjeku hvala, a ne nekakvim Alijansama za četvrtu Jugoslaviju, pardon treću Hrvatsku.

A ljudi za koje Kaciga kaže: "Pokušat ću Vam skicirati što to znači biti Hrvat genetski, sudbinski vezan za svoju zemlju", pa priča o njihovim prezimenima i mjestu studiranja, ugošćuju ga u Boki, ili primaju njegove isprike. Ili možda nije mislio na njih zbog njihove komunističke/projugoslavenske prošlosti/sadašnjosti? Da, kod Alijanse, kao slugana svjetskih moćnika, mogući su dvostruki kriteriji. Kako gazde, tako i Alijansa.

A naš JEDAN Kaciga je Dinamovac. Dinamo mu je pravo hrvatsko ime – nema veze s komunizmom. Na to ga vjerojatno asocira Tuđmanov naziv – Croatia. Vjerojatno zna da je najomraženiji hrvatski nogometni klub u Srbiji bio Hajduk! Naime, radi se o slavnoj hajdukovoj generaciji sedamdesetih koja nije znala izgubiti u Beogradu. A finala kupova su se igrala u Beogradu. U jednom su se ogledali ta slavna hajdukova generacija i Dinamo. Podijelili se i navijači. Na jednoj strani hajdukovci, a na drugoj zvezdaši, dinamovci i partizanovci. Je li i g. Kaciga bio jedan od tih u toj grupi? A onda im se hajdukovci narugaše. Počeli su skandirati: "Hajduk, Dinamo!" Je li i g. Kaciga jurišao na njih zajedno s partizanovcima i zvezdašima? Možda zato danas mora dokazivati da je Hrvat? Odgovor i nije bitan. Normalno je da netko iz Alijanse za četvrtu Jugoslaviju, pardon treću Hrvatsku mora dokazivati da je Hrvat. I sam je svjestan da to dvoje ne ide skupa, zar ne?

I na kraju moram se nasmijati i nečim što je tipično za razne oriđinale ili "Napoleone". I JEDAN Kaciga je odlučio mene akademika iz matematike i jednog od

deset matematičara u svijetu s najviše objavljenih znanstvenih radova učiti što trebam raditi u - matematici. Hvala g. JEDAN Kaciga. Takve moram poslušati i bojati se izlaska na dvoboj s njima. JEDAN Kaciga će broj o 505 objavljenih znanstvenih radova prokomentirati s "505 (bez crte!) ". Jadničak naš "Napoleon", pardon JEDAN Kaciga, ne zna da je doista "slatko" biti među deset u svijetu. Napoleona ima mnogo mnogo više. Istina JEDAN Kaciga je samo jedan. Zato i moram biti prestrašen.

Ispričavam se čitateljima Dubrovačkog vjesnika što sam uopće ulazio u ovu "polemiku". Doista nisam odmah shvatio da je moj protivnik JEDAN Kaciga. Nisam doista znao da se radi o čovjeku koji je tako puno postigao u životu i postao ČELNIK. Jadni akademici i oni koji su stvarali države. Doista nisu ništa u srazu s ČELNIKom. Mi doista moramo liječiti svoje komplekse kada vidimo kako na svijetu ima i ČELNIKa. Oprostite mi. Mi doista pred jednim ČELNIKom moramo "prstom u onu karakterističnu žuto-zelenu nakupinu zbog koje hrvatska dječica nose talijanske pelene na svojim hrvatskim guzama". Zato obećavam: Neću više. JEDAN Kaciga ipak pripada Dubrovniku.

RADAKOVIĆ KAO ENGLEZ (2)

Danas, 1. studenog 1994.

Zaista je ugodno polemizirati s književnikom Borivojem Radakovićem. Poznato je pravilo u polemici, kad nemaš argumente, koristi etikete, psovke, mišiće i sl. Naš književnik je doslovno naučio to, pa je sve što je u stanju odgovoriti "FUJ!", a uz moje ime dopisati "šinter, lunatik i maliciozni ignorant". Nažalost, nije svjestan (bolje reći nije naučio) da to samo pokazuje njegovu nemoć (tj. nedostatak argumenata). Ali na taj način on i potvrđuje sve moje pretpostavke dane u prvom pismu. I ne samo zato. Recimo, uz tvrdnju da sam ja šinterom daje sliku pretpostavljam njegove slatke mačkice, valjda zato što misli da je najnormalnija stvar na svijetu štititi zaražene mačke, a ne djecu (naravno, nije mi ni na kraj pameti da ja slično njemu sada dam sliku svoje ili tuđe djece – možda iz jednostavnog razloga da se "voajer u gospodinu književniku ne ubaci u turbo poziciju"). Vjerojatno su i svi koji štite djecu a ne mačke šinteri (vjerojatno je i to da gospodin književnik nema djece). Taj izopačen način mišljenja je također nešto skoro viđeno. Sjećate li se kada su srpski intelektualci tražili da Hrvati predaju Srbima Dubrovnik, jer ako to ne učine bit će krivi kad srpska soldateska razori taj biser naše i svjetske baštine.

Interesantno je analizirati njegov epitet "maliciozni ignorant", jer gospodin književnik nije svjestan da je postigao upravo suprotno: dokazao je da se to odnosi na njega, a ne na mene! (Inače je i kod Srba pravilo da je uvijek suprotno od onog što tvrde.) Naime, sada je već očito da je gospodin književnik sve znao o zaraženim mačkama, ali to uopće nije spomenuo u svom *Dnevniku*. Zaobišao je tu činjenicu da bi mogao govoriti o "genocidu" i "čišćenju" koje se provodi ovdje u Zagrebu (bilo bi nezgodno sada govoriti o "genocidnom narodu", zar ne?), jer genocid i etničko čišćenje Srbi ne rade. I to je već viđeno. Sjećate li se kako smo svojevremeno bili zasipani vijestima o navodnim silovanjima na Kosovu, da bi na kraju vidjeli stvarne konc-logore za silovanja – nešto najstrašnije što je zločinački um smislio kroz cijelu povijest. Zato i ne čudi kad nas gospodin književnik, u svom *Dnevniku*, uči da se kod nas "najnečasnije od svih mogućih zanimanja naziva časničkim". Pa zar nije najveći domet srpskih intelektualaca tvrdnja da smo za sve svi podjednako krivi (netko će mi dobaciti da isto vrijedi i za hrvatske projugoslavene, ali taj sigurno ne zna za jedno zgodno pitanje: Znate li koja je razlika između četnika i jugoslavena? Odgovor je: Četnik je pošteni četnik, a jugoslaven je pokvareni četnik!)

Gospodine književniče, ako opet budete čitali onaj vic o Englezu i Talijanu (koji jede mačke), i ako ste kojim slučajem i vegetarijanac, kao Boga Vas molim, nemojte nas ostale koji jedemo meso opet optužiti za genocid. (I to bi me asociralo na Srbe dok skandiraju: PAPA – USTAŠA i *Independent* koji konstatira kako će Srbi uskoro cijeli svijet dijeliti na Srbe i ustaše.)

A, gospodine književniče, uopće niste trebali dokazivati da ste Vi maliciozni ignorant. Trebali ste samo konstatirati da niste znali ništa o zaraženim mačkama, a potom analizirajući moj tekst pokušati dokazati da sam to ja (a ne Vi). Dajući Vam takvu šansu htio sam provjeriti koliko ste sposobni da ispunite slijedeću vašu tvrdnju: "Ponekad se … toliko razljutim i dođe mi da Antuna Vrdoljaka izazovem na javnu

okladu – svi njegovi spikeri neka rade na zadanom tekstu tri dana, a meni je dovoljno pet minuta. Budem li bolji (a bio bih) – neka gospodu izvoli poslati na dodatno, 'usmjereno' učenje." Gospodine književniče, a što ako bi zadani tekst bio "maliciozni ignorant"?

Kako ste se, gospodine književniče, u ovoj polemici pokazali kao nedorasli suparnik, ovim je smatram, sa svoje strane, završenom.

*

Poslije objavljivanja ovog teksta prijatelji su me upitali zašto nisam odgovorio i na ono njegovo "lunatik", jer se to na Zapadu shvaća kao luđak. Odgovorio sam: "U svojim tekstovima sam ukazao na očitu činjenicu da gospodin književnik misli na srpski način, tj. da misli kao da je Srbin. Kad netko misli na taj način onda njegove uvrede za mene nisu ništa drugo nego 'uvrede', a uvrede su za onoga tko ih koristi ('Inače je i kod Srba pravilo da je uvijek suprotno od onog što tvrde'). 'Luđak'.. Pa tko je ono u jednom lucidnom trenutku svog života rekao: 'Srbi su lud narod'. Zato mi nemojte tražiti da analiziram Radakovićeve nove priče o rasizmu i o KKK. Morate znati tko je danas nadmašio i rasizam Južnoafričke Republike i KKK!"

Polemika u *Danasu* završila je tako što je Radakoviću objavljen veliki tekst pun uvreda i neistina. Zato sam ipak poslao komentar "O srpskom načinu mišljenja". U njemu je dan i ovaj odgovor mojim prijateljima. Glavna urednica *Danasa* Hloverka Srzić osobno mi je rekla da će taj tekst objaviti, ali nije. Potom sam joj poslao tekst u kojima su samo pobrojane Radakovićeve neistine. Također nije objavljen. Objavljujem ga po prvi put u ovoj knjizi.

PREDSTAVLJANJE KNJIGE "ZA HRVATSKU HRVATSKU"

Teško je govoriti nakon mojih prethodnika. Zato ću vam prvo pročitati Proslov moje knjige:

"U povodu smrti predsjednika dr. Franje Tuđmana učiteljica je dala učenicima drugog razreda osnovne škole u Splitu sastav s temom o pokojnom Predsjedniku. Učenica Ana napisala je samo jednu jedinu rečenicu koja je glasila: 'Dr. Franjo Tuđman bio je prvi predsjednik Republike Hrvatske!' Pregledavajući radove đece tijekom samog pisanja sastava, učiteljica je upozorila malu Anu da napiše još nešto. Sugerirala je da ćemo uskoro imati izbore i dobiti novog predsjednika i tako... Ana je pogledala učiteljicu i rekla: 'Što će nam drugi predsjednik kad nam je Franjo Tuđman dao sve?'. Nastavnici je samo preostalo kazati: 'Dobro, Ana, dosta je i ta jedna rečenica'.

Iako je neposredno nakon smrti Oca hrvatske države dr. Franje Tuđmana u Hrvatskoj došlo do velikog zaokreta od Tuđmanove hrvatske Hrvatske ka "Europskoj" Hrvatskoj, naslov ove knjige i daje zalaganje za onu prvu hrvatsku Hrvatsku - Hrvatsku bez podaništva prema drugima, Hrvatsku uspravnu i gordu. Očito mala Ana znala je mnogo više od mnogih u Hrvatskoj. Znala je Ana, a znao je i Henry Kissinger koji je pisao Predsjedniku Tuđmanu:

'G. Predsjedniče, kao i svi veliki ljudi za života nećete dočekati pravilnu interpretaciju vaših zasluga za vaš narod. To će učiniti tek buduća pokoljenja. Ali vjerujte učinit će. Vi ćete biti veliki čovjek hrvatske povijesti, ali ne za života, već kada ocjene budu donesene hladnom glavom.'

U stvari, u knjizi je dan izbor objavljenih tekstova i intervjua. Vjerujem da oni doista ocrtavaju zalaganje za takvu - hrvatsku Hrvatsku. U većem dijelu knjige dani su tekstovi koji su neposredno vezani uz borbu za hrvatsku državu i samu njenu opstojnost, dok je na kraju dan izbor tekstova oko Jasenovačkog mita - mita koji su prije svega Srbi, ali i komunisti i mnogi svjetski moćnici koristili da se kroz navodnu genocidnost hrvatskog naroda disciplinira neposlušne Hrvate koji su željeli neovisnu državu. Poznato je da je upravo dr. Tuđman prvi razobličio taj mit pa je srpski 'povjesničar' dr. Milan Bulajić svojevremeno uzvratio s 'Tuđmanovim Jasenovačkim mitom'. Pojavom knjige 'Srpski mit o Jasenovcu', kao i niza tekstova koji su dani u ovoj knjizi, dr. Bulajić je bio prisiljen na uzmak - na dokazivanje kako Srpski mit o Jasenovcu nije srpski mit.

Nisam nikada osobno upoznao dr. Franju Tuđmana. Dakle, tekstovi su nastajali samo kao rezultat vlastitih prosudbi o onome što se događa ili piše. Boraveći često među Hrvatima Australije postavljao sam sam sebi pitanje: Zašto je to i to uradio dr. Tuđman? Odgovor koji bih dao sam sebi davao bih i njima, bilo u osobnim kontaktima, bilo na hrvatskim radio programima. Čini se da sam u tome bio uspješan sudeći po jednom događaju iz Melbournea 1995. godine. Naime, dan nakon Tuđmanovog posjeta bio sam gost na jednoj zabavi u Hrvatskom katoličkom centru 'Sv. Leopold Bogdan Mandić' u Sunshineu (Melbourne). Kada me je ugledala žena jednog našeg konzula rekla mi je:

- Profesore, nisam znala da ste ponovo u Australiji, a baš sam se sinoć Vas sjetila.
- Kojim dobrom, upitao sam je.

- Znate sinoć poslije večere Predsjednik je ostao sa manjom skupinom naših ljudi i u povjerenju nam je pričao o političkoj situaciji na onim našim prostorima. I tada sam se sjetila Vas. Znate, pričao nam je - u povjerenju - sve ono što ste nam Vi objašnjavali prošle godine na radiju."

Slijedeća priča je dana više puta u knjizi. Svidjela se i g. Miroslavu Tuđmanu, pa ću je ispričati i ovdje. To je priča o "dobrom čoveku Slobi":

Poslije mog dvoboja na radiju *Slobodna Europa* s dr. Milanom Bulajićem dao sam intervju i *Nacionalu.* Njihova novinarka je htjela zbog rata u BiH izjednačiti predsjednike Tuđmana i Miloševića. Upitao sam je:

- Znači, Vi mislite da su Tuđman i Milošević dijelili BiH u Karađorđevu?

- Da - odgovorila je.

- Dakle, i Vi spadate u one koji vjeruju kako je Milošević dobar čovjek!

- Ne, to nisam rekla. Odakle Vam tako nešto?

- Pa Vaša tvrdnja o podjeli BiH istovjetna je tvrdnji da je Milošević dobar čovjek.

- !?

- Kako Vi zamišljate razgovor u Karađorđevu? Vjerojatno ovako: Kaže Slobo Franji: Znaš Franjo, ja Ti imam toliko i toliko aviona, toliko i toliko tenkova, toliko i toliko teške artiljerije, toliko i toliko…. . A Ti ono imaš nekoliko stotina kalašnjikova koje ste ono skoro prokrijumčarili preko Mađarske, nekoliko topova, dva-tri oklopna vozila koje ste na brzinu sklepali. Ali Franjo, ja sam Ti, bre, dobar čovek. Evo ruke! Pola Bosne meni pola tebi!

Trebam li uopće spomenuti da u tom intervjuu tu priču nisu tiskali. Pokušao sam je tiskati u nekim drugim novinama, koje su važile kao HDZ-ovske. Nisu je tiskale ni one. Tako sam je prvi put tiskao tek sredinom 1999. u Australiji! Tek poslije 3. siječnja 2000. priča je tiskana još dva-tri puta u Spremnosti, dva puta u Hrvatskom Slovu i jednom u Slobodnoj Dalmaciji.

Ali to nije jedina priča koju mi nisu htjeli tiskati u tom intervjuu u *Nacionalu.* Nisu tiskali ni priču s ženom našeg konzula u Melbourneu, dakle priču s kojom sam završio proslov knjige. Zašto sam joj ispričao i tu priču? Novinarka je komentirala, bolje reći prebacila mi, kako ja samo branim Predsjednika. Odgovorio sam joj da bi i bilo logično da branim čovjeka koji je najzaslužniji za stvaranje hrvatske države. Pa on je omogućio ostvarenje nečega što doista nisam vjerovao da ću doživjeti. Ali ne radi se o tome. Ispričao sam joj spomenutu priču iz koje se vidi da sam mnogo prije nego što je dr. Tuđman smio javno i govoriti o onome što radi, da bi ostvario hrvatsku slobodu, uspijevao često puta dokučiti zašto je nešto uradio. A kada sam ja, iako nisam imao nikakvih kontakata s onima koji su stvarali i sprovodili hrvatsku politiku pa i nisam mogao znati sve što su oni znali, uspijevao dokučiti to, i to na drugom kraju svijeta, onda mu to dođe kao dokaz da je predsjednik Tuđman bio doista u pravu.

Tako je moj intervju u *Nacionalu* tiskan u znatno skraćenom obliku. Izbacili su sve dijelove u kojima sam afirmativno govorio o politici predsjednika Tuđmana. Ali u istom broju tiskali su mnogo veći intervju s nekim, tada sam mislio, idiotom kojem je Tuđman gori od Hitlera. Kada danas vidim slične usporedbe jasno mi je da me ni tada nisu trebale iznenaditi. Naime one dolaze od naših Jugoslavena, a njima je doista Tuđman i gori od Hitlera, jer im je on glavni krivac što im nema Juge. Za njih to je doista najveći moguć zločin. Njima je Hitler cvijeće za Tuđmana.

Ispričao sam novinarki *Nacionala* još jednu sličnu priču koja također nije bila tiskana. Radi se o jednom razgovoru - negdje 1994.-95., s dragim prijateljem i kolegom. Kada je čuo neke moje tvrdnje rekao mi je:

- Pa Ti govoriš isto što i Predsjednik Tuđman.

- Točno, odgovorio sam. Ali Predsjednik je to rekao tek prije tri dana, a Ti dobro znaš da sam Ti ja to isto tvrdio i prije tri mjeseca.

- Da, istina je. Ma vas dvojica jednako mislite, - uzvratio je moj prijatelj.

- Hvala na komplimentu. Doista ljepši nisam dobio u životu.

To je bio kraj razgovora. I danas mislim da sam tada dobio najljepši kompliment u životu. A dobivao sam ih kao znanstvenik doista mnogo. Recimo, nedavno je prigodom mog izbora za redovitog člana HAZU osamdesetak znanstvenika iz cijelog svijeta poslalo Akademiji pisma potpore mom izboru. Tako je jedan sveučilišni profesor iz SAD napisao da samo nekoliko kolega može napraviti samo polovicu od onoga što sam ja napravio. I to u cijelom njihovom životu. Zar vam se, ipak, ne čini da je kompliment mog prijatelja mnogo, mnogo veći?

Ali vratimo se maloj Ani. Možemo joj oprostiti što je tvrdila da nam je Predsjednik Tuđman dao sve. Na žalost nije. O tome nedavno u *Večernjem listu* akademik Slobodan Novak kaže: "Ja sam iskreno iskazivao svoje poštovanje ličnosti i djelu osnivača slobodne hrvatske države, Franji Tuđmanu i osjećam duboku zahvalnost tomu hrvatskom velikanu, bez ikakvih naivnih iluzija o njegovoj nepogrešivosti i nadzemaljskoj čistoći, i bez ikakva strančarenja. S jedinim žaljenjem što mu sudbina nije dala vremena da nam državu zaštiti od globalizacije, onakve kakvu, čini se, priželjkuju veliki, da zaštiti našu nezavisnost od fiktivne Europe, a Domovinski rat od haškoga Usuda i njegove sramotne pravde."

Ali, zar nas Anina tvrdnja "Što će nam drugi predsjednik", ne tjera na razmišljanje. Vidimo da jedino što i radi naš novi predsjednik, i ne samo on, jest rušenje svega što je pokojni Predsjednik stvorio. Znamo da je mnogo lakše rušiti nego stvarati. Očito je da je predsjednikovo djelo tako ogromno da nova vlast, iako ruši iz dana u dan, još ne vidi kraj svom rušilačkom poslu. Učenica drugog razreda osnovne škole i nije mogla znati o nekakvim globalizacijama, Europskoj politici uništavanja cijelih naroda, ili pak o tome da bi neki sud UN-a, mogao biti sve drugo samo ne sud koga doista interesira pravda. Zato je i logično da je po njoj dr. Tuđman stvorio sve što se i moglo stvoriti. Akademik Novak zna što Tuđman nije stigao učiniti, ali zna da bi on i to učinio da mu je Bog podario više vremena da dovrši svoje veliko djelo. Tako se njegova poruka i poruka male Ane i ne razlikuju u svojoj biti.

A tih deset Tuđmanovih godina, tih deset godina ponosa i prkosa, i jest najviše što je hrvatski narod imao. Dieter Sshmidt, međunarodni tajnik bavarske Kršćansko-socijalne unije (CSU), vladajuće stranke u Bavarskoj, nedavno je rekao: "Kad Franjo Tuđman ne bi bio predsjednik male Hrvatske, nego na primjer Poljske, s gotovo 40 milijuna stanovnika, Zapad i Europa ne bi ga se usudili kritizirati ili izolirati, kako su to činili tijekom posljednjih mjeseci njegova života." Upravo veličina dr. Tuđmana i jest u tome što iako je bio predsjednik male države, uspio je ostvariti mnoge od svojih zamisli protiv volje velikih. Kada se usporedi ono što je on ostvario u svom životu, s ostvarenjima drugih današnjih državnika, očito je koliko je on iznad njih. Ako se uz sve to ima u vidu da je on stvarao hrvatsku državu protiv volje svijeta, u nametnutom

ratu u kome je morao stvarati i hrvatsku vojnu silu, onda se teško može prigovoriti mom uvjerenju da je dr. Tuđman najveći svjetski državnik s kraja dvadesetog stoljeća.

U stvari vjerojatno je i nepravedno prema pokojnom Predsjedniku reći samo to. Naime, akademik Novak zna da su svjetski moćnici bili neskloni Hrvatskoj, ali je ipak uvjeren da bi Tuđman uspio zaštititi državu od globalizacije po volji svjetskih moćnika, našu nezavisnost od fiktivne Europe, a Domovinski rat od haškoga Usuda i njegove sramotne pravde. Drugim riječima on suprotstavlja dr. Tuđmana sa svim tim svjetskim moćnicima i uopće ne sumnja u to da Tuđman ne bi nad svima njima odnio prevagu. I doista svi ti bjelosvjetski moćnici, u čijim je rukama skoncentrirana ogromna moć, stalno su pokušavali nadmudriti pokojnog Predsjednika. Nisu mogli. Pače, uspijevao je ostvariti nacionalne interese njima usprkos. A sjetimo se da je svjetskim moćnicima, a ne Tuđmanu, pomagala skoro cjelokupna hrvatska oporba - današnja hrvatska vlast. A kada se pokojni predsjednik razbolio i neki njegovi najbliži suradnici. Svi oni skupa: svjetski moćnici, šestorka i izdajnici iz Tuđmanovih redova nisu bili pokojnom Predsjedniku - da parafraziram akademika Novaka - ni do gležanja. Mogli su se nositi tek s teško bolesnim Predsjednikom. Zato i ne čudi što su svjetski moćnici i njihovi hrvatski poslušnici, svoju mržnju i zavist prema njemu pokazivali i pokazuju sve do dana današnjeg.

I dok je to bilo za očekivati, žalosno je bilo u proteklih godinu dana vidjeti kako se pokojnom Predsjedniku odužio dobar dio njegovog naroda. Naroda kojeg je on volio iznad svega. Kao da su riječi iz Novog Zavjeta: ”Ne dajte svetinje psima! Niti svoga biserja bacajte pred svinje da ga ne pogaze nogama pa se okrenu i rastrgaju vas” (Mt 7.6) izravno upućene pokojnom Predsjedniku. Sigurno je on za života to i shvatio, ali previše je volio svoj narod da mu ne bi nastavio davati svetinje, i pred njim bacati biserje.

Uvjeren sam da će se hrvatski narod trgnuti, i neće dopustiti da ti psi među nama rastrgaju sve što nam je on stvorio. A kad govorim o tim psima među nama ne mogu a da ne spomenem jednu moju pitalicu koju sam više puta spomenuo u knjizi, a koju su dva puta naveli u Feralovoj rublici Greatest Shits i time pokazali koliko ih pogađa. Ona glasi:

- Znate li koja je razlika između četnika i Jugoslavena?

Po pravilu naši ljudi odgovore:

- Nema razlike.

Tako bi mi pružili priliku da ih šokiram svojim odgovorom.

- Glupi Hrvati. Još ništa niste naučili:

Četnik je pošteni četnik, a Jugoslaven je pokvareni četnik."

Koliko samo tih pokvarenih četnika imamo u hrvatskoj vlasti? Kao da nam je cijela zemlja preplavljena s njima. Zato i ne čudi okrenutost k Novoj Jugoslaviji, odnosno Zapadnom Balkanu. Ne čudi da se Domovinski rat želi prikazati kao građanski rat. Ne čudi onda ni što su predsjednik države i načelnik Glavnog stožera pobjedničke Hrvatske vojske - haaški svjedoci!

Oni iz svijeta, koji su zajedno sa Srbima i odgovorni za srpske zločine, dakle oni koji su pošto poto htjeli očuvati Jugoslaviju, omogućavajući i pomažući srpske genocide, danas sude žrtvama agresije. Umjesto da su oni u Haagu, na tom sudu - bordelu, sudi se onima, koji su onemogućili njihove zločinačke namjere. Hrvate

osuđuju na 15, 25 pa i 45 godina robije iako sami konstatiraju da im nisu dokazali krivnju. A čak je i jedan Staljin sudio tek pošto bi natjerao ljude da priznaju.

Ako netko i nije vjerovao u zločinačku politiku svjetskih moćnika u odnosu na naš narod, trebao bi progledati danas kada je nasilje nad Hrvatima BiH postalo tako očito. Onemogućava im se u državi navodno jednakopravnih naroda da o sudbini svog naroda odlučuju oni sami, tj. oni koji su plebiscitarno pobijedili na izborima. Danas žele uništiti taj dio našeg naroda da bi sutra mogli uništiti nas. To je još ogavnije, kada znamo da ti isti svjetski moćnici nisu bili sposobni bez pomoći hrvatske vojske ništa riješiti u BiH. Hrvati su im sačuvali obraz, da bi oni to iskoristili za uništavanje našeg naroda u toj državi. Znaju li oni uopće što je to obraz?

Vjerojatno ne. Pa i nama već godinama pokušavaju uništiti ponos. Ali upravo smo danas svjedoci kod Hrvata BiH koliko ponos hrvatskih ljudi zna biti veliki. Teško ga je uništiti. Gledajući toliki ponos Hrvata u BiH moramo biti ponosni i mi u Hrvatskoj. A Splitski skup koji je dan na naslovnici knjige, i mnogi drugi pokazali su da nije tako lako uništiti ponos hrvatskih ljudi i sjećanje na dane slave i velike hrvatske pobjede. Sve to, i još mnogo toga, daju za pravo mojoj nadi da će se hrvatski narod doista trgnuti i da neće dopustiti namjeru svjetskih moćnika i njihovih poslušnika u današnjim vlastima, za potpunim zatiranjem hrvatskih nacionalnih interesa.

U BOKI KOTORSKOJ SVAKI KAMEN GOVORI HRVATSKI / BORBA ZA BOKU KOTORSKU 2, ZAGREB, 2004.

PREDSTAVLJANJE KNJIGE "CRVENI JE CRVENI"[2]

"Crveni je crveni!" je nova knjiga dr. don Josipa Čorića. Sam naslov podsjetio me je na jednu zgodu iz Melbournea 1992. godine. Tada sam nekim našim ljudima iz HNV-a rekao o nama Hrvatima iz domovine:

- Znate svi mi koji smo odrasli u komunizmu imamo jednog malog crvenog u svojim glavama. A znate, operacije na mozgu su vam najteže.

- Profesore, i Vi nam dolazite iz Hrvatske. Imate li i Vi tog malog crvenog u glavi?

- Naravno. I sam ponekad otkrijem da sam postupio onako kako diktira taj mali crveni. Znate li što onda učinim?

- !?

- Odem pred ogledalo i pljunem u gada.

Tijekom mog posjeta 2001. podsjetili su me na tu priču uz komentar kako je 2000. godine na izborima pobijedio taj "mali crveni" u hrvatskim glavama.

Doista, teško je naći knjigu čiji naslov tako puno govori kao što nam govori naslov knjige dr. Čorića. Iako svi znamo što dr. Čorić misli, ipak evo kako nam je on to objašnjavao na sam Dan državnosti 1999. godine, dakle prije izbora koji su doveli ponovo "crvene" na vlast u Hrvatskoj:

"I dok su padom fašizma, nacizma i sličnih izama svi njihovi sljedbenici maknuti, a poneki i smaknuti sa svjetske pozornice, ne pavši im na pamet ući u strukture vlasti barem 5 desetljeća, dotle najodaniji sljedbenici komunizma, bez trunka crvenila, zauzeše sve moguće položaje u zemljama gdje su pašovali jače od turskih paša. Pri tome na najrafiniraniji način razaraju tkivo države kojom upravljaju ne uvijek pod svojim javnim zastavama čekajući vremena da se opet pojave, a gdjegod su došli, krvlju

[2] Govor **J. Pečarića**

nevinih su oprali pločnike. I ako svijet na koncu drugog tisućljeća nije riješio tolike probleme najveći je onaj što se je dopustilo sljedbenicima marks-engels-lenjinovskog božanstva, a koje je prema vlastitom priznanju, za 'svijetle ideje oktobra' dalo potamaniti 100 milijuna poznatih žrtava, nastaviti bezbrižno i bogato živjeti na račun zgažene sirotinje. Nije li čudno da se ta knjiga, pisana od komunista, pod naslovom: 'Crna knjiga komunizma' još nije pojavila u hrvatskom prijevodu!? Koštat će Hrvatsku, ne pomirba, jer ona je nužna, nego davanje svih mogućih resora, bilo političkih, bilo kulturnih, bilo sudskih, bilo upravnih u ruke onih kojima je lakše promijeniti uvjerenje od prljavih čarapa, a znamo tko su oni. I neka se ne varaju oni koji vode ovu našu ispaćenu zemlju da će uspjeti usrećiti hrvatski puk dopustivši da mu budu vođe oni kojima je mentalitet sav crven, pa i onda kada ga premažu crnilom."

Tekst je dr. Čorić poslao *Slobodnoj Dalmaciji* i nije objavljen. Vjerojatno će te pomisliti kako je to slučajno. Jer čini se da bi svatko potpisao svaku rečenicu koju napiše jedan tako vrsni polemičar kao što je to dr. don Josip Čorić. Dapače, natjera vas da budete ljubomorni što je to tako napisao baš on, a ne vi. A kako je on još i docent na rkt. Bogoslovnom fakultetu u Splitu te na Teološko katehetskom institutu u Zadru, pomislit će te, svake novine bile bi sretne da im piše netko sličan njemu. Međutim, ne objavljivati njegove tekstove je - možemo slobodno reći – pravilo. U ovoj knjizi imamo skupljena 85 tekstova dr. Čorića, od kojih je 37 objavljeno, a ostalih 48 nije! Prvih 20 tekstova je poslano hrvatskim novinama prije 3. siječnja 2000. i samo je 8 (!) tiskano. Zašto? Pa čini se da odgovor možemo naći u naslovu teksta koji je 29. 8. 1999. poslan *Slobodnoj Dalmaciji* i koji – naravno – nije tiskan. Taj naslov je: "Je li još uvijek u Hrvatskoj zločin spomenuti Hrvatsku?"

Možda netko može pomisliti da sve osobe s kojima polemizira dr. Čorić nisu baš "crveni". U stvari svima je njima zajedničko to što im smeta neovisna Hrvatska. Smeta im što se Hrvatska oslobodila jugoslavenske tamnice. Ako i kojim slučajem nisu "crveni", to crvenilo im je draže od bilo kakvog hrvatstva. I tu me dr. Čorić podsjeća na priču iz Australije. U njoj sam, naime, varirao ono "mali crveni" s "jugoslavenčić". Dapače, kada sam pisao o problemu jugoslavenstva kod nekih bokeljskih svećenika, počevši još od biskupa Uccelinija, pozivao sam se često na dr. Josipa Čorića citiravši jedan njegov tekst iz *Glasa Koncila* od 25. rujna 1994. kada je pisao o don Branku Sbutegi: “neka mi bude dopušteno javno mu postaviti pitanje, kao čovjeku koji je puno putovao svjetskim meridijanima i paralelama – kako se predstavljao u službenim i neslužbenim trenucima s obzirom na nacionalnost do 1990.? Da se izbjegnu sve zablude – nije meni nacija fetiš, ali – u ovoj fazi opstanka mog naroda – ne priznajem poštenje onima koji su se stidjeli ili prikrivali svoju naciju plaštem jugoslavenstva.”

U polemikama do dolaska "crvenih" na vlast 2000. spominju se imena: Jacques Klein, Paolo Magelli, Slobodan Šnajder, Ante Jelaska, dr. don Ivan Grubišić, mr. Luka Vuco, drugovi Fumić, Šuvar, Marin Jurjević Baja, Rade Bulat, Jurica Pavičić. Spomenimo samo što je dr. Čorić napisao Vladi Gotovcu na početku njegove političke karijere: "Nije, dragi Vlado, za tebe politika, jer pero u politici nije za pisanje nego za probadanje tijela i duha protivnika, a ti mi na to ne sličiš. Zato daj dite materi, a ti nastavi pisati onako kako si znao do sada i zbog čega smo znali ići izvan Domovine da bismo pročitali nešto tvoga.").

Dr. Čorić s pravom konstatira (neobjavljeno pismo u *Vjesniku*, 24. kolovoza 1999.):

"Očekivati od Srba ispriku za zločine počinjene hrvatskom narodu u ovom stoljeću, a iznad svega u njegovom posljednjem desetljeću, dok se hrvatski komunisti nisu ni jednom riječju ispričali za neviđene zločine nad Hrvatima tijekom, a posebno nakon II. svjetskog rata te sve do stvaranja samostalne hrvatske države, doista je sizifovski posao."

Ali ne propušta ih podsjetiti na njihov krvavi pir po Hrvatskoj. Tako dalmatinskom vladici g. Fotiju (*Slobodna Dalmacija*, 17. studenoga 1999.) kaže:

"Oprostite mi, oče Fotije, što ne poznajem dovoljno propise Pravoslavne crkve u vezi s ustoličenjem vladike. Vjerojatno vi ni(je)ste birali da vas ustoliči mitropolit Jovan Pavlović, jer se stvarno divim njegovoj hrabrosti da može, nakon lavina objeda i laži izgovorenih i napisanih njegovom rukom, dolaziti u zemlju Hrvatsku kao da se ništa nije dogodilo."

Kasnije će dr. Čorić polemizirati i s Milanom Đukićem, više puta će spomenuti dr. Milorada Pupovca koji "na početku krvavoga pira srpske vojske i njenih crnogorskih trabanata izjavi da je katolička Crkva prekrstila 12.000 srpske djece. Kada ga je kardinal Kuharić pozvao da iznese dokaze o tom broju, on ih nije iznio, jer dobro znade da će zapadna 'bratija' uzeti zdravo za gotovo i prepisivati laži da bi postale istinom". Znamo da je danas dr. Pupovac u Saboru. Svoje laži – koliko mi je poznato – nikad nije pobio. Hrvatski generali i oslobodioci su ili ih žele vidjeti u Haagu!

Zato se treba zamisliti nad riječima dr. Čorića (neobjavljeno pismo *Slobodnoj Dalmaciji*, 30. svibnja 2002.):

"Da su g. Pupovac i njegova sinhrona braća imali ljudskosti i poštenja osudili najprije pripremu agresije na Hrvatsku, kao i samu agresiju, kao što ima perverznih sklonosti svako malo optuživati zemlju u kojoj živi bolje nego li 95% njezinih stanovnika, onda krvi ovdje ne bi ni bilo."

Danas je svima valjda jasno da je trećesiječanjska vlast nasrnula na ponos i pravo na krvavim ratom izborenu slobodu hrvatskog čovjeka. Čudi li nas onda to što je naslov prvog teksta dr. Čorića – naravno neobjavljenog – napisanog 7. veljače 2000. uz blitz posjet Madeleine Albright Hrvatskoj: "Ni za sva blaga svijeta ne prodaje se sloboda ni ponos!"? Nekako je i logično da je poslije gđe Albright prvi na redu novi predsjednik RH Stipe Mesić. Poslije umirovljenja hrvatskih generala dr. Čorić u tekstu ispija gorku crnu olinjalu kavu s njim:

"Postavljam javno pitanje mass – medijima koji su izvještavali o vašem putu u Bugarsku i, samo u izravnom radio prijenosu, donijeli biser koji ni u jednu knjigu povijesti ljudske gluposti ne može stati. Navodim: 'Ja nisam čitao pismo generala, ali sam postupio ispravno kako je trebalo postupiti!' Nema što, pravi legalist – Koštuničina kova! Valjda su i izvjestitelji iz Bugarske vidjeli taj Mont-Everestovski idiotizam pa ga nisu više ponovili."

Redaju se potom Sanja Kapetanović mr. Luka Vuco, Vidulić, Gotovac, Linić, Supek, Zurof, dr. Ivan Grubišić, Tomislav Šagi, Nikola Visković, dr. Ivica Maštruko. dr. Mirjana Krizmanić, Čizmić Marović, Tanja Torbarina, Mirjana Nazor, Tomislav Klauški, Drago Pilsel, Lučin, i drugi.

Kao Bokelj, moram prije svih i iz ove knjige izdvojiti tekstove dr. Čorića o don Branku Sbutegi. Ja svoje Hrvate iz Boke volim usporediti s onima iz Hercegovine:

"Kada Hrvatu iz Boke netko kaže da je ustaša, onda prvo od njega pobjegnu svi Hrvati. Kada to netko kaže Hercegovcu, ovaj ima besplatno piće do kraja života."

To ne znači da smo mi najlošiji, već da je pozicija naših ljudi u Boki vrlo, vrlo teška. Stoga nikad nisam posebno pisao o nekim istupima don Branka Sbutege, za koga dr. Čorić kaže: "Uvijek mi dođe napast slušajući zanosne pjesmotvore 'jednom od najvećih intelektualaca kojega je dala Crkva' staviti ispred njegova imena ili samog prezimena barem jednu od nekih znanstvenih titula, ali uz najbolju volju ne smijem, jer, iako je imao više mogućnosti od ijednog svećenika birati i završiti teološke studije, on ih nije okrunio nijednom titulom." Moj i uopće problem Hrvata iz Boke u Hrvatskoj je bio taj što smo morali naučiti ljude u Hrvatskoj da uopće postoje Hrvati u Boki, a ne pisati o našim podjelama, kakvih uostalom ima i u samoj Hrvatskoj. Evo i ova promocija se odvija u - ako sudimo i po rezultatima zadnjih izbora - još uvijek "crvenom" Zagrebu. Ipak, znao sam spomenuti i don Branka komentirajući istupe njegovih prijatelja i istomišljenika Slobodana Prosperova Novaka i Iva Banca. Uostalom, sveučilišni su profesori, a ni ministarstva im nisu bila mrska.

Često o nekim stvarima govore ljudi koji bi zadnji to trebali raditi, vjerojatno upravo zato. I don Branko spada među njih. Ne čudi onda zašto se dr. Čorić u jednom svom tekstu osvrće na njegovu nevjerojatnu izjavu (*Slobodna Dalmacija,* 1. lipnja 2001.) kako je više stotina svećenika "izdalo svoj poziv u Hrvatskoj". Zašto je upravo don Branko osoba koja bi trebala biti zadnja koji će tako nešto govoriti, odnosno zašto je baš on to rekao, vidi se i iz teksta dr. Čorića (*Slobodna Dalmacija, 22. 8. 2002.)*:

"Gdje kamufliranim novinarskim drugovima bijaše teologija kada je vrli don Branko, nakon što je podvijena repa napustio svoju malu biskupiju i ostavio na milost i nemilost svoje vjernike, vrativši se iz dobro potkoženog samoprogonstva, izjavio ni manje ni više nego da su više stotina svećenika izdale svoje poslanje. Jesu, jer nisu podvili repove nego ostali sa svojim progonjenim i iskrvavljenim narodom te nisu poslije razbacivali letke po Kotoru i drugim mjestima stvarajući autokarizmu o možebitnom mučeništvu. On umjesto da traži oproštenje za svoj kukavičluk dijeli zlobne i krvave lekcije, ne lekcije s mirisom tamjana, nego s mirisom holokausta."

Don Branko je odrastao uz don Nika Lukovića. Don Niko je bio jugoslavenski orijentiran katolički svećenik, narodni poslanik, ali i povjesničar koji je iza sebe ostavio značajna djela. Nadao sam se da će ga upravo u tom stvaralačkom putu slijediti don Branko. Nije, što nam potvrđuje i dr. Čorić:

"Dao sam jednome studentu da mi potraži sva znanstvena djela jednog od 'najvećih hrvatskih teoloških intelektualaca'. Nakon malo vremena došao mi je s bolnim licem uz napomenu kako je pronašao svega nekoliko lijepo pisanih članaka, po njegovom sudu bez ikakve znanstvene težine."

Moramo reći da se don Branko ipak danas na svoj način bori za Hrvate u Boki. Za razliku od don Nika Lukovića, koji je bio i Srbin i Crnogorac i Jugoslaven, on danas ipak nastupa kao Hrvat. Don Branko je svojim prvim nastupom oduševio mnoge u Hrvatskoj. Ali mnogi su i tada spominjali "onog svećenika iz Crne Gore". Rekao sam mu tada u šali:

"Don Branko, Ti si od sebe napravio kulturni spomenik u Hrvatskoj. Hajde, molim te, promijeni svoje ime u Hrvoje, tako da ljudi znaju da se radi o hrvatskoj kulturi."

Bojim se svojih šala. Kasnijim nastupima, koje je i komentirao dr. Čorić, ona je postajala sve manje i manje šala. Sve više i više ljudi u Hrvatskoj je dvojilo oko don Brankova rada.

Nisu se samo hrvatske novine "proslavile" tako što su "zanijemile" na tekstove dr. Čorića. Njima se priključilo i jedan od najraširenijih i najpoznatijih tjednika katoličkog svijeta *Famiglia cristiana.* Dopustite mi da ovaj svoj prikaz sjajne knjige dr. Čorića završim dijelom iz tog teksta u kojem im dr. Čorić objašnjava kakav je bio Domovinski rat:

"Nije lako braniti svoju zemlju jer hrvatski narod nije naoružan, a s druge je strane imao srpsko-crnogorskog agresora naoružanog do zuba s oružjem koje je nabavljao od II. svjetskog rata i to najviše novcem hrvatskog i slovenskog naroda. Najveći dio političara, čak i intelektualaca, su se ponašali poput noja gurajući glavu u pijesak.

Unatoč tome hrvatski je narod, naročito u ovo ratno vrijeme, morao podnositi tolike kletve iz usta takozvanih velikih, a među njima je na žalost bilo i nekih predstavnika kulture i politike talijanskog roda. Upravo su te činjenice proizvele toliko patnje hrvatskom narodu. Unatoč tome hrvatski je narod uspio oduprijeti se i obraniti svoju mučeničku zemlju, zahvaljujući na prvom mjestu svojoj vjeri u Boga i Gospu koju naziva kraljicom Hrvatske. Možda se sjećate hrvatskih vojnika s krunicom oko vrata, loše naoružanih ali uvjerenih da uvijek pobjeđuju žrtve, a ne osvajači. Moram vas podsjetiti da je upravo hrvatski narod jedan od rijetkih kršćanskih, europskih naroda koji nije nikada stavio svoj pedalj na tuđu zemlju. Ne želeći nikoga uvrijediti a naročito ne predragi talijanski narod, ova istina o hrvatskom narodu ne bi se mogla primijeniti talijanskom narodu i drugim narodima tzv. kršćanske Europe."

Objašnjavao je Talijanima, a kamo sreće da ovo nauče mnogobrojni lijevi "hrvatski" intelektualci. I Stipan Bunjevac ih u *Glasu Koncila*, 25. siječnja 2004. godine podučava: *'Crveni', ugledajte se na Srbe!* Vjerojatno bi tada operacija uklanjanja "malog crvenog" odnosno "malog jugoslavena" iz njihovih glava bila uspješna. Nažalost, jasno je da traži previše. Srbima je uvijek srpstvo bilo u prvom planu. To sam u šali znao reći kroz pitalicu:

- Znate li koji je problem sa srpskim političarima?
- !?
- Svi su Srbi!

A naši su svoje jugoslavenstvo stvarali kroz mržnju prema svemu hrvatskom. I poslije novih izbora – ponovimo riječi dr. Čorića - "bez trunka crvenila, zauzimaju sve moguće položaje". Pogotovu u medijima. A dr. Čorić još nije kolumnist! Dapače, i danas stvaraju slučaj "Thompson". Kada je neki HDZ-ovac tajno snimao svoju ljubavnicu i to dao u javnost – napadoše ga i zatvoriše. Kada stave na Internet nešto što je Thompson pjevao na nekoj veselici, očito u cilju da mu se naškodi, ne spominje te koji su prekršili zakon, već se lažno u medijima spominje "Thompsonova pjesma"[3]. Kao da ju je on

[3] Predstavljanje knjige dr. Čorića bilo je 27. siječnja 2004. Nekoliko dana kasnije u *Fokusu*, 30. siječnja 2004, naš poznati oidvjednik Željko Olujić je komentirao napade na Thompsona: "Pitam ja vas koja je tu zapravo tema? Nitko zdrav i trijezan ne može biti zadivljen tim tekstom. A kakve smo sve gluposti i vjerojatno svi zajedno činili i pjevali pijani, to stvarno ne može biti tema od državnoga značaja. Ono što je činjenica jest da Thompson nije snimio kasetu, nego se nrtko uvukao u njegovo društvo i tajno snimio njegov (možda) glas. I to je kključna rema!"
Sam Marko Perković Thompson ("Ne dam svoje dostojanstvo", *Večernji list,* 30. 1. 2004.) kaže:
"Neka svima bude jasno: nisam autor te pjesme, nisam pridodavao nikakve svoje stihove, nisam je snimio i nikada nije bila dio mojih službenih koncerata. U vrijeme Domovinskog rata neke su pjesme služile kao sredstvo izražavanja bunta, otpora i zastrašivanja neprijatelja, što je po meni sastavni dio svakog rata.
- A dio o Račanu i Mesiću?

komponirao. Thompson pjesmu nije javno izvodio, a Slavko Goldstein će Thompsonovo to uspoređivati s masovnim javnim srpskim pjevanjem pjesme "Slobodane šalji nam salate, bit će mesa, klat ćemo Hrvate". Valjda će ti "genocidni" Hrvati čim čuju da je Thompson to zapjevao na nekoj veselici prije tri četiri godine odmah praviti zločine kao Srbi u Vukovaru, Škabrnji i gdje sve nisu! A u udarnim TV-emisijama citiraju napad nekog Engleza na Thompsona, pa im je Thompson fašist i zato što pjeva na koncertima uz sliku Oca hrvatske države dr. Franje Tuđmana. I nitko na to ne reagira! Mene samo interesira kada će na internetu osvanuti tajno snimljena snimka recimo predsjednika Vlade ili Sabora gdje na nekoj veselici pjeva "Juru i Bobana". Hoće li biti kažnjen zbog veličanja fašizma?

Da, u pravu je dr. Čorić. Crveni će i dalje "bez trunka crvenila, zauzimati sve moguće položaje". Podržavat će ih svi oni kojima je – kao i njima – mrska svaka hrvatska država. Mene iznova podsjećaju na moju pitalicu:

- Ima li razlike između četnika i Jugoslavena?
- !?
- Četnik je pošteni četnik, a Jugoslaven je pokvareni četnik!

Možemo u toj pitalici zamijeniti riječ "Jugoslaven" s "crveni". Da, dr. Čoriću! U pravu ste! Crveni je crveni!

Nakon '3. siječnja', kada je došlo do nemilih događaja – obezvrjeđivanja domovinskoga rata, proganjanja hrvatskih branitelja i hrvatskih generala, proglašavanja Hrvatske vojske agresorom, proglašavanja hrvatskih branitelja koji su izgubili dijelove tijela lažnim invalidima, raspisivanje tjeralica za našim junacima braniteljima, generalima, - koji su izazvali ogorčenje i nezadovoljstvo naroda, ljudi su svoja neslaganja s osobama i događanjima izražavali ponekad i vulgarno."

PRIZNAJEM, HRVAT SAM! ZAGREB, 2005.

MAKOVIĆ KAO SIMBOL JUGOSLAVENSTVA

"Držimo neprihvatljivim da područje kulture u Republici Hrvatskoj prisvajaju gotovo isključivo predstavnici svjetonazora koji je duboko suprotan hrvatskoj kulturnoj tradiciji i koji danomice radi na razaranju hrvatskoga kulturnog identiteta." Prvu rečenicu "Izjave o stanju hrvatske kulture i nacije" itekako su svi dobro razumjeli. Ne čudi silina napada na potpisnike od strane onih koji sudjeluju u tom razaranju, a koji doista skoro u potpunosti imaju u svojim rukama hrvatske medije.

Tim medijima nije pomoglo ni to što *Izjavu* nisu objavili već samo napade na nju (potpisnici su postali fašisti, nacionalisti, nereformirana desnica i slično), pa su je u dvije televizijske emisije građani podržali s 85 i 97 posto glasova. U obje emisije sudjelovao je najeksponiraniji osporavatelj *Izjave* Zvonko Maković, predsjednik Hrvatskog centra P.E.N.-a. Vjerojatno je zato on i najzaslužniji što su gledatelji listom shvatili da su napadači na Izjavu naši poznati jugonostalgičari.

U emisiji "Opasne veze" Maković je govorio cijelih sat vremena, dok je voditelju Tihomiru Dujmoviću i drugom sudioniku akademiku Dubravku Jelčiću ostalo na raspolaganju samo pola sata. Što je više govorio to je gledateljima sve više i više postajalo jasno kako se radi o jednom tipičnom jugonostalgičaru, pa su svi koji su se javili u emisiju to i konstatirali.

Već na početku emisije kada se susreo s prvom optužbom da je Jugoslaven, Maković je optužio i Jelčića da je to isto. A dokaz mu je bilo to što je Jelčić bio zaposlen u Jugoslavenskoj akademiji znanosti i umjetnosti. Dokaz kojeg bi se postidio i neki pučkoškolac. Izgleda da Maković vjeruje kako su svi stanovnici Hrvatske stariji od 15 godina Jugoslaveni, zato što su živjeli u Jugoslaviji. Zašto su u toj državi ubijali i zatvarali neke Hrvate, vjerojatno još nije dokučio.

Bilo je nevjerojatno i vidjeti kako Maković tvrdi da o jeziku trebaju brinuti stručnjaci, potom tvrdi kako on to nije, ali osuđuje HAZU što to radi. *Stručnjaci su mu s njegova fakulteta. Očito nisu oni iz Razreda za filološke znanosti HAZU. Intelektualac koji ne zna što je to nacionalna akademija!? Razumljivo je kad tako nešto vidimo kod Sanje Modrić iz "Jutarnjeg lista", ali ovdje se radi o predsjedniku P.E.N.-a!*

Izgleda da Maković ne poznaje ponajbolje ni zemljopis. Naime, za stradanja Hrvata u BiH krivi su mu Tuđman i HDZ. I Dujmović i Jelčić su bili šokirani činjenicom da mu za to nisu krivi Mladić i Karadžić. Zapravo, ili Maković ne zna da je cijela BiH s istočne strane linije Virovitica-Karlovac-Karlobag, ili on misli da je tu liniju zamislio Tuđman i HDZ. Gledateljima je odmah bilo jasno da samo Jugoslaven može reći nešto takvoga, tj. da samo Jugoslaven može "zaboraviti" taj velikosrpski plan i postojanje armije koja je bila četvrta po snazi u Europi i koja je to trebala ostvariti. Naravno, Maković misli da je HDZ kriv što je pomogao Hrvatima u BiH da se suprotstave velikosrpskoj agresiji. Da nisu, ne bi bilo rata, pa bi ih Sloba mogao u miru posrbiti ili istjerati iz BiH. Ovako se ta zadaća mora provoditi i danas (strani diplomati su poručili kardinalu Puljiću da se Hrvati trebaju iseliti iz BiH ili asimilirati, što je sam kardinal i rekao u svom razgovoru u "Večernjem listu" od 28. travnja 2001.). Vjerojatno Maković i ne razumije koliko ga ovakva gledišta definiraju u očima tih gledatelja kao Jugoslavena. U "Jutarnjem listu" od 3 ožujka 2005. Maković kaže "U Izjavi tobože zabrinutih hrvatskih građana kaže se da su 'nedopustivi oni dijelovi informativno-političkih i razgovornih programa čiji prilozi vrijeđaju osjećaje hrvatskih gledatelja.' (...) Te rečenice mi se gade. One imaju zadah nekih mrtvih vremena kojih se i suvremena Europa i slobodnomisleća Hrvatska gnušaju." A slobodnomisleća Hrvatska se gnuša izdajica. Gnuša se onih koji "ne znaju" za liniju Virovitica-Karlovac-Karlobag, kao ideju vodilju u velikosrpskoj agresiji na Hrvatsku i BiH. Kada netko izgovori takve nebulozne rečenice, tim gledateljima se one doista gade.

Mogao bi on to i doslovno shvatiti

Zašto dopuštam mogućnost da Maković to ne razumije, tj. da je iznenađen činjenicom da su ga gledatelji prepoznali kao simbola jugoslavenstva. Pogledajmo kako on razumije tako elementarne stvari kao što je npr. ucjena. Poznato je da je u toj "igri" najprljaviji ucjenjivač. Obično ucjenjivač traži od ucijenjenog novac. Ali može i nešto drugo. Tako je svima jasno da EU ucjenjuje Hrvatsku i traži od nje da joj preda generala Gotovinu. Dakle, ne novac (to će postići na drugačiji način) već Gotovinu. Jednostavna "igra" i čovjek bi pomislio da nema toliko neinteligentnih ljudi da ne razlikuju tko je u njoj ucjenjivač. Ali ima. Maković. Po njemu Gotovina ucjenjuje milijune svojih sunarodnjaka svojim kukavičlukom. "Duboko sumnjam u moralne kvalitete kukavica!" – poručuje nam Maković. Dakle, nisu ucjenjivači oni koji te očito ucjenjuje, nego onaj čijom te glavom ucjenjuju. Da je Hrvatska ucijenjena tako da mora dati novac, po Makoviću bi ucjenjivač bio – novac! Veće budalaštine doista teško je čuti.

Iako Maković nije matematičar, kao ja, ipak bi trebao znati da je 85 posto s HTV-1 veće od 15 posto, odnosno da je 97 posto veće od njegovih 3 posto. Ili pak da je 91 posto koje je Gotovina dobio u odnosu na EU u emisiji "Nedjeljom u 2" također veće od 9 posto (riječ je o oko 35.000 glasova!). Pa ipak, njemu Gotovina ucjenjuje narod koji mu daje toliku potporu. Kolika je razina inteligencije onoga koji ne zna što slijedi

iz ovih brojki i da iz njih slijedi da si po Makoviću kukavica ako ne daš svoju glavu da bi makovići i slični bolje živjeli. Ili da im se nalogodavci ne bi naljutili. A ako čovjek ne razumije takve stvari, onda nije u redu što mu npr. Zoran Vukman poručuje ("Hrvatsko slovo", 11. ožujka 2005.): "A Zvonku Makoviću također toplo preporučujem da prvom prigodom generalu Anti Gotovini kaže u lice na koga je mislio kad je napisao da se u Hrvatskoj 'na pijedestal herojstva dižu kojekakvi lupeži i kukavice." Zar Vukman ne razumije da ga čovjek, koji govori ovakve besmislice, može doslovno shvatiti i to uraditi?

Račanov prilog medijskoj slobodi

Maković je bio silno iznenađen da je njegova neistomišljenica sjajna novinarka Dunja Ujević ostala bez posla. On je, naime, protiv podjela u društvu. Naravno, slušajući ga ili čitajući ga postaje jasno da to njegovo jednoumlje podrazumijeva upravo da Dunja i ne piše. Ili je mislio na jugo-jedinstvo? Kao Maković ne zna da su mnogi sjajni državotvorni novinari ostali bez posla. Počelo je sa smjenama na HTV one 2000-te, pa s Majom Freundlich... Sjetimo se samo Jovićeve "Slobodne Dalmacije". U njoj je po mojoj procjeni, s kojom su se složili i Jović i Dujmović, bilo samo oko 40 posto državotvornih tekstova. Ali ti tekstovi su bili toliko superiorni nad onim drugima da je Makovićevim istomišljenicima preostalo jedino da od "Slobodne" naprave bilten SDP-a. *A kolika je superiornost tih državotvornih novinara pokazala je i nedavna emisija "Nedjeljom u dva" gdje je Ivanković napravio smiješnim "perjanicu" lijevog novinarstva Aleksandra Stankovića*. Milan Ivkošić o tome piše ("Večernji list" od 13. 3. 2005.): "... Račanova vlast 2000. godine pomela (je) i Ivankovića i desetke drugih profesionalaca na HTV-u, koji su danas ili bez posla, ili su gurnuti na margine, ili su se raselili po drugim televizijama, ili su otišli iz novinarstva. U Stankovićevoj agresivnosti bilo je i 'opravdavanja' te političke čistke (možemo li isto konstatirati i za Makovićevu agresivnost? J.P.) trijumfalizma nad žrtvom, ali presudno je bilo to što je nasuprot njega sjedila jedna pismenost koja je plaćala račune svojim političkim obratima, ali se i smjestila u sam vrh hrvatskog novinarskog profesionalizma u posljednjim desetljećima. Umjesto da pred tom činjenicom bude ponizan i da se prema njoj odnosi s poštovanjem, a i s korektnošću domaćina, on ju je očito doživljavao kao neprijateljsku suprotnost, kojemu je jedina 'vrijednost' selektivno prekapanje po dosjeima i biografijama sugovornika u emisiji. Koji paradoks: Stanković, policijski dugokaputaš iz Papićevih filmova, branio je Europu pred novinarom koji je upravo na njezinoj tematici zasluženo stekao ime!" Zato i ne čudi silina napada takvih novinara na potpisnice izjave. Svjesni su da su kao strvinari stekli monopol nad medijima. Stanković i doslovno vodi emisiju kojoj je prethodio Ivankovićev "Press klub", *i da u srazu s profesionalcima kakvi su Ivanković, Freundlich, Vukman, Ujević,.... ostaju samo - strvinari.*

Lažni transkripti

Maković nam spominje suvremenu Europu. A ova, na žalost, prepoznaje samo svoje interese. Iako se izdajica gnušaju, dobro ih plaćaju da bi im pomogli ostvariti ih. Jadna je Europa kojoj je temeljna civilizacijska norma oduzimanje cijelim narodima pravo na samoobranu (embargo na uvoz oružja), ili zabranjivanje pojedinim državama ono što im je po međunarodnom pravu - pravo i obaveza. Pa im je povratak okupiranih

područja vlastite države – zločinački pothvat! I to dokazuju lažnim transkriptima. Pri tome nije važno što su ih dobili iz Ureda Predsjednika. *Važno je da oni znaju da je to tako!*

Oni se gnušaju ljudi, iako ih koriste, koji o "svojoj" državi kažu: "Hrvatsku lažljivu, kradljivu, barbarsku, nepouzdanu, Hrvatsku u kojoj vlada bezakonje..." ili koji se ruga hrvatskom puku: "Da on može reći nekome 'ne'. Da je on neki subjekt. Moš mislit subjekta!" Taj "moš mislit subjekt" je razoružan od barbarogenija uspio pobijediti i prisiliti tu istu Europu da prizna hrvatsku državu, koju nisu željeli. Toj istoj Europi i danas trebaju oni iz "slobodnomisleće" Hrvatske koji će za Judine škude učiniti sve da doista Hrvatska bude "moš mislit subjekt"! *A koliko tek Makovićevu ljubav prema Beogradu pokazuje upravo riječ Barbarogeniji. Riječ koju je veliki hrvatski književnik Petar Šegedin koristio za velikosrpskog agresora. Očito to toliko peče g. Makovića tako da je on koristi za one koji sigurno ne vole Beograd. Pa su oni "autentični barbarogeniji". Lijepe li rehabilitacije Miloševića i njegovih hordi. Ne samo da Maković ne zna za liniju Virovitica-Karlovac-Karlobag, nego smo mu mi barbarogeniji. Što je i logično. To što ne zna za tu liniju odmah ga kod naših ljudi svrstava na stranu tih stvarnih barbarogenija. Zato ga još citirajmo: "Ti koji sada pljuju po Europi zalažu se za autentično barbarstvo, lopovluk, lažljivost, nevjernost, kukavičluk, koji bezakonje proglašavaju vrlinama." Da, doista je tako lijepo opisao sebe i sve one koji se ne sjećaju linije Virovitica-Karlovac-Karlobag. Sve one kojima je zločinački pothvat kada oslobađaš svoja okupirana područja. Sve one koji za "verbalni delikt", odnosno za činjenicu što si predsjednik HDZ-a BiH, osuđuju Darija Kordića na 25 godina robije, a ubojice, i one koji su izravno naređivali zločine, kazne mnogo blaže, itd. itd.*

Izgleda da Maković ne može razumjeti, kako bi prošao netko u toj Europi koji bi rekao nešto slično za svoju zemlju. Nema dvojbe da bi se tim Europljanima gadile takve tvrdnje! Pogotovu što Maković to govori za Hrvatsku u vrijeme kada Papa u svojim djelima zapisuje da Poljska, Slovačka i Hrvatska mogu pomoći EU ("Glasu Koncila" od 13. ožujka 2005.), a nešto slično ustvrdio je i francuski vojni biskup rekavši da se divi Hrvatima, jer mi imamo nešto što sve više nestaje, imamo vrijednosti koje se u Europi gube, a bez kojih ona ne može živjeti ("Hrvatsko slovo", 3. siječnja 2003.). Koliko moraju boljeti ove riječi nekog jugonostalgičara?

Obraćanje naciji kao - djetetu

Na kraju primijetimo da među tim napadima na Izjavu ne moraju biti samo oni koji dolaze od onih koji su Beograd zamijenili Bruxellesom. Ima tu i onih koji doista misle da Hrvatska, ako ne bude u Europu, mora biti s Beogradom. Mora biti s nekim, a ne može biti samostalna. O sluganskom, pak, mentalitetu, po kome, valjda nismo ni živi ovih godina dok smo samostalni, pisao je i Šenoa. I ne samo on. Zato i ne čudi što se naciji obratio i onaj koji je prvi među njima – sam g. Predsjednik. Milan Ivkošić to komentira (u spomenutom tekstu): "Predsjednik Mesić obratio se naciji. Kao naciji – djetetu. Kao naciji – debilu. Naciji koja 'nasjeda dvojbi – Gotovina ili Europa'. Koja se treba oprijeti protivnicima ulaska u EU, euroskepticima, zločestim zagovornicima izolacije. Da, svakako je nezgodno Predsjedniku na TV-u vidjeti kako u 'utakmici' s EU Gotovina pobjeđuje s 91:9...." Naravno da mu nije lako vidjeti da ni falsificirani transkripti ne pomažu kod hrvatskog naroda.

Karizmatični svećenik Zlatko Sudac kaže: "Ako zbog Gotovine ne idemo u EU, onda meni ne treba takva Europa." To su iste one riječi koje trebaju pomoći toj Europi da ima više ljudskosti u njoj. Sjetimo se kako je još u vrijeme kada je stigla prva optužnica protiv Gotovine vojni ordinarij mons. Juraj Jezerinac upozorio da bi Hrvatska "jasnim načelima, stavovima i porukom, pa i uz cijenu žrtve, mogla pomoći i tzv. velikima ovog svijeta da njihova sudišta ne budu sramota civiliziranog svijeta". Da, Hrvati moraju pokazati Europi da zajedništvo ima izgleda samo ako su u pitanju zajedništvo ravnopravnih. Poniženi u njoj samo su čimbenik nestabilnosti. *A to im ne mogu objasniti makovići i sl. Njima je do jugoslavenskog ponosa, časti i dostojanstva. A toga više, na njihovu žalost, nema!*

Naravno, Maković to ne može razumjeti. Njemu je strašno vidjeti da ima ponosnih Hrvata. To je dozvoljeno samo gazdama, zar ne. Sjetimo se od koga je to i naučio. Kada su "vatreni" osvojili treće mjesto na svijetu, jedne engleske novine su napisale da su Hrvati najogavniji mali narod u Europi. Jer su ponosni! To je jezik koji razumije Maković. Mi ga ne razumijemo. Mi ćemo i dalje biti ponosni. I ponosit ćemo se Gotovinom. Sjetimo se kako je zapovjednik NATO-a, general Clarke, u Zagrebu rekao 1998. godine, dakle iste godine kada su se u Haagu počeli interesirati za njega: "Znadete, jako cijenim vaše oružane snage, čak sam bio veliki obožavatelj general pukovnika Gotovine u njegovim operacijama prije nekoliko godina." Hrvati misle isto što i on. Samo će ljudi kao g. Maković biti začuđeni kada govore drugačije pa vide da ih ljudi smatraju Jugoslavenima, izdajicama i sl. Kad vide da se ljudima gade njihove riječi. Dobro je što gore navedeni primjeri pokazuju da on to baš i ne mora razumjeti.

A mene je Maković iznova podsjetio na moju pitalicu o razlici između četnika i Jugoslavena:

Četnik je pošteni četnik, a Jugoslaven je pokvareni četnik!

"Hrvatsko slovo", 18. ožujka 2005.
Italikom su dani dijelovi teksta koji nisu objavljeni

D. JELČIĆ I J. PEČARIĆ, POVIJESNI PRIJEPORI,ZAGREB, 2006.

KULTUROM POMIRENJA PROTIV KULTURE LAŽI

1. Podjela u društvu

Kako promicati i zaštititi kulturni identitet u ideološki jasno podijeljenom društvu kakvo je danas ono u Hrvatskoj? Danas nije jednostavno odgovoriti jer je podjela u hrvatskom društvu tako velika, tj. ono je danas ideološki podijeljeno na "ljevičare", što u stvarnosti znači one koji su bili ideološki jugokomunisti, dakle kojima je sama ideja o neovisnoj hrvatskoj državi bila krimen, i "desničare", tj. državotvorne Hrvate. Čini se da se odgovor može dati kroz razrješenje dvojbe: kultura pomirenja ili kultura laži. Dvojba, koja na neki način parafrazira istu takvu dvojbu o staroj i novoj političkoj i historiografskoj paradigmi. Prof. dr. M. Tuđman govori o sukobu "legitimista" i "revizionista".[4] Čini se da je laž bila i ostala okosnica te stare paradigme.

S druge strane, Tuđmanova politika nacionalnog pomirenja trebala je omogućiti svekoliki napredak hrvatskog društva, pa tako i sve ono što se podrazumijeva pod kulturnim identitetom jednog naroda.

Ideju o pomirbi "ljevičari" nisu nikada prihvatili. Sjetimo se njihove parole za izbore 2000. godine: "Oni su nama oprostili, mi njima nećemo." Hrvatski književnik akademik Slobodan Novak kaže[5]:

"Neki naši tobože zakleti Europejci, a uistinu prilično bezočni politikanti, bučno se predstavljaju i nameću kao zdušni poticatelji borbe protiv govora mržnje, a istovremeno se izruguju Tuđmanovoj ideji općeg hrvatskog pomirenja. Treba biti

[4] M. Tuđman, *Prikazalište znanja*, Hrvatska sveučilišna naklada, Zagreb, 2003., str. 129-147.
M. Tuđman, *Krivi za zločin samoodređenja?* Udruga Sv. Jurja, Zagreb, 2003., str. 109-114.
M. Tuđman, *Znanstveni rat "legalista" i "revizionista" prljave znanosti, Glas koncila,* 20. listopada 2002.
J. Pečarić, *Nepoćudne knjige,* Zagreb 2003., str. 131-136.
[5] Slobodan Novak, *Protimbe*, Naklada Ljevak d.o.o., Zagreb, 2003., str. 414-415.

slijep, pa ne vidjeti u kolikom su protuslovlju. Toga su vjerojatno svjesni i sami. Toliko zaslijepljeni ne bi mogli biti.

Zato se uporno grade da Tuđmanovu politiku pomirenja shvaćaju kao apsurdni pokušaj mirenja antagonističkih ideologija, a to je, vele nemoguće, jer tvrde da je nemoguće pomiriti fašizam s komunizmom (što se inače i nije u prošlosti baš pokazalo nemogućim! I to je u svijesti suvremenih ljudi već pomireno!). Pokušavati pomiriti nespojive ideologije totalitarizma i demokracije uistinu je besmisleno. To bi bila idiotska ideja. I oni je hoće podmetnuti Franji Tuđmanu.

Teško je vjerovati da ne znaju kako a ma baš nitko, a najmanje Tuđman, nije mislio ni govorio o takvome pomirenju. Nego čine to upravo zato što znaju da je ideja svehrvatskoga pomirenja bila u samim osnovama Tuđmanove politike i da je bila pokretačka snaga pobjede u Domovinskome ratu. I radije se ponašaju kao nedorasli, kao ignoranti, uvjereni da će tako iskompromitirati i jedno i drugo. Inače vrlo dobro znaju da to pomirenje znači: **uzajamni oprost za uzajamne zločine. Odbacivanje, a ne mirenje zločinačkih ideologija. I da znači upravo prestanak govora i djelovanja mržnje**, o što se oni licemjerno zaklinju.

(...)

Sva ta hajka na jednu od najplemenitijih i najhumanijih ideja ugrađenih u temelje hrvatske države pokrenuta je iz sofističko-demagoških protuhrvatskih pobuda i prizemnih strančarskih interesa. U tome prednjače komunisti i njihovi zamaskirani politički derivati, jer ni po koju cijenu ne daju svoju ideologiju u ime koje su desetljećima nekažnjeno činili zločine; jer ne žele pomirbu sa svojim žrtvama, bivšim i budućim; i jer mrze kao i uvijek, podmuklo, a samo ne žele da se s mržnjom i o mržnji govori, jer su tako efikasniji. Odricanje od mržnje oni shvaćaju tako, da se slobodan svijet odrekne mržnje spram njihovih ideja, a oni da i dalje siju mržnju na sve što nije po njihovoj mjeri. Na njihovim čelima još uvijek piše: TKO NIJE S NAMA, TAJ JE PROTIV NAS! i NOVI SVIJET SAGRADIT ĆEMO SAMI!

Ideja pomirenja i oprosta za njih je neprijateljska parola, i zato je svim silama nastoje iskarikirati, a njezine blagodati obezvrijediti, kako bi ponovo razjedinili naš narod. Za hrvatske domoljube to je konstruktivna i državotvorna ideja, koja je po prvi put ujedinila Hrvatsku."

Nešto slično piše M. Tuđman[6]:

"Znanstveni rat između "legitimista" i "revizionista" ne vodi se samo oko znanstvenih "istina" i "činjenica". Bijes legitimista proistječe iz spoznaje da se tradicionalni legitimitet povijesne znanosti razara i da se dovodi u pitanje njihova društvena moć i vjerodostojnost.

Povijest nije više ono što tvrde "legitimisti". Njezine su spoznaje u opasnosti jer je očito da su bremenite odbačenim ideološkim postavkama. Međutim, u opasnosti je i cijeli znanstveni pogon "legitimista" jer se promijenila politička stvarnost. Time se dovodi u pitanje njihova društvena moć, sredstava financiranja, izbor problema, kriteriji po kojima se donose odluke o odabiru problema i njihovu financiranju, sustav vrijednosti po kojima se reproducira znanstvena zajednica "legitimista".

Bijes, netolerantnost, mržnja "legitimista" izbija iz mnoštva napisa po dnevnim tiskovinama. Oni su u panici i egzistencijalne pozicije. Međutim, "traljava znanost"

[6] M. Tuđman, *nav. djela.*

nije sposobna istraživati i vrednovati suvremenu hrvatsku političku i društvenu zbilju jer je samostalna i suverena hrvatska država decenijima bio zabranjena tema i zabranjen problem za tu paradigmu. Zato bijes i mržnja "legitimista", iako su sve učestaliji, sve manje imaju učinka i sve manje izazivaju pozornost. "Legitimiste" je naprosto pregazilo vrijeme i oni su postali suvišni i osuđeni na vlastitu samodostatnost."

Zato sam svojevremeno o Tuđmanovoj politici pomirenja rekao[7]:

"Tuđmanova pomirba je ostvarena. Naime, među državotvornim Hrvatima danas imate i onih koji su partizanski sinovi i koji su ustaški sinovi. Osnovna nakana pomirbe je ostvarena. Riječ je o pomirbi među Hrvatima, a mi stalno zaboravljamo osnovnu činjenicu: tijekom postojanja Jugoslavije u Hrvatskoj je od Hrvata postalo puno Jugoslavena. Kad se govori o pomirbi u Hrvatskoj neki bi tu Tuđmanovu ideju sveli otprilike na pitanje: Kako od Jugoslavena napraviti Hrvata? Meni je to čudno. Bilo bi dobro kad bi se to moglo, ali ja mislim da to nije baš tako jednostavno i da to nije bila Tuđmanova ideja. Tuđman je svima dao šansu. (...). Ideja je izvrsno funkcionirala za vrijeme rata, nisu izravno bili na protivničkoj strani: bilo im je ostavljeno da sami izaberu hoće li biti Hrvati ili će ostati ono što su u međuvremenu postali. Volim kroz nekakve šale objašnjavati stvari, pa sam vjerojatno zbog toga smislio onu moju pitalicu, koju vjerojatno vi već znate. Bar dvaput je ta pitalica bila u *Feral Tribune*-u: 'Koja je razlika između Jugoslavena i četnika?' Znate već i odgovor: četnik je pošteni četnik, a Jugoslaven je pokvareni četnik. Meni je pitanje o pomirbi između Hrvata i pokvarenih četnika veoma neobično i čudno."

Pažljivijim išćitavanjem tekstova akademika Novaka i profesora Tuđmana može se vidjeti da je "kultura laži" blaga karakterizacija onoga što karakterizira naše "ljevičare". Kultura mržnje bi bilo točnije. Mi ipak govorimo o "kulturi laži" jer će laž kao konstanta u njihovom djelovanju biti komentirana u ovom tekstu.

Ideja o pomirbi je, dakle, nešto što muči hrvatske "ljevičare" i dandanas. Tako Toni Gabrić piše[8]: "Izvornu Luburićevu ideju pomirenja 'teorijski' je razradio Franjo Tuđman, i to još u 'Bespućima povijesne zbiljnosti'". U izopačenoj svijesti hrvatskih "ljevičara" već sama činjenica da je Luburić prvi govorio o ideji pomirenja znači da sama ideja nije dobra. Važno je tko je o nečemu prvi govorio, a ne sam sadržaj.

2. Jasenovac i "genocidnost" hrvatskog naroda

Tako će u istom tekstu biti navedene i riječi predsjednika Savjeta Spomen područja Jasenovca Slavka Goldsteina:

"Predsjednik Savjeta Spomen područja također navodi da je u Jasenovcu od jeseni 1945. do zime 1947. doduše boravila kažnjenička grupa od maksimalno šestotinjak zatočenika, ali radilo se o ljudima pravomoćno osuđenima na kazne prisilnog rada. Nema podataka, nastavlja Goldstein, o tome da je netko iz te grupe ubijen."

Naravno, ispada da u Jasenovcu nisu bili pravomoćno optuženi, tj. oni koji su digli oružje na državu u kojoj su živjeli. Ne priznaju državu, pa ona i ne postoji. Spomenimo samo da je komunistički ustanak imao za povod napad na SSSR, pa su komunisti –

---

[7] *Dr. Franjo Tuđman – vizije i postignuća,* Rasprave za okruglim stolom uz drugu obljetnicu smrti prvoga hrvatskog predsjednika, Zagreb 2002., str. 52-53.
Josip Pečarić, *Trijumf tuđmanizma,* Zagreb, 2003., str. 26-27.

[8] *Feral Tribune,* 13. veljače 2004.

kako su to objašnjavali u udžbenicima u vrijeme kada su vladali državom – onemogućili da njemačke trupe stacionirane u NDH odu na istočni front.

Naravno, ne čudi što je Jasenovac konstanta u pisanju naših "ljevičara". M. Tuđman kaže[9]:

"Mit o Jasenovcu i genocidnosti Hrvata, odnosno zatiranje svake ideje i prava Hrvatima na vlastitu državu, osnovna je postavka jugoslavenske, preciznije velikosrpske, političke i historiografske paradigme."

U tome je u prvom redu figurirala laž o broju žrtava Jasenovca. Josip Vrhovec, ministar vanjskih poslova i član Predsjedništva SFRJ do 1989. o tome kaže[10]:

"Jasenovački mit nazvan 'milijun žrtava' nanio nam je golemu štetu jer je nosio poruku da tako masovan broj pobijenih nije mogao biti rezultat samo ustaškoga zločina nego i potpore i ignorancije Hrvata prema tomu zločinu iz čega se izvlačila i tzv. povijesna krivnja hrvatskoga naroda." Sjetimo se što je Bulajić rekao u polemici sa mnom o njegovoj brojci od 77 743 žrtve: 'To je stanje prije godine dana. Vrlo brzo možemo doći do brojke veće od 100 000.'" Zato su za Vrhovca rezultati tog popisa "pokazali da je naša priča o milijun žrtava samo u Jasenovcu – u sferi naučne fantastike, ali s veoma pogubnim političkim posljedicama. Naime od ukupnog broja od 600 000 fašističkih žrtava (u Jugoslaviji) na Jasenovac je otpalo najviše do 80 000 i u Predsjedništvu (nam je) pružena prilika da ispravimo tu dugovječnu zabludu. Ali ustuknuli smo pred kvazi-brigom da bi se narod ljutio što smo mu – dosad lagali!"

I na spomenik u Jasenovcu željeli su napisati takav lažan broj žrtava. Dvojba im je bila između 600 000 i 900 000. Dakle u vrijeme kada je popis žrtava bio načinjen i kada su ga partijski vrhovi znali. To je spriječio Franjo Tuđman i njegov Institut pismom Komisiji za historiju CK SKH.[11] Laž o 700 000 jasenovačkih žrtava spomenuo je i Predsjednik Vlade dr. Ivo Sanader u svom nedavnom govoru prigodom obilježavanja obnove spomenika autora Bogdana Bogdanovića: "Laži o 700 000 jasenovačkih žrtava i teza o genocidnosti Hrvata služile su kao podloga velikosrpskoj agresivnoj politici kojoj se svojevremeno suprostavio i autor jasenovačkog spomenika, arhitekt Bogdan Bogdanović."[12] Ni riječi o tome kako upravo zahvaljujući dr. Franji Tuđmanu ta laž nije uklesana na tom spomeniku.

Osamdesetih godina prošlog stoljeća postalo je jasno da je broj od 700 000 žrtava Jasenovca, dakle broj za 100 000 veći od broja žrtava za cijelu Jugoslaviju s popisa iz 1964., mogla za Jugoslaviju biti opasna. Zato se išlo na novi broj, a trebale su ga osigurati Kočovićeva i Žerjavićeva istraživanja. Kočović je i sam priznao da mu je cilj očuvanje Jugoslavije, a Žerjavićevu knjigu tiskao je Slavko Goldstein, dakle očito u istom cilju. Kasnije će se Slavko i Ivo Goldstein pozivati na Žerjavića (koji je tvrdio da je u Jasenovcu bilo do 85 000, ali i da daje veći broj iz pijeteta prema žrtvama), ali povećavaju njegov broj (do 100 000), pa Slavko Goldstein može govoriti o "strahotnoj činjenici da je, u prosjeku, u Jasenovcu svakoga dana ubijeno oko 70 ljudi".[13] Jasno je da time i dalje stoji kvalifikacija Josipa Vrhovca: "tako masovan broj pobijenih nije mogao biti rezultat samo ustaškoga zločina nego i potpore i ignorancije Hrvata prema

---

[9] M. Tuđman, *nav djela*.
[10] *Globus*, 21. prosinca 2001. Navodimo tekst prema *Fokusu*, 13. lipnja 2003.
[11] Franjo Tuđman, Horrors of war / Historical REALITY AND Philosophy, New York, 1996. pp. 34-36.
[12] *Večernji list,* 17. 03. 2004.
[13] *Globus*, 10. siječnja 2003.

tomu zločinu iz čega se izvlačila i tzv. povijesna krivnja hrvatskoga naroda". Primijetimo da slavonski partizani govore o tisućama onih koji izgubiše život u Jasenovcu, do sredine 1944. g. Dakle, o tisućama, a ne o desecima tisuća. Ali, i slavonski partizani su Hrvati. Dakle, po Goldsteinu bi i to trebalo biti "potpora i ignorancija Hrvata prema tomu zločinu". Ubijano je u prosjeku, po Goldsteinu, svakoga dana oko 70 ljudi, a ti slavonski partizani – očito Hrvati tvrde da je ukupno do sredine 1944. g. ubijeno na tisuće ljudi.

Međutim, Dr. Vjekoslav Perica pronašao je u Chicagu knjigu koju su 1943. izdali Eparhija Pravoslavne crkve iz Chicaga i Ravnogorski četnički pokret Draže Mihailovića. U njoj se govori o 40 tisuća ubijenih Srba u Jasenovcu[14]. Polovica rata, pa množenje s dva daje donju granicu "rezervnoga" broja za "dokazivanje" navodne genocidnosti hrvatskog naroda. Znamo i to da kad Srbi spomenu koliko je ubijenih Srba, njihov se broj podrazumijeva kao broj ukupno poginulih. Jasno je stoga da i brojka koja se danas spominje jeste brojka koja također služi istoj svrsi, ali i to da je potekla iz velikosrpske kuhinje. Na životu se danas održava najviše zahvaljujući Goldsteinima pa zato ovu brojku nazivam: velikosrpski broj Goldsteinovih i Draže Mihailovića[15].

U svezi s brojkom žrtava u Jasenovcu je i jedna druga laž Goldsteinovih. Naime, Ivo i Slavko Goldstein 20. listopada objavili su u *Slobodnoj Dalmaciji* tekst "Akademik Pečarić uporno laže", kao svoj komentar intervjua koji je Josip Jović napravio povodom predstavljanja moje knjige *Brani li Goldstein NDH?*. O čemu se radi? U intervjuu u *Slobodnoj Dalmaciji* 13. listopada tvrdio sam: "Svi koji promiču tezu o genocidnosti hrvatskog naroda, po definiciji napadaju našeg blaženika (Stepinca, op. J.P.). Po tome ćete ih prepoznati. Naravno, Goldsteini će izrijekom negirati genocidnost hrvatskog naroda, ali će sve raditi da to bude rezultat njihova djelovanja. Slično dr. Milanu Bulajiću koji nikad neće reći da je u Jasenovcu bilo 700 000 žrtava, ali će sve učiniti da to 'dokaže'. Zato ja Goldsteine i mnoge druge u Hrvatskoj i nazivam Bulajićevim učenicima."

Evo kako to interpretiraju Goldsteini u spomenutom tekstu: "U intervjuu pod naslovom 'Bulajićevi učenici kroje nam povijest' u *Slobodnoj Dalmaciji* od 13. 10. 2002. akademik Josip Pečarić tvrdi da Ivo i Slavko Goldstein 'promiču tezu o genocidnosti hrvatskog naroda'. Ovu bezočnu laž Pečarić varira na više mjesta u istom intervjuu tvrdeći da su 'Goldsteini... Bulajićevi učenici', jer **'slično dr. Milanu Bulajiću čine sve kako bi dokazali da je u Jasenovcu bilo 700 000 žrtava'** (istakao J. P.), pa time 'dokazali i genocidnost hrvatskog naroda'. " Usporedbom ovih citata vidi se da je očita laž da sam rekao kako Goldsteini dokazuju da je u Jasenovcu bilo 700 000 žrtava". Oni kasnije ponavljaju tu svoju laž tvrdeći da sam ja rekao da oni promiču mit o 700 000 jasenovačkih žrtava". Treba li spomenuti da su u svojoj laži dobili potporu uredništva koje nije objavilo moju reakciju? "Ljevičarska ljubav prema upotrebi laži (poznata je tvrdnja da je *Slobodna Dalmacija* Bilten SDP-a), ili posljedica straha jer su u istom tekstu Goldsteini zaprijetili: "Potrudit ćemo se da njegove laži ne postanu istinom". Je li se Goldsteina uplašio i Sanader kada pred njim u Jasenovcu nije ni spomenuo dr. Tuđmana?

---

[14] *Sloboda Dalmacija*, 27. srpnja 2002.

[15] Hrvatsko slovo, 14. ožujka 2003.; J.Pečarić, Trijumf tuđmanizma, str. 182.

Slavko Goldstein mora lagati i o Bulajiću, kako bi nam mogao "prodati" svoj broj koji korespondira s brojem Draže Mihailovića. Zato on kaže[16]: "U Beogradu postoji popis sa 77 tisuća imenom i prezimenom pobrojanih žrtava, koji nije potpun. Držim da je konačan broj žrtava manji od sto tisuća." Ne kaže da je to Bulajićev popis! Na str. 159. moje knjige piše: "Sjetimo se što je Bulajić rekao u polemici sa mnom o njegovoj brojci od 77 743 žrtve: 'To je stanje prije godine dana. Vrlo brzo možemo doći do brojke veće od 100 000.'" Čudi li nekoga to što je Goldsteinu relevantna referenca Bulajićev popis? U Bulajića vjeruje, a sve je učinio da spriječi popisivanja koja su radili Hrvati! Čudi li nekoga kada obojica spominju broj 100.000?

M. Tuđman kaže kako je optužba da je netko "historiografski revizionist" tipična marksistička pozicija i terminologija. Upravo je nevjerojatno da se nekoga optužuje zato što ispravlja nečije laži. Tako su Goldsteini revizionisti za one koji tvrde da je u Jasenovcu bilo 700.000 žrtava, a za njih su revizionisti svi oni koji smatraju da je pretjerana i velikosrpska brojka Goldsteinovih i Draže Mihailovića (80.000-100.000). Naravno, glavni revizionist je dr. Franjo Tuđman, upravo zato što je on uvidio da je i sam popis iz 1964., zbog želje za dobijanje što veće reparacije od Njemačke, bio uvećavan. Iako je bio zatvaran zbog samog iznošenja brojke s tog popisa, ipak je u drugim djelima spominjao i manje brojke. U stvari, u pravu je mr. sc. Mladen Ivezić kada kaže[17]: "Koja je bitna pogrješka svih antifašističkih brojitelja jasenovačkih žrtava: Žrtve se ne utvrđuju od 700 000 naniže, nego od nule naviše." Drugom riječima, kada je jasno da netko laže, onda se ne pokušava umanjiti njegova laž, već utvrditi istina! Zato biti revizionist ne može biti negativno. Znanost mora težiti istini. S druge strane, inzistirati na laži je sve drugo, samo ne znanost. Zato "legalisti" mogu biti samo gubitnici.

Naravno, nisu samo brojke bile lažne kod naših "levičara". Vratimo se tekstu Tonija Gabrića.[18] U njemu Slavko Goldstein dalje tvrdi kako svjedočenja o Jasenovcu kao postaji križnog puta nisu mjerodavna (naravno, ona o ustaškom logoru jesu). Kao da je moglo biti bilo kojih drugih podataka osim svjedočenja. Jedno takvo svjedočenje sam i sam zabilježio. Ante Miloša iz sela Kandije kod Bugojna rođen 6. lipnja 1925. godine kaže:

"Ujutro me odvedu u Jasenovac i predaju partizanskoj komandi. Ispitivali su me. Pitaju zašto nisi išao u partizane. Odgovorim im da sam iz grada pa ne volim u šumu. Neki Srbin, vodnik, Drago mu bješe ime, upita me znam li kuhati. Rekao sam da znam – i postadoh kuhar. Kuhao sam i vojničke uniforme – tako sam im uši izgonio. Kad sam kuhao ručak, bilo bi naših zarobljenika po deset, nekad dvanaest, petnaest i dvadeset. Koliko za ručak, toliko i za večeru. Ali kako god koji dan ručaju i večeraju, uvečer omrknu, a izjutra ih nema. Nestaje partija po partija. Preko dana bi radili. Ne znam što su radili, jer nisam s njima spavao. Nisu mi dali. Ali to su bili borci od 41. do 45. i oni su stradali. To sam shvatio kad je jedan vodnik, Luka, bio je Hrvat, preda mnom izgovorio. Kaže: 'Dokle misle ovako ubijati ljude. Ovo ne valja ništa.' Rekao je da će ići u Kotar, u Novu Gradišku i prijaviti što se sve radi Hrvatima. I rekao je da će reći da se ne može ovako ljude ubijati. Ne znam više od toga. Bio sam mjesec dana u Jasenovcu, ali nisu mi dali kretati se nikuda. Samo sam vidio kako je mnogo naše

[16] *Globus,* 10. siječnja 2003.
[17] M. Ivezić, *nav. djelo,* str. 199.
[18] *Feral Tribune,* 13. veljače 2004.

Hrvatske vojske nestajalo iz dana u dan. Nije bilo važno tko je koje vjere nego, tko je bio u Hrvatskoj vojsci."

Ili je po Goldsteinu važno što nitko iz te grupe nije ubijen, a za ove koje spominje g. Miloš – nije važno?

Goldstein će dalje tvrditi: "Sve što se zbivalo poslije 2. svibnja 1945. u mjestu Jasenovac i oko njega nije ni približno istovjetno onome što se tu zbivalo od ljeta 1941. do travnja 1945. godine – niti po trajanju i karakteru zločina, niti po razmjeru nasilja i broju žrtava, niti po sustavno smišljenom planiranju."

Kao da se jedna postaja Križnog puta može izdvojiti iz cjeline. Dakle, kada su komunisti, kojima je uzgred budi rečeno pripadao i sam Goldstein, sustavno smisli plan, dakle u miru, mnoge zarobljene hrvatske vojnike i civile, bitno mu je da to nije bilo baš u Jasenovcu. Moramo mu odati da je u pravu da po karakteru to nije istovrstan zločin. Zločini u Jasenovcu su bili tijekom rata, a oni na Križnom putu poslije rata, dakle u miru! A za razmjer, teško je danas govoriti upravo zahvaljujući Slavku Goldsteinu. Naime, Goldstein je bio član Komisije za utvrđivanje ratnih i poratnih žrtava, pa je rezultate njihovog izvješća o radu od osnutka (11. veljače 1992. do rujna 1999. godine) hrvatskoj javnosti lažno prikazao[19] kao konačno, što je s dolaskom "ljevičara" na vlast imalo za posljedicu ukidanje rada te Komisije, i postavljanje Goldsteina na funkciju predsjednika Savjeta Spomen područja Jasenovac. Tako danas u Hrvatskoj, i ne samo u njoj, kao točna figurira brojka žrtava Jasenovca od preko 80.000, dakle brojka Goldsteina i Draže Mihailovića. Kako su istraživanja Komisije pokazivala da su brojke žrtava Križnog puta usporedive s brojkom žrtava u ratu, dakle broja ubijenih u miru s onom ubijenih u ratu, očito je da je laž dobro poslužila da se sakrije istina. Naravno, Goldstein zato može reći da su brojku Goldsteina i Draže Mihailovića danas prihvatili svi "ozbiljniji" povjesničari, da bi pri tome pohvalio predsjednika Vlade dr. Sanadera što je posjetio Jasenovac. Naravno, pod ozbiljnim povjesničarima Goldstein podrazumijeva i sebe iako ima (ne)svršenu srednju školu. S druge strane, magistar povijesnih znanosti Mladen Ivezić je analizirao podatke iz partizanskih izvora pa zaključuje[20]:

"U Sabirnome i radnom logoru Jasenovac (dakle svim njegovim radionicama i podlogorima, na radu u šumi i sl.) i Staroj Gradiški život je od svih mogućih uzroka

---

[19] Predsjednika Komisije g. Kazimir Sviben u svojim "Napomenama o IZVJEŠĆU O RADU Komisije za utvrđivanje ratnih i poratnih žrtava od osnutka (11. veljače 1992.) do rujna 1999. godine" (J. Pečarić, *Brani li Goldstein NDH?,* Zagreb2002., str. 171-175., kaže:

"Na posljednoj sjednici Komisije, 8. listopada 1999., izvješće je prihvaćeno sa samo jednim glasom protiv. Bio je to glas gospodina Slavka Goldsteina, koji je jedini u našim tablicama vidio konačne brojeve o žrtvama, dok su za sve nas ostale brojevi predstavljali rezultat rada do rujna 1999., s time da rad treba nastaviti i praznine popuniti. Osporavatelj S. Goldstein nije se mogao pomiriti s premalim brojevima židovskih, srpskih i pravoslavnih žrtava. Svoje protivljenje podnio je u pisanom obliku, a poslao ga je i na više različitih adresa.

Nakon toga počela je medijska hajka na Komisiju. Naša evidencija žrtava proglašena je konačnom, što ona ni izdaleka nije bila, a onda su nam nabrajane 'mane'. Kao 'krunski' dokaz upotrijebljene su preslike naših tablica o nacionalnoj i vjerskoj pripadnosti žrtava. Zloporaba ne bi bila moguća da smo kod svake tablice napisali da je to stanje od osnutka Komisije do rujna 1999. (kao što piše u naslovu Izvješća)...

Gospodin Slavko Goldstein bio je član Komisije od početka da kraja. U njega smo kao Židova polagali velike nade i očekivali da ćemo preko njega doći do popisa židovskih žrtava. Toga popisa nismo dočekali. Da nam ga je predao, ne bi se mogao onako ponijeti na zadnjoj sjednici Komisije kako se ponio."

[20] M. Ivezić, *Jasenovac/Brojke,* Zagreb, 2003., str. 200.

izgubilo najvjerojatnije između 1 000 (tisuću) i 2 000 (dvije tisuće), eventualno 3 000 ljudi, a nemoguće da ih je umrlo više od 5 000."

Očito je stoga da se mora obnoviti Saborska komisija za žrtve rata i poraća, i da se ne koriste brojke koje promoviraju ljudi koji su pokazali da im laž nije nešto čemu nisu skloni, dakle da doista prestanu političke manipulacije i licitacija s brojkama. Jedno je sigurno, sva dosadašnja ozbiljnija analiza pokazuje da velikosrpska brojka Goldsteina i Draže Mihailovića neće nikada biti prihvaćena i namjera joj je istovjetna onoj koju je imala brojka od 700.000. Dapače, još je i pogubnija za podjele u hrvatskom narodu, jer je brojku koja je za 100 000 veća od ukupnog broja žrtava u cijeloj Jugoslaviji, nisu mnogi prihvatiti ni mnogi ljevičari.

Goldstein je pohvalio Sanadera što je došao u Jasenovac. Valjda hoće reći da je Sanader Titov nasljednik, jer Tito to nije nikada učinio. Za razliku od dr. Franje Tuđmana. Tako Goldstein pred predsjednikom hrvatske vlade govori da je strašno ono što radi sam Goldstein, a to je politizacija i licitacija s brojem žrtava u Jasenovcu.

Prema Gabrićevom tekstu Goldstein tvrdi: "Nijedan od mnogo desetaka tisuća ubijenih u Jasenovcu nije kriv za ubijanja na Bleiburgu i Križnom putu, ali među desecima tisuća neopravdano ubijenih na Bleiburgu i Križnom putu bio je priličan broj pripadnika Luburićeve Ustaške obrane koji su ubijali i pomagali ubijati u Jasenovcu i drugim logorima." Opravdava li posredno Goldstein i zločine u Jasenovcu? Naime, očito je među toliko i toliko neopravdano ubijenih u Jasenovcu bio i priličan broj onih koji su digli oružje protiv države u kojoj su živjeli, a da ne spomenemo i ubijene četnike. Ili optužuje još više jugokomuniste? Ipak radilo se o ubojstvima, bez suđenja, u miru?

3. Laž kao konstanta u djelovanju "ljevičara"

U cijeloj ovoj priči za nas je ovom prigodom najvažnija upotreba laži koja je osigurala Goldsteinu poziciju Predsjednika Savjeta. Današnjim nasljednicima komunističke ideologije, bez obzira proglašavali se oni socijalistima ili liberalima, upotreba laži je nešto najnormalnije u ostvarivanju njihovih ciljeva. Koristili su laži kada su bili prvi put na vlasti, pa zašto ne bi nastavili? Logično je pitanje kako promicati i zaštititi kulturni identitet, i ne samo njega, ako je laž nešto što nekome donosi priznanja i položaje, kao što je slučaj s mjestom predsjednika Savjeta Spomen područja Jasenovac. Kako govoriti o kulturi politike, ako je laž nešto tako normalno u Hrvatskoj? Nevjerojatno je da je u državi u kojoj su katolici devedesetak posto pučanstva laž nešto što javno brane "lijevi" intelektualci i političari!

Ovdje ćemo dati niz primjera koji potvrđuju takvo razmišljanje. Recimo, u dijelu teksta dr. Iva Goldsteina objavljenom u *Globusu* 22. veljače 2002. s podnaslovom: "Bozanićev poziv na cenzuru" on kaže: "Bozanić nastavlja: 'pod imenom Stepinac i danas je Katolička crkva u hrvatskom narodu, a to smo mi braćo i sestre, u vjeri. Laži mogu tek nakratko ostaviti dojam da su istinite, posebno ako im je za to dan javni prostor.' Ne poziva li to nadbiskup na cenzuru?" Ovdje se očito radi o Goldsteinovom javnom zauzimanju za uporabu laži. Čak mu je prvi čovjek Crkve u Hrvata netko tko se zauzima za cenzuru jer govori protiv uporabe laži.

Da to nije slučajnost uvjerio se i autor ovog teksta.

Međutim, kolektivna euforija slavljenja laži hrvatskih "ljevičara" dogodila se kroz njihovu potporu *Feralu* kada ga je tužio poznati hrvatski odvjetnik Željko Olujić.

O čemu se radi? Željko Olujić je 7. prosinca 1993. godine u *Slobodnoj Dalmaciji* napisao tekst "Hrvati iz daljine" u kojem piše: "Komunizam, fašizam i nacizam neželjena su djeca istog oca: demokratskoga kapitalizma. Papa je Lav XIII. u enciklici 'Rerum novarum' još 1891. g. ukazivao na krvavost kapitalizma i opasnost od krvava revolta. Negdje je to planulo kao komunizam. U zemljama koje su bile nezadovoljne svojim položajem nastao je fašizam i nacizam. Tu se nije radilo samo o nezadovoljnim i gladnim, nego i nacionalno poniženim masama. Jedino se u Italiji tražilo, zapravo, 'kruha preko pogače'. Svijet nije počeo tzv. holokaustom. Mi nismo dužni Židovima išta, a najmanje zato što smo fašisti, jer smo uvijek upravo protiv fašizma bili. Nismo ni neoustaše, jer se naš narod upravo naivno vezuje za zapadnu demokraciju. Pravi je uzrok holokausta ili kako bi to g. Ivin kazao fašizma u kapitalizmu i tzv. demokraciji, jer su oni izludjeli neke narode pljačkom i vrijeđanjem, pa su im se nametnuli takvi poput Hitlera, Mussolinija."

Dakle, i polupismenim ljudima je jasno da Olujić ovdje ne tvrdi da su Židovi izludjeli neke narode pljačkom i vrijeđanjem, pa su im se nametnuli takvi poput Hitlera, Mussolinija, nego on govori o demokratskom kapitalizmu i onima koji su ga provodili na način na koji jesu u zemljama u kojima se zbog toga pojavio i Hitler i Mussolini. Međutim u *Feral Tribune*-u 27. prosinca 1993. Viktor Ivančić je tiskao tekst "Glasovir za arijevsku Hrvatsku" u kome se tako nešto tvrdi. On ne navodi cijeli Olujićev navod, čak ni cijelu rečenicu, nego samo jedan dio i u zagradi iza "oni" dodaje – Židovi. Taj njegov lažni navod je izvučen i posebno naglašen:

"Željko Olujić: 'Pravi je uzrok holokausta jer su oni (Židovi) izludjeli neke narode pljačkom i vrijeđanjem, pa su im se nametnuli takvi poput Hitlera i Mussolinija"

U samom tekstu se tvrdi kako je ovo "teorija bivšeg tužitelja", i Olujić je naprasno postao antisemit zato što je Viktoru Ivančiću "demokratski kapitalizam" o kome govori Olujić, isto što i jedan narod – židovski. Kako je zbog toga i niza drugih uvreda Olujić dobio spor, digli su svoj glas svi oni kojima smeta Bozanićeva kritika korištenja laži.

Evo nekih prema tekstu dr. Slavena Letice[21]: "Sibila Petlevski u ime Hrvatskog PEN-a, Stipe Mesić kao predsjednik Republike, Dragutin Lučić u ime Hrvatskog novinarskog društva, čuveni svjedok optužbe u političkom procesu dr. Žarko Puhovski kao predsjednik HHO-a, don Ivan Grubišić (namjesnik predsjednika Republike u Vijeću HRT-a), akademik Ivan Supek, nakladnik i publicist Slavko Goldstein, sveučilišni profesor dr. Nikola Visković, novinarka Sanja Modrić, novinar i književnik Miljenko Jergović, političar Damir Kajin".

Neobično je da dr. Letica ne govori izravno o ovoj krivotvorini *Ferala*, nego kaže: "Loša je vijest i to što prosvjed protiv pravomoćne sudske presude (inače legitiman, jer je izveden iz poznatog pravnog načela: sloboda neslaganja sa zakonom i sudskim presudama i obveza njihova poštovanja) nije načelne nego sektaške naravi: ljudi koji danas protestiraju protiv ograničavanja slobode izražavanja feralovskog mišljenja nisu dizali svoj glas u prijašnim situacijama, kad su, primjerice, nakladnici 'medijske močvare' plaćali slične ili oveće odštete njihovim istomišljenicima." Nejasno je je li Letica ovim dao svoju potporu korištenju neistina, tj. iskrivljavanju nečijeg teksta na način kako to čini Ivančić, ili Letica to definira kao "slobodu izražavanja feralovskog mišljenja".

[21] *Globus*, 15. ožujka 2002.

Bilo kako bilo, u istom broju *Globusa* Ivančićevoj metodi pridružuje se Boris Dežulović, gdje je opet posebno izvučena spomenuta lažna tvrdnja da je Olujićevo nešto što je napisao Viktor Ivančić:

"Logika Račanova Ministarstva pravosuđa i cenzure je sljedeća: ako netko – nazovimo ga, recimo, gospodin Olujić – kaže da su Židovi sami krivi za holocaust, onda je on antisemit. To nije sporno. Međutim, ako napišete da je gospodin Olujić antisemit, završit ćete na sudu i bankrotirati."

Najsmješnije je što Dežulović završava svoj tekst pozivajući se na izvlačenje zaključka na osnovu činjenica, a nigdje ne navodi da je tekst "koji je recimo napisao gospodin Olujić" zapravo tekst Viktora Ivančića. Ivančić tu svoju tvrdnju ponavlja i u *Slobodnoj Dalmaciji*, opet je neistinito pripisujući Olujiću:

"Olujić je pisao … da su Židovi iznudili holocaust nad njima samima jer su pljačkali i vrijeđali ostale narode. Takvo što je u civiliziranom svijetu najprije neobjavljivo, a potom i kažnjivo, no u nas nije."

I doista, Viktor Ivančić je ovu skandaloznu rečenicu prvi u svijetu objavio, i još piše kako zbog nje nije kažnjen. Iako su bili dužni presudu objaviti, *Feral* to nije učinio, nego je objavio ponovo tekst sa skandaloznom Ivančićevom tvrdnjom o Židovima, a naslovnica *Ferala* je s Tuđmanom i Račanom kao sucima uz tekst: "Žgadija te tuži – žgadija te sudi".

Spomenimo što kaže Slavko Goldstein, u komentaru "Neviđena sramota" u istom broju *Ferala*: "Umjesto da bude osuđen advokat Olujić, koji je širio rasnu mržnju i uvredljive kvazipovjesničarske laži, naš sud osuđuje novinara i novine koji su konstatirali činjenice i stvari nazvali pravim imenom. Takav sudski presedan, bolje rečeno paradoks još nismo doživjeli u našoj zemlji, a ne vjerujem da ga je igdje i bilo. Ako više nema pravnoga lijeka, hrvatska bi javnost i hrvatska vlast trebale naći druge načine da se počinjena sramota spere s duše i lica hrvatskog društva."

Treba li uopće spomenuti da je Ivančićevu lažnu konstrukciju spremno dočekao Slobodan Šnajder koji je ponavlja u tekstu "Bukefal tuđmanizma" (*Novi list*, 11. ožujka 2002.) pa mu je Željko Olujić, a ne Ivančić, taj koji je "stvarno uvrijedio jedan kolektivitet, onaj židovski, uzjahavši najnoviji val antisemitizma kojega je u stvari izvorno potakao sam njegov gospodar, u svojim 'Bespućima'.

U *Feralu* 16. ožujka 2002. za Heni Erceg Olujić je siroče koje polupismeno ispisuje priglupe rečenice, očito zbog rečenica koje je napisao Ivančić. Doznajemo da *Feralovu* metodu lažnih navoda podržava i Međunarodna federacija novinara i niz pojedinaca kao što su glasnogovornik Mladih HNS-a, predsjednik ogranka Liberalne stranke Donji grad, gospođa iz Pančeva, nezavisna agencija ONASA iz Sarajevo, predsjednik stranke umirovljenika, predsjednik Upravnog odbora Asocijacije nezavisnih elektronskih medija, Ankica Lepej, Upravni odbor Hrvatskog PEN centra (njima je lažno navođenje Olujićevih riječi: "represija nad kritikom" i "citiranje antisemitske izjave Željka Olujića", pa im to nije ni kleveta), Institut Otvoreno društvo Hrvatske također se zauzima za ovakvo širenje laži, Gradska organizacija foruma mladih SDP-a Rijeka do niza nevladinih udruga. Na slici je i Vesna Pusić, za koju nismo mogli ni posumnjati da će se suprotstaviti Bozanićevom pozivu protiv korištenja laži u hrvatskim medijima.

I dok za Slavka Goldsteina koji ima završenu gimnaziju u Karlovcu nije ni čudno što podržava sina za kojeg su njegove kolege već pisali da se voli koristiti neistinama i u svom znanstvenom radu, čudno je što ima i sveučilišnih profesora koji se zauzimaju

za ovakvo korištenje laži u hrvatskim medijima. Čak i Dinko Podrug, psihijatar i profesor na sveučilištu u Brooklynu, u tekstu "Olimpijada duševnih boli"[22] Ivančićeve riječi iz *Ferala* pripisuje Olujiću.

Nevjerojatno je vidjeti kako se za ovakvo prekrajanje tuđih izjava zauzimaju čak i profesori na pravnim fakultetima. Na primjer, Nikola Visković je profesor (!) na Pravnom fakultetu u Splitu. On tvrdi u *Feral Tribuneu*, 9. ožujka da ono «što je V. Ivančić napisao o izjavama gospodina Olujića jesu zapravo iskazi dobro zasnovani na provjerljivim činjenicama» i kako «nema nikakvih pokazatelja» da je to napisano «s namjerom oštećenja časti i ugleda» gospodina Željka Olujića. Zar je moguće da je Visković profesor na Pravnom fakultetu, kad tvrdi da je ovakvo prekrajanje tvrdnje g. Olujića «provjerljiva činjenica»? Jest, jer kako doznajemo, takva za njega treba biti pravna država, a ne ona «nepravna država tuđmanovske Hrvatske». Profesor s pravnog fakulteta nas potom uči kako će ovakvo kažnjavanje za prekrajanje teksta s ciljem optuživanja nekoga za antisemitizam «ući u najsramotniji dio političke i pravne povijesti Hrvatske, a bit će bogme zabilježena i osuđena u inozemstvu»! A tu i jest bit problema. Svjetskim moćnicima nije ni najmanje smetalo da se njihove sluge u Hrvatskoj koriste i lažima, samo da bi uspjeli srušiti vlast koja ne služi njihovim interesima.

Naravno, nikoga nije iznenadilo to što je podršku ovakvom korištenju laži dao i Zoran Pusić[23]. Dapače, on daje i svoj prilog pa tvrdi: «Presuda je izvršena». Još jedna neistina, jer je *Feral* dužan tiskati presude, što nije učinio. Inače, Pusić je u pravu kad kaže da «podrška koju je predsjednik Mesić dao *Feralu*, pokazuje, još jednom, da on bolje od svojih kritičara razumije što je demokratsko otvoreno društvo.»

Ovakva hajka za pravo laganja doista je zamisliva samo u «demokratski otvorenom društvu» - društvu u kome su širom otvorena vrata lažima.

4. Zločinački pothvat Suda u Haagu

Mislim da je borba za zaštitu hrvatskog kulturnog identiteta veoma teška zadaća sve dok se ne vratimo istinskim vrednotama kojima nas uči naš katolički odgoj, po kome laž ne bi bila nagrađivana, a još manje bi imala ovakvu potporu kakvu ima u današnjoj Hrvatskoj. Jesam li ipak u krivu? Danas u svijetu dominira globalizacija. Glavno oružje svijeta za globalizaciju Hrvatske je Sud u Haagu. A optužnice protiv hrvatskih generala osnovane su na lažima o agresiji Hrvatske na BiH, na samu sebe, na lažima o postojanju države Republike Srpske Krajine na koju je izvršena agresija u cilju njenog etničkog čišćenja. Podsjetimo se da je Sud u Haagu osnovalo Vijeće sigurnosti koje je u svojim rezolucijama samo područje te izmišljene države proglasilo okupiranim hrvatskim područjima. Ono što ta područja i jesu bila. Svaka zemlja ima pravo i obavezu osloboditi svoja okupirana područja. Za sud u Haagu, to je "zločinački pothvat", odnosno "od 1992. Hrvatska vojska je već radila na stvaranju planova da silom vrati teritorije RSK-a. Godine 1992, 1993, 1994. i 1995. hrvatske snage izvele su vojne operacije kojima je to bio krajnji cilj". Zato je sigurno točno ono što se konstatira u *Glasu Koncila*[24]:

---

[22] *Feral Tribune*, 16. ožujka 2002.
[23] *Feral Tribune*, 23. ožujka 2002.
[24] *Glasu Koncila*,12-21 ožujka 2004.

"Ta citirana inkriminacija otkriva s jedne strane da u tim optužnicama nije slučajno prešućena povijesna činjenica velikosrpske pobune, agresije i okupacije dijela teritorija u okviru međunarodno priznatih hrvatskih granica I s druge strane da za pisce optužnica tzv. Republika Srpska Krajina ima stanoviti pravni subjektivitet, premda je to apsolutno nespojivo s postavkama međunarodnoga prava i s činjenicom povijesnih službenih odnosa drugih država od kojih ni jedna nikada nije priznala tzv. Republiku Srpsku Krajinu. Ta citirana inkriminacija otkriva također da je piscima tih optužnica zločin već samo planiranje oslobađanja odnosno vraćanja u držano-pravni poredak odmetnutog dijela teritorija unutar svojih međunarodno priznatih državnih granica! Kad bi se kao mjerodavni kriterij na svjetskoj razini prihvatila tako suptilna inkriminacija haških tužitelja, onda bi sve države i sve vojske na čitavom svijetu mogle biti optužene za planiranje i pripremanje 'zločinačkog pothvata'. Ili pak pisci tih optužnica misle da sve ono što smiju i rade sve države na svijetu, ne smije niti ima pravo Hrvatska?"

Jasno je da se radi o potvrdnom odgovoru na posljednje pitanje. Još sam 2000. godine upozoravao da cilj Haaškog suda nije izjednačavanje krivice agresora i žrtve, već im je cilj da se žrtva, dakle Hrvatska optuži za genocid[25]. Već mnogo puta je hrvatska javnost upozoravana što je osnovni cilj haaških optužnica. Evo kako je to nedavno (ponovo) formulirao dr. Anđelko Milardović[26]:

"Kad se sažmu navodi Veritasa od 1998. do 2002. godine, a sumnja se da je Veritas prikriveni ogranak srpske obavještajne službe, dolazi se do četiri bitne točke. Prvo, da preko optužnica treba dokazati da je Republika Hrvatska nastala na zločinu i etničkom čišćenju, zatim da je to etničko čišćenje bilo planirano. Treća je točka da je plan stvorio civilni i vojni vrh. Četvrto, tvrdi se da po logici stvari moraju odgovarati Tuđman i Šušak, a potom generali i niži časnički kadar. Takva se percepcija podudara sa sadržajem optužnica (…) Ako su akteri tog zločinačkog pothvata pokojni predsjednik države i tri generala, znači da je riječ o vojno-političkom vrhu, koji se definira kao zločinačka skupina. Iz toga se može izvesti zaključak da je država nastala na zločinu i etničkom čišćenju, a onda se dovode u pitanje temelji takve države."

Nije ni bitno je li Veritas, ili nije, prikriveni ogranak srpske obavještajne službe. Činjenica je da su mu ciljevi, kao i oni Haaškog suda istovjetni. Zločinački prema hrvatskom narodu i hrvatskoj državi. Zato je očito da se doista radi o zločinačkom pothvatu. Ali ne hrvatske države već zločinačkom pothvatu Suda u Haagu.

Kako je reagirao predsjednik Tuđman u trenutcima kada su iz Haaga najavili optužnicu protiv generala Gotovine, dakle 1998. godine? Evo što o tome piše Tihomir Dujmović[27]: "Tuđmanu je, naime, očito već tada bilo jasno da međunarodni sud koji u to vrijeme ne podiže optužnicu ni protiv Miloševića, a interesira se o Gotovini, ne može imati dobre namjere u smislu utvrđivanja povijesne istine. Danas vidimo da je bio u pravu, danas vidimo da je ta perverzija gotovo zakonomjerno otišla do kraja pa tako jedan Blaškić leži u zatvoru s kaznom od 45 godina dok je Biljana Plavšić osuđena na 11 godina hotelskog smještaja u Švedskoj! No, osim što je odbio mogućnost

[25] *Hrvatsko slovo,* 18. kolovoza 2000.; J. Pečarić, *Za hrvatsku Hrvatsku,* Zagreb, 2001., str. 79.; *Dr. Franjo Tuđman – vizije i postignuća,* Rasprave za okruglim stolom uz drugu obljetnicu smrti prvoga hrvatskog predsjednika, Zagreb 2002., str. 150.
[26] *Večernji list,* 15. ožujka 2004.; *Hrvatsko slovo,* 19. ožujka 2004.
[27] *Glas Slavonije,* 4. srpnja 2003.

procesuiranja Oluje, samim tim i preliminarni razgovor Gotovine s haškim tužiteljima, Tuđman je povukao potez koji je za daljnje razumijevanje cijelog slučaja iznimno važan.

Vlada, naime, tada traži odgovor od Vijeća sigurnosti da ono odgovori može li sud koji je osnovalo Vijeće sigurnosti procesuirati vojne akcije koje je isto to Vijeće sigurnosti u dvije svoje rezolucije oglasilo legitimnima, dozvoljenima i oslobodilačkima.

Drugim riječima, može li se dogoditi presedan da jedna oslobodilačka akcija i njezina oslobodilačka vojska odgovaraju, nota bene, za oslobađanje okupiranog dijela svoje zemlje! Da je upit bio razložan, svjedoči činjenica što Vijeće sigurnosti nikada nije odgovorilo hrvatskoj Vladi i sukladno tome u vrijeme Tuđmanove vlasti ni jedan hrvatski general nije bio procesuiran."

Vijeće sigurnosti do dana današnjega nije odgovorilo na upit hrvatske vlade. To su im omogućili naši "ljevičari", jer su dolaskom na vlast 2000. godine najprije, svojom deklaracijom o suradnji s tim sudom, poništili odluku Hrvatskog državnog sabora prema kojoj Haag nije bio nadležan za operacije *Bljesak* i *Oluja*. Tako su omogućili i njima da zatvore oči nad lažima suda koji su sami osnovali. Teško bi bilo i nabrojati što su sve radili naši "ljevičari" da bi sud u Haagu mogao raditi to što radi. Da bi taj sud mogao ustrajati u svom zločinačkom pothvatu. Spomenimo samo da je izgleda Sud u Haagu pokrenuo postupak protiv odvjetnika Ante Nobila jer je nagovarao Dragu Josipovića na lažno svjedočenje, tj. Nobilo je u pripremi obrane Tihomira Blaškića namjeravao odgovornost prebaciti na Daria Kordića, pa je u tu svrhu nagovarao Josipovića da svojim svjedočenjem to potvrdi. Međutim, Josipović je odbio i sve prijavio Sudu. Ili pak da je presudno u osudi generala Blaškića bilo svjedočenje predsjednika Mesića, koji je kao svjedok optužbe u procesu protiv Blaškića izjavio da su u srednjoj Bosni bile prisutne regularne trupe Hrvatske vojske."[28]

Uskratiti nekom narodu ono što imaju svi drugi narodi na ovom svijetu je doista zločinački pothvat i predstavlja nastavak agresije na hrvatski narod i njegovu državu. Nastavak politike kojom su svjetski moćnici uveli i famozni embargo na uvoz oružja, kojim je hrvatskom narodu bilo oduzeto pravo na samoobranu. Ovakve optužbe, koje se poklapaju s velikosrpskim optužbama samo su potvrda umiješanosti mnogih u svijetu u osvajački rat protiv Hrvatske. Kako je Hrvatska vojska pobijedila u ratu, haaške optužnice su samo pokušaj da se u miru izbori ono što je izgubljeno u ratu. I dok su u ratu izravno sudjelovali Srbija i Crna Gora, a svjetski moćnici su im asistirali, sada imamo obrnutu situaciju. Dakle, maske su pale.

Pripremu za ovakav razvoj situacije svjetski moćnici su učinili već u trenutcima osnivanja Suda u Haagu. Podsjetimo se da Statut međunarodnoga kaznenoga suda u Haagu koincidira s tzv. Nürnbernškim načelima, dakle prema Nürnbernškom procesu, na kojemu se u razdoblju od 20. studenoga 1945. do 1. listopada 1946. na Međunarodnom vojnom sudu sudilo glavnim ratnim zločincima Trećega Rajha. Na prvom mjestu tu je bio "zločin protiv mira", tada definiran kao zločin koji obuhvaća: planiranje, pripremanje, započinjanje i vođenje napadačkog rata. U današnjem svijetu želi se za vrijednost proglasiti ono što nije nikad bila niti to može biti. Tako Nikola

[28] *Hrvatsko slovo,* 19. ožujka 2004.

Mate Roščić kaže[29]: "Sredinom 13. stoljeca, ***Sv. Toma Akvinski*** ,dorađuje i sustavno izlaže nauku o pravednom ratu u svom velebnom i nenadmašivom teološkom opusu. A progovorio je i o domovini, domoljublju i dužnostima koje svatko ima prema domovini. U tome je slijedio misao rimskog umnika i govornika Cicerona, koji je zapravo klasik kad je riječ o domovini i domoljublju. Ciceron je učio da svaki čovjek, građanin, prema domovini ima dvije temeljne dužnosti: ***pietas et officium!*** Ljubiti, poštovati, cijeniti i promicati sve sto se domovine tiče, a onda i braniti njenu slobodu, zaštititi njene građane, interese i granice, drugim riječima biti njen vojnik, borac za domovinu. I to je, po klasičnom shvaćanju, doista, dužnost i čast!"

Danas kada vidimo optužnice iz Haaga, postaje očito da nije slučajno da u Statutu Suda u Haagu nema razlike između agresora i žrtve, nema zločina protiv mira! Sjetimo se da nije slučajno da je u Nürnberngu suđeno i za ratni zločin i zločin protiv čovječnosti, ali isključivo onima koji su počinili zločin protiv mira, dakle onima koji su počinili agresorski rat. Dakle, na stotine tisuća ubijenih civila, žena, djece, staraca, u Dresdenu, Hirošimi, Nagasakiju nije ratni zločin i za njih nitko nije osuđen.

U Statutu Suda u Haagu nema "zločina protiv mira". Međutim, raščlamba optužnica protiv Hrvata pokazuje da u njima figurira "zločin protiv mira". Naime, Hrvati su po pravilu optuženi za agresiju! Tako su već glavne točke u optužnicama protiv Blaškića, Kordića i Čerkeza bile izmišljena agresija Hrvatske na BiH! U starim i novim optužnicama protiv generala Gotovine, Bobetka, Ademija, Markača i Čermaka figurira isto. Figurira laž!

Dakle, laž je nešto što je osnova – kako bi rekao predsjednik Tuđman - "tog i takvog svijeta". Treba li, dakle, "laž" promovirati u vrlinu, kao što čine hrvatski "ljevičari"?

J. Pečarić, *Globalizacija i identitet/Rasprave o globalizaciji, nacionalnom identitetu i kulturi politike,* Zagreb, 2004., str. 297-319.

[29] Propovijed na Misi za Domovinu, Zagreb, crkva Sv. Marka, 13. ožujka 2004.

ZA HRVATSKE VREDNOTE, ZAGREB, 2007.

Akademik Pečarić piscu Anti Tomiću

TOMIĆU, DRŽITE SE ONOGA ŠTO ZNATE

Ovo reagiranje akademika Pečarića na tekst Ante Tomića «Šverc i intelektualni komerc» u dotičnom dnevniku nije objavljen. Zato gs donosi Hrvatsko slovo

Odavno me ništa nije tako razveselilo kao tekst u «Jutarnjem listu» o mojoj knjizi «Kako su rušili HAZU?» Ante Tomića: «Šverc i intelektualni komerc». Tako mi i treba kad sam se usudio narugati jednom njegovom tekstu u kome Tomić piše o stvarima u koje se ne razumije (izbori u HAZU) i ruga se nama akademicima. Ja sam taj tekst jednostavno uvrstio u knjigu zajedno s tekstovima niza akademika, sveučilišnih profesora – dakle onih koji se razumiju u to o čemu on piše. Dakle – narugao sam mu se i time izazvao njegove duševne boli. Da stvar bude još i gora, u «Proslovu» knjige piše: «Međutim, zbog želje da čitatelji budu što točnije informirani izvršio sam izbor tekstova koji su se pojavljivali u tisku. Ti tekstovi su dani u Prilozima uz pojedine tekstove ili su čak cijela neka poglavlja sastavljena od njih. Pri tome sam se trudio da budu dani svi najvažniji tekstovi koji zastupaju i jednu i drugu stranu. Pogotovu one koji su napadali Akademiju. Jer oni najviše govore o onima koji su rušili HAZU!» To su istakli i prikazi s predstavljanja knjige dani u «Jutarnjem listu» i «Glasu Koncila»

Možda je nekome iznenađenje da Tomić, koji tako brzo «brzo kopča», ne misli kako nije baš inteligentno javno pokazati ljutnju zato što se njegov tekst može usporediti s onim drukčijim. Takav može pomisliti: «Pa ako je napisao nešto pametno čega se ne mora stidjeti bilo bi mu draga svaka takva usporedba, zar ne? Ili, kad već spominje komuniste, misli da smo još uvijek u komunizmu i da samo jedna strana ima pravo glasa?»

Međutim, Tomićev tekst ima znanstvenu vrijednost. Naime, dosadašnja znanost misli da je matematika vrhunac logičkog razmišljanja. Međutim Tomić pokazuje svojim tekstom kako to nije istina. Evo kako razmišljaju ti koji tako površno misle o matematici, a što je – kako nam je dokazao Tomić – potpuno pogrješno.

Tomić je u rečenom tekstu pokazao da «kopča» na razini lošeg učenika prvog ili drugog razreda osnovne škole. Evo kako mu ide račun. Kaže: «Četrdeset godina je pokorno cupkao po Srbiji (misli na mene, op. J.P.), da bi napokon otkrio da su Srbi naši vjekovni dušmani. Već u tome, vidite, prepoznaje se intelektualac… Taj Pečarić ima gotovo šezdeset godina…»

Dakle po Tomiću nisam u ovih dvadesetak godina koliko sam u Zagrebu imao razloga ustanoviti da su «Srbi naši vjekovni dušmani». Nije se ništa događalo sa Srbima u glavnoj ulozi, zar ne? Naravno da bi ga za takve klevete netko tužio, ali ja ne bih. Pa, ne može se tužiti nekoga tko uopće ne zna što je logika. Nekoga tko je na razini prvog ili drugog razreda osnovne škole.

Zašto? Kako sam u Zagrebu dvadesetak godina i četrdesetak (po Tomiću) u Beogradu, ispada da sam po njemu diplomirao odmah po rođenju. Ili čovjek samo misli kako me je jako nahvalio? A možda misli da sam diplomirao i prije. Dok sam bio u majčinoj utrobi u Kotoru dopisno sam diplomirao u Beogradu?

A možda misli da sam poslije onih 18-19 u Kotoru sve vrijeme bio u Beogradu i tamo napisao ovih dvadesetak knjiga o «Srbima našim vjekovnim dušmanima». Dapače, oni su mi ih i financirali.

Ili mu je samo 20+40+20 = 60. Pogledajmo još jedan račun iz drugog osnovne: «Pečarić je to brižljivo sakupio, dao valjda da mu neka tipkačica u HAZU učisto prepiše i jedan kroz jedan objavio u knjizi za koju je nadrljao samo možda dvadesetak stranica originalnog teksta.» Da našem intelektualcu Tomiću račun i nije jača strana pokazuje i to što nije znao izbrojiti da u knjizi imam 14 tekstova, a samo jedan ima 36 strana. Očito naš intelektualac ne zna da je 36 veće od 20. Ipak su to dvoznamenkasti brojevi, a to je previše za jednog intelektualca.

A ne daj Bože da je Tomić razumio da je taj tekst pozvano predavanje na povijesnom simpoziju u Akademiji. Dakle, «pisca amaterskih ogleda o povijesti» pozvali su akademici povjesničari da o tome priča. Tako naš veliki intelektualac Tomić eto zna više o povijesti i od akademika povjesničara, kao što je u logici jači od akademika matematičara. Doista se moramo diviti kako Tomić «brzo kopča», zar ne?

Ali, pogledajmo malo bolje njegov tekst: «Who is Josip fuckin' Pečarić, pitate. Ili možda znate, ja nisam znao. Internet mi je otkrio da je gospodin cijenjeni autor u najopscenijim desničarskim glasilima, pisac amaterskih ogleda o povijesti u kojima su Hrvati uzor čestitosti i dobrote.» Opet će mi netko tvrditi da bih Tomića trebao tužiti sudu zbog ovakvih uvreda. Ali, taj i ne razumije koliko je Tomić pretrpio duševnih boli dok je čitao moje tekstove u kojima ja tvrdim da «su Hrvati uzor čestitosti i dobrote». Ili dok je čitao moju poznatu pitalicu: Koja je razlika između četnika i Jugoslavena? Četnik je pošteni četnik, a Jugoslaven je pokvareni četnik! Meni je žao Tomića. Nisam znao da će tako nešto čitati. Mogu zamisliti kako mu je teško bilo.

Zapravo, meni je najviše žao Tomića zbog toga što je on povjerovao kolegi Silobrčiću koji je u «Jutarnjem listu» rekao za knjigu «Dovoljno je znati tko ju je sastavio i tko promovirao, pa da se na to ne osvrćem ozbiljno.» Vidjeli smo kako se Tomić služi Internetom. Ako je usporedio u WoS-u moj rad s onim kolege Silobrčića i

ustanovio da je tamo od 1991 navedeno moja 231, a Silobrčićevih 25 radova kao čovjek koji «brzo kopča» ustanovio da je loše po mene što ih imam desetak puta više. Sličan odnos se pokazuje i kod citiranosti. Vjerojatno je, pritom, netko rekao Tomiću da je broj časopisa iz Biomedicine desetak puta veći od onih iz matematike, pa je cijeli taj račun postao prekompliciran za njega. Pa i kolegi Silobrčiću, našem istaknutom «futuristu» taj odnos 1:100 je nepovoljan za «znanstveno impotentnog moguševca». A što će tek reći kada dozna da će povodom 60-og rođendana tog «znanstveno impotentnog moguševca» biti održan međunarodni znanstveni skup s 16 pozvanih predavača (tri iz SAD, po dva iz Švedske, Kanade i Hrvatske i po jedan iz Australije, Danske, Češke, Velike Britanije, Švicarske i Mađarske) i njih 31 u Znanstvenom odboru kome predsjedava bivši predsjednik Švedskog matematičkog društva. Možda će nekome biti zanimljivo da će kao pozvani predavač i kao član Znanstvenog odbora na tom skupu biti i jedan član Francuske akademije prirodnih znanosti, dakle one iste u kojoj je redoviti član akademik Radman.

Ali za razliku od kolege Silobrčića g. Tomić se dosjetio: «Osim toga je matematičar (Josip Pečarić, op. J.P.), čak i član Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti, a znanstveno se ostvario, kako je to s našim desničarima zapravo neobično čest slučaj, uglavnom u Beogradu.». Zaključno s 1987. g. imam 101 znanstveni rad, a danas preko 670. Ali znamo već kako Tomić «brzo kopča». Jasno da je 101 mnogo veće od 570, zar ne? Ma ne vrijeđajmo Tomića i budimo precizni: 570 je zanemarivo malo u odnosu na 110! Ili ako uzmemo da sam praktično do 1987 vodio samo jedan doktorat (u Sarajevu!), a u Hrvatskoj je do sada doktoriralo iz moje oblasti 17 matematičara i 2 u Australiji, očito je po g. Tomići 19 zanemarivo malo u odnosu na 1, zar ne? Ili bi mu samo bilo drago da sam ja srpski, a ne hrvatski matematičar.

Kad sve to shvatimo, jasno nam je da je g. Tomić s razlogom u svom članku elaborirao napomenu kolege Silobrčića o «autorskim pravima».

U autoriziranoj verziji mog intervjua za «Vjesnik» stoji o mojoj knjizi: «Zasad po reakcijama iz medija vidim da oni na drugoj strani baš i nisu zadovoljni njezinim pojavljivanjem. Čini se vide isto što i ja: Naši argumenti su mnogo jači.» Zadnja rečenica, nije tiskana. To je ispalo jako dobro. Da je tiskana, možda Tomić ne bi napisao ovaj znanstveni uradak i tako opovrgnuo pogrješno mišljenje o matematici. Tako vrijedno djelo mora ostati sačuvano za budućnost pa obećavam Tomiću da ću u narednoj svojoj knjizi dati, uz ovaj svoj tekst, tiskati ovo njegovo izuzetno znanstveno otkriće. Ja mu čestitam na njemu!

Akademik Josip Pečarić

“Hrvatsko slovo”, 24. studenoga 2006.

ZLOČINAČKI SUD U HAAGU, ZAGREB, 2008.

TKO SU ARBITRI HRVATSKE JAVNE SCENE?

ANACIONALNI JUGONOSTALGIČARI

Vjerojatno će vam se učiniti neobičnim, ali moja prva asocijacija na pitanje «Tko su arbitri hrvatske javne scene?» jest jedna rasprava iz 2000, godine na prvom rođendanu «Zareza». Najviše se razgovaralo o – «Hrvatskom slovu»! Prvi je usput «Slovo» spomenuo Nenad Popović, zapitavši se hoće li Sorosevo "Otvoreno društvo" napustiti Hrvatsku jer je u Hrvatskoj uspostavljena demokratska vlast. Malo u šali, malo ozbiljno, spomenuto je i pitanje hoće li baš Soros financirati "Hrvatsko slovo" i don Antu Bakovića jer su poslije izbora postali oporba. Kada je Velimir Visković rekao da bi bilo dobro da opstane «Hrvatsko slovo», tj. desni dio kulturne scene premda je, po njemu, bio intelektualni servis HDZ-ove vlasti, naišao je na žestoke reakcije. Vjeran Zuppa je «slinjenje» nad «Hrvatskim slovom» nazvao budalaštinom, te je ironično predložio osnivanje zaklade za spas «Hrvatskog slova» koju bi vodila gđa Tuđman. Zuppa je i siguran da «Hrvatsko slovo» od Sorosa neće dobiti dotaciju, te je «desni» dio kulturne scene uputio da nađu svoj «velefaktor».

Jugonostalgičararska arbitraža

I doista, dok je Tuđmanova «jednoumna» Hrvatska sufinansirala i Sorosove tiskovine od 2000. godine do danas medijski prostor krasi jednoumlje. Protjerivani su novinari od Maje Freundlich nadalje, smjenjivane nepodobne redakcije pa i tako što bi predsjednik države proglasio njihove novine fašističkim (Jovićeva doista slobodna «Slobodna Dalmacija») do toga da su sveprisutni arbitri hrvatske javne scene isključivo iz kruga ljudi sa spomenute godišnjice «Zareza». nekome se može učiniti neobično da su tzv. liberali insistirali na jednoumlju hrvatske javne scene, ali to ne čudi iz više razloga.

Prije svega, tu je riječ o našim jugonostalgičarima, a doista bi im nezahvalna pozicija bila imati ravnopravno u medijima zastupljenu i hrvatsku državotvornu opciju.

Jer kako opravdati činjenicu da im je milija nekakva druga država od one u kojoj žive? Ne čudi stoga to što su u «Feralu» nekoliko puta u «Greatest shits» stavili moju pitalicu:

- *Koja je razlika između četnika i Jugoslavena?*
- *Četnik je pošteni četnik, a Jugoslaven je pokvareni četnik!*

Spomenuta rubrika i daje ono što naše jugonostalgičare najviše boli. A njihove ciljeve ponajbolje je opisao Miroslav Toholj, vlasnik IGAM-a koji je tiskao autobiografski roman Radovana Karadžića. On je, kako to navodi Milan Jajčinović u «Večernjem listu» od 6. 10. 2007. (str. 48) ustvrdio:

> *«Nas Srbe s Pala okupljene oko velikog borca i velikog humaniste Radovana Karadžića, optužuju da smo zločinci. Smiješno. Ne određuje se kategorija ratnog zločinca prema onome što je učinjeno nego prema cilju radi kojeg je to učinjeno. Ako je zaklano dijete u Prijedolju, onda mora postojati jak razlog zašto je ono zaklano. Jer: srpski su ciljevi sveti."*

Protokolarni scenarij – anacionalni ciljevi

A ovdje se «sveti srpski ciljevi» još podudaraju s ciljevima svjetskih moćnika koji su naznačili i načine kako se oni ostvaruju kako pokazuje Josip Jović u knjizi *Život po protokolima.* Sam intrigantni naslov knjige Jović objašnjava odmah iza naslovnice: "Protokoli sionskih mudraca su, po jednima krivotvorina, po drugima nisu. No, oni se danas doimaju kao scenarij po kojemu se odigrava aktualna hrvatska politička drama, iako u razmaku od sto godina." Spomenimo ovdje samo sljedeći Jovićev komentar u vezi s Protokolima: "Pogotovo fascinira gledanje na ulogu tiska koji je bio u današnjem smislu riječi tek u povojima, ili na ulogu zajmova u međudržavnim odnosima." Spomenimo da *Protokoli* dozvoljavaju postojanje nisko-nakladnih tiskovina koji se protive stvaranju nad-države. Pa otud je i nazočnost državotvornih Hrvata u hrvatskim medijima simbolična. Arbitri su samo oni anacionalni.

Paradigmatičan primjer arbitraže

Najprisutniji među njima je sigurno dr. Žarko Puhovski dojučerašnji predsjednik HHO-a. U Hrvatskoj je bilo lakše kritizirati bilo koga nego njega. Svojedobno sam objavio tekst «Je li Puhovski sveta krava» («Novo hrvatsko slovo», 1. listopada 2004.) u kojem sam pokazao kako su mi znali i objaviti poneki tekst ali su po pravilu izbacivali dijelove u kojima sam govorio o njemu ili ih ne bi objavili. Zato sam ga u "Fokusu", 22. listopada 2004. i nazvao «hrvatskim nadvladarom». Zapravo, je riječ o našem Apelu u kome smo tražili obnovu političkih procesa. Evo početka mog protestnog pisma televiziji RTL koje oni nisu objavili, kao ni «Vjesnik» tekst u kome je dano to pismo:

«Protestiram protiv načina na koji ste iskoristili mali dio razgovora sa mnom u vašim vijestima u 18.45 dana 23. kolovoza 2004. Prvo, rečeno mi je da pravite prilog o apelu o obnovi političkih procesa održavanih u doba komunističke i drugih totalitarističkih vlasti, a vi ste mali dio razgovora iskoristili za prilog u kojem je glavni gost bio prof. dr. Žarko Puhovski koji je bio svjedok optužbe u barem jednom takvom političkom procesu. Očito je: ako se pokaže da su ljudi nepravedno osuđeni na dugogodišnje robije zahvaljujući i njegovom svjedočenju i on će biti sudionik u zločinu.

U prilogu koji ste snimali sa mnom upozorio sam vašeg novinara da je dr. Mile Budak bio supotpisnik samo 'Zakonske odredbe o zaštiti narodne i arijske kulture

hrvatskog naroda'. Međutim, u vašem prilogu vi ste između istine i laži izabrali laž. Prvo ste dali suprotnu tvrdnju g. Puhovskog: 'Što god netko tvrdio Mile Budak je bio koljački natpisar. On je čovjek koji je napisao i potpisao upute za masovno klanje, najgore klanje koje se ikad na ovom prostoru dogodilo.'

Podsjetit ću vas da je u našem apelu istaknuto kako 'nije poznat slučaj da je Budak ikome izravno nanio zlo', dok je jasno da svjedok optužbe u političkom komunističkom procesu to jeste.

I ne samo da ste između mog točnog navoda i neistinite tvrdnje Puhovskog izabrali njegovu, nego ste mu se i pridružili u toj neistini spominjući one koji su 'u doba NDH-ovog režima smaknuti upravo na temelju zakona na kojem stoji potpis i Mile Budaka, visokog dužnosnika ustaškog režima.' Dakle, i po vama su ljudi smaknuti na temelju zakona o kulturi bez obzira koliko god on loš bio.»

Neprestano ponavljanje laži

Sličnu tvrdnju sam ponovio i na jednom našem radiju na kome je i Puhovski bio gost. Protestirao sam što su u emisiji o Apelu za obnovu političkih procesa pozvali njega koji je – kao svjedok optužbe u jednom takvom procesu – osobno zainteresiran da naš Apel ne uspije. Obnovom procesa u kome je on imao značajnu ulogu i presuda koja bi značila da je taj proces bio zločin označava i njega kao sudionikom zločina – znači zločincem!

Poslije tog razgovora Puhovski dobiva veliki intervju u «Vjesniku» (4. rujna 2004.) u kome ponavlja laž iako je zasigurno čuo moju tvrdnju kako se radi samo o *Zakonskoj odredbi o zaštiti narodne i arijske kulture hrvatskog naroda*:

"Ako netko hoće imati ploču u slavu Mile Budaka (...) onda bi, po mojem sudu, na njoj trebala stajati i rečenica da je Mile Budak bio potpisnik zločinačkih rasnih zakona (...) ne zaboravljamo da je potpisao i, kao doglavnik, skupa s Pavelićem i još trojicom ljudi nametnuo rasne zakone, odnosno zakone o rasnoj kulturi i žalosno nepismen zakonski članak o hrvatskom jeziku (dakle, nije riječ tek o jednome zakonu – sve da je to i važno)."

Dakle, opet ponavlja laž kojom je intelektualna ljevica postigla ekspresno rušenje spomen-obilježja u Svetom Roku! Jedna rečenica *Zakonske odredbe* – koja je slična onom komunističkom o moralno-političkoj podobnosti - sada mu postaju "zločinački rasni zakoni" i "zakoni o rasnoj kulturi".

Arbitri zaduženi za povijest

Naravno, poznate su mnoge slične izjave Žarka Puhovskog o Domovinskom ratu. Međutim, ovdje je najznačajnija činjenica da je on kao svjedok optužbe u političkom procesu u Hrvatskoj najznačajniji arbitar hrvatske javne scene i dugogodišnji predsjednik HHO-a, dakle organizacije koja se bavi ljudskim pravima! Nema sumnje da su oni koji su doveli do toga da takvu ulogu ima svjedok optužbe na političkom procesu time samo ponizili Hrvatsku!

Primjer o Puhovskom i Budaku bio mi je dobar zbog činjenice da je Puhovski vrhovni arbitar u svemu pa i u povijesti, a ja na ovoj tribini imam zadatak govoriti o arbitrima o povijesnim temama. Naravno tu se ispred svih nameću dva povjesničara dr. Neven Budak i dr. Ivo Goldstein kao i Slavko Goldstein. Znamo da nam iz EU žele nametnutu «zajedničke» udžbenike povijesti, bolje reći udžbenike lažne povijesti

pisane po haaškim presudama. Za to je zadužen solunski *Centar za demokraciju i pomirenje.*. Prema navodima hrvatskih medija, hrvatskim krakom mreže *Centra* upravlja dr. Neven Budak. Posebno treba naglasiti današnje zajedničko djelovanje dr. Nevena Budaka i dr. Iva Goldsteina iako je poznato što prvi misli o drugome. Naime, Neven Budak u svom tekstu «O knjizi Ive Goldsteina 'Hrvatski rani srednji vijek', 'Novi Liber', Zagreb 1995, 511 str.» Radovi, Zavod za hrvatsku povijest, Zagreb 28 (1995.), 299-333; vidjeti str. 316. piše:

«Veliki broj metodičkih grešaka ponovo pokazuje da autor znanstvenom radu pristupa površno i neoprezno. Po znanost je najopasnija njegova navika da tamo gdje nema izvora izmišlja, a onda na temelju takvih fikcija izvodi daljnje zaključke. Neupućenom se čitatelju tako može učiniti da je Goldsteinu uspjelo otvoriti čitav niz dosada neobrađenih tema, pa čak i riješiti niz problema, dok je pri tome, zapravo, riječ o znanstvenoj fantastici.»

Slično je o Goldsteinu pisao prof. Miroslav Brandt u knjizi *Život sa suvremenicima*, str. 190-191.

Primjeri gluposti

Poznato je da sam često polemizirao s Goldsteinima, pa jedna moja knjiga nosi naslov «Brani li Goldstein NDH», a feljton u «Hrvatskom slovu» u deset nastavaka dan je u mojoj knjizi «Nepoćudne knjige». Teško je izdvojiti najveću bedastoću zbog kojih je dr. Ivo Goldstein i postavljen za profesora nove hrvatske povijesti na Filozofskom fakultetu, ali meni je najsmješnija ona na koju je upozorio prof. Vladimir Mrkoci (*Fokus*, 6. prosinca 2002.). U knjizi Ive Goldsteina *A History*, Hurst & Co. London 1999. piše:

«Četnici se osvećuju Hrvatima i muslimanima za genocid u NDH, kao na primjer 15. IV. 1941., kada je četnička jedinica koja se povlačila pred ustašama u Mostaru i okolici ubila više tuceta hrvatskih civila i popalila veliki broj kuća.»

Sveučilišnom profesoru iz povijesti četnici se već petog dana po uspostavi NDH osvećuju za genocid napravljen u toj državi (15. IV. 1941. u Mostaru još nije ni bilo ustaške vlasti). Vjerovali ili ne!

Najgluplje je vjerojatno ono kada Ivo Goldstein u «Slobodnoj Dalmaciji» od 13. srpnja 2002. navodi slučajeve «u kojima bi bilo opravdano kazneno gonjenje», pa sam se našao u njegovom najužem izboru (koje li časti!):

«Ne znam radi li se o klasičnom antisemitizmu, ali već me duže vrijeme po tisku gadi i vrijeđa izvjesni Josip Pečarić, matematičar koji je sebi umislio da zna nešto o povijesti.»

Dakle, kada netko „gadi i vrijeđa“ dr. Iva Goldsteina treba ga kazneno goniti. Tako nešto vam je čak i antisemitizam!

Saga o Goldsteinima

Da Goldsteinima nije strano korištenje neistinama mogu pokazati na primjeru mog intervjua u *Slobodnoj Dalmaciji* 13. listopada. Tamo sam konstatirao:

"Svi koji promiču tezu o genocidnosti hrvatskog naroda, po definiciji na-padaju našeg blaženika (Stepinca, op. J.P.). Po tome ćete ih prepoznati. Naravno, Goldsteini će izrijekom negirati genocidnost hrvatskog naroda, ali će sve raditi da to bude rezultat njihova djelovanja. ***Slično dr. Milanu Bulajiću koji nikad neće reći da je u Jasenovcu***

bilo 700 000 žrtava, ali će sve učiniti da to 'dokaže' (istakao J. P.). *Zato ja Goldsteine i mnoge druge u Hrvatskoj i nazivam Bulajićevim učenicima."*

Evo kako to navode Ivo i Slavko Goldstein u tekstu "Akademik Pečarić uporno laže" (*Slobodna Dalmacija*, 20. listopada):

"U intervjuu pod naslovom 'Bulajićevi učenici kroje nam povijest' u Slobodnoj Dalmaciji od 13.10.2002. akademik Josip Pečarić tvrdi da Ivo i Slavko Goldstein 'promiču tezu o genocidnosti hrvatskog naroda'. Ovu bezočnu laž Pečarić varira na više mjesta u istom intervjuu tvrdeći da su 'Goldsteini... Bulajićevi učenici', jer ***'slično dr. Milanu Bulajiću čine sve kako bi dokazali da je u Jasenovcu bilo 700 000 žrtava'*** (istakao J. P.), *pa time 'dokazali i genocidnost hrvatskog naroda'.»*

Glavni urednik «Slobodne Dalmacije» je u dva navrata tražio da svoj odgovor «Lažu Goldsteini i to im je od Boga dano» skratim, pa kada sam to učinio – nije ga objavio!

Ovom prigodom trebam posebno upozoriti na knjigu Ivana Strižića *Žrtvoslov Slunjskog kotara* u kojoj Strižić pokazuje kako su jugokomunistički povjesničari udeseterostručili broj onih koji su po prijekom sudu osuđeni na smrt zbog izvršenja i/ili organiziranje pokolja obitelji Mravunac u Hrvatskom Blagaju i planiranje sličnih zločina u tom kraju, kako bi mogli pisati o tome kao o prvom velikom pokolju Srba u NDH. On pokazuje kako je u tome sudjelovao i Slavko Goldstein. Daje što je Slavko Goldstein o pokolju obitelji Mravunac pisao 1965., a potom i ono što piše danas. Ta njegova nova verzija ima malo što zajedničkoga s onom prvom, a Strižić pokazuje kako i nova Goldsteinova verzija tog događaja nije točna, pa konstatira:

"Očito, Goldsteina rukovodi samo jedna misao: optuživati Hrvate za djela koja nisu počinili."

Iako (ne)svršeni gimnazijalac Slavko Goldstein je očito vrlo važna osoba u jugokomunističkoj historiografiji! U više navrata pisao sam kako je brojka žrtava Jasenovca koju su Goldsteini nametnuli hrvatskim vlastima od 80 do 100 tisuća u stvari «rezervna» velikosrpska brojka pa je nazivam «velikosrpskom brojkom Goldsteinovih i Draže Mihailovića». Zašto? Dr. Vjekoslav Perica ("Sloboda Dalmacija", 27. srpnja 2002.) pronašao je u Chicagu knjigu koju su 1943. izdali Eparhija Pravoslavne crkve iz Chicaga i Ravnogorski četnički pokret Draže Mihailovića u kojoj se govori o 40 tisuća ubijenih Srba u Jasenovcu. Dakle, za pola rata polovica od spomenute brojke! I ona kao i ona od 700 000 treba osigurati tezu o genocidnosti hrvatskog naroda.

Kao što vidimo da našim arbitrima laž, neznanje, zla namjera i sl. nisu strani. Da parafraziramo Miroslava Toholja:

Sveti su antihrvatski ciljevi!

Tribina HKV-a, 30. listopada 2007.
«Hrvatsko slovo», 4. siječnja 2007.

J. PEČARIĆ I M. KOVAČEVIĆ, KRAJ VREMENA VELEIZDAJNIKA?, ZAGREB, 2009.

OČI U OČI SA ZDRAVKOM TOMCEM

(...)

Pečarić: Sad protestiraju samo Srbi, što je meni razumljivo. Rekao sam našim ljudima: „Nemojte se ljutiti na Srbe, morate im iskazati svoju sućut. Pa ipak su oni izgubili rat, i to što se oni boje i danas…“
Tomac: Jesu li izgubili rat ili nisu?
Pečarić: Rat jesu, ali ovo poslije to je druga stvar. Oni su uvijek dobitnici u miru, a gubitnici u ratu, obrnuto…
Tomac: Obrnuto od onog što je Milošević govorio.
Pečarić: Pa, Srbin je. Uvijek obrnete što Srbin kaže i doći ćete do istine.
Tomac: On je govorio da su oni pobjednici u ratu, a gubitnici u miru.
Pečarić: Pobjednici su samo ako netko drugi ratuje za njih. Zato sam rekao našima: „Iskažete Srbima sućut i kažite da Vi razumijete njihov strah. Jer doista to je „Bojna Čavoglave“! Kad su je slušali sigurno im se ledila krv u žilama. Oni se dan danas boje kad čuju tu pjesmu, pa je normalno da pišu proteste. Nije normalno kad to rade ovi iz Hrvatske. Novinari! Na Thompsonovom portalu spominju tko je pisao Beču iz hrvatskih novina, tko je tražio zabranu njegovog koncerta. Tako da sad imate situaciju da danas vani samo jugoslaveni iz Hrvatske i Srbi protestiraju protiv Thompsona. Ma ovi jugoslaveni, Vi znate jednu moju pitalicu o njima?
Tomac: Ne, recite.
Pečarić: Znate li koja je razlika između jugoslavena i četnika. Pa četnik je pošteni četnik, a jugoslaven je pokvareni četnik.
Tomac: Aha, dobro (hahahaha)
Pečarić: Prema tome, mene ne čudi…
Tomac: Nisam znao za to! Duhovito je. Duhovito!

Pečarić: Vama i je duhovito jer mislite isto kao i ja. Njima nije! „Feral Tribune“ je to svojevremeno tri-četiri puta, kad bi ja to negdje napisao, stavljao u onu njihovu rubriku 'Greatest Shits'.
Tomac: A znam ja to, ja sam poslije Tuđmana bio u uvjerljivom vodstvu pod tim „Greatest Shits“, dok sam bio u politici.
Pečarić: Pazite, svima je to bila čast. Ja sam napisao da je to najbolja stranica, jer ono što jugoslavenima smeta to je sigurno najbolje što je hrvatsko. Oni izvuku najbolju hrvatsku stvar i meni je žao što ta rubrika danas ne postoji. Jer, kad bi ti oni nešto izvukli točno bi znao što si dobro uradio. Znači, baš si pogodio u bit problema.

(...)

ZA PONOSNU HRVATSKU, E-KNJIGA. PORTAL HKV-A, 2009.

VELIKI EKSPERIMENT S HRVATIMA?[30]

1. Uvod

Čini se da je sve što se dešava na Sudu u Haagu dio velikog eksperimenta s Hrvatskom i Hrvatima. Ako je to tako, onda je sud u Haagu najznačajnija poluga u tom eksperimentu. Eksperiment je vrlo značajan za svjetske moćnike, jer će njegov uspjeh pokazati da ih nitko ne može zaustaviti u ostvarenju apsolutnoj vlasti u svijetu.

U Hrvatskoj je prvi koji je, koliko ja znam, pisao o Domovinskom ratu u kontekstu borbe svjetskih moćnika za ostvarenje svjetske vlasti bio Marko Matić. Radi se o tekstu „Sionisti“, „Hrvatsko slovo“, 11. rujna 1998. Iako je u samom tekstu Matić definirao što su njegovi "sionisti": "tako nazovimo one koji misle da su oni bogovi Zemlje", a samu definiciju "sionista" g. Matić daje u sklopu rečenice u kojoj spominje i "svjetsku trilateralnu vladu (SAD, Japan i Europa)", i on i „Hrvatsko slovo“ bili su napadnuti zbog navodnog antisemitizma. Ta hajka je dovela do smjene karizmatičnoga glavnog urednika Dubravka Horvatića.[31]

Nepunih pet godina kasnije Josip Jović je napisao knjigu „Život po protokolima“ u kojoj zapravo opisuje naš život u vremenu od dolaska na vlast „trećejanuarske“ vlasti i ona je dragocjeno svjedočanstvo eksperimenta nad našim narodom o kome govorim.[32]

---

[30] Osmi stručni skup o temi Haaški sud – «Zajednički zločinački pothvat» – što je to?, Zagreb, 4. prosinca 2009.

[31] Reagirao sam tekstom: „Fenomen članka Sionisti”, „Hrvatsko Slovo”, 25. rujna 1998. (vidjeti također: Testimonia Croatica, časopis hrvatskih sjećanja, svjedočenja i dokumenata Godište I., Broj 2, Matica Hrvatska Split, 1998., str. 171-174.) dokazujući koliko su besmislene optužbe za antisemitizam.

[32] Knjigu sam imao čast predstaviti u Mostaru (prvo njeno predstavljanje) i u Zagrebu.

Konačno, niz izvanrednih članaka i knjiga o ovom pitanju napisao je admiral Davor Domazet Lošo. Naravno i drugi autori su pisali na ovu temu i dali izvrsne raščlambe. Spomenut ću samo Emila Čića i prof. dr. sc. Zdravka Tomca.[33]

2. Osnova eksperimenta

Svaka borba za prevlast je neka vrsta rata. A poznato je da je najbolje djelo o umijeću ratovanja napisao kineski filozof Sun Tzu.[34] Osnova eksperimenta svjetskih moćnika je njegova tvrdnja:

> *"Najveća umjetnost je slomiti otpor neprijatelja bez borbe na bojnom polju. Samo indirektna metoda može jamčiti pravu pobjedu [...] Iskoristite rad najnižih i najodvratnijih ljudi. Širite nejedinstvo i svađe među građanima neprijateljske zemlje [...] Poništavajte sve vrjednote. Budite velikodušni u ponudama i darovima da biste kupili informacije i ortake. Svugdje smjestite svoje ljude. Nemojte štedjeti ni u novcu, ni u obećanjima, jer to donosi visoke kamate."*

Dakle treba nekoj zemlji, koja se ili uz pomoć svjetskih moćnika ili sama dovede na vrhunac svoje povijesti, tj. ostvari trenutke najvećeg ponosa i dostojanstva, uz pomoć „najodvratnijih ljudi“ sve to uzeti.

Idealna zemlja za ovaj eksperiment bila je Hrvatska.

Zašto?

Bog je Hrvatima, kako kaže priča, dao dio zemlje koji je za sebe sačuvao, ali ih je upozorio i da će biti okruženi narodima s kojima bi jedino on znao izaći na kraj.

Hrvati su se kroz cijelu povijest pokazali kao sjajni ratnici, ali u isto vrijeme – kako kaže Matoš – imaju više izdajica nego svi ostali europski narodi zajedno – imaju više „najodvratnijih ljudi“ od svih europskih naroda zajedno..

Sami su se i nametnuli svojom stoljetnom težnjom za slobodom.

Povijesne okolnosti su itekako pogodovale: pad Berlinskog zida u urušavanje višenacionalnih država.

Postojao je i čovjek koji je bio u stanju ostvariti tu njihovu težnju za slobodom – Otac hrvatske države Franjo Tuđman.[35]

Hrvatska je bila u Jugoslaviji, dakle u zemlji čiji je hegemon bila pouzdana poslušnica svjetskih moćnika – Srbija. Poznato je iz povijesti da Srbi nisu nikada dobili niti jedan rat koji su sami vodili. Spremni su za ostvarenje ciljeva svjetskih moćnika žrtvovati dobar dio svoga naroda. Gubitnici u ratu, uz pomoć svjetskih moćnika, uvijek su pobjednici u miru! Nisu svi Srbi bili zadovoljni takovom ulogom svoga naroda u

---

[33] Tu treba dodati i Domagoja Barića. Vidjeti npr. njegov najnoviji članak *'Bilderbergeri' kroje i hrvatsku sudbinu*, „Hrvatski list“, 17. prosinca 2009.

[34] *Umijeće ratovanja* je djelo koje je, prije dobrih dvije tisuće godina, sastavio tajanstveni kineski ratnik-filozof, Sun Tzu. To je u svijetu još i danas najprestižnija i najutjecajnija knjiga o strategiji

[35] To je najbolje opisao jedan drugi hrvatski velikan Bruno Bušić. Jednom je vani, kada se polemiziralo o mogućnosti ostvarenja slobodne Hrvatske, jedan naš emigranat tvrdio kako „taj Tuđman govori isto što i svi ostali“, Bruno Bušić rekao „Upamtite jednu stvar, Tuđman govori to što govori, ali dobije li priliku, dobije li samo tri sekunde taj će napraviti Hrvatsku.“

velikom eksperimentu s Hrvatima. Srpski akademik Vaso Čubrilović[36] upozorio je Slobodana Miloševića: „Ratuj s kim god hoćeš, samo nemoj s Hrvatima jer ćeš taj rat izgubiti. Slično je Miloševića – izgleda – upozoravao i Milovan Đilas.

Svjetski moćnici nisu mogli ništa izgubiti u prvom dijelu svoga eksperimenta. Ako Srbi pobjede po prvi put u ratu – odgovara im. Ako ne, eksperiment ide dalje!

3. Niz apsurda

Sama ideja da se može neki narod koji pobjedi u pravednom oslobodilačkom ratu, dovesti u stanje u kome bez problema biraju na izvorima „najodvratnije ljude“ i da se stide svojih najveličanstvenijih trenutaka u povijesti i onih koji su najzaslužniji za te trenutke čini se apsurdna. Ali veličina eksperimenta je upravo u tome. Pri tome se sama realizacija eksperimenta sastojala od cijelog niza sličnih apsurda. Ovdje ćemo spomenuti samo tri.

3.1. Embargo na uvoz oružja

Hrvatska je prvo zahvaljujući radu „najodvratnijih ljudi“ razoružana. Međutim, svjetskim moćnicima nije bilo ni to dovoljno pa je UN donio čuvenu rezoluciju o Embargu na uvoz oružja svim zaraćenim stranama. Zar nije apsurd u ratu razoružanog naroda protiv jedne od najopremljenijih vojski na kontinentu uvesti embargo na uvoz oružja – svojevrsno ukidanje prava na samoobranu jednom narodu. Pa svakoj budali je jasno da u takovoj situaciji oružje treba samo strana koja ga nema, zar ne?

S jedne strane, svjetski moćnici time pokazuju kako ne vjeruju da Srbi mogu i protiv razoružanih Hrvata ostvariti pobjedu u zadanih petnaestak dana. S druge strane mnogi Srbi vjeruju da nema sumnje u konačnu pobjedu, pa je njihova potpora agresiji još veća. Čubrilovićev zahtjev lakše je zaboraviti, zar ne?

Rezultat znamo: pobjeda Hrvata je time još veličanstvenija, a od svjetskih moćnika očekivani konačni pad bit će još drastičniji.

---

[36] Iz Wikipedije (na Srpskom): Dr Vaso Čubrilović (14. januar 1897, Bosanska Gradiška - 11. jun 1990, Beograd) je bio srpski akademik i istoričar. Za vreme gimnazijskih dana je postao član organizacije Mlada Bosna. Bio je učesnik u atentatu na prestolonaslednika Franca Ferdinanda 28. juna 1914. godine u Sarajevu. Zbog njegove maloletnosti, sud ga je poštedeo smrtne kazne i osudio na 16 godina teške tamnice, koju je izdržavao u Sarajevu. Posle raspada Austro-Ugarske monarhije, krajem 1918. oslobođen je i odlazi u Srbiju. Po završetku rata, diplomirao, a kasnije i doktorirao istoriju na Beogradskom univerzitetu. Do početka Drugog svetskog rata radio je kao profesor na Filozofskom fakultetu u Beogradu od 1930. godine. Na tom mestu, sa kraćim prekidima za vreme rata, ostao je punih 40 godina. 7. marta 1937. objavio je svoje delo *„Isterivanje Albanaca“*. Po izbijanju rata i okupacije Jugoslavije, počeo je da propoveda antinemačku propagandu, odbio da prihvati mesto na Beogradskom univerzitetu za vreme okupacije, pa je zato uhapšen i odveden na Banjicu. Pušten je krajem 1943. godine i ostao je u Beogradu. Po formiranju prve privremene vlade DFJ, kao ugledni naučnik, zauzeo je mesto ministra poljoprivrede (1945). Prestao je biti član Zemljoradničke stranke i prihvatio je liniju NKOJ-a i postao član KP Jugoslavije krajem 1945. godine. Po oslobođenju Beograda, Vaso Čubrilović je postao dekan Filozofskog fakulteta. Takođe je bio i član Komisije za obnovu Univerziteta i komesar za Filozofski fakultet. Po formiranju Vlade FNRJ, Vaso Čubrilović je bio ministar poljoprivrede (1945-1946) i ministar šumarstva (1946-1950) Osnivač je Balkanološkog instituta u Beogradu 1970. i bio je redovni profesor na katedri Istorije Jugoslavije, zajedno sa njenim osnivačem dr Jovanom Marjanovićem. Dobitnik je Oktobarske nagrade i Sedmojulske nagrade.

3.2. Vukovar

Kada je pao Vukovar jedan poznanik iz Srbije me je pozvao telefonom da bi se narugao mojoj tj. našoj boli. Rekao sam mu:

Da smo mi imali polovicu vašeg oružja sada bi smo mi bili u Zemunu, a vi na Bugarskoj granici. I koliko smo mi Hrvati glupi rekli bi vam:
„Pa gdje ste pobjegli toliko daleko. Pa naše je samo do Zemuna!“

Zapravo o apsurdima oko Vukovara pisao sam još 1996.[37] Naime, crnogorski nezavisni tjednik „Monitor“ povezao je Vukovar i Galipolje. Na Galipolju su Englezi žrtvovati Australce i Novozelanđane. Gubici među njima su bili ogromni - naravno ne i među Englezima. A Vukovar je srpsko Galipolje jer su Srbi imali daleko više žrtava od branitelja iako je, kako piše crnogorski tjednik, „za vrijeme borbi JNA, zajedno sa srpskim paravojnim formacijama, koncentrirala oko grada snage jačine 30.000 do 50.000 ljudi, dok je branitelja Vukovara bilo između 1500 i 1800 ljudi. Prednost srpske strane u tenkovima i topovima bila je upravo nevjerojatna 100:1. POBJEDA, uz ovakav odnos snaga – čude se u „Monitoru“ - uvrštena je u program proučavanja unutar tzv. jugoslavenskog školskog sustava i smatra se SVIJETLIM PRIMJEROM.” „Monitor“ piše i o Ovčari i svemu što je uslijedilo nakon „svijetle“ pobjede.

Smatrao sam to čuđenje u „Monitoru“ neopravdanim pa sam napisao:

Naravno, onaj tko malo bolje poznaje srpsku povijest znat će da je veličanje takve pobjede kod Srba nešto najnormalnije. Iz jednostavnog razloga što to jest pobjeda. A Srbi nemaju pobjeda kojima se mogu dičiti u ratovima koje su vodili sami. Još krajem prošlog stoljeća zaratili su s Bugarima i bili poraženi za nekoliko dana. Dali su povoda i za Prvi svjetski rat. I tu su imali nekoliko “pobjeda” na početku rata kojima se ponose na isti način kao i s Vukovarom. Naime, tada su Hrvati u austrougarskoj vojsci bacali oružje i s podignutim rukama bi išli predati se svojoj “braći”. A braća bi ih poubijala. Na isti način na koji se Monitor čudi slavljenju “pobjede” u Vukovaru, Srbima se čudio Krleža za slavljenje ovih pobjeda iz I. svjetskog rata. Ali, pitam se ja, pa čime onda da se pohvale. Pa u Vukovaru se ona šačica ljudi branila i odoljevala tolikoj sili 3 mjeseca, a u ovim pobjedama u Prvom svjetskom ratu ubijani su ljudi s rukama dignutim uvis![38]

---

[37] „Vukovar i Galipolje“, Dom i Svijet, informativni tjedni prilog za iseljenike, br. 111, Večernji list (inozemno izdanje), 3. lipnja 1996.

[38] U tekstu je komentirano i ponašanje Australaca i uopće svjetskih moćnika.

A ima još jedna stvar. Danas se parafraziraju Miloševićeve riječi i kao “Srbi ne znaju da rade, ali znaju da bježe”. Zaista, vukovarska epopeja hrvatskih ratnika, doprinijela je da četiri godine kasnije vidimo kako cijela srpska vojska iz tzv. “Krajine” bježi zajedno s narodom. Ipak tu se radi samo o “Krajini”, dok je u I. svjetskom ratu bježala cijela cjelcata srpska vojska preko Albanije u Grčku. Istina, cijeli narod nisu tada mogli povesti sa sobom, jer ne bi uspjeli pobjeći. Visoke i surove su albanske planine.

A ovdje u Australiji 25. travnja svake godine je dan sjećanja na galipoljske žrtve. Mimohodi su vojnika ulicama australskih gradova. Očekujem i pobjednike iz tog I. svjetskog rata: Srbe. Prošle godine je cijeli svijet vidio njihov kukavičluk, a oni će opet marširati. Naučili ljudi “pobjeđivati”. Kao u Vukovaru, ako imaju sve a protivnik ništa. Ili kao u Kninu kada su snage izjednačene! Vjerojatno je, mislim, Australcima neugodno što će i oni biti tamo. Ali varam se. U povorci su i četnici. Nose transparente s imenima Draže

Naravno, vidjeli smo i kako izgleda kada Hrvati imaju polovicu srpskog naoružanja. Sjećam se kako sam kolegama u Australiji komentirao hrvatske pobjede. Rekao bih im:

Sjećate se kako je srpska vojska trebala tri mjeseca osvajati praktično razoružani hrvatski grad Vukovar kojega je branila šačica branitelja. Iz dana u dan dobijali ste vijesti o tim napadima. A vidite kako izgleda kada Hrvati napadaju.

Mihajlovića i Ravne Gore. U prvi moment pomislim: Zar je moguće da idu četnici, da idu i oni koji su poslije "sjajne pobjede" u Vukovaru, a kojoj se ruga i Monitor, pjevali ulicama razrušenog Vukovara:

"Slobodane, pošalji salate,
Bit će mesa, klat ćemo Hrvate".

i to prenijele televizije širom svijeta! Zar je moguće da Australci na taj način skrnave svoje mrtve iz Galipolja? Jest. Još doznajem da su Hrvati grada Melbournea prosvjedovali s 17.000 potpisa ali bez uspjeha. Vjerovali ili ne!

Jedino racionalno objašnjenje koje mi pada na pamet je da možda Australci misle da su Englezi u II. svjetskom ratu izigrali Srbe na sličan način kao i njih na Galipolju. Naime, engleske tajne službe su organizirale puč i velike demonstracije u Beogradu 27. ožujka 1941.

Rezultat je bio opet jedan rat koji je vodila sama srpska vojska (jer svaka Jugoslavija je Srboslavija) i opet je rat izgubljen za nekoliko dana. I kralj se našao u Engleskoj. I dok Nedić surađuje s Nijemcima, dotle kraljev general Draža surađuje i s jednima i drugima (knjiga dokumenata suradnje četnika s Njemcima beogradskog profesora Marjanovića može se naći i ovdje u Australiji). Čeka, po starom srpskom običaju, pobjednika kome bi se na kraju priključio. A usput vrše velika zvjerstva. Ali Draža se nije uspio uključiti u pobjednički tabor. Nisu ga htjeli saveznici. Ali ne zbog zvjerstava koja su četnici počinili nad Hrvatima (i katolicima i muslimanima), već iz jednog drugog razloga, veoma praktičnog. Saveznicima su trebale snage koje će se boriti s njima protiv njihovih neprijatelja. Jasno je da oni dobro znaju da od Srba to nisu mogli očekivati.

Da su njima dali oružje, tada ne tako moćno kao u vrijeme Vukovarske bitke, pa šta bi takvi vojnici, ako ih tako smijemo i nazvati, tada mogli nekome napraviti. Samo bi još više ratovali protiv nemoćnih, žena i djece. A Njemačka je sredinom rata još uvijek bila moćna, pa su Saveznicima zaista trebali stvarni saveznici. A na tom prostoru su postojale zaista samo dvije vojske koje su to mogle. Obje hrvatske: ustaše i dalmatinski partizani. Europa dobro zna i pamti hrvatske ratnike. Pa nisu oni iz čista mira donijeli odluku o embargu na uvoz oružja, u stvari na naoružavanje Hrvata. A znaju i malo povijest. Znaju da su Turci bili u Budimpešti, ali ne i u Zagrebu. Znaju Hrvate i iz Tridesetogodišnjeg rata. Znaju i što je Napoleon mislio o hrvatskim ratnicima. I zato je saveznička odluka da oružjem pomognu partizane, koje u svojim dokumentima i nazivaju hrvatskom vojskom, a ne srpsku vojsku, tj. četnike, bila izuzetno racionalna odluka. A srpski interes je zaštićen jer je Tito, nakon što je, opet veoma brzo, porazio četnike, njih sve primio u partizane. To je i bio početak pretvaranja partizana iz hrvatske vojske u ono što je postala JNA 1991. godine. Naravno, mala je vjerojatnost da su zato četnici marširali ulicama australskih gradova i ovog ANZAC DAYA. Vjerojatnije je da Australci i danas, kao u Galipolju, slijede englesku politiku. Politiku koja je u ovom ratu, kao nikad u povijesti, pokazala svijetu svoje pravo lice. Sjećam se da sam upravo u Melbourneu, o toj politici, o tzv. novom svjetskom poretku rekao na hrvatskom radiju. Naime, govoreći o njihovoj podršci takvim zločincima kakvim su se Srbi pokazali cijelom svijetu u ovom ratu rekao sam: "Kao da kažu: Pa to su, pobogu, učinili naši prijatelji. Pa kako netko može i pomisliti da ih treba kazniti!"

To bi izgleda trebao biti taj NOVI SVJETSKI POREDAK; njihovi prijatelji mogu činiti i vršiti genocid, a oni drugi se ne smiju ni braniti. Pitam se samo što je NOVO u tom Novom svjetskom poretku." Marširanje četnika australskim gradovima nam pokazuje da oni nisu odustali od takvog shvaćanja Novog svjetskog poretka. Nisu oni bez razloga spriječili kažnjavanje Srbije za učinjeni genocid. I još su ih nagradili. Ali krila su im dobro podrezana. Hrvatska je i te kako mnogo doprinijela tom podrezivanju.

Prva vijest koju dobijete o napadu na neki grad jest: Hrvatska vojska osvojila je taj i taj grad![39]

3.3. Navodna podjela BiH

Sigurno je jedan od velikih apsurda priča o tzv. podjeli BiH. Svjetski moćnici su u ostvarenju oduzimanja Hrvatima oreola „žrtve“ organizirale rat između Hrvata i Muslimana. Za sakrivanje tog apsurda poslužila im je apsurdna priča o podjeli BiH od strane Tuđmana i Miloševića. Apsurdna tim više što je njima itekako bilo poznato ono na što stalno upozorava predsjednički kandidat prof. dr. sc. Miroslav Tuđman. To je sporazum o načelima ustavnog uređenja BiH, sporazum koji su potpisale sve tri strane u ožujku 1992., kao uvjet za međunarodno priznanje BiH. U tom sporazumu, poznatom kao Cutilleirov plan stoji: "BiH će biti država sačinjena od tri sastavne jedinice, temeljene na nacionalnim načelima …".

Poznato je kako su „najodvratniji ljudi“ organizirali napade na dr. Tuđmana, koji je želio da se dogovoreno i ostvari, kroz priču o navodnoj podjeli BiH između Hrvatske i Srbije.

Poznata je i uloga lorda Ashdowna i famoznoj „Tuđmanovoj salveti“, a koju je razobličio u svojoj knjizi upravo Miroslav Tuđman.[40] O tome piše i akademik Aralica u svojoj najnovijoj knjizi „Život nastanjen sjenama“.[41]

---

[39] Tada mi je jedan australski kolega dao i najveću pohvalu. Komentirao je: *„Doista, ova hrvatska vojska brza je kao Pečarić u matematici!“*

Zanimljivo je kako se u priču kasnije doista upleo i Zemun. Znamo što su nazočni na Splitskoj rivi odgovorili Predsjedniku kada ih je poslije *Oluje* upitao što im još treba obečati. Tada se u Beogradu pričalo, da su nazočni vikali „Zemun, Zemun,…“, a ne „Vukovar, Vukovar,…“. I što se dogodilo? Zabilježen je veliki pad cijena nekretnina u Zemunu!

[40] M. Tuđman, “Priča o Paddyju Ashdownu i Tuđmanovoj salveti” (Zagreb, 2003.),

[41] U intervjuu s Aralicom („Hrvatski listu“, 26. studenog 2009.) spominje se i taj dio iz knjige:

Poglavlje o Ashdownu i famoznoj Tuđmanovoj salveti toliko ironizirate da situaciju dovodite gotovo do praga apsurda. Uz ironiju kada govorite o Ashdownu, unosite i jedan zanimljiv element kao što su narodne kletve s posebnom opservacijom o njima.

Zbivanja kada se stavljaju u hambar našega sjećanja osamostale se od vremena kada su nastala. U slučaju ove ja bih rekao Ashdownove salvete mi to svi manje-više znamo, ali smo zaboravili da se to dogodilo upravo kada je počela Oluja. I to nije nikakva slučajnost i kada se njegova izjava o salveti stavi u kontekst u kojem ona nastaje, dakle dok traje Oluja, onda ne možete, a da ne vidite svu njezinu žalost i bijedu, i, naravno, posao jednog profesionalnog obavještajca. Kada sam to pročitao u meni se otvorila literarna slika kao kod slikara koji slika sliku, i onda sam to poglavlje ispisao na taj način na koji sam ga napisao.

Iz samog intervjua izdvojen je slijedeći dio o britanskom lordu:

Ogorčen izjavama britanskog političara Paddyja Ashdowna koji je nakon tri mjeseca od eventualnog događaja na konferenciji za novinare u vrijeme Oluje iznio tezu o tome da je Tuđman na salveti podijelio Bosnu i Hercegovinu, što je izazvalo polemike kako u europskoj međunarodnoj zajednici, tako i u Hrvatskoj te dovelo do niza optužaba na račun prvoga hrvatskog predsjednika Franje Tuđmana, Aralica se, kako bi kazao što misli o tome britanskome lordu i njegovim tvrdnjama, poslužio hrvatskim narodnim pjesmama u kojima se koriste kletve, pa Aralica u knjizi kaže:

Rekli smo da ne ćemo, ali kad bismo ga kleli, opravdano, onda bismo mu ovakvu narodnu poeziju recitirali:

„Bog mu dušu s paklom sastavio!
I duša mu raja ne vidjela!

Zapravo, cijela konstrukcija je jedan veliki apsurd. Tako sam je i opisao u trenutcima kada se pojavila, bore reći kada su „najodvratniji ljudi“ počeli svoju igru s njom. Pretpostavljam da je već dobro poznata moja „Priča o dobrom čoveku Slobi“. Priča je nastala 1995. godine i govori o tome kako sam reagirao na nečiju tvrdnju kako su u Karađorđevu Tuđman i Milošević dijelili Bosnu[42]:

"Dakle i Vi tvrdite da je Milošević dobar čovjek. Naime,Vi vjerojatno susret u Karađorđevu zamišljate ovako: Milošević kaže Tuđmanu: "Znaš Franjo, mi imamo toliko i toliko aviona, toliko i toliko tenkova , toliko i toliko teških topova , toliko i toliko.... . A vi Hrvati imate tisuću kalašnjikova , isto toliko lovačkih puškica i dva topa. Ali, bre, Franjo , ja sam ti bre dobar čovek. Evo ruke - pola Bosne meni - pola tebi".[43]

Kada sam to uradio prošle godine u Adelaideu, poslije nekoliko dana moja domaćica - Hrvatica mi je ispričala kako se susrela s jednim našim čovjekom koji je napadao Tuđmana zbog Karađorđeva. Ona će njemu: "Znaš, da je tu sada ovaj profesor, koji stanuje kod mene, on bi Ti rekao da tvrdiš da je Milošević dobar čovjek." Možete zamisliti koliki je to šok izazvalo kod njega. Začudio sam se, jer nije bila u društvu koje je raspravljalo o politici."Točno, ali ja sam slušala sa strane, malo razmislila i rekla sama sebi: Čovjek ima pravo."

Hrvatica je malo razmislila i shvatila ono što mnogim našim političarima ni danas nije jasno.

Spomenut ću da je prof. dr. sc. Miroslav Tuđman jedini koji je u svojim javnim nastupima koristio i ovu moju priču. Zanimljivo, ali ne i slučajno! Zar ne?

4. Sud u Haagu kao glavna poluga u eksperimentu

Sam Sud u Haagu nastao je u svijetlu apsurda.

Osnovan na zahtjev i želju Hrvatske da se po međunarodnom pravu sudi ratnim zločincima. Međutim, UN ga osniva s apsurdnim Statutom u kome se ne spominje glavni zločin – zločin protiv mira, tj. zločin agresije!

Tim činom omogućeno je da sam Sud postane ono što jest: Teatar apsurda. Za hrvatski narod je zbog svog učinka to zločinački sud, a na našim skupovima dan je niz apsurda ovog suda. Zato ću ih ovdje spomenuti samo nekoliko:

- od žrtve se pravi zločinac, a od zločinca žrtva;
- ne sudi se agresorima zbog agresije, ali u svim optužnicama protiv hrvatskih branitelja postoji optužba zbog izmišljene agresije;

Zemljica mu kosti izmetala!
Kroz kosti mu trava pronicala!.....

(*Tko nas rastavi*, Mihovil Pavlinović: Hrvatske narodne pjesme)

[42] Tekst koji je u rujnu 1996. poslan Hrvatskom Slovu. Nije tiskan.

[43] Priču "Dobar čovjek - Slobo" Nisam uspio tiskati u Hrvatskoj do 2000. godine kada je reakcija bila i u Hrvatskoj slična onoj u Australiji. Tada je tiskana u - Hrvatskom Slovu!
Inače prvi put je tiskana u Spremnosti 1999.

- mimo međunarodnog prava, po kome su ratni zločinci oni koji su agresori, sada su i branitelji ratni zločinci. Najodvratniji ljudi u Hrvatskoj pokreću pravi linč protiv predsjednika Vrhovnog suda dr. Milana Vukovića koji upozorava na međunarodno pravo o tome, a Mesić i o tome govori neistine u Haagu
- sudi se čovjeku koji je spriječio najveći zločin. Naime, da general Gotovina nije spriječio Srbe u osvajanju Bihaća tamo bi se dogodio pokolj veći od onog u Srebrenici. Čak su i Amerikanci bili zgroženi željom njihovih europskih saveznika da se taj zločin dogodi, tj. činjenicom da im je bio poželjan jer bi poslije njega mogli proglasili Srbe pobjednicima u ratu;
- Mesić - glavni svjedok izmišljene agresije na BiH, zapravo zahvaljujući tom lažnom svjedočenju, postaje predsjednik Hrvatske;
- Račanova Vlada predaje Sudu u Haagu pravo na suđenje hrvatskim braniteljima;
- Obrana domovine postaje zločinački pothvat, a oni koji su obranili svoju domovinu – zločinačka organizacija;
- unatoč odluci samoga suda da se od Hrvatske ne može tražiti na stotine tajnih dokumenata, on ih šalje – mimo zakona – mnogo, mnogo više. Ima i očito falsificiranih, ali Sanaderova Vlada tada priskače u pomoć predsjedniku krivokletniku i potvrđuje autentičnost očito lažnih dokumenata.

Iako je niz lažnih dokaza, konstruiranih u samom Sudu i za koje je to i pokazano, i dalje se sudi hrvatskim generalima u Haagu. U Hrvatskoj najodvratniji ljudi jedva čekaju presude, da bi po njima mogli pisati lažnu povijest.

Ovih dani svjedoci smo još jednog apsurda, tzv. priče o topničkim dnevnicima. Poznato je kako je u granatiranju Knina poginuo samo jedan srpski civil, pa je apsurd nad apsurdima inzistirati na važnosti topničkih dnevnika u procesu protiv hrvatskih generala. Pa svakoj budali je jasno kako je činjenica da je poginuo samo jedan civil samo sjajan pokazatelj kako je Hrvatska vojska gađala samo vojne ciljeve. Jedini logičan razlog u inzistiranju na tim dnevnicima je rasističke naravi: jedan poginuli srpski civil im je mnogo vrjedniji od tisuće poginulih Hrvata u sa zemljom sravnjenom Vukovaru i u drugim granatiranima hrvatskim gradovima.[44]

Naravno, mnogim je stručnjacima, koji su radili u tom sudu, postalo jasno o kakvom se sudu radu pa su ga napustili. Jasno im je postalo da će rad u takvom zločinačkom političkom sudu biti tamna mrlja u njihovim biografijama. Zbog struke žrtvovali su sjajne karijere u takvim bogato nagrađenima projektima svjetskih moćnika – kakav je i Veliki eksperiment s Hrvatima, o kome govorimo u ovom tekstu.

---

[44] U svezi s ovim apsurdom, je i kolumna koju je Aralica posvetio u svojoj knjizi nekadašnjem mirovnom posredniku Europske unije u bivšoj Jugoslaviji Nilsu Danielu Carlu Bildtu. I o tome je bilo riječi u spomenutom intervjuu u „Hrvatskom listu“:

... Na dan „Oluje“ Carl Bildt je izrekao ono što nas i danas tuče po glavi. Prvi je kazao da je Knin pretjerano granatiran i da treba predsjednika Tuđmana i sve ostale proglasiti zločincima i dovesti na Haaški sud.

Za Bildta u svom romanu još kažete da je neobrazovan, pijanac i da se na važnim političkim pozicijama nalazi zahvaljujući svom bogatom podrijetlu.

Ni te podatke nisam izmislio. Sve te podatke sam pročitao u novinama i zauzeo stav o tome.

5. Jesu li Thompson i Miroslav Tuđman jedina prepreka završetku Velikog eksperimenta s Hrvatima?

Ostvarenje projekta po kome je agresija dobrodošla, a obrana malih naroda zločin je još jedna prednost koju donosi Veliki eksperiment, a izravna je zasluga Suda u Haagu.

Imam rijetku prigodu ponešto napisati za hrvatske novine. Evo moga pisma kojega sam napisao poslije objave jednog „mog“ teksta:

Poštovana glavni uredniče „Slobodne Dalmacije“,

Zamoljen da za vaš list napišem komentar o prošlotjednim događanjima, to sam i učinio. Rečeno mi je da napišem 20 redaka. Međutim, u „Slobodnoj Dalmaciji“ od 21. 11. 2009. godine objavili ste samo prvih 8 redaka moga teksta.

Šaljem vam svoj tekst (podcrtano je ono što ste skratili).

Lech Kaczynski: Poljska ne da križeve

JOSIP PEČARIĆ, akademik, Zagreb:

Od prošlotjednih događaja u svijetu pažnju mi je privukla reakcija poljskog predsjednika Lecha Kaczynskog na odluku Europskog suda za ljudska prava, po kojoj se moraju ukloniti križevi iz škola u Italiji. “Neka nitko ne računa da bi se u Poljskoj takav nalog mogao prihvatiti“, rekao je on. “Drugdje je to moguće, ali u ovoj zemlji nikad“. Svijet je povezan i događaji u jednoj zemlji zrcale se i drugdje. U Poljskoj, recimo, kao i u Hrvatskoj, ima 90 posto katolika. Predsjednik Kaczynski tako je zorno pokazao kako tu sličnost prestaje. Zašto? Francuski biskup Michel Dubost rekao je u Lourdesu da se divi Hrvatima, jer još njeguju vrjednote koje Europa gubi, iako bez njih ne može. Prva je: sloboda. Oni, koji su protiv nje u Europi, žele je „ubiti“ i u nama, što je zadaća Haaškog suda i njegovih hrvatskih poslušnika.

Drugo: istima smetaju i kršćanski korijeni Europe, o čemu svjedoči i ovaj europsko-poljski prijepor. Zato je Papa nedavno u Vatikanu upozorio Predsjednika RH na potrebu očuvanja katoličke tradicije u Hrvata (očito vezano uz Mesićev poziv na uklanjanja križeva iz javnih institucija). Još je značajnija poruka koju je Papa odaslao preko Marka Perkovića Thompsona, koji pjeva o ljubavi prema obitelji, domovini i Bogu. Zato ti isti priječe Thompsonu ulazak u nju, ali ga i zato, dan prije Mesića, Papa prima u privatnu audijenciju.

Na kraju “kreativnog čitanja“ te vanjskopolitičke vijesti koja se tiče i nas: Thompson je dolaskom u dvoranu Lisinski na skup potpore prof. Miroslavu Tuđmanu, pokazao koja je to politika. Uostalom, Tuđman je jedini od predsjedničkih kandidata potpisao pismo potpore hrvatskih intelektualaca Thompsonu. Mediji u Hrvatskoj gotovo odreda su ignorirali ili iskrivljavali njegovu posjetu Papi i nazočnost skupu u Lisinskom. Jasno je i zašto, zar ne?

----------[45]

[45] Nastavak pisma:

O čemu se tu radi?

Ne vjerujem da bi bilo gdje u svijetu na ovakav način skratili tekst jednom članu njihove nacionalne akademije znanosti i umjetnosti i tako pokazali svoje nepoštovanje te organizacije.

Vrijednosti o kojima pjeva Thompson, su u suprotnosti s vrijednost koje su poželjne u svijetu koji se ostvaruje i pomoću Velikog eksperimenta s Hrvatima. A Thompson ne pjeva samo o spomenutim vrjednotama. U nedavnom intervjuu Thompson je rekao da je prestao pjevati u Kninu na Dan domovinske zahvalnosti kada su zatražili od njega da ne pjeva „Bojnu Čavoglave“[46] i (što je mnogo znakovitije) pjesmu „E, moj narode“. Jasno je i zašto. U toj pjesmi on pjeva i o najodvratnijim ljudima, njihovim gazdama i onim što zajednički rade s nama, ali i što mi trebamo uraditi da bi se od toga obranili.[47]

Radi li se o odnosu Vaših novina prema meni? Istina u prošlosti je bilo slučajeva kada sam se pozivao na zakon o medijima, a Vaše novine mi nisu objavile moja reagiranja. Istina je također da ste prošle godine izvjestili o međunarodnoj konferenciji „Mathematical inequalities and applications 2008“ u Trogiru i pritom niste stavili da je konferencija na kojoj je bilo nazočno 135 matematičara iz 26 zemalja bila posvećena meni povodom 60-e obljetnice moga rođenja. Po vašim novinama slučajno se dogodilo da sam ja na konferenciji proslavio rođendan (konferencija je bila u lipnju dok je moj rođendan u rujnu). A to doista nije moglo biti slučajno. A to jest žalosno. Pa te godine je i međunarodni časopis „Banach journal of mathematical analysis“ posvetio jedan broj meni. Ugledni svjetski matematičari bili su pozvani i objavili su svoje radove s posvetom meni, a broj je završen s intervjuom koji je glavni urednik napravio samnom. Taj časopis je nadavno uvršten i u SCIE i CC liste i to od njihova prva broja, što svjedoči o snazi samog časopisa (dakle, uključen je i taj broj posvećen meni).

I na kraju, kao najgora mogućnost: Radi li se o nekakvoj cenzura zbog sadržaja izbačena teksta?

Ipak se nadam da se radi o tehničkoj grješki i pozivam vas da moj prilog objavite u cjelosti.

S poštovanjem,

akademik Josip Pečarić

[46] Bio sam u Beču s Thompsonom. Tamošnjim vlastima stigle su mnogobrojni srpski protesti zbog njegova koncerta. Rekao sam našim ljudima tamo: „Iskažete Srbima sućut i kažite da Vi razumijete njihov strah koji izaziva „Bojna Čavoglave“! Kad su je slušali za vrijeme rata sigurno im se ledila krv u žilama. Oni se dan danas boje kad čuju tu pjesmu, pa je normalno da pišu proteste.“

Kada sam gostovao u emisije „Oči u oči s Zdravkom Tomcem“ rekao sam i slijedeće:

„Nije normalno kad to rade ovi iz Hrvatske. Novinari! Na Thompsonovom portalu spominju tko je pisao Beču iz hrvatskih novina, tko je tražio zabranu njegovog koncerta. Tako da sad imate situaciju da danas vani samo jugoslaveni iz Hrvatske i Srbi protestiraju protiv Thompsona. Ma ovi jugoslaveni, Vi znate jednu moju pitalicu o njima?

***Tomac**: Ne, recite.*

***Pečarić**: Znate li koja je razlika između jugoslavena i četnika. Pa četnik je pošteni četnik, a jugoslaven je pokvareni četnik.“!*

Zapravo, moj odgovor i nije bio najpravedniji. Ako sam razumio četnike, zašto ne i pokvarene četnike? S istim objašnjenjem!

I doista, nedavno su u jednom društvu sa zgražanjem komentirali vijest da su na 54. medjunarodnom beogradskom sajmu knjige Predrag Lucić i Boris Dežulović svoju predstavu „Melodije Bljeska i Oluje“ u kojoj oni navodno pjesmom, poezijom i ironijom napaju primitivizam, nacionalizam, licemjerje, kleptokraciju i slične sitne boljke moderne Hrvatske. Rekao sam im:

„*Meni se čini da se oni zapravo rugaju Srbima. Kao rugaju se nama, a zapravo se rugaju njima podsjećajući ih na njihove velike poraze. Kao da im kopaju po živoj rani, zar ne? Možda Lucić i Dežulović na kraju postanu Hrvati ☺!“*

[47] Marko Perković Thompson:

E, moj narode

Od vremena još od Krista
Nova lica, scena ista
Vražje sile se trude
Da nas ne bude

Antikristi i masoni

Da, „vražje sili, antikristi i masoni, komunisti ovi, oni“ su opjevani u Thompsonovoj pjesmi. A to znači da će Thompson i dalje biti na udaru i najodvratnijih ljudi i njihovih gazda.

Kako je sam Thompson prepoznao, ono što i niz hrvatskih intelektualaca, da je prof. dr. sc. Miroslav Tuđman jedini koji je danas u Hrvatskoj sposoban da se suprostavi Velikom eksperimentu s Hrvatima, naredni izbori će nam dati odgovor na pitanje:

Jesu li Thompson i Miroslav Tuđman jedina prepreka završetku Velikog eksperimenta s Hrvatima?

Komunisti ovi, oni
Šire sotonske fraze
Da nas poraze
E, moj narode, e, moj narode

A mi gluhi, nijemi, slijepi
Svatko u svom mraku strepi
Narod biran od Boga
Guši nesloga

Iz povijesti naše slavne
A i ove ne baš davne
Sve smo što nam je vrijedno
Stekli zajedno
E, moj narode, e, moj narode

Uzmimo u ruke sudbinu i sreću
Ni ja više tako nemogu ni neću
Uzmimo u ruke sudbinu i sreću
E, moj narode, e, moj narode

Generacije junaka
I pobjednička vojska jaka
Još se brine i gine
Zbog Domovine

S nebeskih tih visina
Daj nam Bože opet sina
Da nas vodi iz bijede
Sve do pobjede…e, moj narode

Uzmimo u ruke sudbinu i sreću
Ni ja više tako nemogu i neću
Uzmimo u ruke sudbinu i sreću
E, moj narode e, moj narode

RASIZAM SVJETSKIH MOĆNIKA, ZAGREB, 2012.

JOSIP PEČARIĆ: NJIMA JE TO GRAĐANSKI RAT, A AGRESORI SU IM HRVATI

Uz predstavljanje knjige Rasizam Suda u Haagu u Makarskoj (26. 9.), Splitu (27. 9.) i Gospiću (29. 9.)

Neobično je da autor neke knjige postavi pitanje je li uopće potrebno predstavljati njegovu knjigu. Naime, čini se da je svrha knjige koju danas predstavljamo ispunjena već samim postojanjem Pisma VS-u UN-a koje su potpisali tri biskupa i nadbiskupa i 16 akademika, a supotpisalo ga je već preko 2030 Hrvata iz cijeloga svijeta (samo sveučilišnih nastavnika i znanstvenika je preko 200). Pismo je na hrvatskom i engleskom pročitano na velikom subotnjem prosvjedu u Haagu koji je organizirao Hrvatski svjetski kongres. Zapravo, ovo je predstavljanje važno zato što i danas skupljamo i potpise za to Pismo. Poslat ćemo ga VS-u UN-a u ponedjeljak 3. 10. 2011. Sve što nam se događa stane u ovaj scenarij iz naslova. Servirali su ga Britanci još na početku Domovinskog rata. Govorili su da se u Hrvatskoj odvija građanski rat, a krivci za njega su Hrvati koji su htjeli neovisnu državu. Kao da su rekli: Hrvati su izvršili agresiju na Jugoslaviju! Postigli su, sa svojim saveznicima, da se i Vijeće sigurnosti UN-a svrsta na stranu fašističke velikosrpske politike uvodeći čuveni Embargo na uvoz oružja, tj. oduzme hrvatskom narodu pravo na samoobranu. Radi se o čisto rasističkom pristupu po kojima neki narodi imaju pravo, a neki nemaju pravo na slobodu!

Zapravo, kroz priču o građanskom ratu dane su instrukcije „hrvatskim" ljevičarima (bolje reći zaljubljenicima u Jugoslaviju i mrziteljima svega što je hrvatsko) koje oni doista vrlo uspješno provode. Naši jugoslavi prvo na razne načine pokušavaju spriječiti „Oluju". Spomenut ću samo zahtjev njihovih intelektualaca da Otac hrvatske države dr. Franjo Tuđman podnese ostavku (Pusićka, Goldstein i drugi) i pokusaj državnog udara u Hrvatskom državnom saboru (Mesić i Manolić).

Ali do „Oluje" je došlo. Nisu joj se obradovali, što je tada šokiralo Matu Meštrovića pa ih je napustio i prešao u Tuđmanov HDZ.
S osnivanjem Suda u Haagu, to isto se provodi mnogo suptilnije. Već kod donošenja Statuta toga Suda izbacuje se glavni ratni zločin – zločin protiv mira tj. zločin agresije. Politika „Embarga" samo se nastavlja.
Hrvatska mora postupati kompromisno zato što u Saboru oporba zapravo provodi velikosrpske i britanske interese. Ali i u redovima HDZ-a ima mnogo takvih.
Pri tome treba posebno naglasiti sljedeće:
1) Osnova međunarodnog ratnog prava jest da ratni zločin čine agresori, a zločin u ratu mogu učiniti oni koji se brane. To je i dano na početku moje knjige.
Kada je dr. Milan Vuković upozorio na ovo, kreće veliki napad na njega po receptu: „Srbima je laž najviše pomogla u povijesti". Lažno se interpretiraju njegove riječi i onda slijedi napad na tu lažnu interpretaciju. To rade do dana današnjega, a Mesić je čak o tome lažno svjedočio u Haagu![48]
Sjetimo se da je stručnjak na Pravnom fakultetu tada bio Ivo Josipović. On do današnjega dana ne pravi tu razliku. Napisao je i knjigu o ratnim zločinima. Pri tome u njoj uopće ne spominje međunarodne zakone u kojima se to jasno vidi, a ako neki i spomene ispustit će upravo članke u kojima je to dano!
Mlada hrvatska književnica Ivana Simić Bodrožić pokušala ga je poučiti na kavi s njim (to je dano čak na srpskom Portalu):
„Napad na Vukovar bio je dio službene politike tadašnje Jugoslavije, dok s Paulinim Dvorom, gdje su ubijeni srpski civili, to nije bio slučaj."
Mlada hrvatska književnica kojoj je otac ubijen u Vukovaru, sjajno je definirala razliku između ratnog zločina i zločina u ratu. Ona to objašnjava sveučilišnom profesoru koji se time bavi, a ovaj – kao – to ne zna. Zapravo, jasno je da i on i njegovi samo provode britanski naputak u kome su žrtve i agresor sa suprotnim predznacima. On zna da to on i njegovi ne mogu izravno reći, ali mogu učiniti sve što će dovesti do toga. A da su uspješni vidimo iz dana u dan!
2) Ne može se osuditi vlada države na koju je izvršena agresija kada ona izvršava ono što je i obvezna – kada oslobađa okupirana područja. Vidjet ćete u knjizi kako sam stalno upozoravao na to da se u Haagu, zapravo Hrvatska stalno optužuje za agresiju!
Da bi se to ostvarilo osmišljena je optužba za udruženi zločinački pothvat s kojim je optužen cjelokupni hrvatski državni i vojni vrh. Dakle, upravo ono što zabranjuje međunarodno pravo.
Znamo da je Hrvatski državni sabor (Tuđman je itekako bio svjestan prljavih nakana svjetskih moćnika) donio rezoluciju kojom osporava Sudu u Haagu nadležnost nad akcijama oslobađanja okupiranih hrvatskih područja (tako ih je definiralo čak i Vijeće sigurnosti UN-a). Dakle, i Sabor je u Tuđmanovo vrijeme potvrdio ono što piše u međunarodnom pravu.
Račanova vlast to poništava, zapravo omogućava britansku ideju kako Srbi nisu agresori, nego Hrvati. Pisac te rezolucije jest Ivo Josipović!

---

[48] O tome vidjeti knjigu prof. dr. sc. Miroslava Tuđmana, *Vrijeme krivokletnika*, zapravo optužnicu Stjepana Mesića za veleizdaju!

Zato Josipović i poziva (kao i Mesić) generale da idu u Haag i dokažu da su u pravu (u pravu se radi suprotno – dokazuje se krivnja optuženima) i čestita Sanaderu na njihovom uhićenju!
Prijateljuje sa srpskim predsjednikom Tadićem, vjerojatno ponajviše zato što Tadić tvrdi kako je „Oluja" najveći zločin poslije Drugog svjetskog rata. Kako znamo da je sam Milošević rekao da su Srbi tada pobjegli kao zečevi – vjerojatno je i Josipoviću najveći zločin poslije Drugog svjetskog rata napraviti od srpske vojske – ZEČEVE.
A to nije šala. Pogledajmo samo nekoliko primjera koji pokazuju koliki je stvarni doprinos današnjega predsjednika Republike Hrvatske velikosrpskim interesima, a tu naravno spade i ono već rečeno.
a) Po završetku suđenja hrvatskim generalima, kada su uvidjeli da je obrana oborila sve laži i neistine koje je pripremilo Tužiteljstvo Suda u Haagu u suradnji s hrvatskim vlastima i Savom Štrpcem, Josipović je dao čuveni naputak po kojem su prvostupanjske presude i donesene:
Zločina je bilo i za njih netko mora odgovarati!
b) Josipović je optužio vlastiti narod i vlastitu državu i time amnestirao velikosrpsku agresiju kao glavnog krivca za sve zlo koje se dogodilo u BiH tvrdeći da odgovornost za to ide na račun političkog i vojnog vodstva Hrvatske 90-ih godina. Koliko je ta ocjena štetna, neistinita i velikosrpska pokazao je vođa SDA Sulejman Tihić rekavši da nije to tako bilo i da bi u BiH bilo mnogo gore da nije bilo Hrvatske i njezine politike!
c) Josipović podržava, ili čak i sudjeluje, u obnavljanju spomenika u Srbu i time rehabilitira četništvo i u Hrvatskoj, što je mnogo značajnije za velikosrpsku politiku od rehabilitiranja četništva u samoj Srbiji!
d) Slično možemo utvrditi i za Josipovićevo preimenovanje agresije i razaranje Dubrovnika u „nesretni kontekst rata". Valjda mu je nesretno to što Dubrovnik Srbi nisu i osvojili.
Za Josipovića je nezgodno obrazloženje koje su dali suci u Haagu kada su radili po njegovim naputku. Suci su unijeli u presudu sve što je obrana dokazala, pa tako i izrijekom potvrdili (na što je hrvatsku javnost upozorio odvjetnik Mišetić), kako Sud nije mogao donijeti odluku da se radi o zajedničkom zločinačkom pothvatu na osnovu „dokumenata" i transkripata koje je imao (koje im je nezakonito dostavio Mesić), nego je to učinio na osnovu rezultata same akcije.
Prije svega to je optužba svih onih (i svjetskih moćnika i naših izdajnika) koji su pokrenuli te optužbe već drugog dana „Oluje" i ustrajali na tome. Njihov Sud je utvrdio da se tek na kraju operacije to moglo vidjeti, a oni su – kao – znali odmah. Zato sam takvo ponašanje i označio kao njihovu tvrdnju da smo genocidan narod. A opet, tvrditi tako nešto čist je rasizam, dakle zločin!
A kada se tome doda činjenica da je najveći rezultat „Oluje" bilo spašavanje stotinjak tisuća muslimana u Bihaću, takva konstatacija Suda u Haagu pokazuje da njima i njihovim nalogodavcima i rasizam strašnih razmjera nije stran kada žele ostvariti svoje ciljeve. Sjetimo se da se genocid u Srebrenici već bio dogodio, a kako kaže i američki vojni ataše ovaj u Bihaću bio bi na razini onoga u Drugome svjetskom ratu. Zna se da su britanski, nizozemski i neki drugi europski moćnici željeli taj genocid, da bi poslije njega proglasili Srbe pobjednicima u ratu. Toga su svjesne i hrvatske sluge (i na vlasti i u oporbi). Zato ne ćete nikada čuti da oni govore o spašavanju stotinjak tisuća ljudi u

Bihaću. Da se ne zamjere gazdama! Zato me je posebno obradovalo kada sam na prosvjedu u Haagu primijetio više transparenata koji su govorili o spašavanju ljudi u Bihaću.
Zbog svega toga Josipović pred hrvatskim iseljenicima u New Yorku modificira svoj naputak Sudu u Haagu, ponovimo ga:
„Zločina je bilo i za njih netko mora odgovarati! *"*
On sada postaje:
„Nisam siguran ni da su se s hrvatske strane tamo našli pravi ljudi."
Ljudi vjeruju da je on konačno nešto i razumio. A zapravo, on i dalje tvrdi da je zločin napravljen, za njega treba netko odgovarati – ali sada kao to nisu Gotovina i Markač. Za njega i dalje nema razlike između ratnog zločina i zločina u ratu. Kao, još uvijek nije razumio ono što mu je mlada hrvatska književnica pokušala objasniti: ratni zločin je nešto što ide onima kojima je agresija državna politika, a zločin u ratu ide onima koji se brane a taj zločin su i osobno izvršili. Josipović će i spomenuti agresiju, ali ratni zločinci su sa svih strana.[49]
Jadranka Kosor zna da je po srijedi Josipovićeva igra pa upozorava na njezinu nelogičnost, ali ona je iz stranke koja je uhitila Gotovinu i ona je iz Sanaderovog HDZ-a koji je prihvatio to izjednačivanje ratnog zločina i zločina u ratu pa ne želi reći i ono što optužuje i njih same (jer oni su sada poznati kao stranka „**locirati, identificirati, uhititi i transferirati"**).[50]
Kada su ga „napali" njegovi[51] Josipović će spomenuti kako je mislio na one koji su oslobođeni („**Čermak je oslobođen, dakle on je kriva osoba u Den Haagu. Takvih je osoba bilo i na srpskoj, bošnjačkoj i albanskoj strani").** Dakle, uvijek ide izjednačivanje ratnog zločina i zločina u ratu **(„Prevažna je stvar da svi ratni zločini budu pravedno procesuirani i da žrtve imaju osjećaj pravde"**).
Zapravo, priznaje da je svjesno obmanuo naše iseljenike, jer nije baš toliko glup da ne zna kako su i oni, kao i svi u Hrvatskoj mislili da je govorio o Gotovini i Markaču!
Sjajnu raščlambu njegove izjave i reagiranja dao je kolumnist Portala HKV-a Davor Dijanović:

> ... ***kada se prisjetimo da su nedavno u Zagrebu, Splitu, Rijeci i Osijeku osnovana četiri suda koji će suditi za ratne zločine hrvatskim braniteljima – a koji su zapravo ekspoziture Haaškoga suda – postavlja se pitanje nisu li Josipovićeva izjava, jednako kao i izjave uvijek dežurnih komentatora***

[49] Hrvatski iseljenici u razgovoru s Ivom Josipovićem u Stalnoj misiji Republike Hrvatske pri Ujedinjenim narodima posebno su se interesirali kakvo je predsjednikovo mišljenje o radu međunarodnog suda u Haagu i presudama generalima Gotovini i Markaču.
"To je osjetljivo pitanje. U Domovinskom ratu nažalost bilo je zločina, ali je Hrvatska vodila pravedni, obrambeni rat. Osobno, kao pravnik, nisam zadovoljan rezultatima suđenja u Haagu i ne samo kada je riječ o hrvatskoj strani. Nisam siguran ni da su se s hrvatske strane tamo našli pravi ljudi", kazao je tom prigodom predsjednik Josipović.
[50] "Teško mi je bilo što komentirati zato što predsjednik Josipović nije kazao što misli koje bi osobe trebale biti u Haagu, a koje ne bi trebale. Čini mi se da je on imao priliku to reći i ranije, kao član savjeta za suradnju s Haškim sudom, kada je mogao poduzeti odgovarajuće korake", kaže Kosor.
[51] Time sebi stvara obvezu pred domaćim i međunarodnim sudovima i otvara pitanje stvarno odgovornih za počinjene ratne zločine – zaključuje Pupovac u izjavi za Večernji list.
Žarko Puhovski pak smatra da se s ovom izjavom slaže većina hrvatskih građana, ali i da treba biti oprezan jer otvara pitanje i zašto hrvatsko pravosuđe nije reagiralo kako treba.

Pupovca i Puhovskog, zapravo „probni baloni" kako bi se – da se poslužimo terminologijom Chomskoga – „proizvelo mišljenje" javnosti koje će buduća suđenja ključnim osobama u stvaranju Hrvatske – a koje još nisu osuđene u Haagu – dočekati kao očekivana i primiti ih bez većeg otpora? (…) Zaključno, Josipovićeva izjava mogla bi se ukratko svesti na sljedeće: nevini generali i dalje će trunuti u zatvoru, a sada slijedi progon „pravih krivaca", a to su, dakako, svi oni kojima je jedini crimen taj što su odigrali bitniju ulogu u stvaranju i obrani Hrvatske i koji i danas stoje kao brana protiv neojugoslavenskih geopolitičkih projekata.

Cijelu sliku upotpunjavaju još dvije činjenice:

a) U priopćenju za javnost Documente, Građanskog odbora za ljudska prava i Centra za mir, nenasilje i ljudska prava iz Osijeka (dakle sve redom Josipovićevih istomišljenika) povodom odluke o prijevremenom otpustu Mirka Norca osuđuje se praksa primjenjivanja dvotrećinske klauzule u slučajevima ratnih zločina. Naravno, oni prosvjeduju jer se treba pustiti heroja koji je spasio Hrvatsku, a zapravo njima je on tu jedini agresor i stvarni ratni zločinac, jer im jer on rušio Jugoslaviju, jer im je on izvršio agresiju na njihovu državu! A normalno je da se vukovarskog krvnika Šljivančanina, i ne samo njega, i manje osudilo i pustilo poslije odslužene 2/3 kazne. Borci za ljudska prava koji se ne zauzimaju za oslobađanje ljudi iz zatvora, nego suprotno – da ljudi budu što duže tamo. Ima li nižega tj. odvratnijeg sloja ljudi od njih? Valjda samo u Hrvatskoj mogu javno djelovati osobe koji provode zločinačke ciljeve agresorske države na Hrvatsku, zar ne?

b) Upitan u New Yorku da komentira nove optužnice iz Srbije za Vekića i ostale, Josipović je rekao da je uvjeren kako nitko nevin neće biti kažnjen. Treba završiti proceduru, kaže Josipović. Takav odgovor nikada ne bi mogao dati netko tko ne misli da su oni koji su pisali optužnice agresori tj. počinitelji najvažnijeg ratnog zločina – zločina agresije, zar ne?

Zar i najnovija presuda hrvatskom branitelju Veljku Mariću nije, zapravo, posljedica tog izvrtanja teza. Marić je osuđen zbog agresije na Jugoslaviju – isto ono na čemu sve ovo vrijeme rade i „hrvatski“ ljevičari i ne samo oni. Možemo uskoro očekivati i optužnice zato što smo spriječili genocid u Bihaću. Vjerojatno zato Josipović nikada i ne spominje spašavanje Bihaća od genocida koji bi bio razmjeran onom u Drugome svjetskom ratu, kako reče američki vojni ataše, zar ne?

Zbog svega toga sam na Radio Trsatu i tvrdio da je predsjednik Josipović zaslužniji za velikosrpsku politiku od svakog srpskog predsjednika. A zapravo, ja opet pričam samo ono što sam odavno opisao u onoj pitalici koju je 3-4 puta citirao „Feral Tribune“ pokazujući koliko je pogodila u bit problema i koliko je mrska hrvatskim borcima za Jugoslaviju.

Evo je još jednom:

–Ima li razlike između četnika i Jugoslavena?
–!? (obično dobijem odgovor: Nema!)
– Četnik je pošteni četnik, a Jugoslaven je pokvareni četnik!

Zato je i logično da neki predsjednik Hrvatske, koji je Jugoslaven, mora više doprinijeti velikosrpskoj politici od bilo kojega srpskog predsjednika, zar ne?
Ali davno je već kineski filozof Sun Tzu označio ljude koji rade protiv svoga naroda, a za interese drugih – dajući upute tim drugima:
„Iskoristite rad najnižih i najodvratnijih ljudi!"
Zapravo, zanimljivo je promatrati kako se osjećaju ti ljudi, pa makar bili oni nagrađeni i najvećim počastima. Slušam neki dan gđu Jadranku Cigelj. Govori o bivšem predsjedniku Mesiću, koji je za golem broj Hrvata veleizdajnik:
„Godinu dana ima pravo na zaštitu. A onda je jednak ostalim građanima. Hoće li se usuditi izaći na ulicu?"
I doista, zar nije u trenutcima donošenja presuda u Haagu pobjegao u Kinu? Sve imaju, a vjerojatno žive u paničnom strahu čekajući kada će narod shvatiti što su radili.
Jedan od potpisnika Pisma biskup Mile Bogović na prosvjedu u Haagu zatražio je da se u sve hrvatske institucije u iseljeništvu dostave knjige o hrvatskoj povijesti i istini o Domovinskom ratu, kako bi osobe koje rade i djeluju u tim institucijama već jedanput prestale propagirati jugoslavenska i počele zagovarati hrvatska gledišta. Mi ćemo tako uraditi i s ovim Pismom. Poslat ćemo ga Vladi i Veleposlanstvu Republike Hrvatske u UN-u i zatražiti da oni službeno predaju naš zahtjev VS-u UN-a!
Dobio sam veliki broj lijepih pisama tijekom prikupljanja potpisa za Pismo VS-u UN-a. Izdvojit ću jedno iz Argentine:
„Hvala vama što ste napisali tako uzbudljivu izjavu koja odražava osjećaje svih Hrvata koji vole Hrvatsku Domovinu!
Čitala sam ju i samo su mi suze tekle!

Veliki pozdrav iz Argentine
Stella Hubmayer"

A dok imamo ljudi kakva je Stella – Hrvatska ne može biti pobijeđena!

HRSvijet, *26. rujna 2011.*

RASIZAM DOMAĆIH SLUGU, ZAGREB, 2013.

JOSIPOVIĆEVA LJUBAV PREMA MILOŠEVIĆEVIM ZEČEVIMA

Robert Horvat u tekstu *Srbijanskim ludostima nikad kraja: Isus Krist je bio Srbin!*, HRSvijet, 5. 2. 2012. komentira srpske bedastoće tj. izjave srbijanskih "sedih glava" koje tvrde kako je Blažena Djevica Marija bila etnička Srbijanka, a da je sam Isus Krist, po majci bio Srbin.

Horvat o tome daje i navode iz moje knjige *U Boki kotorskoj svaki kamen govori hrvatski*, Zagreb 2004. str. 254.

A zapravo, neobično je da naši ljudi ne znaju za takvu "srpsku povijest". Pitam se jesu li to uopće znali o čemu pišu neki naši novinari kada su uspoređivali naš zahtjev vlastima Republike Hrvatske (REFERENDUM POSLIJE PRESUDE HRVATSKIM GENERALIMA!) s "nebeskim narodom".

Mi navodimo što o nama Hrvatima misle neki stranci, a nekim našim kolumnistima to je istovjetno s ovakvim srpskim "znanstvenim" spoznajama. Samo neki čudni Hrvati mogu riječi našega velikog Pape Ivana Pavla II. o Hrvatima kao "narodu nade" dovoditi u svezu s Srbima kao "nebeskom narodu", zar ne?

Podudarnosti Josipovićeve i Tadićeve politike

Izjednačivanje činjenice da se jedan malobrojan narod suprotstavio mnogim velikim silama i uspio stvoriti svoju državu s ovakvom "poviješću" doista je smiješno. Zato sam na Portalu HRSvijet to komentirao ovako:

> …razmišlja s malo logike znao bi da bi za takvu usporedbu morao naći nekog stranca koji tako govori o Srbima. Pošto to ne čini, evo ja ću mu ponuditi jedan takav primjer: Mario Borghezio, talijanski zastupnik u Europskom parlamentu je,

> ne tako davno, izjavio kako je Mladić za njega domoljub; da su Srbi u BiH mogli zaustaviti napredovanje islama u Europi, ali su, na žalost, bili spriječeni.

Zapravo, nema stvarne razlike između izjednačivanja veličanstvene pobjede "naroda nade" i "nebeskog naroda" s tzv. izjednačivanjem krivnje u Domovinskom ratu. Više od deset godina uporno pišem da se ne radi o "izjednačivanju", nego o "izvrtanju" krivnje. Vidim da o tome piše i Ivica Marijačić u najnovijem broju *Hrvatskog lista* (2. veljače 2012.):

> Nasilna simetrija u krivnji za ono što se dogodilo 90-ih nešto je najgore što se moglo Hrvatskoj dogoditi. To izjednačavanje krivnje, nasuprot svim činjenicama, traje dulje od deset godina i nastavi li se s ovakvim intenzitetom i s ovakvih visokih političkih razina u Hrvatskoj, jednom će prijeći u završnu fazu u kojoj će povijest biti posve izvrnuta naglavačke te će agresori i službeno biti proglašeni žrtvama, a žrtve agresorima.

U svom tekstu Marijačić govori o onoj ulozi predsjednika Republike Hrvatske o kojoj sam govorio u nizu tekstova:

> Josipovićeva politika savršeno se podudara s interesima agresorske Srbije i njegova prijatelja Borisa Tadića kojemu nužno treba ekvidistanca krivnje za ratove iz 90-ih kako bi svoju zemlju oslobodio teških grijeha i bez priznanja krivnje, i bez kajanja, i bez traženja oprosta, i bez plaćanja odštete.

Ono što hrvatski pisci ne koriste dovoljno u opisivanju rada onih čije se djelovanje *podudara s interesima nebeskog naroda* jest poruga. Istina, oni samo provode zahtjeve svjetskih moćnika i za to su bogato nagrađeni (čak i predsjedničkim foteljama), ali tim prije im se treba rugati. Ona boli, ma koliko god bili plaćeni za svoja (ne)djela.

Thompson kao Goldsteinova "pretnja" Srbima

Često sam je koristio u svojim tekstovima i doista učinak zna biti razoran. Posebno mi je draga moja priča "Dobri čovek Sloba" o navodnoj podjeli BiH između do zuba naoružanog Miloševića i razoružanog Tuđmana u Karađorđevu. Dobar čovek Sloba daje Franji pola Bosne.

A sve što nam se događa sjajno je za ruganje. Npr. Josipovićev savjetnik za kulturu Slavko Goldstein. Goldsteinov najznačajniji doprinos hrvatskoj kulturi jest izuzetno dostignuće kada je uspio nametnuti hrvatskoj javnosti tvrdnju kako je dokaz da Hrvatska ide u fašizam to što je na Thompsonovom koncertu u Zagrebu među 130 000 nazočnih bio i jedan s ustaškom kapom. Poslije toga krenula je prava histerija na Thompsona. Tko je u povijesti kulture izazvao takvu histeriju s tako idiotskom tvrdnjom? Dakle, čovjek je doista zaslužio svoje savjetničko mjesto mnogo više od bilo koga drugoga, zar ne?

Zato sam u Beču, prigodom predstavljanja knjige koju smo sastavili Mate Kovačević i ja sugerirao našim ljudima da pokažu razumijevanje kada Srbi traže zabrane Thompsonovih koncerata. Evo kako sam to objašnjavao profesoru Tomcu u našem razgovorom u onoj nekadašnjoj njegovoj TV emisiji:

> Zato sam rekao našima:
>
> *Iskažite Srbima sućut i kažite da Vi razumijete njihov strah. Jer doista to je "Bojna Čavoglave"! Kad su je slušali sigurno im se ledila krv u žilama. Oni se dan-danas boje kad čuju tu pjesmu, pa je normalno da pišu proteste. Nije normalno kad to rade ovi iz Hrvatske. Novinari! Na Thompsonovom portalu spominju tko je pisao*

> *Beču iz hrvatskih novina, tko je tražio zabranu njegovog koncerta. Tako da sad imate situaciju da danas vani samo jugoslaveni iz Hrvatske i Srbi protestiraju protiv Thompsona. Ma ovi jugoslaveni, Vi znate jednu moju pitalicu o njima?*
>
> **Tomac**: Ne, recite.
>
> **Pečarić**: Znate li koja je razlika između Jugoslavena i četnika? Pa četnik je pošteni četnik, a Jugoslaven je pokvareni četnik.
>
> **Tomac**: Aha, dobro (hahahaha).
>
> **Pečarić**: Prema tome, mene ne čudi…
>
> **Tomac**: Nisam znao za to! Duhovito je. Duhovito!
>
> **Pečarić**: Vama i jest duhovito jer mislite isto kao i ja. Njima nije! "Feral Tribune" je to svojevremeno tri-četiri puta, kad bi ja to negdje napisao, stavljao u onu njihovu rubriku "Greatest Shits".

Josipovićeva ljubav prema Miloševićevim zečevima

Nevjerojatno je kako ni Vukovar naši pisci ne znaju iskoristiti u istu svrhu. Eto, svi državotvorni Hrvati šokirani su činjenicom da je prigodom, citirat ću Marijačića: *Josipovičeva i Tadićeva susreta u Vukovaru prilikom kojega je* (Josipović, op. J. P.) *pristao da tragedija Vukovara koji su razorili i ubili Srbi bude izjednačena s incidentom Hrvatske vojske nad Srbima u jednom selu.*

Josipović vjerojatno misli da je to izjednačivanje nešto jako pametno pa to zna i ponavljati. Zgodno je uvijek uz takve usporedbe navesti jednu drugu usporedbu.

Onu Slobodana Miloševića tjedan dana nakon "Oluje" (dokument koji još uvijek nije dostavljen obrani hrvatskih generala)**:**

> Molim vas, 6 hiljada Hrvata je branilo Vukovar pola godine; napadala je cela Prva armija, vazduhoplovstvo, čudo, sva sila koju je imala JNA, a oni nisu odbranili Knin, kojem se može prići samo iz tri pravca; nisu ga mogli braniti ni 12 sati!?(…) Tamo je palo naređenje da svi izađu iz Krajine istog dana, čak bez stvorenog kontakta sa hrvatskom vojskom na najvećem delu fronta. (...) Pitanje je ko je, zaista, doneo odluku da krajiško rukovodstvo napusti Krajinu? Takva odluka, kada su imali sve uslove da se brane, izazvala je egzodus. Sada to treba da bude razlog da Jugoslavija jurne tamo da brani te teritorije, sa kojih su oni utekli kao zečevi?!

Kad usporedite Josipovićevu i Miloševićevu tvrdnju, zar vam ne dođe upitati se: Tko od te dvojice više voli Hrvate?

S druge strane, ne možemo zaboraviti da je ipak službeno Milošević bio srpski predsjednik i "ozbiljno" porazmisliti o njegovim riječima. One naime opravdavaju Haašku presudu. Istina je da su general Gotovina i Hrvatska vojska spriječili genocid u Bihaću, koji bi prema američkom vojnom atašeu bio razmjera onih iz Drugoga svjetskog rata. Ali, je li to strašnije od činjenice da se pritom od Srpske vojske napravili zečeve? Zar nije plemenitije ono što su željeli Srbi – pobiti ljude, umjesto praviti od njih zečeve?

Zar u tom smislu ne treba razumjeti ponašanje Josipovića i mnogih drugih hrvatskih jugoslava? Oni su svjesni tog hrvatskog "zločina" i normalno je da pokušavaju izjednačiti krivice – jer to koristi nama, zar ne?

Zar nije zato neobično što se u Hrvatskoj čude onolikim izljevima mržnje u Srbiji prilikom rukometnog prvenstva? Pa kako ti naši pisci ne razumiju da je mržnja Srba sasvim prirodna? Jer, kako ne mrziti one koji su od njih napravili zečeve, zar ne?

Dakle, doista je naša Hrvatska idealan poligon za komediografe. Mogućnosti su im beskrajne.

Kako je Benjamin Tolić ismijao stavove NATO-a

Međutim, meni je najdraži pravi spektakl koji je svojevremeno priredio Benjamin Tolić (*Priznajem, Hrvat sam!*, Zagreb 2005.):

> Još na početku velikosrpske agresije na BiH, dakle 1993. godine, organiziran je u Hamburgu okrugli stol o BiH. Sudjelovali su predstavnici tamošnjeg Instituta za mirovna istraživanja, veleposlanstva BiH, jedan Nijemac stožerni general ispred NATO-a, a ispred Hrvatskog veleposlanstva ministar savjetnik Benjamin Tolić. Bilo je oko 200 slušatelja. Na samom početku Tolić je rekao da on ne bi trebao sudjelovati na tome okruglom stolu jer on nije stručnjak za ratna pitanja pa će nazočni ismijati njegova gledišta. Obećali su da ne će. Stožerni general je iznio stavove NATO-a. Srbi su po njima vojnički narod, a u BiH se može voditi partizanski način ratovanja, pa ako bi se uključio NATO, rat bi trajao godinu dana, a bilo bi potrebno 500 tisuća NATO-vih vojnika. General je nabrojio golemo teško naoružanje koje bi im za to trebalo. Tada je riječ dobio g. Tolić i on je rekao da se ne slaže s procjenama iz NATO-a. Zatim je rekao kako on smatra da NATO-u treba najmanje milijun vojnika, a i sve brojeve o potrebnom naoružanju je udvostručio: *Uz sve to, NATO-u bi trebalo najmanje četiri godine da bi pobijedio Srbe,* zaključio je Tolić. Dvoranom se razlijegao podrugljiv smijeh, na što je Tolić demonstrativno htio napustiti okrugli stol rekavši: *Pa zar nisam upozorio da će se smijati mojim tvrdnjama.* Ispričali su se, a onda je on nastavio:
>
> *Postoji i drugo rješenje. Treba pola od oružja koje bi bilo potrebno NATO-vim vojnicima podijeliti Hrvatima i Muslimanima, ali će tada rezultati biti porazni jer poslije toga više ne će biti Srba s ovu stranu Drine.*
>
> Po završetku tribine NATO-ov general je rekao Toliću da ga nije trebao onako ismijati, jer to su bili stavovi NATO-a, a ne njegovi.
>
> *Pa mogli ste to i reći. Ja i jesam ismijao njihove stavove, a ne Vas!*

Sjajni Tolić, zar ne?

HRSvijet, 6. veljače 2012.

HRVATSKI GENOCID: NAPRAVILI ZEČEVE OD SRBA, ZAGREB, 2014.

OTVORENO

Akademik Josip Pečarić o knjizi Zabranjeni akademik, (ne)izborima u Hrvatskoj akademiji znanosti i umjetnosti te zašto je generala Antu Gotovinu predlagao za Nobelovu nagradu

NIKOME NIJE BITNA ISTINA, NEGO INTERESI MOĆNIKA

■ Iako sam u nekim medijima napadan osobno, kao i Akademija, nisu mi htjeli tiskati odgovore. Zato sam ih tiskao osobno.

Piše Gordana Igrec

Akademik Josip Pečarić magistar je elektrotehnike i doktor matematičkih znanosti te redoviti profesor u trajnom zvanju. Osnivač je i voditelj seminara Matematičke nejednakosti i primjene na Matematičkom odjelu Prirodoslovno-matematičkog fakulteta. Zahvaljujući (i) Pečarićevom zalaganju pokrenuto je nekoliko međunarodnih časopisa od kojih su tri na SCIE listi poznatih svjetskih časopisa i dva na CC listi, a organizirane su do sada tri međunarodne konferencije u Hrvatskoj, Pakistanu i Južnoj Koreji. Sljedeća konferencija opet će se održati u Hrvatskoj, a bit će posvećena Pečarićevu tisućitom radu u znanstvenim časopisima. Zbog zasluga u matematici međunarodni časopis Banach journal of mathematical analysis, koji je na SCIE i CC listama, posvetio je jedan broj upravo akademiku Pečariću.

No više od njegovog rada na području matematike, pozornost u javnosti izazivaju Pečarićeva promišljanja starije i posebice novije povijesti te aktualnih događanja koje je dijelom objavio u knjizi "Zabranjeni akademik".

O knjizi

Zašto Zabranjeni akademik?

Knjiga je nastala povodom neizbora prof. dr. sc. Ive Goldsteina u HAZU, a zapravo govori o tome kakve su danas medijske slobode u Hrvatskoj. Iako sam u nekim medijima napadan, osobno, kao i Akademija, nisu htjeli tiskati moje odgovore. Zato sam ih tiskao osobno. Podnaslov je posebno zanimljiv: *Prijevarom u HAZU!?*

Odakle tako oštra konstatacija?

Sve je na neki način počelo kada sam se podrugljivim pismom obratio Predsjedništvu Akademije povodom prijedloga da prof. Goldstein postane akademik. Na to pismo je odgovorio sam kandidat, što je neuobičajeno za Akademiju. Još neobičnije je bilo to da mi nije dan njegov odgovor. Zato sam tek kasnije mogao pokazati kolegama akademicima kako ih je kandidat u tom svom odgovoru pokušao obmanuti. To, međutim, nije neuobičajeno za njega. Prije desetak godina doživio sam slično u tekstu oca i sina Goldstein u Slobodnoj Dalmaciji. Ni tada nisu htjeli objaviti moj tekst gdje sam ukazao na njihovu prijevaru. I profesor Brandt (mentor Ive Goldsteina) je o njemu govorio kao o čovjeku pripravnim na falsificiranje i znanstveno nepoštenje. Najveći dio moje knjige su prilozi hrvatskih povjesničara koji su u svojim znanstvenim i publicističkim radovima pokazali i dokazali koliko je Ivo Goldstein nesposoban kao povjesničar.

Koje su vaše osnovne zamjerke radu prof. Ive Goldsteina i njegovog oca Slavka Goldsteina? U knjizi govorite o "antitoleratnim revizionistima".

To se odnosilo na Goldsteinovu tvrdnju koju je izrekao na HTV-u poslije neizbora. Naime, danas imamo dvije paradigme u hrvatskoj povijesti: jugokomunističku i hrvatsku. Goldsteinu su netolerantni tzv. revizionisti tj. oni koji žele da se u Hrvatskoj uči i proučava istinita povijest, a ne jugo-komunistička povijest, a on je tolerantan jer smatra da ovi drugi ne smiju objavljivati svoja istraživanja.

Protiv Goldsteina

Treba li po vašem sudu prof. Ivo Goldstein postati član HAZU-a?

Jasno je da bi to bila sramota Akademije. Pa i na ovim izborima je dobio najmanje glasova u povijesti Akademije. A nisam uopće mogao upozoriti kolege akademike na njegovu prijevaru koju sada već imaju i na koricama moje knjige. Međutim, ponajbolji odgovor na to pitanje sadržan je u komentaru jednog našeg povjesničara koji mi je poslao u svezi s jednim mojim pismom danim u knjizi, a koje, naravno, nije moglo biti objavljeno u tisku:

"Prijatelju, jest da je tužno i ružno ali priznajem nisam se već danima tako zdušno nasmijao. Izvrstan i drag jesi, no ti si vraški duhovit. Braniti prvu crtu znanosti u nas – HAZU iskričavom duhovitošću to može samo akademik J. Pečarić i još k tome čovjek je iz havlije matematike. Poznat mi je "znanstveni" opus našeg Ive. Dakle, nije mi

nepoznato što je napisao i što su drugi o njegovim "istraživanjima" napisali. Međutim, godinama u našim staleškim krugovima govori se: svaki fakultet i znanstveni institut ima svoga redikula, bar jednoga. Naš je bio i ostao Ivo Goldstein. Najprije u tom kontekstu mogu shvatiti njegovu želju da uđe pod krov naše nacionalne palače znanosti i umjetnosti. Njegovi zagovornici i rijetki defenzori pripadaju odreda skupini naših redikula. Od vremena do vremena oni postaju glasniji. Na pomolu je, čini se, nova koalicija – Akademija redikula"

Odakle vaše zanimanje za povijest?

Ako ništa ne naučite iz vlastite povijesti, osuđeni ste da je ponavljate. To se danas i događa u Hrvatskoj, pa ima na vlasti i u većini medija onih koji nisu željeni hrvatsku državu. Najzabavnije je kada političari pričaju kako povijest treba prepustiti povjesničarima, ali kada o povijesti počne pričati povjesničar dr. sc. Stjepan Razum, direktor arhiva na Kaptolu, onda svoj glas protiv toga dignu ponajbolji "povjesničari" u Hrvatskoj: veleposlanik Srbije i predsjednik Ivo Josipović, a zapravo su zorno pokazali čije interese provodi današnja hrvatska vlast. Zato su i Razumov tekst i komentar napada na njega koji je napisao Ivica Marijačić dani u knjizi.

Osobno ste pisali pismo premijeru Milanoviću. Zbog čega?

Zapravo je bilo jedanaest pisama o potrebi pokretanja postupka da se generalu Gotovini dodijeli Nobelova nagrada za mir. Nevjerojano je kako sustavno i političari, i mediji, i Sud u Haagu i obrane naših generala prešućuju glavni rezultat operacije Oluja. Naime, poslije srpskog genocida u Srebrenici spremao se još veći u Bihaću, gdje je u okruženju bilo 160 do 180 tisuća muslimana. No, Oluja i general Gotovina spasili su Bihać od genocida, kako reče tadašnji američki vojni ataše u Hrvatskoj, razmjera onih iz Drugoga svjetskog rata. Prvostupanjska presuda za to generalu Gotovini je bila 24 godine zatvora, ali je ta nepravda na kraju ipak ispravljena. Milanović je u Srebrenici prekinuo šutnju političara spomenuvši Bihać, ali je očito kako se zbog toga proveo kada čak na jedanaest pisama nije odgovorio. A Hrvatska je trebala, kako reče svojevremeno biskup Jezerinac, i po cijenu žrtve pokazati svijetu da su muslimani u Bihaću ljudi i da se za spašavanje toliko velikog broja ljudi dodjeljuje Nobelova nagrada za mir, a ne ovo sramotno što rade u Haagu.

<u>O povijesti</u>

Zašto je objavljivanje Vaše najnovije knjige *"Zabranjeni akademik"* naišlo na slab odaziv u medijima?

Zbog svega onoga o čemu sam već govorio.

Kada ste se zapravo počeli baviti poviješću, odnosno objavili povijesnu knjigu?

Moja prva povijesno-publicistička knjiga "Srpski mit o Jasenovcu" ima podnaslov "Skrivanje istine o Beogradskim konc-logorima". Naime, bilo je više beogradskih logora smrti. Sa Sajmišta su odvodili Židove u "plinskim" vozilima i ubijali ih u vožnji ulicama Beograda. Srbi su se hvalili kako je Beograd bio prvi veliki grad u Europi "očišćen od Židova". O tome malo znamo jer je Jugoslavija bila Srboslavija i sve je činjeno da se ona očuva. Nikomu nije važna istina, nego ostvarenje interesa svjetskih moćnika.

Zašto hrvatski narod prati stigma ustašoidnog naroda?

Iz istog razloga. Prvo se silnim preuveličavanjem ocrne zbivanja tijekom II. svjetskog rata, a onda s takvom stigmom svi oni koji su za neovisnu Hrvatsku. Tako im je bilo lakše očuvati Jugoslaviju, a i danas obnoviti prevlast Beograda na ovim prostorima.

Je li nužna podjela Hrvata i u 21. stoljeću na partizane i na ustaše? Znate kako pjeva splitska grupa TBF " A u Saboru isti debilizam, čiji je stari bio ustaša, a čiji partizan..."?

Jest onima koji još uvijek ne žele neovisnu hrvatsku državu. Danas se sve i radi na tome da nam Beograd opet bude gazda bilo u EU bilo van nje. Ne zaboravimo da treba ocrniti "Oluju" i zato treba zaboraviti da su Srbi tada bježali, kako im reče Slobodan Milošević, kao zečevi!

Franjo Tuđman govorio je o "ispremiješanju kostiju"? Što doista, dakle, znači za hrvatski narod ideja pomirbe potomaka partizana i ustaša? I je li to moguće?

Ta je ideja ostvarena, jer su doista današnju Hrvatsku stvarali potomci partizana i ustaša. Vi vjerojatno mislite na Jugoslavene, ali teško je ostvarivati pomirbu s nekakvim drugim narodom, pa bio to i izmišljeni narod kao što to jesu Jugoslaveni. O tome Vam najbolji odgovor nudi moja pitalica: "Znate li koja je razlika između četnika i Jugoslavena? Četnik je pošteni četnik, a Jugoslaven je pokvareni četnik!"

II. svjetski rat

Kako bi se kod nas trebao tretirati Bleiburg? I je li Hrvatski sabor bio u pravu kada je ukinuo dosadašnji datum obilježavanja Bleiburške tragedije?

U pravu? To je sramota Hrvatskog sabora! Ne zaboravimo da su prvo sin i tata Goldstein napisali knjigu "Jasenovac i Bleiburg nije isto", pa je onda stric Ivin pisao Saboru koji je pod hitno donio tu sramotnu odluku. Ali je zato Sabor pokrovitelj u Jadovnom, gdje je navodno u jamu bačeno 40.000 Srba, a u njoj nema niti jedan kostur, ali zato u susjednoj jami ima, ali tamo su žrtve partizana. Zato je danas i ukinuta komisija o poslijeratnim žrtvama koja je počela pokazivati koliko je lažna jugo-komunistička povjesnica.

Hana Arend je izjavila "Svaki iskreni antifašista mora biti i antikomunista". Kakav je, dakle, oblik doista imala antifašistička borba na području bivše Jugoslavije tijekom II. svjetskog rata? Borba za komunističku Jugoslaviju ili...? Koliko je u svemu tome bilo iskrenog antifašizma?

Samo borba za vlast uz stravične zločine.

Kako se u tom kontekstu Hrvatska našla u "raljama fašizma i nacizma"?

Hitler je napao SSSR, a Staljin je pozvao komuniste na ustanak tako da zadrže što više njemačkih trupa kod nas. Dakle, žrtvovan je vlastiti narod da bi se spasila „prva zemlja komunizma".

Spominjete i "industrijalizaciju Holokausta". Što pod time podrazumijevate?

Ne ja, već američki Židov Norman G. Finkelstein koji je objavio knjigu *The Holocaust Industry: Reflections on the Exploitation of Jewish Suffering,* New York 1999. Ta knjiga je u Americi i u židovstvu općenito pokrenula raspravu o smislu velikoga inzistiranja na holokaustu.

Goldsteini kod nas čine još goru stvar jer njima su židovske žrtve svete, a hrvatske nisu ni najmanje. Pogledajte samo naslov teksta prof. dr. sc. Branimira Lukšića na portalu HKV-a: "Kroatofobni naboj obitelji Goldstein".

Hrvati i Srbi

Odnosimo li se na dostojan način prema bližoj prošlosti – Domovinski rat? Ili smo i tu "ispod razine događaja"? Što je bitno znati u tom slučaju posebno za mlade ljude?

Odnos prema Domovinskom ratu i onim koji su najzaslužniji što uopće imamo državu sramotan je. Nijedna zemlja ne bi izručila stranom sudu generale pobjedničke vojske koji su oslobodili okupirane dijelove svoje države i koji su spasili od genocida toliki broj ljudi u susjednoj državi. Mladim ljudima treba stalno ukazivati koliko je veliki narod koji je učinio tako nešto i da se uvijek moraju ponositi time. A to danas nije jednostavno, kada znamo da je tekst saborske deklaracije koja je to omogućila sastavio današnji predsjednik RH.

Jesu li, Hrvati, doista ksenofobični kako su stigmatizirani? Odnosno: mrze li Srbe ili se kroz cijelu povijest bore protiv velikosrpske politike?

Zašto bi mrzili nekoga koje smo pobijedili u ratu u kome su oni bili do zuba naoružani, a nas su prije toga razoružali i zabranili nam naoružavati se? A kao što rekoh, taj rat je završio njihovom bježanijom poput zečeva. Zar takve ne bi prije trebalo sažalijevati, a ne mrziti? Naš je veći problem sadržan u onoj mojoj pitalici – imamo previše onih kojima je služenje drugima mnogo vrjednije od ljubavi prema vlastitom narodu.

Zašto Slavko Goldstein nije smio ići u Beograd predstavljati svoju knjigu "Godina '41 je godina koja se uvijek iznova vraća"?

Prvo treba naglasiti da on nije povjesničar i nije završio nikakav fakultet, ali jest savjetnik predsjednika Vlade. I sam naslov knjige je očit pokušaj obmane. Dakle, 1991. nije godina velikosrpske agresije već suprotno godina razaranja njegove ljubljene Jugoslavije. Izvrstan komentar o tome dao je Zvonimir Hodak u mjesečniku "Nacija" za listopada 2012. godine, a dan je i u spomenutom tekstu prof. Lukšića: "Oni koji su došli na prezentaciju, a 1991. godine bacali cvijeće na tenkove koji su kretali na Vukovar i Hrvatsku, cvali su u dvorani od sreće. Goldsteinova im je knjiga napokon priznanje, da su 1991. pravilno nanjušili Hrvate i krenuli u sveti rat protiv ustaša. Goldstein je Židov, pa zamislite da se neki židovski pisac domisli napisati knjigu koja opisuje sve židovske zločine u izraelsko-arapskim ratovima. Prezentaciju ovakve knjige zamislite da održi u nekoj dvorani koja se nalazi u pojasu Gaze, a u kojoj bi sjedili zajedno pripadnici Hamasa, Al Fataha i Hezbolaha! Nagradno pitanje glasi: kako bi on bio dočekan u Izraelu? Danas i apolitična mladež zna da je Srbija sa svojom JNA izvršila agresiju na Hrvatsku, okupirala trećinu hrvatskog teritorija, napravila teške zločine od Vukovara do Škabrnje tako da je čak i međunarodna zajednica bila prisiljena

proglasiti Miloševića balkanskim krvnikom. Sve to ipak nije omelo nezavršenog studenta Goldsteina da odlepršа u Srbiju i da svojom tobože povijesnom knjigom dade njima za pravo sve što su radili Hrvatima u Domovinskom ratu!" Zapravo tu je i najmanji problem sam Goldstein, jer nam taj primjer daje sliku današnjih hrvatskih vlasti.

Suživot

Koliko se s poviješću kao znanošću može politički ili kulturološki manipulirati? Od nje stvarati ideologiju?

Hrvatsko iskustvo nudi nedvosmisleni odgovor: mnogo! Da nije tako ne bi nam stalno poručivali da će nam Sud u Haagu pisati povijest. A zapravo samo pišu povijest sramote međunarodnog prava.

Koliko je moguć u Hrvatskoj, pa potom i šire između Srbije i RH skladan suživot? I tko je u tom slučaju remetilački faktor?

Uvijek je moguć. Na žalost u Srbiji nisu odustali od velikosrpskih pretenzija, a u tome imaju i dalje potporu Velike Britanije i ne samo nje. Naravno epizoda s Olujom i Srbima kao zečevima im je doista veliki problem. S druge strane, prof. dr. sc. Slobodan Lang je napisao otvoreno pismo predsjedniku Srbije u kome mu govori kako takav suživot može početi odmah ukoliko on pozove sud u Haagu da oslobodi naše generale jer su nevini. Naravno, prof. Lang nije mislio da će to Nikolić učiniti, kao što nije ni Milanović odgovorio na moja pisma. Ipak svi oni provode istu politiku koja nije u interesu hrvatskog naroda, zar ne?

Regionalni tjednik, 11. prosinca 2012.

‘AKO VOLIŠ HRVATSKU SVOJU’, ZAGREB, 2014.

Akademik Pečarić piscu Anti Tomiću

TOMIĆU, DRŽITE SE ONOGA ŠTO ZNATE

Ovo reagiranje akademika Pečarića na tekst Ante Tomića «Šverc i intelektualni komerc» u dotičnom dnevniku nije objavljeno. Zato ga donosi *Hrvatsko slovo.*

Odavno me ništa nije tako razveselilo kao tekst u «Jutarnjem listu» o mojoj knjizi «Kako su rušili HAZU?» Ante Tomića: «Šverc i intelektualni komerc». Tako mi i treba kad sam se usudio narugati jednom njegovom tekstu u kojem Tomić piše o stvarima u koje se ne razumije (izbori u HAZU) i ruga se nama akademicima. Ja sam taj tekst jednostavno uvrstio u knjigu zajedno s tekstovima niza akademika, sveučilišnih profesora – dakle onih koji se razumiju u to o čemu on piše. Dakle – narugao sam mu se i time izazvao njegove duševne boli. Da stvar bude još i gora, u «Proslovu» knjige piše: «Međutim, zbog želje da čitatelji budu što točnije informirani izvršio sam izbor tekstova koji su se pojavljivali u tisku. Ti tekstovi su dani u Prilozima uz pojedine tekstove ili su čak neka cijela poglavlja sastavljena od njih. Pritom sam se trudio da su dani svi najvažniji tekstovi koji zastupaju i jednu i drugu stranu. Pogotovu oni koji su napadali Akademiju. Jer oni najviše govore o onima koji su rušili HAZU!» To su istakli i prikazi s predstavljanja knjige dani u «Jutarnjem listu» i «Glasu Koncila».

Možda je nekome iznenađenje da Tomić, koji tako «brzo kopča», ne misli kako nije baš inteligentno javno pokazati ljutnju zato što se njegov tekst može usporediti s onim drukčijim. Takav može pomisliti: «Pa ako je napisao nešto pametno čega se ne mora stidjeti bila bi mu draga svaka takva usporedba, zar ne? Ili, kad već spominje

komuniste, misli da smo još uvijek u komunizmu i da samo jedna strana ima pravo glasa?»

Međutim, Tomićev tekst ima znanstvenu vrijednost. Naime, dosadašnja znanost misli da je matematika vrhunac logičkog razmišljanja. Međutim Tomić svojim tekstom pokazuje kako to nije istina. Evo kako razmišljaju ti koji tako površno misle o matematici, a što je – kako nam je dokazao Tomić – potpuno pogrješno.

Tomić je u rečenom tekstu pokazao da «kopča» na razini lošeg učenika prvog ili drugog razreda osnovne škole. Evo kako mu ide račun. Kaže: «Četrdeset godina je pokorno cupkao po Srbiji (misli na mene, op. J.P.), da bi napokon otkrio da su Srbi naši vjekovni dušmani. Već u tome, vidite, prepoznaje se intelektualac… Taj Pečarić ima gotovo šezdeset godina…»

Dakle po Tomiću nisam u ovih dvadesetak godina koliko sam u Zagrebu imao razloga ustanoviti da su «Srbi naši vjekovni dušmani». Nije se ništa događalo sa Srbima u glavnoj ulozi, zar ne? Naravno da bi ga za takve klevete netko tužio, ali ja ne bih. Pa, ne može se tužiti nekoga tko uopće ne zna što je logika. Nekoga tko je na razini prvog ili drugog razreda osnovne škole.

Zašto? Kako sam u Zagrebu dvadesetak godina i četrdesetak (po Tomiću) u Beogradu, ispada da sam po njemu diplomirao odmah po rođenju. Ili čovjek samo misli kako me je jako nahvalio? A možda misli da sam diplomirao i prije. Dok sam bio u majčinoj utrobi u Kotoru dopisno sam diplomirao u Beogradu?

A možda misli da sam poslije onih 18-19 u Kotoru sve vrijeme bio u Beogradu i tamo napisao ovih dvadesetak knjiga o «Srbima našim vjekovnim dušmanima». Dapače, oni su mi ih i financirali.

Ili mu je samo 20 + 40 + 20 = 60. Pogledajmo još jedan račun iz drugog osnovne: «Pečarić je to brižljivo skupio, dao valjda da mu neka tipkačica u HAZU učisto prepiše i jedan kroz jedan objavio u knjizi za koju je nadrljao samo možda dvadesetak stranica originalnog teksta". Da našem intelektualcu Tomiću račun i nije jača strana pokazuje i to što nije znao izbrojiti da u knjizi imam 14 tekstova, a samo jedan ima 36 strana. Očito naš intelektualac ne zna da je 36 veće od 20. Ipak su to dvoznamenkasti brojevi, a to je previše za jednog intelektualca.

A *nedajbože* da je Tomić razumio da je taj tekst gostujuće predavanje na povijesnom simpoziju u Akademiji. Dakle, «pisca amaterskih ogleda o povijesti» pozvali su akademici povjesničari da o tome priča. Tako naš veliki intelektualac Tomić eto zna više o povijesti i od akademika povjesničara, kao što je u logici jači od akademika matematičara. Doista se moramo diviti kako Tomić «brzo kopča», zar ne?

Ali, pogledajmo malo bolje njegov tekst: «*Who is* Josip *fuckin*' Pečarić, pitate. Ili možda znate, ja nisam znao. Internet mi je otkrio da je gospodin cijenjeni autor u najopscenijim desničarskim glasilima, pisac amaterskih ogleda o povijesti u kojima su Hrvati uzor čestitosti i dobrote". Opet će mi netko tvrditi da bih Tomića trebao tužiti sudu zbog ovakvih uvreda. Ali, taj i ne razumije koliko je Tomić pretrpio duševnih boli dok je čitao moje tekstove u kojima ja tvrdim da «su Hrvati uzor čestitosti i dobrote». Ili dok je čitao moju poznatu pitalicu: *Koja je razlika između četnika i Jugoslavena? Četnik je pošteni četnik, a Jugoslaven je pokvareni četnik!* Meni je žao Tomića. Nisam znao da će tako nešto čitati. Mogu zamisliti kako mu je teško bilo.

Zapravo, meni je najviše žao Tomića zbog toga što je on povjerovao kolegi Silobrčiću koji je u «Jutarnjem listu» rekao za knjigu «Dovoljno je znati tko ju je sastavio i tko promovirao, pa da se na to ne osvrćem ozbiljno». Vidjeli smo kako se Tomić služi internetom. Ako je usporedio u WoS-u moj rad s onim kolege Silobrčića i ustanovio da je tamo od 1991.g. naveden moj 231 rad, a Silobrčićevih 25 radova, kao čovjek koji «brzo kopča» ustanovio je da je loše po mene što ih imam desetak puta više. Sličan odnos se pokazuje i kod citiranosti. Vjerojatno je, pritom, netko rekao Tomiću da je broj časopisa iz biomedicine desetak puta veći od onih iz matematike, pa je cijeli taj račun postao prekompliciran za njega. Pa i kolegi Silobrčiću, našem istaknutom «futuristu» taj odnos 1:100 je nepovoljan za «znanstveno impotentnog moguševca». A što će tek reći kada dozna da će povodom šezdesetog rođendana tog «znanstveno impotentnog moguševca» biti održan međunarodni znanstveni skup s pozvanih 16 predavača (troje iz SAD, po dvoje iz Švedske, Kanade i Hrvatske i po jedan iz Australije, Danske, Češke, Velike Britanije, Švicarske i Mađarske) i njih 31 u Znanstvenom odboru kojim predsjedava bivši predsjednik Švedskog matematičkog društva. Možda će nekome biti zanimljivo da će kao pozvani predavač i kao član Znanstvenog odbora na tom skupu biti i jedan član Francuske akademije prirodnih znanosti, dakle one iste u kojoj je redoviti član akademik Radman.

Ali za razliku od kolege Silobrčića g. Tomić se dosjetio: «Osim toga je matematičar (Josip Pečarić, op. J.P.), čak i član Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti, a znanstveno se ostvario, kako je to s našim desničarima zapravo neobično čest slučaj, uglavnom u Beogradu". Zaključno s 1987. g. imam 101 znanstveni rad, a danas preko 670. Ali znamo već kako Tomić «brzo kopča». Jasno da je 101 mnogo veće od 570, zar ne? Ma ne vrijeđajmo Tomića i budimo precizni: 570 je zanemarivo malo u odnosu na 110! Ili ako uzmemo da sam praktično do 1987.g. vodio samo jedan doktorat (u Sarajevu!), a u Hrvatskoj je dosad iz mojeg područja doktoriralo 17 matematičara i 2 u Australiji, očito je prema g. Tomiću 19 zanemarljivo malo u odnosu na 1, zar ne? Ili bi mu samo bilo drago da sam ja srpski, a ne hrvatski matematičar.

Kad sve to shvatimo, jasno nam je da je g. Tomić s razlogom u svom članku elaborirao napomenu kolege Silobrčića o «autorskim pravima».

U autoriziranoj verziji mojeg intervjua za «Vjesnik» u mojoj knjizi stoji: «Zasad po reakcijama iz medija vidim da oni na drugoj strani baš i nisu zadovoljni njezinim pojavljivanjem. Čini se da vide isto što i ja: naši su argumenti mnogo jači". Zadnja rečenica, nije tiskana. To je ispalo jako dobro. Da je tiskana, možda Tomić ne bi napisao ovaj znanstveni uradak i tako opovrgnuo pogrješno mišljenje o matematici. Tako vrijedno djelo mora ostati sačuvano za budućnost pa obećavam Tomiću da ću u narednoj svojoj knjizi dati, uz ovaj svoj tekst, tiskati ovo njegovo izuzetno znanstveno otkriće. Ja mu čestitam na njemu!

"Hrvatsko slovo", 24. studenoga 2006.

JE LI TUĐMANOVA POMIRBA OSTVARENA?

Na okruglom stolu uz drugu obljetnicu smrti jedinoga hrvatskog predsjednika sudjelovao sam u raspravi i po pitanju Pomirbe (*Dr. Franjo Tuđman – vizije i postignuća*, Rasprave za okruglim stolom uz drugu obljetnicu smrti prvoga hrvatskog predsjednika, Zagreb 2002., str. 52-54, 128, 226-227.

Josip Pečarić, *Trijumf Tuđmanizma*, Zagreb, 2003., str. 26-28.). Tvrdio sam:

Tuđmanova pomirba je ostvarena

Kad je riječ o pomirbi, meni se čini da bi mi mogli postaviti čak i suprotnu tezu - Tuđmanova pomirba je ostvarena. Naime, među državotvornim Hrvatima danas imate i onih koji su partizanski sinovi i koji su ustaški sinovi. Osnovna nakana pomirbe je ostvarena. Riječ o pomirbi među Hrvatima, a mi stalno zaboravljamo osnovnu činjenjicu: tijekom postojanja Jugoslavije u Hrvatskoj je od Hrvata postalo puno Jugoslavena. Kad se govori o pomirbi u Hrvatskoj neki bi tu Tuđmanovu ideju sveli otprilike na pitanje: Kako od Jugoslavena napraviti Hrvata? Meni je to čudno. Bilo bi dobro kad bi se to moglo, ali ja mislim da to nije baš tako jednostavno i da to nije bila Tuđmanova ideja. Tuđman je svima dao šansu. Dakle, ovo što je general Praljak rekao doista je bilo točno. Ideja je izvrsno funkcionirala za vrijeme rata, nisu izravno bili na protivničkoj strani: bilo im je ostavljeno da sami izaberu hoće li biti Hrvati ili će ostati ono što su u međuvremenu postali. Volim kroz nekakve šale objašnjavati stvari, pa sam vjerojatno zbog toga smislio onu moju pitalicu, koju vjerojatno vi već znate. Bar dvaput je ta pitalica bila u Feral Tribune-u: «Koja je razlika između Jugoslavena i četnika?» Znate već i odgovor: četnik je pošteni četnik, a Jugoslaven je pokvareni četnik. Meni je pitanje o pomirbi između Hrvata i pokvarenih četnika veoma neobično i čudno.

Dakle, moje mišljenje o pomirbi je time čvrsto definirano. Međutim, mogućnost potpuno suprotnog viđenja Pomirbe otvorio je Bože Vukušić (***Hrvatski tjednik***, u broju od 29. kolovoza 2013.), tj. kako je to komentirao prof. dr. sc. Miroslav Tuđman, za Vukušića program pomirbe predsjednika Tuđmana nije ni argument niti je povijesna i politička činjenica. U tu se raspravu uključio i prof. dr. sc. Zdravko Tomac tekstom ***Politika pomirbe ne isključuje lustraciju***. Naslov sugerira suprotno viđenje od gornjeg teksta i onoga što je dano u mojim tekstovima u kojima sam komentirao Vukušićevo shvatanje pomirbe (*Hoćemo li otkriti zašto Vukušić brani one koje prof. dr. sc. Miroslav Tuđman napada u svom intervjuu? I. i II.*). Doista je teško vjerovati da se može naći puno ljudi koji ima drugačije mišljenje o Tuđmanovoj Pomirbi od onog u tim mojim tekstovima. I doista usporedba onoga o čemu piše prof. Tomac pokazuje da su razlike doista male. Možemo se samo malo razlikovati o mogućnosti provođenja lustracije sada kada su na vlasti oni koje bi trebali biti uključeni u lustraciju. Zapravo osobno osjećam da sam jako dobro lustriran, kao i mnogi državotvorni Hrvati – tuđmanisti. Međutim, pisati o lustraciji na način kako to radi prof. Tomac je jako dobro jer može pomoći u ostvarenju osnovnog preduvjeta za to: vlast mora biti u rukama onih koji vole

hrvatsku državu i hrvatski narod.

Što se tiče povijene istine o Pomirbi, zapravo je dobro što su Vukušić i Vukojević, bez obzira kakve su im bile namjere, pokrenuli ponovno razmatranje iste. Zapravo, napajući Miroslava Tuđmana i ministra Šuška otvorili su pitanja koje, čini se, nitko do sada nije postavio:

Koji su stvarni razlozi zbog kojih su ljudi poput Manolića, za koje prof. Tomac kaže da su itekako zaslužni za stvaranje države, okrenuli k onima koji tu državu nikada nisu voljeli i koji nikada nisu prihvatili Tuđmanovu pomirbu? Je li razlog za to isključiva borba za vlast, ili su na tu borbu bili prisiljeni?

Naravno, to će vjerojatno istraživati povjesničari, ali posebno je zaslužan za to Vice Vukojević, ako je on dao medijima transkript njegova razgovora s Predsjednikom iz studenog 1993. Povod je bio to što je Vice Vukojević kao predsjednik Vijeća za utvrđivanje žrtava državnog terora u inozemstvu, koje je radilo u sklopu Komisije za utvrđivanje ratnih i poratnih žrtava poslao izvještaj na više relevantnih državnih adresa. Zanimljivo je kako nitkome nije čudan dio razgovora:

> ***Predsjednik:*** *Ti postavljaš što sa arhivom, što sa ovim. Prije svega, kada si to tako dao, prije nego što smo politički razmotrili, onda bih ja bio za to da se da jedno priopćenje da je to Vijeće za utvrđivanje žrtava državnog terora završilo rad. Sa svoje strane završilo rad i dalo na raspolaganje državnom odvjetništvu i ministarstvima rezultate svoga rada.*

> ***Vukojević:*** *Ja to najprije moram iznijeti na Komisiju, da Komisija to verificira. Ovo je sirov materijal i zato je državna tajna. Ministar unutarnjih poslova, ministar unutarnje sigurnosti, Vi, mimo toga ne smije izići.*

Sam Vukojević u Hrvatskom tjedniku (19. 09. 2013.) kaže da on nikoga ne optužuje, samo konstatira «praktički općepoznate činjenice». Tako nas je doista i upoznao s činjenicom da je materijal koji nije verificirala Komisija, bez da je to kako Predsjednik kaže, politički razmotreno poslao na više relevantnih državnih adresa! Zašto?

Je li razlog tomu što je na taj način bilo sigurno da će materijali doći u ruke onih drugih? Je li to bilo uzrok promjene njihove politike? Je li Vukojević vjeno želio podjelu u HDZ-u? A ako je tako, je li to uzrokovano time što jeposlije Medačkog džepa svjetskim moćnicima postalo jasno (vidjeti Hrvatski tjednik, 19. 09. 2013.) da Tuđmana ne mogu vojno poraziti, pa su strani neprijatelji i domaći izdanici pobjedu trebali pretvoriti u poraz? Sjetimo se da su 20. 09. 1993. Ivo Banac, Krsto Cvijić, Slavko Goldstein, Vlado Gotovac, Vesna Pusić i Ozren Žunec optužili Predsjednika i tražili njegovu ostavku zbog njegove navodne «dugogodišnje orijentacije na podjelu Bosne i Hercegovine».

Vjerojatno će biti teško naći prave odgovore. Ja sam pitao jednog bliskog predsjednikovog suradnika što misli o svemu tome. Odgovorio mi je:

«Tzv. Hrvatska desnica je red budala red provokatora, razliku je vrlo teško prepoznati!»

Doista, kako drugo objasniti činjenicu da nakon Milanovićeve prijetnje s King Kongom, tzv. Desničari odmah istrće s Miroslavom Tuđmanom i Gojkom Šuškom?

S druge strane doista se može pročitati puno toga što znaju reći ozbiljni ljudi a izaziva podsmjeh mnogih. Npr. dio intervjua Vice Vukojevića u Hrvatskom tjedniku od 19. 09. 2013.:

Miroslav Tuđman u odgovoru Boži Vukušiću u* Hrvatskome tjedniku *apostrofirao je: «Kako to da je gospodin Vukojević bio progonjen, a imenovan je za ustavnog suca»?

Da me spasi od svoga sina i Haaga, predsjednik Tuđman poslao me u Ustavni sud 1999. godine.

Zlobnici bi komentirali: Ma kako je samo znao da ga neće progoniti oni koji su slijedeće godine došli na vlast?

Ravno tomu može biti jedino viđenje pomirbe od strane Miljenka Jergovića u Jutarnjem listu od 23. 09. 2013.: *Tuđman je Josipa Perkovića prigrlio isključivo zato što je Perković znao kako u građanima održavati strah.* (zapravo je Jergović simpatićan – prića svoju priću i negira ono o njemu i nacističkoj uniformi.) Ali to je ipak Jergović i nešto pametnije od njega i ne očekujemo!

Ali vratimo se Predsjedniku Tuđmanu. Znamo da je on i Mesića i Manolića držao na čelnim pozicijama u Saboru, pokušavajući spriječiti raskol u HDZ-u. Ali nije uspio i oni su prvo pokušali preuzeti vlast u državi sami (da su uspjeli nikada ne bi bilo «Oluje»), a potom se potpuno okrenuli onima koji nikada nisu voljeli ni Hrvatsku ni hrvatski narod. Sigurno su im pomogli da upravo ti imaju skoro cijelu vlast u Hrvatskoj. A vidimo, ako bud i morali nekoga suditi, to će prvo (možda i jedino) biti ovi koji su pomagali u stvaranju države, a onda se priključili onima koji se nisu radovali Oluji i nisu željeli hrvatsku državu.

Josip Pečarić

PRILOG:

Prof. dr. sc. Zdravko Tomac,

Politika pomirbe ne isključuje lustraciju

Preopasno je ako su u vrhu države nasljednici ljudi koji su bili dio represivnog aparata - U Mariji Bistrici kardinal Josip Bozanić ponovno je poslao vrlo jasne poruke hrvatskoj vlasti o neodrživosti politike zaštite komunističkih zločinaca. Kardinal Bozanić je između ostalog rekao da se i dalje u Hrvatskoj skriva istina o komunističkom teroru, da se čak veličaju nalogodavci i izvršitelji komunističkih zločina. Kardinal

Bozanić bio je vrlo jasan i u ocjeni da se hrvatska vukovarska rana otvara na križu bešćutnih političara. O istom temama govorio je i biskup splitsko-makarski Marin Barišić. Tako su najviši predstavnici Crkve još jedanput stali uz svoj narod u obrani istine o našoj prošlosti i zatražili od političara da prestanu provoditi ne narodnu politiku.

Situacija vezana za sukob s Europskom unijom i nerazumljivom i sramotnom pokušaju Hrvatske da promjenom zakona onemogući istragu i suđenje okrivljenim za zločine koje je učinila Udba u Njemačkoj kao i sramotno ponašanje hrvatskih političara koji idu tako daleko da čak hrvatske branitelje u Vukovaru proglašavaju šovinistima i neprijateljima demokracije i pravne države otvorila je mnoga pitanja. Jedna od tih aktualnih tema je odgovor na pitanje je li potrebno pokretanje novih zahtjeva za provođenjem lustracije pripadnika represivnog komunističkog sustava. Otvorilo se i pitanje je li Franjo Tuđman načinio veliku pogrješku što nije proveo lustraciju nego je svojom politikom pomirbe uključio sve u obranu Hrvatske bez obzira na ideološko opredjeljenje i prošlost. Ustvari postavlja se pitanje je li hrvatski narod odnosno Franjo Tuđman kao vođa u procesu stvaranja i obrane države mogao doći do slobode i samostalne i suverene države bez profesionalaca udbaša i kosovaca. Dakle, jesu li u borbi za slobodu Hrvatskoj nužno trebali udbaši, nalogodavci ubojstava i ljudi krvavih ruku? Jesu li Tuđman i njegova ekipa pogriješili kada su pod hrvatski barjak pozvali sve od ustaša do udbaša, dakle sve koji su spremni bez obzira na svoju prošlost boriti se za slobodu hrvatskog naroda i za samostalnu i suverenu državu.

Povijesna je činjenica da su se pozivu Tuđmana odazvali mnogi udbaši i kosovci i mnogi bivši komunisti, komunistički diplomati i političari koji bi došli pod udar zakona da je provedena lustracija. Mnogi od njih su dobili značajne dužnosti i položaje u hrvatskoj državi, mnogi su postali ključni ljudi u novoj politici. Nikako se ne može osporiti i veliki doprinos nekih od njih u stvaranju i obrani hrvatske države. Josip Manolić je bio jedan od najbližih suradnika Tuđmana u najtežim danima. Josip Boljkovac je bio ministar unutarnjih poslova u vrijeme rata, a Josip Perković jedna od ključnih osoba u stvaranju hrvatskih obavještajnih službi i u borbi protiv stranih obavještajnih službi. Tu su i mnogi drugi koji ne samo da nisu lustrirani niti su na bilo koji način odgovarali za svoju represivnu djelatnost u bivšem režimu nego su čak postali vrlo moćni ljudi tako da se danas u Hrvatskoj govori, s obzirom da su ostali na ključnim položajima i dobili nove položaje, da je Udba jača nego ikada.

Njemačka traži čiste račune

Ulaskom Hrvatske u Europsku uniju hrvatska vlast suočila se s novim problemima. Njemačka kao najmoćnija država Europske unije nije se dala prevariti i vrlo je energično preko Europske unije zatražila da joj se isporuči Josip Perković, jedan od ključnih ljudi bivšeg sustava ali i novog sustava, čak bi se moglo reći i bliski suradnik predsjednika Tuđmana i Gojka Šuška u kojega su oni imali veliko povjerenje. S obzirom da je Josip Perković bio šef Udbe i kao šef odgovoran je za ubojstva emigranata izvršenih u Njemačkoj. Sadašnja vlast koja ne želi da se sazna istina o komunističkim zločinima odlučila se na riskantni potez, sukob s Njemačkom i Europskom unijom kako

bi pod svaku cijenu spriječili da se na njemačkim sudovima otvori rasprava o tome tko su bili nalogodavci ubojstava hrvatskih emigranata. Ustvari pokazalo se da sadašnja vlast koja vuče korijenje iz bivše komunističke vlasti živi u smrtnom strahu da bi se izručivanjem Josipa Perkovića otvorio proces utvrđivanja nalogodavaca. Povijesni dokumenti koji se ipak otkrivaju potvrđuju da su nalogodavci bili ljudi iz vrha Saveza komunista, za vrijeme života to je bio Tito a poslije njegove smrti izvršni komiteti Centralnih komiteta komunista u republikama. Tako bi se došlo do centralnog komiteta Saveza komunista Hrvatske i ljudi iz tih komiteta koji su kasnije kao i Manolić i Perković odigrali vrlo pozitivnu ulogu u borbi za samostalnu Hrvatsku i njenu obranu od velikosrpske agresije.

Dakle, nova vlast ne štiti Perkovića nego štiti sebe jer se boji utvrđivanja istine o Savezu komunista Hrvatske i ključnim ljudima koji po zapovjednoj odgovornosti mogu postati odgovorni za učinjene zločine. Kako sam u to vrijeme stvaranja i obrane hrvatske države bio jedan od ključnih ljudi pretvaranja Saveza komunista Hrvatske u Hrvatske socijaldemokrate, kako sam bio i potpredsjednik Ratne vlade i bliski suradnik Franje Tuđmana mogu i kao sudionik i svjedok tih povijesnih burnih događaja pokušati doprinijeti odgovoru na pitanje zašto mislim da Franjo Tuđman nije pogriješio kada je umjesto lustracije proveo politiku nacionalne pomirbe kao bitnu pretpostavku bez koje bi teško stvorili i obranili samostalnu i suverenu državu. U to vrijeme bili smo bez bilo kakve podrške za samostalnu Hrvatsku, čak štoviše, Milošević i JNA su imali podršku da vojnom silom zadrže Hrvatsku u Jugoslaviji. Bili smo bez svoje Hrvatske policije (70 % policajaca bili su Srbi). Bili smo razoružani i bilo nam je zabranjeno stvarati vlastitu vojsku, bio je uveden embargo na uvoz oružja, bili smo optuživani da je svaka ideja samostalne hrvatske države ustaška ideja, da je Tuđmanova Hrvatska obnova Pavelićeve ustaške Hrvatske.

Pomirba - spasonosna ideja

U takvoj situaciji Tuđmanova strategija da pozove u obranu Hrvatske i stvaranju hrvatske države sve Hrvate ma gdje bili i ma kakvog ideološkog opredjeljenja bili ako su se spremni uključiti u obranu Hrvatske bila je spasonosna ideja bez koje ne bi stvorili svoju državu. Dakle, kasniji događaji su pokazali da je takva politika Franje Tuđmana dovela do naše pobjede i da smo ostvarili samostalnu državu, da smo ju obranili u uvjetima kada je to izgledalo gotovo nemoguće. Dakle, Franjo Tuđman nije pogriješio što je odbio lustraciju. Međutim, ostaje otvoreno pitanje jesu li napravljene pogrješke nakon što je Hrvatska međunarodno priznata nakon 1997. kada je konačno uspostavljena hrvatska vlast na cijelom teritoriju hrvatske države što tada nije izvršena djelomična lustracija. Ona bi bila vjerojatno provedena da se Tuđman nije razbolio. Današnja situacija u Hrvatskoj pokazuje da je u određenom obliku ona i danas potrebna, da je uvjet da se sazna istina o komunističkim zločinima i da se konačno u Hrvatskoj prestane braniti komunistički režim kao navodno demokratski režim.

Lustracija bi trebala biti dobro smišljena, relativno uska ali temeljita, trebalo bi utvrditi barem političku odgovornost svih onih ljudi koji su u bivšem sustavu bili dio represivnog komunističkog aparata koji su i osobno sudjelovali u sustavu represije. To

se odnosi na udbaše koji su sudjelovali na ovaj ili onaj način u pripremanju ili izvršavanju ubojstava, koji su imali ulogu u represiji prema neistomišljenicima. To se odnosi na suce i tužitelje pa i svjedoke koji su lažno svjedočili i koji su na taj način direktno odgovorni za represiju nad nevinim ljudima. Ta lustracija bi više bila politička nego krivična ali bi ona onemogućila da i dalje u hrvatskoj državi i hrvatskom društvu ključne pozicije drže sudionici komunističkog represivnog aparata. Dakle, treba nam istina. Treba politička osuda svih onih koji su bili dio represivnog aparata. Mislim da njihovu krivnju i potrebu utvrđivanja krivnje ne mogu amnestirati i eventualne njihove zasluge u stvaranju i obrani Hrvatske. Za zasluge treba im odati priznanje ali ta priznanja ne mogu skinuti odgovornost za eventualnu krivnju koju su učinili kao dio represivnog aparata bivše države. Posebno je opasno za Hrvatsku ako u vrhu države nasljednici, ljudi koji su bili dio represivnog aparata, da bi obranili njihovu čast sprječavaju utvrđivanje istine i provođenje barem djelomične političke lustracije.

Mora se u Hrvatskoj konačno utvrditi mogu li i dalje biti suci, tužitelji i ljudi koji su na montiranim političkim procesima osuđivali nevine ljude. Mora se konačno u Hrvatskoj utvrditi postoji li odgovornost pojedinih partijskih funkcionera koji su bili politički nalogodavci represije ili su bili na čelu tijela koji su provodili represiju bez obzira na njihove kasnije zasluge u stvaranju i obrani Hrvatske. Mora se konačno reći istina i o pojedinim intelektualcima, profesorima koji su lažno svjedočili protiv studentskih čelnika i na kraju bili dio represivnog aparata a danas su gotovo službeni tumači demokracije i javni sudci koji presuđuju o svim događajima u Hrvatskoj. Dakle, u Hrvatskoj danas ima mnogo ljudi koji nemaju moralno pravo biti tumači demokracije, slobode i ljudskih prava, koji nemaju moralno pravo biti savjest hrvatskog društva.

I na kraju mislim da ideja pomirbe nije u suprotnosti s potrebom djelomične lustracije ljudi represivnog komunističkog režima koji su i danas na ključnim pozicijama u društvu i koji sprječavaju da se u Hrvatskoj konačno završe ideološke borbe crvenih i crnih. A te borbe se mogu završiti samo na istini. Tek kada utvrdimo istinu onda će nas prošlost prestati progoniti, onda će hrvatski narod moći graditi novo zajedništvo koje nam je potrebnije nego ikad.

http://www.hrvatski-fokus.hr/index.php/aktualno/8579-politika-pomirbe-ne-iskljucuje-lustraciju

PROPADE IM CRVENA HRVATSKA, ZAGREB, 2015.

PREDGOVOR KNJIGE "100 POSTO ZA HRVATSKU"

Pred nama je nova knjiga Mladena Pavkovića "100 posto za Hrvatsku". I ranije je Pavković znao tiskati knjige u kojima bi davao razne članke i dokumente , ali su to bile knjige vezane za pojedine osobe značajne za Hrvatsku: Kordić, Markač, Gotovina, Marić. Ova knjiga nam pokazuje kako se prosvjed ispred Ministarstva branitelja u Savskoj 66 pretvorio u instituciju od velikog značenja za hrvatsku državu, tako da danas adresa Savska 66 odmah asocira na šator na toj adresi u kojem prosvjeduju naši invalidi Domovinskog rata. Zapravo danas dvije takove udruge hrvatskih branitelja predstavljaju nezaobilazne faktore u obrani Hrvatske. Prva je Stožer za obranu hrvatskog Vukovara. Vlast je pokušala svim silama uništiti Stožer i nije uspjela. O tim pokušajima sam napravio knjigu “Vukovar i njegov stožer”. Sada imamo sličnu knjigu o braniteljima u Savskoj 66.

Iako su ih na prosvjed natjeralo niz poteza vlasti kojima im se oduzimaju mnoga prava i izjednačavaju s agresorom, bit njihovog prosvjeda sadržan je ponajbolje u transparentu, koji svi mogu vidjeti prolazeći Savskom: 1991. PROTIV JUGOSLAVIJE – 2014. PROTIV JUGOSLAVENA. Admiral Davor Domazet Lošo je slično tome ustvrdio kako smo se 1991. suprotstavili agresiji, a danas imamo unutarnju agresiju. Čini mi se da sam te Jugoslavene ponajbolje opisao još krajem osamdesetih u pitalici:
Koja je razlika između četnika i Jugoslavena?
Četnik je pošteni četnik, a Jugoslaven je pokvareni četnik!
Zapravo, upozoravao sam mnogo puta da nam se može dogoditi da ponovno imamo te “pokvarene četnike” opet na vlasti u RH. Moje knjige su pune takvih tekstova. Evo samo dva primjera. Zdenko Maričić iz Geelonga piše u Vjesniku od 22. veljače 1994.: “Poznati hrvatski matematičar, naš Bokelj Josip Pečarić reče nam prije dvije godine da

se u učvršćenju države Hrvatske i ostvarenju demokracije valja budno paziti 'ideojugoslavenčića' koji se, pritajen, još uvijek nada, a kod nekih jugonostalgičnih Hrvata, strpljivo je skriven negdje u malom mozgu."
I („Spremnost", 27. travnja 1999.): Sjedeći u autobusu (u Adelaideu, op. JP) Ankica je čula zgodne komentare. Malo podalje sjedili su dva Srbina i uspjela je čuti komentare jednog od njih: "Hrvatsku smo dobro porušili na početku. Ali Hrvati su se uspjeli izvući. Za nekoliko godina će sve to obnoviti i živjeti odlično. Ali ako dođu komunisti opet na vlast, onda će se vratiti u Jugoslaviju, pa ćemo mi raditi po starom." Moj komentar je bio: "Treba li ovo komentirati? Pametniji Srbin od mnogih u Hrvatskoj" („Pronađena polovica duše", Zagreb, 2002., str. 106.-107. i 250.-251.).
Zato nisu izostali ni najprljaviji napadi na branitelje iz Savske 66. A s druge strane nema iole značajnije osobe među onima koji vole Hrvatsku koji ih nisu posjetili. O nizu takovih posjeta čitat ćete i u ovoj knjizi. I sam sam u svojoj kolumni (Glas Brotnja, 30. 10. 2014.) opisao jedan takav posjet:

DRUŽENJE S GLOGOŠKIM, DEUROM I KLEMMOM

Obradovala me je vijest da je jučer naše branitelje posjetio i moj dragi prijatelj Marko Perković Thompson u društvu s drugim mojim prijateljem generalom Željkom Glasnovićem.
'Ovo je borba dvaju svjetonazora, jedan njeguje kršćanske vrijednosti, Domovinski rat i sve ono što je stečeno i na čemu je ovaj narod podignut. I drugi koji je potpuno antinacionalan i antibraniteljski, potpuno antinarodni", rekao je Thompson (dnevno.hr, 29. 10. 2014,.)
Jedino mi je žao što se nismo dogovorili da dođemo zajedno, jer smo jutros naše branitelje posjetili predsjednik HKV-a veliki hrvatski književnik Hrvoje Hitrec i ja.
S druge strane, lijepo je bilo jer smo se mogli ponovno sresti s dragim prijateljem generalom Markačem, koji je već nazočio na predstavljanjima nekoliko mojih knjiga, a u knjizi o njemu sam svojevremeno napisao jedan od predgovora. Poslije toga zadržali smo se u poduljem razgovoru s Đurom Glogoškim, Antom Deurom i Josipom Klemmom.
Šalili smo se na Josipovićevu tvrdnju kako je među braniteljima i dobro situirani *poduzetnik i ništa mu u životu ne fali, jer je bilo očito da misli na Klemma. Zapravo, smiješno je da to kaže Josipović za kojega neki tvrde da je najbogatiji sveučilišni profesor u Hrvatskoj. To me podsjeća na njegovo nedavno prozivanje predsjedničkog protukandidata Kujundžića zbog liječničkih plavih kuverata. A za Kujundžića se ne zna za nikakve plave kuverte, a za neke njegove mutne poslove se itekako zna, na što ga je Kujundžić naravno podsjetio. Josipoviću je to normalno ponašanje jer su mediji u njegovim rukama pa zna da ga neće ismijati za takove gluposti. Tako je i protukandidatkinju Grabar Kitarović prozvao da je zamrznula plaću u NATO-u (što je normalno jer predsjednička kampanja nije ni počela), a on je zamrznuo profesuru na Pravnom fakultetu. Naravno gdja Kolinda ga je na to također podsjetila.*
Meni je najsmješnije kada se Josipović u svojoj borbi za crvenu Hrvatsku poziva na to da je Tuđman bio partizan, a pri tome "zaboravlja" da mu je otac bio predsjednik partijske komisije koja je poslije Hrvatskog proljeća odlučivala o sudbini desetak tisuća Hrvata: kome zatvor, kome gubitak posla, kome ovo, kome ono. A znamo da je

Tuđman tada "zaradio" zatvor, a Josipović je otac bio uzor u definiranje "Nove pravednosti". (Što im je Klemm odgovorio pogledajte na portal narod.hr, 30. 10. 2014.).
Nekako mi je najzabavnija tema u jučerašnjem razgovoru bila izjava potpredsjednika Hrvatskog sabora, Nenada Stazića, koji je, komentirajući taj spontani prosvjed branitelja i stradalnika Domovinskog rata ispred Ministarstva branitelja, u emisiji Hrvatskog radija, dana 28. listopada, izjavio da su branitelji „politička grupacija, odnosno Sinn Fein, vojno krilo HDZ-a".
Evo nekoliko zanimljivih reagiranja na tu izjavu (Krsnikov je to komentairao na MrežaTV, a vidjeti i reagiranje saborskog zastupnika Josipa Đakića, Hrsvijet, 29. 10. 2014.).
Već na dolasku su se i stali branitelji rugati na račun potpredsjednika Sabora pitajući nas jesmo li i mi dio tog vojnog krila. Ali Glogoški je bio sjajan pokazujući kako on može iz svojih kolica biti opasan u vojnim akcijama.
A zapravo Stazić je izjednačujući 100-postotne invalide Domovinskog rata s vojnim krilom Sein Feina pokazao koliko sam bio u pravu kada sam ove velikosrpske sluge, koje su danas na vlasti nazvao najogavnijim među najogavnijima. Naime, veliki kineski ratnik i filozof Sun Tzu je najogavnijima nazvao one koje možeš kupiti da rade za neprijatelje svog naroda, odnosno svoje države.
Ovdje imamo još goru situaciju, jer smo mi u ratu porazili neprijatelje i to tako da ih je njihov vođa Slobodan Milošević usporedio sa zečevima.
Pred hrvatskim braniteljima Srbi su bježali kao zečevi, a Stazić i njegovi se još više plaše 100-postotnim invalidima Domovinskog rata.
Zato su se naši branitelji pred Ministarstvom s pravom rugali tim najogavnijim među najogavnijima, zar ne?
A na tvrdnje Sun Tzua još nas više podsjeća predsjednik Josipović, od HNES-a optuženog za veleizdaju (dana 19. 12. 2014. HNES je donio i etičku osudu Josipoviću za veleizdaju, JP). *S tom optužbom je i počelo predstavljanje Tomčeve knjige Crveni predsjednik. (Vidjeti npr. i tekst Ive Međugorac, dnevno.hr, 29. 10. 2014.).*
O Josipovićevoj suradnji sa Srbijom progovorila je i njegova protukandidatkinja (Hrsvijet, 29. 10. 2014.), a o njegovoj suradnji sa Srbijom vidjeti i mišljenja niza poznatih Hrvata na Portalu HKV-a, 29. 10. 2014.
Mislio sam vam jutros poslati ovu dragu mi priču o druženju s našim braniteljima. Nisam, jer sam znao da će vam biti draže pročitati što je rekao na predstavljanju knjige Crveni predsjednik naš veliki domoljub biskup Vlado Košić. Srećom, jer se danas dogodio nastavak te jučerasnje priče. Odlazio sam s fakulteta i u Savskoj "naletio" na kolonu branitelja koja se vraćala iz Sabora. Neki branitelji su me prepoznali i pozvali da im se pridružim. Tako sam nastavio druženje s Glogoškim, Deurom i Klemmom na čelu kolone sve do šatora ispred Ministarstva. Doista prekrasno, zar ne?
O tom posjetu pisao je i Hrvoje Hitrec na Portalu HKV-a 03. 11. 2014.
I Stožer i branitelji iz Savske 66 pomogli su mnogima koji nisu shvatili kolika je mržnja vlasti prema svemu što je hrvatsko. Zato je nemjerljiv njihov doprinos pobjedi Kolinde Grabar Kitarović na predsjedničkim izborima. Zato je prvo što je napravila nakon pobjede bio posjet braniteljima u Savskoj 66. Tim više ne iznenađuju novi izljevi sirove mržnje od strane "ljevičara" kojima je jasno da ništa neće biti od njihova sna koji im je

Josipović obećao – ništa od Crvene Hrvatske. Tu posebno možemo spomenuti Jelenu Lovrić, zato što se radi o bivšem članu Centralnog Komiteta SKH, koja je kao kolumnist stekla izvjestan ugled u Hrvatskoj zato što se suprotstavljala Miloševićevoj politici. Međutim, vrlo brzo je postalo jasno da ona nije bila za Hrvatsku, kako su mnogi naivno vjerovali, već je bila protiv Miloševićeve politike jer je shvatila da on zapravo ruši Jugoslaviju. Zato njoj nikada hrvatski branitelji nisu bili, blago rečeno, dragi. Svo vrijeme je stalno i bila protiv i pisala protiv hrvatske države i onih koji su najzaslužniji u njenom stvaranju. Zato ne čudi niz reagiranja na njene izljeve sirove mržnje. Među ostalim reagirao je i autor nove knjige Mladen Pavković. Međutim ovdje ću posebno dati kako je reagirao prof. dr. sc. Zdravko Tomac (dnevno.hr, 21. 01. 2015.):

"Jelena Lovrić 100% invalide pretvara u pretorijansku gardu Kolinde Grabar Kitarović i prijeti građanskim ratom i prelijevanjem nezadovoljstva na ulicu. Očito je da gospođa Lovrić nikada nije, a ni neće oprostiti hrvatskim braniteljima što su srušili njenu Jugoslaviju, što su porazili agresorske tenkove JNA koje je ona prizivala u počecima agresije na Hrvatsku.

Kada je bilo najteže, kada su branitelji i građani ginuli od velikosrpskog i četničkog agresora braneći svoje domove i svoju domovinu Jelena Lovrić je pozivala tenkove JNA da pregaze Hrvatsku i da naprave konačno reda u Hrvatskoj. Evo dokaza za tu tvrdnju. Miroslav Lazanski, koji je bio Kadijevićev "čovjek od povjerenja", koji je kao novinar Danas-a napustio Hrvatsku i otišao služiti u Srbiju (sada je novinar beogradske Politike), piše da mu je Jelena Lovrić u svibnju 1991. godine, dakle uoči donošenja odluke o samostalnosti Hrvatske rekla: "Kada će već jednom ta tvoja JNA da izvrši puč i ode ovo sve dođavola pa i mi." Jelena Lovrić je cijelo vrijeme optuživala Franju Tuđmana i državno i vojno vodstvo Hrvatske na sličan način kako je to činila velikosrpska promidžba odnosno tvrdila je da je Hrvatska država utemeljena na zločinu, da je Hrvatska agresor na Bosnu i Hercegovinu te izjednačavala odgovornost Miloševića i Tuđmana pretvarajući velikosrpsku agresiju u navodni sukob s podijeljenom odgovornošću. Jelena Lovrić je cijelo vrijeme izmišljala ustaštvo i sudjelovala u širenju velikosrpske promidžbe da je Tuđmanova Hrvatska navodno nastavak Pavelićeve ustaške NDH.

Navest ću nekoliko primjera njene sirove mržnje prema svemu što je hrvatsko. U Jutarnjem listu od 05.03.2014. napisala je između ostalog napadajući biskupa Košića. "Tvrdnja biskupa Košića o postojanju pete kolone onih koji nikada nisu željeli slobodnu i samostalnu Hrvatsku poziv je na mržnju i bratoubilački rat." Zatim je dodala: "Tragično je da se u takvu hušačku kampanju uključuju i najviši crkveni velikodostojnici. Ne samo da sudjeluju nego je i intoniraju. Homilija, koju je održao sisački biskup Vlado Košić nije samo skandalozna. Njegova se molitva za Hrvatsku pretvorila u pravu političku, sotonsku misao." Zatim je takve svoje grozne optužbe, izmišljene, uzela kao krunski dokaz da bi zatražila da se takvi poput biskupa Košića izoliraju i da se stvori "sanitarni kordon oko biskupa Košića i Karamarkovih nostalgičara za jamama". Tim teškim uvredama i optužbama biskup Košić izložen je zbog istine koju je rekao, jer je istina da postoji peta kolona. Ove optužbe, ali i njeno cijelo djelovanje pokazuju da je ona jedan od perjanica pete kolone. Jelena Lovrić je u ratu prizivala tenkove JNA, danas joj se priviđaju sotonske mise. Danas vidi bjesnilo, danas traži sanitarne kordone i izolacije ljudi koji govore istinu. Jelena Lovrić posebno

mrzi hrvatske branitelje jer oni su zaustavili agresorske tenkove koje je ona pozivala. To im nikada ne može oprostiti. Posebno mrzi vukovarske branitelje i Stožer za obranu hrvatskog Vukovara te ih izjednačava sa Martićevim harambašama i balvanašima. Ona stalno piše da su vukovarski branitelji opasnost za demokraciju. Ona ih potpuno izjednačava sa Martićevim balvanašima i harambašama te kaže: "Baš kao što su svojedobno harambaše srpske pobune nasrnuli na Hrvatsku postavljajući balvane po prometnicama tako i danas samozvani stožeraši skidajući dvojezične ploče napadajući institucije hrvatske države."
U svojoj sirovoj mržnji prema svemu što je hrvatsko, u lažima i podmetanjima, i nakon provedenih demokratskih izbora za predsjednicu Hrvatske ona se nije mogla suzdržati od novih izljeva sirove mržnje. Kako nije mogla pronaći dokaze ona ih je izmislila. Pored vukovarskih branitelja i stopostotnih invalida, pored sirove mržnje prema Stožeru za obranu hrvatskog Vukovara i prosvjednicima u "šatoru" najviše mrzi Hercegovce jer su oni za nju najveći nacionalisti i opasnost za hrvatsku državu kao i branitelji.
(...)
Hrvatski branitelji su s puškom u ruci stvorili i obranili hrvatsku državu. Strašno je i neprihvatljivo da novinarka, koja nije bila na njihovoj strani nego na strani agresora, sada dobiva ogromni medijski prostor, kako bi ponovno branila agresora, a optuživala branitelje. Dakle, ne radi se samo o sirovoj mržnji nego o organiziranom petokolonaškom djelovanju.

Mržnja prema biskupu Košiću je očekivana. Spomenimo samo da je u čestitci što ju je biskup sisački uputio Kolindi Grabar-Kitarović povodom njezine pobjede na predsjedničkim izborima veoma je veliku pozornost i mnoge reakcije izazvala sljedeća rečenica:
“Također se nadam, budući da ste prva predsjednica koja nije bila u Komunističkoj partiji, da ćete uspjeti izvući našu Domovinu iz udbaško-komunističkih ralja u koje su ju nažalost gurnuli dosadašnji političari”
Biskup uvijek kaže istinu, zar ne?
Zapravo i riječi profesora Tomca odnose se na mnoge “hrvatske” ljevičare. Taj bijes i mržnja koja izvire iz tih “naših” ljevičara samo pokazuje koliko su oni protiv kojih je usmjerena ta sirova mržnja zapravo najzaslužniji što smo na putu da jednom zauvijek ostvarimo najosnovniju zadaću pred kojom kao narod stojimo:
Osigurajmo da nikada više na vlasti budu oni koji ne vole ni svoj narod ni svoju državu i koji su zbog toga lagana roba za sluganstvo bilo kome tko je protiv hrvatskih nacionalnih interesa.

Akademik Josip Pečarić

Zagreb, 25. 01. 2015.

ŽIVJELA NAM ANTIFAŠISTIČKA, TJ BRANITELJSKA HRVATSKA, ZAGREB, 2015.

Tribina Hrvatsko slovo uživo

KAKO SE DANAS BRANI DRŽAVOTVORNO HRVATSTVO

Na tribini Hrvatsko slovo uživo, 9. travnja 2015., predstavljena je knjiga Davora Dijanovića Hrvatska u žrvnju jugosfere, a predstavili su je akademik Josip Pečarić, dr. sc. Damir Pešorda, Benjamin Tolić, Mate Kovačević, Stjepan Šešelj i autor. Donosimo tekst akademika Pečarića

Danas je doista poseban dan jer predstavljamo knjigu doista iznimna hrvatskog publicista Davora Dijanovića. Prije svega sve nas fascinira njegova mladost. O tome pišu i Tomislav Jonjić u Predgovoru i Damir Pešorda u Pogovoru. Pešorda piše:

S gospodinom Dijanovićem prvi put sam komunicirao prije godinu dana ili više kada me zamolio za razgovor za Portal Hrvatskoga kulturnog vijeća. Uočio sam ga već i ranije kao ozbiljnog, politički vrlo upućenog autora široke opće kulture. Logično mi je bilo pretpostaviti da se radi o publicistu srednjih godina pa sam se čudio kako to da ranije nisam primijetio njegove tekstove u tiskanim medijima. Gotovo cijeli život se bavim tekstovima, vlastitim i tuđim, stoga sam uistinu bio iznenađen zrelošću Dijanovićevih političkih analiza, ali i sigurnošću njegove rečenice. Za takvo što obično je potrebno dulje političko, autorsko i životno iskustvo nego što ga čovjek u dvadesetim, po naravi stvari, može imati.

Slično Pešordi razmišljao sam i ja. Samo je moj zaključak bio drugačiji. Mislio sam da Davor Dijanović uopće ne postoji nego da je to pseudonim nekoga znatno starijega poznatog publicista koji se ne može koristiti svojim pravim imenom.

Izabrani članci, eseji i prikazi uvršteni u ovu knjigu, njih osamdeset i pet, napisani su u razdoblju od ožujka 2009. do veljače 2015. I doista je riječ o izabranim tekstovima, jer ih je Dijanović u ovom razdoblju objavio mnogo više. Primjerice u knjigu nije ušao razgovor sa mnom povodom neizbora prof. dr. sc. Ive Goldsteina u HAZU. A jedan kolega s fakulteta mi je tvrdio da je u tom tekstu bolje opisan sam slučaj nego u drugim mojim tekstovima. Trebam li uopće spomenuti da je za to najzaslužniji bio Dijanović?

Naslov knjige *Hrvatska u žrvnju Jugosfere* jasno definira Dijanovićevu publicistiku, tj. njegovu obranu državotvornog hrvatstva. Zato ne čudi što Jonjić već na početku svog predgovora govori o prastarom načelu prema kome se ne može istodobno služiti dva gospodara. U našem slučaju to je još pogubnije jer je jedan od ta dva gospodara vlastiti narod i interesi države vlastitog naroda, a drugi gospodar jesu oni koji rade protiv interesa toga naroda i njegove države. To je stalni problem koji imamo. Ja sam o njemu još u osamdesetim godinama prošlog stoljeća govorio kroz pitalicu:

Koja je razlika između četnika i Jugoslavena?

– Četnik je pošteni četnik, a Jugoslaven je pokvareni četnik.

Naravno, još bi nama i najmanji problem bila velikosrpska politika da nju ne podržava Velika Britanija. Dijanović to itekako dobro zna pa je njegov prvi tekst u knjizi, zapravo studija: *Velika Britanija i balkanske integracije: jučer, danas, sutra!*

Iako su dobrim dijelom nastali kao reakcija na različite događaje u hrvatskome političkom, društvenom i kulturnom životu, slično autoru i ja smatram da tekstovi skupljeni u korice ove knjige imaju veću i trajniju vrijednost od pukoga zbroja članaka, eseja i prikaza objavljenih u periodici i na internetskim portalima, upravo zato što sustavno razobličavaju pojave sluganstva hrvatskih političara i medija. To je služenje stranim gospodarima, a protiv interesa hrvatskog naroda i hrvatske države.

Mislim da govoreći o tom sluganskom mentalitetu ne smijem zaobići ni svoj zavičaj. Poznato je da sam ja Bokelj, a o mojoj Boki Dijanović piše u prikazu knjige Đure Vidmarovića: Hrvatsko rasuće. Teme iz hrvatske dijaspore. Novoizabrani predsjednik Hrvatskog kulturnog vijeća piše o velikosrpskim i crnogorskim posezanjima i pritiscima na bokeljske Hrvate. Naravno, poznato je da su velikosrpski apetiti mnogo veći. Ja ga nazivam velikosrpski kompleks poznat kao hrvatska kulturna baština. Ponašanje Hrvati u Boki pokušavam opravdati šalom: Kada netko kaže Hrvatu Boke kotorske da je ustaša, onda prvo od njega pobjegnu svi Hrvati. A kada Hercegovcu netko kaže da je ustaša, onda ima besplatno piće do kraja života.

A istina je da su kao i u Hrvatskoj najveći problem oni koji za sebe kažu da su Hrvati, a zapravo su i danas Jugoslaveni. Dakle nije problem u vlastima. "Naši" su krivi što nema uloge kotorskog biskupa u Statutu tamošnje Bokeljske mornarice, odnosno što se u crnogorskim pravnim aktima o Bokeljskoj mornarici ne spominje sv. Tripun nego "kultna ličnost". Pa nedavno su u Crnoj Gori bili dani nacionalnih manjina i Hrvati su predstavljeni u nošnji bokeljskih mornara.

Na kraju krajeva i mi u Zagrebu smo bili suočeni s dugogodišnjim nastojanjima da se izbaci on "Hrvatska" iz naziva Hrvatska bratovština Bokeljska mornarica 809 Zagreb.

Zato je logičan završetak takvih Dijanovićevih tekstova veliki esej, koji bi se sigurno mogao tiskati kao posebna knjiga: Dogme i mitovi jugoslavenskih "antifašista"

Treba naglasiti kako Dijanović već u naslovu šalje svima jasnu poruku stavljajući pod navodnicima riječ "antifašista". Njemu je itekako poznata ona Churchillova kako će u budućnosti fašisti sebe nazivati antifašistima. To je na djelu danas u RH. Čak su osnovali i tzv. Ligu antifašista. Iako sam i sam već pisao i govorio o fašističkom karakteru te Lige, ovdje ću ipak navesti ono što je nedavno u *Bujici* govorio prof. dr. sc. Andrija Hebrang.

Prvo, Hebrang konstatira kako su neki od njih doista mogli biti antifašisti još 1945. da su se suprotstavili poratnim masovnim ubojstvima bez ikakvih suđenja civilima, djeci, ženama, starcima i ponekom vojniku. Umjesto da tako budu antifašisti oni su se pridružili ili do današnjeg dana opravdavaju te fašističke zločine i same zločince, pa to i njih same definira fašistima.

Drugo, Hebrang također ukazuje na 1991. Kada je Hrvatska bila izložena velikosrpskoj fašističkoj agresiji. Oni su se i te kako mogli uključiti u obranu domovine od te fašističke agresije i tako postati antifašisti, ali nisu. Dapače, sa simpatijama su gledali na tu fašističku agresiju, često je i pomagali, a i danas smo svjedoci da su mnogi od njih aktivni u provođenju velikosrpskog Memoranduma SANU 2, na čelu s dojučerašnjim predsjednikom RH Josipovićem.

Međutim, kada upozoravamo na to kako su "antifašisti" u današnjoj RH zapravo fašisti, moramo i stalno isticati činjenicu da danas u Hrvatskoj, vjerojatno i u cijelom svijetu, imamo jedine istinske antifašiste iz druge polovice prošlog stoljeća koji su pobijedili fašizam. To su hrvatski branitelji koji su pobijedili fašističkog agresora.

I to kako pobijedili! Pa vođa velikosrpskog fašističkog pokreta je svoje vojnike, u srazu s hrvatskim braniteljima, usporedio sa zečevima!

Treba li vas uopće podsjećati kako su navodni antifašisti u RH glavni u napadima na hrvatske branitelje, napadima na istinske antifašiste. A sigurno su glavni i u napadima na inicijativu sudca Turudića o zakonskom sankcioniranju napada na Domovinski rat jer Turudić zapravo traži da se na potpuno istovjetan način, kako je to i uobičajeno kada se govori o fašizmu, treba odnositi i na velikosrpski fašizam.

Naravno, uvijek treba računati i na činjenicu kako su mnoge tzv. antifašističke zemlje pomagale velikosrpski fašizam. Zato se može dogoditi da na osnivanju Fašističke lige, oprostite Antifašističke lige nazoči i norveški veleposlanik, i tako svima pokaže kako mu uopće ne smeta što je "antifašist" Tito deseti najveći zločinac u prošlom stoljeću. Veleposlanik Ofstad se još u svom pismu hvali kako vrlo dobro poznaje povijest regije, a to onda znači, kako kaže naš istaknuti kolumnist Marko Jurič, da on u Titovim masovnim i zvjerskim ubijanjima Hrvata ne vidi ništa što bi ga moglo pokolebati u namjeri davanja bezrezervne potpore osnivanju Antifašističke lige. U svezi s tim Jurič nas upozorava kako se Norveško veleposlanstvo često nalazi na popisu donatora raznih nevladinih udruga koje su izrazito antihrvatski usmjerene. Ja bih tu još napomenuo da

kada Veleposlanik kaže kako poznaje povijest regije, priznaje kako mu je poznato da su uzori Miloševiću bili Hitler i Mussolini. Npr. Veleposlanik sigurno zna kako je Hitler je govorio:

Njemačka će bitisvjetski faktor ili je neće biti.

A Milošević:

Srbija će biti cela ili je neće biti.

Ili Hitler:

Njemačka i Austrija su dva oka u istoj glavi.

A Milošević:

Srbija i Crna Gorasu dva oka u istoj glavi.

Ne treba zaboraviti da se među "antifašistima" našao bivši predsjednik RH Ivo Josipović, od HNES-a osuđen za etičku veleizdaju.

Dijanović se, međutim, ne zaustavlja samo na razobličavanju pojava hrvatskog sluganstva, već na kraju knjige piše o mnogim hrvatskim velikanima, na koje bi se svi trebali ugledati. Ante Starčević, Eugen Kvaternik, dr. Josip Frank, Antun Gustav Matoš, dr. Ivan Merz, dr. Iso Kršnjavi, Milan pl. Šufflay, Vinko Krišković, dr. Ivo Pilar, dr. Feliks Niedzielski, prof. Filip Lukas, dr. Mate Ujević, Petar Grgec, blaženi Alojzije Stepinac, prof. Ivan Oršanić, dr. Ivo Korsky, Bruno Bušić, Smiljana Rendić i na kraju Zvonko Bušić. Nema dvojbe da je Dijanović i ove eseje o velikim Hrvatima mogao izdvojiti kao posebnu knjigu. Međutim, jasno je da ovaj dio Dijanovićeve knjige daje kontrast onom sluganstvu o kojem govori i koji se opisuje u prvom dijelu knjige.

Svakodnevni napadi na hrvatske branitelje kakvi su oni protiv Stožera za obranu hrvatskog Vukovara ili onih protiv stopostotnih ratnih invalida iz šatora u Savskoj kao i odnos prema Veljku Mariću stalno nam pokazuju kako se ništa u Hrvatskoj ne može pokrenuti nabolje sve dok sva vlast ne bude u rukama onih koji vole i svoju državu i svoj narod. Pobjeda Kolinde Grabar Kitarović pokazala je da je narod postao toga svjestan. Ali posao još nije gotov.

Zato Davor Dijanović zaslužuje našu zahvalnost ne samo što je objavio ovako vrijednu knjigu, već i zato što se ona pojavljuje u vremenu kada je i najpotrebnija.

Josip PEČARIĆ

Hrvatsko Slovo, 24. 4. 2015.

Portal HKV-a, 24. 4. 2015.

J .PEČARIĆ, J. STJEPANDIĆ, NIŠTA SE JOŠ PROMIJENILO NIJE, ZAGREB, 2017.

PISMO GLAVNOM UREDNIKU „VIJESTI“ G. JOVOVIĆU

Poštovani g. Jovović,

Moram priznati da me nije iznenadio Vaš odgovor:

Naslov:Molim za objavu mog odgovora na napad vašeg novinara
Datum:Tue, 12 Apr 2016 11:28:39 +0200 (CEST)
Šalje: Mihailo Jovovic <mihailo.jovovic@vijesti.me>
Prima: pecaric@element.hr

Poštovani,

Vrlo rado ću objaviti Vaš odgovor, ako ga prethodno prilagodite crnogorskom Zakonu o medijima.

S poštovanjem
Mihailo Jovović
glavni urednik

Naime, pretpostavio sam da će te procijeniti da u mom tekstu ima puno činjenica koje ne bi bilo “zdravo” dati vašim čitateljima. Moja procjena je bila zbog samog dosta priglupog “napada” Vašeg novinara, pa je bilo i logično da će te ga neobjavljivanjem

mog odgovora na neki način pokušati zaštititi pogotovu što ste mu dali izbornu promidžbu u kojoj on svoje protivnike proglašava ustašama.
Moram se pohvaliti jer je takvo moje razmišljanje bilo točnija procjena od uvjerenja jednog mog kolege akademika iz DANU koji je vjerovao da Vam ja svojim reagiranjem povećavam tiraž:

Dragi Josipe,
Čitam jutros tvoj tekst kojeg si napisao kao reagovanje na brljotine objavljene u crnogorskom tabloidu. Žao mi je što te toliko iritiraju čaršijska ogovaranja, da ne kažem nešto gore, u provincijskim novinama. Nekad su to bile prave novine, sa ozbiljnim novinarima i piscima. Kažem nekad... Najviše bi trebalo da se ja uzbuđujem zbog gluposti kojima su popunili dvije strane svojih nesrećnih novina. Ali mene to zabavlja, i nije mi ni na kraj pameti da se uvaljujem u njihov glib... To nije trebalo ni tebi. Tvoje vrijeme je mnogo dragocjenije... Dobro nam došao u DANU.
PS. Čujem da su ove prljavštine diktirane sa drugog mjesta. . I od pisca, koji više nema ništa vrijedno u svojoj mrčenoj glavi. Ali o tome kad se vidimo.
jadnu stvarnost, i da im reagovanjem povećavam tiraž...

Odgovorio sam mu samo:
Pa morao si primijetiti da je i mene zabavljalo:)

Ipak nisam bio siguran hoćete li ipak shvatiti da će objavljivanje teksta dvostrukog akademika imati učinak o kojem je pisao moj kolega ili Vas je osobno pogodilo sve ono o čemu sam pisao, a što se može naći i na Internetu jer je više hrvatskih portala prenijelo moj odgovor. Čini se da je ipak po srijedi ovo drugo jer moj odgovor niste objavili, ali jeste novi tekst Vašeg novinara u kome on ponavlja tvrdnje koje sam u svom tekstu ismijao:

"To navodno, radim time što sam prenio dio Pečarićevih šovinističkih, čak i fašisoidnih stavova koje je on promovisao u skoro 30 svojih knjiga i brojnim nastupima na javnoj sceni u Hrvatskoj gdje je javnost konsternirana njegovim "ustašlukom", kako to nazivaju čak i desnici naklonjeni mediji iz Zagreba. Pečarić poznat po svom matematičkom geniju koji ja ne sporim, ali i po svom vrlo problematičnom svjetonazoru, pogotovo kad je period NDH u pitanju, za HGI je bio drag gost… Primijenimo stoga, iz logike svima poznati induktivni silogizam koji kaže da iz dvije istinite premise nužno proizlazi istinita konkluzija:
1. Ustašluk dr Pečarića sablažnjava čak i desničarsku javnost u Hrvatskoj
2. Pečarić je "iskazao izuzetnu potporu HGI - ju i poželio uspjeh na izborima", a on je njima bio drag gost.
Zaključak: HGI dijeli politički svjetonazor dr Pečarića.
Činjenica da veliki dio tog svjetonazora čine vrlo problematični stavovi o npr.Jasenovcu, ili Pečarićeva inicijativa da se ustaški pozdrav iz "Za dom spremni!" uvede kao novi pozdrav aktuelne hrvatske vojske, nije moj, već problem ekipe iz HGI …"

Prvo bi Vas kao urednika koji objavljujete ovakav tekst zamolio koji su to "desnici naklonjeni mediji iz Zagreba". Naime ovako neuk kao što jesam osim tjednika *Hrvatskog slova* ja ne znam za takove medije.
Objavljujete tekst novinara koji pokušava podučiti logiku jednog matematičara za kojeg sam tvrdi da je poznat po svom matematičkom geniju. Zar vam nije smiješno da govori o mojim nastupima i doista misli da su na njima nazočni oni koji su konsternirani mojim ustašlukom. Valjda hoćete reći kako ti ljudi nisu baš pametni kada dolaze slušati me.
Naravno, postoji u RH i takovih o kojima piše Vaš novinar. To i jesu ljudi koji nisu zadovoljni što je Hrvatska pobijedila u Domovinskom ratu i koje ja obično nazivam srpskim slugama, a uvijek me zabavljaju kada reagiraju na moju pitalicu:
-Znate li koja je razlika između četnika Ii Jugoslavena?
-Četnik je pošteni četnik, a Jugoslaven je pokvareni četnik!
Posebno je priglupo da i pored mog (kod Vas neobjavljenog) odgovora ponavljate tvrdnju o pozdravu ZA DOM SPREMNI.
Naime, pozdrav je bio u zakonu o HOS-u koje su bile legitimne postrojbe Hrvatske vojske koje su zaustavile Srpsko-Crnogorsku agresiju na Hrvatsku i pobijedili u tom ratu. Zaustavili? Pa HOS-ovci su bili strah i trepet agresora, pa je doista smiješno da neke novine u Crnoj Gori koja je bila agresor na Hrvatsku proglašava njihov pozdrav ustaškim. To postaje i smješno kada znamo da su i Crnogorci napadali Dubrovnik i držali ga u okruženju, a iz opkoljenog grada stigao je poziv za pomoć Glavnom stožeru HV:
"Molimo vas, ako nam ne možete poslati još HOS-ovaca, pošaljite nam njihove oznake jer se srpsko-crnogorski ahresori panično boje kada vide znakove HOS-a na našim braniteljima!"
Možda se time želite narugati sami sebi, na način kako se tijekom rata crnogorski "Monitor" rugao Srbima koji su slavili pobjedu i osvajanje Vukovara. Naime u "Monitoru" su itekako znali kakav je bio odnos snaga u vrijeme kada su Srbi pokazali svoju veliku hrabrost i usudili se napasti razoružanu Hrvatsku kojoj je VS UN-a zabranio i kupovinu oružja da bi se obranila. Valjda su u UN-u znali da Srpsko-Crnogorski agresor može pobijediti samo kada smo mi bez oružja. A ta priča o pozdravu Za dom spremi i oznakama HOS-u u Dubrovniku sve kaže, zar ne?
Za vašu informaciju ministar Hasanbegović je prije nekoliko dana u Splitu mimo protokola položio vijenac na spomeniku palim HOS-ovcima. To vam je onaj ministar kojemu su pronašli sliku s kapom jednog HOS-ovca, pa su ga srpske sluge u RH napale na način na koji je to učinio Vaš novinar tvrdeći da je to ustaška kapa. Srpskim slugama u RH nasjednu i takove novine kao što je francuski Le Monda pa oni to ponove u pitanju najpopularnijem hrvatskom ministru i ispadnu smiješni:

Je li vam žao što ste se družili s ustaškim simpatizerima 1990.-tih ? Postoji ta fotografija na kojoj nosite ustašku kapu...
Nikada nisam nosio „ustašku kapu". Potpuno sam zaboravio na tu fotografiju! Nastala je 1993., čini mi se, u Splitu gdje sam kao dvadesetogodišnji student slučajno susreo članove dobrovoljačke postrojbe legalne hrvatske vojske i fotografirao sam se s dijelom njihove uniforme. Taj, čiju sam kapu nosio na glavi je poginuo dvije godine kasnije u ratu u Bosni, u sklopu završnih hrvatsko-bošnjačkih savezničkih ratnih operacija protiv

srpske vojske kojom je zapovijedao general Ratko Mladić. Za mene je bila i ostala čast da sam upoznao čovjeka koji je dao svoj život za obranu svoje domovine.
(Inače za zapovjednika HV-a, koja je pobijedila u bitci za Dubrovnik, generala Bobetka vežu me drage uspomene. Svojevremeno sam na osnivanju generalske udruge kojoj je on bio na čelu, jedini govornik koji nije bio visoki časnik HV-a, na zahtjev velikog generala bio upravo Josip Pečarić. Valjda na to misli Vaš novinar kada kaže da sam kontroverzan.)

Vaš novinar spominje moje problematične stavove o Jasenovcu. Zanimljivo je zato vidjeti kako je ministar Hasanbegović, koji je doktor povijesnih znanosti (molim Vas nemojte pomisliti da ja mislim da on o tome može znati više od Vašeg novinara) u spomenutom intervjuu odgovorio na pitanje o Bleiburgu i Jasenovcu:

Tijekom 50 godina, bilo je zabranjeno komemorirati zločine počinjene u Bleiburgu, dok su manipulacije zločina počinjenih u Jasenovcu i pretjerivanje s brojem žrtava bili jedan od sastavnih elemenata jugoslavenskog komunističkog režima i njegove ideologije.

Inače i jučer sam govorio na skupu Hrvatskog nacionalnog etičkog sudišta (HNES) u prepunoj velikoj dvorani "Mimare" i nazočni su velikim pljeskom iskazala svoju, kako nas podučava Vaš novinar, konsterniranost. A govorio sam o svojoj prvoj knjizi o Jasenovcu. Onoj iz 1998. godine koju je izdao Hrvatski institute za povijest (pri tome ne dvojim da Vaš novinar o Jasenovcu zna mnogo više nego što znaju u tom institutu – izdavaču moje knjige). Sigurno je već sam naziv moje knjige vrlo problematičan Vašem novinaru. Evo dio mog jučerašnjeg govora:
„Mi iz HNES-a smo ponosni što smo nas dva podpredsjednika pisali o tom mitu o Jasenovcu još 1998. godine. Dr. sc. Josip Jurčević autor je knjige „Nastanak Jasenovačkog mita", a ja knjige „Srpski mit o Jasenovcu".
Danas je možda potrebno istaknuti kako je podnaslov moje knjige bio: Skrivanje istine o beogradskim konclogorima.
Danas zahvaljujući ljudima iz Društva za istraživanje trostrukog logora Jasenovac znamo kako je u tom logoru pronađeno manje od 500 kostura, dok je recimo poznato da je samo u Sajmištu, beogradskom logoru koji je u početku bio isključivo logor za Židove, stradalo 8000 Židova.
A ubijeni su na stravičan način. A pogubljeni su na ulicama Beograda, na ulicama glavnog grada jedne države.
Jučer je ulici u kojoj su počinjala ta pogubljena, u starom dijelu grada Beograda, trebao buti podignut spomenik jevrejskim žrtvama Holokausta. U ulici u kojoj su u specijalnom kamionu – „dušegupki", otrovnim gasom gušili logoraše. Dakle, spomenik su trebali postaviti u ulici u kojoj bi krenula pogubljenja sve do stratišta u Jajincima. Dakle, za vreme vožnje bi nesrećni zarobljenici iz logora bili ubijeni,
Još od izdavanja moje knjige 1998. Uporno sam ponavljao da bi se trebale označiti ulice u Beogradu u kojima su ta pogubljenja Židova na ovako stravičan način izvršena. Izgleda da su žrtve dočekale barem obilježavanje početka njihove agonije 75 godina nakon što su ubijeni, a na neki način i ja jer se to dogodilo 18 godina nakon objave moje knjige."

Zapravo sam to rekao predstavljajući tajnika spomenutog Društva za istraživanje trostrukog logora Jasenovac g. Igora Vukića kao novog člana HNES-a. Njegov otac (Srbin) je kao dijete s Kozare prošao kroz logor Jasenovac i uvijek je sinu govorio što je istina o tom logoru, a sin je zato i istraživao i njegov doprinos najnovijim spoznajama o tom logoru je nevjerojatan!
http://kamenjar.com/igor-vukic-novi-clan-hnes/
Inače podpredsjednik HNES-a je i nekadašnji kandidat SDP-a za Predsjednika RH prof. dr. sc. Zdravko Tomac. On se jučer obratio okupljenima rekavši kako je ovlašten govoriti u ime predsjednika HDZ-a Tomislava Karamarka te je najavio da HDZ od jeseni pokreće inicijativu za promjenu imena Trga maršala Tita u Zagrebu, ali i imena svih trgova, ulica… koje nose Titovo ime, a nalaze se u mjestima i gradovima u kojima HDZ ima većinu.
http://kamenjar.com/zdravko-tomac-hdz-od-jeseni-ide-u-inicijativu-mijenjanja-naziva-titovih-trgova/
Inače poznato je da sam ja imenjak spomenutog maršala. A nas dvojicu veže i to što smo u onome po čemu smo najpoznatiji među desetoricom u cijelom svijetu. Ja po broju znanstvenih radova u matematičkim časopisima, a on na listi deset najvećih svjetskih ubojica! Ne dvojim da je moj imenjak drag vašem novinaru. Kada su me vodili i pokazivali što ima novoga u dragom mi gradu, primijetio sam da još imate ulice u čast mog imenjaka. Biti među deset najvećih svjetskih ubojica nije malo ostvarenje, zar ne?
Na toj listi nema ni Pavelića, ni Miloševića. I dok sam Vašem novinaru "ustaša", vjerovali ili ne Miloševiću sam bio "moj Crnogorac". Naime u Haagu je od jednog Hrvatskog uznika posudio moju knjigu "Sramotni sud u Haagu", pročitao je preko noći i uz komentar "Dobar je ovaj moj Crnogorac", kojim je šokirao mog Hrvata, zamolio za dozvolu da napravi kopiju moje knjige.
Zapravo u cijeloj ovoj priči mi je najdraža priča o Vašem ponavljanju priče o strahu pred HOS-ovcima kroz tvrdnju da je pozdrav tog regularnog dijela Hrvatske vojske ustaški. Crnogorci koji se ponose svojom hrabrošću na taj način nas i danas podsjećaju na strah koji su izazivale oznake HOS-a u Dubrovniku u okruženju i slabo naoružanom. Nadam se da će te mi objasniti koji je Vaš interes za to! Valjda nije Vaš novinar Hrvat koji se na suptilan način ruga Crnogorcima?
S poštovanjem

Prof. dr. sc. Josip Pečarić
Redoviti član HAZU
Dopisni član DANU

P.S. Uvjeren sam da će čitajući ovo moje pismo moje kolege u DANU odmah shvatiti da se ja samo izvrsno zabavljam.

26. 06. 2016.

M. MEĐIMOREC, J. PEČARIĆ, GENERAL PRALJAK, DRUGO PROŠIRENO IZDANJA, ZAGREB, 2017.

UBIŠE MI PRIJATELJA!

„General Praljak nije ratni zločinac. S prijezirom odbacujem(o) vašu presudu!“

Draga Ivana,
Zahvaljujem Ti se na prelijepim riječima sućuti:

Dragi moj akademiče Pečariću,
veliki prijatelju velikoga čovjeka generala Praljka… ne javljate se…
Nijemi od boli, tupi od šoka, oduzeti…
Cijeli ovaj pretužni kišni dan, paralizirana i nijema poput Vas, mislim na Vašu (uzaludnu?) borbu…
Nadam se, iako više ni u što nisam sigurna, pa ni u Onoga koji dopušta da pravednik strada, da ćemo se s našim generalom opet sresti… negdje gdje pobjeđuju istina i pravda… udruženi u svome 'zločinačkome pothvatu' da ostvarimo slobodu i sačuvamo dom, obitelj, vjeru i Domovinu. Jedva čekam.

Zapravo si sjajno opisala stanje u kome se nalazim. Suze mi na naviru i dok čitam Tvoje riječi. Kukavica sam. Bojim se nazvati gđu Katju, pa sam Nikoli napisao samo e-mail sućuti. Mogu li bez plača išta reći dragoj gđi Katji?

Tješim se jedino da vidim da moj koautor za knjigu “General Praljak” dijeli iste osjećaje sa mnom:

„Dragi Josipe,
nevjerica, bol i šok, šutnja. Ne mogu povjerovati. I divljenje. Sve istovremeno u smučenoj mi glavi.“
Dragi Miroslave,
Naravno da je divljene iznad svega. Pogledaj kako je to doživio pater Ike Mandurić:
„Najsnažniji krik za istinom i pravdom kojega sam ikada čuo.“
https://kamenjar.com/pater-ike-manduric-najsnazniji-krik-za-istinom-i-pravdom-kojega-sam-ikada-cuo/

Televizija Z1 ipak mi je pružila šansu da nešto kažem o hrvatskom gorostasu suvremenom Nikoli Šubiću Zrinskom – mom dragom prijatelju. Vidim da ga tako naziva I Marko Ljubić:

https://narod.hr/hrvatska/marko-ljubic-zasto-umro-suvremeni-zrinski-slobodan-praljak-general-pobjednicke-vojske

Praljak je u odnosu na svoje tužitelje i suce uvijek bio gorostas i toga su oni bili svjesni. Od kada su ga 1995. počeli spominjati kao kandidata za optužbu, do 2004. kada su skupili hrabrosti optužiti ga sve do završetka rada tog suda kada je od njih napravio najprljavije ubojice. Obično ljudski ološ!

Upozorio sam da sam davno generala Praljka usporedio s Franjom Tuđmanom (vidjeti Prilog).

Stidim se samoga sebe. Jas am ovih dana pripremao drugo prošireno izdanje knjige “General Praljak” očekujući da bude gotova kada on izađe, jer je to trebalo biti uskoro čak I u slučaju potvrde kazne. Na predstavljanju sam već rekao da postoji dvije mogućnosti: Sloboda ili će taj sud osuditi sam sebe.

Zapravo sam pogriješio – oni su ubojice.

Ubiše mi prijatelja!

To sam i rekao na Z1.

Vidim danas što dr. Zlatko Hasanbegović misli: ‘Ovo je samoubojstvo Haškog suda’.

http://www.zagreb.info/aktualno/zg/hasanbegovic-tragicna-praljkova-smrt-samoubojstvo-haskog-suda/163471

Zapravo, razlikujemo li se uopće?
Spomenuo sam kako je taj sud potvrdio sve što sam o njemu pisao. A pisao sam mnogo.
Prije 17 godina tiskan je moj tekst:
Bordel u Haagu, Hrvatsko slovo, 17. studenoga 2000.
Hrvatski književnik i kolumnist Nenad Piskač piše:

Kraj haaškoga kupleraja obilježen hrvatskom žrtvom
https://www.google.hr/search?q=general+Jeli%C4%87+i+Praljak&rlz=1C1KAFA_enHR584HR584&oq=general+Jeli%C4%87+i+Praljak&aqs=chrome..69i57.12639j0j4&sourceid=chrome&ie=UTF-8

Kada su iz tog suda počeli govoriti o Udruženog zločinačkog poduhvata odmah sam reagirao tekstom o ZLOČINAČKOM PODUHVATU SUDA U HAAGU.
Vidim da isto kaže i najmlađi hrvatski general:
General Mijo Jelić: Ovom presudom je Haški sud dokazao da je on udruženi zločinački pothvat
https://narod.hr/hrvatska/general-mijo-jelic-ovom-presudom-haski-sud-dokazao-da-udruzeni-zlocinacki-pothvat
U komentarima se najčešće spominje riječ iz naslova moje knjige od prije 16 godina:
Sramotni sud u Haagu, Stih, Zagreb, 2001.
Ubojstvo u Haaškoj sudnici pred očima cijelog svijeta samo zaokružuje zločinačku djelatnost tog suda, što je zapravo naslov moje knjige:
Zločinački sud u Haagu, Zagreb, 2008.

Komentirao sam i naslov knjige:
J. Pečarić, Rasizam Suda u Haagu / 15 godina ponavljanja istoga: Je li bilo uzalud? Zagreb, 2011.
Osuđeni su kao nitko do sada po široko interpretiranom zločinačkom poduhvatu i to u razdoblju agresivnog djelovanja muslimanske vojske. To sudcima-ubojicama iz Haga ne postoji. Po tim sudcima-ubojicama Hrvati se nesmiju braniti.
Zar to nije rasizam?
Imaju, zapravo i objašnjenje za to.
Hrvati su genocidan narod.
To nisu rekli izravno, ali zar to ne slijedi iz činjenice da su krivi za nešto što je napravljeno nekoliko stotina kilometara daleko.
Da, morali su znati da će se to dogoditi jer su Hrvati genocidan narod, zar ne?

Naravno, kao i mnogi danas govorio sam o najvećoj odgovornosti onih u RH. Po tko zna koji put sam ponovio pitalicu:
-Znate li koja je razlika između četnika i Jogoslavena?
-Četnik je pošteni četnik, a Jugoslaven je pokvareni četnik!
Govorio sam i o etičkim osudama HNES-a za veleizdaju: Mesić, Josipović, Pusićka,...
Kada će se u RH te etičke osude pretvoriti i kaznene?
Kada će u RH zločin veleizdaje postati zločin?
U tim presudama je sve dana. Treba to samo provjeriti.
Danas mnogi u Hrvatskoj postavljaju isto pitanje!
https://kamenjar.com/zdravko-tomac-hrvatska-zbog-praljka-treba-suditi-mesicu-pusic-za-veleizdaju/

Jedna suradnica iz Mostara mi je komentirala završetak nastupa na Z1:
„Zaplakala sam kada ste rekli da Vam je general u srcu. I meni je također u srcu. Ovamo smo svi žalosni.”

Hrvati su svugdje žalosni. Srpske sluge nisu! Vidim da ih ima i u Mostaru, jer mi jedna druga kolegica piše:
„Dragi akademiče,
Primite sućut za odlazak našeg ponosnog generala Praljka. Pamtit ću ga i sjećati ga se jer je branio dostojanstvo svih ljudi. Kako ću ja u moj Mostar u Donju mahalu? Nezahvalni mostarci kojima je general spasio živote sada likuju! To je kraj ljudskosti!
Ipak Hrvati su i u Mostaru pokazali koliko vole našeg generala!

Danas se svi čude reagiranju Bošnjaka, često puta doista degutantnog. Spominju spašavanje Bihaća od genocida, 500-600 tisuća koje smo hranili, liječili u RH...
Zato sam i na Z1 ponovio po tko zna koji put pitalicu:
-Znate li kako ćete od nekog naroda napraviti neprijatelja?
-Spasi ga od genocida!
Stvarno je iritantno slušati naše političara kako u takovim uvjetima brinu o takvim susjedima. A oni ih, zapravo, doživljavaju budalama.

Zato im dr. Ivo Lučić kaže:
„Ivo Lučić: Haški sud je farsa, a hrvatska politika nema samopoštovanja“
https://kamenjar.com/ivo-lucic-haski-sud-je-farsa-hrvatska-politika-nema-samopostovanja/

A dr. Željka Markić: Neće Praljak biti svetac, on će biti zastava

Da, naš general će zauvijek biti u srcima svih nas.

PRILOG

POSVETA KNJIGE „U BOKI KOTORSKOJ SVAKI KAMEN GOVORI HRVATSKI“, Zagreb 2004.

Posvećeno dragom prijatelju
Generalu Slobodanu Praljku

„General Slobodan Praljak nije samo izvanredno vodio predstavljanje ove knjige (*Sramotni sud u Haagu,* op JP), već je i napisao prvi predgovor knjizi. Njemu prijete Haaškim sudom još negdje od 1995. godine. Nedavno sam u Australiji, prilikom predstavljanja engleske verzije mojih knjiga *Srpski mit o Jasenovcu 1 i 2, pročitao da generala ponovno spominju i tada napisao slijedeći tekst koji je donesen u ovoj knjizi.* **Pa nije slučajno da se na novim optužnicama iz Haaga spominje i general Praljak. Ovaj naš general, bivši redatelj, uspješni gospodarstvenik, čovjek koji je završio tri fakulteta (jedan od njih je i elektrotehnički), stalno upozorava na tu prljavu ulogu suda u Haagu, i dokazuje da su Hrvati BiH u mnogo gorem položaju danas nego što su bili u Jugoslaviji. Doista sam ponosan što je moju knjigu "Za hrvatsku Hrvatsku" u Zagrebu promovirao uz prof. Dr. Miroslava Tuđmana i akademika Dubravka Jelčića upravo i general Slobodan Praljak. A čovjek takve biografije najviše i podsjeća na onog kome je moja knjiga bila i posvećena – Oca hrvatske države, dr. Franju Tuđmana. Optužiti Praljka slično je željama svjetskih moćnika da se optuži Tuđman. Dok je bio živ nisu smjeli osuditi ni generala Blaškića, a kamo li Tuđmana. Pričali su svašta protiv njega i ovdje na australskoj TV. Tako su kolege upitale moju kćer o tome. Rekla mi je: "Ma koga oni optužuju. Naš Predsjednik je napisao više knjiga nego što su vaši političari u životu i pročitali." Tako ce i generala Praljka danas optuživati oni koji mu nisu dostojni ni noge ljubiti. Ali u bordelu i rade samo takvi, zar ne?**
U stvari čini mi se da tužitelji i suci u Haagu itekako dobro znaju za generalove nastupe i da se u ovom slučaju najbolje vidi kako je na tom sudu sve okrenuo naopako. Naime, umjesto da se general boji optužbi za navodne ratne zločine jer uviđa kako je to sudstvo kojemu istina ništa ne znači, pa se nevine ljude osuđuje na drakonske lkazne, tužitelji i suci boje se suočiti s generalom jer znaju koliko će ispasti glupi i smiješni.“

Predstavljanje knjige *Sramotni sud u Haagu,*
Zagreb, 31. siječnja 2002.

Generale,
Skupili su hrabrosti suočiti se s Tobom. Doista se ponosim time što mogu reći da si mi prijatelj.

Akademik Josip Pečarić
Zagreb, 5. travnja 2004. g.

MATEMATIKA, PJESME I NOGOMET. ZAGREB, 2018.

AKADEMIK PEČARIĆ : “SRBI DIJELE HRVATE NA ‘USTAŠE’ I ‘SRPSKE SLUGE’, A JA NE VOLIM BITI SLUGA!”

Objavio 7dnevno
4. studenoga 2017.

"Slažem se sa biskupom Košićem kad kaže da NDH nije bila fašistička država, o čemu su govorili i Stepinac i Tuđman", rekao je akademik
‘Za dom spremni’ su Hrvati uvijek koristili kada su bili izloženi velikosrpskoj agresiji i potpuno je jasno kome taj pozdrav smeta… ZDS je antifašistički pozdrav jer je korišten od 1932. godine, kao znak otpora fašističkoj Kraljevini Jugoslaviji – izjavio je akademik Pečarić i podržao govor biskupa Košića na promociji njegove nove knjige “Thompson – pjesmom za Hrvatsku”. Slažem se sa biskupom kad kaže da NDH nije bila fašistička država, o čemu su govorili i Stepinac i Tuđman – rekao je Pečarić i napao vodstvo IDS-a koje želi kriminalizirati pozdrav HOS-a te predlaže za njega zatvorsku kaznu od šest mjeseci do dvije godine…

SAMO OLOŠ RADI PROTIV SVOJE DRŽAVE!
Akademik Josip Pečarić je u Bujici na Z1 nastupio kao potpredsjednik Hrvatskog nacionalnog etičkog sudišta koje je osudilo Mesića i Josipovića za veleizdaju, a inače je matematički genije svjetskog glasa, publicist i autor više od 70 knjiga te 1.200 znanstvenih radova! Pečarić je bio mentor 40-orici doktora matematike, ima više od 200 znanstvenih suradnika diljem svijeta, o njemu su pisali vodeći svjetski matematički časopisi poput ‘Banach Journal of Mathematical Analysis’, a odnedavno je voditelj važnog istraživačkog projekta na moskovskom sveučilištu RUDN. U HAZU je

primljen 2000. godine, a 2018. slavi 70. rođendan… U Bujici je progovorio o tome zašto naši akademici uglavnom šute i ne usude se zamjerati politici

AKADEMIK PEČARIĆ: "Znate koja je razlika između četnika i jugoslavena?! Četnik je pošteni četnik, a jugoslaven je pokvareni četnik! Ovi 'naši' koji izdaju svoju državu i rade protiv svoga naroda – to je ološ! A Srbi koji su pravi četnici bore se za svoj narod; to je ogromna razlika!"

PEČARIĆ O IDS-u: "UBIJALI BI NAS DA MOGU, PA NAPADAJU ZDS!"
Akademik je oštro osudio IDS i njihove separatističke ideje te najnoviju inicijativu kojom traže kriminalizaciju pozdrava 'ZDS' i kažnjavanje sa 6 mjeseci do dvije godine zatvora.
"Oni se još uvijek bore za jugokomunističku paradigmu hrvatske povijesti. Čak mi ih je i žao! Za razliku od njihove rodbine, baba i očeva i svih koji su nas mogli ubijati, ovi nas jadnici ne mogu ubijati, pa se pokušavaju zadovoljiti tako što bi nas zatvarali zbog ZDS! Logično da ih smeta taj pozdrav kojeg su Hrvati uvijek koristili kada su bili izloženi velikosrpskoj agresiji. Slažem se da je to 'ustaški pozdrav' – od godine 1932. u fašističkoj prvoj Jugoslaviji ustaše su koristili taj pozdrav kao otpor toj fašističkoj vlasti i monarhističkoj velikosrpskoj diktaturi. To je u svom osnivanju bio antifašistički pozdrav! Ako se boriš protiv fašizma, onda si antifašist," kazao je Pečarić i dodao da 'hrvatskim' komunistima povijest počinje tek od Drugog svjetskog rata i napada Njemačke na SSSR, a da su do razlaza Staljina i Hitlera i oni bili saveznici nacista te nisu imali ništa protiv okupacije i podjele katoličke Poljske.
"Komunisti kažu da su se osvećivali zbog ustaških zločina, a što bi onda ustaše trebale reći za zločine nad Hrvatima prije toga – od Radića, prosinačkih žrtava do srpskih žandara koji su Hrvatima ubijali očeve i onda im naplaćivali metak," bio je jasan Pečarić, uz dodatak da zbog svojih stavova ima problema u Akademiji, gdje ga zovu 'crnom ovcom' pa čak i u vlastitoj obitelji…
Ugledni akademik u emisiji nije poštedio niti predsjednika IDS-a: „Razumijem tog Miletića, njemu i sličnima teško je živjeti u državi koja se zove Hrvatska. Nezavisna i samostalna Hrvatska je negacija svega onoga za što su se borili i na što su se zakleli njihovi očevi, oficiri JNA! Njihovi stvarni ideolozi su Karl Marx i Friedrich Engels, a znamo što je za Hrvate rekao Marx – da su najgori narod na svijetu i to zato što je ban Jelačić spasio Austrougarsku (Austriju, JP) i ugušio revoluciju!"

KARAČIĆ: "ZA MILETIĆEVOG OCA GOVORE DA JE BIO OFICIR JNA I SUDJELOVAO U AGRESIJI NA RH!"
O Borisu Miletiću, ali i njegovom ocu – oficiru neprijateljske JNA, u prilogu novinarke Mateje Jozeljić progovorio je i Davorin Karačić, odvjetnik koji se na sudu u Daruvaru izborio za oslobađajuću presudu, za HOS-ovca Damira Markuša i dokazao da nema ništa spornoga u pozdravu 'Za dom spremni'…
"Sam nastup Borisa Miletića u političkom smislu slijedi njegove emotivne preferencije, a do sada je pokazao da mu je crvena zvijezda milija od hrvatskog grba, pa shodno tome – fašizaciju vidi tamo gdje je nema! Za njegovog oca govore da je bio aktivni oficir JNA, pa čak i u vrijeme vršenja agresije na RH! Ne znam je li to točno ili nije, jer ne poznajem ni jednog ni drugog, ali s obzirom da je bivši premijer Zoran Milanović

majku Andreja Plenkovića nazvao 'vojnom lekarkom', baš bih volio vidjeti kojim bi izrazom nazvao oca Borisa Miletića," provokativan je bio odvjetnik Karačić.
Pečarić je u emisiji ustvrdio kako je u slobodnom, demokratskom svijetu, u matematičkoj, znanstvenoj i akademskoj zajednici potpuno normalno iskazivati stavove pa i one poput njegovih, kao i njegovati slobodu mišljenja, no u Hrvatskoj se u zadnje vrijeme događa nešto posve drukčije: "Pa nije normalno da nam naturaju jugokomunističku povjesnicu, isti oni koji danas napadaju ZDS za vrijeme Domovinskog rata podržavali su Srbe i opstanak Jugoslavije, govorili su da su svi Hrvati 'ustaše', a Hrvatska 'Tuđmanova ustaška država'…"
Akademik Josip Pečarić, inače rodom iz Kotora, komentirao je i kamenovanje prostorija Hrvatske građanske inicijative u Tivtu, jedine hrvatske stranke u Crnoj Gori. Vijest je prešutjela velika većina medija ili su je popratili tek sa nekoliko sekundi, a voditelj Bujice komentirao je, uz osudu takvog čina, da su primjerice, kamenovane prostorije SNV-a ili SDSS-a negdje u Hrvatskoj – to bi bila udarna vijest svih hrvatskih, europskih i svjetskih medija, a napad bi završio u godišnjem izvješću State Departmenta…
"Ne iznenađuje me da toga još uvijek ima. Znamo dobro tko je to napravio i tko je iz većinski hrvatskog Tivta protjerao Hrvate. Na žalost, u Tivtu ima i Hrvata koji se više osjećaju jugoslavenima nego Hrvatima pa zato gubimo tu bitku. I mene su napali kada sam jednom prigodom gostovao na tamošnjem radiju da sam 'ustaša' koji je pisao peticiju za uvođenje pozdrava 'Za dom spremni' kao službenog u Hrvatsku vojsku…"

UZ SRPSKE PRETENZIJE NA HRVATSKU, POSTOJE I ONE TALIJANSKE!
Komentirao je i činjenicu da se kao pozitivan Titov potez često spominje pripojenje Istre matici Hrvatskoj, na što je Bujanec rekao da se ignorira presudna uloga Katoličke crkve i Bože Milanovića, a s druge se strane ne spominje prodaja Boke Kotorske koju je Crnogorcima prodao upravo Tito iz čega se vidi kakav je on 'Hrvat' zapravo bio.
"Za njih je poželjno da se bilo što odvaja od Hrvatske, da je sve manja, da je sve više jadnija i da je – nema! Pa vidite da se žele odcijepiti od Hrvatske po uzoru na Kataloniju! Tobože, iz 'šale' objavljuju istarske 'putovnice' na društvenim mrežama… Ako im je uzor 'antifašizam' i Tito, kako to da su onda za samostalnu, a ne hrvatsku Istru?! Tu je riječ i o planskom naseljavanju određenih skupina i naroda, što se događalo u Istri pa političke posljedice s kojima se sada susrećemo uopće ne čude…"
Bujanec je u emisiji otkrio iz dobro upućenih izvora, bliskih samom vrhu hrvatske politike da se pojedinci iz vodstva IDS-a vrlo često sastaju sa pripadnicima talijanske obavještajne službe AISE, slično kao što na području Vukovara djeluju agenti srbijanske BIA-e.
"Vjerujem u taj podatak. Postoje i srpske i talijanske pretenzije na Hrvatsku, Talijani bi uz Istru, htjeli cijelu Albaniju, a Srbi bi s njima htjeli imati granicu i u Rijeci," kategoričan je bio gost Bujice.

ONI KOJI NAPADAJU THOMPSONA ZRELI SU ZA VRAPČE!
U emisiji je puštena i snimka užičkog kola u centru Pule, iz kolovoza ove godine, istog grada gdje u Areni brane pjevati najpopularnijem hrvatskom glazbeniku Marku Perkoviću – Thompsonu.

“Na njega postoji strašan udar još od promjene vlasti 2000. godine. Pa je li normalno da Thompsona prozivaju najvećim zlom u Hrvatskoj zbog dvije ustaške kape u publici na koncertu na kojem je bilo 130.000 ljudi?! Netko tko bi u normalnoj zemlji pravio takav problem, bio bi poslan u Vrapče!“

Povodom Svih Svetih, Bujanec je bez komentara, pustio kadrove grobova sa zagrebačkog Mirogoja dr. Franje Tuđmana, Gojka Šuška i Zvonka Bušića – prepunih tisuća zapaljenih svijeća, dok je istovremeno objavio i kadrove pustog groba Josipa Broza Tita u ‘Kući cveća’ iz Beograda, na što je akademik Pečarić prokomentirao: “Tuđmanov grob trebao bi biti novi oltar domovine!”

Kritizirao je i medije koji, kako je rekao voditelj, čine sve kako bi destabilizirali i ispraznili Hrvatsku i opet je pretvorili u koloniju Beograda.

“Nazvao sam ih srpskim slugama. Poznato je da Srbi dijele Hrvate na ‘ustaše’ i ‘srpske sluge’, a ja ne volim biti sluga!”

PEČARIĆ: “SLAŽEM SE S BISKUPOM KOŠIĆEM, NDH NIJE BILA FAŠISTIČKA!”

Osvrnuo se i na govor sisačkog biskupa Vlade Košića kojega je zbog govora na predstavljanju knjige o Thompsonu ‘Pjesmom za Hrvatsku’ napao Predrag Matić i nazvao ga ‘popom’, kao što su to činili komunisti i partizani.

“Fred Matić nikoga ne može uvrijediti, uvrijedio bi nas kada bi o nama govorio lijepo! Biskup može biti samo ponosan. Njegov govor o verbalnoj agresiji srpskih i domaćih političara te Srpske pravoslavne crkve treba pročitati i naučiti napamet svatko! Osnova napada na biskupa je što je rekao da NDH nije bila fašistička država, što i nije. Tuđman je rekao da je u Hrvatskoj postojala fašistička stranka koja je imala tek 50-ak članova. Drugo je što je NDH bila u sklopu onoga što su osvojili Italija i Njemačka, no ona nije bila fašistička nego su ustaše i tadašnja vlast u tadašnjim uvjetima pokušavali opstati na jedini mogući način. Tuđman je rekao da bi pristali i na Sovjetski savez da su nam ponudili samostalnu Hrvatsku. Pravi fašisti su komunisti koji su do ’41. bili uz Sovjetski savez i bili saveznici s nacističkom Njemačkom te dijelili katoličku Poljsku. Po toj definiciji, i oni su fašisti! Hudu jamu mogli su napraviti samo fašisti! Hrvatski branitelji pobijedili su velikosrpski fašizam i oni su jedini istinski branitelji antifašisti u današnjoj Europi,“ jasan je bio Pečarić.

BUJICA EMITIRALA SNIMKU UREDNIČKOG KOLEGIJA PORTALA IMBEX.YU!

Voditelj je u emisiji objavio fotografiju koja je nedavno osvanula na facebooku jednog portala, a koja prikazuje saborskog zastupnika HDZ-a i heroja Domovinskog rata Stiva Culeja s ovcama koje se naziva njegovim ‘glasačima’.

“Nisam psihijatar, ali slika je zanimljiva jer ljudi obično govore o sebi ovakvim djelima, a ovdje su pokazali upravo sebe,“ komentirao je Pečarić, a voditelj Bujice je na provokaciju odgovorio tako što je pustio snimku ‘uredničkog kolegija’ portala kojega je nazvao ‘Imbex.yu’ uz zvukove majmuna u pozadini! ‘Imbex.yu’ ispisao je i na ćirilici, a uz majmune je dominirao i lik tehničara fine mehanike, inače osnivača jednog portala.

“Kad je rat, onda je rat! Culeja su napali zbog izjava u Bujici, pa je red da odgovorim,“ zaključio je Bujanec.

http://www.7dnevno.hr/izdvajanja/akademik-pecaric-srbi-dijele-hrvate-na-ustase-i-srpske-sluge-a-ja-ne-volim-biti-sluga/
http://www.maxportal.hr/vijesti/akademik-josip-pecaric-srbi-hrvate-dijele-na-ustase-i-srpske-sluge-a-ja-ne-volim-biti-sluga/

UGROZE TEMELJA OPSTANKA HRVATSKE I ZDS

Posvećeno g. Nikoli Štedulu

Ugroze temelja opstanka Hrvatske su najveće u samoj Hrvatskoj.
Oni koji su se posvetili borbi protiv hrvatskog naroda i hrvatske države stalno su napadali blaženog Alojzija Stepinca. Najnoviji takav napad je onaj u Sisku gdje mu „antifašisti“ zabranjuju podizanje spomenika. Napali su i ustašku kunu, ali to je bilo u vrijeme Predsjednika Tuđmana, pa im je on brzo pokazao gdje im je mjesto. Napadali su i Hrvatski DRŽAVNI Sabor, pa i ZDS. Napadima se pridružuje svojim odlukama Ustavni sud RH a vlast na proslavi oslobođenja Dubrovnika nije smjela ni spomenuti HOS-ovce koji su ginuli na Srđu spašavajući Dubrovnik da se ne zamjere – kako kažu u najnovijem Hrvatskom tjedniku – PUPOVCU!
Pri tome se napadači, po svojim uzorima iz Srbije, stalno koriste lažima.
Tako i predsjednik Židovske općine Zagreb (ŽOZ) Ognjen Kraus na 79. obljetnice Kristalne noći kaže:
„Danas se u Hrvatskoj izjednačavaju antifašistički pokret i ustaški pokret. To je naša sramota.", Tako je Kraus pred pedesetak okupljenih, među kojima su bili i veleposlanici Njemačke i Austrije te diplomatski predstavnici drugih zemalja ponaša kao sljedbenik poznate tvrdnje: „laž je Srbima najviše pomogla u njihovoj povijesti“.
Naime, nitko u Hrvatsko danas ne izjednačava tzv. antifašiste i ustaše. „Antifašisti“ su uvijek bili protiv neovisne hrvatske države, a ustaše su se borile za hrvatsku državu i to nitko kome je strana upotreba laži ne bi izjednačio. Sasvim suprotno, istina je da mnogi danas poistovjećuju taj „antifašizam“ s fašizmom. Zapravo sami „antifašisti“ to čine kada zbog suradnje ustaša s Hitlerovom Njemačkom proglašavaju fašističkim ustaški pokret pa i sve u NDH. Naime, poznato je kako su komunisti surađivali sa Hitlerom prije ustaša pa je SSSR podijelio s njim Poljsku.
Tako, zapravo ŽOZ organizira obljetnicu prvog masovnog pogroma Židova u nacističkoj Njemačkoj zajedno sa **samoproglašenim** fašistima.
Kraus se, kao „antifašist“ samo bori za očuvanje jugokomunističke povjesnice bazirane na lažima.
Nedavno sam upozorio i na činjenicu kako su hrvatski komunisti rasli sa spoznajom da su njihovi ideolozi Mars i Engels govorili o Hrvatima kao najgorem narodu na svijetu. Zato je njima bijeg u tzv. Jugoslavenstvo bio nekakav spas od pripadnosti svom narodu.
Iako već svi znate ponovit ću i ovdje moju pitalicu:
-Koja je razlika između četnika i Jugoslavena
-Četnik je pošteni četnik, a Jugoslaven je POKVARENI četnik.
Da, zar to nije SAMOMRŽNJA? A Židovka Hannah Arendt nas uči:
„Odricanje od nacionalnih simbola je akt samomržnje.“
Kraus nije Hrvat, ali sve to dobro zna pa i kaže:
„Nije moguće imenovati komisiju koja bi, kao u Hrvatskoj, odlučivala što znači pozdrav 'Za dom spremni', koji je obilježio takozvanu NDH...“
Njemu kao deklariranom „antifašisti“ smetaju nacionalni simboli.
A simbol „antifašizma“ i njihove „borbe za Hrvatsku“ je danas među nama, To je g. NIKOLA ŠTEDUL kome sam i posvetio tekst! Kao što pokušavaju „ubiti“ Hrvatsku „antifašisti“ su pokušali ubiti i Štedula. Dva metka pogodila su ga u usta a četiri u tijelo,

od kojih mu je jedan okrznuo kralježnicu - nisu ga ubili. Kao što ne mogu ubiti Hrvatsku nisu uspjeli ni Štedula. I ne samo to. Štedul uči današnje vlasti kako se tom zlu treba suprotstaviti pa je tako nedavno niz hrvatskih portala objavilo njegovu studiju **U prilog raspravi Vijeća za suočavanje s prošlošću nedemokratskih režima**. Dat ću ovdje neke dijelove te studije o pozdravu ZDS. Naime, s obzirom da sam u mnogim svojim tekstovima i knjigama zastupao slična ili istovjetna gledišta, čini mi se da je dobro ovdje pokazati kakvi su pogledi g. Štedula, pogledi čovjeka čiji život toliko podsjeća na sudbinu naše domovine :

- Mnogi govore da uopće nije potrebno trošiti vrijeme na stvari kao što je ZDS, da to nije bitno ... Ne slažem se, ..., radi se na podrivaju temelja hrvatske države kao i nacionalnog identiteta. Nije sam pozdrav kao takav bit problema nego način i razlozi radi kojih ga se osporava. Unatoč brojnim dokazima da je to pozdrav koji je usidren u duhu i povijesti našega naroda, razni "stručnjaci" stalno ponavljaju očite neistine da ZDS nema uporište u našoj ranijoj tradiciji, nego da je nastao za vrijeme NDH i da je stoga isključivo **fašistički**. Kao što rekoh, tvrde to i stalno uporno ponavljaju političari lijevih i desnih opredjeljenja, prominentni intelektualci, akademici, pa i neki povjesničari, koji bi se kao znanstvenici u toj disciplini trebali strogo držati zadanih načela znanosti, a ne tvrditi nešto samo zato što je to u određenom trenutku politički oportuno, popularno, ili zato što mainstream mediji to nekritički prikazuju kao neupitnu istinu.
- Većina članova Vijeća za suočavanje s posljedicama vladavine nedemokratskih režima izrazila je mišljenje da se o Jasenovcu više nema što raspravljati, a predsjednik Vijeća je odbio podržati inicijativu potpisanu od velikog broja ljudi, u kojoj ugledni akademici i intelektualci traže od HAZU da podrži i zaštiti organizirani znanstveni pristup u istraživanju naše povijesti.
- Pozdrav **Za dom spremni** pojavljuje se u ovakvom obliku 1932. godine u dokumentima Ustaša, organizacije nastale ubrzo nakon krvoprolića za vrijeme rasprave u beogradskoj Narodnoj skupštini 20. lipnja 1928., kad je Puniša Račić ubio Pavla Radića i Đuru Basaričeka i smrtno ranio Stjepana Radića, a Ivan Granđa i Ivan Pernar ranjeni su bez smrtnih posljedica. Dakle ustaški pokret nastao je kao izravna posljedica masakra u beogradskoj Skupštini, izvršenog nad legitimnim i na demokratski način izabranim parlamentarnim zastupnicima hrvatskoga naroda, kao odgovor na teror **fašističkoga i terorističkoga nasilju nad hrvatskim narodom u monarhističkoj Jugoslaviji.**
Dakle, **ZDS** zapravo simbolizira prvi ozbiljan otpor deklariranoj kraljevoj šestosječanjskoj diktaturi odnosno velikosrpskom fašizmu i terorizmu.
- Tadašnji ustaški otpor velikosrpskom fašističkom teroru pozdravilo je čak i onodobno vođstvo komunističke partije. Tj. komunisti tada nisu ZDS smatrali fašističkim pozdravom, niti ustaše fašistima, nego sasvim suprotno, smatrali su poželjnim i opravdanim ustaški otpor protiv fašističke diktature kralja Aleksandra i njegova velikosrpskoga hegemonizma
- U svim tadašnjim komunističkim glasilima, od Proletera, Našeg puta pa do partizanskog Vijesnika iz ratnih dana, vodstvo komunističke partije stalno je pisalo o neviđenom nasilju i teroru beogradskog režima, služeći se obično terminom ***„vojno-***

fašistička diktatura i velikosrpska hegemonija". Upravo u tom razdoblju Ustaše su se čitavo desetljeće borili protiv Fašizma, služeći se pozdravom Za Dom Spremni.
- Ogromna većina Ustaša su i kasnije za vrijeme rata u NDH ostali ono što su bili i kad su se borili protiv krvave fašističke diktature kralja Aneksandra – dakle ostali su borci u obrani svoje tek uspostavljene države, služeći se pozdravom ZDS – doduše, kasnije modificiranim u NDH za određene prigode u - Za Poglavnika i Dom Spremni.
- Štedul **odgovara i na pitanje Kada su i zašto komunisti počeli ustaše nazivati fašistima?** Komunisti su se stavili na čelo partizana i NOP-a, s tada glavnim ciljem da tek uspostavljenu NDH unište. To je pravi uzrok i začetak tadašnjega GRAĐANSKOGA RATA. (Treba istaknuti da velik dio partizana možda nije bio ni svjestan o čemu se zapravo radilo.) ... Da nije bilo tako onda bi se komunisti i partizani borili protiv Pavelićevoga režima, a ne protiv države. I tu leži pravi razlog zašto su komunisti odjednom morali ustaše proglasiti fašistima, izdajicama i tuđim slugama a njihov pozdrav ZDS fašističkim. Paradoksalno, boriti se u obrani svoje domovine i biti izdajicom!? Ali kako bi komunisti inače mogli opravdati svoju borbu protiv ustaša i domobrana, koji se nisu borili za bilo koju ideologiju, nego su se borili **protiv** - kako su je komunisti zvali - vojno-fašističke velikosrpske monarhije u obrani svoje domovine i svoje tek uspostavljene države -NDH. Komunisti su pak, zajedno s partizanima i po nalogu Kominterne, nakon raskida sporazuma između Hitlera i Staljina, morali promijeniti svoju politiku i boriti se za uspostavu nove Jugoslavije, a to je bilo nespojivo s postojanjem samostalne hrvatske države, pa je i NDH trebalo proglasiti **fašističkom**, da bi bilo opravdano rušiti ju i boriti se protiv svih onih koji su ju branili, pa i proglasiti ih izdajicama i fašistima, po boljševičkom običaju ....
- Kad su 1989. Gorbačova pitali što misli o sporazumu između Hitlera i Staljina neposredno prije Drugog svjetskog rata, on je odgovorio da je to bila opravdana odluka jer se radilo o spašavanju SSSR-a i tamošnjih naroda. Zašto bi taj slučaj bio politički i moralno opravdaniji od onoga što je napravio Pavelić? Hrvatski narod u to doba sasvim sigurno nije bio izložen manjoj pogibelji od Rusa i drugih naroda u SSSR-u. Napokon, zašto bi bilo s moralnog stanovišta opravdanije za zapadne sile, zbog ugroze od Hitlera, ući u savezništvo sa Staljinom, koji je imao radikalno drukčija ideološka stajališta i svjetonazorska uvjerenja. Zapadni saveznici su ipak imali veći izbor jer nije im prijetila onakva pogibelj s kakvom je bio suočen Pavelić i hrvatski narod, koji i nije imao stvarnoga izbora.
- Kako se pozdrav ZDS može uspoređivati sa Zig Hail? Kako se Ustaše kao branitelje svoje domovine može uspoređivati s agresorskom vojskom Trećeg Reicha, čiji je cilj bio u ime nazi-fašističke ideologije osvajati i pokoravati svijet?

Zato ću ovaj tekst i završiti Štedulovim riječima:
-A ovih dana imamo priliku vidjeti kako se na očigled istinu krivotvori i tumači kao da smo svi odjednom oboljeli od neke kolektivne amnezije, pa se Domovinski obrambeni rat naziva građanskim, branitelje se proziva fašistima, Tuđmana i sve koji su ga slijedili ustašama. Možemo lako zamisliti kakva bi novija povijest bila da smo rat izgubili, da su tu povijest kao pobjednici tumačili i pisali naši susjedi i domaća peta kolona. Bilo je dosta pokušaja da se i branitelje iz Domovinskog rata stigmatizira kao apsolutno zlo. Da je rat izgubljen lako je zamisliti kakva bi sudbina branitelja bila. Ne treba se zavaravati, bili bi sotonizirani isto kao i ustaše. Progon HOS-a i njihovog vojnoga

pozdrava samo je predigra za ono što bi uslijedilo ako se svi skupa ne bismo tomu ozbiljno suprotstavili.

HVALA gospodinu Štedulu i svima vama!

Akademik Josip Pečarić

JOSIP ŠIMUNIĆ I 'ZA DOM SPREMNI', ZAGREB, 2019.

UMJESTO PREDGOVORA

SJETIMO SE ŠIMUNIĆA

(Odgovor Stijepu Mijović Kočanu)

Dragi Stijepo,
Tvoj komentar sam dobio baš kada sam razmišljao o Josipu Šimuniću i sramotne uloge hrvatskih vlasti u njegovom slučaju. Zapravo mnogo toga o čemu je ovih dana pisao cijeli niz državotvornih komentatora povodom pravomoćne presude koju je donio Visoki prekršajni sud, a čiju presliku Jutarnji list piše da ima, stoji da je pozdrav "Za dom" i "Za dom spremni" korišten i kao službeni pozdrav ustaškog pokreta NDH koji je nastao od fašizma i koji je utemeljen na rasizmu i time simbolizira mržnju prema ljudima različite rase, vjerskog i etničkog identiteta.
Zapravo mi se jako sviđa ovaj dio u kome se ne pravi razlika između "Za dom" i "Za dom spremni". A zapravo i Ti o tome pišeš u svom komentaru. Kao što sam i ja komentirao Vučić je srpskim slugama u RH očitao bukvicu zato što nisu uspjeli u zabrani „Bojne Čavoglave". Zato su oni sami preuzeli ulogu u tome, pa Hrvatski tjednik danas konstatira:
Srbi te tuže, Srbi ti sude
Optužni prijedlog: Biljana Kučeković Puharić, Srpkinja
Prvostupanjaska presuda: Slavko Štrbac, Srbin
Drugostupanjska presuda, Siniša Senjanović, sin pukovnika JNA
Objava presude: Slavica Lukić, Srpkinja, supruga Milorada Pupovca
Zapravo je to u stilu moje stare pitalice:
Koja je razlika između četnika i Jugoslavena?
Četnik je pošteni četnik, a Jugoslaven je pokvareni četnik.

Ove sluge u RH ne smiju reći da su "Za dom" i "Za dom spremni" i onda cijelu priču usmjeravaju na to je li ova druga inačica istoga stara ili nije, a Srbi – kao pošteni četnici – ne prave nikakvu razliku i to otvoreno kažu.
Nije im teško kada znaju da hrvatske vlasti rade ono što im Vučić kaže, ali ipak!
Da, pogledaj o tome:
https://narod.hr/hrvatska/drago-krpina-s-ustasom-mesicem-prvi-put-sam-slusao-i-pjevao-bojnu-cavoglave
Da, zašto onda Šimunić?
Jednostavno sam odmah kada su ga napali upozoravao kako je "Za dom spremni" samo prirodna nadogradnja pozdrava "Za dom" i usporedio s istim srpskim objašnjenjem njihova pozdrava s raširena tri prsta, kojim je tada vani uspoređen na primjeru Đokovića. Zapravo je i Šimunićev svjedok obrane naš poznati povjesničar dr. sc. Josip Jurčević u svom vještačenju i govorio o ta dva pozdrava.
Tada, a i kasnije s našom Peticijom ZDS kojom smo branili „Bojnu" i Thompsona imali su srpske sluge provodeći velikosrpski Memorandum SANU 2 u RH više uspjeha u napadima na nas.
Ali danas na naslovnici Hrvatskog tjednika čitam uz sliku Presude:
„Obrišite njome ..., bando četnici!"
Potom:
„Nikada Hrvati nisu tako masovno prihvaćali Za dom spremni!"
„Za dom spremni odlučuje o pobjedniku predsjedničkih izbora"
Na kraju naslovnice je spomenuti tekst „Srbi te tuže..."
Zapravo, već su i u pjesmi:
Poslušajte glazbeni odgovor mladih Hrvata na pokušaj zabrane pjesme "Bojna Čavoglave"
https://m.youtube.com/watch?v=uKC8AqaFcQs

Za Dom – spremni!

U Zagori na izvoru rijeke Čikole
Na bojištu spjevana Bojna Čavoglave…

Branili su domovinu hrabri ratnici
Uz tu pjesmu slavili su, a i ginuli…

Na frontu od Vukovara do Dubrovnika
Slavna pjesma ratnicima moral dizala…

A danas nam oni žele zabraniti nju
Pjesmu koja najavljuje našu pobjedu…

Glave dižu oni što su tad' se skrivali
Dok su hrabri branitelji uz nju ginuli…

I govore da je zločin danas pjevat ju
Pjesmu s kojom branili smo našu Hrvatsku

I neka nas sve zatvore, al' neće uspjeti
Sa usana slavnu pjesmu nikad skloniti…

Hvala za sve našem Marku iz Čavoglava,
Hrvatska ti zaboravit neće nikada…

Tekst je napisao Max Križanić, na originalnu melodiju pjesme “Bojna Čavoglave”, a otpjevali su ju i odsvirali braća Kumerle

Pozdrav
Joško

STIJEPO MIJOVIĆ KOČAN,

NA ČIJOJ JE STRANI HRVATSKO DRŽAVNO ODVJTENIŠTVO

Dragi Joško,

Kad bih imao naslov ovomu, on bi bio: NA ČIJOJ JE STRANI HRVATSKO DRŽAVNO ODVJTENIŠTVO, prema svi znamo izdajničku istinu te je pitanje samo retoričko!

Radio sam podkraj socijalističke Jugoslavije antologiju hrvatskoga narodnog preporoda naslovljenu **Ilirae lira,** radijski sam, dakle auditivno, predstavio to razdoblje u kojemu naivni i dobrote te žudnje za bratimljenjem sa srbskim narodom, hrvatski narodni preporoditelji kliču “naš Vuk“ i pjevaju budnicu u kojoj je stih ZA SLOBDU I ZA DOM / HRVATSKI DOM. Taj „naš Vuk“ iskoristio je tu dobrodušnost i prostodušnost hrvatskih rodoljuba i njihovo prihvaćanje štokavskog, zbog razloga jer njime govore i Srbi, a odricanje samih sebe, to jest od svojega čakavskog i kajkavskog narječja (a to je i Gaju i Vuku diktirao Beč/Europa čiji su poslušnici oba bili!) – bržebolje taj prevrtljivi šovinistički lažov, Karadžić, dakle –„proglasio je „Srbi svi i svuda“! Do dana današnjega koristi se ta podvala da su i Hrvati „Srbi katolici“ jer službeno i ozakonjeno govore i pišu štokavski, „zaboravljajući“ da su štokavci i Bugari i Rusi i Bjelorusi i većina slavenskih naroda… Do dana današnjega ta podvala uvjetuje da se hrvatske pokrajine proglašavaju „srbskim zemljama“, da se grade velebne srbsko-pravoslavne crkve uz Jadran... I druga posrbljivanja, da ne ponavljam što svi znaju.
Onaj koji je okupatorima koji su oružjem navalili porobiti Hrvatsku gromko pjesmom poručio NE ĆETE U ČAVOGLAVE DOK SMO ŽIVI MI narodni je junak, heroj, može biti uzor svim Hrvatima i svim građanima Hrvatske koji vole svoju Domovinu. Treba dobiti, i trebao je već davno dobiti, najviša državna odlikovanja. Tko mu ih uskraćuje, na korak je od izdajnika. Svi oni koji ga optužuju da je fašist samo zato jer je branio svoj dom, svoj rodni kućni prag od fašista porobljivača, time otkrivaju sebe kao suradnike okupatora te bi ih, kao kolaboracioniste porobljivača Hrvatske, hrvatski držani odvjetnik, to jest njegove službe, trebale makar pozvati na razgovor i priupitati te zapisati zašto se svrstavaju uz fašističkog okupatora pa još svoj fašizam, svoju mržnju, svoje pristajanje uz okupaciju nedužnih pripisuje onomu koga su nasilno napali!? Uostalom, zašto državni odvjetnik postoji? Valjda zato da brani svoju zemlju i svoju državu, isto kao što je to radio i Marko Perković, a ne one koji je, puni mržnje, napadaju i negiraju?!

Zašto se, dakle, državni odvjetnik, svojim nedjelovanjem i opstrukcijom svojih zakonskih obveza svrstava uz okupatore Hrvatske? Famozni „govor mržnje“ nigdje se ne pokazuje u tolikom šovinizmu koliko u napadima na Marka Perkovića Thompsona i na njegovo NE ĆETE U ČAVOGLAVE DOK SMO ŽIVI MI: državni odvjetnik trebao bi ih dakle sve, i novinare i dužnosnike, vrlo ozbiljno priupitati da objasne zašto se svrstavaju na stranu okupatora Hrvatske!?

Da se prikrije to NE ĆETE U ČAVOGLAVE, znači ne ćete osvojiti Hrvatsku, prešućuje se ta bitna rečenica, a ističe da ne valja ZA DOM SPREMNI. To je smicalica: taj usklik, kao što vidite, ima duboko korijenje u hrvatskom narodu, nikoga ne napada, a i prema srbskom narodu je prijateljski, samo brani rodni dom od okupatora: **za slobodu i za dom!** U obliku **za dom spremni**, svi to znaju, nastao je kao otpor velikosrpskom fašističkom porobljavanju i torturi za kraljevine Jugoslavije, nakon ubojstva Stjepana Radića u beogradskom parlamentu osobito. Njime su se za NDH, POZDRALJALI SVI, i Srbi, kako svjedoči Lojzo Butorac iz Siska koji se tog vremena sjeća, a ustaše su se pozdravljali ZA POGLAVNIKA (i dom spremni)! No, to ZDS tu je izdvojeno samo zato da se pokuša onemogućiti sve što je hrvatsko i sve što je hrvatska država, ma kakva bila. Još ako su to izvikivali i Thomsonovi suborci, eto dodatna razloga da stvarni fašisti njih proglase fašistima, dakle onima koji ih napadaju; nečuveno, neviđeno, nedogođeno nigdje osim u propagandi četničkog pokreta u Hrvatskoj, aktualno u pojačanim nasrtajima na Hrvatsku od kuda se god može!
Opaska: Thompsonove koncerte ne slušam, odgojen sam uz tamburicu svojega oca, također Marka, koji je izradio i danas sačuvanu i od stradanja u ratu obnovljenu tamburicu te je i svirao na njoj…Imam, dakle, drugačiji glazbeni odgoj i ukus. Ni njegove domoljubne pjesme ne znam (imam svoje!) osim jedne, objavljene u prošlom broju *Hrvatskog tjednika*. Treba popraviti strofu u kojoj se ponavlja dva puta ista rima, Thompson je, očito, vrlo nadareni amater, inače, s posebnoga domoljubnog kritičko-prosudbenog motrišta, nema joj nikakva prigovora, dapače, zaslužuje sve pohvale. Međutim, književno-kritičkih motrišta je ukupno sedam, šest nezaobilaznih, što zna svatko upućeniji u teoriju i poetiku. Razlikujem Perkovića pjesnika od pjevača, a osobito od borca branitelja Domovine. Kada sam prvi puta, usred rata, čuo to NE ĆETE U ČAVOGLAVE DOK SMO ŽIVI MI, znao sam da našim i okupatorima neće uspjeti porobiti Hrvatsku. Da ima tko braniti nas! A za DOM braniti spremni moramo biti svi državljani Hrvatske, svi i uvijek! Sve drugo su ružne objede i protuhrvatska naklapanja četnika-fašista. Tko od „hrvatskih dužnosnika“ prijanja uza njih, ili namjerno to ističe, ili prešućuje, a ne bi smio prema dužnosti koju obnaša, isti je kao i svaki drugi fašist i porobljivač.
Uostalom, I SRBI SU BILI USTAŠE, zar to ne piše srbskom ćirilicom na grobu jednoga od njih, na fotografiji koju sam Ti već ranije proslijedio (meni su je poslali!). Možeš i to i ovo poslati čitateljima Tvojih tekstova, ako Ti se čini uputno.
Pozdrav
Stijepo

http://dragovoljac.com/index.php/razno/17710-sjetimo-se-simunica

DOPISIVANJE S LILI BENČIK, DRAGOVOLJAC.COM, 2021.

ŠKABRNJA 2021.

Subject: Re: PRAVNIK - KLEPETALO
Date: Fri, 19 Nov 2021 11:42:13 +0100
From: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>
To: lili bencik <bencikl195@gmail.com>
CC: predsjednik@predsjednik.hr <predsjednik@predsjednik.hr>, predsjednik@sabor.hr <predsjednik@sabor.hr>, predsjednik@vlada.hr <predsjednik@vlada.hr>, Kabinet Predsjednika <kabpred@hazu.hr>, v
:

Poštovana gđo Benčik,
Nisam Vam odmah odgovorio iako sam dvojio oko toga.
Zašto?
U momentu kada sam dobio Vaš e-mail čitao sam novi broj 'Hrvatskog tjednika' i reagiranje g. Juraja Ciglera iz Čakovca:
Šerbedžija nije početnik, on je pokvareni četnik.
Čitam u Hrvatskom tjedniku *broj 894 od 11. studenoga 2021. kako vaš suradnik Joško Čelan Šerbedžiju naziva početnikom. Ne slažem se s tom tvrdnjom!*
Prema vlastitoj tvrdnji dotični glumac je Jugoslaven koji od početka radi protiv Hrvatske (i to dobro unovčuje), tako da se nikako ne može tretirati početnikom u svojoj raboti. Mislim da je mnogo precizniji naziv 'pokvareni četnik' suglasno klasifikaciji hrvatskog akademika Josipa Pečarića. Kao što ste vjerojatno već čuli, njegova definicija razlike između četnika i Jugoslavena glasi: 'Četnik je pošteni četnik, a Jugoslaven je pokvareni četnik'. Šerbedžijino jugoslavenstvo, a i nekih drugih 'uglednih' ličnosti možete vidjeti u video-isječku koji je kružio internetom i gdje su u društvu Šerbedžije bili Danko Končar, odvjetnik Anto Nobilo i ostali koji su pjevali Po šumama i gorama.

Dvojio sam da vam odmah odgovorim i ovo spomenem jer mi se učinilo da bi ovo bilo dobro da pročita Josipovićeva kćerka koja je ipak završila fakultet isti kao i ja, pa u njenu moć logičnog rasuđivanja ne smijem sumnjati bez obzira koliko je važan odgoj u obitelji.
Rano u jutru sam krenuo iz Zagreba s arhiepiskopom HPC Aleksandrom i njegovom suprugom. U Karlovcu nam se pridružio podpredsjednik tek registrirane udruge hrvatskih pravoslavnih branitelja. U Škabrnji smo se u kući Marka Miljanića našli s predsjednikom te udruge pukovnikom Ratkom Despotom i Josipom Stjepandićem. Inače, Ratko Despot rođen je 1955. u mjestu Bulić pored Benkovca a prilikom pokušaja atentata na predsjednika Tuđmana u travnju 1990. u Benkovcu, on je javno grupi četnika u policijskim odorama izjavio: „Dobit ću svoju hrvatsku državu i svoju Hrvatsku pravoslavnu crkvu". To njegovo čvrsto stajalište i hrabro ratovanje u obrani hrvatske domovine doveli su do toga da ga je RSK osudila na smrt (u odsutnosti) i objavila nagradu za njegovu glavu. A danas je osnovao udrugu, a vjerujem da će uskoro i hrvatska država imati vlast u rukama hrvatskih domoljuba pa će i registrirati HPC.
Vjerujem da znate da sam više puta naglasio da je ZDS ono što nam jasno pokazuje tko je od hrvatskih političara sluga onih svjetskih moćnika koji nisu željeli Hrvatsku i koji su na razne načine pomagali naci-fašističku srpsku agresiju na Hrvatsku.
To im je u sjajnoj propovjedi – zapravo – rekao zagrebački pomoćni biskup Ivan Šaško: *„Bilo bi nam drago da se i neprijatelji odlučuju za dobro, ali trideset nas je godina hrvatske slobode, ostvarene na vukovarskim i drugim žrtvama, naučilo da smo mi u Hrvatskoj mnogo veća prijetnja samima sebi, odnosno svojoj sreći", poručio je Šaško. Dovoljno je vidjeti koje su znakovlje nosili ljudi koji su Vukovar razarali, a koje je bilo na odorama branitelja Vukovara*
Govoreći o simbolici Vukovara Šaško je rekao da je Vukovar postao simbolom koji nas nadilazi, da nigdje nema toliko života koliko ga ima u simbolu jer on okuplja, povezuje, komunicira, po njemu se prepoznajemo, u njemu otkrivamo smisao i vrednote, a njime izražavamo osjećaje, pripadnost i nade.
No, dodao je, simboli lako postaju i susretišta prijateljstva i poprišta sukoba.
U hrvatskome društvu se povremeno unese takozvani 'problem simbola', odnosno preispitivanje o tome koji su simboli prihvatljivi za suvremenu Hrvatsku, upozorio je.
Ako budete željeli čuti, Vukovar će vam reći, istaknuo je Šaško, dodavši da svaki narod vuče određena opterećenja iz prošlosti. Naglasio je da opravdanost korištenja simbola treba proći provjeru smisla, a rat protiv Hrvatske, posebice u Vukovaru, zorno pokazuje tu provjeru.
„Zbog toga nisu potrebna ni posebna vijeća ni povjerenstva, ni akademske rasprave ni duboke semiotičke i semantičke raščlambe. Dovoljno je vidjeti koje su i kakvo znakovlje nosili ljudi koji su Vukovar razarali, a koje je znakovlje bilo na odorama ljudi koji su Vukovar branili, štitili živote drugih pronoseći svoje živote", rekao je Šaško.
Ocijenio je da je došlo vrijeme kada se, osobito mladima, mora odgovoriti na jednostavna pitanja, poput toga – "Kako je moguće da bude prihvatljivo znakovlje pod kojim je mrcvaren Vukovar? Koji su to 'totalitarizam' zastupali i promicali ljudi koji su ovdje branili svoj dom?"
"I dovoljno je potražiti simbole koji su ostali na stratištu Ovčare ili na minskim poljima, na kojima je ljudskost prožeta božanskom ljubavlju ostavljala dijelove tijela i živote, da bi ženama, starcima i djeci otvorila stazu do slobode", dodao je.

Vukovarsko zajedništvo, tako potrebno i samom Vukovaru, sposobno odgovoriti na svaku podjelu
Vukovar i Hrvatska branjeni su snagom povjerenja. To je bio oslonac jednih drugima, bez kojega nije bilo moguće podnijeti takve napore. Povjerenje – ta dragocjena snaga međuljudskih odnosa, naglasio je Šaško, upitavši zar ovih mjeseci, u teškoćama koje nas pritišću, ne vidimo narušenost, čak i izostajanje povjerenja u našemu narodu?
"Za povjerenje je ključna istina", rekao je Šaško dodavši: "Kako možemo očekivati povjerenje naroda u jednome važnom pitanju, ako istina izostaje u drugim važnim pitanjima? Ako istina nije uzeta kao kriterij za pročišćavanje spomena naše nedavne prošlosti; ako se neistina promiče glede Drugoga svjetskog rata i poraća te tadašnjih žrtava; ako se neistinom brani stečene povlastice nositelja i dionika komunističke ideologije i njihovih potomaka".
https://kamenjar.com/biskup-sasko-dovoljno-je-vidjeti-koje-su-znakovlje-nosili-ljudi-koji-su-vukovar-razarali-a-koje-je-bilo-na-odorama-branitelja-vukovara/
Tekst cijele homilije dan je na portalu HKV-a:
https://www.hkv.hr/domovini/domovinski-rat/38511-vukovar-i-skabrnja-homilije-mons-saska-i-mons-puljica.html
Skejo i njegovi HOS-ovci su sigurno slušali biskupa
(https://direktno.hr/domovina/vukovar-stigli-i-pripadnici-hos-predvodio-ih-skejo-250715/)
koji zapravo govori koliko je on i njegovi vrjedniji od cijele hrvatske vlasti i većeg dijela oporbe. (Nedavno sam na dragovoljac.com objavio i knjigu o HOS-u,)
A meni je izgledalo kao da sam i ja u Vukovaru. Slično je bilo i kada je u Vukovaru propovijed održao željezanski biskup Egidio Živković. Tada su vlasti pokazale svoju 'ljubav' prema Hrvatskoj tako što su isključili Thompsonu mikrofon. Ja sam se u Kninu na predstavljanju moje knjige „Matematika pjesme i nogomet" upitao je li zapravo biskup Živković u Vukovaru predstavljao tu moju knjigu:
„Pa jasno je iz naslova knjige da u njoj govorim o samome sebi (matematika), Thompsonu (pjesme) i o Modriću, Galiću i Vatrenima (nogomet).
A biskup Živković je duhovito govorio o odnosu hrvatskih vlasti tj. glavnih (prosrpskih) medija u Hrvatskoj prema Thompsonu i Modriću, Daliću i Vatrenima već na samom početku propovijedi. Uz veliki pljesak nazočnih (osim onih iz Vlade) rekao je:
„Iako imam 500 godina stare hrvatske gene s ovih prostora, odmah obećavam medijima da neću danas pjevati: geni, geni kameni, ali ću zato govoriti geni, geni hrvatski ... pa se nadam da mi neće nitko danas isključiti mikrofon."
Iz biskupove propovijedi je i ovo:
Promatrajući zbivanja u Hrvatskoj moram vam kao neutralan promatrač iz Austrije reći sljedeće. Istina je i ovo, da su se naši mrtvi borili protiv dugogodišnjega zla koje ste imali i u svojim redovima. Neki žele nasilno progutati tu čistu dušu hrvatskome domoljubu. Žele iščupati hrvatsko srce braniteljima, koje kuca za moju staru Domovinu. Ja kao gradišćanski Hrvat ne dam nikome Hrvatsku – a ne dajte je ni vi!
Možda biskup nije mislio na Thompsona, ali kao da jest jer je Thompson stalna meta onima koji ne vole Hrvatsku zato što u Thompsonu prepoznaju onog koji brani domovinu.
A Biskupu je Thompson bio inspiracija i kada je govorio o odlascima iz Hrvatske:

Osjećam veliku bol i tugu kada čujem istinu, kako stotine tisuća mladih napušta ovu prelijepu zemlju za koju su mnogi ginuli. Gubite zdrave i mlade snage koje su mogle: obnoviti državu i podići palo gospodarstvo. Iseljavanjem, neki vode podmukli rat protiv Domovine. Ali znajte, vratit će se Ivan jednoga dana i on će pitati: čija je ovo livada, čija je ovo trava? Pitat će, čiji je ovo Vukovar, čija je ovo Slavonija i Dalmacija, čija je ovo Hrvatska? Moja i naša!

Zapravo posebna veza Thompsona i Knina je pjesma 'Anica – Kninska kraljica'.

Svojevremeno su u Njemačkoj preveli sve njegove pjesme. Nije im smetala „Bojna Čavoglave“ već „Anica“. U riječima te pjesme su prepoznali „Oluju“ i ono što je sedam dana poslije „Oluje“ rekao sam Slobodan Milošević rekavši kako su Srbi bježali kao zečevi! A njihov „vožd“ je tada s divljenjem govorio o braniteljima Vukovara. O tom strašnom hrvatskom genocidu kada su „genocidni“ Hrvati ovdje od ljudi pravili zečeve napisao sam knjigu: *Hrvatski genocid: Napravili zečeve od Srba,* Zagreb, 2014.“

A moja Ankica mi jutros komentira riječi biskupa Šaška: „Govorio je kao da Tebe čita.“ Podsjetio sam je na moj susret s biskupom kada je on umjesto nadbiskupa bio nazočan na jednoj proslavi dana Akademije i prišao mi je da me pozdravi. Odlazeći je dobacio: „Čitamo Vas!“

Naravno, jasno je da hrvatski domoljubi slično misle pa biskup ne mora mene čitati da bi govorio slično meni ili obratno. A to je spomenula i Ivana Haberle predsjednica udruge »Žene u Domovinskom ratu Zadar« kada smo se susreli jučer u Škabrnji komentirajući Stjepandićev komentar kako voli citirati jednu njenu izjavu.

Zapravo sreli smo se zahvaljujući činjenici da me je prepoznala Julienne Bušić supruga našeg velikana Zvonka Bušića. A sreli smo se samo jedanput kada je došla u Zagreb i bila kod gđe Đurđe Šušak. Tada je gđa Đurđa pozvala Ankicu i mene na večeru na kojoj je bila i Julienne. (Đurđi sam posvetio knjigu o njenom suprugu velikom ratnom ministru Gojku Šušku, koja je također dana na portalu dragovoljac.com).

Bilo je puno dragih mi susreta u Škabrnji sa poznatim (npr. Peđa Mišić) i nepoznatim domoljubima.

Nevjerojatno je bilo vidjeti kolone i u Vukovaru (prvi su stali na groblje dok neki još nisu ni krenuli, a put je dugačak 5.5 km) i u Škabrnji.

Bilo je i onih drugih koji vladaju u RH, a djeluju tako da se na njih odnose moje riječi koje sam napisao još kada je Račan došao na vlast. Naime tvrdio sam da je meni ipak bolje nego njemu:

„On vlada državom čije ime ne voli, a ja živim u državi čije ime volim!“

Oni su u Vukovaru pokazali svoju 'ljubav' prema svom narodu. Oni svi redom cijepljeni su stajali ispred oltara na velikoj udaljenosti s maskama odvojeni od naroda koji se nije pridržavao njihove preporuke.

Vladajući su im time poručili kako znaju da njih, iako su cijepljeni, mogu zaraziti od cijepljeni, ali maltretiraju neposlušne u narodu pa im poručuju: Cijepljeni nas slušaju pa ne moraju dokazivati jesu li bolesni ili ne. Oni zato imaju pravo zaraziti druge, a neposlušni ne mogu ni raditi niti imaju pravo zaraziti druge. Uostalom, i zbog Domovinskog rata više proganjaju one koji su branili domovinu od onih koji su bili sudionici u naci-fašističkoj agresiji na Hrvatsku, zar ne?

Draga gđo Lili, siguran sam da ste Ti i Tvoj suprug imali nezaboravan posjet našem Vukovaru u kome imam puno prijatelja među braniteljima i o kojima sam napisao knjigu „Vukovar i njegov Stožer“, Zagreb, 2013.

Puno Te pozdravlja, Tvoj
Josip

Slike iz Škabrnje možete vidjeti na:
https://hrvatskapravoslavnacrkva.wordpress.com/category/uncategorized/
Evo nekih od njih:

Ž

ZAVRŠNI TEKSTOVI

VUČIĆ JE U PRAVU!

Moram izraziti svoje nezadovoljstvo skandaloznim odbijanjem ulaska Predsjednika Republike Srbije u Hrvatsku.
Naime, Predsjednik Vučić je uredno prijavio posjed prvom čovjeku RH Miloradu Pupovcu.
Danas je opće poznato da je Pupovac po rangu u RH iznad i Predsjednika RH i Predsjednika Vlade RH i Predsjednika Sabora RH i to je tako lijepo prikazano i slikom:

Da se radi o stvarnosti u RH pokazuje i današnja kolumna Zvonimira Hodaka (vidjet Prilog) gdje on opisuje RH kojoj je na čelu doista Milorad Pupovac.
Naravno Hodak i ja baš ne mislimo isto kad je u pitanju odgovor Plenkovića Vučiću, ali i ne moramo u svemu biti istomišljenici, zar ne?
Meni je Plenkovićevo reagiranje prirodno jer je Vučić ipak trebao imati u vidu kolika je nezgodna pozicija navodno čelnih ljudi u RH pa to nije trebao tako javno pokazati najavljujući svoj posjet samo istinski čelnom čovjeku.
Očito je kako Vučič misli da to svi u RH znaju, ali u svijetu sigurno ima poneko tko ne zna za to, zar ne?
Zato je Predsjednik Vlade RH morao reagirati!
S druge strane Vučić i Pupovac moraju biti zadovoljni takvim Plenkovićevim reagiranjem jer im ipak nije rečeno kako takvim postupkom oni iznova pokazuju svoje nepriznavanje postojanja RH (sjetimo se da je u Rusija priznala Ukrajinu).

Posredno Plenković im je samo priznao činjenično stanje koju pokazuje slika s portala narod.hr, zar ne?

Josip Pečarić

https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/31400-vucic-je-u-pravu

PRILOG

HODAK: KAKO ĆE LIJEVA FALANGA PREŽIVJETI OVAJ PLENKOVIĆEV 'NOŽ U LEĐA'?

18/07/2022

Kad vam sve krene niz brdo, a život sliči na "prosjačku operu", u kuću ulazite kroz dvorišna vrata, supruga šuti danima, a njezin pogled govori sve… Sjetite se da načelnik Murtera možda upravo sada objašnjava supruzi na što JE potrošio oko 1500 eura između 1 i 4 sata ujutro dok je bio na službenom putu u prijateljskoj Austriji.

Sjetite se kako je bilo navijačima Dinama u "samoupravnom socijalizmu" kad su sanjali o prvaku punih 24 godine. Sjetite se današnjih navijača Hajduka koji 17 godina čekaju krunu.

Sjetite se kako je trenutno ponosnim članovima HDZ-a koji se sjećaju dana ponosa i slave kad su se krale tvornice, firme, stanovi, a sad su spali na to da kradu zahrđalo željezo na prugama. Zlobnici tvrde da je glavni razlog zbog kojeg su Slovenci odlučili ukloniti famoznu "žilet žicu" na granici s Lijepom našom upravo strah da ta žice ne završi kao "staro željezo" kod naših "kolekcionara". Priča se da je u pitanju čak opstanak koalicije. Da je Kajtazi navodno nazvao premijera i zaprijetio: "Ne dirajte u željezo ili pada Vlada".

Sjetite se kako je onima koji znaju da smo definitivno ostali bez naše kune. Kune koja je ne tako davno bila najjača valuta u svijetu. Na primjer, za jednu kunu mogla se kupiti tvornica!

No, nije se sve ukralo. Sjećam se jednog "kukavičjeg jajeta" naših ljevičara koji su na fejsu objavili sliku crne majice na kojoj je pisalo: "HDZ sve što imam sam ukrao, samo sam diplomu kupio!".

Sjetite se kako je našim dragovoljcima, borcima legendarnih brigada, 4. Splitskoj, Pumama, Vukovima, Tigrovima… koji su "treću armiju" u Europi pretvorili u zečeve kako je to "lepo rekao Sloba", a koji danas mogu birati gdje i na koji koncert u Lijepoj našoj žele otići. U Šibeniku pjeva Momčilo Bajaga, isti onaj Momčilo koji je 1993. godine u Kninu pjevao četnicima. U prvim redovima sjedila je i Varja Đogaš, supruga HDZ-ovog kandidata za gradonačelnika Splita. Srećom, onog legendarnog Šibenčanina koji je vikao "obadva, obadva su pala…" više nema među živima. S njim je otišao i njegov duh pa je naša Varja mogla potegnuti iz Splita u Šibenik.

Hrvatsku smo obranili od poplava za vrijeme Anke Taritaš-Mrak, ali su nas naknadno poplavili oni koji od 90-tih pjevaju o ljubavi i miru s četnicima, partizanima i orijunašima. Za svakog našeg orjunaša ponešto. Zadar je raširenih ruku dočekao Šerbedžiju i njegov raskošni pjevački antitalenat, Šibenik Bajagu, Split Gorana Bregovića, Dubrovnik čeka Boru Čorbu… Jednog pjevača nigdje ne moraju čekati. Marka Perkovića Thompsona. On se u onim "nacionalističkim" vremena prijetio da ćemo "mi njima" pokazati. Sjetite se kako je njemu, osobito sada kad se bori sa strašnom obiteljskom tragedijom. Bog mu pomogao!

Bravo, Ivo!

Sjetite se kako je studentima Filozofskog faksa u Zagrebu kojima "noviju hrvatsku povijest" piše Ivo Goldstein. Dragi i popularni profa kaže: "Dio problema koje danas imamo u Hrvatskoj proizlazi iz činjenice da gradimo društvo na temeljima ideja Stepinca i Tuđmana, a zapravo nam oni ni po čemu ne mogu biti idejni vođe". Bravo Ivo!!! To je dobri stari dijalektički materijalizam. Studiraš "noviju hrvatsku povijest", a doktorat radiš u Beogradu. Naravno da onda ceh plaćaju Stepinac i Tuđman i studenti Filozofskog faksa.

Navijače Dinama nakon 24 godine čekanja spasio je Ćiro Blažević. Tko će, međutim, spasiti studente povijesti na filozofiji. Klasić, Jakovina, Markovina? Tko će od njih biti "idejni vođa"? Za početak da svaki brucoš na kaminu svog trosobnog stana drži sliku "ljubičice bijele". Vrijeme nepovratno leti. Svake godine barem netko diplomira kod drugova kojima se diže tlak na tri stotine nečega kad se spomenu Stepinac i Tuđman. To je "The fruits of evil" iliti plodovi zla.

Dobro, priznajem, možda sam previše sklon tamnim, crnim bojama i stereotipima. Recimo, uvijek možete vidjeti pametne muškarce s glupim djevojkama, ali nikada pametnu djevojku s glupim muškarcem. Razmislite… jednostavno je.

Studentski pokret iz 1971. godine završio je "velikim raspustom", a za njegove sudionike "velikim odmorom".

Ni priroda nam više nije sklona. Potresi, tuče, poplave na sve strane. Seljaci i usjevi su uništeni, Šibenik i Pula skoro odoše u ambis. Dalmacija gori, a korona čeka da završi sezona. Kako preživjeti? Kako se uhvatiti u koštac s podivljalom inflacijom? Narodni zastupnici odoše na dvomjesečni godišnji odmor, ostaviše narod oduševljen k'o u vrijeme druga Tita da se sam bakče s inflacijom i nedostatkom novca. Vladajućima je jedino važno kako srezati ustavne ovlasti predsjednika države. OLAF nas nervira. Uz DORH, USKOK, PNUSKOK, priče o "koruptivnim hobotnicama"… Apokalipsa sada. Očekuje li nas stvarno vruća jesen? Da, ali ne samo zbog temperatura. Malo me razveselio post o razlikama između Srbije i Hrvatske. Humor je provjereni lijek, pa vam ga prenosim:

Dakle razlike: Hleb-Kruh

Zatim	Supa-Juha
Pa	Čokanjče-Fraklec
Pa	Voz-Vlak
pa	…-More
pa	…-EU
pa	…-NATO
pa	…-Euro
pa	…-Schenegen
pa	Futbal-Nogomet (i to 2. i 3. mjesto na svjetskom nogometnom prvenstvu).

Usput, to je navodno došlo iz jednog našeg ministarstva. "Još Hrvatska ni propala…" davno je rekao Božo Broketa, čuveni branič Hajduka. Dr. Ivica Granić nas voli podsjećati. Legendarni Anton Gustav Matoš 1909. godine reče: "Napredna Hrvatska je tamo gdje nema Starčevićeve misli. Najbolji Hrvati su Srbi. Glavni branilac ustava i hrvatskog prava je Pribičević.

Glavni izdajice hrvatstva su Frank i Hrvatsko pravo. Dopušteno je s oduševljenjem besjediti samo o kralju Petru… Napadati vjeru je najbolje sredstvo širenja pučkog morala i patriotizma. Katoličanstvo je barbarstvo i zločin…". Ružna neka vremena. K'o je Hrvatekima u ta mračna vremena predavao povijest, a tko im je nakon 1945. godine prodao povijest? I što je najvažnije, tko im još i dan danas prodaje povijest na filozofskim fakultetima?

Ne zna se ni danas zašto Stipe Mesić nije nakon isteka mandata otišao na mjesto veleposlanika u Haag gdje je već predao vjerodajnice.

Nećete u Hrvatsku kad hoćete, 'niste ni prije…'

Kao "sezona kiselih krastavaca" je za neke samo jeftina floskula. Dok god imamo granicu s komšijama nema "kiselih krastavaca". Komšije nam preko Indexa šalju poruku šefa diplomacije Nikole Selakovića: "Odluka Hrvatske nije skandalozna već zastrašujuća…".

Naime, Aca Vučić je odlučio, onako "privatno", posjetiti Jasenovac i pokloni se žrtvama. Onim nekim 700.000, kako oni to tvrde. Nakon toga čovo je htio malo skoknut i do Gline pa tamo prodivaniti s "nebeskim narodom", promijeniti nešto srpskih dinara u eure i vratiti se ravno u Marićevu "Ćirilicu"… Kad tamo, umjesto dobro poznatog scenarija, dobio je službenu odbijenicu naše Vlade. Ne može preko granice, nije se najavio kao svi predsjednici država da dolazi. Dokaz više da "nebeski narod" ne pozna granice osim do Kosovske Mitrovice, kako to kaže Ivan Ivša na fejsu. Ako netko poznaje "diplomatski protokol", onda je to Plenki.

Nećete u Hrvatsku kad hoćete, "niste ni prije…". Javio se i ogorčeni predsjednik srpske Vlade Brnabić: "Zabraniti Vučiću da ode u Jasenovac isto je kao zabraniti predsjedniku Izraela da posjeti Auschwitz", odmah je prokuljao i naš Pupovac svojim zgražanjem. Sam Vučić malo je "za-mukao": "Samo vi radite svoj posao! Živjet će srpski narod i nikada neće zaboraviti". Naravno da slobodarski srpski narod neće zaboraviti sva ona krvoprolića koja je hrvatska soldateska radila u Srbiji pokušavajući zauzeti Zemun, Šabac, Suboticu, Novi Sad, Obrenovac, Niš, Kragujevac, Kruševac, Čačak, Kraljevo… **Zna li Vučić da i njegov idol "Ljubičica bijela" nije nikada navratio u Jasenovac?** To je kao neka politička enigma.
Ma, majku mu, zašto "stari" nikada nije stupio nogom u Jasenovac? Odgovor zna svaka pa i politička budala. Zato što je to zajedničko srpsko-orjunaški mit, pun laži, krivotvorina, Hitlerovih drobilica kostiju… Laž koja se sa 700.000 tisuća naglo spustila na 86.000 tisuća žrtava. Po sistemu daj što daš, ali samo daj. Posjetio bi Vućić i logor Auschwitz, ali Ovčaru sigurno neće. Mitsku Ovčaru gdje su se strijeljali ranjenici i 16-godišnji "ustaše"… A Ovčara je naša droga. Ona je izvorište Bljeska i Oluje. To znaju i oni potpuno apolitični, pa i oni koji još uvijek sanjaju "bratstvo i jedinstvo" kao Index, Telegram, Novosti… Ovo je bio Plenkovićev "nož u leđa" lijevoj medijskoj falangi "koja se još uvijek nada…".

Nije lako starim borcima za prošlo svršeno vreme kao **Bajrušiju**, **Slavici Lukić**, **Puhovskom**, **Pofuku**, **Gerovcu**, Pupovcu, Kajtaziju, našem **Anti** iz Slobodne, 6. ličkoj iz Večernjeg… Kako je sad **Miljenku Jergoviću** i njegovoj "lešini s Mirogoja"? Plenkovićeva "izdaja" sve je potresla. Uostalom, sezona velikih i malih potresa nas je očvrsnula, ali ipak? Zabraniti komšiji u 2021. g. da se malo prošeće po budućem "posjedu", e to je pomalo odiozno. Kuda to vodi, drugovi, vjerojatno se pita legendarni partizan **Franjo Habulin**.

Živi bili pa vidjeli

No, život teče dalje, a cijene idu gore. Javio se i Pupovac. Na konferenciji za "štampu" Milorad je, kao član vladajuće koalicije, bio tvrd i prijeteći raspoložen. Pazi vamo: "Prvo što želim da kažem da do ovakve situacije i ovakvog odlučivanja nije smjelo doći…. to je traumatično, bolno pitanje u odnosima između Hrvata i Srba. Iz tog razloga se plašimo da zbog ovoga i ovako loši odnosi mogu biti dodatno pogoršani…". Pazi, još malo vamo! Napali nas nenaoružane, razorili, klali, izgubili rat, zbrisali na traktorima, a mi im ipak dozvolili da uđu u Vladu kao potpredsjednici i ministri, financiramo im tjednik koji ni zabunom ne može napisati nešto lijepo o Hrvatskoj,

imaju zajamčen broj zastupnika u Saboru, itd., a ponašaju se kao da ih progonimo. Kad faci koja je u doba rata četnikovala u Glini ne dozvolimo promenadu po državi onda kmeče "da bi i ovako loši odnosi mogli biti pogoršani". Živi bili pa vidjeli…

Na Peristilu je počelo 68. Splitsko ljeto i to premijernom izvedbom opere "Simon Boccanegra" Giuseppea Verdija… Klasični Verdi. Priča o ljubavi bolu i oprostu. Ne podsjeća li vas Verdi na hrvatsko-srpsku stoljetnu priču? O ljubavi iz 1918. g. i o boli koju smo morali trpjeti sve do Oluje, a nakon toga slijedi jednostrani oprost. Oni, naime, nisu nama nikada oprostili Oluju. I neće… Zbog toga ponavljam "živi bili pa vidjeli…". A oni će i dalje tvrditi kako je "Jasenovac mjesto na kome su tokom Drugog svetskog rata ubijene stotine hiljada Srba". Mato Palić na fejsu ima rješenje: "Onima kojima će faliti takav četnik treba omogućiti trajni odlazak u Srbiju". To je tzv. "izraelska formula".

Znamo da je sve prolazno osim "trajne ondulacije". Opet će "deca" Miljenka Smoje u svoj omiljeni užas tj. u užu Srbiju. Opet će se naši nostalgičari klanjati lažnom jugo-teletu.

I po treći put, živi bili pa vidjeli…

Ljevičari tvrde da se u "slučaju Vučko" Plenković okužio, odnosno okružio lošim savjetnicima…
Zvonimir Hodak / direktno.hr

https://kamenjar.com/hodak-kako-ce-lijeva-falanga-prezivjeti-ovaj-plenkovicev-noz-u-leda/

https://bezcenzure.hr/vlad/vucic-je-u-pravu/

I HRVATSKA VLAST SLAVI OKRETANJE NA RAŽNJU SVEĆENIKA

Prije godinu dana poslali smo Otvoreno pismo Predsjednicima Države, Sabora i Vlade RH kojim smo upozoriti na besmisao obilježavanja "antifašističkog ustanka" u Srbu. Mislio sam da nam vlast nije odgovorila na njega pa gledam po portalima spominju li to naši poznati kolumnisti.
Mladen Pavković piše što je o Srbu pisala Savka Dabčević Kučar:
Evo, što je Savka Dabčević-Kučar doživjela u Srbu! | Bez Cenzure
Zvonimir Hodak piše:
Srb je vid zajedničke borbe?!

Potpredsjednica Vlade RH tvrdi: "Brezovica, Banski Grabovac i Srb su zajednička borba i otpor srpskog i hrvatskog naroda…". To kaže drugarica Šimpraga. Djevojčica na traktoru. Druge djevojčice u "plavom kaputiću" se samo rijetki sjećaju. Znači kada su u srpnju 1941. g. u Srbu na ražnju okretali Don Juru Gospodnetića, to je za "djevojčicu s traktora" bio vid zajedničke borbe "hrvatskog i srpskog naroda". Lili Benčik na fejsu britko i jasno odgovara na biblijsko pitanje što se je tog dana 27. srpnja 1941. g. dogodilo u mitskom Srbu? "Dogodilo se ubojstvo 37 članova hrvatske obitelji Ivezić u Brotnji, koje su počinili Srbi-četnici". Nakon masakra sve pobijene pobacali su u čuvenu Dabinu jamu, duboku 20 metara, a široku jedan metar. I taj čin Hrvateki su godinama "slavili" kao "Dan ustanka". A "ustali" su samo četnici i talijanski fašisti, inače čvrsti saveznici u Drugom svjetskom ratu. Jadranka Kosor je, kao oktroirana premijerka, izdvojila oko dva milijuna "ustaških" kuna za obnovu spomenika ovom zločinu. Odlazili su tamo i premijeri, predsjednici, Mesić, jugonostalgičari… Tamo se moglo iz prve ruke doznati ono što zna svaki bolje "obavešten" orjunaš, a što Vučić i Šešelj danas potvrđuju.
Vučić je pročitao u svojoj svesci da more nije hrvatsko nego Jadransko. Nakon toga ispravlja ga Šešelj. To je onaj drug Voja s Filozofskog faksa u Zagrebu. On kaže: "More nije Jadransko nego srpsko!". Ej, bre, more! Evo nam dokaza da je sve relativno.

https://kamenjar.com/hodak-vucica-uhititi-rashititi-i-vratiti-kuci/

Hodak ne spominje odgovor vlasti na naše Otvoreno pismo. Ali iz teksta Lili Bemčik vidi se njihov odgovor:

Hrvatska je prekinula sve državno-pravne sveze sa SFRJ, a Vlada RH daje 70 000 kuna za obilježavanje Dana ustanka , praznika SFRJ. Pa u kojoj državi živimo? Zašto smo se razdruživali?
Mi hrvatski porezni obveznici ne želimo da se iz Proračuna plaćaju jugoslavenski praznici!
I još jedan apsurd, Vlada je 13.05 2010.godine odobrila iz proračunskih zaliha 2.163.267 kuna za obnovu spomenika u Srbu. Vlada Republike Hrvatske pristala je na ultimativni zahtjev potpredsjednika Vlade Slobodana Uzelca koji da je time uvjetovao

ostanak stranke SSDS u vladajućoj koaliciji. Kažnjivi i za svaku javnu moralnu osudu, čin kojim se ruga hrvatskoj suverenosti.

https://bezcenzure.hr/vlad/srb-sramotan-odnos-vladajucih-prema-hrvatskom-narodu-i-drzavi-hrvatskoj/

Kako to?

Pa očito je da i poslije našeg pisma vlast i dalje financira slavljenje okretanja na ražnju Don Juru Gospodnetića u Srbu, za što Potpredsjednica Vlade RH tvrdi kako su *zajednička borba i otpor srpskog i hrvatskog naroda.*

Odgovor je jasan. Ne može biti jasniji,

Zato evo tog prošlogodišnjeg Otvorenog pisma još jednom:

OTVORENO PISMO PREDSJEDNICIMA DRŽAVE, SABORA I VLADE RH

Poštovani g. Predsjedniče RH,
Poštovani g. Predsjedniče Hrvatskog sabora,
Poštovani g. Predsjedniče Vlade RH,
Željeli bismo Vas upozoriti na besmisao današnjeg obilježavanja "antifašističkog ustanka" u Srbu. To je na žalost postao službeni događaj u RH jer tu predstavu u Srbu svakog 27. srpnja podupire i plaća naša država, a na njoj sudjeluju i predstavnici Vlade RH i Hrvatskog sabora. Naime prije točno 80 godina u Srbu, Borićevcu, Brotnji i okolnim selima u Lici, a onda i u Drvaru i Grahovu u BIH, isključivo Srbi pobili su najmanje 400 isključivo Hrvata civila. Ubojice su bili četnici i komunisti koji su trebali u dogovoru s talijanskim fašistima "očistiti" te krajeve od hrvatskog stanovništva. Ubili su i dva katolička svećenika Waldemara Maksilijana Nestora i Jurja Gospodnetića, a poznato je da su u tom krvavom pohodu stradali i svi članovi obitelji Ivezić, među kojima i mala djeca. I kako se to može nazvati antifašizmom? Pa to je bio doslovno pravi fašistički pokolj. I zar to treba slaviti?
Poštovani, učinite nešto da se zabrani ovo veličanje zločina.
Ovim potpisivanjem zajedničkog pisma na najviše adrese u državi u tu svrhu želimo svrnuti pozornost odgovornih i sveukupne naše javnosti na besmisao ovog okupljanja u Srbu. Mislimo da je došlo vrijeme da se stane na kraj svim lažima i konačno sva naša hrvatska tragična povijest istinito predstavi sadašnjim i budućim naraštajima.
S poštovanjem
Ivan Aralica, akademik
Josip Pečarić, akademik
Vlado Košić, sisački biskup
Ivan Tolj, general HV

SUPOTPISNICI:
Andrej Dujella, akademik
Kuzma Kovačić, akademik
dr. sc. Vinko Grubišić, dopisni član HAZU
dr. sc. Mato Artuković, povjesničar
prof. dr. sc. Marin Čikeš
dr. sc. Ante Čuvalo
prof. dr. sc. Neven Elezović
dr. sc. Slavko Kovačić, umir. sveuč. prof.
dr. sc. Stipe Kutleša
dr. sc. Davor Pećnjak, Institut za filozofiju, Zagreb
prof. dr. sc. Ivan Petrović
dr. sc. Stjepan Razum, arhivist i povjestničar
dr. sc. Darko Richter, Donji Laduč
dr. sc. Josip Stjepandić, predsjednik HAZUDD-a
prof. emer. Dr. sc. Zvonimir Šeparović
dr. art. Ivana Tanovitski
red. prof. art. Đuro Tikvica
dr.sc. Ivica Veža, professor emeritus
Dusko Abramovic, Toronto
Nevena Abramovic, Toronto
don Miljenko Babaić
Marijan Babić, dipl.oec
Ante Babić, dipl.oec
Nevenka Babić
Marijana Babić, prof.
Iva Babić, dipl. teolog
Marija Sara Babić, student
Ilija Bagarić, dr. med., Požega
Zdravko Ban
Ana Barišić
Ivo Barišić
Vladimir Biondić
Vide Blažević stroj.teh. Dubrovnik – umirovljenik
Damir Borovčak, dipl.ing., povijesni istraživač i publicist, Zagreb
Ivan Bradvica, književnik
don Lazar Čibarić
Ružica Ćavar, oec
don Ivan Delić
Zvonimir R. Došen
Tomislav Držić
Marija Dubravac
Ante Dujmić, umirovljeni HRVI
Vera Đurenec
Mladen Galić, umirovljeni HRVI Domovinskog rata

Petar Gelo
Danica Glavaš
Vlado Glavaš
Krunoslav Gliha , umirovljenik
Vinko Grgić, prof.
Nikola Grubisic, Zagreb
Branko Haubrich, iur.
Stjepan Hodak Sesvete
Branko Hrkač, dragovoljac Dom. obrambenoga rata
Josip Jović, publicist
Zaviša Kačić, prof.
don Anđelko Kaćunko
ing. Kokan Mijo (Mile), Split
Ljudevit Kotnik, dipl.ing., u miru, hrvatski branitelj, dragovoljac, časnik HV- a
Ivana Krišto, mag.oec
fra Ante Kukavica, kapucin
Mladen Leko, Canberra, Australija
Ive Livljanić, veleposlanik u miru
Anda Luburic
Ivana Madunić, oec
Mijo Maljković, inovator iz Požege
Ankica Mandarić, dipl ECC u mirovini, Mostar
Stipe Marić, Mostar
Marija Markić, CTC
Marinko Markic, Toronto
Slobodan Markić, P. Eng.
Josip Maršić
Mirko Mihalj
Jelena Mikulić, dipl.oec
Tomislav Mikulić
Marko Milić,mag. prava
Ružica Milić, mag. primarne edukacije
Milivoj Mlikota, Split
Ivan Mrčela, umirovljenik, Zagreb
Mladen Pavković, novinar i publicist
Stipan Perić dipl.oec
Demokrita Perić
Danijela Perković, oec
Alojzije Petracic
Dubravko Pižeta, ing. el.
Vera Primorac, književnica
Branko Reić, dipl. ing. građ.
Božidar Ručević, diplomirani inženjer u miru
Milivoj Raboteg, Kučiće
Marija Senjić
Niko Senjić

Elvira Skelin
Dominik Stamać, dipl.ing.prom.
Mirko Strabic
Ante Šare, dipl. ing.
Stanko Šarić
Dobroslav Šimović
Ivica Škiljo, dipl.inž.
Nikola Štedul, diplomirani profesor filozofije i političkih znanosti
Ante Nadomir Tadić Šutra, prof., književnik iz Knina
Ruža Tomić,
Goran Trdin
Zvonimir Josip Tumbri, dipl.ing.građ.
Damir Tučkar, dipl ing., Zagreb
Stjepan Tuđman
mr. sci. Gordana Turić, dipl. inž.
Vera Uglešić, prof.
Mislav Vedriš
Miljenko Žagar, prof. saborski zastupnik i veleposlanik u miru
Kata Žarko
Nediljko Žarko
Marko Žarko
Mijo Žarko
Luka Žarko
Matej Žarko

Vidjeti: J. Pečarić, *General Ivan Tolj*, dragovoljac.com:
http://www.dragovoljac.com/images/minifp/GeneralTolj.pdf

Sada potpisnici i supotpisnici mogu biti zadovoljni kada znaju da ih vlast ne ignorira već im je odgovorila na Otvoreno pismo, zar ne?
Josip Pečarić

PREDSJEDNICIMA O OTVORENOM PISMU BISKUPA ZAGREBAČKE CRKVENE POKRAJINE

Poštovani Predsjedniče RH,
Poštovani Predsjedniče Sabora RH,
Poštovani Predsjedniče Vlade RH,

Danas sam vas upozorio tekstom I HRVATSKA VLAST SLAVI OKRETANJE NA RAŽNJU SVEĆENIKA na pismo od prije godinu dana o tome kako hrvatska vlast podupire i plaća slavljenje ubijanja Hrvata 27. 7. 1941. koje su vam poslali akademik Ivan Aralica, sisački biskup Vlado Košić, general HV Ivan Tolj i ja, a supotpisalo ga je veliki broj naših ljudi kao što su na primjer akademici Andrej Dujella i Kuzma Kovačić, dr. sc. Vinko Grubišić, dopisni član HAZU, ali recimo i novoizabrani akademik Ivan Petrović.
https://bezcenzure.hr/vlad/i-hrvatska-vlast-slavi-okretanje-na-raznju-svecenika/
I dok sam vas upozoravao kako zapravo na taj način sudjelujete u slavljenju okretanja na ražanj katoličkih svećenika dobio sam obavijest o Otvorenim pismu biskupa Zagrebačke crkvene pokrajine. Hrvatska javnost je upoznata s vašim nelegalnim davanjima ogromne imovine SPC u Hrvatskoj zahvaljujući istupima saborskog zastupnika Anta Prkačina i Arhiepiskopa HPC Aleksandra, ali i na nedavnu izjavu HAZU: PRILOZI ZA ZAŠTITU HRVATSKIH NACIONALNIH INTERESA PRILIKOM PREGOVORA REPUBLIKE HRVATSKE S BOSNOM I HERCEGOVINOM, CRNOM GOROM I SRBIJOM U POGLEDU NJIHOVA ULASKA U EUROPSKU UNIJU.
Naime u toj Izjavi stoji:
Potreba definiranja položaja Srpske pravoslavne crkve u Republici Hrvatskoj: pravoslavne su crkve državne crkve, pa položaj Srpske pravoslavne crkve ne može biti jednak u Srbiji i Hrvatskoj, u kojoj ta crkva treba imati punu slobodu u javnom vjerskom djelovanju brinući se za vjerski život manjine, ali recipročno na razini koliko je to omogućeno hrvatskoj manjini na području Srbije. U Hrvatskoj se mora izbjegavati djelovanje Srpske pravoslavne crkve koje se može okarakterizirati političkim djelovanjem.

https://www.info.hazu.hr/wp-content/uploads/2022/05/Zastita-hrvatskih-nacionalnih-interesa-u-pregovorima-susjednih-drzava-s-EU-2022.pdf

A uvjeren sam da će te i vi shvatiti da Pismo hrvatskih biskupa o neistinama glede djece u ratnim prihvatilištima Jastrebarskom i Sisku
Govori o političkom djelovanju SPC o kome se govori u Izjavi HAZU.
Istina, vi ste posredno priznali da je to tako jer na Prkačinov upit niste odgovorili godinu dana, pa je logično pretpostaviti da zastupate interese koji nisu interesi hrvatskog naroda.
Ali, treba se ipak nadati da to nije tako i da vi to radite iz neznanja, pa vam zato u Prilogu šaljem Pismo hrvatskih biskupa.

S poštovanjem,
Akademik Josip Pečarić

PRILOG

OTVORENO PISMO BISKUPA ZAGREBAČKE CRKVENE POKRAJINE PATRIJARHU SRPSKE PRAVOSLAVNE CRKVE GOSPODINU PORFIRIJU O NEISTINAMA GLEDE DJECE U RATNIM PRIHVATILIŠTIMA JASTREBARSKOM I SISKU

Vaša Svetosti!

1. Kada je na mrežnim stranicama »Gornjokarlovačke eparhije« objavljena »Molba Svetom Arhijerejskom Sinodu« (s nadnevkom od 15. svibnja 2021.) da se »Komisiji Svetoga Arhijerejskog Sabora za kononizaciju novih svetih« dostavi prijedlog »da se uvrsti praznik Svetih novomučenika – mladenaca Jastrebarskih, koji bi ušli u Heortologion i Kalendar svetih«, pročitali smo tu »Molbu« i posebno njoj priložene materijale te ostali uvelike iznenađeni, ali još uvijek misleći da brojne ondje iznesene neistine ne mogu biti temelj da Arhijerejski sabor pristupi predloženomu činu.

Ipak, iz priopćenja »Svetoga arhijerejskog sabora Srpske pravoslavne Crkve« od 23. svibnja 2022. godine doznali smo da su na svom redovitom zasjedanju, održanu u Srijemskim Karlovcima i Beogradu od 15. do 21. svibnja 2022., saborski oci pribrojili svecima, među ostalim, i »svetu djecu mučenike, jastrebarske i sisačke, s datumom spomena 13. srpnja/26. kolovoza«.

Zbog toga smo se osjetili i pozvanima i dužnima napisati ovo pismo, s dubokim poštovanjem prema patnjama ljudi koji su u svojoj najranijoj životnoj dobi morali trpjeti posljedice okrutnosti ratnih zbivanja.
Nitko nema pravo previdjeti bol te djece koja su bila osamljena, bilo zbog gubitka roditelja, bilo zbog napuštenosti, ostajući primorana živjeti kao siročad. Jednako tako nitko nema pravo previdjeti ili obescijeniti požrtvovnost ljudi koji su se brinuli za njih, boreći se za njihov život i zdravlje do krajnjih granica svojih mogućnosti, iskazujući im ljudskost uz nemala odricanja i prihvaćajući ih u svoje živote, domove i obitelji. Nitko nema pravo ni danas povrijediti njihovo dostojanstvo ili istinu o njihovu životnom putu, pa i stradanjima. Konačno, nitko nema pravo prekriti, svojim uskim interesima ili pokušajima, da se tragedija djece iskoristi kao sredstvo za neke ciljeve koji su daleko od bilo kakve sućuti prema djeci i zauzetosti za pravednost.
S jedne strane, dakle, znamo da ne smijemo šutjeti o istini i da trebamo dati glas svima kojima je glas oduzet ili se dovoljno ne čuje, a s druge strane nam je žao što uopće moramo istupati na ovaj način. Istodobno smo sigurni da će svaki dobronamjeran čovjek, otvoren istini, prepoznati našu iskrenu nakanu težnje za dobrom.

2. Budući da nam nisu dostupna obrazloženja te odluke, iz kojih bismo mogli razaznati na čemu se sve temelji »pribrajanje svecima« djece koja su se tijekom Drugoga svjetskoga rata nalazila u dječjim prihvatilištima u Jastrebarskom i Sisku, ostaje nam zaključak da se očito dio odgovora na to pitanje može pronaći ponajprije u samoj »Molbi« za kanonizaciju i u spomenutim materijalima koji su joj priloženi.
Tako episkop gornjokarlovački gospodin Gerasim u svojoj »Molbi« piše da Eparhija gornjokarlovačka duže vrijeme radi na prikupljanju podataka, ali iznosi i tvrdnju sa zaključkom da se radilo »o strašnim i nezapamćenim mučenjima nedužne dece u logoru Jastrebarski (sic!) koji je bio formiran za vreme Drugog svetskog rata«.
Osim toga, piše da je »logor bio pod upravom časnih sestara kongregacije Svetog Vinka Paulskog« te je time izravno odgovornost za umiranje (jasno okvalificirano kao usmrćivanje) djece pripisana i redovnicama. U »Molbi« se rabi sintagma »priložena svedočanstva i istorijske činjenice«, premda je razvidno da ta svjedočenja, s gledišta vjerodostojnosti, nemaju gotovo nikakvu vrijednost, a ono što se naziva »povijesnim činjenicama« s njima su zapravo u dubokom neskladu.
Spominju se arhivski dokumenti i brojne znanstvene studije znamenitih povjesničara koje navodno potkrjepljuju tvrdnju da su ta djeca stradala »samo zato što su Pravoslavne vere«, premda nisu navedene naznake na koje se dokumente, znanstvene radove i povjesničare to odnosi.

3. U prilozima »Molbi«, u kojima su sadržana lako osporiva svjedočanstva i prikazi rada prihvatilištâ, na četrdesetak se mjesta spominju časne sestre. Ne ulazeći u iznesene nepreciznosti o tome kojoj su redovničkoj zajednici određene sestre pripadale ni u netočnosti navođenja njihovih imena, upadno je da za njih nema lijepih riječi, nego su klevetnički prikazane kao bešćutne i sebične, štoviše – kao osobe koje su djeci uskraćivale skrb glede hrane, odjeće, obuće, posteljine; mučile ih ispitivanjima, šibale i tukle, tjerale pjevati ustaške pjesme, sudjelovale u ubojstvima, pa čak i ubijale djecu te ih mrtvu gurale u pretrpane mrtvačke sanduke.

Takve se klevete odnose poglavito na sestru Pulheriju (Barta), ravnateljicu prihvatilištâ u Jastrebarskom, sestru Božimiru Hoić, sestru Graciozu (Ivanšek) te na sestre navođene imenima Bernardeta i Laurencija. Spomenute su i neke druge sestre kojima, kako piše, »prezimena nisu poznata«. Tako se spominje s. Valdemara (vjerojatno s. Aldemara Koščak), zatim Vinfrid, odnosno s. Vinfrida Šušak, s. Viktorija, prezimena Kukenberger, te sestre s navodnim imenima: Florijana, Arcosa, Gaudencije (sic!).

Svakako treba imati na umu da je riječ o obrazovanim osobama koje su posvetile svoj život Bogu i ljudima u potrebi (što je karizma sestara milosrdnica), koje su došle u radno i životno iscrpljujuće uvjete te su, usprkos tomu, s ljubavlju i poštovanjem časno vršile djelo kršćanske ljubavi.

Na nekoliko je mjesta u popratnim materijalima spomenut i nadbiskup Alojzije Stepinac, i to s tendencioznim opisima i negativnim prizvucima u tumačenjima, kao da je i on bio sudionik nekih zlodjela koja su, navodno, počinjena u tim prihvatilištima.

Prije četrdeset i sedam godina nadbiskup Franjo Kuharić (27. rujna 1975., u crkvi sestara milosrdnica u Zagrebu) osvrnuo se na teške optužbe i opovrgnuo klevete koje su se tada, očito intenzivnije, isticale u javnosti protiv časnih sestara koje su djelovale u prihvatilištima djece u Jastrebarskom. On ističe činjenicu da, nakon rata, nijedna časna sestra nije pozvana na sud niti suđena zbog svoga djelovanja. Štoviše, tada su – kad je nadbiskup o tome govorio – neke još bile žive i primale mirovinu za taj svoj rad u službi. Da su učinile to što im se i danas želi pripisati, sigurno bi se s njima drukčije postupalo. Njima je dana mogućnost da i nakon rata djeluju u tom prihvatilištu, uz uvjet da ne nose redovničku odjeću, na što one nisu pristale. Nadbiskup Kuharić napominje da su djeci liječničku skrb pružali liječnici koji su bili »poznati po svom uvjerenju, među kojima je bio i Židov i Srbin«.

Smatramo potrebnim, dužim navodom, iznijeti njegove riječi od prije gotovo pedeset godina: »Na izrečene klevete mogli bismo šutjeti. Ali kad se radi o neistinama koje odjekuju daleko i dugo, onda moramo slijediti Isusov primjer kad je vojniku koji ga je udario rekao: 'Ako sam krivo rekao, dokaži da je krivo! Ako li pravo, zašto me udaraš' (Iv 18, 23).«

Nadbiskup Kuharić nadalje kaže: »U Jastrebarskom se kani trajno skupljati u budućnosti mladež iz svih republika. Svake godine imala bi im se ponavljati ista priča o zločinima časnih sestara. […] Svake godine nove i nove generacije mladih morale bi biti otrovane mržnjom na tom grobu. Pitamo se: prema kome? Prema časnim sestrama. Ali ne samo prema njima! Ta mržnja bi se iz tih mladih srdaca nužno širila i na Katoličku Crkvu! […] Mi gledamo opasnost da bi se takvim tvrdnjama mogla u mladim dušama raspaljivati i nacionalna mržnja. […] Ovo nisam rekao zato da bilo prema kome probudim bilo kakvu mržnju. Mržnja je prokletstvo, nju treba gasiti. Rekao sam to zato da se takve klevete više ne bi ponavljale i da bi tako bilo manje mržnje, više istine, više pravednosti i više ljubavi« (Glas Koncila od 12. listopada 1975., br. 21, str. 3).

4. Gledajući cjelinu tadašnjih događanja, posebno je bolno danas vidjeti produžavanje ideološke propagande iz vremena jugoslavenskoga komunističkoga totalitarizma po kojoj su liječnici, medicinsko osoblje, a ponajviše časne sestre, kao

i mnogi dobročinitelji i udomitelji koji su ulagali svoje snage i znanje, koji su se žrtvovali u spašavanju djece u prihvatilištima u Sisku i Jastrebarskom, prikazani kao najgori zločinci. Naime, ako su ta djeca proglašena mučenicima, moraju postojati i mučitelji, a iz priloženoga se podrazumijeva da su to upravo navedeni ljudi koji su istinski zaslužni da je puno zbrinute djece u iznimno teškim okolnostima preživjelo. Umjesto da se ističu njihova djela milosrđa, ponegdje s oznakama istinske svetosti, i da im budemo zahvalni za njihove primjere, na njihova se imena i djela ponovno stavlja teret monstruoznih optužaba i krivnje.
Poznato je da su djeca, koja su 1942. smještena u prihvatilišta, bila napuštena siročad, gotovo gola, izgladnjela i oboljela od zaraznih bolesti te im je u takvom teškom stanju pružena medicinska i svaka druga pomoć koja je bila moguća u tim ratnim neprilikama.
Trebalo bi biti samo po sebi razumljivo da podatke o velikoj smrtnosti djece treba smjestiti u kontekst ondašnje smrtnosti općenito i u konkretne uvjete.
S jedne strane, postoje divna svjedočanstva o velikoj brizi i zauzetosti žitelja Hrvatske, a osobito katolikâ, koji su hranili tu djecu i koji su udomili na tisuće ratne siročadi pokazujući tako veliku kršćansku ljubav prema onima koji su bili u potrebi. S druge strane – uz sva nastojanja usmjerena da se dokaže suprotno – ne postoje ni dokumenti ni iskazi na suđenjima poslije Drugoga svjetskoga rata da je i jedno to dijete siroče bilo ubijeno ili mučeno. Uistinu, nije li čudno da ni jednoj od časnih sestara, koje su navodno počinile zastrašujuće zločine, nije nađena nikakva krivnja niti je koja suđena i osuđena u poslijeratnim procesima, za koje znamo kakvom su »objektivnošću i pravdom« vođeni? Zanimljivo je i to da se ne spominju postupci partizana i njihova djelovanja, zbog kojih su djeca trpjela, kako prije dolaska u prihvatilišta tako i tijekom njihova boravka u prihvatilištu i nakon rata. Istinski bi doprinos bio osvijetliti sve vidike preživljavanja i života stradalnika, kao i uloge ustanova i pojedinaca tijekom Drugoga svjetskoga rata i nakon njega.
Katolička Crkva, na čelu s nadbiskupom Alojzijem Stepincem, učinila je – osobito djelovanjem »Karitasa Zagrebačke nadbiskupije« – uzorna djela ljubavi prema bližnjima brinući se za tu djecu, pri čemu su požrtvovnost za djecu u Jastrebarskom i Sisku očitovali osobito katolički svećenici i posebno časne sestre, tako da su se neke – njegujući bolesne – zarazile, a jedna je od njih zbog toga i umrla.

5. Iako smo sigurni da Vam je poznato puno vrijednih znanstvenih radova i priloga, u kojima se – metodom povijesnih znanosti – pokušava doprijeti do što točnijih podataka te do još pojedinosti o zbrinjavanju tzv. »kozaračke djece« i o prihvatilištima u Sisku i Jastrebarskom, navodimo barem nekoliko doprinosa s pomoću kojih se o tome može lako razlučiti istina od neistine, što veća objektivnost od zlonamjernih pamfleta.
Ponajprije bi trebalo uzeti u ruke prešućivan te zbog toga još neobjavljen (ali dostupan) rukopis Narcise Lengel-Krizman Spašavanje djece. Vrijednost je u tome što je autorica povjesničarka komunističke i projugoslavenske provenijencije te njezino pisanje može dodatno pomoći pri rasuđivanju koje bježi od pristranosti i uzima u obzir različitost izvora.

Gledajući objavljene priloge unatrag trideset i pet godina, vrijedno je pročitati što piše Slovenac, katolički svećenik, lazarist Stanko Žakelj, a što je objavljeno u tjedniku Glasu Koncila (u brojevima 7-13) od 15. veljače do 29. ožujka 1987.
Nadalje, svakako se ne bi smjelo zanemariti djelo Ćirila Petešića Dječji dom Jastrebarsko, Zagreb, 1990. U njemu se, među ostalim, mogu naći dragocjena očitovanja i svjedočanstva dr. Branka Dragišića, liječnika u prihvatilištu, pedijatra, profesora Medicinskoga fakulteta u Zagrebu, sina pravoslavnoga svećenika.
Sigurno da puno svjetla dolazi i iz Dnevnika Diane Budisavljević, Zagreb, 2003., kao i iz djela Nataše Mataušić, Diana Budisavljević, prešućena heroina Drugog svjetskog rata, Zagreb, 2020.
Juraj Batelja u svom je književnom prikazu: Blaženi Alojzije Stepinac i grad Jastrebarsko, Zagreb, 2008. (u III. dijelu: Blaženi Alojzije Stepinac u Domu ratne siročadi u Jastrebarskom, str. 69-120) sažeto iznio dostatne podatke za uvid u razna pitanja povezana s prihvatilištima, s naglaskom na djelovanju nadbiskupa Stepinca.
Posebnu pozornost zavrjeđuje prošle godine objavljen rad: Igor Vukić – Ilija Kuzman, Neke spoznaje o zbrinjavanju i zdravstvenoj skrbi djece s Kozare u prihvatilištima 1942. godine, u: PILAR – Časopis za društvene i humanističke studije, 16 (2021.) br. 31, str. 67-102. U njemu je znakovito ono što o medicinskom aspektu liječenja i skrbi u prihvatilištima u Sisku i Jastrebarskom te u domovima u Zagrebu, u obliku raščlambe, objašnjenja i zaključaka piše prof. emerit. Ilija Kuzman, specijalist infektolog s Medicinskoga fakulteta Sveučilišta u Zagrebu i Akademije medicinskih znanosti Hrvatske.
Dakle, smatramo da sadržaj i tih nekoliko naznačenih prinosa pokazuje da je dovoljno toga prikupljeno, objavljeno i dostupno te nas poziva da otvorena uma i srca u nečem što je prozvano zločinom i mučenjem vidimo iznimnu skrb, brigu i posvećenost spašavanju djece.

6. Zbog svega toga ostajemo u nevjerici i u tuzi jer imamo dojam da je »Sveti arhijerejski sabor SPC-a« u ovom pitanju očito prihvatio retoriku i komunističku propagandu koja je prepuna neistina i manipulacija kojima se nedužnima pokušava podmetnuti krivnja za navodna mučenja i ubijanja djece koja su u tisućama, upravo ljubavlju i brigom hrvatskih katolika, spašena od smrti i preživjela teške ratne prilike.
Uz nevjericu i žalost, bez ikakve namjere zadiranja u kriterije za kanonizaciju drugih Crkava, izražavamo svoju duboku zabrinutost ako se odluka temelji na neistinitim činjenicama. Naime, takvi čini mogu ozbiljno narušavati međusobno razumijevanje i zajedničko služenje Istini između Zagrebačke crkvene pokrajine i čelništva Srpske pravoslavne Crkve. Duboko žalimo za umrlom djecom, a ta se bol povećava kada se njihova stradanja pokušavaju iskoristiti na najgrublji način.
Smatramo neizostavnim, a na tu nakanu i molimo, da se glede nedostatno osvijetljenih tema iz prošlosti odnosa Hrvata i Srba, katolikâ i pravoslavnih, odbaci svaka kušnja preuzimanja i produžavanja neistina promicanih u komunizmu, kao i njihovo prilagođavanje nekim sadašnjim ideološkim i političkim ciljevima koji su suprotni Kristovu evanđelju i širenju nebeskoga kraljevstva.
Ako se višesložnim pitanjima zbrinjavanja djece u prihvatilištima u Jastrebarskom i Sisku pristupa nekritički, bez utemeljenja na povijesnim činjenicama i istini, posredno se vrijeđa dostojanstvo ponajprije žrtava, ali i onih koji su poniženi, zbog

toga što su – što je posve apsurdno – činili dobra djela. Iznesene klevete daju rasti stablu koje može uroditi samo zlim plodovima sve većega udaljavanja između katoličkih i pravoslavnih vjernika, umjesto pročišćavanja i približavanja snagom Božjega Duha, Duha istine kojega je nebeski Otac, po našem Spasitelju, darovao svojoj Crkvi.
Moleći Gospodina da nas čuva u ljubavi, puni nade da pišemo srcu otvorenomu Istini, u Gospodinu Vas pozdravljamo.

Biskupi Zagrebačke crkvene pokrajine:

Kardinal Josip Bozanić, nadbiskup metropolit zagrebački, v. r.
Vlado Košić, biskup sisački, v. r.
Vjekoslav Huzjak, biskup bjelovarsko-križevački, v. r.
Bože Radoš, biskup varaždinski, v. r.
Milan Stipić, vladika križevački, v. r.
Ivan Šaško, pomoćni biskup zagrebački, v. r. i
Mijo Gorski, pomoćni biskup zagrebački, v. r.

Zagreb, 25. srpnja 2022., na blagdan sv. Jakova, apostola"

https://www.bitno.net/vjera/aktualnosti/biskupi-zagrebacke-crkvene-pokrajine-objavili-pismo-patrijarhu-porfiriju-o-neistinama-glede-djece-u-jastrebarskom-i-sisku/

https://bezcenzure.hr/vlad/predsjednicima-o-otvorenom-pismu-biskupa-zagrebacke-crkvene-pokrajine/

'HRVAT NIJE NACIONALNOST VEĆ – DIJAGNOZA'

Mihailo Medenica napisao je za portal *in4s.net* tekst:

Hrvat nije nacionalnost već – dijagnoza

24. 07. 2022

Hrvatska nacija/dijagnoza nastala na je krvi, zverstvima, zlu, mržnji…na tome opstaje, na tome jedino i postoji, za njih su Jasenovac, Jadovno, Jastrebarsko, Gradina, Pag…sve one jame, vrtače, vrbe- temelji na kojima i danas s ponosom zidaju domove!

Tekst možete pročitati i na:
https://pravda.rs/lat/2022/7/24/mihailo-medenica-hrvat-nije-nacionalnost-vec-dijagnoza/
U tekstu su opisana poznata zvjerstva koji su Srbi činili kroz povijest, čak ih i opjevali u svojim narodnim pjesmama a tijekom prošlog stoljeća te zločine pripisivali Hrvatima. Kako je Jugoslavija bila najveća moguća Velika Srbija (Tanja Torbarina) tu priču slušamo iz dana u dan u RH i podržavaju je vlast poslije 2000. godine do današnjih dana.
Pogledajte samo naslovnicu današnjeg Hrvatskog tjednika:

PUPOVČEVA UČITELJICA U BOROVU:
VUKOVARSKI SU BRANITELJI BILI SOTONE I KOLJAČI KOJE SU SRBI MORALI UNIŠTITI
Fucsovo Ministarstvo dodijelilo joj status mentorice

Evo što je učiteljica Snežana Šević 1996. objavila o vukovarskim braniteljima u svojoj knjizi 'Putevi nezaborava': „Vadili su djecu iz majčinih utroba, nizali lančić od dječjih prstića, silovali srpske žene i djevojke, odsecali glava, vadili oči, spaljivali ljude…“

Više o tome pogledajte tekst Ani Galovič. Vjerojatno je spomenuta knjiga bila izvrsna referenca za posao koji su joj dodijelili, zar ne?
Međutim, za nas u HAZU je mnogo zanimljiviji tekst

Prljavi tragovi rektora Univerziteta Crne Gore Vladimira Božovića

u istom broju Hrvatskog tjednika.
Tako doznajemo da je spomenuti rektor i osnivač portala *in4s.net* koji je objavio tekst *Hrvat nije nacionalnost već – dijagnoza* veoma utjecajna osoba u ostvarivanju politike Srpskog sveta u Crnoj Gori.
Meni je posebno zanimljiv portal koji je osnovao rektor Božinović-
Naime taj portal je svojevremeno objavio tekst *Sestra istaknutog ljubitelja ustaštva Josipa Pečarića zavijorila šahovnicu u Kotoru na dan zločinačke „Oluje“*. Istina taj tekst je meni posebno drag jer u njemu postoji najveća pohvala koju sam ikada dobio (moje *su šovinističke publikacije nadahnjivale i samog Franja Tuđmana*). U Prilozima dajem taj tekst, kao i onaj od godinu dana kasnije, a istim povodom i na istom portalu kad ja već nisam glavni krivac već tadašnja vlast u Crnoj Gori:
To samo pokazuje koliko ovaj režim potpaljuje fašizam u Crnoj Gori.

Zanimljivo je da je novi rektor to postao prošle godine:

NIKOLIĆ RAZRIJEŠEN, NOVI V.D. REKTORA PREDSJEDNIK MATICE SRPSKE VLADIMIR BOŽOVIĆ

https://www.antenam.net/drustvo/188944-nikolic-razrijesen-novi-v-d-rektora-predsjednik-matice-srpske-vladimir-bozovic

O tom novom rektoru *Hrvatski tjednik* je koristio slijedeći tekst koji Vam dajem u cijelosti:

NOVI REKTOR DOLAZI IZ SRPSKE CRNE GORE I KAŽE: KULTURNO OSVAJANJE TEMELJNIJE, OGROMAN POTENCIJAL ZA UTICAJ RUSIJE U SPC

Autor: **Antena M**

12.02.2021. 18:21

Vršilac dužnosti rektora Univerziteta Crne Gore od danas je predsjednik Matice srpske i osnivač opskurnog portala In4s, Vladimir Božović.

Božović važi za ključnog čovjeka ruskih i srpskih operacija sračunatih na pretvaranje Crne Gore u dio "srpskog sveta", a jedan od njegovih mentora na UCG mu je godinama Miodrag Perović, jedan od osnivača i suvlasnika koncerna Vijesti.

O Božovićevoj bliskosti sa obavještajno-bezbjednosnim strukturama u Beogradu i Moskvi spekuliše se odavno i naveliko. Uoči i nakon parlamentarnih izbora pominjan je kao "flaster" premijera Krivokapića, odnosno osoba zadužena za kontrolu ponašanja predsjednika Vlade CG.

U jednom snimku na Jutjubu, sa konferencije u Beogradu iz 2015. najavljivan je kao izlagač iz "Srpske Crne Gore", a Božović je zahvalio na "toplom prijemu". Ono što je nakon toga izgovorio bilo je predskazanje svega što se potom desilo: pobjeda panpravoslavnog kleronacionalizma nad građanskom i prozapadnom opcijom u Crnoj Gori.

"Da li znate za zemlju u kojoj su posljednjih 20 godina inženjeri novog identiteta osmislili i novi jezik i ime novog jezika, samo da bi se time udaljili od suštine istorijskog bića i nasleđa njenog naroda?

Da li ste čuli za zemlju u kojoj je tradicionalna crkva napadnuta od pseudoreligioznih organizacija koje su sponzorisane sa Zapada, a maskirane u formi pravoslavlja?

Da li vam je poznata takva zemlja? Koje je njeno ime, Ukrajina ili Crna Gora?

Ove sličnosti između ove dvije zemlje su namjerno, naravno, istaknute da bi frapantan nivo saglasnosti navedenih detalja nedvosmisleno ukazao da se radi o istoj polit tehnologiji koja je pripremljena u obje zemlje i naravno s istim ciljem", istakao je tada Božović.

U govoru takođe ističe da su besmislene podjele postavljene na dva antipoda - srpski i novocrnogorski nacionalni osjećaj.

"Danas u Crnoj Gori statistički sadržajni volumen srpske i proruske društvene svijesti se potpuno poklapaju. Tu činjenicu moramo posebno istaći i naglasiti kao ključnu u slučaju eventualne strategije razvoja ruskih vektora meke moći u CG. Stoga stvaranje uslova za adekvatan prijem i razvoj srpske kulture u CG je potpuno kompatibilan proces sa jačanjem ruskog kulturnog i političkog uticaja.

Danas nažalost ruska kultura u CG je svedena na domen klasične književnosti, ali zbog trendova u savremenom obrazovanju, znamo kako oni teku, i taj uticaj koji je nekad bio značajan je oslabljen i stavljen u nižerazredni položaj. Ipak, srpski kulturni potencijal je ogroman, i ako gdje ima smisla govoriti o regionalnom liderstvu, a da to nije puko politikansko šepurenje, onda je to upravo kultura. Organizacije koje vrše prenos takozvane meke moći osmišljeno i uz korišćenje savremenih marketinških komunikativnih koncepata sa jedne kulturne i državne adrese mogu biti od ključnog značaja za opstanak i vitalnost nacije, odnosno njenog identitetskog modela", naveo je on.

Zapad i Vlada, prema njegovim riječima, sprovode kampanju dubinskog iskorjenjivanja srpskog elementa u tradiciji i istorijskom biću tradicionalnog naroda u Crnoj Gori.

"Taj proces teče naročito kroz grube falsifikate istorijskih činjenica. U tom smislu poseban akcenat je na školskom odnosno obrazovnom sistemu. Pod posebnom lupom tog identitetskog inženjeringa su istorija i maternji jezik i književnost. Poseban opasan proces sa nesagledivim posljedicama po identitetsko pitanje i stabilnost Crne Gore odvija se prema SPC", kazao je Božović, dodajući da "režim sprovodi brutalni progon crkve".

Meka moć je, kazao je tada, ključna stvar u razvoju neke buduće političke strategije ka Crnoj Gori.

"Danas pojam teritorija, posebno nacionalna teritorija, nije isključivo geografska odrednica, već je to sociopsihološki pojam koji se odnosi na oblast kulturnog uticaja. U tom smislu neuporedivo više teritorije, pod znacima navoda, je osvojio Holivud od Pentagona. Kulturno osvajanje je temeljnije, jer direktno utiče na stvaranje i razvoj istorijske svijesti o pripadanju i identitetu. Na primjer, ako napravimo toplotnu mapu srpskog kulturnog uticaja u regionu, vidjećemo da je ta teritorija neuporedivo veća od one geografske u kojoj žive Srbi ili srpska jezička zajednica. Iako meka moć u svojoj definiciji sadrži druge komponente mislim da je kultura centralni sastojak ovog pojma. Dakle da bi Crnu Goru zadržali u srpskom identitetskom polju, a time i u zoni ruskog uticaja potrebno nam je osnaživanje kultunih i medijskih institucija u regionu", kazao je Tada Božović.

On je kazao da je "najvitalniji proruski društveni organizam u Crnoj Gori SPC".

"To je ogromni potencijal koji Rusija nije iskoristila. Ako Rusija želi CG u zoni svog budućeg uticaja mora uzeti aktivnije učešće u budućim političkim dešavanjima, a prije svega pokušaju da se zaštiti taj najvitalniji subjekt na koji se može osloniti, a to je SPC", rekao je Božović.

Vladimira Božovića često je, posebno u periodu formiranja nove vlasti, pominjao Nebojša Medojević, navodeći ga kao jednog od ključnih aktera.

Predsjednik Pokreta za promjene i jedan od lidera Demokratskog fronta ustvrdio je čak da je, prema njegovim informacijama, šef Matice srpske u Crnoj Gori Vladimir Božović agent jedne zapadne službe, a pominjao je i da je agent Agencije za nacionalnu bezbjednost.

"Miško Perović, Željko Ivanović, Daka Davidović, Gojko Perović uz asistenciju Vladimira Božovića trenutno formiraju Vladu u Crnoj Gori", govorio je ranije Medojević.
https://www.antenam.net/drustvo/188973-novi-rektor-dolazi-iz-srpske-crne-gore-i-kaze-kulturno-osvajanje-temeljnije-ogroman-potencijal-za-uticaj-rusije-u-spc
Josip Pečarić

PRILOZI

SESTRA ISTAKNUTOG LJUBITELJA USTAŠTVA JOSIPA PEČARIĆA ZAVIJORILA ŠAHOVNICU U KOTORU NA DAN ZLOČINAČKE „OLUJE“

14. kolovoza 2019.

Da je s dolaskom nove „pajser“ DPS – Bruna Lončarević koalicije u Kotoru dan vjetar u leđa ekstremnom hrvatskom nacionalizmu svjedoči i slika iz Starog grada.

Izvjesna gđa Rajković, koja je, kako IN4S saznaje, sestra dr. Josipa Pečarića čije su šovinističke publikacije nadahnjivale i samog Franja Tuđmana, javno se uključila u proslavu zločinačke akcije hrvatske vojske i NATO – „Oluja“.

Pečarićeva sestra je svoje oduševljenje progonom preko 220.000 krajiških Srba i ubijanje preko 1.800 civila obilježila tako što je na žici za veš ispod prozora okačila hrvatsku šahovnicu i zastavu Crne Gore.

Pored slanja zvaničnog predstavnika na ceremoniji u Kninu od strane Crne Gore, vjetar u leđa proslavi „Oluje“ u Kotoru dao je i novi predsjednik HGI, Adrijan Vuksanović koji je tokom nedavne skupštinske rasprave Srbima poručio da ih „ne bole žrtve ni ratovi, već porazi“.

Dr. Josip Pečarić, akademik HAZU i DANU bio je tijekom poslednjih lokalnih izbora u Tivtu kako su istakli u HNV i HGI „njihov dragi gost“. Svoje šovinističke i blagonaklone stavove prema Pavelićevoj NDH, Tompsonu i Tuđmanu, iskazao je u oko 30 knjiga i publikacija.

Koliko daleko je ovaj podržavalac lika i djela Marka Perkovića Tompsona, inače talentirani matematičar, otišao daleko u svom publicističkom radu i veličanju NDH, govori podatak da ga promotorom „ustaštva“ nazivaju čak i desnici naklonjeni mediji u Hrvatskoj.

Tako je ove godine po Hrvatskoj predstavio svoje najnovije knjige o „stubovima Pečarićeve Hrvatske“ (Tuđman, Kordić i general Praljak, Tompson, biskup Košić), a na promocijama mu je između ostalih govorio i Miroslav Tuđman.

IN4S
prosrpski portal sa sjedištem u Podgorici

https://www.hkv.hr/vijesti/inozemni-tisak/32416-sestra-istaknutog-ljubitelja-ustastva-josipa-pecarica-zavijorila-sahovnicu-u-kotoru.html

PROVOKACIJA SRBA U KOTORU: Na dan kada Hrvati slave zločinačku akciju Oluja, istaknuta hrvatska zastava!

04.08.2020.

U zločinačkoj akciji "Oluja", koja je započela 4. avgusta, masovnom operacijom oružanih snaga Republike Hrvatske, uz podršku NATO-a, kao i jedinica Hrvatskog vijeća odbrane i Armije BiH, izvršena je agresija na prostoru Republike Srpske Krajine, odnosno sever Dalmacije, Liku, Kordun i Baniju.
Tada je poginulo i nestalo 1 853 Srba, a sa vekovnih ognjišta protjerano najmanje 220 000 stanovnika nekadašnje Republike Srpske Krajine.
Međutim, danas je u Kotoru na dan obeležavanja 25 godina od ove zločinačke akcije istaknuta hrvatska zastava, pa se stiče utisak da je to urađeno sa ciljem da se isprovocira srpsko stanovništvo te opštine kao i oni koji osuđuju hrvatsku vojsku zbog tada počinjenih zločina.
Ipak, kada se uzme u obzir da crnogorski zvaničnci prisustvuju ceremoniji proslave "Oluje", isticanje zastava ne iznenađuje. To samo pokazuje koliko ovaj režim potpaljuje fašizam u Crnoj Gori, pa se tako u poslednje vreme često mogu pročitati pretnje raznim "olujama", "traktorijadama", selidbama…
Podsetićemo i na jedan od poslednjih primera kako režim proslavlja i veliča fašizam. Naime, Javni servis Crne Gore, RTCG, Dan pobede nad fašizmom počeo je "proslavom" na vrlo autentičan način – promovišući i veličajući fašizam! Odmah nakon zvanične himne Crne Gore koju je inače napisao ustaški saradnik Sekula Drljević, program je nastavljen pesmom Marka Perkovića Tompsona – osvedočenog promotera ustaške, fašističke ideologije.

Kurir.rs/In4s Foto: Facebook/Владимир Ђапић

https://www.kurir.rs/region/crna-gora/3509035/provokacija-srba-u-kotoru-na-dan-kada-hrvati-slave-zlocinacku-akciju-oluja-istaknuta-hrvatska-zastava

https://bezcenzure.hr/vlad/hrvat-nije-nacionalnost-vec-dijagnoza/

LITO U TISNOM 2022.

LITO U TISNOM 2022. – Pozivnica na prvo predstavljanje

Uz Stepinčevo *In te, Domine, speravi!* (U Tebe se Gospodine, uzdam!) i mi u Župi Tisno smo kao i čitatelji Hrvatskog tjednika uz obitelj Sandre i Marka Perkovića u ovim teškim danima dok se liječnici bore za život njihova 17-godišnjeg sina Ante. Zato ovogodišnja LITA U TISNOM otvaramo predstavljanjem knjige o legendarnoj BOJNI ČAVOGLAVE i pjesmom prošlogodišnjeg sudionika Lita u Tisnom dr. Jure Burića:

PODARI BOŽE

Podari Bože
Našem Anti
Zdravlje
Nek TVOJA ruka
Dotakne to
Dijete
I
Nek' odagna
Bolesti teške
Što našem Anti
Ove dane
Prijete
Utjehu i nadu
Obitelji daj
Molim Te Bože
Za
Sretan kraj

dr. Jure Burić
Srpanj, 2022.

Molitva za zdravlje sina Ante, našeg Marka Perkovića Thompsona!

Pozivamo vas na predstavljanje knjige akademika Josipa Pečarića

'BOJNA ČAVOGLAVE' / THOMPSONOFOBIJA

Legendarna Thompsonova pjesma iz Domovinskog rata je prihvaćena i kod drugih naroda koji su izloženi agresiji. Tako je ona pjesma i branitelja u Ukrajini još od 2015. godine. A najnovija ovogodišnja verzija je
NEĆETE U UKRAJINU DOK SMO ŽIVI MI!

U predstavljanju KNJIGE o - možemo slobodno reći - međunarodnoj himni naroda izloženih agresiji sudjelovat će:

domaćin DON LAZAR ČIBARIĆ
MIRA VRBANOVIĆ, prof.
i autor.

ČETVRTAK, 21. 07. 2022. U 20 SATI.
DVORIŠTE ŽUPNE KUĆE

Primjedba: Tekst govora J. Pečarića dan je u uvodnom dijelu knjige.

PREDSTAVLJANJE KNJIGE Josipa Pečarića BOJNA ČAVOGLAVE - THOMPSONOFOBIJA Zagreb, 2022./Tisno, 21. srpnja 2022. Mira Vrbanović

Vijest da je teško bolestan sin Marka Perkovića Thompsona, izazvala je u hrvatskom puku istinsku zabrinutost i duboku sućut. Marko je trebao ovoga mjeseca održati dva značajna koncerta, što je na žalost otkazano. No, mi ćemo večeras, usprkos svemu, razgovarati o karizmatskom glazbeniku, pjevaču i hrvatskom branitelju Marku Perkoviću Thompsonu i tako ga duhovno podržati u trenutnoj njegovoj nevolji, u vjeri da je Bogu sve moguće - da ozdravi i njegova sina.
Pod naslovom Bojna Čavoglave – thompsonofobija, Pečarić je skupio, nazovimo to "dokumentaciju" fenomenologije fenomena Thompson: Bojna Čavoglave.
Nadimak Thompson, prema pušci strojnici koju je dobio tijekom Domovinskog obrambenog rata kad smo bili slabo naoružani (kako ju je prvotno nazvao njezin tvorac, pukovnik američke vojske, Thompson), još je jedno podsjećanje onima koji su izgubili rat na hrvatskome tlu, a bili su okuraženi zajamčenom potporom svjetskih sila. Marko Perković se kao mladić stavlja na raspolaganje Zboru narodne garde na samom početku rata, a kao pripadnik 142. drniške brigade sudjeluje u akciji Oluja 1995. g.
Zašto treba čitati ovu Pečarićevu knjigu?
Treba je čitati:

1. jer za sugovornike ima veoma obrazovane, iskusne, odvažne i hrabre ljude koji iznose jasne stavove o osobama, sudionicima značajnih i ponekad presudnih suvremenih događanja za hrvatski narod i o povijesno-društvenim činjenicama.

2. što o mnogim značajnim pojedinostima, koje sve vlasti i politika znadu lukavo izbjeći, možemo saznati na osobit način jer povezuje sadašnjost i prošlost i razgolićuje politikantske namjere.

3. Jer bilježi važne načine i sredstva kojima se Hrvate treba držati u pokornosti, danas još lukavije nego u komunističko doba.

4. što saznajemo o brojnim škandalima na koje službena vlast, službene osobe, ustanove i predsjednici nisu reagirali.

Za uvodnu riječ autor uzima tekst don Anđelka Kaćunka: Korijeni thompsonofobije. Kako sam raskrinkao Thompsonovo „ustaštvo"
Don Kaćunko je razgolio velikog borca za ljudska prava Ivana Zvonimira Čička koji se, nakon Thompsonova megaspektakla u Splitu 2002. g. okomio na pjevača zbog ponašanja mlade publike na koncertu, ali ispada i zbog poruka koje proizlaze iz njegovih pjesama – Bog, obitelj, Domovina. Čička ne brinu ni najmanje poruke sotonističkih rock-mračnjaka čiji se koncerti najavljuju mjesecima unaprijed i koji se planiraju uglavnom o većim crkvenim blagdanima.
Tako don Kaćunko, po Duhu razlučivanja, postavlja bit oprečnosti: ili tradicionalne kršćanske vrijednosti ili poganstvo i sotoniziranje mladeži i kulture.

Valja pamtiti i ove don Kaćunkove rečenice: „Samonikao u određenom povijesnom trenutku, u domovinskom ratu, Perković je izrastao iz svjetonazora koji je najviše doprinio nastanku samostalne hrvatske države, svjetonazora čije su osnovne postavke da čovjek pripada sebi, zajednici u kojoj živi, i Bogu koji mu je udahnuo život i namijenio poslanje na zemlji.
Pojava da je rat otišao do bestraga, a da duh ratnika nastavlja živjeti, razbjesnila je i one koji nikakvu hrvatsku državu nisu željeli i one koji nisu željeli hrvatsku državu u kojoj će dominantni svjetonazor da osoba, narod i vjera čine nerazdvojno trojstvo po kojem čovjek postaje čovjekom. Smetale su im sve pojavnosti takvog duha, ali im se učinilo najzgodnije da svoj bijes iskale na estradnom pjevaču u namjeri da i njihov bijes dobije estradne dimenzije. U stvari, prestrašili su se onoga što je Perkovićeva pjesma otkrila. Da duh koji je stvarao državnu zajednicu nastavlja živjeti u generacijama koje dolaze. Da je to i dalje pretežit duh i u društvu i u kulturi.“
Iz Polemike sa Šnajderom saznajemo da je dr. Ivo Banac Thompsonov mač nazvao „pseudokeltskim“, a Šnajder „puškom“. Ali ako se zna da je u Prahuljama kod Nina sagrađena crkva sv. Nikole u XII. st., u kojoj su se hrvatski kraljevi na obranu Hrvatske zaklinjali na mač, zašto Thompson iz Čavoglava pokraj, kao dragovoljac ne bi za svoj simbol smio odabrati povijesni mač hrvatske obrane ?
Književnik Ivan Aralica u svom prilogu kaže: „ Onih ratnih godina su se pojavljivale različite pjesme, ovakve i onakve domoljubne, znao sam značenje tih pjesama, one igraju ključnu ulogu, to ne treba dokazivati, u jednom kritičnom trenutku angažiraju mase, a mase podržavaju povijesna gibanja. I to je njihova uloga.“
Ako itko predloži da o toj temi treba javno razgovarati stručno i objektivno, odmah se javljaju dežurni soldati, mahom lijevi novinari ili manjinci, koji će drsko tražiti uništenje karijere, otkaz na poslu, izrugivanje i vrijeđanje osobe.
G. Miro Banović još proširuje temu progona Thompsona, Domovinskog rata i pokliča Za Dom spremni!, citirajući jednu osobu s društvenih mreža: …“jer su najjači medijski, politički i sudski udar na „za dom spremni“, Bojnu Čavoglave, Thompsona, ali i npr. navijače hrvatske nogometne reprezentacije došli nakon 2010. g., tj. s novim političkim čistkama i valom neojugoslavenstva i neokomunizma u Hrvatskoj“ .
Akademik Pečarić zamjećuje kako se ušeprtljiše i na Filozofskom fakultetu, jer su tražili da se povjesničare, koji su svojim potpisima na peticijama branili dostojanstvo hrvatskih branitelja i njihovoga pozdrava „za dom spremni“, isključi iz strukovnih organizacija. Lijevi su aktivisti umnažali svoje napade, mnogi su te napade povezivali i s pjesmom E, moj narode, u kojoj se spominju i masoni. Evo druge kitice:

Antikristi i mason
Komunisti ovi, oni
Šire sotonske fraze
Da nas poraze
E, moj narode, e, moj narode.

O masonima se danas govori otvorenije, a kolumnist Jović kaže „da je još 1994. g. pod vodstvom Nenada Porgesa, tada savjetnika u Vladi, osnovana loža zvana „Ilirija“ koja je kao najpogodnijega budućeg predsjednika nominirala Mesića, koji će to i postati šest godina poslije, a g. Markoci kaže: „Ipak, Mesić je doista poseban. Ima ga i u Jasenovcu

i u Haagu. Imamo ga kad izravno laže (Haag) i kad se bori za očuvanje laži (Jasenovac). U oba slučaja to je laž kao političko oružje par excellence“.
Godine 2002. Josip Jović objavljuje knjigu „Život po protokolima“, što asocira na knjigu Protokoli Sionskih mudraca, don Anđelko Kaćunko piše te iste godine o Thompsonu, a sam Thompson objavljuje pjesmu i album E, moj narode.
Kao pravi istraživalački novinar, Jović se ozbiljnije pozabavio Protokolima Sionskih mudraca i pokazao kako to nije neko izmišljeno, usputno štivo, neka krivotvorina, pa je u svojoj knjizi Život po protokolima – Prilog anatomiji hrvatske (samo)destrukcije, upozorio na sličnost onoga što se događa hrvatskom narodu i Protokola Sionskih mudraca, tj. galopirajuće rashrvaćivanje što ga provodi hrvatska vlast i stvaranje Zapadnog Balkana, te diktatura MMF-a.
U pravu je Jović kad kaže da nam neće trebati “vlada ni narodna banka, jer će sva krupna infrastruktura, porezna, fiskalna i monetarna politika biti u rukama multinacionalnih kompanija i njihovih financijskih asocijacija kao što su MMF i Svjetska banka, neće nam trebati ni predsjednik, jer ćemo uvijek imati nekog Montgomeryja, neće nam trebati vojska jer ćemo imati NATO, neće nam trebati obavještajne službe jer ćemo imati CIA-u. Neće nam trebati ništa, jer ćemo biti nitko.“
Godine 2008. Marku Perkoviću Thompsonu zabranjuju se koncerti, tj. sloboda pjevanja, misli i okupljanja. Hrvatski akademici pišu Otvoreno pismo predsjedniku Saborskog odbora za ljudska prava.
Ostaje ipak neshatljivo zašto nije bilo reakcija i drugih skupina, desnih stranaka, braniteljskih udruga i drugih udruga, na koncu i naroda?!
Možda možemo djelomice naći odgovor u ovom Otvorenom pismu.

Otvoreno pismo predsjedniku Saborskog odbora za ljudska prava

G. zastupniče, predsjedniče Odbora za ljudska prava Sabora Republike Hrvatske

I. Na dan branitelja grada Zagreba:

1. Ujutro je služena misa zahvalnosti braniteljima, mladim ljudima koji su dali vlastiti život za obranu, istinu i čovječnost u demokratskoj Hrvatskoj. Trebali ste biti na ovoj misi!

2. Preko dana je postavljen Sokratov šator, gdje su izložene knjige i prikazivani filmovi, a najvažnije ljudi koji su proživjeli obranu i stvaranje Hrvatske - branitelji, obitelji stradalih, logoraši i invalidi. Došli su mnogi građani, a posebno su došli mladi, da se sretnu sa svjedocima, da im netko kaže da smiju biti ponosni na obranu i stvaranje Hrvatske države i da se odluče i oni uključiti izgradnjom sebe, da bi stvarali obitelj i gradili Hrvatsku. Trebali ste doći i susresti istinu!

3. Navečer su se mladi došli radovati, jer se pjevalo njima a oni su bili ponosni na poginule mlade i državu koja je stvorena. Jeste li bili na koncertu?

II. Tada je došlo do straha od ljubavi za Hrvatsku, vjerom, znanjem i pjesmom. Počeo je napad. Progovorili su moćni ljudi, i izgovorili najteže riječi.

1. Nisu se usudili napasti misu u crkvi.

2. Nisu se usudili napasti šator, knjiga, filmova i fotografija stradanja i junaštva.

3. Nisu se usudili napasti logoraše, udovice, invalide, branitelje ...

4. Napali su jednog pjevača, jedan pozdrav, jedan znak na jednom mladom čovjeku i jednu pjesmu koju nitko nije pjevao. Vi ste ih trebali braniti!

III. Htjeli su probuditi strah!

1. Tada smo progovorili – Zahtijevali smo slobodu od straha. Pozvali smo ljude vjere, znanja i misli da nam se pridruže.

2. Oni su se odazvali, stotine akademika, biskupa, sveučilišnih profesora, umjetnika, intelektualaca, više od 300 građana. Potpisali su i pridružili se protestu protiv straha, zabrana javnih skupova, slobode govora i pjesme, neistinitog prikazivanja Domovinskog rata, izazivanja podjela u Hrvatskoj, neistinitog informiranja uglednih međunarodnih ličnosti i zajednice – a sve na štetu istine, demokracije i ljudskih prava u Hrvatskoj. Niste potpisali, a trebali ste!

IV. Tada je krenulo novo plašenje!

1.. Napadnut je gradonačelnik glavnog grada, zašto dozvoljava javni skup onima koji su ga obranili.

2. Napali su i predsjednika Vlade, jer akademici, biskupi, znanstvenici, profesori, umjetnici, građani .. ne znaju sami misliti, a ne bi ni smjeli progovoriti bez njegove dozvole?! Trebali ste nas tada pozvati, saslušati i vršiti ono za što ste zaduženi – braniti ljudska prava.

V. Tada su se doista i uplašili, ali oni koji su plašili! Pozvali su upomoć, i dobili su pomoć – kakvu pomoć

1. Član Sabora, je rekao da se ne smijemo slobodno kretati po Hrvatskoj, da ne smijemo dolaziti u Istru, Pulu, bez dozvole.

2. Predsjednik Srbije je tražio da se ispričamo za slobodu!

3. Međunarodni predstavnik je izjavio da je sprečavanje genocida u Bihaću kontraverzno! Zar mu Srebrenica nije dosta?

4. Talijanski fašisti su ocrtali Poreč, a vlast to nije ni primijetila?!

VI. Onda je došao dan svehrvatske zahvalnosti za slobodu i braniteljima za obranu.

1. Sakupili smo se u Čavoglavama, iz svih dijelova Hrvatske, Bosne i Hercegovine, Evrope, Australije, SAD.

2. Došli smo avionima, vlakovima, autobusima, automobilima, motorima, biciklima i pješice.

3. Predstavili smo knjige i razgovarali o Hrvatskoj, igrali nogomet, pjevali s desetcima klapa, plesali i onda se okupili na koncertu – 100 000, više od 100 000.

4. Mladi ljudi, hrvatski narod je dao odgovor. Nisu dozvolili da ih se uplaši! Pokazali su da su spremni voljeti i braniti Hrvatsku u svakom njenom djelu!

Trebali ste biti u Čavoglavama, upoznali biste hrvatski narod koji vam je povjerio da čuvate ljudska prava u državi gdje se dugo i teško za to borilo!

VII. Dan poslije zabranili su koncert u Puli. Sada bježe iz moralnog u birokratsko opravdanje

1. Zabrane, dio totalitarnih režima, iza nas su i ne prihvaćamo ih pred nama!

2. Istra je otvorena za pjevače iz Srbije, u posjete dolaze talijanski iredentisti i neofašisti – neprijatelji Hrvatske. Samo nije za hrvatskog branitelja i pjevača domoljubnih i bogoljubnih pjesama Marka Perkovića Thompsona?

3. Ogromna većina hrvatskog naroda vjeruje da mu je zabranjen dolazak zato što im smetaju hrvatske zastave? Niste se oglasili.

VIII. Vrijeme je da poštujete ljude. G. zastupniče, predsjedniče Odbora za ljudska prava Sabora Republike Hrvatske,

1. Niste molili, branili, potpisali, pozvali, reagirali, ni bili s nama.

2. Prestanite ne vidjeti, ne čuti i šutjeti na ugroženosti ljudskih prava i demokracije u Hrvatskoj

3. Odmah zahtijevajte slobodu javnog okupljanja da bi se pjevalo pjesme obrane, radovalo slobodi i sanjalo buduće stvaranje. Na kraju zamolite i nas da Vas upoznamo s našom istinom i zahtjevima. Biti će to dobro i korisno Vama i Hrvatskoj i svijetu.

Svi prilozi u knjizi zapravo slažu veliki mozaik osvete, laži, obmana, perfidnih podvala i najprizemnijih okolnosti kojima se preko Marka Perkovića Thompsona, njegovih nastupa i koncerata nastoji zaustaviti sve što u Hrvatskoj diše hrvatski i vjerski.
U uglednim se njemačkim novinama Frankfurter Allgemeine Zeitung iz autoriziranoga razgovora s Thompsonom objavljuje prljavi, nečasni i nezakoniti pamflet, vade i iskrivljuju sklopovi Thompsonovih misli. Zastrašujuće djeluju ti neoliberalni lobiji koje čine skupine obmanjivača, oholica, poluobrazovanih novinara i doktora znanosti i političara. U susjednim zemljama postaje nepoželjan: Sloveniji, Austriji, Švicarskoj, Hamburgu, a u Crnoj Gori se zapjevala Bojna Čavoglave, u Ukrajini postaje ona himna i snaga ukrajinskim braniteljima kakvom su je pjevali i naši branitelji i zbunjivali neprijatelja.
Janez Janša kaže o zabrani Thompsonova koncerta: „Ako je Thompsonov koncert zabramnjen zbog njegova svjetonazora, onda u Sloveniji imamo političku policiju i politički režim.“ A kako bismo onda mi u Hrvatskoj trebali shvatiti tolike godine zabrana i prava na egzistenciju?!
Thompsonova ekipa je uoči zasjedanja Odbora za prekršaje protiv javnoga reda i mira i javne sigurnosti Visokog prekršajnog suda RH u veljači, odgovorila na pisanje Slavice Lukić ovako: „U vrijeme dok se iz crne zemlje iskopavaju ostatci hrvatskih heroja i žrtava srpske agresije, mi svjedočimo medijskom pritisku uvijek istih, malih i nebitnih pojava uhljebljenih u neke medije, koji sebe vide u puno većem svjetlu i veličini nego što u stvarnosti jesu, kako iznova pokušavaju utjecati na sud da kriminalizira isto ono što su oni, koje još uvijek crna zemlja krije, ponosito nosili braneći zemlju i narod od

istih onih kojima ovi što perfidno i podmuklo, pod krinkom brige za ćudoređe, nikad nisu zamjerili ni mržnju ni smrt koje su sijali protiv ovog naroda i ove zemlje“.
Bojna Čavoglave je zapravo odredila Thompsonov životni put. On ostaje na 1. crti bojišnice civilizacije, ljudskosti, kulture i hrvatskog kršćanskog identiteta. Kad znamo da latinski pojam kultura označava obrađivati, uzgajati, oplemenjivati, naravno da je Thompson opasan u ovoj poplavi „kulture smrti“. On je stao u obranu tradicionalnih kršćanskih vrijednosti, doma i obitelji, a sotoniziranje čovjeka se upravo provodi najraznovrsnijim izopaćenostima, što podržavaju civilno društvo, udruge, sudstvo i vlast, i zato ga se mora na sve načine sprečavati. Teško je to razumjeti onima koji žive u materijalnom, karijeri, moći, razuzdanostima i vlastitom obožavanju.
Na pitanje novinara Frankfurter Allgemeine Zeitung o uporabi pokliča Za dom spremni, Thompson nadopunjuje cijelu frazu pokliča i kaže: „Početkom devedesetih kad se stvarala hrvatska država i u vrijeme Domovinskog rata, nitko nije postavljao pitanja oko tog pozdrava i on nikome nije bio upitan, niti ga je itko doživljavao kao fašistički pozdrav. …..Vi tvrdite da ljudi tada nisu mislili na bana Jelačića, ali radi vaših čitatelja samo ćemo kratko o povijesti toga pozdrava onako kako ga mi doživljavamo i poznajemo. Hrvati su kroz prošla stoljeća uvijek imali bojni poklič koji je izražavao spremnost na obranu svoga doma i Domovine. Pa tako i ban Jelačić, kojeg vi spominjete, uzvikivao bi: „Za dom“, a vojska bi odgovarala „spremni umrijeti!“, ili skraćeno “Spremni!“
Dakle, taj pozdrav je za Hrvate prirodan i povijestan bez obzira tko ga je i kad koristio. Je li Marko uopće svjestan koju mu je zadaću namijenila Providnost?!
On privlači mladež i puk. On ih oduševljava. Oni znadu sve njegove pjesme i pjevaju ih u svim prigodama jer su emocionalno nabijene, jer dolaze iz njegove domoljubne duše. On stojički nosi sve napade i nepravde, ustrajava, kao da nastavlja on sam nositi povijesno breme hrvatskoga naroda. On probija šutnju, strah i mlakost hrvatskih intelektualaca i crkvenih krugova. On istovremeno slavi Boga, promiče obitelj i dom. Dom i ognjište su kulturološki i povijesno održali Hrvate. Sam njegov život postao je pokora.
U današnjim okolnostima to je boj na metafizičkoj razini, kaže poznata liberalna feministkinja židovskog podrijetla, Noami Wolf. Naše je vrijeme borba sa sotonističkim napadima na čovječanstvo, ovo su meta-ljudske moći s kojima se borimo. Radi se o napadu demonskih oligarha koji nas žele porobiti, tako demonski u svojoj moći, dobro koordinirani i tako sveobuhvatni.
Hvala ti, Marko Perkoviću Thompsone.
https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/31452-predstavljanje-knjige-josipa-pecarica-bojna-cavoglave-thompsonofobija

POKVARENI ČETNICI

Lito u Tisnom 2022, otvaramo s predstavljanjem knjige 'BOJNA ČAVOGLAVE' / THOMPSONOFOBIJA. Tih dana je sjajni hrvatski kolumnist Joško Čelan napisao u *Hrvatskom tjedniku* tekst o Thompsonu pa sam taj tekst koristio u svom govoru. Tako sam naveo i dio njegova teksta u kome se spominje *partizansko-četnička vlada Plenković-Pupovac*.
Poslije predstavljan ja don Lazar mi je komentirao kako je Čelan precizni od mene u tom nazivu.
Naime ja sam vladajuću koaliciju prvo nazivao srpsko-hrvatskom želeći naglasiti činjenicu da je u toj koaliciji glavni Pupovac. Naime svjetski moćnici su željeli pobjedu Srbije u ratu s Hrvatskom, a kada je od srpske 'strašne' vojske Tuđman s hrvatskim braniteljima u 'Oluji' napravio zečeve nisu mu ni na pogreb htjeli doći. Zato sve vlade poslije Utemeljitelja hrvatske države poslušno rade sve što žele ti svjetski moćnici. A njihove želje su ostale iste. Kada već Hrvatskom ne vlada Miloševič, onda je dobar i Pupovac.
Kasnije je u Hrvatskom Saboru sam Plenković (zabunom ili po onom „neće jezik nego pravo“) nazvao tu koaliciju ČETNIČKOM, pa ja koristim to ime.
Tada me don Lazar podsjetio na moju pitalicu:
-*Koja je razlika između četnika i jugoslavena?*
-*Četnik je pošteni četnik, a jugoslaven je pokvareni četnik!*
Dakle, pokvareni četnici na vlast su po Vama gori od četnika, pa je očito da je Vaš naziv – po Vašoj tvrdnji - blaži od Čelanovog!
I što odgovoriti don Lazaru kad ostanete bez teksta?
Jedino, napisati knjigu o POKVARENIM ČETNICIMA i posvetiti je don Lazaru, zar ne?
A materijala za to ima puno u mojim knjigama. Recimo samo u knjizi o poznatom hrvatskom kolumnisti:
J. Pečarić, *Vjekoslav Krsnik*, Zagreb, 2021. str. 315.
To pokazuje i njegova najnovija kolumna koju dajem u Prilogu.

Josip Pečarić

PRILOG

PREMIJER PLENKOVIĆ JE POD MILORADOM PUPOVCEM SLUGA VUČIĆEVE POLITIKE

31 srpnja, 2022

Bez obzira na činjenice koje na razne načine sve više raskrinkavaju četnički mit o ustanku u Srbu i ove godine je čel(t)nik Milorad Pupovac u ime tzv. Srpskog narodnog vijeća organizirao obilježavanje 27. srpnja kao navodnog ustanka Srba protiv NDH-a. Povijesni dokumenti međutim govore da se radilo o masakru nad nedužnim hrvatskim civilima a ne o napadu na oružane ustaške postrojbe.

Taj se datum za vrijeme komunističke Jugoslavije čak slavio kao Dan ustanka naroda Hrvatske (?!), što samo potvrđuje tezu da su u tadašnjoj Hrvatskoj manjinski Srbi kontrolirali hrvatske komuniste, a to se najočitije odrazilo na podržavanju velikosrpskog mita o 700.000 navodnih žrtava u Jasenovcu. Nažalost, hrvatska je politika nakon pobjede u obrambenom Domovinskom ratu podlegla velikosrpskoj propagandi, pa umjesto da s pozicije pobjednika usmjerava odnose sa Srbijom svela se na poslušnika četničke propagande iz Beograda koju u hrvatskoj državi vrlo uspješno provodi čel(t)nik Srpskog narodnog vijeća Milorad Pupovac. Zato se umjesto suočavanja beogradske politike sa zločinima što ih je velikosrpska agresija počinila u Hrvatskoj s Ovčarom i Škabrnjom kao simbolima tih zločina, hrvatska politika bavi izmišljenim mitom o Jasenovcu. Prevedeno na jednostavan politički jezik, predsjednik Srbije Aleksandar Vučić kao osvjedočeni četnik trebao bi doći u Hrvatsku da se na Ovčari ispriča Hrvatskoj za zločine što su ih Srbi počinili nad Hrvatima, a ne da iz Drugog svjetskog rata razvlači mit o Jasenovcu. Za takvu ponižavajuću poziciju odgovorna je hrvatska politika, bolje rečeno političari koji su bili na čelu države u posljednjih dvadesetak godina, dakle Stipe Mesić, Ivo Josipović, Kolinda Grabar Kitarović, Ivica Račan, Ivo Sanader, Jadranka Kosor, Zoran Milanović i sada sam Andrej Plenković. Kulminacija te podređenosti događa se upravo sada s premijerom Plenkovićem koji statusno nema nikakve veze s hrvatskim identitetom jer je mentalno i politički vezan za Bruxelles, a ideološki za propali komunistički sustav.
U takvom kontekstu treba promatrati i pokušaj srbijanskog predsjednika Aleksandra Vučić da mimo uobičajenog protokola uđe u Hrvatsku da bi tobože u privatnom posjetu obišao Jasenovac kao i nakaradno obilježavanje Dana ustanka u Srbu 27. srpnja, ali i iduće obilježavanje obljetnice "Oluje" 5. kolovoza koje će u Srbiji sasvim sigurno na službenoj razini biti etiketirano na način kako je hrvatska vlada proglašena "ustaškom". Indikativno je reagiranje premijera Plenkovića na pokušaj Aleksandra Vučića da nezakonito uđe u Hrvatsku. On se čudi da su ne samo srbijanski mediji nego i na službenoj stranici tamošnjeg Ministarstva unutarnjih poslova njegovu vladu nazvali "ustaškom". On kaže da je "važno je da se u međusobnim odnosima tretiramo s poštovanjem i da vodimo računa da smo država", a činjenica je da Aleksandar Vučić od početka svojega mandata ne tretira Hrvatsku s poštovanjem, pa je čak ne smatra

državom nego dijelom velikosrpskog "srpskog sveta", jer takva beogradska politika smatra Jasenovac dijelom tog "srpskog sveta".
To nije od jučer jer je u posljednjih nekoliko godina Aleksandar Vučić izrekao niz uvreda na račun hrvatske države i hrvatskoga naroda, pa je bilo samo pitanje vremena kad će Plenkovićevu vladu nazvati "ustaškom". U tome je svakako najviše kriv sam Andrej Plenković koji se pod kontrolom vođe velikosrpske "pete kolone" Miloradom Pupovcem podanički odnosi prema srbijanskom predsjedniku. Kad je svojedobno na domjenku priređenom u povodu pravoslavnog Božića izaslanik srbijanskog predsjednika Vladimir Božović obećao hrvatskim Srbima koje oni smatraju samo Srbima da će ih **"matična država Srbija u svim problemima i iskušenjima i kada god budu ugroženi braniti svim raspoloživim sredstvima" premijer Andrej Plenković je umjesto da demonstrativno napusti domjenak mirno odslušao prijetnju srbijanskog izaslanika. Kad je na jednom od četničkih derneka priređenim u povodu srpskog obilježavanja "Oluje" Aleksandar Vučić usporedio današnju demokratsku Hrvatsku s Hitlerovom Njemačkom, čemu je bio nazočan Plenkovićev nadzornik Milorad Pupovac, tada je Andrej Plenković izjavio da je Aleksandar Vučić "malo pretjerao", što drugim riječima znači da je donekle u pravu. Prema tome sa stajališta hrvatske državne politike nije upitno što četnički predsjednik susjedne države misli i govori o Hrvatskoj, nego je još više upitno kakvog predsjednika Vlade ima Hrvatska kad sve to dozvoljava. Imajući sve to skupa u vidu, jedino ispravno rješenje u postojećim okolnostima bio bi odluka hrvatske Vlade da se, kao što je to u jednoj anketi na društvenoj mreži podržala golema većina ispitanika, predsjednika Republike Srbije proglasi u Hrvatskoj za "persona non grata". To bi bio jedini ispravni državnički potez, ali naravno s Andrejom Plenkovićem kao slugom Milorada Pupovca neizvediv.**
'Hrvatska je uključiva i tolerantna, prvi put sam danas vidio, nemam naslovnice srpskih medija da ih vadim jer nemam tu teatralnu praksu, ali **da smo ustaška vlada, mislio sam da smo mi nekakvi u optikama brojnih dijela hrvatskih medija ili Jugoslaveni ili antikristi, ljubitelji Srba, što nam sve nisu lijepili. Toliko je bilo epiteta da danas nosimo epitet ustaške vlade i to na službenoj web stranici Ministarstva unutarnjih poslova Srbije**. Ovakve reakcije ukazuje na histeričnu reakciju Beograda', dodao je.
'Mi smo tu skroz cool i easy, kada dođe trenutak, bit će i posjeta. Hrvatska poštuje sve manjine u Hrvatskoj. Politika svršenog čina ne može proći nigdje, pa ni u Hrvatskoj', rekao je **Plenković**.
U Srbiji se, kaže, odugovlači s formiranjem Vlade do krajnjih rokova. "Mi smo u ovom trenu smatrali da nam takav posjet ne odgovara", kazao je Plenković.
"Gledajte, **važno je da se u međusobnim odnosima tretiramo s poštovanjem i da vodimo računa da smo država. Države** komuniciraju isto kao i ljudi. Kad netko dolazi u posjet, on prvo nazove i najavi se. Ista vrsta komunikacije treba biti i među državama. Ovdje to nije bilo obavljeno na odgovarajući način. Za takav posjet koji, hoćemo mi to reći ili ne, ima svoje političke konzekvence… **Hrvatska drži do sebe i svojih susjeda i želi normalizirati odnose. Svaki posjet koji može imati političke konzekvence se mora pažljivo dogovarati**. To ne ide tako – pa nikada nije moment, zašto ne bih sada. Manje treba lijepiti etikete o tome da su ustaše izvršile napad, odbile… Malo mi to djeluje smiješno, kao da smo vratili vrijeme 30 godina unazad", kazao je.

O Pupovcu

"S Pupovcem surađujemo. Mnogi kritiziraju HDZ i mene zbog suradnje s manjinama, pa tako i srpskom. No povjerenje dobijamo jednom, dva puta… Mi poštujemo zakon i Ustav i mi želimo da su naše manjine zadovoljne i da vodimo zemlju uz njihovu potporu", rekao je **Plenković**.

Pustit ćemo da se sve ovo slegne, pa ćemo potom razgovarati dalje o ovoj temi, rekao je Plenković o dogovoru posjeta Aleksandra Vučića Jasenovcu srpsko narodno vijeće (SNV) i ove je godine obilježilo obljetnicu ustanka u Srbu, u spomen na 27. srpnja 1941., kada je iz ovog sela krenuo srpskih otpor prema NDH.

Nekada se ovaj datum slavio i kao Dan ustanka naroda Hrvatske, a danas na, 81. obljetnicu, **predsjednik SNV-a Milorad Pupovac ocijenio ga je važnim mjestom i važnim datumom za slobodu koja je izborena u Drugom svjetskom ratu**.

"Kako na prostoru Hrvatske, tako i širem prostoru bivše zajedničke zemlje", naglasio je.

Uz notorne Milorada Pupovca, Stipu Mesića i Franju Habulina i danas je "proslavljena" još jedna obljetnica "partizanskog" ustanka u Srbu uz nazočnost nekoliko stotina "slavljenika"!

Zaista, nema više smisla ponavljati kako se ovdje nije radilo o nikakovom antifašističkom ustanku nego o strašnom pokolju nad hrvatskim ljudima koji su poklani od strane četnika uz zvjerstva koja su neshvatljiva ljudskom razumu, kao što je npr. bilo ubijanje trogodišnje djece i nabijanje na kolac i okretanje na ražnju katoličkog svećenika uz nazočnost njegove majke!

O ovome zločinu iznešeno je dosada toliko dokaza od strane najeminentnijih hrvatskih povjesničara i svjedoka da više nema smisla svake godine to ponavljati!

Nema smisla niti prozivati one koji tamo dolaze na današnji dan "slaviti" jer je to njihov politički kredo! Međutim, ono što moramo ponavljati i postavljati pitanja i prozivati je upućeno prema hrvatskoj vladi i DORHU!

Pitam hrvatsku vladu do kada i zašto? Hrvatska vlada zasigurno ima sve relevantne činjenice i unatoč politici tzv. "uključivosti" postoje granice nacionalne strpljivosti, a uvjeravam vas da je na primjeru Srba, ona davno potrošena!

Hrvatska vlada pokazala je dobar i čvrst stav oko Vučića i Jasenovca, ali Srb je u istoj ravni uvreda i diskvalifikacija hrvatskog naroda i to se mora prekinuti!

Isto tako upućujem pitanje DORHU, zbog čega ne spriječe opetovano širenje laži i mržnje koje izaziva ovaj događaj koji neosporno vrijeđa osjećaje velikog broja pripadnika hrvatskog naroda, a posebno rodbine žrtava koje su okrutno likvidirane na današnji dan prije 81 godinu? Ratni zločin ne zastarijeva, je li tako?

Zar uistinu nemate nikakovih osnova za barem inicijativno pokretanje izvida o ovim zločinima, ili se "vadite" na "nedostatku" dokaza?

Vrijeme je, krajnje vrijeme, shvatiti kako živimo u Hrvatskoj, a ne u nekoj Jugoslaviji i da gradimo hrvatsku, a ne jugoslavensku budućnost! "Proslave" u Srbu nisu naše vrijednosne sastavnice vrijeme je da se to ozbiljno shvati!

"Važno je zato što **ovdašnji narod ustao da bi obranio svoj goli život, ali nije stao na tome**, nego je u borbi razvio slogu s hrvatskim narodom i stvorio jedinstvenu oslobodilačku snagu u Hrvatskoj, bivšoj Jugoslaviji i Europi", poručio je Milorad Pupovac, kako prenosi HRT.

Ako je dosad bilo sumnje u tvrdnji da predsjednik hrvatske Vlade vodi popustljivu politiku prema četničkoj garnituri koja je sada na vlasti u Srbiji, najnoviji namjerni incident pokrenut iz Beograda s osporavanjem hrvatskoga jezika raskrinkava Andreja Plenkovića kao poslušnog agenta predsjednika Srbije Aleksandra Vučića. To se može zaključiti iz reakcije hrvatske Vlade i samog premijera Andreja Plenkovića na skandalozno osporavanje postojanja hrvatskoga jezika u udžbeniku za osnovnu školu.

Prije toga trebamo podsjetiti na brojne reakcije i izjave samog Andreja Plenkovića koje su ozbiljno dovodile u sumnju Plenkovićevu privrženost obrani hrvatsknacionalnog dostojanstva. Već sama najava u jednom intervjuu nakon što je postao predsjednik HDZ-a da je njegova zadaća da prvo promijeni sam HDZ,a a zatim i Hrvatsku upućivala je na "opasne namjere" tog briselski vrhunski istreniranog birokrata koji dozvoljava da ga predsjednik Europske komisije javno štipa za stražnjicu. Te "opasne namjere" pokazale su se prije svega u sluganskom odnosu prema politici koju u Republici Hrvatskoj gotovo na dnevnoj bazi provodi čel(t)nik velikosrpske "pete kolone" u hrvatskoj državi Milorad Pupovac.

Treba podsjetiti i na njegovu reakciju pa se to uklapa u Plenkovićevu viziju da "promijeni Hrvatsku". U početku je u tu njegovu zadaću spadalo vjerojatno da se pitanje sudbine nestalih u Domovinskom ratu, koje Srbija sustavno odbija rješavati, jednostavno izbriše iz hrvatskih zahtjeva.za rješavanje neriješenih pitanja proisteklih iz Domovinskog rata. To se dogodilo uoči hrvatskog predsjedanja Vijećem Europe kad je premijer Andrej Plenković trebao posjetiti Beograd, pa je u izjavi hrvatskog veleposlanstva u Srbiji ta tema bila izostavljena iz najavljene agende. Srećom zbog pandemije taj posjet Beogradu nije nikad ostvaren,a u međuvremenu je Andrej Plenković shvatio da je u popuštanju Aleksandru Vučiću "malo pretjerao", pa se tema nestalih ponovno vratila u hrvatsku agendu neriješenih problema prema Srbiji.

Nema nikakve dvojbe da je najnoviji napad na hrvatski nacionalni i državni integritet negiranja hrvatskog jezika dio SANU memorandumske ofenzive u lansiranju "srpskog sveta" pri čemu je Republike Hrvatska nakon događaja u Crnoj Gori i Kosovu krajnji cilj. Država koja drži do svojeg dostojanstva, što u slučaju Hrvatske s oivakvim premijerom i Vladom nije slučaj, čim se pojavila ta informacija o negiranju hrvatskoga jezika u školskom udžbeniku. povukla bi svojega veleposlanika iz Beograda. Ovdje je potrebna mala digresija. U skladu s Plenkovićevim popuštanjem Aleksandru Vučiću u Beograd je kao veleposlanik poslan bivši suradnik Udbe i bivši novinar "Vjesnika" Hidajet Bišćević kojemu je, da njegovo veleposlanstvo obavlja posao kako bi trebalo, bila zadaća da obavijesti Zagreb o skandaloznoj temi o hrvatskom jeziku u školskom udžbeniku. Još jedna digresija. Da hrvatska novinska agencija HINA ima svojeg dopisnika u Beogradu, a nema ga (?!) tu informaciju bi saznala hrvatska javnost. Ovako se trebalo čekati da reagira Hrvatsko nacionalno vijeće u Vojvodini tražeći zabranu tog udžbenika, pa je to tek sada postala tema za hrvatsku diplomaciju i Vladu. Usput rečeno kad je prije nekoliko mjeseci Gradsko vijeće Subotice proglasilo hrvatski jezik "bunjevačkim jezikom" Ministarstvo vanjskih i europskih poslova uputilo je prosvjednu notu Beogradu. Ovaj put ne samo da hrvatski veleposlanik nije povučen iz Beograda nego nije bilo ni prosvjedne note.

U svojoj ustaljenoj praksi premijer Andrej Plenković dokazao je da na čelu hrvatske Vlade o izuzetnom važnom pitanju kao što je zaštita hrvatskog jezika kao jednog od ključnih čimbenika hrvatskoga naroda i nacije nastavlja sa skandaloznim popuštenjem velikosrpskoj politici Beograda. On je to sveo na neobavezno časkanje sa srbijanskim predsjednikom na margini samita Europske unije i zemalja Jugoistočne Europe u Brdu kod Kranja. Slučaj osporavanja hravtskoga jezika stavio u kontekst "ping-pong retorike koja zaoštrava odnose i ne donosi ništa pozitivno". On kaže da to "nije moj stil i ne donosi ništa pozitivno.". Drugim riječima prihvaća stil Aleksandra Vučića "koji zaoštrava odnose i ne donosi ništa pozitivno". U tom stilu Andrej Plenković kaže: "Želimo rješavati otvorena pitanja, jačati položaj hrvatske manjine u Srbiji, nastaviti potragu za nestalima i ukazati na udžbenike koji negiraju hrvatski jezik". U toj rečenici negiranje hrvatskoga jezika sveo je na problem hrvatske manjine u Srbiji, a ne kao što bi se očekivalo od predsjednika hrvatske Vlade, da je to u kontekstu "srpskog sveta" udar na nacionalni integritet hrvatske države i hrvatskoga naroda. Što je najgore Andrej Plenković prihvaća obrazloženje Aleksandra Vučića koji mu je rekao da je bio upoznat s time i "da će vidjeti što može s te strane učiniti". A što se može očekivati od Vučića može se iščiteti iz njegove izjave da se "radi o podjeli jezika koju je ustanovila SANU" i da se "ne radi ni o kakvoj uvredi". Jasno je da Aleksandar Vučić pere ruke nad ovom grubom uvredom jer eto to nije njegov problem nego Srpske ankademdija nauka i umetnosti", kao da je to neka privatna institucija a ne vrhunska intelektualna institucija koju financira srbijanska Vlada. Dalje, iako je bio upoznat sa cijelom stvari Vučić kaže "naravno da ćemo pogledati i vidjeti o čemu se radi i ako smo napravili grešku ispravit ćemo". ali je uz to dodao, što nema nikakve veze s osporavanjem hrvatskoga jezika, kako se "nada da će biti manje ulica Mile Budaka u Hrvatskoj", dok je cijela Srbija preplavljena ulicama četničkih vojvoda na čelu s ratnim zločincem kojega su komunisti likvidirali Dražom Mihailovićem. Ovaj slučaj sluganskog odnosa Andreja Plenkovića prema srbijanskom predsjedniku Aleksandru Vučiću, pa i izostanka reakcije hrvatskih institucija koje bi trebale reagirati na praktički negiranje hrvatskoga naroda, jer mu se negira njegov vlastiti jezik samo potvrđuje da Plenkovićeva najava o "promjeni Hrvatske" uključuje i velikosrpsko djelovanje na najvišoj razini iz susjedne države. Štoviše, u ovom slučaju, osim izravne i odlučne reakcije Hrvatskog instituta za jezik i jezikoslovlje, nisu se javile dvije najvažnije hrvatske institucije kao što su Hrvatska akademija znanostii i umjetnosti i Matica hrvatska koja ove godine obilježava 50. obljetnicu "Hrvatskoga proljeća". Naravno one su pod kontrolom HDZ-a kao "stranke opasnih namjera" i "velikog vođe" Andreja Plenkovića koji ne želi igrati ping-pong s Aleksandrom Vučićem jer djeluje kao njegov poslušni agent.

Vjekoslav Krsnik

https://bezcenzure.hr/vlad/premijer-plenkovic-je-pod-miloradom-pupovcem-sluga-vuciceve-politike/

LITO U TISNOM 2022. (2)

Ovogodišnje Lito je o hrvatskim domoljubima koji su važni za spoznaju:
NE VJERUJ POLITIČARIMA KOJI NISU ZA DOM SPREMNI
Tako očito se to vidi danas kasa kliču SLAVA UKRAJINI, a povjesno isti hrvatski pozdrav ZA DOM SPREMNI proganjaju.
JER TAKO GAZDE TRAŽE!

ŽUPA TISNO
LITO U TISNOM 2022.
(Drugo predstavljanje)

Pozivamo vas na predstavljanje knjige

akademika Josipa Pečarića

IX. BOJNA "RAFAEL VITEZ BOBAN"

U predstavljanju KNJIGE sudjelovat će:

domaćin DON LAZAR ČIBARIĆ

dr. sc. JOSIP STJEPANDIĆ, Predsjednik HAZUDD-a

i autor.

TISNO, PONEDJELJAK,

08. KOLOVOZA 2022. U 20 SATI.

DVORIŠTE ŽUPNE KUĆE

Dalmatinski portal

FOTO/VIDEO: HOS-ovci u Kninu ponovno uzvikivali 'Za dom spremni'

Policija je sve snimila

HOS u Kninu

HOS u Kninu

HOS u Kninu

HOS u Kninu

HOS u Kninu

HOS u Kninu

HOS u Kninu

I ove godine na obljetnicu Oluje članovi udruge 9. bojne HOS-a okupili su se u Kninu uzvikujući pozdrav 'Za dom spremni'.

Kao i godinama ranije, skup su održali pred spomenikom poginulim braniteljima, a 'vođa svečanosti' poručio je kako će hrvatsku domovinu pozdraviti tri puta onim istim pozdravom kojim su je pozdravljali u Domovinskom ratu.

Prije toga su se postrojili te položili vijence i svijeće na spomenik.

Policija je sve snimila.

https://dalmatinskiportal.hr/vijesti/video--hos-ovci-u-kninu-ponovno-uzvikivali--za-dom-spremni-/141345

JOŠ O LITU U TISNOM 2022.

Ovogodišnje Lito je o hrvatskim domoljubima koji su važni za spoznaju:

NE VJERUJ POLITIČARIMA KOJI NISU ZA DOM SPREMNI

Tako očito se to vidi danas kada kliču SLAVA UKRAJINI, a povjesno isti hrvatski pozdrav ZA DOM SPREMNI proganjaju.

JER TAKO GAZDE TRAŽE!

(Dana je pozivnica)

A GAZDE SU BILE PROTIVNICI NEOVISNE HRVATSKE!

Zato onom koji ih je pobijedio u ratu nisu ni na sprovod došli!

A kada ih ne možeš pobijediti u ratu znaju što je o tome pisao veliki kineski ratnik i filozof Sun Tsu pa na str. 215. ove knjige piše:

U prošlom desetljeću, dakle poslije velikosrpskog Memoranduma SANU 2. to postaje jasno i o prvom velikom udaru na ponos Hrvata preko udara na ZDS govori ova knjiga o Šimuniću. Kako je već ranije zbog „Bojne Čavoglave“ i zbog ZDS u toj pjesmi napadan i Thompson to su njih dvojica hrvatski branitelj Thompson i jedan od Vatrenih Šimunić zajedno postali simboli hrvatskog ponosa uz koje se vezuje ZDS jer vrhunac nacionalnog ponosa i jeste spremnost davanja vlastitog života za domovinu.

S druge strane tada se vidi kako je opravdan i moj naziv SRPSKE SLUGE za one koju poslušno izvršavaju naloge svjetskih moćnika a protiv interesa vlastitog naroda jer se stavljaju u poziciji - po Sun Tzuu - najogavnijih ljudi koji bez rata dobivaju rat za neprijatelja – dakle fašističkog srpskog agresora.

Zato mi pozivi na ponovno jedinstvo iz Knina zvuče kao pozivi na novo jedinstvo u sluganstvu onima koji nisu željeli Hrvatsku i njihovim slugama među političarima u RH. U Prilogu je tekst o neprimjerenosti na proslavi Dana pobjede kada pobjednici uzvikuju svoj pozdrav kojim su pobijedili u ratu zbog kojega ih ne vole ni gazde ni njihove sluge.

Zato:

NE VJERUJ POLITIČARIMA KOJI NISU ZA DOM SPREMNI

PRILOG

Policija najavila prijave protiv 15-orice zbog neprimjerenih uzvika u Kninu

05.08.2022.

Zadnja izmjena 16:55

Autor: HRT/Hina

Incident na proslavi u Kninu i ove godine
Foto: HTV / HRT
Šibensko-kninska policija najavila je da će prekršajno prijaviti 15 osoba zbog sumnje da su u dva odvojena slučaja na svečanosti u povodu obilježavanja Dana pobjede u Kninu narušavale javni red i mir upućivanjem uzvika neprimjerenog sadržaja.
U prvom slučaju riječ je o 75-godišnjaku, a u drugom o skupini od 14 osoba koje su narušavale javni red i mir na javnom mjestu gdje je bio okupljen veći broj građana, čime su ispunili elemente protupravnog ponašanja, izvijestila je policija.

Šibensko-kninska policija najavila je da će na temelju svega utvrđenog protiv tih osoba podnijeti optužni prijedlog Prekršajnom odjelu Općinskog suda u Šibeniku zbog sumnje da su počinile prekršaj iz Zakona o prekršajima protiv javnog reda i mira.
Incident na proslavi u Kninu i ove godine

Svečana proslava obljetnice Oluje ni ove godine nije prošla bez incidenta. U Kninu se ponovno pojavio Marko Skejo s dvadesetak pristaša.
Došli su do spomenika Oluji i izvikivali ustaški pozdrav, a dio ljudi im je pljeskao. Kao i prijašnjih godina, njihovu aktivnost zabilježila je policija.

https://vijesti.hrt.hr/hrvatska/incident-na-proslavi-u-kninu-i-ove-godine-8880459
https://bezcenzure.hr/vlad/jos-o-litu-u-tisnom-2022/

LITO U TISNOM 2022. (3)

Ovogodišnje Lito je o hrvatskim domoljubima koji su važni za spoznaju:

NE VJERUJ POLITIČARIMA KOJI NISU ZA DOM SPREMNI

Tako očito se to vidi danas kada kliču SLAVA UKRAJINI, a povjesno isti hrvatski pozdrav ZA DOM SPREMNI proganjaju.
JER TAKO GAZDE TRAŽE!

(Dana je pozivnica)

A GAZDE SU BILE PROTIVNICI NEOVISNE HRVATSKE!

Zato onom koji ih je pobijedio u ratu nisu ni na sprovod došli!

A kada ih ne možeš pobijediti u ratu znaju što je o tome pisao veliki kineski ratnik i filozof Sun Tsu pa na str. 215. ove knjige piše:
U prošlom desetljeću, dakle poslije velikosrpskog Memoranduma SANU 2. to postaje jasno i o prvom velikom udaru na ponos Hrvata preko udara na ZDS govori ova knjiga o Šimuniću. Kako je već ranije zbog „Bojne Čavoglave“ i zbog ZDS u toj pjesmi napadan i Thompson to su njih dvojica hrvatski branitelj Thompson i jedan od Vatrenih Šimunić zajedno postali simboli hrvatskog ponosa uz koje se vezuje ZDS jer vrhunac nacionalnog ponosa i jeste spremnost davanja vlastitog života za domovinu.
S druge strane tada se vidi kako je opravdan i moj naziv SRPSKE SLUGE za one koju poslušno izvršavaju naloge svjetskih moćnika a protiv interesa vlastitog naroda jer se stavljaju u poziciji - po Sun Tzuu - najogavnijih ljudi koji bez rata dobivaju rat za neprijatelja – dakle fašističkog srpskog agresora.
Zato mi pozivi na ponovno jedinstvo iz Knina zvuče kao pozivi na novo jedinstvo u sluganstvu onima koji nisu željeli Hrvatsku i njihovim slugama među političarima u RH. U Prilogu je tekst o neprimjerenosti na proslavi Dana pobjede kada pobjednici uzvikuju svoj pozdrav kojim su pobijedili u ratu zbog kojega ih ne vole ni gazde ni njihove sluge.
Zato:

NE VJERUJ POLITIČARIMA KOJI NISU ZA DOM SPREMNI

PRILOG

Velimir Bujanec
August 5, 2017 ·

SRAMOTA U KNINU: UHIĆEN PUKOVNIK MARKO SKEJO, RATNI ZAPOVJEDNIK IX. BOJNE HOS-a!
DRŽE GA VEĆ SATIMA...

Čovjek koji je branio i oslobađao Hrvatsku, na kojeg je ponosan cijeli jug, a posebno Škabrnja, uhićen je po nalogu onih koji ni dan nisu proveli na frontu! Zar je na vlasti Milanović?! Gospodo političari, ne bi vi danas držali govore u Kninu da nije bilo Skeje i sličnih, a sada ga maltretirate zbog pozdrava kojim je branio Domovinu. Sram vas bilo!

https://www.facebook.com/bujicavelimirbujanec/posts/1235878899892108/

DA JE 9. BOJNA SMETALA, TUĐMAN BI JE ODMAH UKINUO

Izlaganja dr. Josipa Stjepandića prigodom predstavljanja knjige „IX. Bojna ‚Rafael vitez Boban'" u Tisnom 8. kolovoza 2022:

Knjiga koju danas predstavljamo jedna je u nizu o temi Hrvatskih Obrambenih Snaga (HOS) te pozdrava ‚Za Dom spremni'. Iznimno plodonosnog autora u ovome krugu mislim ne treba predstavljati. Meni je posebno veselje svaki puta kad dobijem njegovu novu knjigu, a sudjelovanje u predstavljanju posebna čast, koju ove godine usprkos Coroni imam već drugi put. Pogotovo u Tisnom, koje od lani spada u moje najbliže susjedstvo.

Što je Rolls-Royce među automobilima, to je naš akademik među znanstvenicima i spisateljima. Dok se za RR ne navodi snaga motora (u konjskim snagama ili kilovatima), nego se kaže da ih je DOVOLJNO, te je preispitivanje nepotrebno, kod našeg akademika se može, budući da je teško prebrojati njegove mnogobrojne radove, kazati da mu je znanstveni opus usporediv s opusom manjeg sveučilišta.

Referentna baza podataka Scopus, koja bilježi sve radove objavljene po strogim znanstvenim kriterijima, vodi 791 njegov rad. Za usporedbu po istim kriterijima, Sveučilište u Zadru, sa svim svojim djelatnicima otkako postoji objavilo je 1652, Sveučilište Mostar 1099, a Sveučilište Dubrovnik 952 rada.

Povrh toga dolazi domoljubna publicistika. Tu bi akademik uskoro po broju objavljenih knjiga mogao premašiti broj matematičkih radova.

Akademik se bavi isključivo domoljubnim temama i to na svoj osebujan način, s puno logike i fantazije, te ponešto ironije.

Činjenica da se nalazimo u dvorištu Župnog dvora a ne u mjesnoj dvorani, vrlo rječito govori o onima koji upravljaju ovom općinom.

Tako je i s izdavaštvom u Hrvatskoj. Dok država preko svojih ministarstava i povjerenstava u značajnom udjelu financira objavljivanje protuhrvatskog *duhovnog smoga*, literatura našeg akademika prepuštena je potpuno odluci čitatelja i ponekog sponzora.

Sve na čast onima koji vode kulturnu politiku u Hrvatskoj.

Sada nešto o sadržaju knjige.

Knjiga sadrži mnogobrojne objave autora o neiscrpnoj temi HOS i ZDS.

Hrvatske Obrambene Snage bile su dragovoljačke postrojbe, koje su osnivali pripadnici Hrvatske Stranke Prava u vrijeme kad se moglo naslutiti da je rat neizbježan. Tipična paravojna postrojba, reklo bi se. Pripadnici su bili u dragovoljci, koje nisu primali u policiju i Zbor narodne garde iz dobro poznatih razloga: nisu bili služili vojsku, nisu bili punoljetni, žene, stranci itd.

Stoga nije nimalo slučajno da su Jean-Michel Nicollier te Thomas Crowley bili pripadnici HOS-a.

Sve to je HOS-u od prvog dana dalo poseban karakter legende, pogotovo kod četničko-komunističkog neprijatelja.

Ne zna se je su li se više bojali crnih uniformi ili pozdrava "Za Dom spremni".

Velika hrabrost kojom se odlikovali pripadnici HOS-a donijela im je slavu, ali i ogroman danak u krvi.
U borbi za domovinu palo je 753 od preko 5000 pripadnika HOS-a. Vječna im bila čast i slava!
Onih nekoliko pripadnika HOS-a, koji su pali u neprijateljsko zarobljeništvo, podnijeli su zvjerske torture.
Zapovjednici Hrvatske vojske poput generala Bobetka ili generala Jelića biranim su riječima svjedočili o doprinosu postrojbi HOS-a operacijama kojim su zapovijedali.
Zato je naša dužnost neumorno ponavljati činjenice o HOS-u, jer ima i onih koji HOS posve nepotrebno ocrnjuju i omalovažavaju.
Osim broja poginulih najvažnija je činjenica da se pripadnicima HOS-a nikad nisu bavili sudovi, niti domaći niti međunarodni. Nije bilo potrebe, jer su pripadnici HOS-a svi redom bili časni ratnici.
Bio sam prije 3 dana na središnjoj proslavi Dana pobjede, hrvatskih branitelja i domovinske zahvalnosti u Kninu. Iako se površnom organizacijom od strane države ova proslava prilično guši, bio sam oduševljen koliko je sudionika, pogotovo mladih ljudi, nosilo majice HOS-a.
Koncem godine 1991. predsjednik Tuđman izdao je zapovijed da se postrojbe HOS-a rasformiraju te njihovi pripadnici rasporede u druge postrojbe.
Sve osim jedne: 9. Bojne HOS-a 'Rafael vitez Boban'.
Da je Tuđmanu smetala ova postrojba, on bi je – onakav odlučan kakav je bio – bez krzmanja bio ukinuo. To bi trebali imati na umu ponajprije oni, koji se kunu u Tuđmana, a proklinju HOS i ZDS.
9. bojna HOS-a ušla je u sastav 114. Brigade HV te se samoraspustila po svršetku rada 1996. godine.
Iza ove postrojbe, **kojoj je predsjednik Tuđman dodijelio poseban status**, nalazi se slavni ratni put, iz kojeg bih želio izdvojiti sudjelovanje u obrani Dubrovnika, točnije brda Srđ, te legendarnu obranu Škabrnje tijekom operacije Maslenica.
Na Srđ su se jugovojska i četnici već bili popeli s tenkom. Agresori i branitelji su bili započeli odbojku ručnim granatama, kad su branitelji (među njima pripadnici HOS-a) zatražili minobacačku paljbu na svoje položaje, riskirajući da sami budu pogođeni, pa su se agresori povukli i nisu više pokušavali. Sve lijepo opisano u dokumentarnom filmu iz 1994. godine.
U Škabrnji je 9. bojna preuzela mjesto tijekom protunapada ujedinjenih četničkih snaga u operaciji Maslenica, iako su na brdu Ražovljeva glavica ponad Škabrnje bile ostale neprijateljske postrojbe, koje su selo imale pod nadzorom. Škabrnja je ostala u hrvatskim rukama 43 dana, da bi opet bila okupirana nakon povlačenja 9. bojne na odmor. Sve je lijepo ispričano u TV dokumentaciji Maslenica te serijalu o generalu Gotovini.
Više puta sam imao čast biti u društvu bivših pripadnika 9. bojne HOS-a. Promatrajući sa strane: smireni, pristojni, obični ljudi, koji samo crnom bojom svoje odjeće odskaču od okoline. Kad se s njima uđe u razgovor, osjeti se hrabrost i spremnost da se, kad god bi trebalo, ponovi ono što su činili 1991. godine. Ni riječi o mržnji, uvrjedama, provokacijama, što gotovo svakodnevno doživljavamo od *prekoplotaša*.

To je u principu sve. Bivši pripadnici 9. Bojne HOS-a 'Rafael vitez Boban' su obični Hrvati, malo čestitiji, hrabriji, odlučniji, požrtvovniji od drugih. Ponos hrvatskog naroda. Hosovci.
Na sramotu svima onima, koji ih pokušavaju oblatiti, te onima, koji bi to mogli spriječiti, a ništa ne poduzimaju. Više od ironije sudbine je činjenica da ih brane ljudi poput akademika i mene, koji s njihovim ratnim putom nemamo nikakve veze.
Knjiga je svakako za preporučiti, jer nitko nema takvu neoborivu logiku kao naš akademik, pogotovo kad raskrinkava licemjerstvo politike.
Isto tako preporučam svakome da nabavi makar jednu majicu HOS-a. Jednostavno da se u svakoj prilici simbolično pokaže tko je SPREMAN.

Dr. Josip Stjepandić
Tisno, 8.8.2022

https://bezcenzure.hr/vlad/da-je-9-bojna-smetala-tudman-bi-je-odmah-ukinuo/

https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/31639-izlaganja-dr-josipa-stjepandica-prigodom-predstavljanja-knjige-ix-bojna-rafael-vitez-boban-u-tisnom

LITO U TISNOM 2022.

PREDSTAVLJANJE KNJIGE *IX. BOJNA "RAFAEL VITEZ BOBAN"*

"Sluge su nad nama gospodari;
nitko nas ne izbavlja iz njihovih ruku."
Tuž 5, 8.

Zahvaljujem se svim nazočnim na predstavljanju knjige IX. BOJNA "RAFAEL VITEZ BOBAN". Zahvaljujem se domaćinu don Lazaru Čibariću na tome kao i predstavljaču dr. sc. Josipu Stjepandiću, Predsjedniku HAZUDD-a.
Naše LITO U TISNOM 2022. otvorili smo predstavljanjem knjige 'BOJNA ČAVOGLAVE' / THOMPSONOFOBIJA. To se dogodilo u vrijeme kada su Ukrajinci ponovno prepjevali „Bojnu Čavoglave“ u NEĆETE U UKRAJINU DOK SMO ŽIVI MI!
(139) Najnovija verzija ukrajinske BOJNA ČAVOGLAVE | Detcom - Солдати з України (2022.) - YouTube
U jednoj od prethodnih ukrajinskih verzija pojavljuju se pripadnicu slavne pukovnije Azov koje volim nazivati ukrajinskim HOS-ovcima. Kao što su pripadnici HOS-a i posebno IX Bojna “Rafael vitez Boban” bili strah i trepet srpskim fašističkim agresorima isto to je Pukovnija Azov Ruskoj vojsci.

Ovo predstavljanje se odvija u danima kada se moglo vidjeti koliki je bio taj strah i mržnja prema AZOVcima kod Rusa kroz sudbinu pripadnika Pukovnije Azov koji su se po nalogu Predsjednika Ukrajine predali Rusima. Evo kako to opisuje veliki hrvatski književnik Hrvoje Hitrec:

Putin se u međuvremenu dosjetio što ni Srbi nisu nakon pada Vukovara. Nije odveo ukrajinske, mariupoljske zarobljenike na neku Ovčaru i ondje ih posmicao, nego ih je lukavo sve smjestio u jednu zgradu pa ih ondje dignuo u zrak, a Ukrajinu optužio da je gađala zgradu raketama i ubila svoje heroje.

Hitrec: Neka ustančare, pupovčare i habulinčare. Ne ćemo valjda izgubiti ruke u Saboru samo zato što slave pokolj Hrvata – narod.hr

A poslije njihovog pogubljenja je i Ruski vrhovni sud proglasio Azovski bataljun terorističkom skupinom:

https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/31580-ruski-vrhovni-sud-proglasio-azovski-bataljun-teroristickom-skupinom

U strahu su velike oči, zar ne?

Ovogodišnje Lito je o hrvatskim domoljubima koji su važni za spoznaju:

NE VJERUJ POLITIČARIMA KOJI NISU ZA DOM SPREMNI

Tako očito se to vidi danas kada kliču SLAVA UKRAJINI, a povijesno isti hrvatski pozdrav ZA DOM SPREMNI proganjaju. JER TAKO GAZDE TRAŽE! A GAZDE SU BILE PROTIVNICI NEOVISNE HRVATSKE!

Zato HRVATSKOM predsjedniku koji ih je pobijedio u ratu nisu ni na sprovod došli!

A kada ih ne možeš pobijediti u ratu znaju što je o tome pisao veliki kineski ratnik i filozof Sun Tsu, Tako na str, 285. ove knjige piše:

U prvom desetljeću ovog stoljeća kod neprijatelja hrvatske države još se nije iskristaliziralo koliku moć u očuvanju ponosa hrvatskih ljudi ima poklik Za Dom spremni.

U prošlom desetljeću, dakle poslije velikosrpskog Memoranduma SANU 2. to postaje jasno i o prvom velikom udaru na ponos Hrvata preko udara na ZDS govori ova knjiga o Šimuniću. Kako je već ranije zbog „Bojne Čavoglave“ i zbog ZDS u toj pjesmi napadan i Thompson to su njih dvojica hrvatski branitelj Thompson i jedan od Vatrenih Šimunić zajedno postali simboli hrvatskog ponosa uz koje se vezuje ZDS jer vrhunac nacionalnog ponosa i jeste spremnost davanja vlastitog života za domovinu.

S druge strane tada se vidi kako je opravdan i moj naziv SRPSKE SLUGE za one koju poslušno izvršavaju naloge svjetskih moćnika a protiv interesa vlastitog naroda jer se stavljaju u poziciji - po Sun Tzuu - najogavnijih ljudi koji bez rata dobivaju rat za neprijatelja – dakle fašističkog srpskog agresora.

Sjetimo se i danas kako Sun Tzu pisao:

Najveća umjetnost je slomiti otpor neprijatelja bez borbe na bojnom polju. Samo indirektna metoda može jamčiti pravu pobjedu [...] Iskoristite rad najnižih i najodvratnijih ljudi. Širite nejedinstvo i svađe među građanima neprijateljske zemlje [...] Poništavajte sve vrjednote. Budite velikodušni u ponudama i darovima da biste kupili informacije i ortake. Svugdje smjestite svoje ljude. Nemojte štedjeti ni u novcu, ni u obećanjima, jer to donosi visoke kamate.

A koliko je ogroman bio strah u redovima fašističkog srpskog agresora od naših HOS-ovac tijekom Domovinskog rada poznato je, ali dopustite mi da to opišem kroz jednu priču:

Iz opkoljenog Dubrovnika traži li su da im pošalju još HOS-ovaca za obranu Grada. Kada im je odgovoreno da im na žalost nemogu ih poslati, iz Dubrovnika je došao nov zahtjev:

- *Pošaljite na onda HOS-ove ambleme, jer četnici umiru od straha kada vide znak HOS-a!*

Ja i ne znam niti sam provjeravao je li priča istinita, ali sjajno opisuje današnje napade na AMBLEM HOS-a i same HOS-ovce.
Vlasti u RH slušaju svjetske moćnike koji nikada neće zaboraviti da ih je Tuđman s hrvatskom braniteljima pobijedio i od njihove strašne srpske vojske napravio zečeve.
Poslušnim hrvatskim vlastima se svete tako što su od njih napravili srpske sluge. Pri tome sve čine da i hrvatski ljudi vide koliko su bijedni. Prvo su ih natjerali da uklone spomen-ploču poginulim HOS-ovcima, zabranjuju im amblem koji je odobrila sama hrvatska vlast. I to nije bilo dovoljno pa hrvatski političari ne smiju napadati Pukovniju AZOV ili pozdrav SLAVA UKRAJINI (dapače uzvikuju ovaj pozdrav), ali smiju i moraju HOS i ZA DOM SPREMNI.
A srpske sluge su gore od onih čije su sluge. Tako se može i interpretirati transparent koji su Srbi nosili na komemoraciji žrtvama Oluje u Novom Sadu: OD SVIH SRBA NAJGORI SU HRVATI.

Slobodna Dalmacija - Vučić na komemoraciji žrtvama Oluje: ‘Godinama se šutjelo kao da u Srbiji nije bilo svjedoka zločina! Srpski narod pamti strašne kolovoške dane ‘95‘

Istinito ako pravilno interpretiraš: OD SVIH SRBA NAJGORE SU SRPSKE SLUGE U RH.
Zašto bi to bilo točno?

Znam o da gazde koriste sluge za prljave poslove, ali ih se gade. A Hodak u današnjoj kolumni sve podsjeća što su srpske sluge napravile s proslavom „Oluje“:

Uškopili su proslave u Čavoglavama i Kninu

Prvo se “ugasila” proslava u Čavoglavama, a onu u Kninu smo vidjeli. Proslava na stadionu, tri metra razmaka, odabrani gosti tipkaju po mobitelima dok MUP uzima osobne podatke od “nestašnih” Hosovaca.

https://kamenjar.com/hodak-kad-vulin-premijera-plenkovica-naziva-glupim-ustasom-onda-je-to-dokaz-sto-nam-se-sprema/

A koliki je bio srpski strah od HOS-ovaca zorno nam je pokazala Dubrovačka priča o HOS-u.

I kao što su Rusi svoj strah i mržnju prema AZOVcima pokazali ubivši četrdeset zatvorenika, a 75 ih je ranjeno u zatvoru u gradu Olenivka, tako hrvatske sluge pokazuju svoj strah i mržnju tako da proganjaju HOS-ovce. I tako otvoreno pokazuju hrvatskim ljudima čije su sluge.

Da, to smo gledali u petak, a gledamo već godinama. Ova je knjiga zapravo knjiga o tom strahu i mržnji hrvatskih slugu kojom oni pokazuju svjetskim moćnicima da su dobre i poslušne sluge. Jednom sam i rekao:

JEDNOM SLUGA – UVIJEK SLUGA!
JEDNOM IZDAJICA – UVIJEK IZDAJICA!

Drugim riječima naši HOS-ovci su ponosni što su time i oni koji ne vole hrvatske branitelje ukazali na njih kao one kojih se najviše boje i srpski fašistički agresori i srpske sluge u Hrvatskoj, zar ne?

Josip Pečarić

https://bezcenzure.hr/vlad/predstavljanje-knjige-ix-bojna-rafael-vitez-boban/

https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/31654-govor-j-pecarica-na-predstavljanju-knjige-ix-bojna-rafael-vitez-boban-u-tisnom

GOVOR J. PEČARIĆA U LIVNU

Zahvaljujem se svima nazočnima na današnjem predstavljanju moje knjige 'JA SAM POBJEDNIK' / NIKOLA ŠTEDUL. Posebna zahvalnost organizatoru Ogranku Matice Hrvatske u Livnu i predstavljaču Predsjedniku HAZUDD-a dr. sc. Josipu Stjepandiću i g. Anti Tokiću koji je pomogao da ova knjiga bude tiskana.
Ovo je drugo predstavljanje knjige. Prvo je bilo u Zagrebu u nazočnosti njegove supruge i kćerki jedan dan poslije nedavne sahrane Nikole Štedula u njegovom Novigradu na Dobri.
Slijedeći tjedan je predstavljamo u Tisnom u sklopu LITA U TISNOM 2022. gdje su već predstavljene knjige 'BOJNA ČAVOGLAVE' / THOMPSONOFOBIJA i IX. BOJNA "RAFAEL VITEZ BOBAN".
Ne treba vam objašnjavati kakve probleme imaju i Thompson Bojna HOS-a u današnjoj Hrvatskoj. Zato vam moram
'odati' kako je poznati hrvatski publicist i domoljub Damir Borovčak prokomentirao najave ovog predstavljanja:
Bravo. Čestitam… To je naša zemlja… ☺ tu su svi Za dom spremni… ☺
Zapravo postoji jednostavan način kako znati je li neki političar sluga svjetskih moćnika. Treba samo promisliti o njihovom odnosu prema:

1. Blž. Stepincu; 2. Jasenovcu; i 3. Pozdravu Za Dom Spremni.

Svi su navodno napadani zbog NDH ali je posebno i stalno je na udaru Pozdrav jer ga se izravno može povezati za Domovinski rat. A svjetskim moćnicima to odgovara, a Vlasti u RH ih slušaju.
Zašto?
Ti svjetski moćnici koji su sudjelovali na razne načine u naci-fašističkoj srpskoj agresiji na Hrvatsku neće nikada zaboraviti da ih je Tuđman s hrvatskom braniteljima pobijedio i od njihove 'strašne' srpske vojske napravio zečeve.
Oni koji ne znaju puno o djelovanju Nikole Štedula u RH može biti nejasno kako ova knjiga ima veze s druge dvije.
Ona pripada nizu mojih knjiga o istaknutim Hrvaticama i Hrvatima. O hrvatskom velikanu Nikoli Štedulu htio sam je tiskati mnogo ranije, ali kada sam mu poslao prvu verziju rekao mi je da pričekam s objavljivanjem jer će uskoro biti tiskana njegova knjiga U SLUŽBI SAVJESTI / MEMOARI.
Knjiga je zato tiskana tek sada i ima posvetu:
Uspomeni na dragog prijatelja velikog hrvatskog domoljuba Nikolu Štedula
A Nikoli je posebno drago bilo što sam u uvodnom dijelu knjige stavio njegovu sjajnu studiju U PRILOG RASPRAVI VIJEĆA ZA SUOČAVANJE S PROŠLOŠĆU NEDEMOKRATSKIH REŽIMA koju je poslao tom vijeću. Kada je Hrvatsko nacionalno etičko sudište 11. studenog 2017. održalo javnu sjednicu "Ugroze temelja opstanka Hrvatske". Održao sam predavanje UGROZE TEMELJA OPSTANKA HRVATSKE I ZDS kome je u osnovi bio taj Nikolin tekst, a i posvetio sam mu ga. Dakle Nikolina rasprava o ZDS je izuzetno važna, a posebno mi je bilo drago što je i on sa suprugom bio nazočan na toj sjednici HNES-a. To sam tada i naglasio:
A simbol „antifašizma“ i njihove „borbe za Hrvatsku“ je danas među nama, To je g. NIKOLA ŠTEDUL kome sam i posvetio tekst! Kao što pokušavaju „ubiti“ Hrvatsku „antifašisti“ su pokušali ubiti i Štedula. Dva metka pogodila su ga u usta a četiri u

tijelo, od kojih mu je jedan okrznuo kralježnicu - nisu ga ubili. Kao što ne mogu ubiti Hrvatsku nisu uspjeli ni Štedula. I ne samo to. Štedul uči današnje vlasti kako se tom zlu treba suprotstaviti pa je tako nedavno niz hrvatskih portala objavilo njegovu studiju ***U prilog raspravi Vijeća za suočavanje s prošlošću nedemokratskih režima****. Dat ću ovdje neke dijelove te studije o pozdravu ZDS. Naime, s obzirom da sam u mnogim svojim tekstovima i knjigama zastupao slična ili istovjetna gledišta, čini mi se da je dobro ovdje pokazati kakvi su pogledi g. Štedula, pogledi čovjeka čiji život toliko podsjeća na sudbinu naše domovine.*

Naravno, nije Srbima i njihovim slugama u RH samo ZDS nešto čime povezuju NDH i RH (koju su nazivali Tuđmanova ustaška država, a branitelji su im do danas Ustaše). Pogledajte kako je Patrijarh SPC Porfilije povezao Jasenovac i 'Oluju' koju on naziva zločinačkom. U jučerašnjem Hrvatskom tjedniku Igor Vukić je objavio članak JASENOVAČKIM VUKAŠINOM PROTIV HRVATSKE PROSLAVE OLUJE u kome piše:

Srpska opsesija Jasenovcem je teško izlječiva bolest: ni Vučićevo okupljanje naroda u Novom Sadu, kojom je htio barem malo pokvariti hrvatsku proslavu Oluje, nije moglo proći bez jasenovačke mitologije. Temu je otvorio „liberalni i moderni“ srpski patrijarh Porfirije, spominjući u svojem govoru ni manje ni više nego – „svetog jasenovačkog velikomučenika Vukašina“! Zaista je nevjerojatno da jedan čovjek s dosta škole, koji je živio neko vrijeme u Zagrebu i imao prilike upoznati se s realnim stanjem stvari oko Jasenovca, može javno ponavljati tu glupu, a potencijalno opasnu priču o jednom posve izmišljenom liku.

Ali vratimo se Štedulu i njegovoj studiji. I u njoj on spominje Jasenovac:

Većina članova Vijeća izrazila je mišljenje da se o Jasenovcu više nema što raspravljati, a predsjednik Vijeća je odbio podržati inicijativu potpisanu od velikog broja ljudi, u kojoj ugledni akademici i intelektualci traže od HAZU da podrži i zaštiti organizirani znanstveni pristup u istraživanju naše povijesti. Po shvaćanju predsjednika HAZU tako nešto je nepotrebno i suvišno. Na temelju čega bi onda narod imao povjerenja u takvo Vijeće kojem on predsjeda?

Zapravo Štedul je jedan od potpisnika Pisma HAZU koje spominje u tom tekstu. Potpisalo ga je puno hrvatskih uglednika. Spomenut ću samo skoro trideset prvih potpisnika:

akademik Josip Pečarić
prof. dr. sc. Matko Marušić
akademik Andrej Dujella
dr. sc. Vlado Košić, biskup sisački
akademik Dubravko Jelčić
akademik Marin Hraste
akademik Andrija Kaštelan
dr. sc. Mile Bogović, biskup gospićko-senjski
prof. dr. sc. Zvonimir Janko, dopisni član HAZU, Sveučilište u Heidelbergu
prof. dr. Valentin Pozaić, pomoćni biskup zagrebački
Ante Ivas, biskup šibenski
akademik Stanko Popović
akademik Žarko Dadić
akademik Ivan Aralica

prof. dr. Ante Sekulić, dopisni član HAZU-a
akademik Frano Kršinić
dr. sc. Marin Barišić, nadbiskup, metropolit splitsko-makarski
mons. Josip Mrzljak, biskup varaždinski
akademik Stjepan Gamulin
prof. dr. sc. Dubravka Sesar, član suradnik HAZU, razred za filologiju
izv. prof. dr. sc. Mario Grčević, član suradnik HAZU, razred za filologiju
dr. sc. Henrik Heger Juričan, Sveučilište Pariz-Sorbona, dopisni član HAZU.
Ante Glibota, potpredsjednik Europske akademije znanosti, umjetnosti i književnosti
prof. em. dr. sc. Zvonimir Šeparović, član Europske akademije znanosti i umjetnosti
prof. dr. sc. Ivica Veža, član Europske akademije industrijskog management
prof. dr. sc. fra Andrija Nikić, predsjednika HAZU sa sjedištem u Mostaru
dr. sc. Josip Stjepandić, Njemačka
Naravno nisu to imena koja bi nešto značila srpskim slugama u RH bili oni na vlasti ili u oporbi.
Znate li da u RH vlasti progone i sude Marka Juriča zato što je raskrinkavao ovog istog Porfirija. Prijete mu višegodišnjom kaznom zatvora. Misle li oni isto što i Porfirije? Kad je Jasenovac u pitanju nema razlike u djelovanju hrvatskih i srpskih vlasti. Kao ni kad je riječ o ZDS. A ni o Stepincu se puno ne razlikuju.
Pitam se jesu li srpske sluge u Hrvatskoj već bile naučile srpsku pjesmu o Jasenovcu u Domovinskom ratu:

Ponovljen je genocid Hrvata
Po treći put Srpskog lažnog brata.
Srbin kamu ponovo dočeka
I progone, ko pre pola veka.
"Srbosek" im izum kraj stoleća
njime seku ruke, noge glave.
Za vađenje očiju i kad Srbe dave
I zato imaju specijalne sprave.
Jasenovac opet logor posta
I stratište i novo ratište.
Razrušiše Spomen obeležje
Razbudiše duše umorenih
Da ih svuda prate njine kletve.

Ako jesu naša sućut jer su hrvatski branitelji od njihove 'nepobedive srpske vojske' napravili zečeve.

JOSIP PEČARIĆ

PRILOG

Vučićeva kontrakomemoracija pred katoličkom katedralom u Novom Sadu

JASENOVAČKIM VUKAŠINOM PROTIV HRVATSKE PROSLAVE OLUJE

Zaista je nevjerojatno da jedan čovjek s dosta škole, koji je živio neko vrijeme u Zagrebu i imao prilike upoznati se s realnim stanjem stvari oko Jasenovca, može javno ponavljati tu glupu, a potencijalno opasnu priču o jednom posve izmišljenom liku

Piše: IGOR VUKIĆ

Srpska opsesija Jasenovcem je teško izlječiva bolest: ni Vučićevo okupljanje naroda u Novom Sadu, kojom je htio barem malo pokvariti hrvatsku proslavu Oluje, nije moglo proći bez jasenovačke mitologije. Temu je otvorio „liberalni i moderni“ srpski patrijarh Porfirije, spominjući u svojem govoru ni manje ni više nego – „svetog jasenovačkog velikomučenika Vukašina“! Zaista je nevjerojatno da jedan čovjek s dosta škole, koji je živio neko vrijeme u Zagrebu i imao prilike upoznati se s realnim stanjem stvari oko Jasenovca, može javno ponavljati tu glupu, a potencijalno opasnu priču o jednom posve izmišljenom liku. Ali u Zagrebu se vođa crkve Srbije družio s likovima koji su mu govorili ono što je želio čuti, a uspješno je izbjegavao ponude da sazna nešto novo i važno. Intelektualna lijenost, koja i dovodi do takvih propagandnih govora, kakvi ne dolikuju „duhovnim ljudima“.

Porfirije je samo slijedio utabane staze zacrtane u školama još u doba Jugoslavije. Stariji među nama sjećaju se recitatorica u bijelim košuljama i plavim suknjama kako gorljivo deklamiraju „Stojanku majku Knešpoljku“, na primjer, u osnovnoj školi u Pakracu, dok polovica publike u dvorani gleda s mržnjom onu drugu polovicu. Neke od tih recitatorica postigle su kasnije i sjajne političke karijere dosežući najviše pozicije.

Utabanim stazama išao je i redatelj novosadske priredbe, održane pred desetak tisuća ljudi i izravno prenošene na televizijama u Srbiji (RTS) i dijelovima Bosne (BN televizija iz Bijeljine). Nakon Porfirija i Vukašina slijedio je igrokaz koji je prikazivao obitelj na traktorskoj prikolici. Članovi obitelji, očekivano, patetično nabrajaju svoje gubitke, u klasičnom primjeru uporabe osobnih tragedija u političke svrhe. Treba li reći da su ih pri povlačenju sustizali rafali iz hrvatskih strojnica, a čim su krenuli već im gorjele kuće, itd., itd. Nezaobilazni „djed“ iz prikolice na sve to pridodaje: „Eto tako su nas vodili i u Jasenovac!“

Kao pripremu za govore političara ne velikom ekranu ispisana je opet jedna izmišljotina, navodna rečenica Mile Budaka da „trećinu Srba treba protjerati, trećinu

pobiti, trećinu pokatoličiti…“ Da bude uvjerljivije čuo se i glas glumca koji ju je pročitao, groteskno imitirajući glas nekog starijeg hrvatskog čovjeka. Zatim je slijedio autentični snimak s brijunskog sastanka u kojem je iz konteksta izvučena rečenica predsjednika Franje Tuđmana, kako „treba zadati takve udarce da Srbi praktično nestanu…“

Političari međutim nisu iskoristili priliku. Prvi je nastupio Milorad Dodik, koji i inače nije osobit govornik. Publiku je pokušao zainteresirati gomilanjem jakih riječi. Tako je u jednoj rečenici nabrojao da je Oluja – pogrom, zločin, genocid i etničko čišćenje! S vidljivom nelagodom što mora istupati pred mnoštvom, Dodik je zaigrao na istrošeni motiv „srpskog slobodarstva“. Pa je rekao kako se Srbi u Hrvatsku nisu vratili jer imaju problema i sa stambenim zbrinjavanjem, a „nas su natjerali da vratimo kuće i stanove“! Nakon trica upleo se i u kučine, izjavljujući: „Srbi nisu organizirali logore! Vele da jesmo, ali nismo!“ To kaže čovjek s čijeg se prozora gotovo golim okom može vidjeti Omarska.

Dodik je, srećom, govorio kratko, ostavivši vrijeme za glavnog besjednika. Ali i finale je ispalo nekako mlako i izgubljeno. Aleksandar Vučić te večeri na trgu pred velikom novosadskom katoličkom katedralom nije bio inspiriran. Govorio je zbrkano i nepovezano, bez ritma i jasnih naglasaka. Ne znamo izgledaju li mu govori tako i inače, ali ovaj put su mu i hrvatski mediji učinili uslugu prenoseći pojedine rečenice i naglaske tako da izgleda kao da je govor bio vatren i borben. A zapravo je bio mlitav i ponavljajući. Na početku se sam pohvalio kako je prije devet godina odlučio organizirati ovakve kontrakomemoracije, jer je do tada u Srbiji vladala „kriza pamćenja“. Vrijedi zapamtiti. Često se u javnosti govori o „kulturi pamćenja, odnosno, sjećanja“, a sad vidimo da i pamćenje može upasti u krizu. Spleo je u govor i Ukrajinu, i Srbiju koja se „osvješćuje“, koja radi „na njivama i u fabrikama“. I nije više „šaka zobi“! (Je li tu možda mislio na Milanovićevo „šaka jada“?). Ni bez Jasenovca nije moglo proći – Vučić ga je nazvao „zabranjenim gradom“! I onda je zazivao mir, mir i samo mir, podsjetivši na neke mirotvorce iz ranijih vremena. Za kraj je ostavio frazu koja je očito dugo smišljana: „Hrvatska je provela etničko čišćenje i tako se lišila budućih Tesla i Milankovića“!?

Čini se da je narodu tu već bilo dosta sluđivanja i kamera je nehotice pokazala kako neki odlaze još dok je trajao Vučićev govor. Ali da se osigura dojam i ništa ne prepusti slučaju, pobrinut će se mediji. Bijeljinska BN televizija emitirala je odmah poslije igrani film „Prva trećina“, u kojem se na odvratan, naturalistički način prikazuje mitološka Porfirijeva priča o Vukašinu Jasenovačkom. Kome i to nije dovoljno, a svakome normalnom bi moralo biti previše, slijedio je film „Dara iz Jasenovca“, „Gage“ Antonijevića. I opet sve ponovo, iz šupljeg, u prazno.

Hrvatski tjednik, 11. kolovoza 2022.

LITO U TISNOM 2022. JOŠ TRAJE

Ovogodišnje Lito u Tisnom započeli smo molitvom za sina Antu velikog hrvatskog domoljuba Marka Perkovića Thompsona i tom prigodom predstavili knjigu 'BOJNA ČAVOGLAVE' / THOMPSONOFOBIJA. I danas se pridružimo Thompsonovoj molitvi Kraljici Hrvata:

THOMPSON OBJAVIO MOLITVU GOSPI ZA SINA ANTU MIHAELA I 'SVE KOJI SLIČNO TRPE'

-

15. kolovoza 2022.

Marko Perković Thomspon, jedan od najpopularanijih hrvatskih pjevača, uoči blagdana Uznesenja Blažene Djevice Marije na svojoj službenoj stranici objavio je molitvu Gospi za teško bolesnog sina Antu Mihaela i "sve koji slično trpe". Sandra i Marko Perković imaju petero djece, a Ante je njihovo treće dijete. Ante Mihael se nakon zatajenja srca već tjednima bori za život.
Pjevač Marko Perković Thompson na svojem je Facebook profilu objavio Molitvu Gospi za bolesnu osobu:
"O Marijo! Tko da nam bude moćnijim zagovornom pred tobom ako li ne Ti?
Ti si ona koja je postala svima sve i koja svima dijeliš u obilju milosti, i to tim više što ih oni više trebaju i što imaju manje nade za ljudsku pomoć. Ne možemo ni pojmiti da Ti nećeš uslišiti uzdisaja bolesnika koji se k Tebi utječe, te molbi i zavjeta njegove mile rodbine i srdačnih mu prijatelja; molitava Tvojih svećenika i svih ostalih pobožnih

osoba, koje mole i nadaju se jer dobro znaju koliko je Tebi milo kad možeš utješiti one koji uzdišu u ovoj suznoj dolini.
Premilostiva Djevice, ne ostavi bez nagrade ufanje kojim se Tvom materinskom milosrđu utječemo za našeg dragog i teško bolesnog Antu Mihaela. Podaj njemu i svima koji slično trpe zdravlje i učini da se skupa možemo što prije vratiti Oltaru kako bismo Ti zahvalili na udijeljenoj nam milosti. Amen.
Uz to je objavljena slika Gospe uz tekst:
"Vrati se k nama, Djevice Čista, ko zora što nam donosi dan. Vrati nam molitvu, vrati nam Krista, u srca naša i u naš stan! Nebo i zemlja pred Tobom kleče, sunce nas grije u ovaj čas! Utjeha Tvoja duše nam liječi. Ti si nam, Majko, nada i spas! Želimo Vam sretan i blagoslovljen blagdan Uznesenja naše Majke na nebo!"
https://narod.hr/hrvatska/thompson-objavio-molitvu-gospi-za-sina-antu-mihaela-i-sve-koji-slicno-trpe
U sklopu Lita u Tisnom 2022. imali smo i predstavljanje u Livnu moje knjige JA SAM POBJEDNIK. Evo govora dr. sc. Josipa Stjepandića
„JA SAM POBJEDNIK"
Izlaganja dr. Josipa Stjepandića prigodom predstavljanja knjige „‚Ja sam pobjednik' Nikola Štedul" u Livnu 12. kolovoza 2022:

Knjiga koju danas predstavljamo jedna je u nizu o temi značajnih osoba iz političkog i javnog života u Hrvatskoj, koje su obilježile razdoblje od osamostaljenja. U tome nizu od preko stotinu knjiga nalaze se imena Slobodana Praljka, Marka Perkovića Thompsona, Josipa Šimunića te drugih manje poznatih osoba, poput moje literarno

potpuno beznačajne malenkosti. Nikad se ne zna o kome je akademik napisao dovoljno tekstova da bi njima mogao ispuniti knjigu.
Meni je posebno veselje svaki puta kad dobijem njegovu novu knjigu, a sudjelovanje u predstavljanju posebna čast, koju ove godine usprkos Coroni imam već treći put, a prvi put u Bosni i Hercegovini.
O akademiku Josipu Pečariću može se u najkraćim crtama kazati:
Rođen u Kotoru 3.9.1948, gdje je pohađao osnovnu školu i gimnaziju. Studij elektrotehnike završio je u Beogradu (ne treba se čuditi, jer je to bilo uvjetovano stipendijom), gdje je otkrivši da je najjači u matematici magistrirao i doktorirao.
Budući da za hipertalentiranog matematičara Hrvata, koji je kao asistent nadmašivao svoje nadređene, u Beogradu nije bilo mjesta za napredovanje, prebacio se godine 1987. u Zagreb, gdje je odmah postao izvanredni profesor.
Godine 2000. biva biran u Hrvatsku akademiju znanosti i umjetnosti, a poslije i u druge akademije. Višestruko je nagrađivan i odlikovan.
Osnivač je više znanstvenih časopisa, koji se prema međunarodnim kriterijima nalaze u najboljoj kategoriji Q1, a među prvih nekoliko najboljih u Hrvatskoj.
O njegovu ugledu u svijetu matematike najbolje govori izjava jednog švedskog kolege iz 2018. godine da je „Kralj nejednakosti“.
Što je Rolls-Royce medu automobilima, to je naš akademik među znanstvenicima i spisateljima. Dok se za RR ne navodi snaga motora (u konjskim snagama ili kilovatima), nego se kaže da ih je DOVOLJNO, te je preispitivanje nepotrebno, kod našeg akademika se može, budući da je teško prebrojati njegove mnogobrojne radove, kazati da mu je znanstveni opus usporediv s opusom manjeg sveučilišta.
Referentna baza podataka Scopus, koja bilježi sve radove objavljene po strogim znanstvenim kriterijima, vodi 791 njegov rad. Za usporedbu po istim kriterijima, Sveučilište u Zadru, sa svim svojim djelatnicima osnovano 1396. Godine, objavilo je 1652, Sveučilište Mostar 1099, a Sveučilište Dubrovnik 952 rada.
Zamislimo da bi netko u Livnu osnovao sveučilište i u njemu zaposlio akademika. Ono bi od prvog dana po znanstvenoj produkciji imalo priključak prema starijim sveučilištima.
I po drugim statistikama recimo researchgate, akademik je s 1839 radova među najboljima u svijetu.
Iako s vrlo skromnim materijalnim resursima, po proizvodnji doktora znanosti akademik bi po onome što je ostvario u Hrvatskoj bio u prvoj trećini profesora u Njemačkoj. To se zove uspjeh protiv sustava.
Tako bi se dalo puno nabrajati. Riječ je vjerojatno o najvećem živućem hrvatskom znanstveniku. Ne znam tko bi mogao biti bolji.
Povrh toga dolazi domoljubna publicistika, koja se bavi temama, s kojim se drugi ne usude ili ne znaju suočiti. On to čini na svoj osebujan način, s puno logike i fantazije, te ponešto ironije.
Po mome skromnome sudu najveći doprinos dao je akademik Pečarić raskrinkavanju jasenovačkog mita. Pored hrabrosti trebalo je i malo dubljeg logičkog razmišljanja da bi se makar na grubo utvrdilo koje su od mnogih informacija izmišljene, a koje prave. U nekom trenutku kamen se zakotrljao tako da danas na temi Jasenovca radi desetak istraživača. S visokom vjerojatnošću koja graniči sa sigurnošću može se kazati da je službeni popis s 89% nevjerodostojan.

Čeka se na politiku, koja zasad oklijeva.
Na žalost, ovakva literatura u današnjoj Hrvatskoj ne može računati na nikakvu državnu potporu. Promocija se događa kao i ovdje putem volontera. Dok država preko svojih ministarstava i povjerenstava u značajnom udjelu financira objavljivanje protuhrvatskog *duhovnog smoga*, literatura našeg akademika prepuštena je potpuno odluci čitatelja i ponekog sponzora.
Sve na čast onima koji vode kulturnu politiku u Hrvatskoj.
To na sreću ne govori ništa o kvaliteti knjige. Tu vrijedi zlatno pravilo: uvijek se uči od boljih.
Sada nešto o sadržaju knjige.
Knjiga sadrži mnogobrojne objave autora o Nikoli Štedulu (1937-2022), hrvatskom domoljubu, iseljeniku, povratniku i dragovoljcu Domovinskog rata. Štedul je bio idealist, koji je cijeli život posvetio borbi za Hrvatsku.
Od 1956. godine kao emigrant živio je u Australiji, Njemačkoj i Škotskoj.
Godine 1981. osnovao je Hrvatski državotvorni pokret (HDP) te postao njegovim predsjednikom.
Kao takav postao je smrtni neprijatelj jugoslavenskog komunističkog režima, koji mu je namijenio sudbinu sličnu drugim domoljubima: atentat putem naručenog ubojice godine 1988.
Atentator Vinko Sindičić pucao je i pogodio Štedula sa 6 metaka, ali je zahvaljujući brzoj reakciji susjeda i prolaznika Štedulu bila brzo pružena liječnička pomoć, a Sindičić na zračnoj luci u pokušaju bijega u Jugoslaviju biva uhićen te osuđen na zatvorsku kaznu.
Štedul se od teških ozljeda oporavio te se proglašenjem hrvatske samostalnosti stavio na raspolaganje mladoj državi.
Nakon rata živio je povučeno kao umirovljenik u Zagrebu. Godine 2020. objavio je memoarsku knjigu “U službi savjesti”.
Iako je stvaranje i obranu hrvatske države smatrao svojom pobjedom, Nikola Štedul u njoj nije našao ono postupanje koje zaslužuje. Magistarsku diplomu iz sociologije priznali su mu u Zagrebu samo kao 1. stupanj. Njegov privatni odštetni zahtjev prema udbinom atentatoru Sindičić sud nije procesuirao.
Obadvije kćeri, koje su se skupa sa suprugom bile nastanile u Hrvatskoj, su radi posla opet otišle u inozemstvo.
Na koncu, nije mu bio upriličen pogreb kao hrvatskom branitelju.
Imao sam čast upoznati Nikolu Štedula te ga nekoliko puta voziti na neke susrete. Prije 5 godina bio je predstavljač naše zajedničke knjige “Ništa se još promijenilo nije”.
Knjiga je svakako za preporučiti, jer nitko nema takvu neoborivu logiku kao naš akademik, pogotovo kad raskrinkava licemjerstvo politike, koje je u slučaju Nikole Štedula bilo kontinuirana pojava.

Dr. Josip Stjepandić
Livno, 12.8.2022.

https://hrvatskonebo.org/2022/08/15/izlaganja-dr-josipa-stjepandica-prigodom-predstavljanja-knjige-ja-sam-pobjednik-nikola-stedul-u-livnu-12-kolovoza-2022/

Knjiga će biti predstavljena i u samom Tisnu:

LITO U TISNOM 2022.
(Treće predstavljanje)
Pozivamo vas na predstavljanje knjige
akademika Josipa Pečarića:
'JA SAM POBJEDNIK'
NIKOLA ŠTEDUL

U predstavljanju KNJIGE sudjelovat će:
domaćin DON LAZAR ČIBARIĆ
ROKO ANTIĆ, donačelnik Općine Kistanje
iz reda pripadnika hrvatskog naroda
i autor.
ČETVRTAK, 18. KOLOVOZA 2022. U 20 SATI.
DVORIŠTE ŽUPNE KUĆE – TISNO
https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/31707-poziv-6

https://bezcenzure.hr/vlad/lito-u-tisnom-2022-jos-traje/

HRVATSKIM POLITIČARIMA O LAŽNOM SVETCU SPC VUKAŠINU JASENOVAČKOM

(Pismo predsjednicima)

Poštovani Predsjedniče RH,
Poštovani Predsjedniče Hrvatskog Sabora,
Poštovani Predsjedniče Vlade RH,

Akademik Dubravko Jelčić u knjizi *100 krvavih godina: XX. stoljeće u hrvatskoj povijesti*, Zagreb 2004. na str. 137 kaže kako *današnji hrvatski političari, pa i oni najvišega ranga, bez razlike u kojoj su stranci, o hrvatskoj povijesti i povijesti hrvatske politike ne znaju ništa, a ne znaju jer ništa ne čitaju.*
Iako je vjerojatno da vi izdašno i protuzakonito dajete veliki novac hrvatskih ljudi SPC zbog zahtjeva svjetskih moćnika koji su pomagali i nacifašističku agresiju Srbije na Hrvatsku za nadati se je da vi ipak samo ne znate jer ne čitate kako je to rekao moj dragi prijatelj i koautor pok. akademik Dubravko Jelčić. Stoga ne smijete znati ili doista ne znate ništa o lažnom svetcu SPC kojega je spominjao Patrijarh SPC Porfilije, a u *Hrvatskom tjedniku* Igor Vukić objavio u članku JASENOVAČKIM VUKAŠINOM PROTIV HRVATSKE PROSLAVE OLUJE (pogledajte navod u mom Govoru u Livnu koji sam vam poslao). Iako je mr. sc. Mladen Ivezić u knjizi *Jasenovac: brojke* još 2003. definirao tog 'svetca' kao „tipičnu bajku" ipak je ta srpska laž postala mnogo poznatija poslije tekstova prof. dr. sc. Iva Rendića Miočevića koje vam šaljem u prilozima (vidjeti npr.
https://slobodnadalmacija.hr/vijesti/hrvatska/srbi-se-protive-kanonizaciji-stepinca-a-svecima-proglasavaju-likove-iz-bajki-procitajte-poremecenu-pricu-o-pravoslavnom-svecu-koji-je-zaustavio-hrvatskog-koljaca-zilu-470739).
I Iveziću i Rendić Miočeviću posvetio sam knjige:
J. Pečarić, *Mr. sc. Mladen Ivezić*, Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac, 2021.:
https://drustvojasenovac.files.wordpress.com/2021/12/ivezic3.pdf
J. Pečarić, *Dr. sc. Ivo Rendić-Miočević*, Portal dragovoljac.com, 2021.:
http://www.dragovoljac.com/images/minifp/RENDIC.pdf
Nadam se i ako ih pročitate shvatiti koliko vam - s pravom – Patrijarh SPC ruga kada zapravo vi svojom politikom omogućavate srpske laži i o Stepincu i o Jasenovcu i o ZDS i o Domovinskom ratu.
Zapravo im treba čestitati što ste njihovi najbolji suradnici u provođenju velikosrpskog Memoranduma SANU 2.
A podsjetit ću vas što je govorio Peter Galbraith, veleposlanik SAD-a u Hrvatskoj od 1993-1995 u filmu o 'Oluji' o kome sam vam već pisao i koji se ne usuđujete objaviti na televizijama u RH, a o tome sam napisao knjigu:
J. Pečarić, *Nobelova Nagrada za 'Oluju'*, Portal dragovoljac.com, 2020.:
http://www.dragovoljac.com/images/minifp/NobelZaGotovinu.pdf
A ovih dana taj film možete gledati na linku:
https://kamenjar.com/hrvati-iz-teksasa-napravili-film-o-oluji/

Govorio je o „fašističkom srpskom režimu koji je vršio genocid i masovna ubojstva“ i o „zločinačkoj i fašističkoj strani“.
Da govorio je ono što od početka govorim i ja i što bi umjesto sluganstva trebali govoriti hrvatski političari.
Drago mi je da su u filmu zabilježene i moje riječi:
Kao nagradu za spašavanje 150,000 ljudi u Bihaću, za uspostavljanje mira i završetak rata pristrane svjetske sile lažno su osudile hrvatske generale Antu Gotovinu i Mladena Markača za ratni kriminal. Nepravomoćne osude Haškog tribunala bile su dugovječno tamnovanje. To je bio jedinstveni slučaj u ljudskoj povijesti u kojem su ljudi koji su branili svoje domove, spašavali druge, okončavali brutalne okupacije, borili se protiv terorista i stvorili uvjete za mirno rješenje sukoba bili za to kažnjeni. Bogu hvala te himbene osude bile su 2015. godine poništene i osuđeni generali su pravomoćno oslobođeni.
Na žalost to nije dočekao moj dragi prijatelj general Slobodan Praljak o kome hrvatski političari sramotno šute, pa nas i ne mora čuditi što imamo takvu sudbinu Hrvata u BiH kakvu imamo, a definirao sam je pitalicom vezanom za 'Oluju':

- *Kako od nekog naroda napraviti neprijatelja?*
- *SPASI GA OD GENOCIDA.*

S poštovanjem,
Akademik Josip Pečarić
P.S. Puno toga lijepoga za naše političare rekao je Porfirije u Novom Sadu. Evo kraj zadnje kolumne Zvonimira Hodaka koja je posvećena 5. kolovozu i sramotnom ponašanju hrvatskih političara:
Na skupu izbjeglih Srba i SPC-a u Novom Sadu govorio je i “veliki” patrijarh (po našem dragom Papi Franji), dragi ***Porfirije****. Tema je bila tzv. “Kristalna noć” početkom svibnja 1991. g. Neki “srpski” izlozi bili su razbijeni pa su dragog Porfirija podsjećali na pogrom Židova u Njemačkoj i Austriji koji se dogodio 9. i 10. studenog. Dragi “frend” zagrebačkih jugo-nostalgičara, koji su uživali jednom mjesečno u seansama kod “velikog” Patrijarha, zaboravio je objasniti pozadinu “zadarske kristalne noći”.*
O papinom ‘velikom’ patrijarhu
Naime, tog istog dana Porfirijevi su četnici kod Polače ubili hrvatskog policajca ***Franka Lisicu*** *iz Bibinja. Sve je to davno objasnio Papin “veliki” Patrijarh svojim seminaristima na četničkim seansama u Zagrebu. Zanima me osjećaju li ti jugovići danas barem trunak stida zbog pristanka na četničku indoktrinaciju “velikog Patrijarha”?. Ubojstvo Hrvata se ne spominje, ali razbijena stakla su za njega “kristalna noć”. Primitivno, dnevno političko huškanje uz europejske manire naše impotentne politike dvije su dijametralne metode kojima se služimo u medijskom ratu s istočnim komšijama. Evidentno je koja je metoda uspješnija. Možda bi već bilo vrijeme da netko kaže “bobu bob, a popu pop…”, ali ne u EU diplomatskim salonima nego jednom običnom, svima razumljivom diplomatskom notom. Već čak i obične ljude pomalo nervira ta stoljetna hrvatska defanziva i ta hrpa svakodnevnih laži kojima se mi tobože superiorno ne želimo baviti. Predsjednik jednog popularnog nogometnog kluba nedavno je izrekao zgodnu usporedbu koja glasi otprilike ovako: ako pristaneš da se valjaš sa svinjom u blatu, uskoro se neće moći razlikovati tko je u*
https://kamenjar.com/hodak-ko-da-se-sve-dogodilo-5-kolovoza-jedne-ruzne-godine/

PRILOZI

Sveti novomučenik Vukašin Jasenovački izmišljeni je lik Srpske pravoslavne Crkve

13. kolovoza 2015.

OSVRT NA KANONIZACIJU SVETOGA NOVOMUČENIKA VUKAŠINA JASENOVAČKOGA I BLAŽENOGA ALOJZIJA STEPINCA

U Hrvatskoj, ali i izvan nje, na području povijesti djeluju nedodirljivi pismoznanci - monopolisti hrvatske povijesti, slijednici komunističke i velikosrpske historiografije. Oni su u kontinuitetu od pamfleta Magnum crimen: Pola vijeka klerikalizma u Hrvatskoj (1948.) Viktora Novaka, do konstrukcija današnjih mlađih povjesničara bez analize uzroka stvarali i još uvijek podržavaju određene jednostavne i neupitne sheme kao spoznajne strukturne cjeline („endehazija", „nacifašizam", „klerofašizam", „genocidni Hrvati" i dr.). Te su sheme u interesu komunističkoga režima i prikrivanja agresorskoga karaktera velikosrpske ideje, ali i održavanja još uvijek živoga sna o velikoj Srbiji, trebale organizirati znanje, razmišljanje i pamćenje o povijesnoj tematici.

Hrvati su pri tome uvijek žrtveni jarci krivi za sve nesreće. Istinitost ovakvih shema dugo ostaje neupitna jer ljudi vjeruju „velikome znanju" pismoznanaca ne sumnjajući

u njihovo znanstveno poštenje i moralnost. Kada se konačno dokaže da je shema neistinita, ona se učinkom ustrajnosti i dalje održava kod kuće, ali i u svijetu. Multiperspektivno i interdisciplinarno proučavanje shema, posebno „endehazije", pismoznanci monopolisti, bojeći se otkrivanja istine, prokazuju kao ustašoidnu reviziju povijesti. Uz vodeće hrvatske i srpske pismoznance, u Hrvatskoj djeluju i drugoredni pismoznanci koji su, ne posjedujući potrebno znanje, zagrabili „veliko i nepobitno znanje" iz prebogatoga rezervoara pismoznanaca monopolista. To su u prvome redu mnogi novinari čije se znanje ponajviše temelji na indoktrinirajućem školovanju u komunističkome sustavu ili na studiju koji su programirale „crvene" katedre (mnoge postoje i danas, ali s liberalnom glazurom). Toj skupini pripadaju razni „kulturnjaci" koji pate od kompleksa niže vrijednosti jer pripadaju, po njihovome mišljenju, zaostalome ognjištarskom narodu.

Njihov je logičan put u ostvarivanju karijere egoistično bespogovorno uključivanje u zapadne korumpirane društvene i humanističke znanosti koje isključuju autore suprotnih mišljenja. „Kulturnjaci" se odriču vlastita naroda uz oslonac na već postojeće sheme. Dakako, drugoredni su pismoznanci i političari, slijednici komunizma, uključujući i članove nove Lige antifašista. Oni braneći komunistički antifašizam, koji je za razliku od Zapada poslije Drugoga rata uspostavio totalitarizam, nastoje održati svoju dominaciju u društvu. Svi oni, potpune neznalice, znaju napamet povijesne lekcije koje su naučili od pismoznanaca farizejski se zalažući da se povijest (ali po njihovoj mjeri) prepusti povjesničarima.

"Svjedok"

Navodni svjedok, dr. Nede Zec, kao vrsni psihijatar u liku Žile, koristeći se svojim znanjem, ali i kršeći liječničku zakletvu, opisao je sadistički poremećenu ličnost s dominantnim okrutnim ponašanjem. To je «idealni tip» zločinca iz doba Drugoga svjetskog rata. Taj je tip zapravo općeljudski, ali za dr. Zeca tipičan zločinac je Hrvat. Što se, pak, tiče ritualnih Žilinih postupaka (rezanje pojedinih dijelova tijela), može se naslutiti tehnika copy – paste, odnosno lijepljenje drugome motiva transkulturalne patološke matrice vlastita naroda izražene snažno u surovim motivima narodne epike. Ovo je čest slučaj u srpskoj antihrvatskoj propagandi

Dopuštanje laži

Mnogi protuhrvatski pismoznanci falsifikatori djeluju izvan Hrvatske, a hrvatski pismoznanci monopolisti ne reagiraju na njihove laži, nego ih čak i podržavaju. Takve su npr. laži srpske organizacija Jasenovac Research Institute iz New Yorka, koju vode srpski aktivisti među kojima je bio i Milan Bulajić, voditelj Muzeja genocida u Beogradu i predsjednik Srpskoga fonda za istraživanje genocida. Organizaciju pomaže Kongres SAD-a. Na bezočno krivotvorenu popisu žrtava Jasenovca toga instituta navedene su mnoge žrtve koje su umrle ili ubijene – ne samo od ustaša – daleko od ustaškoga logora. Evo još jednog primjera. Američka humoristica i politička analitičarka židovskoga porijekla Julia Gorin objavila 2010. u izraelskom Jerusalem Postu sramotan članak Masovna grobnica povijesti: vatikanska kriza identiteta u Drugome svjetskom ratu u kojemu, citirajući autore sumnjive vjerodostojnosti, raspravlja o ulozi Katoličke Crkve u Drugome svjetskom ratu, pri čemu ističe

Stepinčevu i papinu potporu Paveliću i genocidu. Autorica spominje činjenice za koje se danas zna da su izmišljene.

Navedeno je da je jedan redovnik ubio 1350 Srba u jednoj noći o čemu će kasnije još biti govora. Spominje se rezanje glava djeci i zatim njihovo bacanje u krila majki, kastriranje, amputacije dijelova tijela itd. Julija Gorin u svome članku spominje kao istinu Malaparteovu izmišljenu (što je priznao sam autor) priču o zdjeli sa srpskim očima kod Pavelića. Zanimljivo je da na laži gore spomenutoga Jasenovac Research Instituta i J. Gorin nitko od hrvatskih pismoznanaca nije odgovorio. Dapače, Slobodna Dalmacija je 13. ožujka 2010. godine prikazala članak J. Gorin kao ozbiljnu i vjerodostojnu analizu predstavljajući autoricu kao "eksperticu za Balkan". Pisac prikaza razotkrio se kao tipičan drugoredni pismoznanac s očitim protuhrvatskim namjerama. Spomenuli smo dva egzemplarna slučaja, a ima ih mnogo.

Laži se ipak polako otkrivaju, o čemu svjedoči skoro proglašenje blaženoga Alojzija Stepinca svetim budući da je završena kauza. No SPC i službena Srbija žestoko se protive kanonizaciji blaženoga Stepinca okrivljujući ga za genocid nad Srbima u vrijeme NDH. Stepinac se proglašava zločincem iako je istupao protiv rasizma i osuđivao ustaške zločine, a spasio je mnoge ljude. Katoličkoj Crkvi pripisuje se odgovornost za genocid nad Srbima, a prešućuje se istodobna uloga Srpske pravoslavne Crkve, koja je izjavila lojalnost okupatoru a svetosavlje je bilo ponuđeno Nedićevu režimu u novome svjetskom poretku (Olivera Milosavljević, Potisnuta istina – kolaboracija u Srbiji 1941. – 1944., 2006.).

Uz to, dakako, ide i prešućena činjenica da je u Srbiji najdetaljnije riješeno židovsko pitanje, a u Beogradu su postojala četiri logora u kojima je ubijeno 80.000 ljudi. SPC je tada, za razliku od Stepinca, šutio. Uostalom, stanje u Srbiji prije (fašizacija) i za vrijeme Drugoga rata (kolaboracija) i notorne laži svijetu je razotkrio Philip J, Cohen u knjizi Serbia's Secret War (1996.). Knjiga je prevedena na hrvatski. Stepinac je bio žrtveni jarac kojim se po logici povika "držite lopova" prikrivala uloga SPC-a u Drugome ratu, ali i njezini stariji i noviji grijesi na području agresivnoga velikosrpstva. Sada taj jarac nestaje pa je nastala velika panika jer istina ipak postaje razvidna.

Radi smirivanja odnosa između crkava, papa Franjo predložio je formiranje mješovite komisije sastavljene od predstavnika hrvatske i srpske strane. Sabor Srpske pravoslavne Crkve prihvatio je dijalog s Rimokatoličkom Crkvom. Dakako, poslije završene kauze poništenje kanonizacije nemoguće je.

Lažni Sveti Novomučenik Vukašin Jasenovački

SPC nije dosljedan u svojim stavovima. U sklopu "jasenovačkoga ciklusa", na redovnome zasjedanju Svetoga arhijerejskog sabora Srpske pravoslavne Crkve 1988. godine kao ispovjednik, unesen je u Imenoslov Srpske pravoslavne Crkve Sveti Novomučenik Vukašin Jasenovački. Prije Vukašinove kanonizacije kult je već bio proširen, a po crkvama su se pojavile ikone s likom "mučenika". Na jednoj od njih, radi jače sugestije, uz masakriranoga svetca stoji ustaški koljač s U na kapi i s nožem u ruci, a ukomponiran je i natpis s navodnim Vukašinovim riječima „Samo ti, dijete, radi svoj posao!"

Za Vukašinovu kanonizaciju nisu bile potrebne mješovite komisije katolika i pravoslavnih, a radilo se o velikoj laži. Ova se kanonizacija temelji na svjedočenju samo jednoga svjedoka – vrhunskoga neuropsihijatra Nede Zeca koji je bio zatočen u Jasenovcu. Njegov memoarski zapis «Radi ti, dijete, svoj posao» objavljen je u Glasilu Spomen-područja Jasenovac, god. I, br.1, 4.VII. 1970. U zapisu autor navodi ispovijed ustaškoga koljača Žile Friganovića uoči formiranja komisije koja je u siječnju 1943. godine trebala pregledati ustaše čuvare jasenovačkog logora. Zapis je objavio i srpski pismoznanac, specijalist za "hrvatski genocid", Milan Bulajić u knjizi Ustaški zločin genocida (dva sveska, 1988.), a jezivi sadržaj još se uvijek kao istina objavljuje u svijetu. Ovdje ćemo navesti skraćeno svjedočenje doktora Zeca.

.....Ponovo je zastao (Žile Friganović, nap IRM), ispio čašu rakije, pa je nastavio:

> - Ti se sjećaš kad je u kolovozu bio veliki nastup u logoru i kad je Jure Maričić poslao oko 4.000 ljudi u Gradinu na klanje. Tad smo se Pero Brzica, Zrinušić, Šipka i ja opkladili tko će te noći zaklati najviše logoraša. Otpočelo je klanje, i ja sam već bio poslije jednog sata po broju zaklanih daleko izmakao ispred ostalih. Obuzeo me te večeri neki neobičan zanos. Činilo mi se kao da sam na devetom nebu. Nikad u životu nisam osjetio takvo blaženstvo. I već poslije nekoliko sati zaklao sam 1.100 ljudi, dok su ostali jedva stigli da zakolju po 300 do 400. I tada, dok sam bio u najvećem zanosu, slučajno sam bacio pogled u stranu i tu ugledao jednog postarijeg seljaka koji s nekim neshvatljivim mirom stoji i spokojno gleda kako ja koljem žrtve i kako se one u najvećim mukama preturaju. Gledajući i slušajući ovog starca, u meni se najednom razbuktala želja da mu razbijem mir i spokojstvo najsvirepijim mučenjem i da u njegovim mukama i stravičnim koprcanjima povratim svoj zanos i blaženstvo uživanja u bolu. Izdvojio sam ga i

posadio na jedan panj. Naredio sam mu da vikne: 'Živio poglavnik Pavelić', ili ako to ne kaže, da ću mu odsjeći uho. Vukašin je šutio. Otkinuo sam mu uho. On nije rekao ni riječi. Ponovo sam mu rekao da viče: 'Živio Pavelić' ili ću mu otkinuti i drugo uho. Viči: 'Živio Pavelić', ili ću ti otkinuti nos. A kad sam mu i po četvrti put zapovjedio da uzvikne 'Živio Pavelić' i zaprijetio da ću mu nožem izvaditi srce iz grudi, on me pogledao i, uperivši pogled nekako kroz mene i preko mene u neizvjesnost, polako i razgovijetno mi je odgovorio: ‚Radi ti, dijete, svoj posao!'

- Poslije toga, ova njegova posljednja riječ potpuno me izbezumila, skočio sam na njega, iskopao mu oči, isjekao srce, preklao grlo od uha do uha i nogama ga sjurio u jamu. Ali, tada je i u meni nešto prepuklo i te noći nisam mogao više da koljem. Pero Brzica je pobijedio, jer je zaklao 1.350 logoraša i ja sam mu bez riječi platio opkladu. Od te noći više nemam mira. Kadgod u mučenju i klanju pokušam ponovo da doživim onaj posebni zanos i zadovoljstvo, uvijek me iznova prostrijeli Vukašinov pogled i tada malakšem, bacim nož i ne mogu više da koljem. Počinjem sve više da pijem, ali mi to pomaže samo na trenutak. U piću, naročito na predveče, često me iznenada trgne glas: 'Radi ti, dijete, svoj posao!' .....

Poslije ove čudovišne ispovijesti, Žile je najednom umukao, unezvjereno se zagledao negdje u daljinu, sav se ukočio i tako jedno vrijeme ostao kao neka skamenjena figura. A zatim su mu se počeli nepravilno trzati mišići na licu; očima je počeo da sijeva okolo, stezao je šake i zarivao nokte sebi u dlanove, počeo je nepravilno da diše i da se bespomoćno vrti na mjestu....

U svjedočenju dr. Zeca uočavaju se očite neistine:

• Nemoguće je doslovno reproducirati razgovor poslije mnogo godina. To može biti samo pokušaj rekonstrukcije pri čemu su moguća dodatna nenamjerna, ali i namjerna izmišljanja. Psihijatrija otkriva nenormalnost i poremećaj sjećanja pa u tom smislu valja sagledavati memoarske zapise poput ovog dr. Zeca.

• Žile Friganović (koji je zaista djelovao u Jasenovcu) hvali se da je poklao desetine tisuća logoraša. On nije rekao koliko desetina tisuća, ali slijedeći današnja saznanja o broju žrtava u Jasenovcu, što se još uvijek propitkuje, značilo bi da je najviše ljudi ubio samo jedan čovjek i to Žile Friganović. Broj navodnih Žilinih žrtava uklapa se u enormno uvećan falsificiran broj žrtava u Jasenovcu.

• U natjecanju u noćnome klanju Petar Brzica navodno je zaklao 1.350 logoraša pošto je Žile već zaklao njih 1100. Je li to fizički moguće? Brzica je bio student prava i član organizacije „Križari", ali je za ovu priliku proglašen fratrom. Ovaj podatak o 1.350 zaklanih logoraša (Srba) bezočno rabi J. Gorin u gore spomenutome članku.

• Ipak za srpsku propagandu u ovom je zapisu najvažniji lik starca Vukašina. O njemu se ne zna gotovo ništa. Neki mu srpski izvori pridaju prezime Toholj, a drugi Mandrapa. Ti izvori ne mogu dokazati postojanje ovoga lika u drami. Navodi se da je on iz Klepaca kod Čapljine, ali u jednom razgovoru M. Bulajiću je rečeno da „neidentifikovani stari Vukašin" potječe iz susjednog sela Lokve. Na internetu naći će se, uz mnoge kontradikcije, podatak da je ubijen 1942., ali navodi se i siječanj 1943. kao vrijeme pogubljenja, Očito je da historiografska analiza ne može uzeti navedenu osobu u obzir. Vukašin je po svemu sudeći izmišljen lik. Žile, dakle, nije mogao izvršiti ritualni zločin nad nepostojećom osobom.

• Svjedočanstvo samo jednog svjedoka – dr. Zeca – dovoljno je da se cijela očito izmišljena priča prihvati kao vjerodostojna. S ovim u svezi valja napomenuti da je Vukašin s prezimenom Mandrapa, bez imena oca i godine rođenja, 2007. godine naveden u Poimeničnom popisu žrtava koncentracijskog logora Jasenovac 1941. – 1945. Postavlja se pitanje moralnosti autorâ koji su ipak Vukašina i to s prezimenom Mandrapa uvrstili u taj popis.

Cijela priča o Vukašinu uklapa se u komunističku i velikosrpsku propagandu o Jasenovcu. No Filip Škiljan u prilogu Logorski sustav Jasenovac – kontroverze (2009.) ističe da se ni na jednome popisu žrtava logora u Jasenovcu ili Staroj Gradiški ne nalazi Vukašin, a Mladen Ivezić u knjizi Jasenovac: brojke (2003.) svjedočenje dr. Zeca definirao je kao „tipičnu bajku". Čudno je da je SPC samo na temelju jednoga sumnjivog memoarskog svjedočanstva jednu kontroverznu osobu proglasila svetom nazvavši ju tendenciozno Sveti Novomučenik Vukašin Jasenovački. Ta je crkva od Drugoga svjetskog rata do najnovijeg vremena, iskazujući se tradicionalno više političkom nego vjerskom institucijom i subverzivno djelujući izvan Srbije u interesu velikosrpstva, zastupala tezu o 700.000 ubijenih Srba u Jasenovcu.

Kult

Na redovnome zasjedanju Svetoga arhijerejskog sabora Srpske pravoslavne Crkve 1988. godine kao ispovjednik, unesen je u Imenoslov Srpske pravoslavne Crkve Sveti Novomučenik Vukašin Jasenovački. Prije Vukašinove kanonizacije kult je već bio proširen, a po crkvama su se pojavile ikone s likom "mučenika". Na jednoj od njih, radi jače sugestije, uz masakriranoga svetca stoji ustaški koljač s U na kapi i s nožem u ruci, a ukomponiran je i natpis s navodnim Vukašinovim riječima „Samo ti, dijete, radi svoj posao!" Za Vukašinovu kanonizaciju nisu bile potrebne mješovite komisije katolika i pravoslavnih, a radilo se o velikoj laži

Kanonizacijom nepostojećeg Vukašina, SPC je još jednom iskazao svoju upletenost u laži oko toga logora. Ova kanonizacija opasna je igra vatrom jer održava mitološku svijest i grupnu zaslijepljenost te zaziva osvetu. To je stara igra u okvirima srpskoga državotvornog kosovskog mita kojim se manipulatori koriste kao odabranom traumom potičući osvetu za Kosovo. Sjetimo se da je genocid u Srebrenici obilježio usklik generala Ratka Mladića da je konačno osvećena srpska patnja. Vladika Vasilije Kačavenda na dan pokolja Bošnjaka u Potočarima 13. srpnja 1995. izjavio je da su Srebrenicu „naši" Obilići oslobodili od nekrsta. Sve navedeno onemogućuje narodnu katarzu i, štoviše, potiče mržnju prema „genocidnim" Hrvatima te potencijalno instrumentalizira agresiju u svrhu osvete.

Svjedočenje dr. Zeca očito je izmišljena fikcija kojoj je istinit okvir ratno zbivanje i psiho-patološka aktivnost ljudskih bića u tom zbivanju te logor Jasenovac. Neke su osobe zaista postojale, ali su lažno optužene. Vukašin, pak, očito nije postojao. Svjedok je kao vrsni psihijatar u liku Žile koristeći se svojim znanjem, ali i kršeći liječničku zakletvu, opisao sadistički poremećenu ličnost s dominantnim okrutnim ponašanjem. To je «idealni tip» zločinca iz doba Drugoga svjetskog rata. Taj je tip zapravo općeljudski, ali za dr. Zeca tipičan zločinac je Hrvat. Što se, pak, tiče ritualnih Žilinih postupaka (rezanje pojedinih dijelova tijela), može se naslutiti tehnika copy – paste, odnosno lijepljenje drugome motiva transkulturalne patološke matrice vlastita naroda izražene snažno u surovim motivima narodne epike. Ovo je čest slučaj u srpskoj antihrvatskoj propagandi.

"Druga" Srbija u borbi za istinu

Na kraju ove tužne rasprave valja bar spomenuti časne slijednike "druge" Srbije, koji se od Svetozara Markovića do suvremenih analitičara (Radomir Konstantinović,

Latinka Perović, Bojan Aleksov, Olivera Milosavljević, Nebojša Popov, Branka Prpa, Radmila Radić, Ljubinka Trgovčević, Olga Zirojević, svećenik Pavle Rak i mnogi drugi), bore protiv zabluda u svome narodu raskrinkavajući srpsku historiju kao veliku laž (Sonja Biserko). Najbolji primjer je zbornik Srpska strana rata koji je 1996. uredio Nebojša Popov (drugo izdanje 2002.). U zborniku više srpskih autora razotkriva nacionalističko ozračje u Srbiji osamdesetih godina i srpske grijehe, posebno intelektualne elite i SPC-a u poticanju rata na kraju komunističke Jugoslavije

„Druga" Srbija upozorava vođe Srba u Hrvatskoj da konačno priznaju vlastite grijehe. Međutim, toga priznanja nema nego se u tradicionalnoj maniri srbobranštine Srbi uvijek prikazuju nevinima, a Hrvati su krivi za sve nedaće koje je zapravo proizvela velikosrpska ideja u dugome trajanju. Ipak, nada se pojavljuje. Srbin Igor Vukić hrabro se nedavno uključio u istraživanje istine oko Jasenovca uz rizik da bude proglašen izdajicom svoga naroda. Hrvatski Srbi konačno se moraju osloboditi instrumentaliziranja iz Beograda i shvatiti da je spas u istini bez koje nema pomirenja. Inače će ostati, kako je 1991. godine rekao Slobodan Blagojević, u stanju epohalnoga kukavičluka u kojem se prihvaća čak i izvjesnost smrti, u ratu i pokolju, samo da ne dođe do suočavanja sa sobom, sa svojom stvarnom civilizacijskom mjerom.

Ivo Rendić Miočević
Hrvatski tjednik

https://www.hkv.hr/hrvatski-tjednik/20958-sveti-novomucenik-vukasin-jasenovacki-izmisljeni-je-lik-srpske-pravoslavne-crkve.html

IVO RENDIĆ - MIOČEVIĆ: NEPOSTOJEĆI SVETI VUKAŠIN JASENOVAČKI – UBOJICA SA IKONE

16.06.2019.

U sklopu "jasenovačkoga ciklusa" na redovnom zasedanju Svetoga arhijerejskog sabora Srpske pravoslavne crkve 1998. godine kao ispovjednik, unesen je u Imenoslov Srpske pravoslavne crkve Sveti Vukašin Jasenovački.

Strateška kleveta Hrvata

Prije Vukašinove kanonizacije kult je već bio proširen, a po crkvama su se pojavile ikone s likom "mučenika". Na jednoj od njih radi jače sugestije uz masakriranoga sveca stoji ustaški koljač sa U na kapi i s nožem te odrezanim uhom u ruci, a ukomponiran je i natpis s navodnim Vukašinovim riječima „Radi ti, dijete, svoj posao!" Za Vukašinovu kanonizaciju nije bila potrebna mješovita komisija katolika i pravoslavnih kao u slučaju blaženoga Alojzija Stepinca, a radilo se o velikosrpskoj laži koja i dan danas u svijetu ima svoju težinu u obilježavanju Hrvata kao genocidnoga naroda. Izmišljeni podaci iz priče o Vukašinu šire se još uvijek po svijetu. Pozivajući se na "poznatu činjenicu" koja je "napisana u hrvatskim izvorima", Ivica Dačić srpski ministar vanjskih poslova – inače Miloševićev kadar je u izjavi, koju je prenijela Radio-televizija Srbije (RTS) u svezi s Dačićevom izložbom o Jasenovcu u UN 2018., naveo kako je tijekom jedne noći pobjednik zaklao 1.360 Srba. To je izveo specijalno izrađenim oruđem za to - 'srbosjekom', nožem za klanje Srba.
Stjepan Lozo u knjizi Ideologija i propaganda velikosrpskog genocida nad Hrvatima - projekt „Homogena Srbija" 1941. (2017.) dokazao je da je velikosrpska propaganda Hrvate optužila za nepostojeći genocid 1941. godine, i ukazao je da je kod takve djelatnosti riječ o strateškoj propagandi i nazvao ju je „strateškom klevetom Hrvata". Velikosrpska propaganda, uz ostalo, ima cilj da posrami Hrvate. Kanadski znanstvenik

koji živi u Dubrovniku Francis Brassard upozorio je 2015. da posramljivanje većine može biti sredstvo društvene kontrole manjine nad tom većinom. Prema autoru sram se kao psihološka stvarnost iskorištava tako da se putem emocija redefiniraju elementi identiteta osobe u kojoj se događa unutarnja podijeljenost. Takva osoba pripadnica većine, budući se ne može osloboditi izvornoga identiteta, postaje skladište toga identiteta ali i novoga koji razvijaju razni Trojanski konji koji potiskuju objekte izvornoga identiteta.
Konačno ta dvoidentitetska podijeljena osoba djeluje u interesu političke ili ekonomske manjine. Osjećaj srama prema vlastitome identitetu ili njegovim dijelovima govori o disfunkcionalnome društvu kojemu prijeti uništenje. Vrlo efikasna sredstva posramljivanja su etiketiranje (fašist, rasist, krajnja desnica, homofob i dr.), tabuizacija simbola (npr. svastika, znak U i dr.), sprečavanje povijesnih istraživanja i prokazivanje „nacionalističkih“ jezičnih elemenata. Pomoću ovih sredstava osoba se diskreditira i zapravo isključuje iz zajednice.

Kreiranje fantomskoga svetog Vukašina Jasenovačkoga

Kanonizacija Vukašina Jasenovačkoga temelji se na lažnom svjedoćenju samo jednoga svjedoka vrhunskoga neuropsihijatra Nede Zeca koji je bio zatočen u Jasenovcu. Njegov memoarski zapis «Radi ti, dijete, svoj posao» objavljen je u Glasilu Spomen područja Jasenovac, god. I, br.1, 4.VII 1970. U zapisu autor navodi ispovijed ustaškog koljača Žile Friganoviča uoči formiranja komisije koja je u siječnju 1943. godine trebala pregledati ustaše čuvare jasenovačkog logora. Jezivi sadržaj još se uvijek kao istina objavljuje u svijetu. Ovdje ćemo navesti skraćeno svjedočenje doktora Zeca.
.....Ponovo je zastao (Žile Friganović, nap IRM), ispio čašu rakije, pa je nastavio:
- Ti se sjećeš kad je u kolovozu bio veliki nastup u logoru i kad je Jure Maričić poslao oko 4.000 ljudi u Gradinu na klanje. Tad smo se Pero Brzica, Zrinušić, Šipka i ja opkladili tko će te noći zaklati najviše logoraša. Otpočelo je klanje, i ja sam već bio poslije jednog sata po broju zaklanih daleko izmakao ispred ostalih. Obuzeo me te večeri neki neobičan zanos. Činilo mi se kao da sam na devetom nebu. Nikad u životu nisam osjetio takvo blaženstvo. I već poslije nekoliko sati zaklao sam 1.100 ljudi, dok su ostali jedva stigli da zakolju po 300 do 400. I tada, dok sam bio u najvećem zanosu,, slučajno sam bacio pogled u stranu i tu ugledao jednog postarijeg seljaka koji s nekim neshvatljivim mirom stoji i spokojno gleda kako ja koljem žrtve i kako se one u najvećim mukama preturaju. .....Gledajući i slušajući ovog starca, u meni se najednom razbuktala želja da mu razbijem mir i spokojstvo najsvirepijim mučenjem i da u njegovim mukama i stravičnim koprcanjimna povratim svoj zanos i blaženstvo uživanja u bolu. Izdvojio sam ga i posadio na jedan panj. Naredio sam mu da vikne: 'Živio poglavnik Pavelić', ili ako to ne kaže da ću mu odsjeći uho. Vukašin je šutio. Otkinuo sam mu uho. On nije rekao ni riječi. Ponovo sam mu rekao da viče: 'Živio Pavelić' ili ću mu otkinuti i drugo uho. Viči: 'Živio Pavelić', ili ću ti otkinuti nos. A kad sam mu i po četvrti put zapovijedio da uzvikne 'Živio Pavelić' i zaprijetio da ću mu nožem izvaditi srce iz grudi, on me pogledao i, uperivši pogled nekako kroz mene i preko mene u neizvjesnost, polako i razgovjetno mi je odgovorio: ‚Radi ti, dijete, svoj posao!'

- Poslije toga, ova njegova poslijednja riječ potpuno me izbezumila, skočio sam na njega, iskopao mu oči, isjekao srce, preklao grlo od uha do uha i nogama ga sjurio u jamu. Ali, tada je i u meni nešto prepuklo i te noći nisam mogao više da koljem. Pero Brzica je pobijedio, jer je zaklao 1.350 logoraša i ja sam mu bez riječi platio opkladu. Od te noći više nemam mira. Kadgod u mučenju i klanju pokušam ponovo da doživim onaj posebni zanos i zadovoljstvo, uvijek me iznova prostrijeli Vukašinov pogled i tada malakšem, bacim nož i ne mogu više da koljem. Počinjem sve više da pijem, ali mi to pomaže samo na trenutak. U piću, naročito na predveče, često me iznenada trgne glas: 'Radi ti, dijete, svoj posao!' .....

U svjedočenju dr. Zeca uočavaju se očite neistine:

- Nemoguće je doslovno reproducirati razgovor poslije mngo godina. To može biti samo pokušaj rekonstrukcije razgovora prisjećanjem pri čemu su moguća dodatna nenamjerna, ali i namjerna izmišćaj sjećanja pa u tom smislu valja sagledavati memoarske zapise poput ovog dr. Zeca.
- Žile Friganović (koji je zaista djelovao u Jasenovcu) hvali se da je poklao desetine tisuća logorašća, ali slijedeći današnja saznanja o broju žrtava u Jasenovcu, što se još uvijek propitkuje, značilo bi da je najviše ljudi ubio samo jedan Žile Friganović. Broj navodnih Žilinih žrtava uklapa se u enormno uvećan falsificiran broj žrtava u Jasenovcu.
- U natjecanju u noćnom klanju Petar Brzica navodno je zaklao 1.350 logoraša pošto je Žile već zaklao njih 1000. Je li to fizički moguće? Brzica je bio student prava i član organizacije „Križari“ ali je za ovu priliku proglašen fratrom. Ipak za srpsku propagandu u ovom je zapisu najvažniji lik starca Vukašin je po svemu sudeći izmišljen lik od kojeg je stvorena lažna legenda. Žile, dakle, nije mogao izvršiti ritualni zločin nad nepostojećom osobom.

Cijela priča o Vukašinu uklapa se u komunističku i velikosrpsku propagandu o Jasenovcu. No, Filip Škiljan u prilogu Logorski sustav Jasenovac – kontroverze (2009.) ističe da se na nijednom popisu žrtava logora u Jasenovcu ili Staroj Gradiški ne nalaz Vukašin, a Mladen Ivezić u knjizi Jasenovac: brojke (2003.) svjedočenje dr. Zeca definirao je kao „tipičnu bajku“. Čudno je da je SPC samo na temelju jednog sumnjivog memoarskog svjedočanstva jednu kontroverznu osobu proglasila svetom nazvavši ju s jasnom tendencioznom namjerom Sveti Vukašin Jasenovački. Ta je crkva od Drugog svjetskog rata do najnovijeg vremena zastupala tezu o 700.000 ubijenih Srba u Jasenovcu, a posvećenjem nepostojećeg Vukašina još je jednom iskazala svoju upletenost u laži oko tog logora. Legenda o Vukašinu opasna je igra vatrom jer konzervira mitološku svijest i održava grupnu zaslijepljenost što onemogućuje narodnu katarzu i, štoviše, potiče mržnju prema „genocidnim“ Hrvatima te potencijalno instrumentalizira agresiju u svrhu osvete. Lažno svjedočenje dr. Zeca očito je izmišljena fikcija kojoj je istinit okvir ratno zbivanje i psiho-patološka aktivnost ljudskih bića u tom zbivanju te logor Jasenovac. Neke su osobe zaista postojale, ali su lažno optužene. Vukašin, pak, očito nije postojao. Svjedok je kao vrsni psihijatar u liku Žile znalački opisao sadistički poremećenu ličnost s dominantnim okrutnim ponašanjem. To je «idealni tip» zločinca iz doba Drugoga svjetskog rata. Taj je tip zapravo općeljudski te je u njega lako uključiti i druge izmanipulirane tragične zločince kakvi su bili još iz redova četnika i partizana, ali i ustaša te Bošnjaka muslimana. Kod dr. Zeca tipičan zločinac je Hrvat. Što se, pak, tiče ritualnih Žilinih postupaka (rezanje pojedinih dijelova tijela) može se naslutiti tehnika copy – paste odnosno lijepljenje drugome motiva transkulturalne patološke matrice vlastita naroda izražene snažno u surovim motivima epike. Ovo je čest slučaj u srpskoj antihrvatskoj propagandi.

Zločinci za pisaćim stolom i izmišljeni Vukašin zločinac iz ikone

U Srbiji je u osamdesetim godinama prošloga stoljeća uz pomoć SANU, sveučilišta, medija i drugih činilaca kao priprema za agresiju nastala enormna produkcija literarnih i historiografskih djela koja su, oživivši stare mitološke matrice (mit o Kosovu i dr.) kao odabrane nacionalne traume, optuživala i sotonizirala Hrvate kao ustaški genocidan narod. Usto se optuživalo i Katoličku crkvu u Hrvata i Vatikan. Dakako, optuživani su i drugi – posebno bosanski muslimani i Albanci. To optuživanje potaknulo je nacionalističku euforiju u Srbiji i među Srbima izvan nje. Veliku ulogu u poticanju velikosrpske nacionalističke atmosfere imala je Srpska pravoslavna crkva (prijenos mošti Sv. Lazara po srpskim zemljama, obnova mita o 700.000 ubijenih i Jasenovcu i dr.). Tada se SPC pridružila mnogim srpskim intelektualcima – zločincima za pisaćim stolom. Ona je to bila s križem u ruci. Ta su zbivanja protumačena u Zborniku koji je priredio Popov Nebojša (19961, 20022). Srpska strana rata: Trauma i katarza u istorijskom pamćenji, I. i II dio. Zbornik nam svjedoči kako druga Srbija teži za istinom. Zločincima za pisaćim stolom koji su poticali agresivnost, zločine i konačno genocid (Srebrenica, Vukovar itd.) valja pridružiti nepostojećega svetoga Vukašina Jasenovačkoga koji je zločine poticao sa ikona.

U vrijeme Domovinskoga rata srpska likvidiranja Hrvata, Muslimana i drugih vrlo su često bila popraćena surovim masakrima (Borovo, Škabrnja i dr.). Kao da se osvećuje masakr nad fantomskim svetim Vukašinom Jasenovačkim! O stradanju civila u Domovinskome ratu Andrija Hebrang je napisao 2013. godine poučnu i argumentiranu knjigu Zločini nad civilima u srpsko – crnogorskoj agresiji na Hrvatsku. Autor zaključuje da je u srpskoj agresiji ubijeno više civila nego vojnika što toj agresiji prema stručnoj literaturi daje genocidni karakter.

Surovi srpski masakri u Domovinskome ratu popraćeni silovanjima i kastriranjem brojni su. Ovdje navodimo svjedočenje Larise Lole Lucić po činu narednice, odlikovane Redom Hrvatskog Križa iz ruku predsjednika dr. Franje Tuđmana te pripadnice 107 Gradačačke Brigade, tenkistice i 100% invalida II skupine. Evo njenog iskustva za vrijeme razmjene ubijenih i preživjelih koji su zbrinjavani u ratnoj bolnici: “ ..... Radila sam u ratnoj bolnici gdje su dovozili mrtve ili “samo” mučene zarobljenike . Ne znam što su oni pokušavali izvući od tih običnih ljudi, muškaraca i žena. Tijela je trebalo obraditi i identificirati. Bilo je to još jedno u nizu mučno iskustvo ,ali to je bio moj posao.

Mrtve muškarce su vraćali sa nožem urezanim U preko leđa. To su im, naravno, radili naživo. Zdrobljeni ili odrezani testisi ili čak i spolovilo, počupani nokti su bili već uobičajeni pri razmjenama. Počupani zubi, analni otvori popucani, bradavice odrezane… A tek žene? Nakon prve razmijene tijela i viđenih izmučenih žena, počela sam oko pojasa nositi po dvije bombe.

Taj put, među nekoliko muškaraca, bile su dvije žene. Jedna civil, druga vojnikinja, zarobljena i mučena do smrti.

Prvo sam uočila silne opekotine od cigareta. Iz otvorenih usta te mlade žene, zjapila je praznina. Počupali su joj zube. Dok sam je prala mokrom spužvom, zamišljala sam što im je morala učiniti da bi je ovako strasno mučili. Gledam je na metalnom stolu i zamišljam kako im je prkosila. Međica između maternice i analnog otvora bila je rastrgana od ‘ko zna koliko silovanja. Grudi su joj bile izrezane, ko zna čime. Stidne

dlake su bile spaljene, kao i trepavice i obrve. Gledam je i razmišljam koliko je trpila. Nokti na rukama i nogama počupani. Kao da su htjeli od te lijepe djevojke napraviti čudovište, mislila sam dok je mokra spužva otkrivala sve gore i gore. Uši su joj bile odrezane, na leđima urezan kukasti križ. Ali ni dalje to nisu bile smrtonosne ozljede. Sigurno su je tjerali da moli , mislim u sebi. Ovu hrabru djevojku su mučili jer je bila u uniformi s našim oznakama, dok je druga žena bila propucana iz pištolja.
Ali ono sto me najviše šokiralo i što nisam primjetila odmah, svaki zglob na ruci bio joj je slomljen. Bože, koliku snagu je imala. Među silnim modricama po tijelu, spužva mi zapne za nešto, polako to operem i ugledam žig. Osjetila sam mučninu. Medicinarka za drugim stolom me pita kakva je situacija i doda "ovaj put su bili blaži, moja je silovana i odmah ubijena. Šutim, ne mogu joj odgovoriti. Polako joj perem noge i vidim zdrobljena koljena, 'ko zna čime. Izjurila sam na zrak. Koliko? Koliko dugo je izdržala opirući im se? Još malo i gotova sam, mislim u sebi, još samo da joj operem plavu kosu, skorenu od krvi. Krv miriše na metal i taj je smrad ispunio prostoriju. Pokušala sam je namjestiti tako da roditelji pri identifikaciji vide što manje rana. Nisam joj, međutim, mogla zatvoriti vilicu. Ukočila se u toj jezivoj agoniji. I tad vidim odrezan jezik… Znači, tu si se predala ljepotice. Ugušila si se svojom krvi. Progutala je komad jezika i njezina krv ju je ugušila. Otišla je na svoj način. Dečki koji su dovezeni sa njom su pričali da su slušali iz barake u kojoj su je mučili nadljudske krikove. Poslije sam čula da to nisu bili "domaći" Srbi, nego neki iz Srednje Krajine. Nakon toga, nikad više nisam radila na razmjeni mrtvih. Moja ljepotica plave kose je podnijela žrtvu za sve nas.
Uz moguće neke netočnosti u svjedočenju zbog poremećaja sjećanja karakterističnoga za ljude, svjedočenje Larise Lole Lucić općenito valja smatrati vjerodostojnim.

Ivo Rendić - Miočević

Laž o svetom Vukašinu Jasenovačkom već su obradili i razotkrili hrvatski autori (F. Škiljan, M. Ivezić, I Rendić – Miočević), ali kako ta laž i dalje živi kao sastavni dio srpske strateške klevete (izložba o Jasenovcu u UN) valja stalno na nju podsjećati.

https://www.hrsvijet.net/index.php/vijesti/132-hrvatska/54198-ivo-rendic-miocevic-nepostojeci-sveti-vukasin-jasenovacki-ubojica-sa-ikone

https://glaslike.hr/?ispis=detalji&novost=23911&kat=69

https://bezcenzure.hr/vlad/hrvatskim-politicarima-o-laznom-svetcu-spc-vukasinu-jasenovackom/

HRS JEDINA ALTERNATIVA HRVATA U BiH

Predstavljanje knjige *'Ja sam pobjednik' / Nikola Štedul,* Zagreb, 2022. vodio je g. Ivica Brešić. Družili smo se i sutradan poslije predstavljanja i impresionirao je i dr. Stjepandića i mene. Htio sam doznati više o njemu ali osim što sam doznao da je živio u Splitu 11 godina i vratio se u Livno nisam puno doznao. Aktivan je u politici i našao sam napr. Razgovor s njime:
https://hrsbih.org/intervju-ivica-bresic-trgovinom-i-kadrovskim-ponudama-nitko-nece-dobiti-podrsku-hrs-a/
Ali doznao sam od njega puno o novoj hrvatskoj stranci u BiH, pa mi je zadovoljstvo to vam prenijeti:
Hrvatska republikanska stranka je po svim pokazateljima druga stranka po snazi trenutno u Hrvata.
HRS je jedina stranka koja do sada ni na jednom nivou vlasti u BiH nije bila dio vlasti već je je krenula od nule da bi u roku od šest godina postala glavna i jednina oporbena stranka na prostoru BiH gdje su Hrvati u većini.
Ni jedan član HRS-a ne živi od politike, velika većina članova HRS-a je mlađa od 40 godina i profesionalno su ostvareni velikom većinom u privatnom sektoru.
HRS je jedina stranka sa hrvatskim predznakom koja se zalaže za hrvatsku teritorijalnu jedinicu u BiH te ima konkretan prijedlog koji javno zastupa.
HRS je jedina Hrvatska stranka koja će za ove izbore ponuditi konkretan plan za resetiranje položaja Hrvata u ovakvoj BiH.
Temeljna načela svih programa za sve izborne jedinice i nivoe vlasti su:
Hrvatsko pitanje
Jednakost svih pred zakonom
Jednaka šansa za svih
Nakon dugo vremena još od kraja rata Hrvati mogu birati stranku koja ne želi vlast da samo nastavi obrazac kakvim su vladali dosadašnji hrvatski predstavnici već nudi sasvim novu paradigmu koja će napokon Hrvatima u BiH omogućiti da napuste udbaško komunistički model vladanja koji je preživio kroz HDZ BiH sve ove godine.
HRS je stranka s hrvatskim predznakom, što znači da vrlo dobro zna što su hrvatski interesi, a u praksi su to i više puta dokazali.
Ne smijemo bježati od činjenice kako ogromnu odgovornost za hrvatsko pitanje u BiH ima i hrvatska aktualna politika, legitimno izabrana, koja ništa godinama i desetljećima nije učinila kada se radi o obrani interesa hrvatskog naroda. Interes hrvatskog naroda i hrvatskog čovjeka kao pojedinca ne smije biti predmet trgovine. Sinekura ne smije biti ispred interesa naroda.
Hrvatima je potrebna katarza! HRS je dokazao na terenu kako su u stanju biti nositelji te katarze. Vjerodostojno prema svome hrvatskom narodu, beskompromisno prema Sarajevu, Banja Luci i svima onima koji žele od Hrvata napraviti nacionalnu manjinu u svome domu.
Nadam se da sam sve točno prenio.

Josip Pečarić

LITO U TISNOM 2022.

PREDSTAVLJANJE KNJIGE 'JA SAM POBJEDNIK' / NIKOLA ŠTEDUL

Govor Josipa Stjepandića

„JA SAM POBJEDNIK“ Izlaganja dr. Josipa Stjepandića prigodom predstavljanja knjige „‚Ja sam pobjednik‘ Nikola Štedul“ u Tisnome 18. kolovoza 2022:

Knjiga koju danas predstavljamo jedna je u nizu o temi značajnih osoba iz političkog i javnog života u Hrvatskoj, koje su obilježile razdoblje od osamostaljenja. U tome nizu od preko stotinu knjiga nalaze se imena Slobodana Praljka, Marka Perkovića Thompsona, Josipa Šimunića te drugih manje poznatih osoba, poput moje literarno potpuno beznačajne malenkosti. Nikad se ne zna o kome je akademik napisao dovoljno tekstova da bi njima mogao ispuniti knjigu.

Meni je posebno veselje svaki puta kad dobijem njegovu novu knjigu, a sudjelovanje u predstavljanju posebna čast, koju ove godine usprkos Coroni imam već četvrti put.

O akademiku Josipu Pečariću može se u najkraćim crtama kazati:

Rođen u Kotoru 3.9.1948, gdje je pohađao osnovnu školu i gimnaziju. Studij elektrotehnike završio je u Beogradu (ne treba se čuditi, jer je to bilo uvjetovano stipendijom), gdje je otkrivši da je najjači u matematici magistrirao i doktorirao.

Budući da za hipertalentiranog matematičara Hrvata, koji je kao asistent nadmašivao svoje nadređene, u Beogradu nije bilo mjesta za napredovanje, prebacio se godine 1987. u Zagreb, gdje je odmah postao izvanredni profesor.

Godine 2000. biva biran u Hrvatsku akademiju znanosti i umjetnosti, a poslije i u druge akademije. Višestruko je nagrađivan i odlikovan.

Osnivač je više znanstvenih časopisa, koji se prema međunarodnim kriterijima nalaze u najboljoj kategoriji Q1, a među prvih nekoliko najboljih u Hrvatskoj.

O njegovu ugledu u svijetu matematike najbolje govori izjava jednog švedskog kolege iz 2018. godine da je „Kralj nejednakosti“.

Što je Rolls-Royce medu automobilima, to je naš akademik među znanstvenicima i spisateljima. Dok se za RR ne navodi snaga motora (u konjskim snagama ili kilovatima), nego se kaže da ih je DOVOLJNO, te je preispitivanje nepotrebno, kod našeg akademika se može, budući da je teško prebrojati njegove mnogobrojne radove, kazati da mu je znanstveni opus usporediv s opusom manjeg sveučilišta.

Referentna baza podataka Scopus, koja bilježi sve radove objavljene po strogim znanstvenim kriterijima, vodi 791 njegov rad. Za usporedbu po istim kriterijima, Sveučilište u Zadru, sa svim svojim djelatnicima osnovano 1396. Godine, objavilo je 1652, Sveučilište Mostar 1099, a Sveučilište Dubrovnik 952 rada.

Zamislimo da bi netko u Tisnom osnovao sveučilište i u njemu zaposlio akademika. Ono bi od prvog dana po znanstvenoj produkciji imalo priključak prema starijim sveučilištima.
I po drugim statistikama recimo researchgate, akademik je s 1839 radova među najboljima u svijetu.
Iako s vrlo skromnim materijalnim resursima, po proizvodnji doktora znanosti akademik bi po onome što je ostvario u Hrvatskoj bio u prvoj trećini profesora u Njemačkoj. To se zove uspjeh protiv sustava.
Tako bi se dalo puno nabrajati. Riječ je vjerojatno o najvećem živućem hrvatskom znanstveniku. Ne znam tko bi mogao biti bolji.
Povrh toga dolazi domoljubna publicistika, koja se bavi temama, s kojim se drugi ne usude ili ne znaju suočiti. On to čini na svoj osebujan način, s puno logike i fantazije, te ponešto ironije.
Po mome skromnome sudu najveći doprinos dao je akademik Pečarić raskrinkavanju jasenovačkog mita. Pored hrabrosti trebalo je i malo dubljeg logičkog razmišljanja da bi se makar na grubo utvrdilo koje su od mnogih informacija izmišljene, a koje prave. U nekom trenutku kamen se zakotrljao tako da danas na temi Jasenovca radi desetak istraživača. S visokom vjerojatnošću koja graniči sa sigurnošću može se kazati da je službeni popis s 89% nevjerodostojan.
Čeka se na politiku, koja zasad oklijeva.
Na žalost, ovakva literatura u današnjoj Hrvatskoj ne moze računati na nikakvu državnu potporu. Promocija se događa kao i ovdje putem volontera. Dok država preko svojih ministarstava i povjerenstava u značajnom udjelu financira objavljivanje protuhrvatskog *duhovnog smoga*, literatura našeg akademika prepuštena je potpuno odluci čitatelja i ponekog sponzora.
Sve na čast onima koji vode kulturnu politiku u Hrvatskoj.
To na sreću ne govori ništa o kvaliteti knjige. Tu vrijedi zlatno pravilo: uvijek se uči od boljih.
Sada nešto o sadržaju knjige.
Knjiga sadrži mnogobrojne objave autora o Nikoli Štedulu (1937-2022), hrvatskom domoljubu, iseljeniku, povratniku i dragovoljcu Domovinskog rata. Štedul je bio idealist, koji je cijeli život posvetio borbi za Hrvatsku.
Od 1956. godine kao emigrant živio je u Australiji, Njemačkoj i Škotskoj.
Godine 1981. osnovao je Hrvatski državotvorni pokret (HDP) te postao njegovim predsjednikom.
Kao takav postao je smrtni neprijatelj jugoslavenskog komunističkog režima, koji mu je bio namijenio sudbinu sličnu drugim domoljubima: atentat putem naručenog ubojice godine 1988.
Atentator Vinko Sindičić pucao je i pogodio Štedula sa 6 metaka, ali je zahvaljujući brzoj reakciji susjeda i prolaznika Štedulu bila brzo pružena liječnička pomoć, a Sindičić na zračnoj luci u pokušaju bijega u Jugoslaviju biva uhićen te osuđen na zatvorsku kaznu.
Štedul se od teških ozljeda oporavio te se proglašenjem hrvatske samostalnosti stavio na raspolaganje mladoj državi. HDP je rasformirao.
Nakon rata živio je povučeno kao umirovljenik u Zagrebu. Godine 2020. objavio je memoarsku knjigu “U službi savjesti”.

Iako je stvaranje i obranu hrvatske države smatrao svojom pobjedom, Nikola Štedul u njoj nije ni iz bliza našao ono priznanje koje zaslužuje. Magistarsku diplomu iz sociologije priznali su mu u Zagrebu samo kao 1. stupanj. Po njegovu privatnom odštetnom zahtjevu prema udbinom atentatoru Sindičić hrvatski sud nije postupao.
Obadvije kćeri, koje su se skupa sa suprugom bile nastanile u Hrvatskoj, su radi posla opet otišle u inozemstvo.
Na koncu, nije mu bio upriličen pogreb kao hrvatskom branitelju, jer navodno kao takav nije bio registriran, kao da je stvarni status bilo nemoguće provjeriti.
Imao sam čast upoznati Nikolu Štedula te ga nekoliko puta voziti na neke susrete. Prije 5 godina bio je predstavljač naše zajedničke knjige "Ništa se još promijenilo nije".
Knjiga je svakako za preporučiti, jer je takvih knjiga jako malo, a nitko nema takvu neoborivu logiku kao naš akademik, pogotovo kad raskrinkava licemjerstvo politike, koje je u slučaju Nikole Štedula bilo kontinuirana pojava.
Dr. Josip Stjepandić
Tisno, 18.8.2022

Govor Josipa Pečarića

Zahvaljujem se svima nazočnim na predstavljanju knjige 'JA SAM POBJEDNIK' / NIKOLA ŠTEDUL. Zahvaljujem se domaćinu don Lazaru Čibariću koji već godinama organizira ova predstavljanja domoljubnih knjiga u Tisnom.
Veliko hvala i predstavljačima Josipu Stjepandiću i Roku Antiću. Roku je ovo treće sudjelovanje u ovim predstavljanjima, a moj imenjak je sudjelovao u mnogim od njih pa često i u organiziranju vodimo računa kada će on doći ljeti iz Njemačke.
U više navrata smo u sklopu ovih predstavljanja pozivani i u neka druga mjesta u Dalmaciji, ali ove godine smo predstavljanje ove knjige prošli tjedan imali u Livnu. Dakle Ljeto u Tisnu i u susjednoj državi. Zapravo je dr. Stjepandić to predstavljanje organizirao s Ogrankom Matice Hrvatske u Livnu i njegov govor dan je na Internetu:
https://hrvatskonebo.org/2022/08/15/izlaganja-dr-josipa-stjepandica-prigodom-predstavljanja-knjige-ja-sam-pobjednik-nikola-stedul-u-livnu-12-kolovoza-2022/
Na prethodna dva predstavljanja govorili smo o knjigama 'BOJNA ČAVOGLAVE' / THOMPSONOFOBIJA i IX. BOJNA "RAFAEL VITEZ BOBAN". Naravno očito je da te knjige govore o obrani Domovinskog rata tj. onih koji su najviše napadani zbog pozdrava ZA DOM SPREMNI – napada hrvatskih vlasti kojim pokazuj svjetskim moćnicima svoje sluganstvo. Tako je i na prvom predstavljanju knjige o Nikoli Štedulu naglasak dan na njegovoj studiji u kojoj je on sjajno elaborirao 'priču' o ZDS.
U Livnu sam se uz to posebno osvrnuo na istup Patrijarha SPC Porfirija u Novom Sadu, tj. na onaj dio u kome je on govoreći o 'zločinačkoj Oluji' govorio o izmišljenom svetcu SPC Vukašinu Jasenovačkom. Po onom poznatom „Srbima je laž najviše pomogla u njihovoj povijesti" Srbi po izmišljenoj srce parajućoj priči proglase izmišljeni lik svetcem i onda oduševljena naša crkva odluči da prvi put u povijesti i neka druga crkva da svoje mišljenje o našem Stepincu. I to - vjerovali ili ne - SPC!
I u današnjem *Hrvatskom tjedniku* o Porfiriju imamo tekst:
Srpska pravoslavna crkva o Oluji – Ništa novo u njihovom mraku
HOĆE LI PAPA FRANJO I PATRIJARHA PORFIRIJA PROGLASITI VELIKIM

Autor Tomislav Vuković kaže:
Porfirije povezuje Oluju s nacističkim progonom Židova u Njemačkoj i Austriji 9. i 10. studenoga 1938. i s klevetama o prihvatilištima 'kozaračke djece' u Jastrebarskom i Sisku u doba NDH.
Jučer sam o Porfirijevim lažima napisao i Pismo Predsjednicima koje je dano na linku:
https://bezcenzure.hr/vlad/hrvatskim-politicarima-o-laznom-svetcu-spc-vukasinu-jasenovackom/
Naime kao što je napad na ZDS navodno zbog NDH, a zapravo je u cilju provođenja velikosrpskog Memoranduma SANU 2., tako to pokazuje otvoreno i sam Porfirije povezujući Jasenovac i 'zločinačku Oluju'. Strašna je spoznaja da u tome sudjeluje i vlast i mnogi iz oporbe u RH. Time oni pokušavaju prikriti fašistički karakter agresije na Hrvatsku. Uopće im ne smeta što su od tada pa do danas Domovinski rat i RH proglašavani fašističkim i ustaškim.
U ovoj knjizi na str. 245. dajem što sam pisao Štedulu o tome:
Zato sam bio siguran, dragi Nikola da današnja vlast neće prikazati film o „Operacija Oluja" jer u njemu i tadašnji američki veleposlanik govori o srpskom fašizmu. Fašizmu koji su podržavali i koji još uvijek podržavaju svjetski moćnici koji su mentori današnjih hrvatskih vlasti.
Pri tome ne zaboravimo da se ti moćnici nisu pomirili sa samim postojanjem hrvatske države, pa je zadaća današnjih hrvatskih vlasti da stalno rade protiv vlastite države.
Zato sam i Pismo predsjednicima završio na isti način:
„Zapravo im treba čestitati što ste njihovi najbolji suradnici u provođenju velikosrpskog Memoranduma SANU 2.
A podsjetit ću vas što je govorio Peter Galbraith, veleposlanik SAD-a u Hrvatskoj od 1993-1995 u filmu o 'Oluji' o kome sam vam već pisao i koji se ne usuđujete objaviti na televizijama u RH, a o tome sam napisao knjigu:
J. Pečarić, *Nobelova Nagrada za 'Oluju'*, Portal dragovoljac.com, 2020.:
http://www.dragovoljac.com/images/minifp/NobelZaGotovinu.pdf
A ovih dana taj film možete gledati na linku:
https://kamenjar.com/hrvati-iz-teksasa-napravili-film-o-oluji/
Govorio je o „fašističkom srpskom režimu koji je vršio genocid i masovna ubojstva" i o „zločinačkoj i fašističkoj strani".
Da govorio je ono što od početka govorim i ja i što bi umjesto sluganstva trebali govoriti hrvatski političari.
Drago mi je da su u filmu zabilježene i moje riječi:
Kao nagradu za spašavanje 150,000 ljudi u Bihaću, za uspostavljanje mira i završetak rata pristrane svjetske sile lažno su osudile hrvatske generale Antu Gotovinu i Mladena Markača za ratni kriminal. Nepravomoćne osude Haškog tribunala bile su dugovječno tamnovanje. To je bio jedinstveni slučaj u ljudskoj povijesti u kojem su ljudi koji su branili svoje domove, spašavali druge, okončavali brutalne okupacije, borili se protiv terorista i stvorili uvjete za mirno rješenje sukoba bili za to kažnjeni. Bogu hvala te himbene osude bile su 2015. godine poništene i osuđeni generali su pravomoćno oslobođeni.
Na žalost to nije dočekao moj dragi prijatelj general Slobodan Praljak o kome hrvatski političari sramotno šute, pa nas i ne mora čuditi što imamo takvu sudbinu Hrvata u BiH kakvu imamo, a definirao sam je pitalicom vezanom za 'Oluju':

- *Kako od nekog naroda napraviti neprijatelja?*
- *SPASI GA OD GENOCIDA.*"

Da, Galbraith o „fašističkom srpskom režimu koji je vršio genocid i masovna ubojstva" i o „zločinačkoj i fašističkoj strani", a hrvatski političari sve rade da se ne zna za to pa se moramo upitati žele li oni da se kao istina prihvati Porfirijeva 'istina' tj. istina naci-fašističkog agresora na Hrvatsku.

HVALA!

Josip Pečarić

U TOMISLAVGRADU PREDSTAVLJENA KNJIGA „JA SAM POBJEDNIK NIKOLA ŠTEDUL“.

Akademik Josip Pečarić večeras je u dvorani Skupštine Hercegbosanske županije predstavio svoju knjigu „Ja sam pobjednik Nikola Štedul“.
Na samome početku okupljene je pozdravio Ivica Brešić koji je bio u ulozi predstavljača kazavši nešto više o životu Pečarića kojeg inače krasi epitet vrsnog matematičara. Naglasio je kako je Pečarić osnivač više znanstvenih časopisa, pisac brojnih knjiga i kako mu je ovo drugo gostovanje u našoj županiji s ciljem da javnost bolje upozna Josipa Pečarića.
Sam Pečarić je u svome izlaganju naveo kako je prvo predstavljanje bilo u Zagrebu, a da mu je ovo četvrto. Naglasio je kako je u knjizi pisao i o problemu hrvatskih branitelja, dok je za hrvatske političare kazao da ih „treba procijeniti prema stavu koji imaju prema blaženom Alojziju Stepincu, Jasenovcu i pozdravu „ Za dom spremni“. Prema mišljenju Pečarića današnji političari služe svjetskim moćnicima.
Knjiga je obilježena prijateljstvom i suradnjom s Nikolom Štedulom, pa je Pečarić u njoj izložio Štedulove poglede na određena pitanja.
Na kraju predstavljanja posjetitelji su mogli postavljati pitanja i diskutirati pa je, između ostaloga, bilo riječi o šutnji branitelja, prijateljstvu sa Zlatkom Tomcem, problemu Hrvata u Bosni i Hercegovini te spoznaji istine.
Ovomu dodajmo da je večerašnje predstavljanje knjige upriličeno u organizaciji bilo u organizaciji Hrvatske republikanske stranke.
RTG/TC
Objava U Tomislavgradu predstavljena knjiga „Ja sam pobjednik Nikola Štedul“ pojavila se prvi puta na Tomislav City.

https://mostarski.info/u-tomislavgradu-predstavljena-knjiga-ja-sam-pobjednik-nikola-stedul/

GOVOR J. PEČARIĆA U TOMISLAVGRADU

Zahvaljujem se svima nazočnima na današnjem predstavljanju moje knjige 'JA SAM POBJEDNIK' / NIKOLA ŠTEDUL. Posebna zahvalnost organizatoru Hrvatskoj Republikanskoj Stranci i predstavljaču g. Ivici Brešiću.
Ovo je četvrto predstavljanje knjige. Prvo je bilo u Zagrebu u nazočnosti njegove supruge i kćerki jedan dan poslije nedavne sahrane Nikole Štedula u njegovom Novigradu na Dobri.
Slijedeća tri u Livnu, Tisnom uključujući i ovo današnje su u sklopu LITA U TISNOM 2022. gdje su već predstavljene knjige 'BOJNA ČAVOGLAVE' / THOMPSONOFOBIJA i IX. BOJNA "RAFAEL VITEZ BOBAN".
Ne trebam vam objašnjavati kakve probleme imaju i Thompson i IX. Bojna HOS-a u današnjoj Hrvatskoj - kakve probleme imaju hrvatski branitelji.
Vjekoslav Krsnik piše o 'temeljnoj poziciji Zagreba, dakle premijera Andreja Plenkovića i vladajućeg HDZ-a' u povodu novih optužnica protiv hrvatskih pilota i generala najavljenih u Srbiji:
Jednostavno rečeno ta pozicija počiva na nevjerojatnoj podčinjenosti aktualne hrvatske politike s jedne strane politici Bruxellesa koji ne odustaje od ideje tzv. Zapadnog Balkana sa Srbijom kao liderom u novoj paradržavnoj konstrukciji, a s druge strane na beskrupuloznoj politici Beograda da, iako su gubitnici u agresorskom ratu negiraju svoju odgovornost i da drugim sredstvima promovira velikosrpsku politiku tzv. "srpskog sveta".
Doduše treba priznati da za takav podanički položaj Hrvatske u odnosu na agresorsku Srbiju nije isključivi proizvod Andreja Plenkovića na čelu hrvatsko-velikosrpske koalicije s Miloradom Pupovcem, nego je to lansirano nakon Tuđmanove smrti dolaskom na vlast tandema Mesić-Račan Svi predsjednici države, dakle i Ivo Josipović, pa i Kolinda Grabar Kitarović uz nešto suzdržanijeg sadašnjeg Zorana Milanović, ali i predsjednici Vlade Ivo Sanader, Jadranka Kosor, Zoran Milanović, a sad Andrej Plenković prema agresivnoj i subverzivnoj politici Beograda odnosili su se kao da je Hrvatska bila gubitnik u pravednom obrambenom Domovinskom ratu a ne uvjerljivi pobjednik. Najdalje je u tome ipak otišao Andrej Plenković i HDZ pod njegovim vodstvom jer se njegova najavljena politika "promjene HDZ_a, pa i Hrvatske" svodi na pretvaranje Domovinskog rata u "građanski rat" kako bi se amnestirala Srbija, a u tome mu je glavni partner vođa velikosrpske "pete kolone" Milorad Pupovac.
https://www.dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/31807-vjekoslav-krsnik-nije-problem-hrvatske-politike-aleksandar-vucic-nego-andrej-plenkovic-i-hdz
A Ivica Marijačić u današnjem *Hrvatskom Tjedniku* piše:
Ako Srbija želi podizati optužnice protiv hrvatskih pilota i vojnog vrha iz 90-ih, Hrvatska može ukinuti Zakon o općoj amnestiji, ne dati zeleno svjetlo za zatvaranje poglavlja pravosuđa, mora utvrditi istinu o Jasenovcu, a ne biti servis beogradskim manipulatorima, mora prestati financirati četničke Pupovčeve derneke i glasila, porušiti sve četničke spomenike u Hrvatskoj, ispostaviti zahtjev za ratnu odštetu, osnovati Hrvatsku pravoslavnu crkvu…
Ali neće jer su hrvatski političari obične sluge svjetskih moćnika.

Zapravo postoji jednostavan način kako znati je li neki političar sluga svjetskih moćnika. Treba samo promisliti o njihovom odnosu prema:

2. Blž. Stepincu; 2. Jasenovcu; i 3. Pozdravu Za Dom Spremni.

Svi su navodno napadani zbog NDH ali je posebno i stalno na udaru Pozdrav jer ga se izravno može povezati za Domovinski rat. A svjetskim moćnicima to odgovara, a Vlasti u RH ih slušaju.
Zašto?
Ti svjetski moćnici koji su sudjelovali na razne načine u naci-fašističkoj srpskoj agresiji na Hrvatsku neće nikada zaboraviti da ih je Tuđman s hrvatskom braniteljima pobijedio i od njihove 'strašne' srpske vojske napravio zečeve.
Oni koji ne znaju puno o djelovanju Nikole Štedula u RH može biti nejasno kako ova knjiga ima veze s druge dvije.
Ona pripada nizu mojih knjiga o istaknutim Hrvaticama i Hrvatima. O hrvatskom velikanu Nikoli Štedulu htio sam je tiskati mnogo ranije, ali kada sam mu poslao prvu verziju rekao mi je da pričekam s objavljivanjem jer će uskoro biti tiskana njegova knjiga U SLUŽBI SAVJESTI / MEMOARI.
Knjiga je zato tiskana tek sada i ima posvetu:
Uspomeni na dragog prijatelja velikog hrvatskog domoljuba Nikolu Štedula
A Nikoli je posebno drago bilo što sam u uvodnom dijelu knjige stavio njegovu sjajnu studiju U PRILOG RASPRAVI VIJEĆA ZA SUOČAVANJE S PROŠLOŠĆU NEDEMOKRATSKIH REŽIMA koju je poslao tom vijeću. Kada je Hrvatsko nacionalno etičko sudište 11. studenog 2017. održalo javnu sjednicu "Ugroze temelja opstanka Hrvatske" održao sam predavanje UGROZE TEMELJA OPSTANKA HRVATSKE I ZDS kome je u osnovi bio taj Nikolin tekst, a i posvetio sam mu ga. Dakle Nikolina rasprava o ZDS je izuzetno važna, a posebno mi je bilo drago što je i on sa suprugom bio nazočan na toj sjednici HNES-a. To sam tada i naglasio:
A simbol „antifašizma“ i njihove „borbe za Hrvatsku“ je danas među nama, To je g. NIKOLA ŠTEDUL kome sam i posvetio tekst! Kao što pokušavaju „ubiti“ Hrvatsku „antifašisti“ su pokušali ubiti i Štedula. Dva metka pogodila su ga u usta a četiri u tijelo, od kojih mu je jedan okrznuo kralježnicu - nisu ga ubili. Kao što ne mogu ubiti Hrvatsku nisu uspjeli ni Štedula. I ne samo to. Štedul uči današnje vlasti kako se tom zlu treba suprotstaviti pa je tako nedavno niz hrvatskih portala objavilo njegovu studiju ***U prilog raspravi Vijeća za suočavanje s prošlošću nedemokratskih režima****. Dat ću ovdje neke dijelove te studije o pozdravu ZDS. Naime, s obzirom da sam u mnogim svojim tekstovima i knjigama zastupao slična ili istovjetna gledišta, čini mi se da je dobro ovdje pokazati kakvi su pogledi g. Štedula, pogledi čovjeka čiji život toliko podsjeća na sudbinu naše domovine.*
Naravno, nije Srbima i njihovim slugama u RH samo ZDS nešto čime povezuju NDH i RH (koju su nazivali Tuđmanova ustaška država, a branitelji su im do danas Ustaše). Patrijarh SPC Porfirije tako je u Novom Sadu povezao Jasenovac i 'Oluju' koju je nazvao “zločinačkom” akcijom, ali evo njega dva tjedna nakon toga u Zagrebu?!
https://www.dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/31811-ovako-vladajuca-hdz-sdss-koalicija-dtiti-hrvatske-casnike
Da nije hrvatska vlast sluganska bilo bi kako piše u naslovu današnjeg teksta u *Hrvatskom tjedniku*:

ZABRANITI ULAZAK U HRVATSKU

Porfiriju i svakom srpskom popu koji Oluju *naziva zločinačkom i genocidnom*

A nama evo Porfirija u Zagrebu. Valjda i zato što je u hrvatskoj javnosti postala poznata priča o svetcu SPC Vukašinu Jasenovačkom – o lažnom svetcu o kojemu je Porfirije govorio u Novom Sadu.

O tome sam obavijestio predsjednike Države, Hrvatskog Sabora i Hrvatske Vlade: https://bezcenzure.hr/vlad/hrvatskim-politicarima-o-laznom-svetcu-spc-vukasinu-jasenovackom/

Zašto?

Objasnio sam na početku pisma:

Akademik Dubravko Jelčić u knjizi *100 krvavih godina: XX. stoljeće u hrvatskoj povijesti*, Zagreb 2004. na str. 137 kaže kako *današnji hrvatski političari, pa i oni najvišega ranga, bez razlike u kojoj su stranci, o hrvatskoj povijesti i povijesti hrvatske politike ne znaju ništa, a ne znaju jer ništa ne čitaju.*

Mislim da je to bilo pristojno rečeno jer sam uvjeren da oni – kao što sam već rekao – samo služe svjetskim moćnicima, koji se preko njih svete *Utemeljitelju Hrvatske Države* koji je stvorio hrvatsku državu koju oni nisu htjeli. Svete mu se tako da je od mnogih političara i njihovih poslušnika napravio srpske sluge, iako su hrvatski branitelji – kako sam već rekao - od 'strašne' srpske vojske napravili zečeve da parafraziram Slobodana Miloševića poslije 'Oluje'. Zato se, zapravo, u tom dijelu mogu i složiti s Porfirijem. Naime još 2014. godine napisao sam knjigu: *Hrvatski genocid: Napravili zečeve od Srba*, a u dva navrata tražio sam od Hrvatskog Sabora da istog dana kada i Dan pobjede bude i Dan žalosti zbog pravljenja zečeva od Srba.

Ova knjiga govori i mom prijateljstvu s Nikolom Štedulom i našoj suradnji. Tako je on potpisao i više otvorenih pisama koje sam inicirao i koja su dana u knjizi.

Spomenut ću samo jedno od njih:

VIJEĆU SIGURNOSTI UJEDINJENIH NARODA O HRVATIMA BIH

Zašto?

Gledajući i danas vaš položaj u BiH, dakle položaj jednog od tri konstitutivna naroda u ovoj državi uvijek se sjetim jedne moje pitalice koju sam više puta spomenuo i u svojim tekstovima i u javnim nastupima:

- Znate li kako od nekog naroda napraviti neprijatelja?
- SPASI GA OD GENOCIDA!

Hvala!

Josip Pečarić

KULTURA Fri, 26.08.2022. 09:17

JOSIP PEČARIĆ PREDSTAVIO KNJIGU O ŽIVOTU NIKOLE ŠTEDULA

Tekst: Mario Loncar, FOTO FENA / Mario Lončar

TOMISLAVGRAD, 26. kolovoza (FENA) - Akademik Josip Pečarić u četvrtak je predstavio svoju knjigu "Ja sam pobjednik Nikola Štedul".

Na samome početku okupljene je u ime organizatora, Hrvatske republikanske stranke, pozdravio Ivica Brešić koji je u svojstvu predstavljača govorio o životu akademika Josipa Pečarića, matematičara svjetske klase, koji je objavio više od 970 znanstvenih radova u najprestižnijim svjetskim znanstvenim časopisima.

Za akademika je istaknuo da je hrvatskoj javnosti poznat kao domoljub koji u svojim brojnim knjigama uspijeva trajno ostaviti svoje misli i ideje o hrvatstvu i nacionalnim temama u domovima onih koji posjećuju skupove na kojima se druži sa publikom.

Sam autor Josip Pečarić je govoreći o svojoj knjizi istaknuo da je obilježena prijateljstvom i suradnjom s hrvatskim političarem i političkim emigrantom Nikolom Štedulom, poznatim kao jedan od rijetkih hrvatskih emigranata koji je preživio UDBA-in atentat 1988. godine u Škotskoj.

Pečarić u knjizi izlože Štedulove poglede na određena pitanja vezane za hrvatske branitelje, prema blaženom Alojziju Stepincu, Jasenovcu i pozdravu "Za dom spremni".

Tijekom predstavljanja za posjetitelje su bila otvorena pitanja prema autoru a, među ostalim, bilo je govora i o položaju Hrvata u BiH.

https://fena.ba/article/1282563/josip-pecaric-predstavio-knjigu-o-zivotu-nikole-stedula
https://bezcenzure.hr/vlad/lito-u-tisnom-2022-predstavljanje-knjige-ja-sam-pobjednik-nikola-stedul-u-tomislavgradu/

AKADEMIK JOSIP PEČARIĆ – ŽIVOTOPIS

Akademik Josip Pečarić rođen je 2. rujna 1948. godine u Kotoru. Tamo je završio osnovnoškolsko i srednjoškolsko obrazovanje, a 1972. diplomirao na Elektrotehničkom fakultetu u Beogradu s radom iz područja nuklearne fizike. Na istom fakultetu je i magistrirao 1975. godine, a 1982. obranio doktorsku disertaciju iz područja matematike s naslovom Jensenove i srodne nejednakosti.
Nakon završenog studija radio je u Geomagnetskom institutu kod Grocke te od 1977. kao asistent fizike na Građevinskom fakultetu u Beogradu. Godine 1987. se s obitelji preselio u Zagreb te zaposlio na Tekstilno-tehnološkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu kao izvanredni profesor matematike. Od 1990. radi kao redoviti profesor na istom fakultetu, od 1996. kao redoviti profesor u trajnom zvanju. Umirovljen je 2018. Do početka agresije Rusije na Ukrajinu bio je istraživač Matematičkog instituta Sveučilišta RUDN u Moskvi (Rusija).
Od 2000. godine je redoviti član Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti, od 2016. inostrani je član Dukljanske akademije nauka i umjetnosti

Za doprinos u znanosti je 1996. godine dobio Državnu nagradu za znanost (prirodne znanosti), te je 1999. odlikovan ordenom Reda Danice hrvatske s likom Ruđera Boškovića.
Akademik Josip Pečarić je jedan od vodećih svjetskih stručnjaka u području matematičkih nejednakosti. Jedan je od najproduktivnijih svjetskih matematičara s više od 1300 objavljenih ili prihvaćenih za tisak radova u matematičkim časopisima. Također je i najcitiraniji hrvatski matematičar, a ima preko 230 suradnika iz zemlje i svijeta (na svjetskim bazama ima: Google Scholar: citata: 17974, H-index: 50; MathSciNet: publikacija: 1344, citata: 6452, H-index: 25; Scopus: publikacija: 792, citata: 6940, H-index: 36; WoS: publikacija: 799, citata: 6375, H-index: 34).

Prema istraživanjima sa Sveučilišta Stanford u Kaliforniji (SAD) Pečarić je po broju objavljenih radova na 2537. mjestu njihove liste od 160,000 svjetskih znanstvenika, a prvi iz RH je 7146.
Osim velikog broja članaka u međunarodnim matematičkim časopisima, autor je ili koautor 40 monografija. O jednoj monografiji je u poznatom časopisu Amer. Math. Monthly, July-August 1991, poznati matematičar D. Pedoe objavio cijeli članak, a izdavačka kuća Element pokrenula je seriju „Monographs in inequalities“ u kojoj je do sada tiskano 19 monografija.

Osnivač je seminara Matematičke nejednakosti i primjene na Matematičkom odjelu Prirodoslovno-matematičkog fakulteta, Sveučilišta u Zagrebu, i s tog je seminara do sada izašlo preko četrdeset doktora matematičkih znanosti. Danas ovaj seminar također ima i svoj dio na Sveučilištu u Splitu. Niz godina gostovao je na Abdus Salam school of mathematical sciences in Lahore pa i u Pakistanu ima niz svojih učenika koji rade po tamošnjim sveučilištima.

Godine 1998. pokrenuo je međunarodni znanstveni časopis „Mathematical Inequalities and Applications” (izdavač Element, Zagreb), koji je već nakon dvije godine izlaženja uvršten na Scientific Citation Index Expanded (SCIE). Taj časopis je postao prvi hrvatski časopis na SCIE listi i danas je Q2 časopis a bio je i Q1 dok je na Scopusu Q1 časopis. Kasnije je pokrenuo još dva časopisa – „Journal of Mathematical Inequalities“ (danas je također Q2 a bio je i Q1 časopis) i „Operators and Matrices“ – koji su i na CC listi i na SCIE listi. Na listi najboljih hrvatskih znanstvenih časopisa (prema bazi Scopus) sva tri časopisa su visoke plasirani (ova dva Q1/Q2 su prvi i peti). Pokrenuo je i časopis „Fractional Differential Calculus“ koji je od ove godine na Scopusu. Glavni urednik je i novog časopisa „Pakistan Journal of Mathematical Sciences“.

Osim toga, član je uredništava ili recenzent brojnih međunarodnih časopisa. Kao pozvani ili plenarni predavač akademik Josip Pečarić je održao mnoga predavanja na međunarodnim konferencijama, a povodom njegovog 60-og rođendana je 2008. godine u Trogiru održana međunarodna konferencija „Mathematical Inequalities and Applications 2008“. Tu konferenciju su slijedile:

1) Mathematical Inequalities and Applications 2010, Lahore, Pakistan, March 7-13, 2010., Pakistan

2) Mathematical inequalities and nonlinear functional analysis with applications, July 25-29, 2012, Jinju, South Korea.

3) U lipnju 2014. godine (22.-26. lipnja) u Trogiru se pod pokroviteljstvom Razreda za matematičke, fizičke i kemijske znanosti HAZU održala konferencija pod nazivom „Mathematical Inequalities and Applications 2014 – One thousand papers conference“ u čast akademika Josipa Pečarića povodom objavljivanja više od 1000 znanstvenih matematičkih radova,

4) Slijedeće godine je održana konferencija Mathematical Inequalities and Applications 2015, 11-15 November, Mostar, BiH

Cover Story
Article: Refinements of the Converse Hölder and Minkowski Inequalities
Josip Pečarić, Jurica Perić and Sanja Varošanec
Mathematics 2022, *10*(2), 202; doi:10.3390/math10020202
https://www.mdpi.com/2227-7390/10/2
Mathematics | January-2 2022 - Browse Articles

5) Tri godine kasnije je u Zagrebu održana međunarodna konferencija MIA 2018 povodom njegovog 70-og rođendana..

Zbog njegovih zasluga u matematici, akademiku Pečariću je posvećen jedan broj časopisa „Banach Journal of Mathematical Analysis“, Vol. 2, No.2 (2008). Riječ je o međunarodnom znanstvenom časopisu koji je na SCIE i CC listi, a u tom posebnom broju članke su objavili i posvetili ih akademiku Pečariću mnogobrojni svjetski matematičari. Intervju koji je tamo objavljen (str. 163-170) objavljen je i na kineskom u časopisu Mathematics 3 (2012), 245-249. Nekim Pečarićevim istraživanjima (inače citiranih i u časopisu “Nature”, a s P.T. Landsbergom objavio je članak u časopisu Phys. Rev., A35 (1987), 4397–4403.) posvećen je i članak "Accentuate the negative", Math. Bohem. 134 (2009), no. 4, 427-446. kojeg je napisao Peter Bullen, profesor emeritus sa Sveučilišta u Vancouveru.

Akademik Pečarić poznat je i po svom publicističkom radu. Objavio je više od 135 publicističkih knjiga.

30/08/2022.